

27,341/D/2

William Borrer.

D. ALBERTI HALLER

*Archiatr Regii & Electoralis, Med. Anat. Chir. Bot. P. P. O.
Soc. Reg. Angl. & Suec. Sod.*

ENUMERATIO METHODICA
STIRPIUM HELVETIAE
INDIGENARUM.

QUA OMNIUM BREVIS DESCRIPTIO ET SYNONYMIA
COMPENDIUM VIRIUM MEDICARUM
DUBIARUM DECLARATIO
NOVARUM ET RARIORUM
VBERIOR HISTORIA ET ICONES CONTINENTUR.

T O M U S II.

G O T T I N G A E
EX OFFICINA ACADEMICA ABRAMI VANDENHOEK.
M D C C X L I I.

ISOSTEMONES.

ORDO II.

I. PLACENTIFERAE.

II. SEMINIBUS BINIS.

GYMNOSPERMAE femine duplici COLUMN. apud HERN. p. 858.

FLORE CORONATIS.

I. PENTAPETALO.

UMBELLIFERAE BOERH. p. 47. ROYEN. p. 91. MALPIGH. f. 192.

Huic magnae classi commune est, quod pediculi florales terminentur duobus seminibus; ad medium axin conjunctis, plerumque a cortice suo non separabilibus. Ea in apice confluentem gerunt placentam, tumentem, ellipticam, ex qua quinque petala, & totidem stamina in ambitum sparguntur. E media vero placenta duo cornicula f. Tubae eriguntur. Praeterea pleraeque plantae hujus classis flores gerunt in petiolis, ex uno pediculo ramosis, quorum singuli denuo rami plures pediculos pariter in circulum spargunt, cum medii breves rectique, laterales longi & obliqui sint. Omnibus etiam folia totalia alterna sunt, & plerisque caulis fistulosus: & vis medica aromatica in feminibus, & carminativa, acris & diuretica in radicibus.

ORDO I.

PAUCIFLORAE OBSCURIUS UMBELLATAE.

H Y D R O C O T Y L E.

TOURNEF. T. 173. LINN. n. 200.

Flôres ex uno pediculo binatim, feni, octoni. Sub singulo pare involucrum peculiare; quadrifolium. Petala ex ovatis acuta, integra. Fructus latior circulo, quadrifolcus. Semina plus quam semicircularia.

I. HYDROCOTYLE foliis peltatis orbiculatis undique emarginatis CLIFF. p. 88. ROYEN. p. 93.

Herba rotundo folio CORD. p. 69.

Cotyledon aquaticum DOD. Ic. p. 40.

Cotyledon palustris DOD. Pempt. p. 133. MERR.

Aquatica cotyledon acris septentrionalium LOB. Ic. p. 387.

Cotyledon aquatica I. B. III. p. 781. sed adscribit Ranunculi capitulum.

Ranunculus aquaticus cotyledonis folio C. B. qui cum Ranunculi vera specie a COLUMNA descripta eam confudit.

Hydrocotyle vulgaris T. aut. de Par. p. 471. I. R. H. FABREG. v. p. 33.

Acarizoba PISONIS Hist. Bras. p. 260.

Cotyledon media folio subrotundo MUR. p. 743. omnino, etsi nomen longe distet.

Hydrocotyle RUPP. p. 221. MILL. &c.

I. B. in lacu Felino: & MURALT. In paludosis circa Cressier: & pontem Thilae: ego vero ad Rhenum circa Gernsheim abunde legi.

Radix longe repens, per intervalla edit foliorum fasciculos: Haec longe petiolata, petiolo subhirsuto, pene orbicularia sunt, sed uti octo nervis pinguntur, ita octo obtusis interrumpuntur incisuris. Alii ex radice petioli nudi flores gerunt, foliosis multo breviores.

ORDO II.

II. EVIDENTER UMBELLATAE.

I. ABSQUE COMMUNI PLACENTA SEMINUM.

I. SEMINE GIBBO STRIATO.

I. INVOLUCRO NULLO.

I. PETALIS AEQUALIBUS.

F O E N I C U L U M.

FOENICULI TOURN. sp. T. 164. ANETHI sp. LINN. n. 234.

Umbellae peramplae, cavae; neque universali, neque particulari calyx adsidet. Semina hinc gibba, inde plana, praeter sulcos ovata. Petala quinque aequalia, dorso medio eminente, in acumen terminata, pene triangula. Tubae nullae conspicuae.

I. FOENICULUM.

Synonyma obscura reddit diversitas obscura a variabili sapore desumpta. In speciminibus enim Aquitanicis acris est & aromaticus. In Italicis dulcis & gratissimus. Helvetica medio modo se habent.

I. Helvetica planta est.

Feniculum RUELL. L. 3. c. 48. BRUNF. II. p. 24. FUCHS. p. 501. TRAG. p. 418. CORD. Diosc.

III. c. 81. GESN. Coll. p. 77. CAM. Ep. p. 534. DOD. p. 297. BLAKW. T. 288. RIV.

Foeniculum commune GESN. Hort. p. 259.

Foeniculum f. marathrum vulgatius dulce LOB. Ic. p. 775.

Foeniculum vulgare LUGD. p. 689.

Foeniculum vulgare germanicum C. B.

II. Ad acrem, Galliae calidioris plantam, quam cum vulgari conjungit I. B.

Foeniculum erraticum MATTH. p. 777.

Foeniculum sylvestre CAES. L. 7. c. 9. LOB. Advers. p. 347. C. B. PARK.

I. II. *Foeniculum vulgare minus acriori & nigriori semine* I. B. III. P. II. p. 3. I. R. H. PONT. Anth. p. 37.

Foeniculum vulgare germanicum MORIS. II. p. 270. Umbell. p. 3.

Foeniculum vulgare RAJ. p. 457.

Anethum fructu ovato LINN. p. 106. ROYEN. p. 116.

Non puto veram esse indigenam, etsi ad vias, & ad vinearum margines, in agro Aventico & circa *Mathod* vulgare sit.

Radix alba, acris. Caulis & folia levissima, suavis saporis: ramosus ille, brachiat, erectus, bicubitalis. Folia ex longis strictisque vaginis, teretia, amplissima, triangularia, pinnis conjugatis, ramosis, ultimis laciniis longis, uncialibus, simplicibusque. Umbellae peramplae; flos luteus.

Totum medicatum est. Radix, princeps aperientium, diuretica est, in morbis pectoris utilis, antasthmatica, propellit exanthemata, menses & lochia. Febres uncis quatuor succi radicem sanabat ZACUTUS, sudore, aut sreatu motis. Folia cum lacte inflammationes solantur, & gonorrhoeis injecta medentur, menses etiam pellunt, & lactis copiam faciunt. Fructus grate aromaticus, carminativus est, & ad oculorum vicia laudatur, & corrigendae Sennae additur. Ejus aqua spirituosula vulgo in usu est. Oleum destillatum, uti congenera, ad colicam datur. Serpentes foeniculo, etiam leviter percusso, se occidisse narrat FABREGO V. IV. p. 155. an serius?

M E U M.

TOURNEF. T. 165. BOERH. p. 49.

ATHAMANTA LINNAEI n. 211.

Habitus Foeniculi. Involucrum universale vix conspicuum, ex longis foliolis, in apice incis. Particulare evidentius, heteromallum tamen, etiam incisum. Petala in exterioribus floribus inaequalia, in interioribus minime, ovalia, apice per aetatem reflexo. Tubae longae. Semina majora semiovalia, profunde sulcata, pene alata, tribus alis eminentibus.

I. MEUM MATTHIOL. p. 24. DODON. p. 305. purg. p. 478. optime, RAI. p. 432. RIV. T. 62. bene, ZWINGER. p. 516.

Daucus creticus FUCHS. p. 231. TRAG. p. 444. *Fuchsi* LOB. p. 777.

Beerwurtzel TRAG. Apod. p. 275.

Tordylium CORD. Diosc. I. c. 3. III. c. 63.

Tordylum CORD. Hist. II. c. 56. FUCHS. p. 809.

Meum vel meon GESN. Hort. p. 267 b.

Seseli creticum aliter tordylium GESN. Hort. p. 281.

Meum quorundam GESN. Tab. Coll. p. 90.

Foeniculum femina THURN. p. 70.

Daucus meum CLUS. p. CXCVIII. ex DOD.

Meum vulgare EJ. Pann. p. 700. absque ic.

Meum CAES. L. 7. c. 12. flores facit luteos.

Meum, anethum sylvestre TAB. p. 74.

Meum vulgare f. branca ursina I. B. III. P. II. p. 11.

Meum foliis anethi C. B. I. R. H. & T. 165. MAGN. Char. p. 158. MUR. p. 724.

Meum athamanticum MORIS. Umbell. p. 4. semen F. f. & 79. 80.

Meum vulgare tenuifolium H. ox. III. p. 270.

Athamanta foliis capillaribus glabris striatis LINN. Cliff. p. 93. ROYEN. p. 97.

Pastor C. GESNERO retulit, inaccessio loco nasci in M. Pilati. In Toggicis M. MURALT. Copiosissime legi in M. Grandvi.

Radix crassa, ramosa, perennis. Circa nascentem caulem capillorum penicillus. Folia minutiora quam Foeniculo, circumscriptione minus ampla, primis alis ad ortum ramorum majoribus, ut reliquas quasi decussent, omnibus vero conjugatis, pinulis etiam secundis ramosis, ultimis laciniis planis brevibus, & perangustis. Caulis pedalis. Petala ex albo subviridia.

Sapor & odor feminum acris, pene *Meliloti*. Laudatur a viribus diureticis, emmenagogis, in omnibus morbis frigidis, cachexia &c. HOFMANNUS p. 435. In febribus intermittentibus, sed raro nobis in usu est, Angliae frequentior in infusis BLAIR. Dec. VII. p. 318.

Melius ponetur post Cicutam p. 434.

AP IUM

DICOTYLEDONES: ISOSTEMONES.

427

A P I U M.

TOURN. T. 160. LINN. n. 239. &c.

Semina pene priorum, minuta, profunde sulcata. Petala, integra, acuta, apice plerumque reflexo. Tubae vix conspicuae. Umbellae utriusque generis nuda.

1. APIUM foliis semitrifidis, ora loborum circumferrata.

Hipposelinum RUELL. L. 3. c. 47.

Vulgare apium TRAG. p. 464.

Apium FUCHS. p. 744. BLAKW. T. 443.

Apium palustre CORD. D. III. c. 75. GESN. Hort. p. 247. b. Coll. p. 59. CAM. Epit. p. 527. optime.

Apium agreste CORD. Hist. II. c. 171.

Eieoselinum DOD. Ic. p. 153. Pempt. p. 695.

Eleoselinum paludapium LOB. Ic. p. 707. eadem icon.

Aliud apii genus CAES. L. 3. c. 38.

Eleoselinum apium rusticum f. aquaticum TAB. p. 90.

Apium vulgare ingratius I. B. III. p. II. p. 100.

Apium palustre & apium officinarum C. B. H. ox. III. p. 293. T. aut. de Par. p. 390. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 161.

Apium palustre nostras f. officinarum MOR. Umb. p. 24.

Apium palustre seu officinarum RAJ. p. 447.

Apium foliis caulinis cuneiformibus LINN. Cliff. p. 107. ROYEN. p. 115.

Locis ruderosis & palustribus, etsi dubitem veram esse indigenam.

Radix crassa, odore validissimo, ramosa. Folia diversissima a prioribus, pinnata, pinnis semibilobis, extrema semitrifida, latis omnibus, acute & profunde circumferratis. Caulis angulosus, erectus, fungosus, ramosus. Folia superiora acutius lacinata, angustiora. Umbellae ex brevissimis pediculis, in divisionibus ramorum pene sessiles, non maximae, fere 12. ramorum. Petala alba, extus pene subvirescent.

Totum amarum, acre, singularis saporis est, sale dives & oleo. Radix est ex aperientibus: diuretica est, sanguinem dissolvit, lac coactum discutit inposita, uti tusa etiam folia, in unguentum reducta CHOMEL. suppl. p. 68. urinam pellit renesque mundat. Succus febrifugus est, ad sex uncias sumtus: & ad dentes firmandos in scorbuto utilis. Semen ex calidis minoribus, carminativum. Oculis nocere dicitur, non vulgo solum, sed BOYLEO de util. exper. Exerc. v. n. 6. & epilepsiam facere frequente usu, BUCHWALD p. 28. sed is pro Apio Thysselinum in herbario reposuit.

ORDO III.

II. UMBELLIFERAE.

I. ABSQUE COMMUNI PLACENTA.

I. SEMINE GIBBO STRIATO.

I. INVOLUCRO NULLO.

II. FLORIS PETALIS INAEQUALIBUS.

P O D A G R A R I A.

RIVIN.

AEGOPODIUM LINN. n. 237.

Involucrum neutrum. Semina magna, crassa, semiovalia, sulcata. Petala exteriora irregularia, interiora minime, cordata omnia, medio margine elevato. Tubae duae longae, & placentae pene distinctae.

1. PODAGRARIA RIVIN. T. 46. RUPP. DILL. MAGNOL. Char. p. 162.

Pycnocomos BRUNF. III. p. 165.

Herba ad elophoboscum accedens CORD. Diosc. p. 55 b.

Sylvestre ostericum TRAG. p. 434.

Angelicae vitium EJ. ib. p. 422.

Corchorus quibusdam GESN. Hort. p. 255.

Herba gerardi DOD. p. 320.

Podagraria Germanica aut Belgica LOB. Ic. p. 700. eadem.

Aegopodium, herba gerardi TAB. p. 83.

Angelica sylvestris repens I. B. III. p. 145. H. ox. III. p. 281.

✓ *Angelica sylvestris minor f. erratica* C. B. Basil. p. 47. MORIS. Umbell. p. 9. 10. RAJ. p. 435.

I. R. H. T. 167. B. I. H. G. G. aut. de Par. p. 387.

H h h 2

Aego-

409

Aegopodium foliis caulinis summis ternatis LINN. Cliff. p. 107. ROYEN. p. 115.

Nihil frequentius ad sepes, & in hortis, quibus reptatu molesta est.

Caulis brachiatus, angulosus, tripedalis. Folia totalia, lata, trifoliata, peculiaria petiolata, triloba, medium aequaliter trifolium, medio lobo subinde semitrilobo, lateralibus inaequalia, cum majori & minori pinna, ex qua nota facile adgnoscutur. Umbellae rariores, ex longis bacillis, albae.

Subaromatica est, sed in medicinam non video recipi.

C A R U M.

LINN. n. 235. RIVIN.

CARVI T. 160.

Flos parum inaequalis, vel omnino regularis, petalis incis, medio dorso eminente. Tubae reclinatae. Semina hinc convexa, inde plana, fere semiovalia.

1. CARUM CORD. Diosc. L. 3. c. 66. MATTH. p. 755. (peffime si nostram vult) CAMERAR. Epit. 516. optime. DOD. p. 299. LUGD. H. OXON. III. p. 296. cum mala icone. RUPP. LINN. Lapón. n. 105. Cliff. p. 106. ROYEN. p. 116. RIVIN.

Caron CORD. Hist. I. c. 43.

Caros RUELL. L. I. c. 43. FUCHS. p. 396. non bene. TRAG. p. 455. eadem icon. GESNER Coll. p. 66. I. B. III. p. II. p. 69.

Carus GESN. Hort. p. 251. b.

Carum, carvi LOB. Ic. p. 724.

Carvi CAES. L. 7. c. 25. THAL. T. aut. de Par. p. 253. I. R. H.

Carum careum TAB. p. 66.

Cuminum pratense, carvi officinarum C. B. Basil. p. 47.

Curum s. careum RAJ. p. 446.

Carum s. carvi MORISON Umbell. p. 24. T. 8. folium bene. MAGNOL. Char. p. 158.

Ubique in pratis, etiam altissimis, & alpinis.

Radix conica, depacta. Folia longa, parum lata, pinnis conjugatis, pinnulis primis circa costam se decussantibus, unde peculiaris habitus nascitur, laciniis planis, longis, acutis. Caulis brachiatus, rami umbellis terminati. Flores toti albi.

Semen est ex calidis majoribus, cum ficcitate carminativum, stomachale, anticolicum, si morbus ab acido & fermentabili fuerit. Additur etiam Sennae, ut flatulentiam ejus naturam temperet BLAIR. Dec. v. p. 195. Infusum cum melle pulmonibus mucosum oppletis, & suppuratis prodest.

2. DAUCUS pratensis millefolii palustris folio MURALT. p. 529.

Plantam istam vulgo *Tiguri in pratis & ad vias* nasci dubito, non alibi lectam in Helvetia.

T R A G O S E L I N U M.

TOURN. T. 163.

PIMPINELLA LINN. n. 236. RIVIN & C.

A Caro differt extremis floribus umbellarum evidentius difformibus, extremo petalo maximo, deinde minori pari, intimo minimo. Interiores vero regulares sunt. Caeterum media petala introtracta sunt, quasi incisa. Semina convexa, mucrone angustiori. Tubae longae, & conspicuae. Non valde repugnarem conjuncturo utrumque genus.

1. TRAGOSELINUM pinnis semilobatis, circumferratis.

I. Varietas sylvatica flore albo

Pimpinella BRUNF. III. p. 28. DORST. p. 221. b. RIV. T. 79. absque imis foliis.

Pimpinella I. TRAG. p. 466.

Pimpinella major FUCHS. p. 608. non male.

Pimpinella a Germanis vulgo dicta GESN. Hort. p. 272. b.

Saxifraga pimpinellae similis major GESN. Tab. Coll. p. 105.

Pimpinella saxifraga MATTH. p. 1032. CAM. Ep. p. 775. bene. RAJ. p. 445. major ZWING. p. 869.

Saxifraga magna DOD. p. 315. Purg. p. 494. cum bona icone.

Pimpinella major Fuchsi LOB. Ic. p. 720. eadem.

Saxifraga pimpinella Germanica major CLUS. Pann. p. 697. Hist. p. CXC VII. eadem.

Saxifraga quaedam CAES. L. 7. c. 57.

Apium sylvaticum THAL. p. 8.

Tragoselinum majus pimpinella major TAB. p. 88. bene.

Saxifraga hircina major I. B. III. p. 109. GESN. Hort. p. 279.

Pimpinella saxifraga major umbella candida C. B. Bas. p. 48. MORIS. Umbell. p. 13. T. V. cum folio bene picto. Hist. III. p. 284. RUPP. Saxi-

- Saxifraga major Germanica foliis magis incis* BARR. ic. 243.
Tragoselinum majus umbella candida T. aut. de Par. p. 539. I. R. H. ZANICH. p. 262. ic. 306.
 II. *Pimpinella major splendens* SCHWENCKF. p. 158.
 β *Daucus cyanopos* CORD. Hist. II. c. 122. p. 155. Cordi I. B. III. p. II. p. 59.
Tragoselinum majus coeruleum WALTHER. Ind. Hort. p. 111. Haec varietas destillata dat spiritum coeruleum, & Marchiae peculiaris est ELSHOLZ.
 γ Varietas alpina umbella rubente
Daucus coriophyllus CORD. Hist. L. II. c. 123? Cordi I. B. III. p. 59.
Pimpinella II. TRAG. p. 467?
Saxifraga major alpina umbella purpurascens GESN. Tab. Coll. p. 105.
Saxifraga hircina major flore rubente E.J. Hort. p. 279.
 Varietas in *Etshero* CLUSII l. c.
Pimpinella saxifraga major umbella rubente C. B. MORIS. III. p. 284. RAJ. p. 445. TIT. Iter. [purpurascens MUR.]
Pimpinella flore rubro RIVIN. T. 80.
Tragoselinum majus umbella rubente I. R. H.

Illa ubique in sylvis & pratis humectis, haec in alpium pascuis frequens est.

Radix alba, in β. manans succo coeruleo, conica, longa, acerrima. Folia pinnata, pinnis primis triangularibus, reliquis ellipticis, acute ferratis, aliquando semipinnatis, ultimo folio semitrifido: Superiora acutiora sunt, & angustiora. Umbellae rariores, flore albo in α, purpureo in γ.

Celebris planta inter STAHLIANOS, essentia sua stomachica, antifebrili, vulneraria, incidente, in pectoris morbis, ad partum accelerandum. Olim radices Norimbergae ad menses & lochia pellenda celebres fuisse HOFMANNUS monet p. 533. Acerrima certe est, cum non ingrato aromate, & laudibus suis digna. Lac mirifice augere dicitur etiam extus mammis admota CARAVANTIUS in FIERAM. Anhelosis & hydropicis, quando fortissime resolvendum est, prodest infusio BOERH.

2. TRAGOSELINUM pinnis subrotundis, circumferratis.

An hic potius *Daucus selinoides* CORD. Hist. L. II. c. 121? Videtur ob folia non splendens.

- Saxifraga hircina minor* GESN. Hort. p. 279.
Saxifraga pimpinellae similis minor GESN. Coll. p. 105.
Pimpinella saxifraga minor CAM. Epit. p. 775. MORIS. Umbell. p. 13. T. 5. ZWING. p. 869.
Saxifraga II. f. minor CAES. p. 315.
 Annon *Dauci* secundum genus *Dalech* LUGD. p. 717? nisi fuerit Italica species semine hirsuto, a COLUMNA descripta, quam non bene huc revocat I. B.
Tragoselinum minus, pimpinella minor TAB. p. 88. bene.
Saxifraga hircina minor foliis sanguisorbae I. B. III. p. 111. PLUKN.
Pimpinella saxifraga major altera C. B. ZWING. denuo &c.
Pimpinella saxifraga vulgaris pimpinellae minoris foliis MOR. III. p. 285..
Pimpinella saxifraga hircina minor montana foliis alte incis BARR. ic. 738. videtur.
Pimpinella saxifraga minor foliis sanguisorbae RAJ. p. 445.
Tragoselinum alterum majus T. aut. de Par. p. 234. 539. VAILL. &c.

In pratis locisque aridis.

A priori differt foliis durioribus, minoribus, pinnis non incis, primis lineis simplicibus, exteriori ambitu ferrato.

Tragium COL. ab hac specie differt semine hirsuto.

3. TRAGOSELINUM pinnis laciniatis, superius tenuissimis.

- An *Pimpinella tertia* TRAG. p. 467? sed propior est n. 4.
Saxifraga parva DOD. Purg. p. 495. Pempt. p. 315. optime.
Pimpinella, saxifraga minor LOB. Ic. p. 719. eadem icon.
Saxifraga pimpinella germanica minor CLUS. Pann. p. 697. Hist. p. CXCVII. eadem.
Dauci tertium genus LUGD. p. 717.
Pimpinella crispa f. petraea TAB. p. 89.
Saxifraga hircina minima, pimpinella crispa TRAG. I. B. III. p. 113.
Pimpinella saxifraga minor C. B. Bas. p. 48. RAJ. p. 445.
Pimpinella saxifraga minor foliis dissectis H. OX. III. p. 285.
Pimpinella saxifraga minor crispa MORIS. Umbell. p. 17. T. 5.
Pimpinella saxifraga hircina major montana Italica foliis alte incis BARR. ic. 737? non simillima.
Pimpinella media RIVIN. T. 81.
Tragoselinum minus I. R. H. &c.
Pimpinella saxifraga BLAKW. T. 472.

II. *Saxifraga hircina media* I. B. III. p. 110. non video differre. RAJ. p. 445.

Daucus campestris apii folio C. B.

β Varietas foliis albis maculis adspersis PONTED. Comp. Tab. Bot. p. 42.

Minime rara in vallo urbis, locisque aridioribus v. g. *im Weissenstein-Hölzlein*.

A priori n. 1. differt, foliis quidem ad terram fatis similibus, ad caulem vero pinnatis, pinnis autem & ipsis pinnatis, aut semipinnatis, pinnulis primis profunde sectis, reliquis integris. Habitus etiam altior reliquis, tripedalis.

4. TRAGOSELINUM . . .

An *Daucus coniophyllos* CORD. T. 2. C. 124?

Pimpinella saxifraga tenuifolia C. B. Prodr. p. 84. I. B. III. p. 112. MOR. III. p. 285. RAJ. Syll. p. 204.

Pimpinella tenuifolia RIVIN. T. 82. RUPP.

II. *Pimpinella saxifraga hircina minima* I. B. ex TRAGO, huic propior est, quam priori.

Ad ripas lacus Lemani.

Caulis durus, parum ramosus, paucis foliis, umbellis raris, infrequentibus. Folia trifida, medio lobo ad angulos rectos tripartito, cujus lobuli quadrifidi sunt, planis & gracilissimis laciniis . . . Hujus generis esse totus habitus demonstrat. Flores autem specimen meum, quod ex C. B. est, non habet. An idem sequenti?

Totum genus in unam plantam conjunxit RIVINUS *Introd.* p. 32. deinde LINNAEUS, ROYEN p. 119. & LUDWIGIUS *de min. spec. plant.* Sed fateor, videntur diversitates recensitae retineri posse, donec demonstretur unam in aliam cultu degenerare.

5. TRAGOSELINUM foliis tenuissime divis, pinnulis ultimis tripartitis.

I. *Saxifraga pannonica* CLUS. Pann. p. 698. Hist. p. CXCVI. non male.

Daucus montanus multifido brevique folio C. B. P. MORISON. Umbellif. p. 84. Omnino ex fide horti ficci C. B. & HAGENBACHIANI.

Saxifraga multifido folio pannonica I. B. III. p. II. p. 19. ex CLUSIO, RAJ. p. 461.

Saxifraga montana minor multifido folio pannonica MORIS. III. p. 273.

II. *Meum* Icon. post Diosc. 1552. f. 1. aliud LUGD. p. 759.

Meum dauci cretici facie C. B. P. I. B. I. c. p. 15.

Saxifraga montana minor humillima f. palmaris MORIS. I. c. p. 273. Umbell. p. 76.

III. *Daucus petraeus glauco folio* I. B. III. p. 58. pro nova planta RAJ. Hist. p. 460.*

Anmi petraeum glaucifolium perenne MORIS. p. 295.

Passim in Helvetia. In M. Dolaz: in rupibus supra *Biennam*, & circa *Nodz*, locis nisi omnino fallor, paludosis.

Radix conica, ramosa, aromatica, capillis comata. Caules florenti in M. Dolaz semipedales, altiores autem in Biennensibus, brachiati. Omnia & folia, & pinnae uniformiter plana, sulcata, & acuta, sicca, fragilia, dura. Pinnarum quatuor divisiones, extremae lacinae bipartitae, tripartitae, lanceolatae, & totalia folia graciliter triangularia. Omnes caules & ramos multae coronant umbellae, ex longitudine exeuntes, in apice confertae, exiguae, rotundae, nudae. Flores albi . . . conf. *It. Helv.* n. 16.

* PYRETHRUM umbelliferum folio Anethi. In Gotth. M. nasci ait ZWINGERUS p. 720. An certa fama? sed planta ipsa ignota est.

ORDO IV.

II. UMBELLIFERAE UT PRIUS.

I. PLACENTA COMMUNI DESTITUTAE.

I. SEMINE GIBBO STRIATO.

II. INVOLUCRO UTROQUE AUT ALTERUTRO PRAEDITAE.

I. PETALIS INAEQUALIBUS.

SESEL I.

LINN. II. 228.

HIPPOMARATHRUM RIV.

Huic involucrum universale nullum, peculiare multis, iisque latiusculis foliis fit. Semen ovatum, sulcatum (subhirsutum in nostra). Petala paulum inaequalia, cordata, retracta ora & eminente.

I. SESELI petiolis ramiferis membranaceis ventricosus emarginatis CLIFF. p. 103. ROYEN. p. 112.

Difficillimae plantae ecce synonyma certiora, deinde conjecturalia.

I *Hippomarathrum* RIVINI T. 66. non optime. RUPP. BUXBAUM. WALTHER.

Foeni-

Foeniculum sylvestre minimum patulum T. aut. de Par. p. 445.

Foeniculum sylvestre annuum tragoselini odore umbella alba VAILL. p. 54. T. 9. f. 4. ubi umbellae radii vix distinguuntur.

II. An *Foeniculum montanum* TRAG. p. 429.

Selinum montanum pumilum CLUS. p. CC. Pann. p. 701. MORIS. Umbell. p. 6. & I. i. MAGNOL. Char. p. 159. *Clusii, foliis foeniculi aut peucedani, flore albo, semine selini* I. B. III. p. 11. p. 17. ex CLUSIO.

An *Libanotis minima* LUGD. p. 766?

Oreoselinum apium montanum TAB. p. 91. ex CLUSIO.

Daucus montanus multifido folio selini semine C. B.

Saxifraga montana minor foliis peucedani MOR. III. p. 274.

III. *Peucedanum pannonicum* CLUS. p. CXCVI. Ita C. B. sed CLUSIUS saporem ignavum dicit. *Peucedani facie pusilla planta* LOBEL. p. 745. Similior icon Tragoselino ultimo.

I. III. *Apium petraeum Peucedani facie nostras* PLUKN. p. 34.

Saxifraga minor tenuissimis & longissimis foliis MOR. I. c. III. p. 273.

Peucedanum minus C. B. P. H. BLES. p. 156, RAJ. p. 460.

IV. *Foeniculum petraeum* TAB. p. 68.

Daucus glauco folio similis foeniculo tortuoso I. B. III. p. 16. videtur.

C. B. in M. Wasserfall.

Pulchrae plantae caulis durus, striatus, cubitalis, erectus, frequenter ramosus, non ita uti sequens, & praecedens planta, brachiatus. Folia ex magnis durisque vaginis, glauca, fulcata, rigida, laciniis ultimis, ut in Tragoselino quinto bifidis, trifidis, eadem ubique latitudine, sine lanceolato. Umbellae per totam longitudinem, ramos terminant, totales densae, orbiculares, peculiare exiguae. Involucrum universale nullum, peculiare conspicuis latis foliolis fit, in apice incisus.

2. SESELI caule vix ramoso, umbella purpurea, pinnulis acute multifidis.

Mutrina ARET. p. 234. b.

Muttelina vulgo in alpibus dicta. GESN. Fract. p. 64. Hort. p. 268.

Muttelina CAM. Epit. p. 8. latis bene. PONAE Bald. I. B. III. p. 66. RAJ. Syll. Ext. p. 84. RAJ. p. 453.* *Helvetica* ZWING. p. 517.

Meum alpinum umbella purpurascens C. B. MURALT. p. 724. TIT. It.

Seseli humile alpinum umbella purpurascens H. OX. III. p. 287.

Phellandrium alpinum umbella purpurascens I. R. H. LEMER. p. 420.

II. *Daucus montanus* CLUS. Pann. p. 700. Hist. CXCVIII. absque icone. *Pannonicus* PARK. p. 896.

Daucus montanus Clusii flore carneo semine selino hortensi aequali I. B. III. p. 67. RAJ. p. 454.*

Apium montanum flore carneo MORIS. III. p. 293.

In omnibus alpium pascuis amata agricolis, ob lactis ex aromatico pabulo nati, & praestantiam & copiam.

Radix crassa, ramosa, multiceps, capitulis fetis coronatis. Caules pene nudi, paucissimas uncias alti. Folia graciliter divisa, duriuscula, pinnata, pinnulis duplicato ramosis, laciniis ultimis planis, peracutis, quadrifidis, trifidis, simplicibus. Umbellae generales non magnae, nudae, particulares vero notatu dignis foliolis exceptae. Semen semiovale, circulo potius quam calyce coronatum, qua nota differt a Phellandrio. Tubae constanter recurvae. Petala inaequalia, extremo majori, cordata, perpetuo purpurea. Conf. It. Alp. n. LXVII.

O E N A N T H E.

TOURN. T. 166. LINN. II. 22.

A priori genere maxime differt calyce in summo semine quinquefido. In quibusdam speciebus flores in centro mares, in ambitu hermaphroditici. Flos manifestius irregularis.

1. OENANTHE striata rigida LINN. Cliff. p. 99. ROYEN. p. 108.

Seseli Massiliense RUELL? L. III. c. 42. CLUS. Hist. p. 432. CAES. L. 7. c. 31. ZWING. p. 692. Penae LUGD. p. 749.

Seseli Massiliense nonnullorum CAM. Epit. p. 511. bene.

Seseli Massiliensium foeniculi folio crassiore LOB. Adv. p. 352. Ic. p. 785.

Foeniculum tortuosum CLUS. p. CXCIX. RAJ. p. 460. Syllog. p. 126. I. R. H.

Foeniculus tortuosus Dalech. LUGD. p. 740.

Seseli Massiliense Foeniculi folio quod Dioscoridis censetur C. B. Bas. p. 49. PARK. PLUKN.

Saxifraga montana minor foeniculum tortuosum dicta H. OX. III. p. 273.

C. B.

c. B. in saxosis herbidis M. Crenzach, tum in sylvis *Huningensibus* circa *Michelfelden*: sed fateor, pene dubito indigenam esse.

Ad Sefeli I. accedit facie, cum foliis glaucis & vaginis Hippomarathri sit. Sed magis brachiata est, ramis ad magnos angulos divisis, & inflexis. Umbellae peculi- res perexiguæ, radiis latiusculis & brevibus succinctæ. Petala . . . alba, extus rubra, regularia & bifida facit MAGNOL. Semina manifesto calyce coronata, Radix longa, crassior, aromatica.

Semen in officinis recipitur ad pellenda excrementa uteri, ad incidendum in mor- bis pectoris, usu tamen est rariori.

2. **OENANTHE** foliis caulinis inflato fistulosis LINN. *Cliff.* p. 99. ROYEN. p. 108.

α Oenanthe, herba filipendula GESN. Coll. p. 93?

Filipendula Oenanthe GESN. Hort. p. 259.

Oenanthe III. MATTH. p. 869. cum bulbis, LUGD.

Oenanthe aquatica serpens CAM. Epit. p. 265. cum bulbis & sine bulbis.

Oenanthe aquatica, Oenanthe III. Matth. Dodon &c. LOBEL. Ic. p. 731. icon exterior.

Foeniculum sylvestre CAES. L. 7. c. 42.

Sifer palustre LUGD. p. 724.

Filipendula aquatica TAB. p. 142.

Oenanthe aquatica c. B. Basf. p. 49. RAJ. p. 441. ZWING. p. 768. T. aut. de Par. p. 290. I. R. H.

Oenanthe f. filipendula aquatica I. B. III. p. 191.

Oenanthe aquatica angustifolia recta vulgaris H. ox. III. p. 289.

β Juncus odoratus DOD. Cereal. p. 242. *aquatilis* pempt. 590.

Oenanthe &c. LOB. l. c. ic. int.

Filipendula palustris ruta palustris TAB. p. 142.

Oenanthe f. filipendula folio rutæ I. B. III. p. 192.

Oenanthe f. filipendula aquatica altera T. aut. de Par. p. 291. I. R. H.

Oenanthe aquatica triflora caulibus fistulosis MORIS. l. c. RAJ. Syn. III. p. 210.

Oenanthe aquatica minor RAJ. p. 441.

CAMER. Epit. & ZWING. l. c. ic. interior.

Oenanthe aquatica minor juncoides trianthophoros FLUKN. p. 268.

Oenanthe RIV.

In fossis non rara.

Caules longe repentes, per aquas demittunt fibrarum fasciculos in var. *β.*, in hortis vero, planta culta bulbillos habet adpressos, ut in var. *α.* Supra aquam caulis ere- ctus, pene nudus, ramosus effertur. Folia ima pinnata, pinnis latis trilobis, aut pin- natis quinquefidis: ad caulem vero costa teres est, fistulosa, paucis, & simplicibus la- ciniis in extremitate foliosa. Umbellae peculiæ, in generali qualibet, circiter tres, paucae, confertissimæ. Calycis universalis squama unica, particularis tres, ad de- cem, albae, latiusculæ, unilaterales. Flores exteriores mares, valde diffformes; calyce quinquedentato, tribus, longissimis exterioribus segmentis, ovariis nullis aut minimis. Interiores androgyni calyce uniformi, minus irregulares, tubis duabus longis, non caducis coronantur. Petala in utrisque mucrone retracto, ut cordata videantur, subrubella. Per maturitatem flores androgyni densas sphaeras a- culeatas referunt. Semen leviter aromaticum: fructibus pentagonis, bilocularibus, dispermis, pyramidalibus, cornubus ex basi prodeuntibus.

P H E L L A N D R I U M.

TOURN. T. 161. LINN. II. 221.

Umbellae universales nudæ, peculiæ aliquot (septem facit LINN.) foliis graci- lissimis. Petala cordata, inaequalia, ora eminente, exteriora majora. Tubæ bre- ves, non deciduæ. Semen semiovale, sed acutius, vix sulcatum. Calyx, ut in *Oenanthe*, semen coronat, exiguus.

1. **PELLANDRIUM** foliis ad angulos obtusos ramosis.

Sylvestre Levisticum TRAG. p. 427.

Dauci III. genus TRAG. p. 446. omnino.

Phellandrium DOD. Cereal. p. 244. Pempt. p. 591. bene. RIVIN. T. 64. T. aut. de Par. p.

351. I. R. H. VALL. LINN. *Cliff.* p. 100. ROYEN. p. 108.

Cicutaria palustris LOB. Ic. p. 735. TAB. p. 783.

Silaus Plinio CAES. L. 7. c. 26.

Phellandrium vel cicutaria aquatica quorundam I. B. III. p. 183.

Cicutaria palustris tenuifolia c. B. Basf. p. 49. Phyt. cum non bonis synonymis, MORIS. III. p.

291. MUR. p. 580.

Cicu-

Cicuta 4. MORIS. Umbell. p. 18. Seminis autem icon Z. Z. 91. 92.

Cicuta aquatica ZWING. p. 906. confunditur cum *Cicuta Gesneri*.

β *Caule crasso* RUPP.

In fossis non infrequens, in lacu *Moos-Seedorfensi* &c.

Caulis crassissimus, per aquam repit, & per intervalla fibrarum fundit fasciculos, brachiatus, ramosus. Folia amplissima, multiplici divisione, angulis ramorum re-ctis, aut obtusis, quales in *Oreoselino* minore sunt. Lacinae ultimae, planae, ubique aequae latae, semipinnatae, lanceolatae. Umbellae non amplissimae, semina ex ovatis compressiora, fulcis potius picta, quam incisa, tubis superstitibus.

Sapor seminis leniter aromaticus est, cum acrimonia constantiori. Inde dudum ad ulcera difficilia, scirrhus, caneros & gangraenas commendatum est (BOERHAAVE *hist. plant.* p. 94.) nuper vero fusius ab HEISTERO E. N. C. Vol. v. *Obs.* 139. & proprio libello, ab ERNSTINGIO, quem vide: Idem ad morbos etiam pectoris semen ipsum commendat. Dosis HEISTERUS facit drachmam unam.

E T H U S A.

LINN. n. 224.

CYNAPIUM RIVIN. CICUTAE sp. T. T. 160.

Calyx universalis nullus, peculiaris trifolius, ab uno latere, longe reflexus. Flores difformes, bifidis petalis. Semina quatuor fulcis profunde inscripta, & divisa in duas latas facies, tria vero crassa juga eminentia, hinc convexa inde plana. A *Coriandro* semine differt, a *Cicuta* semine eodem non granulato, & calycis generalis defectu.

1. ETHUSA LINN. *Cliff.* p. 100. ROYEN. p. 109.

Petroselinum vicium TRAG. p. 459. absque icon.

Species cicutae Glysen GESN. ad Cord. Diosc. IV. c. 79. vid. Ind. quadr. p. 68.

Cicuta minor CORD. L. II. c. 150. HOFMANN &c.

Apium communis vicium GESN. Hort. p. 247 b.

Cicutam referens herba EL. ib. p. 253 b.

Dauci inutile genus EL. Coll. p. 73 b.

Cicutaria fatua LOB. Ic. II. app. p. 280.

Apium cicutarium THAL. p. 9.

Cicutaria apii folio I. B. III. p. 179.

✓ *Cicuta minor petroselino similis* C. B. Bas. p. 48. H. OX. III. p. 290. ZWING. p. 905. cum icon aliena, *Oenanthes succo viroso*. T. aut. de Par. p. 419. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 161.

Cicutaria tenuifolia RAJ. p. 451. Syn. III. p. 215.

Cicutaria 3. MORIS. Umbellif. p. 18. Semen Y y. & n. 89. 90.

Cynapium RIVIN. T. 75. RUPP. DILL.

Nihil in hortis frequentius.

Caulis sulcatus, ramosus, brachiatus. Folia nitentia, circumscriptione ampla, pinnis raris, pinnulis laciniatis, laciniis pene pinnatis, laciniolis planis, lanceolatis, semitrifidis. Umbellae rarae, calyx peculiaris longissimus. Flores externi inaequales, petalis in duas inaequales partes divisus: intimi flores vix difformes.

Tota planta trita virulento odore est, & alliato, ut non mirum sit, venenatam esse, quod DALECHAMPIUS vidit, & BLAIR Pharmacol. Dec. V. p. 212. & Miscell. p. 80. & in COMM. NORIB. 1731. n. 23. 1740. n. 48. & BOERHAAVE in Prael. Deliria facere E. N. C. Vol. I. *Obs.* 52. stupores, nauseas, inpotentias. Ib. *Obs.* 200. faucium constrictiones, spasmos ventriculi Ib. *Obs.* 121. mortem convulsivam BUCHNER *Misc.* 1729. p. 724. neque enim alia videtur cicuta aquatica in hortis lecta, etsi alibi legatur innoxiam fuisse v. g. in E. N. C. Dec. II. Ann. IV. *Obs.* 50. Nempe narcotica haec venena mitiora sunt, neque dosi minori occidunt.

C I C U T A.

RIVIN.

CICUTAE T. Sp. T. CONIUM LINN. n. 209.

Calyx generalis umbellae, aut nullus, aut paucis, latiusculis, squamis brevibus latisque reflexis: Peculiaris tribus latis, mucronatis, pariter (vel uno trifido) ex uno latere positus. Flores in exteriori parte irregulares; intimi regulares cordati. Semen hinc

valde gibbum, inde planum, quinque fulcis inscriptum, eleganter crenatis. Tubae brevissimae, per aetatem longiusculae, capitatae. Placenta bipartita.

453
I. *CICUTA* DORSTEN. p. 83. TRAG. p. 473. non bene. FUCHS. p. 406. CORD. *Diosc. IV.* c. 79. GESN. *Coll.* p. 68 b. MATTH. p. 1098. CAMER. *Epit.* p. 839. male. DON. *Purg.* p. 375. *Pempt.* p. 461. bene. LOBEL. *Ic.* p. 732. ead. CAESALP. *L.* 7. c. 27. TABERN. p. 782. RAJ. p. 451. BLAKWALL. *T.* 451.

Cicuta major CORD. *Hist. II.* c. 149. C. E. BAS. p. 48. I. R. H. MAGN. *Char.* p. 161. ZANICH. p. 66. ic. 284.

Cicuta vera GESN. *Hort.* p. 253 b. THAL.

Cicutaria vulgaris CLUS. p. CC.

Cicuta vulgaris major MORIS. III. p. 290.

Cicuta domestica MORIS. *Umbell.* p. 18. *T.* 6.

Conium seminibus striatis LINN. *Cliff.* p. 92. ROYEN. p. 107.

β *Foliis tenuioribus* C. B. I. R. H.

Ad macerics & sepes abunde.

Caulis crassus, maculosus, nodosus, brachiatus, ad octo aliquando pedes adfurgit. Folia albida, quasi scabra, circumscriptione perampla, pinnis pinnatis, laciniis ultimis semipinnatis, semiseptifidis &c. ultimis segmentis obtusis. Umbellae multae, rarae, exiguae.

Sale volatili urinoso tota planta abundat, & oleo GEOFFROI. III. p. 325. Narcotica est, & refrigerat, odore suo vertiginem inducit BOERHAAVE. Intus adsumta somnum facit, (vide historiam FONTANI in *Conf. & Resp.* p. 162.) vertigines, deliria, mortem ipsam. Externo usu emollit, lenit, inponitur mammis cancris, scrophulis, tumoribus duris chronicis, dolentibus ex nimio labore musculis, non sine encomiis etiam prudentiorum Medicorum, genitalibus a nimia venere dolentibus (HENR. AB HEERS). Venenatam esse, vetus fama est. CARDANUS historiam narrat hominis placenta occisi, quae cicutam continebat. Amentes, & vertiginosos reddit, homines & bestias, & occidit POMPONATI praepceptorem SCALIGER *de Subtil.* Ex. 152. Similem in anseribus & suibus, & homine eventum habet BRASSAVOLA p. 335. etsi alios evasisse narret LOBELIUS *Advers.* p. 329. Alios dementatos fuisse referunt MATTHIOLUS p. 1415. 1416. ex multiplici experimento, & BOCCONE *Mus. di Fis.* p. 148. & BUCHNER *Misc.* 1727. p. 58. Subitam mortem WEPFERUS l. c. p. 312. etiam in cuniculo brasiliario HARDER *ib.* p. 334. Aliis tamen experimentis minus formidabilis facta est. RENEALMIUS olim drachmam dimidiam radicis propinabat ad scirrhus viscerum. PETIVERIUS unciam mediam: HENLEY integras quatuor uncias absque noxa devoravit LOWTHORP. *Abridgm. II.* p. 640. 641. & simile exemplum habet SEB. JUNGIUS E. N. C. *Dec. I. Ann. IV. Obs.* 106. Canes vero, quibus data est ab HARDERO, ad fescuncem, aegre & vix nisi infuso in ipsas venas succo interierunt, E. N. C. *Dec. II. Ann. III. Obs.* 115. septemque uncias idem vulpi dedit, minime funesto eventu apud WEPFERUM *de Cic. aquat.* p. 335. Pleraque demum de cicuta historiae de incerta planta sunt. *Conf. TREW. Comm. Nor.* 1740. *Hebd.* 47.

II. PETALIS AEQUALIBUS.

L I G U S T I C U M.

LINN. II. 217.

LIGUSTICI T. Sp. & CICUTARIA T. T. 171.

Utrumque involucrum multis fit latisque foliis. Semen calyce quinquefido coronatum, crassum, profunde quinque lineis sulcatum. Petala aequalia, integra, apice inflexo.

I. *LIGUSTICUM* foliis multiplicato pinnatis foliolis, pinnatim incisissimis LINN. *Cliff.* p. 97. ROYEN. p. 104.

Seseli Peloponnesense MATTH. p. 753. folia bene. CAM. *Epit.* p. 514. cum caractere.

Seseli peloponnesiacum, quod Matthiolum pingit C. GESN. *Hort.* p. 281. 296.

Cicutaria latifolia foetidissima perperam seseli Peloponnesense quorundam LOBEL. *Ic.* p. 733. absque flore, quem addit in app.

Cicutaria foetida TAB. p. 783. HOFM.

Cicutaria latifolia foetida LUGD. p. 790. ex LOB. MOR. *Umbellif.* p. 18. *T.* 6. semen Xx.

RAJ. p. 451. VOLC.

Cicu-

Cicutaria latifolia foetida c. B. nomen, non vero planta Bas. p. 48. RAJ. Syll. p. 97. FLUKN. I. R. H. MAGN. Char. p. 160.

Seseli Peloponnesense Matthioli f. *Cicutaria quibusdam* I. B. III. p. 184.

I. B. in montibus *Rhaetiae* circa *Pusclav.* C. GESNER ex montibus *Rhaetiae* habuit. „Folia amplissima, pinnis, in meo specimine, alternis, plurimis. Pinnulae longe decrescentes, filicum more, primis lobulis distinctis, obtuse & leviter tridentatis, reliquis late confluentibus, mucrone arguto: Caulis & radix crassissima. Umbellae sublateae. Odor gravis Cicutae.

S I U M.

TOURNEF. T. 162. & SISARUM T. 163.

SIUM LINN. n. 219. & CICUTA LINN. n. 222.

Involucrum universale fit quinque ad septem latis foliis, per aetatem reflexis, saepe incis: particulare simile est. Petala aequalia, cordata, media linea eminente. Semina semiovata, minimo calyce coronata Tourn. D. Tubae breves, vix distinctae.

I. SIUM foliis pinnatis, umbella terminatrice LINN. Cliff. p. 98. ROYEN. p. 104.

Tota gens confusissima est. Huc refero

Apium palustre FUCHS. p. 270.

Sium verum CAMER. Epit. p. 265.

Sium DOD. Cereal. p. 240. Pempt. p. 589. bona icon. RIVIN. T. 77.

Sium f. larver *Dioscoridis olusatris folio*, f. *pastinaca aquatica* LOB. Ic. p. 208.

Sium majus latifolium, *apium palustre* TAB. p. 78.

Crescione alterum genus CAES. L. 7. c. 39.

Sium medium I. B. III. p. 173.

Angelica palustris & *Sium* WEINM. T. 134. & denuo *Angelica aquatica* ejusd. T. 133.

II. *Sium medium pastinaca palustris* TAB. p. 78.

Sium maximum latifolium I. B. III. p. 2. p. 175. l. 174. MORIS. Umbell. p. 16.

Sium latifolium c. B. I. R. H.

Sium majus latifolium H. OX. III. p. 282. RAJ. p. 443.

III. *Sium* f. *apium palustre foliis oblongis* ZWING. p. 567. ex icone.

In fossis circa *Mathod*, & ad *Rhenum* passim.

Multo erectius sequente, ad tres pedes. Folia pinnata. Pinnae circumscriptione ellipticae, circumferratae, molles; neque ulla praeterea folia auriculata. Radii generales alias plures, alias pauci, aut nulli, peculiare multi, latiusculi, brevesque. Umbellae summos ramos terminant.

2. SIUM foliis pinnatis, inferioribus simplicibus, superioribus semitrilobis, argute sectis.

Vulgaris haec planta difficillima synonyma habet.

I. Certiora.

Crescione CAES. L. 7. c. 39.

Sium aquaticum ad alas floridum MOR. Umbell. p. 63. I. R. H.

Sium aquaticum procumbens ad alas floridum MORIS. III. p. 283. T. 5. f. 3.

Sium umbellatum repens RAJ. Cant. p. 156. MART.

Sium geniculis umbellatis VAILL. p. 187.

Sium foliis pinnatis umbellis ex alis subsessilibus LINN. Cliff. p. 98. ROYEN. p. 105.

II. *Sium erectum humilius & ramosius foliis profunde ferratis* MOR. III. p. 283.

Sium verum Matth. LUGD. p. 1092. ob ferras profundas.

Sium erectum umbellatum f. *pastinaca aquatica* RAJ. p. 444. cum bona descriptione.

Sium minus RIVIN. T. 78.

Sium palustre alterum foliis ferratis T. aut. de Par. p. 302. I. R. H.

Angelica vel Sium aquaticum WEINM. T. 135.

In rivulis suburbanis *Bernae* vulgarior.

Alia folia ex aqua se efferunt similia Sii I., pinnata, pinnis simplicibus, circumferratis, ad basin saepe auriculatis. Sed ex ramosis & brachiatis cauliculis alia folia exeunt, multo distinctioribus auriculis, binis, ut sint inaequaliter semitriloba, acutissime ferrata. Umbellae modo brevibus petiolis, caule breviores, ex alis foliorum, modo, & in eadem planta, ex altioribus petiolis, ramos summos coronant. Corona radiorum & generalis & specialis lata, ferrata.

Odor aromaticus vires prodit: Diureticum ajunt esse, & antiscorbuticum.

*3 SIUM.

Sium umbelliferum I. B. III. p. 172.

Sium f. *apium palustre foliis oblongis* c. B. Basl. p. 56.

et tot alia synonyma, quam plantam velint, ignoro, nisi aut primi Sii minorem varietatem intelligant, aut secundi prima folia. Genevae nasci ajunt & Basileae & ubique in Germania.

4. SIUM pinnis multifidis, rarius ferratis, nervo folioso.

Crithamus agrestis TRAG. p. 664. absque icone.

Crithmum quartum MATTH. p. 492. CAM. Epit. p. 275.

Eryngium quartum DOD. p. 732.

Eryngium montanum recentiorum LOB. Ic. II. p. 24.

Crithmum Chrysanthemum (malum nomen) TAB. p. 101.

Ammi quorundam Dalech LUGD. p. 696.

Crithmum quartum Matthioli CAM. Hort. umbelliferum I. B. III. p. 195. RAJ. p. 454.

Eryngium arvense foliis serrae similibus C. B. P. Basil. p. 104. ZWING. p. 588. quod ad descriptionem.

Ammi perenne MOR. Umbellif. p. 22. & icon seminis 2. 2. I. R. H. T. aut. de Par. p. 245. foliis longioribus ferratis H. OX. III. p. 294.

Falcaria RIVIN. T. 47. RUPP.

Crithmum luteum ZWING. p. 588. icon, non nomen.

β Foliis magis incisus VAILL.

γ Foliis pictis WEINMANN.

Circa Basileam C. & I. B. ad domum sclopetariorum, & extra portam Johanneam ad sepes. (Circa Oppenheim ad viam Wormatiensem frequens est.)

Caulis ramosus, brachiatus, cubitalis & major. Folia ex vaginis, facillimae notitiae, pinnata, costa alata, pinnis veris trifidis, longis, acutis, argute ferratis. Umbellae raras, plurimae, involucro generali & peculiari ex multis gracilissimis foliolis facto, illo saepe unifolio, aut nullo denique. Petala alba, cordata, aequalia. Semina longa.

5. SIUM pinnis laciniatis, pinnulis trifidis, nervo non folioso.

Cicuta aquatica GESN. Hort. p. 253 b. Coll. p. 68 b. THAL. LINN. Lapon. n. 103. *Gesneri* I. B. III. p. 175. l. 174. WEPF. de cicut. aquat. T. 1-4. quem non videtur legisse, quando compilasse ait hunc librum CL. MEADIIUS, dum ipse nostram plantam cum *Oenanthe succo viroso* confundit de venen. p. 113.

Sium alterum DOD. p. 589. olusatrici facie LOB. Ic. p. 208. RAJ. p. 450.

Sium alterum Erucae folio LUGD. p. 1094.

Cicuta maxima AICHST. Vern. Ord. 7. T. 2. f. 2.

Sium Erucae folio C. B. Bas. p. 46. &c.

Sium aquaticum foliis multifidis longis ferratis H. OX. III. p. 283.

Sium aquaticum foliis rugosis trifidis dentatis MOR. Umbellif. p. 63. T. 5.

Cicutaria RIVIN. T. 76.

Cicuta LINN. Cliff. p. 100. ROYEN. p. 109.

Basileae inveni versus Friedlingen. C. B. Michelfeldae, GESNERUS ad lacum felinum.

Radices fasciculatae. Caulis procerus, brachiatus. Folia amplissima, pinnarum paribus septem. Pinnae quinquefidae, trifidae, bifidae, simplices, petiolo folioso, longae, graciles, argute circumferratae, dentibus distantibus. Umbellae & generales & speciales habent involucria, illae paucifolia latiora, hae multifolia angusta: adeoque, etsi aliquando generales umbellae pene nudae sint, potest tamen cum similimo Sio 4. manere. Petala aequalia, emarginata. Tubae globulo terminatae.

Vires summe deleteria, in hominibus per tristia experimenta notae sunt. Summas anxietates facit, deliria, convulsiones, mortem, nisi moto vomitu succurratur. Vide WEPFERUM toto libro, JAUGEON. Comm. Par. 1715. p. 30. si de eadem planta loquatur, GORIZ. Act. Silesiac 1722. M. Mart. ibidemque M. Maj. BUCHNER. Miscell. 1727. p. 311. 314. E. N. C. Cent. X. Obs. 58. & nuper in Comm. Lit. Nor. 1740. hebd. 45. BOERHAAVE in praef. &c. Ex ejus herbae abundantia lues pecudum a LINNAEO observata est. Canis, quem uncia semis non necaverat, duabus unciis ab HARDERO occisus est, apud WEPFERUM l. c.

B U P L E U R U M.

T. T. 163. LINN. n. 125.

Radii peculiaris umbellae maximi, umbellam comprehendunt, plerumque quini, aut unus quinquefidus. Universale involucrium modo adest, modo abest. Semina profun-

funde fulcata, pene alata. Flores omnibus regulares, lutei, & folia, quod in hac gente rarius est, integerrima.

- I. BUPLEURUM foliis ovatis perfoliatis LINN. *Cliff.* p. 104. ROYEN. p. 109.
Perfoliata BRUNF. I. p. 182. DORST. p. 215. GESN. Coll. p. 95. MATTH. p. 1156. CAM.
 Epit. p. 888. DOD. p. 104. AICHST. Aest. Ord. 4. T. 3. f. 3. RIVIN. T. 45.
 BLAKW. T. 95.
Perfoliatum FUCHS. p. 632.
Perfoliata major TRAG. p. 482. GESN. Hort. p. 271. b.
Perfoliatum vulgatus flore luteo folio umbilicato LOB. Ic. p. 396.
Seseli aethiopicum CAES. L. 7. c. 34.
Perfoliata II. TAB. p. 759. bene, LUGD.
Perfoliata simpliciter dicta, vulgaris, annua I. B. III. p. 198.
Perfoliata vulgatissima s. arvensis C. B. & C.
Perfoliata vulgaris PARK. MOR. III. p. 299. RAJ. p. 471.
Perfoliata 2. annua vulgatissima MORIS. Umbell. p. 26. Semen 7. 7, & 93. 94.
Bupleurum perfoliatum rotundifolium annuum I. R. H. T. aut. de Par. p. 404. MAGN. Char. p. 165.
 β *Crispa seu muscosa* CAM. Hort. p. 120. Ic. XXXVII. & ex eo ZWING. I. R. H. GARID
 γ *Perfoliata humilis alpina* BOCCONE T. 63. non videtur differre.
 δ Neque *Perfoliata minor folio acuto* I. R. H.

In Helvetia rarior. *Basileae* in agris, circa *Mandach* I. GESNER. *Genevae* versus *Thuri*
 I. B. Ego in *Valesia* reperi, inter *Sideram* & *S. Leonhard*. GAGNEBIN in horto vicini,
 ubi fatum fuisse vix videtur.

Caulis brachiatus, erectus, bipedalis. Folia cauli circumnata, hinc breviora, inde
 longiora, modice acuto fine, glauca, & glaberrima. Umbellae peculiare sex, sep-
 temve, & plures, unam totalem faciunt. Calyx peculiaris umbellae profundissime
 trifidus, & quinquefidus, segmentis inaequalibus, aliis segmentis semibifidis, aliis a-
 ristatis, universalis nullus. Umbellae peculiare parvae. Petala, revoluta. Tubae
 brevissimae. Semina ovalia, strictiora, utcunque coronata.

Vulneraria est, emplastra ad hernias ingreditur, & cataplasmata adstringentia.

2. BUPLEURUM foliis imis petiolatis, superioribus ovatis perfoliatis.

Perfoliata montana CAM. Hort. p. 120. Ic. XXXVIII.
Perfoliata longifolia Dalechampi LUGD. p. 1321. non bene.
Perfoliata montana latifolia C. B. PARK. ZWING. I. c.
Perfoliata alpina magna longifolia I. B. III. p. 198. H. OX. III. p. 299. RAJ. p. 272.
Bupleurum montanum latifolium I. R. H. RUPP. BUXBAUM.

In Jura M. SHERARD; ego in *Creux du Vent* (& circa *Gottingam*).

Cubitalis caulis, ramosus. Folia longa, ex gracili petiolo, ovata, modice acumi-
 nata; quae vero sub ramis prodeunt, amplexicaulia sunt. Umbellae generales fiunt
 tribus, aut quinque, foliis obtusis, inaequalibus: peculiare quinque ad octo brevi-
 bus, & e rotundo acuminatis.

- *3. BUPLEURUM alpinum latifolium minus I. R. H.

Perfoliata alpina latifolia minor C. B. Prodr. p. 129. PARK. p. 579. cum icone speciei vulgaris
 RAJ. Syllog. Exter. p. 200. Hist. p. 472.* H. OX. III. p. 299. ZWING. p. 936.

In alpebus Helvetiorum C. B.

Caulis gracilis, teres, glaber, cavus, cubito altior, distribuitur in ramos quasi
 in umbellam dispositos. Folia venosa, Vaccariae foliis similia, fescuncem lata, basi
 caulem amplexa. . . Semen oblongiusculum, nigricans, angulosum. Ita C. B.

4. BUPLEURUM foliis amplexicaulibus, inferioribus lineatis, summo cordato
 oblongo LINN. *Cliff.* p. 104.

Difficiliora synonyma sunt.

- I. *Perfoliata minor foliis gramineis* I. B. III. p. 199. bene, RAJ. Syllog. p. 200. Hist. p. 472.
- II. *Bupleurum angustifolium pyrenaicum, s. perfoliata alpina angustifolia minima* C. B. Prodr. p. 130.
Seseli Aethiopicum parvum CAES. L. 7. c. 34.
Bupleurum montanum gramineo folio I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 31. cum descriptione, sed in
 icone, missa a I. G. etsi facies accedat, ita tamen pinguntur umbellarum caly-
 ces, ut speciei 5. propiores sint.
- III. *Perfoliatum gramineum, helveticum, alpinum, pumilum, facie ranunculi pumili Narbonensis, gra-
 mineis foliis latiusculis* LOBEL. Illustr. p. 137.
Ranunculus gramineus perfoliatus PARK. p. 335. Ic. p. 338. Videtur omnino.
- IV. *Pianta alpina di Corsica* BOCCONE. Mus. di Piante. T. 107. & *Perfoliata alpina latifolia
 minor* Oslerv. p. 287.

SCHEUCHZER in jugis alpium v. g. *Surenensium*. Ego in M. *Rohrenhorn* supra *Brien*. DIVERNOI recenset inter plantas M. *Chasseron*. In alpp. *Abbatiscellanorum* I. GESNER.

Caulis semipedalis. Folia ex vagina amplexicauli, paulo latiori, educuntur in longam gramineam tenuitatem: Suprema, quae sub umbella sunt, paulo latiora sunt, e latitudine acuminata. Generale involucrum fit tribus foliis latis inaequalibus, lanceolatis; peculiare regulare est, floris rosacei simile, ex quinque latis & acuminatis foliolis. Umbellae peculiare conjunctim octonae.

5. BUPLEURUM alpinum, angustis nervosis foliis, calyce unifolio, leviter inciso.

An *Perfoliata alpina angustifolia media* C. B. Pr. p. 129. ob locum natalem, RAJ. Syllog. p. 200.

Hist. p. 473. * *f. longifolia* Dalech. MUR. p. 727.

Bupleurum alpinum angustifolium medium I. R. H. MAGN. Hort. & Char. p. 165.

In adscensu *die Schöllinen*, circa *Teufelsbrück*, & in *Gotthardo* M. Ibidem SCHEUCHZER. HUBERUS circa *Airol*. Suam MURALTUS legit in alpp. *Toggicis*.

Radix perennis, crassa. Caulis ad cubitum altus. Folia ad terram longa, pedalia, lentissime lateſcentia, & lente denuo decreſcentia, obtuso fine & lanceolato: ad caulem breviora, caulem tamen non amplexa. Involucrum generale bifolium, latius foliis caulinis, obtuse lanceolatum. Calyx unifolius, obiter in quinque portiones latas, modice in medio acuminatas, diviſus. Vide T. X.

6. BUPLEURUM foliis gramineis, calyce peculiari quinquefolio, aristato, rigido.

Perfoliatum angustifolium montanum COL. p. 247. optime.

Perfoliata minima Bupleuri folio ID. p. 84.

Auriculae leporis affinis *Odontites lutea* Valerandi & Dalechampii I. B. III. p. 201.

Perfoliata minor angustifolia Bupleuri folio C. B. ZWING. p. 936.

Bupleurum minimum angustifolium MAGN. H. R. M. I. H. R. SCHEUCHZ. It. p. 32.

Si verum nomen habet SCHEUCHZERUS, qui in alpibus *Valesiae* nasci ait, cauliculo est palmari, brachiato, foliis petiolatis, gracilibus, gramineis, sed paulum acutis, umbellis in summo caule perexiguis, calyce peculiari quinquefolio, rigente, duroque: pro generali aliquot etiam, sed majora folia habet, quae quatuor fere peculiareſ umbellas complectuntur.

* 7. BUPLEURUM foliis angustis & nervosis, umbella universali quinquefolia, peculiari semifexſida, ſtellata.

Sedum petracum Bupleuri folio, PON. apud CLUS. p. CCXLVII. Ital. p. 246. &c.

Perfoliata alpina gramineo folio f. Bupleurum angustifolium alpinum C. B. P. MUR. p. 727. H. OX.

III. p. 299. AMBROS. p. 417. RAJ. p. 473. *

TOURNEFORTIUS non habet.

MURALTUS nomen indicat in Alpibus.

I. GESNERUS ex alpibus *Abbatiscellanis*. Idem SCHEUCHZERIANAM iconem miſit. Radix lignea, crassa, tuberosa. Caulis pedalis & altior; Folia graminea, fere prioris. Sed ad summum caulem calyx universalis quinquefolius, latior, aequalis. Petioli umbellarum peculiarium longi. Calyces peculiareſ ſtellati, acute semifexſidi, ex qua ſola nota facile dignoſcitur.

8* BUPLEURUM alpinum angustifolium minus I. R. H.

Perfoliata alpina angustifolia minor C. B. Prodr. p. 129. P. PARK. p. 581. MORIS. III. p. 299.

PLUKN. p. 287. T. 50. f. 1. ZWING. p. 936.

C. B. ex *Valeſiorum* alpibus.

Folia ad radicem graminea, semipalmaria. Caulis unus, aut gemini, pedales: Folia pauca acuminata, basi latiore caulem ambeunt. Umbella, qualis in vulgari *Perfoliata*.

An species 4? In notis non invenio eamdem fuiſſe.

9. BUPLEURUM gramineo folio, umbellis & calyculis omnium minimis.

Bupleurum tertium minimum COL. p. 85. 85. ic. p. 247. optime.

Auricula leporis minima I. B. III. p. 201. RAJ. p. 474.

→ *Bupleurum angustissimo folio* C. B. MORIS. Umbell. p. 27. TIT. It. I. R. H. ZWINGER.

Bupleurum annuum minimum H. OX. III. p. 300.

Bupleurum foliis linearibus acutis sessilibus LINN. Cliff. p. 104. ROYEN. p. 110.

RYHINER apud I. B. inter *Birſam* & *Sylvam*, quae ducit *Augustam*.

Pedale est, caule a summo ad imum ramoso, ramis umbellatis. Folia rigida, longa, acuta, perangusta, graminea. Umbellarum loco spicae quatuor vel quinque florum ex alis foliorum adſcendunt, minutissimis loco calycis foliis ſuccinctae.

8. BUP-

Bupleurum alpinum
angusto, nervoso folio
calyce unifloro leviter
inciso.

10. BUPLEURUM

Bupleurum minus GESN. Hort. p. 251.

Bupleurum angustifolium C. B. in Phyt. & Bas. p. 81. DOD. p. 633. TAB. p. 872. MOR. Umbell. p. 27. semen 7 a. 7 b. planta T. 8.

II. *Bupleurum annuum longis & angustioribus foliis* H. OX. III. p. 300.

Bupleurum annuum angustifolium MAGN. Bot. p. 42. I. R. H. SCHEUCHZ. It. VII. p. 509.

SCHEUCHZERUS in *Valesia*, C. B. circa *Basileam*; ego circa *f. Christophle*.

SCHEUCHZERIANUM & C. B. num omnino varietas est sequentis, foliis angustissimis. Alterum (II.) diversum num sit, nescio.

11. BUPLEURUM foliis petiolatis, falcato-ellipticis, acutis.

Herba vulneraria TRAG. p. 431. commode.

Isophyllon CORD. Hist. I. c. 69.

Bupleurum majus GESN. Hort. p. 251.

Auricula leporis umbella lutea I. B. III. p. 200.

Bupleurum folio subrotundo f. vulgatissimum C. B. RAJ. p. 473. Syllog. Ext. p. 79. I. B. H.

Bupleurum perenne longis & angustis foliis incurvis H. OX. III. p. 300.

Bupleurum latifolium HOFMAN. &c. dubito enim, *rigidius* vere spontaneum esse.

Bupleurum RIVIN. T. 44. DOD. Ic. Vet. II. p. 373. ADVERS. &c.

In sepibus circa *Mathod* & in *Valesia* vulgare, neque *Basileae* rarum.

Caulis erectus, ramosus, brachiatus. Folia longo petiolo, foliaceo, longe & acute & inaequaliter elliptica. Umbellae perexiguæ, calyce generali bifolio inaequali, peculiari quinque foliorum argutorum, quasi aristatorum. Semen longum, quinque fere alis percursum, valde convexum.

Decoctum radice pro antifebrili habetur.

GENS VII.

I. UMBELLIFERAE.

II. SEMINE ALATO.

I. ALIS IN UNO SEMINE QUATERNIS ET ULTRA.

ASTRANTIA

T. T. 166. LINN. n. 202.

Umbella simplex: Radii tota umbella majores, viginti, lati, acuti, tridentati, conniventes. Flores alii hermaphroditici sunt, quibus femina convexa, singula quinque alis crispis & plicatis percursa, fructus calyce coronatus pentaphyllo, petala integra, acuta, complicata, & tubae repandae, simplices. Floribus maribus & hae desunt & femina.

1. ASTRANTIA foliis quinquelobatis, lobis tripartitis.

Sanicula femina FUCHS. p. 670. non bene.

Osteritium montanum TRAG. p. 434. absque icone.

Astrantia nigra GESN. Hort. p. 249. Tab. Coll. p. 61. LOB. Ic. p. 681. ex DOD. RAJ. p. 475. MAGN. Char. p. 172.

Veratrum nigrum Dioscor. DOD. purg. p. 194. Pempt. p. 387.

Imperatoria nigra, sanicula femina TAB. p. 83. male.

Sanicula femina quibusdam, aliis *Helleborus niger* I. B. III. p. 638.

Helleborus niger, saniculae folio major C. B. PARK. TIT. it. Ic. REG. n. 102. MUR. p. 592.

Astrantia nigra major H. OX. III. p. 279.

Astrantia RIVIN. T. 67. MORIS. Umbell. p. 10. Semen R. r. flos T. 4. A. LINN. Cliff. p. 88. ROYEN. p. 93.

Astrantia major corona floris purpurascens I. R. H. PONTEDER. Anthol. p. 292.

Helleborus niger ranunculi folio globoso major GARID. Ic. 46. cum nominibus Trollii.

β *Corona floris alba* I. R. H. BOERH. MILL.

γ Varietas minor.

Astrantia nigra minor MOR. Umbell. p. 11. Hist. III. p. 279. S. 9. T. 4. f. 2. H. L. B.

Helleborus niger saniculae folio minor HORT. BLES. p. 92. RAJ. p. 475.

Imperatoria Ranunculoides saniculae folio minor PLUKN. p. 198.

Astrantia alpina MUNTING. Phytogr. T. III.

Imperatoria spuria saniculae facie minor VOLCAMER. p. 229.

Astrantia minor SCHEUCHZ. It. IV. p. 331.

Nihil vulgatius in subalpinis, & in subjuranis v. g. circa *Valorbe*.

Radix scabra, ramosa, acri odore. Caulis cubitalis, non admodum ramosus. Folia confluentia, profundissime quinquedida sunt, lobis denuo trifidis, & circum-

ferra-

ferratis, lucida caeterum, & venosa. Radii venis picti: Petioli florum longi erecti, & calyces & apices etiam purpurascunt.

Purgat mitius Helleboro GESNER *Epist.* p. 78. *b.* ex propriis periculis. Extractum aquam & phlegma ducit CONSTANT. *de med. Helv.* p. 164. Contrayervae caeterum similis est odore & sapore ID. in praef. Oleum & aquam valentem inde destillavit PENOTUS apud HILDANUM *Epist.* 9.

2. ASTRANTIA foliis digitatis, septenis, integris, dentatis.

Minima Fuchsi *Sanicula* I. B. III. p. 639. cum priori.

Helleborus niger *Saniculae folio minor* C. B. *Phytop.* p. 340. *Prodr.* p. 97. PARK. SCHOL. PAR.

Helleborus minimus alpinus astrantiae folio BOCCONE *pl. rar.* p. 10. T. 5. f. 3.

Astrantia nigra minima H. OX. III. p. 279.

Astrantia nigra alpina minima RAJ. *Syll.* p. 73. *Hist.* p. 475.

Imperatoria ranunculoides alpina *Saniculae tenuissimo folio minima* PLUKN. p. 198.

Astrantia minor I. R. H. LEMERY *Dict.* p. 59.

Astrantia alpina minima SCHEUCHZ. *It.* VI. p. 453.

In altioribus alpinis vulgaris, non in humilibus, neque in Jura. C. B. ex *Fracto* & *Splügen* M. SCHEUCHZER ex *Furcula*, alpinis *Rhaeticis* & *Valesiacis*. HUBER ex *Praegalliensibus*. Ego copiosissime legi a pago *Grund* sursum per totam vallem *Haseliam* in *Grimfulam* M. usque, in Gemmio praeterea &c. In *Septimo Rhaeticis* & *Glaronensibus* I. G. Diversissima foliis est a priori. Foliis fiunt septem & novem distinctis, in unum petiolum convenientibus, longis, angustis, acute circumferratis, non trilobatis. Aliquando tamen, prima maxime, quina sunt, & latiora. Umbella longe minor, unciae dodrantem vix excedit, perpetuo alba, radiis minoribus, quam ut florem tegant, non tridentatis.

Saniculam sexu similem & foliis, huc referre semina non sinunt. neque umbellae ratio.

L A S E R P I T I U M.

LINN. n. 216. & T. T. 172.

& *LIGUSTICI* Sp. T.

Princeps nota est in fructu, cujus singulum semen quatuor latis alis percurritur, totusque fructus octonis. Addit LINNAEUS, umbellae involucrum parvum, quod non omnibus respondet, petala inflexo-cordata, calycem proprium exiguum: T. I. C. C.

I. LASERPITIUM foliis cordatim incisis LINN. *Cliff.* p. 96. ROYEN. p. 101.

Dauci alterum genus FUCHS. p. 232.

Libanotis ferulacea alba GESN. *Hort.* p. 264. *b.*

Seseli Aethiopicum GESN. *ind. quadr.* p. 113. MATTH. p. 751. *vulgare* CAM. *Epit.* p. 513. *malae icones.*

Seseli Aethiopicum Fuchsi & Matthioli GESN. *Hort.* p. 281.

Seseli Aethiopicum herba DOD. *Purg.* p. 482. *Pempt.* p. 312. bene.

Libanotis Theophrasti DOD. *lc.* II. p. 307. LOB. *lc.* p. 704. *alba altera* TAB. p. 108.

Seseli Aethiopicum Matthioli CLUS. p. CXCIII.

Libanotis Theophrasti quorundam f. seseli Aethiopicum Matthioli, Cervaria alba. I. B. III. p. 164.

Libanotis latifolia altera f. vulgatiore C. B. *Baf.* p. 47. MURALT. p. 718.

Libanotis Theophrasti minor PARK. p. 951. RAJ. p. 427.

Laserpitium foliis latioribus lobatis MOR. *Umbell.* p. 28. I. R. H. RUPP.

Laserpitium latifolium vulgatiore seminis alis planis H. OX. III. p. 321.

Laserpitium RIVIN. T. 21.

II. Varietas major, magis ferrata, alis crispis.

Libanotis Theophrasti major LOBEL. *lc.* p. 704. (ipso fatente est varietas) PARK. RAJ. p. 427.

Libanotis Theophrasti alba major TAB. p. 107.

Libanotis latifolia major C. B.

Libanotis Theophrasti quorundam folio minus rotundo I. B. III. p. 165.

Libanotis latifolium semine crispo foliis minus rotundis H. OX. III. p. 320. huc *Umbellif.* Tab. sem. 10. 10.

III. Varietas maxima, foliis semibilobis, alis crispis, qualem nuper misit Cl. GAGNEBIN.

Libanotis Theophrasti quorundam valde similis, Costus amara dicta, semine crispo I. B.

Laserpitium foliis latioribus semine crispo & verrucoso majus MORIS. III. p. 320.

Laserpitium foliis amplioribus semine crispo PLUKN. I. R. H.

Libanotis latifolia minor semine crispo RAJ. p. 427. *Syll.* ext.

Libanotis alpina latifolia semine crispo BOCCONE *Mus. di Piant.* p. 24. T. 3.

*Laspitium alpinum extremis
lobulis breviter multifidis.*

IV. Varietas forte eadem I. aut II.

Seseli aethiopici aliud genus CLUS. p. CXCV.

Seseli aethiopici Matth. aliud genus Clusio I. B. III. p. 168.

Seseli Pannonicum foliis amplioribus H. ox. III. p. 286.

V. *Laserpitium minus alpinum foliis rotundioribus* SCHEUCHZERI in catalogo, non puto differre.

In Helvetiae sylvis non infrequens. Reperi in adscensu M. Mutetz, in monte supra Dornach, inter balneorum domum & Heilbad, in M. Suchet lapidoso culmine, & alibi. In Uetliberg M. MURALT & I. GESNERUS.

Radix crassa, teres, corona setarum tecta. Caulis brachiatus, strictus, humilis. Vaginae foliorum peramplae. Folia circumscriptioe ampla. Paria pinnarum primarum fere quatuor, pinnae ipsae quinquefoliae, quae majores, reliquae trifoliae. Folia oblique cordata, firma, glauca, glabra, circumferrata, dentibus spinulas emittentibus, aliquando semibiloba. Umbellae amplissimae. Involucrum universale fit latis longisque foliis, particulare vero angustioribus. Semina breviter ovata, alis latis eminentibus, modo planis, modo crispis. Petala alba, inaequaliter cordata, inaequalia. Tubae repandae, longae.

In usu medico est potius inter rusticos, quam inter urbanos homines.

* LASERPITIUM humiliter paludapii folio, in M. Uetliaco ponit I. GESNERUS. Verum, specimen ab eo missum, est omnino Oreoselini majoris, paulo profundius incisum.

2. LASERPITIUM alpinum extremis lobulis breviter multifidis T. XI.

In horto sicco c. B. fuit cum nomine

Panax Asclepium semine folioso.

Citabat *Panax Asclepium apulum* COLUMN. I. p. 86. 87. cui folia nimis tenuia sunt, & flos luteus, & umbellae nuda.

II. Annon *Panaces Asclepiadeum Guilandino flore albo, folio aliquatenus Carotae, sed tenuiori* I. B. III. p. 67.

c. B. in Gotthardo. Ego dudum in M. Scheideck, deinde copiose in via ad Gotthardum supra Teufelsbrück, & in pratis vallis Ursele-rhal reperi a. 1736.

Caulis cubitalis, brachiatus. Folia duriuscula, atroviridia, nitentia, quasi crispa, circumscriptioe amplissima, divisione quintuplici, perpetuo conjugata, extremis laciniis brevibus, latiusculis, argutis, trifidis, quadrifidis. Umbella densissima, sub utraque umbella folia multa, lata reflexa. Petala leniter inaequalia, modice divisa, alba. Semina longe ovata, quatuor alis elevatis percurfa. Tubae longae, globulo terminatae, constantes.

3. LASERPITIUM pinnis petiolatis, tripartitis, laciniis longe ellipticis.

Seseli Massiliense GESN. Ind. p. 113.

Siler montanum TRAG. p. 877. absque icone. GESN. Hort. p. 264. b. DOD. Purg. p. 484.

Pempt. p. 310. bon. ic. CLUS. Hist. p. CXCV. Pann. p. 694. H. ox. III. p. 276.

Umbell. p. 8. Semen 80. a. 80. b. MAGNOL. Char. p. 163.

Libanotis sterilis Ic. ad Diosc. RUELL. L. III. c. 70.

Seseli quod vulgo siler montanum cognominatur GESN. Hort. p. 281.

Ligusticum MATTHIOL. p. 745. CAM. Epit. p. 505.

Siler montanum officinarum LOB. Ic. p. 737. RAJ. p. 439. Syll. Exter. p. 237.

Sermontanum CAES. L. 7. c. 32.

Ligusticum verum Dioscoridis TAB. p. 79. non bene.

Seseli f. siler montanum vulgare I. B. III. p. 168.

Ligusticum, quod seseli officinarum C. B. I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 42. It. VI. p. 459. It. VII. p. 514.

Seseli BLAKW. T. 426.

Laserpitium foliolis lanceolatis integerrimis petiolatis LINN. Cliff. p. 96. ROYEN. p. 102.

β Varietas

Siler montanum angustifolium PARK. p. 909. C. B. RAJ. p. 439. Syllog. p. 37.

Ligusticum quod siler montanum angustifolium I. R. H. GARID. &c.

Minime rarum in rupibus apricis Helvetiae. In adscensu ad Dolaz, Thuir, Creux du Vent. In supercilio scopuloso lacus Brienzsee supra Interlachen: Simili loco ad lacum Rivarium SCHEUCHZ. In pratis inter Vettis & Melimpfch HUBER. In Rhaeticis & Abbatiscellanis alpp. I. GESNER.

Radix crassa, ramosa, setacea corona tecta, valde aromatica. Caulis crassus, brachiatus, ab uno ad sex pedes altus. Folia amplissima circumscriptioe, glabra, glauca, ramis pinnatis, pinnis tripartitis, pediculatis, laciniis longe ellipticis. Involucrum universale latifolium reflexum, peculiare angustum & multifolium. Umbellae

lae ex amplissimis. Flos luteus, petala aequalia, bifida MAGNOL. Semina pulcherrimi odoris, angusta, longe ovata, coronata.

Aromatica vi procul dubio multas superat, sed negligitur. Radice alpicolae & inter armentorum potiones utuntur, & scopo apophlegmatismi in odontalgia.

O R D O VIII.
I. UMBELLIFERAE UT PRIUS.
I. SEMINE GIBBO.
II. ALATO.
I. ALIS DUABUS LATERALIBUS.

P E U C E D A N U M.

LINN. II. 212.

Calyx umbellae & generalis & specialis exiguus: Semen proprio, exiguo, calyce coronatum, fulcatum, ala cinctum. Petala apice reflexo, quasi cordata.

1. PEUCEDANUM pinnis duplicato pinnatis, foliis latiusculis, longe trifidis.

An *Seseli* genus in pratis palustribus GESN. Coll. p. 107.

Siler alterum pratense DOD. p. 310. bene, HOFMAN.

Seseli pratense Monspeliensium LOB. Ic. p. 738. PARK. H. OX. III. p. 287.

Silaum quibusdam flore luteolo I. B. III. p. 170. BOERH. MAGN. Char. p. 160.

Seseli pratense, *silaus* forte Plinio c. B. Basil. p. 49. P.

Seseli I. pratense, MORIS. Umbell. p. 17. semen U. II.

Seseli pratense RIVIN. T. 57. DILLEN. RUPP. & C.

Siler pratense ZWING. p. 694.

Angelica pratensis apii folio I. R. H. & aut. de Par. p. 388.

Peucedanum foliis pinnatim divisis laciniatis, oppositis LINN. Cliff. p. 94. ROYEN. p. 98.

II. *Saxifraga anglicana facie seseli pratensis Monspeliensium* LOB. Ic. p. 784.

Hippomarathrum, *foeniculum sylvestre*, *Mium* TAB. p. 67.

Saxifraga Anglorum folio foeniculi latioribus, radice nigra, flore candido, semine foeniculi, similis Silao I. B. III. p. 171. ex LOB.

Seseli pratense nostras PARK. MOR. III. p. 287. PLUKN.

✓ *Saxifraga Anglicana facie seseli pratensis* RAJ. p. 453. qui recte utramque varietatem conjunxit.

Minime rara in pratis paludosis: v. g. inter *Seelhofen* & *Belp*, inter *Nidau* & *Biel*, circa *Neocomum* &c. Basileae in pratis M. *Muteti*.

Caulis brachiatus, erectus. Folia ampliter & cum raritate divisa, costa lata, pinnarum paribus tribus, aut quatuor. Pinnarum divisio denuo conjugata. Pinnulae primae trifidae, deinde simplices, ultimae lacinae latae, longe fere ellipticae, lanceolatae, nervo notabili, atrovirentes, subtus pallidae. Umbellae ramos terminant, Generale involucrium nullum, aut unifolium, pro particulari multa foliola latiuscula. Semina crassa, magna, ita profunde tribus lineis fulcata, ut alata videantur. Tubae brevissimae. Petala revoluta, linea media divisa, ex albo virentia.

Dicitur diuretica esse & ad calculum valere, tum semen, tum radix.

* PEUCEDANUM Germanicum audio nasci a la Tour d'Aix monte supra *Aquilegiam* posito. Sed fama nondum certa est.

2. PEUCEDANUM pinnis duplicato pinnatis, foliis angustis, breviter trifidis.

Cuminum equinum TRAG. p. 429. Ita c. B. sed descriptio est brevissima.

An *Pastinaca nigra sylvestris* CORD. Hist. I. c. 42.

An *Ligusticum herba ferulacea* GESN. Hort. p. 264. b.

Carvisolia I. B. III. p. 171. c. B. Bas. p. 47. RAJ. p. 415. ex Syllog. ext. p. 87. VAILL. T. 5. f. 2.

Sed haec icon *Selini I.* similior est.

Angelica tenuifolia RIVIN. T. 18. DILLEN. RUPP.

c. B. in arenosis ad pontem *Monchensteinsensem*. Ex ejus horto habeo, & ex Germania.

Folia *Selini* 3. habitus laxior. Caules bicubitales, brachiati, Calyx universalis nullus: peculiaris exiguus & reflexus. Semen late semiovale, sulcis tribus incisum, alis vero duabus lateralibus magnis. Petala lutea, apice reflexo. Tubae rectae, breves. Addit I. B., radices longas, odore viroso, petala hinc ex luteo pallida, inde rubra.

S E L I N U M.

LINN. n. 210.

OREOSELINUM T. T. 169. & THYSSELINUM T.

Semen planiusculum, striatum, alatum, marginatum: Petala regularia, cordata. Involucrum utrumque multifolium, & universale quidem reflexum, peculiare patulum, notabile utrumque, prima specie excepta, quae potest ad Peucedanum referri.

1. SELINUM radice fusiformi multiplici, involucro universali nullo.

Ob insuperabiles in quatuor plantis, quarum unam, dixi, tres vero recensebo, difficultates, moneo synonyma, quae hic apposui, ad sequentem plantam pariter referri posse.

Siler aquaticum RUELL. L. 2. c. 145.

Olsenichium CORD. L. II. c. 98. THAL.

Herba pro Meo picta a Dod. GESN. ad CORD. p. 135.

Daucus quidam palustris GESN. Hort. p. 256. b. planta DOD. (nisi potius, ob loci natalis similitudinem, pertinet ad n. 3.)

Daucus palustris E1. Tab. Coll. p. 73?

An *Apio sativo similis ad lacum felinum* EJ. Epist. p. 93?

Apium sylvestre f. *Thysselinum* DOD. p. 699. radios nullos habet.

Thysselinum Plinii LOB. Ic. p. 711. neque iste, H. ox. III. p. 317. Umbellif. p. 42. semen 32. 32. folium T. 10. ad sequentem. 1. R. H.

Apium sylvestre Dodonaei, Thysselinum quorundam, planta lacteo succo turgens, locis humidis proveniens I. B. III. p. 188. cum icone aliena.

Apium sylvestre lacteo succo turgens C. B. RAJ. p. 413.* Syllog. exter. p. 66.

Thysselium RIVIN. T. 19.

In pratis paludosis inter *Ebrodunum* & *Grandifonium* prope lacum, mense septembri.

Radix fit ex multis in diversa recedentibus bulbis cylindricis. Caulis erectus, vix ramosus, cubitalis, & ultra, atropurpureus, striatus. Folia non ampla, neque rara, pinnis pinnarum pinnatis, ultimis laciniis semibifidis & semitrifidis, latebentibus, lineae divisis. Involucrum universale nullum, aut paucifolium, peculiare ex multis foliis angustis. Umbellae densae. Petala ex albo rubentia, ora media elevata. Tubae reclinatae, persistentes. Semina majuscula, tribus alis exiguis percurfa, lateralibus vero faciebus planis latissimis, breviter caeterum semiovata. Radicem acerrimam esse, & alvum movere lego, ut lac ejus pro scammonio esse possit.

2. SELINUM radice fusiformi multiplici, involucro universali amplissimo.

Huc refero herbam GESNERI, MORISONI & RIVINI, ad primum numerum excitatam.

Ex Germania, & a STAEHELINO habeo, a priori abunde diversum.

Folia laxiora, ampliora, Peucedani primi: umbella universalis magnis & reflexis foliis caudatis succincta, peculiaris latis pariter & longe caudatis. Flores etiam albi. Umbellae laxiores.

3. SELINUM leviter lactescens, radice unica.

An haec potius herba a Dodonaeo pro Meo picta CORD. p. 135. cum in icone radix pingatur unica? & adeo

Olsenichium CORDI L. II. c. 98.

II. *Seseli palustre* CAM. Hort. p. 159.

Seseli palustre lactescens acris foliis foeniculaceis sapore fervido I. B. III. p. 188. RAJ. p. 414.*

Seseli palustre lactescens C. B. Prodr. p. 85. P. PARK. H. ox. III. p. 317. Umbellif. p. 43. semen 33. 33.

Libanotis f. *sesele palustre lactescens acris foliis ferulaceis, flore albo, semine lato* H. ox. III. p. 310. cum iisdem synonymis.

Thysselinum angustifolium RIVIN. T. 20. RUFF.

Thysselinum palustre I. R. H. T. aut. de Par. p. 367.

Selinum palustre levissime lactescens LINN. Cliff. p. 92. Lapon. n. 100. ROYEN. p. 106.

III. *Seseli pratense tenuifolium* f. *Daucus pratensis tenuifolius* C. B. Basil. p. 49. Prodr. p. 85. P. MOR. III. p. 287. Ita ex notis HAGENBACHIANIS. In horto sicco non adfuit.

Seseli pratense tenuifolium PARK. RAJ. p. 453.* VOLC.

In paludosis circa *Mathod.*: in torfaceis *Gumlingensibus* ad rivum. C. B. in pratis paludosis *Michelfeldae*.

Succus totius plantae albus, acris, fervidus. Radix unica, crassa, lignosa. Caulis trium, & quatuor pedum altitudine, brachiatus, fulcatus. Folia radicalia amplissima, pedalia, pinnarum pinnis pinnatis, pinnulis quadrifidis, aut bifidis, ultima trifida, planis omnibus, longe ellipticis, acutis, & multo, quam priori, angustioribus.

stioribus. Umbellarum involucrum utrumque album & viride, lineatum, latifolium, reflexum. Semina minutam coronam habent, lata caeterum, margine lato alata. Petala alba, media linea elevata.

Radice pro apophlegmatismo utuntur Lapones LINN.

4. SELINUM pinnis pinnatis, pinnulis appendiculatis, circumferratis, triangularibus.

Confusissimae plantae ecce aliqua synonyma.

I. *Dauci tertium genus* FUCHS. p. 233.

Libanotis Ferulacea nigra GESN. Hort. p. 264 b.

Seseli Peloponnensiacum aliud GESN. Hort. p. 281.

Daucum II. MATTH. p. 780. CAM. Epit. p. 537.

Daucus secundus selinoides LOB. p. 720.

Libanotis Theophrasti nigra TAB. p. 108.

Libanotis altera quorundam, aliis cervaria nigra I. B. III. p. 165. RAJ. p. 413.

Daucus montanus apii folio major C. B. Bas. p. 45. ZWING. p. 554.

Libanotis nigra Theophrasti H. OX. III. p. 318.

Libanotis nigra f. saxifraga venetiorum MOR. Umbell. p. 42. semen n. 33 a. 33 b.

Cervaria RIVIN. T. 12. DILL. RUPP.

Oreoselinum apii folio majus T. aut. de Par. p. 510. I. R. H. GARIDEL. p. 343. ic. 116. (non placet) MAGN. Char. p. 169.

II. *Seseli* II. *montanum Pannonicum* CLUS. Pann. p. 691. Hist. p. CXCVIII. eadem utitur icone, qua LOBELIUS, sed distinguit plantam suam, RAJ. p. 438.

Valde bonae nomine missa, Libanotidis secundae quorundam f. cervariae nigrae species I. B. III. p. 167.

Daucus selinoides maximus PARK. p. 898. ex CLUSIO.

III. *Daucus campestris apii folio* C. B. Prodr. p. 77. PARK. RAJ. p. 449. ZWINGER. p. 554. omnino.

C. GESNERUS in *Albio & Badae*. In *Muteto* C. B. Ibi & in *Crenzacho* I. B. In montibus circa *Genevam* RAJUS & in *Saleva*. Ego passim reperi, v. g. proxime *Mathod* supra vineas, inter *S. Christophle & Champvent*; in adscensu *M. Falconarii* &c. I. G. mecum in *M. Leiterberg*, uti in *Valesia* ad vias passim reperi, Varietatem III. C. B. legit in pratis *Michelfeldensibus*.

Radix praelonga, crassa, circulis inscripta, plena succo resinoso odorato, cum fetacea corona. Caulis brachiatus 3 & 5 pedum. Folia perampla, circumscriptione triangulari, pinnis pinnatis, rariusculis, pinnulis una ad basin, aut duabus appendicibus praeditis, extrema semitrifida, figura in omnibus fere triangulari, margine inaequaliter circumferrato: inferne rugosa caeterum, & durae carnis. Calyx universalis ex paucis foliis caudatis fit, particularis ex multis & gracilibus reflexis. Flores regulares, petalis in media ora elevatis, apice revoluto, alba, extus purpurascunt. Semina gratissime odorata, modice gibba, fulcata, alata, ovata. Odor vires promittit. Sed observationes non reperi. Cataplasma ad Podagram habent BRESLAVIENSES.

* *Panaces Asclepium* DOD. p. 308. &c.

Libanotis ferulae folio & semine C. B.

Libanotis folio ferulae C. B. seu *Panax Asclepium* MUR. p. 537.

In *M. Huetliaco* autumnno floret MURALT.

Radix alba, longa, odore Iridis Florentinae. Folia minute divisa, glabra, ferulae fere, superius quam inferne viridiora, longis pediculis nixa, alis divisa oppositis. Flores parvi lutei. Semen longum, Ferulae, amarum.

Quam plantam velit MURALTUS, non dixerim, sed suspicor dicere eum de Selino nostro n. 4.

5. SELINUM pinnis ad angulos obtusos pinnatis, pinnulis incisfis, non ferratis.

Dauci secundum genus TRAG. p. 445. omnino, cum comparet *Petrolelino*.

Polychrestum CORD. II. c. 125.

Apium montanum, Oreoselinum GESN. Hort. p. 247 b.

Oreoselinum CLUS. Pann. p. 694. Hist. p. CXCV. RIVIN. T. 8. bene RUPP. &c.

Oreoselinum f. Veelgutta DOD. p. 696.

Oreoselinum f. Petroselinum LOB. Ic. p. 707.

Libanotis *σελινόειδης* THAL. p. 71?

Apium montanum nigrum I. B. III. p. 104. RAJ. p. 413.

Apium montanum folio ampliore C. B. Bas. p. 46.

Oreoselinum majus H. OX. III. p. 317. Umbell. p. 41. semen 31. 31. folium T. 10.

Oreoselinum apii folio minus I. R. H. aut. de Par. p. 216. SCHEUCHZ. It. II. p. 138.

Selinum foliolis ovato acutis acute ferratis & incisfis LINN. Cliff. p. 92. ROYEN. p. 106.

II. *Apium*

II. *Apium montanum* Dalechampii LUGD. p. 702. I. B. III. p. 103. RAJ. p. 449.*

Apium montanum folio tenuiori MOR. Umbell. p. 24.

III. *Oreoselinum Parisiense* LUGD. p. 702. huc revocat I. B.

C. GESNER in Legerberg M. & Badae Epist. p. 107 b. C. B. in M. Mutets, Crenzach, & Michelfeldae, (foliis ibi tenuioribus I. B.) Idem I. B. in Rhaetia prope Curiam, in M. Thuri. RAJUS non procul Geneva. SCHEUCHZER in M. Maloja. Ego super Biennam auf der Passgartflüh, & in Valesia inter S. Leonhard & Siders. In M. Leiterberg I. GESNER.

Radix conica, aromatica, refinam fundens, setacea corona capillata. Folia circumscriptioe perampla, pinnata, ad angulos rectos & rectis majores. Pinnulae semi quinquefidae, semitrifidae, irregulariter, extrema tridentata: nigra omnia, orisque non dentatis. Caulis ramosus, brachiatus. Umbella rarior. Calyx uterque multifolius, gracilis. Petala cordiformia, regularia, alba.

Et haec & prior medicis viribus pollet, sed exiguo utraque in usu est.

A N G E L I C A

LINNAEI n. 218.

IMPERATORIAE Sp. T.

Involucrum totale nullum, aut una, paucaeve ligulae. Peculiari vero multae sunt, ad decem, graciles eadem. Seminis latae alae laterales, cuique binae, mediis eminentis nuclei sulci terni. Flos aequalis, petalorum apice introflexo. Tubae longae, globulum gerunt.

I. ANGELICA foliolis aequalibus, ovato lanceolatis, ferratis LINN. Cliff. p. 97. ROYEN. p. 103.

Angelica BRUNF. III. p. 66. CAES. L. 7. c. 48. RIVIN. T. 17.

Angelica sylvestris TRAG. p. 422. non male, FUCHS. p. 125. MATTH. p. 1171. CAM. Epit. p. 900. DOD. p. 318. LOB. Ic. p. 699. MOR. Umbell. p. 9. RAJ. p. 434.

Angelica in uliginosis CORD. Diosc. L. 3. c. 79.

Angelica aquatica GESN. Hort. p. 247. Coll. p. 586. C. B. Bas. p. 47.

Angelica minor aquatica TAB. p. 81.

Angelica sylvestris magna vulgatio I. B. III. p. 144.

Angelica sylvestris major C. B. Basil. p. 47. H. OX. III. p. 280. ZWING. ZANICH. p. 16. ic. 278. non bene.

Imperatoria pratensis major I. R. H. aut. de Par. p. 342.

β *angustifolia* RUDBECK. p. 96.

γ *Angelica sylvestris montana* TAB. C. B. ZWINGER. &c. Omnino videtur,

Frequens in aquosis; Sed in sicca etiam & petrosa alpium adscendit.

Radix crassissima, brachiata, odore singulari, succo resinoso turgida. Caulis crassus, pollicaris, brachiatus, ad humanam usque altitudinem elevatur. Vaginae ventricosae, maximae. Folia pinnata, pinnis denuo pinnatis, pinnulis pene ovatis, circumferratis, quarum media impar semper major est. Umbella amplissima, & densissima. Petala mucronata, integra, levissime inaequalia, plerumque rubella.

Haec species minus grata, etsi nihilo debilior (I. B.), in officinas non recipitur. Morbum a tumore oris interno in equis ortum, hac radice pota curari vidit I. B.

I M P E R A T O R I A

LINN. n. 230.

IMPERATORIAE T. Sp. T. 168.

Involucrum universale nullum, particulare multifolium, sed gracile, & nonnunquam obscurum. Semina ovata, parum gibba, levissima, striata, ora explanata in aciem, duabus ergo alis lateralibus ornata, etsi neget RIVINUS. Petala apice reflexo, modice inaequalia.

I. IMPERATORIA MATTH. p. 775. CAMER. Epit. p. 532. cum caractere TABERN. p. 82. I. B. III. p. 137. MORIS. Umbellif. p. 10. semen 83. 84. RAI. p. 436. RIVIN. T. 7. LINN. Cliff. p. 103. ROYEN. p. 110. BLAKWALL. T. 279.

Astrantia & angelica BRUNF. III. p. 65.

Astrantia GESN. Tab. Coll. p. 61. DODON. Purg. p. 500. bene, Pempt. p. 320. CLUS. Hist. p. CXC VII.

Smyrnion hortense TRAG. p. 433.

Laserpitium Germanicum FUCHS. p. 763.

Struthium hodie vocatum CORD. Hist. L. II. c. 10.

Astrantia vulgo dicta, vel imperatoria GESN. Hort. p. 249.

Imperatoria ostrutium LOB. Ic. p. 700.

Herba Rena CAES. L. 7. c. 49.

Imperatoria major C. B. I. R. H. MUR. p. 536. SCHEUCHZ. It. II. p. 136. MAGN. Char. p. 168. GARID. Ic. 55.

Imperatoria f. Astrantia vulgaris PARK. MOR. III. p. 278.

II. Certo eadem est

Imperatoria alpina CAMER. Epit. p. 533. cum mala icone, I. B. III. p. 139. PARK. ZWING. p. 714.

Imperatoria minor C. B.

Imperatoria alpina angustifolia H. OX. III. p. 278.

III. An satis diversa?

Imperatoria alpina maxima I. R. H. latissimo folio SCHOL. PAR. p. 168. MORIS. III. p. 278.

Et IV. *Imperatoria alpina rotundifolia* SCHOL. PAR. I. C. MORISON. I. C.

SCHEUCHZER in *Maloja & Rhaetiae* montibus. Ego circa *Teufelsbrück* versus *Urse-len*, & in valle hujus nominis HUBERUS. In alpp. *Glaronensium* I. GESNER.

Radix valens, aromatica. Caulis crassus, ramosus, cubitalis. Folia amplissima, margine obiter plicato, pinnis semitrilobis, & semibilobis, ora acute circumferrata. Flos albus: tubae brevissimae: seminis odor grate aromaticus.

Acris, alexipharmaca resolvit coagula, sudorem movet & urinam: & majori copia adsumta, etiam alyum. Manducata inter praestantiores est apophlegmatismos. Clyster ad partum pellendum efficax est BLAIR. Radix hyeme effossa, carminativa est, febrifuga, pondere dimidia drachmae sumta. In morbis pectoris lentis laudatur, ad quartanam, & partus movendos a BRASSAVOLA p. 560. & BUCHWALD. p. 152. Maximi radicem fecit HOFMANNUS de *Med. Offic.* p. 334. ad omnes morbos frigidos, hydropem, quartanam, menses pellendos, colicam, morbos flatuosos, refrigerationem ventriculi. Ad urinam pellendam infusum unius unciae expertus laudat CHOMEL, ad pectoris morbos mucosos, & ipsam Peripneumoniam BAGLIVUS infusam cum melle. Ad vermes, si mater radicem sumserit, ex vulgari experimento valere ait BOCCONE *Mus. di Fis.* p. 137.

ORDO IX.

I. UMBELLIFERAE.

II. SEMINE PLANO.

IN MARGINE ALATO.

PASTINACA.

T. T. 170. LINN. n. 232.

Folia sub utraque umbella omnino nulla. Semen planum, margine foliaceo cinctum, petala integra, acuminata, apice revoluta.

1. PASTINACA foliis simpliciter pinnatis LINN. *Cliff.* p. 114. ROYEN p. 154.

Sifer sylvestre FUCHS. p. 753.

Sylvestris Pastinaca TRAG. p. 439.

Pastinacae vulgo dictae sylvestre genus GESN. Hort. p. 271.

Pastinacae genus erraticum umbellis luteis CAM. Epit. p. 507. absque icone propria. GESN. Coll. p. 246.

Pastinaca latifolia sylvestris DOD. p. 680.

Pastinaca quae sponte oritur CAES. L. 7. c. 55.

Elaphoboscum erraticum, Branca Leonina TAB. p. 77.

Pastinaca germanica sylvestris quibusdam Elaphoboscum I. B. III. p. 149.

Pastinaca sylvestris latifolia C. B. Bas. p. 46. H. OX. III. p. 314. Umbell. p. 39. RAJ. p. 409. T. aut. de Par. p. 125. I. R. H. MAGN. Char. p. 168. ZANICH. p. 204. ic. 298.

Pastinaca RIVIN. T. 6.

β *Pastinaca latifolia, peculiaris, sylvestris* JUNGERMANN.

γ Sativam cum hac conjungit RIVINUS & LINNAEUS.

Omnino frequens in gramineis, ruderosis, ad vineas &c.

Radix brachiata, sed macilentia. Caulis ad virilem magnitudinem adscendit. Folia longissima, pinnis breviter petiolatis, conjugatis, semitrilobis, varie circumferratis, lucida caeterum & nitida. Umbellae rariores, longis bacillis fiunt. Petala lutea. Semen odo-

odoratum. Semine ob vim mitem, emollientem, cum succo Glycyrrhizae in pilulas redacto, ad calculum & vesicae ulcera mitiganda, multum utebatur BOERHAAVIUS. Sylvestrem tamen acriorem esse, urinam, menses, & foetum pellere, ait BUCHWALD p. 193. Annosae pastinacas venenatas esse, vetus est traditio, vide CONSTANT de REBEQUE Obs. 51. &c.

S P H O N D Y L I U M.

TOURN. T. 170.

HERACLEUM LINN. n. 231.

Generalis umbella foliolum unum, duove subjecta habet, aut nulla, peculiaris angusta aliqua, ad sex, inaequalia, capillaria. Umbellae amplissimae. Semina hilo excisa, pene cordata, plana, marginata, quatuor striis picta, foliacea. Petala in floribus exterioribus valde inaequalia, & difformiter cordata, in intimis fere regularia, apice reflexo, margine eminente, ut incisus videatur. Tubae rectae, parum distantes.

1. SPHONDYLIIUM pinnatum, pinnis hirsutis, semiquinquefidis.

Acanthus Germanica FUCHS. p. 53.*Branca ursina* TRAG. p. 437. male, GESN. Tab. Coll. p. 63 b.

Sphondylium MATTH. p. 791. Ita I. B. Verum icon omnino recedit. CAM. Epit. p. 548. mala ic. DOD. p. 307. optime. GESN. Hort. p. 282 b. Tab. Coll. p. 108 b. CAES. L. 7. c. 54. RAJ. p. 408. RIVIN. T. 4.

Sphondylium, *acanthus Germanica Fuchsi* LOB. p. 703. ex DOD.*Sphondylium* & *branca ursina* I. TAB. p. 92. tum II. ejusd. ib.*Sphondylium quibusdam* f. *branca ursina Germanica* I. B. III. p. 160.*Sphondylium vulgare hirsutum* C. B. Bas. p. 47. H. OX. III. p. 313. T. aut. de Par. p. 150. I. R. H. MAGN. Char. p. 168.*Sphondylium* I. MOR. Umbell. p. 38. Folium T. 9. Umbella T. 2. (bene) semen 25. 25.

β Varietas

Sphondylium vulgare hirsutum flore purpureo BREYNE Prodr. II. p. 98.Et γ *Sphondylium hirsutum foliis angustioribus costa & pediculo violaceis* T. aut. de Par. p. 365.

δ Et alia

+ *Sphondylium hirsutum foliis angustioribus* C. B. Prodr. p. 83. in pratis Rhaeticis, H. OX. III. p. 313. T. aut. de Par. p. 365. I. R. H. ZWING. p. 722.

Sphondylium majus aliud laciniatis foliis PARK. RAJ. p. 408.*Sphondylium vulgare foliis acute incisis* BARRELIER. ic. 56.ε *Sphondylium folio crispo semine oblongo gracili* FLUKN. p. 355. In pratis alpinis SCHEUCHZER.ζ *Sphondylium hirsutum minus foliis breviter laciniatis semine plano* FLUKN. p. 355. T. 63. f. 3.

Nihil frequentius in pratis, ubi celeritate renascendi celebre est: Varietas angustifolia in subalpinis reperta, minime diversa est a vulgari.

Caulis insigniter fistulosus, & sulcatus, brachiatus. Folia hirsuta, perampla, pinnata, pinnis conjugatis, semipinnatis, plerumque semiquinquefidis, lobis varie ferratis. Flores hirsuti, modo albi, modo rubentes.

Inter emollientes numeratur, loco Acanthi, clysteres subit, balneaque. Infusum fermentatum inde Poloni & Lithuani faciunt, diaeteticum, etiam medicatum, & stomachicum PONTANUS, E.N.C. Dec. II. Ann. 6. Obs. 60. Ann. 5. Obs. 87.

2. SPHONDYLIIUM foliis glabris, simplicibus, obiter trilobis.

Sphondylium majus in montibus, Panacis Heraclii aemulum GESN. Hort. p. 282 b.*Sphondylium alpinum glabrum* C. B. Prodr. p. 83. cum bon. ic. Bas. p. 47. I. B. III. p. 163. PARKINS. MOR. RAJ. ZWING. p. 722. I. R. H.*Sphondylium glabrum montanum albo flore* BARREL. ic. 55.

Species est diversissima a vulgari: Ad rupes sylvae der Geiten imminentes praecipitio.

Folia glabra, circumscriptione rotunda, leviter tribus divisionibus notata, lobo medio obscure trifido, lateralibus non profunde bisectis, costa foliosa destituta. Flores minores, semper albi, & rarior umbella:

3.* An *Panax Pastinacae folio*, an *Syriae Theophrasti* C. B. BURSER Act. Suec. p. 503.

Prope *Difentis* Rhaetiae in umbrosa valle. Quid sit, minime video.

T O R D Y L I U M.

T. T. 170.

TORDYLII LINN. n. 203. species.

Semen coronatum, fere rotundum, planum, margine granulato, aut aculeato. Haec princeps nota est, cum *Caucalis* aliquot alas aculeatas habeat.

I.* TORDYLIUM....

Tordylium Helveticum elatius flore albo MORIS. III. p. 316. a ZOLLICOFFERO missum.

„Simile *Caucalidi majori*, sed altissimo, & sepedali caule, umbellis majoribus, floribus lacteis, quorum exteriores majores, semina paulo majora, limbis tumidis, planis.

An fuerit *Caucalis major* semine minus pulchro hirsuto I. B. III. p. 85. Videtur: in Sabaudia certe, non longe Geneva nasci ait.

O R D O X.

I. UMBELLIFERAE.

III. SEMINE ACULEATO.

C A U C A L I S.

T. T. 171.

LINN. n. 204. pleraeque species:

Involucrum peculiare quinis, aut pluribus, fit foliis. Universale non perpetuum est, latifolium alias, alias exiguum & pene nullum. Semina aculeata, aculeis modo vagis, modo in proprias alas ordinatis. Flores alii hermaphroditici, alii mares. Illis in ambitu quidem calyx peculiaris quinquefolius; irregularis, petala cordiformia, valde inaequalia, ut extremum insigni ratione maximum sit: Tubae persistentes rectae. Alii interiores, aequales sunt, neque difformi calyce. His petala pene aequalia, semen & tubae nullae.

I. CAUCALIS involucris latifoliis, petalo extremo maximo.

Lappa agrestis TRAG. p. 842.

Caucalis DODON. p. 700.

Caucalidis species GESN. Coll. p. 66 b.

Dauci genus arvense magnis latis &c. EJ. Coll. p. 73. a. b.

Caucalis albo flore CLUS. p. CCI.

Caucalis albis floribus vulgaris LOB. Ic. p. 728.

Caucalis, apium arvense TAB. p. 97.

Caucalis ακανθοκαρπος sive *εχινοκαρπος* sive *ξανθοκαρπος minor* THAL. p. 38.

Caucalis Dodonaei GESN. Hort. p. 252. LUGD. p. 715. AICHST. Vern. Ord. 8. T. 8. f. 2.

Myrrhis Lappa Dalech. LUGD. p. 761.

Echinophora πυκνοκαρπος an *Dioscor. Gingidium* COL. p. 91. ic. p. 94.

Lappula canaria flore pulchro magno albo I. B. III. p. 79.

Caucalis arvensis echinata magno flore C. B. Bas. p. 46. H. OX. III. p. 308. ZWING. p. 590. T. aut. de Par. p. 410. I. R. H. PONTED. Anthol. p. 89. ZANICH. p. 54. ic. 209. male.

Caucalis λεπτοφυλλος flore magno MORIS. Umbell. p. 33. semen 16. 16. v. 5.

Caucalis albis floribus RAJ. p. 466.

Echinophora flore magno RIVIN. T. 25. bene.

β *Caucalis cicutariae folio umbella candida* VOLC. an differt?

Basileae, Genevae, Tiguri I. B. Circa *Mathod*, & circa *Ivonans* in arvis.

Habitus brachiatus, humilis, diffusus. Folia tenuiter incisa, subhirsuta. Pinnae & pinnulae conjugatae sunt, hae vero ipsae latiusculo nervo pinnularum tria paria recipiunt, modice acuta, semitrifida, & semibifida. Umbellae latae, perpetuo albae. Involucrum generale trifolium, quadrifolium, inaequale, peculiare tria magna folia habet, reliqua duo vel tria exigua. Semen magnum, aculei longi, debiliores. Tubae cylindricae. Petalum externum mirifice majus.

2. CAUCALIS involucro generali nullo, laciniis foliorum perangustis.

An *Daucoides minus* CORD. II. c. 141.

An haec *Caucalidis species* GESN. Coll. p. 66 b.

Caucalis flore minuto CAM. Hort. p. 36.

Echinophora tertia λεπτοφυλλον purpurea COLUMN. p. 96.

Lappula canaria flore minore s. tenuifolia I. B. III. p. 80.

Caucalis arvensis echinata parvo flore & fructu C. B. Bal. p. 46. T. aut. de Par. p. 325. I. R. H. PONTEDER Anthol. p. 89.

Caucalis tenuifolia flosculis subrubentibus RAJ. p. 467.

Caucalis arvensis echinata parvo flore H. ox. III. p. 308.

Caucalis λεωτοφυλλος parvo flore MOR. Umbellif. p. 33.

Echinophora RIVIN. T. 24. bene.

Basileae reperi & circa Method. I. B. prope *Leurach*.

Caulis erectus, ramosus. Folia firma, concinna, conjugata, pinnarum confertis pinnulis, costa latiuscula factis, semipinnatis, laciniis longis, modice bidentatis & tridentatis. Umbellae parvae, rae: umbellae universalis radii modo aliqui, modo nulli: peculiaris exigui, terni, quaterni, unilaterales. Flores, quales in genere dicti sunt, duorum sexuum, petala vero, etsi extrema in umbellis majora sint, minus tamen difformia; in interioribus pariter aequalia. Alae aculeatae: spinis brevioribus, & durioribus. Mares copia abundant. Succus plantae lactescit.

3. CAUCALIS involucri exteriori angustifolio, laciniis foliorum latis, obtusis.

Daucoides majus CORD. Diosc. II. c. 141. Videtur.

Dauci sylvestris genus GESN. Hort. p. 291 b.

Et *Dauci genus parvum asperiusculum* GESN. Tab. Coll. p. 73. videtur.

Gingidium CAES. L. VII. c. 22.

Anthriscus quorundam semine aspero I. B. F. Boll. p. 197. *hispido* I. B. Hist. III. p. 83.

Caucalis semine aspero floribus subrubentibus C. B. Phyt. p. 266. Prodr. p. 80. cum icon. Bal. p. 46. ZWING. p. 589. MAGN. Char. p. 170.

Cautalis minor flore rubente H. ox. III. p. 308.

Caucalis minor prima MOR. Umbell. p. 30. semen 18. 18.

Caucalis minor flosculis rubentibus RAJ. p. 468.

Caucalis RIVIN. T. 31.

Daucus annuus minor floribus rubentibus I. R. H. T. aut. de Par. p. 18.

Tordylium umbella conferta, foliolis ovato lanceolatis, pinnato laciniatis LINN. Cliff. p. 90. ROYEN. p. 94.

β *Floribus albis* I. R. H. T. aut. de Par. &c.

γ *Caucalis minor secunda* MOR. Umbell. p. 31.

Caucalis arvensis humilior ramosior MOR. III. p. 338.

Caucalis segetum minor Anthriscus hispido similis RAJ. p. 468.

Caucalis procumbens RIVIN. T. 33?

Caucalis humilis RIVIN. T. 32?

Prior ubique frequens est ad agrorum limites, in sepibus. Altera circa *Method* in arvis.

Caulis asper, brachiatus, erectus, ad quinque pedes adfurgit. Folia circumscriptione triangularia, subhirsuta & aspera, pinnata, pinnae semipinnatae, sed latiores, minus incisae, laciniis latis, leviter sectis, longissimis. Umbellae generalis radius unicus, aut nullus, peculiaris radii fere quini, angusti. Flores, quales in charactere, saepe rubro tincti, utriusque sexus. Umbellae exiguae, planae, densae. Extremorum florum extrema petala pariter, uti n. 2. modice majora. Semina ovata, alata tribus lineis, plenis brevibus aculeis rubentibus.

Caucalis latifolia haecenus in Helvetia non est visa. Eam pingit ZWING. ex CAMER. p. 590. nullo nomine addito.

SANICULA

T. T. 173.

LINN. n. 201.

Semine, calyce proprio, sexus discrimine cum *Caucalide* convenit: differt petalis integris tridentatis, longis, reflexis, umbellis minimis, dissitis, globosis. Involucra universalis multifolia, laciniata, peculiaris brevissima.

1. SANICULA RUELL. p. 460. TRAG. p. 509. CAESALP. L. 14. c. 22. GESN. Hort. p. 278 b. DOD. p. 140. AICHST. Vern. Ord. 6. T. 10. f. 3. RIVIN. T. 30. LINN. Cliff. p. 88. ROYEN. p. 93. BLAKWALL. T. 63.

Diapensia DORST. p. 105. BRUNF. I. p. 80. CAM. Epit. p. 763.

Sanicula mas FUCHS. p. 671. MAGN. Char. p. 173.

Sanicula vulgo dicta GESN. Coll. p. 104 b.

Diapensia f. sanicula MATTH. p. 1019.

Sanicula & Diapensia LOB. p. 663.

Sanicula consolida quinquefolia TAB. p. 84.

Sideritis tertia Dioscoridis COL. Phytobaf. p. 71. ic. p. 72.

Sanicula mas Fuchsi f. *diapensia* I. E. III. p. 639.

Sanicula officinarum C. B. Baf. p. 90. T. aut. de Par. p. 531. I. R. H. MORIS. II. p. 616.

In sylvis ubique.

Folia ad radicem multa, ad caulem pauca, longe petiolata, nitida, duriuscula, profunde triloba, lobis lateralibus bipartitis, omnibus vero etiam iterato tridentatis, circumferratis. Caules nudi, erecti, cubitales. Umbellae ex longis bacillis, diffitae, peculiares paucissimae. Masculi flores in una spica fere viginti, androgyni unus alter aut tres. Petala aequalia, acuminata, pene tridentata. Tubae longae, repandae.

Dudum celebris est vi adstringente, ficcante, vulneraria, externa, interna: etiam quando sanguis effusus resolvendus est.

ORDO XI.

I. UMBELLIFERAE.

I. SEMINE GIBBO.

II. NON STRIATO.

I. NON ROSTRATO HIRSUTO.

DAUCUS.

LINN. n. 206.

DAUCI T. sp. 161. pro hac specie.

Nimis evidens est character ab involucris generalibus desumptus, quam ut negligatur: Magna sunt, aequalia umbellae, polyphylla, foliolis pinnatis, sursum cava, & cavam umbellam sustinent, particularia vero incisus, non autem pinnatis fiunt foliolis. Semina elliptica, alis ferratis, Caucalidis, sed molliora. Flores exteriores valde diffformes, petalo extremo cordato & maximo, interiores regulares sunt.

I. DAUCUS feminibus hispidis CLIFF. p. 89. ROYEN. p. 97.

Pastinaca spontanea RUELL. L. 3. c. 41.

Pastinaca erratica CORD. Diosc. L. 3. c. 59. FUCHS. p. 684. TAB. p. 76.

Staphylinus sylvestris TRAG. p. 442. CAES. L. 7. c. 21.

Pastinaca erratica purpureo apice in medio umbellae GESN. Coll. p. 94 b.

Et *Daucus sylvestris major* E. J. Tab. Coll. p. 73 b.

Pastinaca sylvestris MATTH. p. 748. CAM. Epit. p. 508. non vero LONICER. uti putat C. B.

Pastinaca sylvestris tenuifolia DOD. p. 679. MOR. Umbell. p. 31. T. 2.

Daucus vulgaris CLUS. p. CXCVIII. obiter. T. aut. de Par. p. 330. I. R. H. PONTED. Anthol. p. 88. ZANICH. p. 85. ic. 190. non bene.

Genuina sylvestris Pastinaca Diosc. LOB. Ic. p. 722.

Pastinaca sylvestris f. *Staphylinus Graecorum* I. B. III. p. 62. RAJ. p. 465.

Pastinaca tenuifolia sylvestris Dioscoridis vel Daucus officinarum C. B. Baf. p. 45. HIST. OX. III. p. 305.

β *Umbella tota atro rubente* BREYNE Prodr. Rar. II. p. 59. WEINMANN. T. 458 b.

γ *Foliis sub umbella integris* LOES. p. 189? Quid

Ubique in pratis, ad vias &c.

Radix durior, & gracilior, Carotae tamen odore. Caulis solidus, in palustribus aliquando sepedalis, ramosus & brachiatus. Folia hirsuta, subaspera, plana, circumscriptione longa, pinnarum numerosa serie, pinnatarum, pinnulis acute, & recta linea, profunde semipinnatis. Umbellae amplissimae, cavae, corona florum difformium cinctae, plerumque in centro unum alterumve florem sanguinei coloris habent, aliosque sanguine tinctos.

Semen est inter calida minora, carminativum, laudatur ad menses, foetum, & calculum pellendum, quo scopo infusum in cerevisia, ut simul fermentet, magno-pere laudat BOYLE de Util. Philos. Exper. Exerc. IV. idemque semen DETHARDING, app. ad Cent. I. E. N. C.

L I B A N O T I S.

RIVIN.

Huic generi semen villosum est, involucrum utrumque multifolium, sed minime laciniatum, neque umbella cava, neque flos adeo difformis, ut DAUCO.

I. AN-

1. LIBANOTIS pinnulis circa costam decussatis.

Apii montani genus amarum GESN. Hort. p. 247 b.

Libanotis alba minor seu amara THAL. p. 71.

Apium petraeum sive montanum album I. B. III. p. 105. expressa utcumque foliorum decussatione. RAJ. Syllog. Exter. p. 66. Hist. p. 463.

Daucus montanus apii folio major C. B. Bas. p. 45. in *P. albicans*, ZWING. obiter.

Et *Daucus montanus apii folio minor* C. B. Prodr. p. 77.

Pimpinella saxifraga minor Daucoides sive semine lanuginoso H. OX. III. p. 285. conf. *Umbellif.* p. 84.

Daucus montanus Pimpinellae saxifragae minoris folio Dubriensis PLUKN. Almag. p. 129. T. 173. f. 1. pro minori varietate.

Libanotis RIVIN. T. 36. pro majori, RUPP., BUXB., HEUCHER, WALTHER.

Ex M. Crenzach, *Wasserfall & Badae* I. B. ex *Jura* RAJ. Ego passim reperi, supra *Dornach*, inter *Mümmeliswyl & Falkenstein*, circa arcem hujus nominis, ad lapides circa supercilium praecipitii *Creux du vent*. *Iter Helvet.* n. XLII.

Radix acris, aromatica, conica, corona tecta setacea: Caulis a biunciali ad cubitalem. Folia circumscriptione saepe cubitali, modo latissima, modo perangusta, semper tamen pinnis pinnatis, primis pinnulis longis, intervallo a reliquis secedentibus, retrogradis, & circa originem pinnae primae decussatis, uti in *Caro*. Caeterum pinnulae & ipsae pinnatae sunt, costa lata, laciniis latiusculis, modice acutis, trifidis, aut simplicibus. Umbellae densissimae, globosae, constant 40. minoribus umbellis. Calyx uterque fit multis, longis, indivisis ligulis. Semen molliter hirsutum. Flos albus. Petala cordata, paulum inaequalia.

Verum hoc idem semen, in eodem M. *Falconario* lectum, maturum, *Apii* simillimum est, breve, profunde sulcatum, vix ullo vestigio hirsutae naturae superstitae, ut omnino huc pertineat, hoc etiam nomine missum a CL. van ROYEN, *Apium pyrenaicum Thapsiae folio* I. R. H. Loco tamen movere non est visum, cum alioquin floris, & involucrorum diversitas non permittant, ut cum *Apio* relinquatur.

2. LIBANOTIS foliis tenuissime pinnatis, laciniis petiolatis.

^a Foliis hirsutioribus, brevioribus, crassioribus, qualem in Baldo ait nasci I. B.

Daucus montanus brevissimis & minutissimis foliis C. GESN. Mont. Fract. p. 64.

Daucus creticus ID. addend. ad Hort. Germ. p. 256 b. & p. 291 b. CAM. Epit. p. 536. WEINMAN. T. 458 d. verus CAMER. Hort. p. 54.

Legitimus *Daucus Creticus* CLUS. Pannon. p. 700. Hist. p. CXCVIII. absque icone.

Daucus cretensis verus LOB. Advers. p. 323. obs. p. 416.

Daucus Creticus semine hirsuto I. B. III. p. 56. RAJ. Syll. Ext. p. 114. Hist. p. 463.

Daucus alpinus multifido longoque folio s. montanus umbella candida C. B. Bas. p. 45. P. SCHEUCHZER. It. I. p. 34. ZWING. p. 553.

Saxifraga multifido longoque folio MOR. III. p. 273. Umbell. p. 84.

Et *Myrrhis tenuifolia annua cretica semine lanugine alba pubescente* MOR. III. p. 302.

Myrrhis annua semine striato villoso incano MOR. Umbell. p. 44. 67. Semen n. 40. 40. Verum dubium est, an hanc voluerit MORISONUS, an alteram foliis teretibus. I. R. H. MILLER & C.

Et *Ligusticum multifido longoque folio* I. R. H.

Athamanta foliis capillaribus semine hirsuto LINN. Cliff. p. 93. si haec est.

^β Foliis rarioribus, glabriusculis, tenuioribus C. B.

^γ An idem *Daucum* I. MATTH. p. 779.

Daucum CAMER. Epit. p. 535. & C. Ita sane LOBELIUS & I. BAUHINUS & van ROYEN.

In M. *Wasserfall*, *Grandvi* (I. B.) In Genevensium montibus LOBELIUS & STROBELBERGER p. 181. in *Salève* I. B. in *Suchet* ID. & *Braulio*. In *Rhaetiae* alpibus & M. *Pilato* C. GESNER. Ego & in *Jurae* M. variis cacuminibus, & in omnibus alpinis editioribus pascuis reperi v. g. *Neunenen*, *Scheidek*, *Gotthard*. Circa *Vettis* HUBERUS.

Radix ramosa, multiceps, perennis. Folia circumscriptione longa, tenuiter divisa, in alpibus magis, in *Jura* minus hirsuta, pinnata, pinnis pinnatis, laciniis ultimis petiolatis, trifidis, semper latiusculis, uti in *Dauco*. Caules dodrantaes, & pedales. Involucrum universale quinquifolium, latum, umbella rarior, ex octo minoribus, quarum involucria 4. habent ad 7. latiuscula folia. Petala cordata, paulum inaequalia. Tubae repandae persistentes. Semina longa, elliptica, convexa, molliter hirsuta.

Odor & sapor totius plantae acris & aromaticus est, qui olei & salis volatilis abundantiam indicat, & hujus plantae semen verus *Daucus* est, praestantior priori, quem in officinas recipi deceret. Mirificam de ejus vi in calculo resolvendo historiolum habet HELMONTIUS, & vim lapidificam fontis cujusdam hoc ipso medicamine repressam esse narrat.

PLANTAE PETALODEAE

O R D O XII.

I. UMBELLIFERAE.

I. SEMINE GIBBO.

II. LONGE ROSTRATO.

C H A E R O P H Y L L U M.

LINN. n. 226.

CHAEROPHYLLI T. 173. spec.

Huic involucrum universale nullum, particulare latifolium, ex quinque circiter foliolis. Semen sursum angustum, semiconicum, non striatum. Petala subrotunda, non divisa. Tubae rectae, persistentes, feminibus continuatae.

I. CHAEROPHYLLUM feminibus brevibus, hispidis.

Daucus *λασιόκαυλος* THAL. p. 36. THALII I. B. III. p. 58.*Myrrhis sylvestris nova aequicolorum* COLUMN. p. 112. descr. p. 110.*Cicutariae* quodam modo similis f. *chaerophyllo accedens* I. B. III. p. 181.*Myrrhis sylvestris* feminibus asperis C. B. P. RAJ. p. 469.Et *Pastinaca sylvestris hirsuta echinato fructu* C. B. ex THAL.*Cerfolium sylvestre annuum* feminibus brevioribus villosis MORIS. III. p. 303.*Myrrhis annua* semine striato aspero brevi MORIS Umbell. p. 44. Semen 39. 39.*Caucalis foliis chaerefolii* RIVIN. T. 34. RUPP. DILL. BUXBAUM &c.*Chaerophyllum sylvestre* feminibus brevibus hirsutis T. aut de Par. p. 187. I. R. H.*Scandix* feminibus hispidis LINN. Cliff. p. 101. ROYEN p. 111.*Myrrhoides* HEISTER catal. hort. 1732.Circa *Genevam* I. B. ad muros, ubi *Cicuta* nascitur. Ego in Germania reperi.

Caules ramosi, cubitales. Vaginae pilosae. Folia concinna, hirsuta; Pinnarum conjugatarum paria quatuor, totidemque pinnulae. Pinnularum laciniae semipinnatae, semiseptemfidae, lobulis & ipsis semiquinquefidis, obtusis. Umbellae valde rarae, exiguae. Calyx universalis nullus, peculiaris quadrifolius, latiusculus. Semina rostrata, non striata, hirsuta, Tubis rectis, persistentibus. Petala RIVINUS paulum inaequalia pingit, & subrotunda.

2. CHAEROPHYLLUM feminibus levibus, nitidis, nervo foliorum subhirsuto.

Myrrhis FUCHSII p. 525. Ita I. B. sed a nostra longius recedit.*Chaerefolium sylvestre* TRAG. p. 471?*Cicutae* similis minor GESN. coll. p. 69.*Cicutaria* GESNER hort. p. 253 b.*Cicutaria*, seu *cicutaria Myrrhis* THAL. p. 33.*Cicutaria vulgaris* I. B. III. p. 181. RAJ. p. 429.*Myrrhis sylvestris* feminibus levibus C. B. Bas. p. 48. P. MAGN. Char. p. 171. &c.*Cerfolium sylvestre perenne* feminibus levibus nigris MORISON Umbell. p. 47. Semen 41. 41. hist. III. p. 303.*Cerfolium sylvestre* RIVIN. T. 43.*Cicuta major* f. *cicutaria vulgaris* MURALT. p. 527. omnino.*Chaerophyllum sylvestre perenne cicutae folio* T. aut de Par. p. 186. I. R. H. LINN. Lap. n. 104.β *Flore purpureo* PONTEDER. comp. p. 123.γ *Latissimo folio*, quale in fimetis nascitur, in horto sicco C. B. fuit pro*Cicutaria latifolia foetida*, neque aliam puto Basileae nasci.

Nihil vulgatius in pratis primo vere.

Caulis crassus, magna fistula pertusus, brachiatus, hirsutus. Folia perampla, vidi cubitalia, pinnis conjugatis, pinnulis ramosis, laciniiis confluentibus, latis, profunde quinquefidis aut quadrifidis, plerumque glabra sunt, nervis folis hirsutis, aliquando vero tota hirta. Umbellae planae, non densissimae. Involucrum universale unifolium, aut nullum, peculiare quinque, sex, septemve foliis latiusculis fit, quorum exterius longe majus est, per aetatem reflexis. Petala alba, leniter emarginata, in exterioribus floribus extremum maximum est, reliqua minora, & minima: sed in interiori parte umbellae vix vlla diversitas apparet. Semina nitentia, livida, lente conica, uno sulco distincta, tubam retinent.

Tota planta venenata esse videtur, qualem habitus *Cicutae* fimillimus promittit. Deliria fecisse lego apud I. B. neque tamen lethalia. Si haec est, ad gangraenam dicitur imponi apud Batavos a Cl. BUCHWALD p. 84.

MYRR.

M Y R R H I S.

T. T. 173.

SCANDICIS sp. LINN. n. 226.

Cum Chaerophyllo involucris convenit, differt feminibus fulcatis. Petala evidentius cordata sunt.

1. MYRRHIS pinnulis semipinnatis, ordinatim decrescentibus.

Myrrhis in viis inter vites GESN. coll. p. 91. Sed *Daucum sepiarium* p. 73. huc referunt BAUHINI. Utriusque solum nomen adest.

Anthriscus Plinii LUGD. p. 791. foliis male glabris.

Cerofolium sylvestre, *Onoselinum* TABERN. p. 94. bene, pro varietate latifolia.

Anthriscus Plinii quibusdam semine longo cicutariae vel chaerophylli I. B. III. p. 70.

Chaerophyllum sylvestre THURN. p. CVI. c. B. Bas. p. 45. ZWING. p. 512.

✓ *Cerofolium sylvestre* PARK. RAJ. p. 431.

Myrrhis annua semine striato levi MOR. Umbell. p. 45. Semen 37. 37. T. aut de Par. p. 214. I. R. H. &c.

Myrrhis annua vulgaris caule fusco H. OX. III. p. 302.

Myrrhis RIVIN. T. 48.

Vulgaris ad fepes Helvetiae.

Caulis maculatus, brachiatus. Folia hirsuta, perampla, tenuissime pinnata, pinnis pinnatis, pinnulis acute, parallele, & regulariter pinnatis, ut laciniarum habeant ad decem paria, lingularum, simplicium: Sed plerumque hae ligulae ita confluent, ut pinnulas faciant continuas, dentatas, ordinate decrescentes, uti in Filicibus. Calyx universalis modo nullus, modo unum ad quatuor latiuscula folia. Peculiares lati, monophylli, sexfidi, octofidi. Umbellae rarae. Semina lata, fulva, obscure striata, ut inter utrumque genus media sint. Flos oblongus. Petala in extremis floribus inaequalia, inaequaliter incisa, in interioribus accurate cordiformia, & aequalia, alba.

2.* MYRRHIS *minor* LOBELII in *Saleva* M. lecta, & repetita a LUGDUNENSIBUS p. 761. STROBELBERGERO p. 181. *Myrrhis minor* dicta C. B. ZWINGERO &c. mihi non satis perspecta est. I. B. sed cum dubio, refert ad sp. 4. In summis vero alpibus planta nascitur LOBELIANAE non dissimilis, a priori non satis diversa, licet habitus foliorum magis triangularis videatur, pinnarum numerus major, pinnulae acutiores, & argutius incisae: Et talem omnino vidi in horto sicco C. B.

3. MYRRHIS foliis glabris, radice rotunda carnosae.

Cicutaria Pannonica CLUS. Pann. p. 703. hist. p. CC. absque icone HOFM.

Myrrhis cicutaria TABERN. p. 98. absque floribus.

Bulbocastanum coniophyllum CAM. hort. p. 31.

Cicutaria bulbosa PARK. C. B. Bas. p. 49. BOCCONE Mus. di Piant. p. 123.

✓ *Cicutaria odorata bulbosa* I. B. III. p. 183. RAJ. p. 429.

Myrrhis tuberosa nodosa κωνειοφυλλον *semine striato levi* H. OX. Umbell. p. 45.

Myrrhis annua tuberosa nodosa κωνειοφυλλον H. OX. III. p. 302.

Myrrhis foetens RIVINI T. 49. optime. RUPP.

Myrrhis tuberosa nodosa coniophyllum I. R. H.

Chaerophyllum radice turbinata carnosae LINN. Cliff. p. 102. ROYEN. p. 112.

In Helvetia rara, quam frustra quaesivi in prato Sclopetariorum Basileae, ubi indicatur a C. BAUHINO.

Bulbus rotundus, quasi Ornithogali. Caulis priorum, hirsutus. Folia longe petiolata, glabra, mollia; pinnarum paria sex, septem, remota, pinnularum totidem lacinae ad pinnae, breves, latae trifidae, quadrifidae, extremae confluentes. Umbella exigua. Involucrum generale nullum, peculiare quinquefolium, per aetatem reflexum. Semina ovata, pene, striata, uti priori RIVINO, teste nam in meis, immaturis, longa sunt & stricta. Petala alba, inaequalia, cordata, pingit RIVINUS.

Radices edules sunt, Viennae in cibo, vulgo receptae BOCCONE Mus. di Piant. p. 171. sed non absque noxa, capitis enim dolores facere ait CLUSIUS.

4. MYRRHIS feminibus strictis, longissimis.

An *Pityospermum* CORD. p. 148 b.

An *Apii* genus palustre foliis cicutae latioribus GESN. coll. p. 59 b.

Cicutaria alba LUGD. p. 789.

Cicutaria quaedam semine chaerefolii CAMER. hort. p. 41. ex LVGD.

Et *Meum Silesiacum* CAMER. Hort. p. 101. Ita I. B.

Cicutaria palustris latifolia alba C. B. Phyt. P.

Myrrhis palustris RIVIN. T. 50.

Myrrhis palustris alba latifolia I. R. H. MAGN. Char. p. 172. &c.

Chaerophyllum palustre latifolium flore albo BOERH. p. 70.

β *Flore rubro* LVGD. l. C. C. B. I. R. H. BOERH. &c.

γ *Conjunctim*

Cicutaria latifolia hirsuta I. B. III. p. 182. RAJ. syll. p. 97. hist. p. 429.

Cerefolium latifolium hirsutum album & rubrum H. OX. III. p. 304.

Chaerophyllum foliis dissectis, petiolis universalibus ramiferis, utrinque membrana auctis LINN. Cliff.

p. 101. ROYEN p. 111.

δ *Myrrhis Broccenbergensis* THAL. p. 77. VOLC. p. 296.

Myrrhis montana SCHWENCKF. p. 142.

Myrrhis Broccenbergensis foliis Myrrhidis Italicae flore albo radice crassa nigra I. B. III. p. 78.

Myrrhis palustris Hercynica RAJ. Hist. III. p. 257.

ε *Seseli montanum cicutae folio subhirsutum* C. B. Prodr. p. 85. Basil. p. 49. PARK. p. 902. cum
icone p. 906. MOR. III. p. 286. RAJ. p. 452. * & ZWING. p. 695.

In Helvetia minime rara, v. g. *Bernae am Sulgenbach*. In alpibus etiam, & *Hercyni-*
cis sylvis frequens est: In summis rupibus M. *Neunenen*.

Radix longissima, aliquot cubitorum, per intervalla fibrillas emittit. Caulis cu-
bitalis, fistulosus, brachiatus. Folia modo latissima, modo angustiora, subhirsu-
ta, pinnata, pinnis pinnatis, laciniis oblique semibilobis, acute circumcrenatis, ex-
tremis confluentibus. Umbellae parvae, in brevibus bacillis. Involucrum univer-
sale unifolium, aut nullum, peculiare ex quinque latis foliis, per aetatem reflexis.
Semina praelonga, perangusta, subtiliter striata. Petala alba vel rubra, cordata,
omnino modice inaequalia, nisi aequalia fuerint.

SCANDIX

T. T. 173.

SCANDICIS sp. LINN.

Cum Myrrhide convenit semine longo tuba persistente, involucro peculiari quin-
quefolio. Differt longissimo rostro seminis, cujus ima pars tumet, & striata est, tum
sexu florum, quorum alii hermaphroditici sunt, mares alii. Petala nostrae speciei longa &
integra sunt, in exterioribus floribus valde inaequalia, in intimis fere absque diver-
sitate. Deinde umbella simplex dicenda est potius, quam composita, cum duo fo-
lum simul oriantur bacilli, tertiusque ramus sit: Denique involucris folia pleraque evi-
dentissime bicornia sunt.

1. SCANDIX foliis omnibus tenuissime divis. 441

Scandix RYELL. L. II. c. 72. CORD. Diosc. II. c. 168. DOD. purg. p. 502. CAESALP. L. 7.
c. 24. MOR. Umbell. p. 47. Semen 52. A. B. C. RIVIN. T. 37.

Pecten veneris GESN. coll. p. 95. MATTH. p. 527. CAMER. Epit. p. 302. l. 305. I. B. III. p. 71.
bene RAJ. p. 528.

Pecten veneris f. scandix GESN. hort. Germ. p. 271.

Scandix, Pecten veneris DOD. p. 701. bona icon.

Veneris pecten Plinii LOBEL. ic. p. 726.

Scandix herba scanaria TABERN. p. 98.

Scandix semine rostrato vulgaris C. Bas. p. 55. H. OX. III. p. 305. T. aut de Par. p. 35. I. R. H. MUR.
p. 565.

In agris Helvetiae planioris v. g. *Basileae* versus *f. Margret*: Tiguri copiose C. GESNER
& MUR. & in vineis I. B. tum *Genevae* in agris.

Caulis pedalis. Folia longa, subhirsuta, tenuissime divisa, pinnis pinnatis, pinnu-
lis profundissime bipartitis & tripartitis, planis & perangustis. Peculiares umbellae
pauciflorae. Ovaria longissima, uncialia, sola ima parte sulcata, reliqua tantum hir-
suta. Flores albi.

GENS XIII.

II. UMBELLIFERAE.

II, SEMINIBUS AD PLACENTAM COMMUNEM
CONIUNCTIS.

ERYNGIUM.

T. T. 173.

LINN. n. 199.

Placenta modo brevis, modo longe cylindrica, fine obtuso, squamis semina distinguuntibus. Sub ea foliorum corona, qualia in planta sunt. Semina teretia, calyce proprio quinquefolio coronata. Petala integra, reflexa, acuta.

1. ERYNGIUM ramosissimum, pinnis foliorum alatis, pinnatisque.

Eryngion RVELL. L. 3. c. 18.*Eryngium Mannstreu* TRAG. apod. p. 276. 307.*Eryngium* FUCHS. p. 296. TRAG. p. 871. CORD. Diosc. L. III. c. 24. CAM. Epit. p. 447. CAES. L. 13. c. 28. TABERN. p. 692.*Eryngium mediterraneum* GESN. Hort. p. 258.*Eryngii f. cardui odorati species* GESN. Tab. Coll. p. 75 b.*Eryngium montanum* MATTH. p. 679.*Eryngium campestre* DOD. p. 730. *vulgare* CLUS. Hist. p. CLVII.*Eryngium vulgare* CLUS. Pann. p. 668. I. B. III. P. I. p. 85. C. B. Bas. p. 104. P. H. Ox. III. p. 165. RAJ. p. 384. T. aut. de Par. p. 78. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 146.*Eryngium campestre mediterraneum* LOBEL IC. II. p. 22.*Eryngium album* EJ. advers. p. 368.

In arenosis Helvetiae circa Basileam, & ad lacum Lemanium ubique.

Folia ad terram plurima, dura, venosa, finibus laciniarum in spinas terminatis, imple circumscriptio triangulari, costa lata foliacea, spinosa, pinnis undulatis pinnatis, sed pinnulis cum costa late confluentibus, laciniis primis pariter semipinnatis, acute, & crasse circumferratis. Caules brachiati, pene nudi, multas gerunt umbellas. His folia substernuntur, simpliciora, angustiora, umbella longiora. Placenta & umbella pene rotunda. Petala alba, squamae interjectae durae & spinosae.

Radix acris, diuretica est, inter aperientes recensetur, recens praestantior. Laudatur ad calculum, ab ipsis AETII temporibus, ad resolvenda coagula hypochondriorum, ad scorbutum, ad quartanam (CRATO apud MONAV. *Epist. L. V.* p. 471.) ad menses pellendos a S. PAULI, pro alimento demum valide nutriente, & aphrodisiaco.

2. ERYNGIUM foliis ad terram cordatis, sub umbella pinnatis, ciliatis, copiosissimis.

Edeldistel, ARET. Ness. p. 235.*Eryngium alpinum* GESN. Hort. p. 258. *coeruleum* ID. Tab. Coll. p. 75 b. TABERN. p. 693.*Alpinum coeruleum Genevense* (intellige *Eryngium*) LOBEL IC. II. p. 23. *perquam venustum echinis Dipsaci* advers. p. 375. ZWING. p. 654.*Eryngium planum Matthioli* DOD. p. 732. ex LOBELIO.*Eryngium aliud montanum Dalech.* LUGD. p. 1460.*Eryngium capite Dipsaci, nobile dictum Gesnero* CAMER. Hort. p. 58.*Eryngium alpinum latis foliis, magno capite oblongo coeruleo* I. B. III. I. p. 88. RAJ. p. 386. Syllog. ext. p. 122. PLUKN.*Eryngium alpinum coeruleum capitulis Dipsaci* C. B. H. Ox. III. p. 166. HERM. I. R. H.

Icon MERIANAE n. LXXXVIII.

In Nesso ARETIUS, ex Fugo M. adlatum vidi. In montibus Genevensium LOBELIUS, in M. Thuri I. B. Audio etiam supra *Vibiscum* nasci.

Folia ima Cacaliae, integra nempe, pene cordata, sed longiora, circumferrata, contra pediculum prominentia: Ad caulem vero magis & magis laciniata sunt, ultima longa, angusta, semipinnata, pinnis molliter ciliatis. Caulis vix dodrantalis, capite unico; quod longum est, cylindricum, obtusum, spinulis gracilibus distinctum, succinctum longorum foliorum densissima & elegantissima corona. Haec omnia & caput, & folia, in alpinis coeruleo pulcherrimo colore tinguntur, qui tamen non perpetuus est: & in aliis speciebus *Eryngii* pariter reperitur.

3. *Eryngium latifolium planum* in Catalogo habet SCHEUCHZER, sed locum non addit.

PLANTAE PETALODEAE

ISOSTEMONES.

O R D O III.

I. FLORE FRUCTUI INNATO.

II. DIPETALO.

C I R C A E A.

T. T. 155.

LINN. n. 9.

Fructus hispidulus, pyriformis, dicoccus, etsi aliquando semen alterum abortiat. Ex summo fructu calyx bifolius, caducus, per aetatem cum petiolo reflexus, & duo petala aequalia, inaequaliter cordiformia. Stamina duo albis apicibus. Tuba simplex.

1. CIRCAEA major, foliis longioribus, obiter crenatis.

Lappa sylvestris TRAG. p. 843.*Ocymastrum verrucarium* GESN. Hort. p. 269. I. B. II. p. 977.*Herba ignota quam Heliotropium putabam* GESN. Tab. Coll. p. 82 b.*Ocimi foliis herba* EIVSD. ib. p. 92.*Helxine sylvestris seu fluvialis* THAL. p. 56.*Circaea Dalechampii* LUGD. p. 1338.*Herba divi Stephani* TABERN. p. 730. bon. ic.*Circaea* AICHST. Aestiv. ord. 3. T. 7. f. 1. LINN. Cliff. p. 7. ROYEN. p. 303.*Solanifolia, Circaea dicta major* C. B. BAS. p. 51. MORIS. II. p. 617. MURALT. p. 736.*Circaea Lutetiana* LOBEL Ic. p. 266. ubi flos male pingitur RAJ. p. 401. T. aut de Par. p.

419. I. R. H. MAGN. Char. p. 240.

β *Flore carneo* WEINM. T. 319.

Ad sepes & in locis umbrosis totius Helvetiae, etiam alpinae.

Caulis erectus, cubitalis, ramosus. Folia conjugata, longe petiolata, tenera, pene cordata, margine modo integro, modo undulato, modo ferrato, subtiliter hirsuto. Flores ex petiolis unifloris, longa serie in summo caule. Calyx e viridi rufus. Flos albus, aut carneus. Petioli juniores erecti, per aetatem reflectuntur contra caulem. Cataplasma ad haemorrhoides valet CHOMEL.

2. CIRCAEA minima, foliis brevioribus, dentatis.

Circaea sylvatica SCHWENCKFELD. p. 52.*Circaea Lutetiana minor Danica* LOBEL Ill. p. 89.*Circaea minima* COLUMN. Ecphr. II. p. 80. I. R. H. SCHEUCHZER It. I. p. 34. RUDBECK. p. 97.*Solanifolia Circaea alpina* C. B. MORIS. II. p. 617. MURALT. p. 736. ZWING. p. 852.*Circaea Lutetiana minor* PARK. RAJ. p. 401.*Circaea Solanifolia minor, coliculis rubris, succulentis, fragilibus* MENZEL. Pugill.*Circaea parva minima* TIT. It.*Circaea calyce colorato* LINN. Lapon. n. 3. Nam in Horto conjungit cum priori, cui consilio quidem non valde repugnarem.

Passim ad arbores putridas, & inter rupes in alpinis v. g. in Nessi adscensu in valle, quae ducit ad Candersteg, circa Felsenburg. In M. Schweizerbacken I. GESNER. A priori differt teneritate totius habitus, foliis levibus, perpetuo, & profundius per marginem dentatis, brevioribus, & evidentius cordatis.

VALERIANAS non male subnecterem, sed staminum singularis proportio cogit alio referre.

ISOSTEMONES.

O R D O IV.

I. SEMINIBUS FLORE CORONATIS.

III. QUADRIFIDO.

STELLATAE BOERHAAVE p. 147.

His semina duo conjuncta, ut prioribus, & flos seminibus insidens, tubae duae, aut una bifida. Sed flos monopetalos, quadrifidus, segmentis planis, triangularibus, acutis, & stamina quatuor: Praeterea commune omnibus est caule esse quadrangulo, foliorum verticillos habere quaternorum & ultra, viribus demum pollere adstringentibus.

S H E-

DICOTYLEDONES: ISOSTEMONES.

457

S H E R A R D I A.

DILLEN. nov. gen. p. 96. T. III.

LINNAEI n. 67.

DILLENIA HEISTER Catal. Hort. 1730.

Flores umbellati, foliorum corona succincti. Semina calycem proprium gerunt, in quovis femine triphyllum. Tubus longus floris & gracilis, sursum latefcit.

1. SHERARDIA LINN. *Cliff.* p. 33. ROYEN. p. 257.

Asterias f. stellaria monspeliensium LUGD. p. 1384.

Rubia arvensis SCHWENKFELD. p. 185.

Rubia parva flore coeruleo se spargens I. B. III. p. 719.

Rubeola arvensis repens coeruleo C. B. *Prodr.* p. 145. *Baf.* p. 94. *P. H. Ox.* III. p. 332. *RAJ.* p. 483.

Asperula flore carneo acuto folio BARREL. *IC.* 541. n. 1.

Aparine supina pumila flore coeruleo T. aut de Par. p. 389. I. R. H. *VAILL.* p. 14.

β Non differt *Asperula hexaphyllos purpurea* C. B. *RAJ.* p. 483. *RUPP. MAGNOL.* Char. p. 155.

Alysson trigonum Dalech LUGD. p. 1143. mala icon.

Abunde in agris *Genevae, Basileae, Bernae* &c.

Caules ramosi, humiles, cespitosi. Folia duriuscula, angusto mucrone, acute elliptica, nervo insigni, quaterna & sena in uno verticillo. Flos purpureus, non, ut veteres, coeruleus. Semen flavum & leve.

A S P E R U L A.

ASPERULAE LINN. species.

A. Sherardia differt, femine non coronato, & foliis pilosis, ciliatis, quibus umbella distinguitur.

1. ASPERULA foliis senis, longis & obtusis.

Asperula coerulea DOD. *Pempt.* p. 355. *LOBEL* p. 801. *EX DOD.* LUGD. PARK.

Asperula flore coeruleo CAMER. Hort. p. 23. *RAJ.* p. 483. *Sylog. Exter.* p. 70.

Rubeola coerulea erectior elatiorve I. B. III. p. 719.

Asperula coerulea arvensis C. B. *Baf.* p. 95. *MOR.* III. p. 332. *ZWINGER* p. 873. *MAGNOL.* Char. p. 155.

Gallium arvense flore coeruleo I. R. H.

Aparine segetalis erecta flore coeruleo *VAILL.* p. 15.

β *Flore albo* BURSER, *Act. Suec.* p. 532. *SUTH. BOERH.* &c.

C. B. in agris ad *Birsam*: ego in agris, per quos adscenditur in montem Mutetensem. *RAJ.* in M. Saleve.

Caulis ramosus, erectus, pedalis. Folia sex & ultra, longa, sine obtuso, modice gracilescence. Flos coeruleus, stamina in tubo floris. Tubae longe bifida.

2. ASPERULA foliis quaternis, ovato lanceolatis, ramis alternis CLIFF. p. 33. ROYEN p. 255.

Rubia levis Taurinensium *LOB.* *IC.* p. 800. *PARK.* *RAJ.* *Sylog.* p. 225.

Rubia quadrifolia vel Italica hirsuta I. B. III. p. 717. *RAJ.* p. 479.

Rubia quadrifolia vel latifolia levis C. B. *P. MOR.* III. p. 329. *ZWING.* p. 729.

Rubia minor quadrifolia atrovirens *BARREL.* *IC.* 547. non placet, *BOCC.* p. 83. *T.* 75.

Cruciata alpina latifolia levis I. R. H. *SCHUCHZ.* *It.* II. p. 132. *It.* IV. p. 333.

SCHUCHZER in adscensu M. *Blattenberg*, *BURSER* circa *Lucernam*; Ego circa *Interlachen* abunde. *HUBER* circa thermas *Fabarias*. In *Furkmat Glaronensium* *GESNER.*

Radices ramosae, perennes, intricatae, rubrae, procul dubio tinctoriae. Caules quadrati, erecti, pedales. Folia cordata, sed absque hilo, nervis plantagineis, sub-hirsuta, quaterna. Flores albi, stamina nigra, flore longiora.

R U B E O L A.

T. T. 50.

ASPERULAE sp. LINN.

Flos longus Asperulae, sed nulla ciliata folia inter flores, qui sparsim nascuntur in paniculas

1. RUBEOLA foliis octonis, seminibus hispidis, ex summo caule paniculata.

Caprifolium *BRUNF.* II. p. 15. *DORST.* p. 63. &

Hepatica *DORST.* p. 145.

M m m

Wald-

- Waldmeister* TRAG. apod. p. 313.
Matrifylva TRAG. p. 496.
Alismatis genus simile *rubiae* GESN. Coll. p. 57.
Alysson quibusdam putata GESN. Hort. p. 246.
Rubia illa sylvatica GESN. Hort. p. 246.
Rubia sylvatica aspera GESN. Hort. p. 277.
Asperula DOD. Ic. p. 77. RAJ. p. 483. LUGD. ex DOD.
Asperula odorata flore albo DOD. pempt. p. 355. bene
Asperula aut aspergula odorata nostras LOB. Ic. p. 801.
Asperula odorato flore CLUS. Pann. p. 686. Hist. p. CLXXV.
Hepatica stellata TABERN. p. 816.
Rubia sylvestris CAM. Epit. p. 663. male, *levis* ZWING. p. 730. quod ad iconem.
Rubiis accedens asperula quibusdam f. hepatica stellaris I. B. III. p. 718.
Asperula odorata alba MOR. III. p. 331.
Asperula f. rubeola montana odora C. B. P. Basil. p. 95.
Aparine latifolia humilior montana I. R. H. T. aut. de Par. p. 389.
Asperula foliis plurimis pedunculo elevatis LINN. Cliff. p. 33. ROYEN. p. 255.
β Varietas angustifolia humilior HOFMAN. SCHOL. PAR. I. R. H.

In sylvis non rara.

Caulis parum ramosus, erectus, a duabus uncis ad cubitum. Folia sursum majora, octona, nervo orisque subhirsutis, longe incrementa, breviter diminuta. Ex summo verticillo tres rami, quadriflori, brachiati, nudi, quales aliquando ex inferioribus etiam verticillis lateraliter exeunt. Flores albi, odorati, femina rotunda, nigra, in capsula hispida. Acido principio, & oleo abundat. Ad aperiendum, ad ieterum, ad menses ciendos, ad anginam, ad vulnera cum inflammatione laudatur, in infuso. Sal fixus inter omnes alcalina vi excellit GMELIN. *Act. Petrop. V.* p. 286.

2. RUBEOLA foliis quaternis, seminibus glabris, floribus umbellatis.

- Rubia parva sylvatica flosculis paucis violae dilutae colore* GESN. Coll. p. 103.
Asperula herba repens GESN. Coll. p. 61.
Rubiae species sylvestris multo minores EIVSD. Hort. p. 277.
Saxifraga altera CAES. p. 255. P. ALPIN. Exot. p. 291.
Rubiola saxatilis CAM. Hort. p. 149.
Synanchica LUGD. p. 1185.
Gallium album minus TABERN. p. 151. bene
Galium τετραφυλλον montanum cruciatum COLUMN. I. p. 297.
Rubia cynanchica I. B. III. p. 723. C. B. Bas. p. 94. MOR. III. p. 330. RAJ. p. 485.
Rubeola vulgaris quadrifolia laevis floribus purpurascens I. R. H. T. aut. de Par. p. 137. ZANNICH. p. 227. Ic. 81.
Asperula foliis linearibus quaternis summis oppositis ROYEN. p. 255.
β Flore albo I. R. H. GARIDEL. BUXB.
γ Synanchica altera Anglica f. minor LOB. III. p. 150.

Frequens in pratis siccis locisque aridis, v. g. ad semitam sub *Sandrein* ducentem per pratum, in quo fabricae sunt panni Gossypini.

Innumerabiles & ramosissimi quadranguli, pedales, cauliculi, cespites faciunt perennes. Folia quaterna, ad ortum ramorum florigerorum vero bina, longa, firma, gracilia, acuta. Flores in umbellas ramosas, in ramis pene aphyllis, ex foliorum alis ortis, naturaliter carnei, picti venis purpureis.

G A L I U M. GALIU T. LINN. APARINE T. T. CRUCIATA T.

Limites nullos invenio: asperrima enim femina per successivos gradus degenerant in subhirsuta, & levia. Ergo Character petendus est, a tubo floris brevissimo, ut fere rotatus sit, fructu subrotundo sicco. Illa nota a Rubeola, hac ab Rubia differt.

O R D O I. SEMINIBUS HIRSUTIS AUT ASPERIS. APARINE T. T. 39. LINN. n. 64.

I. GALIU foliis quaternis, ex ovato lanceolatis, feminibus hirsutis, longe petiolatis.

- I. *Rubia quadrifolia semine duplici hispido* I. B. III. p. 718. bona icon et descr. MOR. III. p. 329.
 RAJ. p. 478.* ZWING. p. 729.

II. Ru-

- II. *Rubia quadrifolia vel rotundifolia levis* C. B. Prodr. p. 145. P.
Rubia quadrifolia rotunda levis C. B. apud fratrem III. p. 717. PARK. MOR. III. p. 329. RAJ. p. 478. Syll. Ext. PLUKN. ZWING. p. 729. MURALT p. 730.
 III. *Cruciata minor glabra folio molluginis albo* BARREL. Ic. 324.
 IV. *Cruciata major villosa flore molluginis albo* ID. Ic. 323.
Rubia semine duplici hispido latis & hirsutis foliis BOCCONE Plant. rar. Sicil. p. 10. T. 6. f. 1.
 MORIS. III. p. 329. RAJ. p. 478.* Syll. Ext. PLUKN.
Asperula alpina quadrifolia RUPP. p. 4.

C. B. In Gotthardo M. & circa Fremitanos. Ego passim reperi, circa Weissenburg, in sylvis supra Gurnigel, & in sylvis M. Gurten prope Bernam, ubi frequentissimum est. Caulis fragilis, pedalis. Folia quaterna, subhirsuta, ex ovatis leniter acuminata. Rami florigeri aphylli, ex alis foliorum, ad amplos angulos brachiati, saepe trifidi, ramulis trifloris. Semina rotunda, albis pilis hispida. Flos albus rotatus, tubae duae, apice globoso.

2. **GALIUM** caule erecto, foliis quaternis lanceolatis trinerviis LINN. Cliff. p. 34.

- I. *Rubia erecta quadrifolia* I. B. III. p. 716. cum mala icone, MOR. III. p. 329. RAJ. p. 478.
 II. *Rubia pratensis levis acuto folio* C. B. Prodr. p. 145. P. I. B. III. p. 716. ex fratre RAJ. p. 478.*
 ZWING. p. 729.
 I. II. *Asperula levior acuto quaterno folio* RUPP. p. 4.
Cruciata alpina latifolia levis I. R. H. MILLER.
Cruciata erecta angustifolia glabra VAILL. p. 43.
Cruciata glabra, folio nervoso rigido, bacca gemella sicca hispida, flore lacteo BOERH. p. 148.
 III. An *Rubia levis linifolia floribus albis montis virginis* SCHEUCH. It. II. p. 140. non autem synonyma.
 An *Rubia sylvestris levis* MUR. p. 624.

I. BAUHINUS *Genevae* & in *Rhaetia*. RAJUS etiam & SCHEUCHZER. in *Rhaetiae* alpi-
 bus ad saxa. C. B. circa *Thermas Leucenses* in pratis.

Caulis firmi, erecti, bicubitales, alati. Rami frequentissimi, ad angulos valde acutos prodeunt. Folia dura, trinervia, obtusa, quaterna: quae vero floribus substernuntur, ea breviora sunt & ovata. Rami florigeri ex alis supremorum foliorum, ramosi, paniculam spicatam, densamque gerunt. Semina albo villo tecta. Flos albus...

3. **GALIUM** caulis angulis, foliisque ora, & nervo ferratis, fructu hispido.

- Aparine* RUELL. p. 546. FUCHS. p. 50. TRAG. p. 494. foliis nimis crasse ferratis. MATTH. p. 807. CAM. Epit. p. 557. DOD. Purg. p. 59. Pempt. p. 353. optime, LOB. Ic. p. 800. ead. emic., CAES. L. 8. c. 9. LUGD. I. B. III. p. 713. RAJ. p. 484. BLACKW. T. 39.
Clibenkrant TRAG. apod. p. 302.
Asperugo CLUS. Pann. p. 686.
Aparine vulgaris C. B. Bas. p. 95. MOR. III. p. 331. T. aut de Par. p. 246. I. R. H.
Aparine foliis lanceolatis LINN. Cliff. p. 34. *acuminatis scaberrimis, corollis fructu minoribus* ROYEN. p. 255.
 β *Flore purpureo* C. B. in *Rhaetia*, si quidem hanc vult.
 γ *Semine minori* VAILL. p. 14. T. 4. f. 4.

Caulis folia & semina rigidis villis hispida, quibus vestibis adhaerent. Caulis ramossimus, quatuor, & ultra pedes altus, fragilis, marginibus saepe eminentibus, serratis. Folia circiter fena, nervo conspicuo, serrata, fine lanceolata, in spinulam abeunte. Rami florigeri ex foliorum alis pauciflori, petiolis per maturitatem reflexis. Fructus globosus, asper, cum simili semine nigro levique, vix separabili. Flos ochroleucos. Tubae duae, globulis capitatae.

Aquosa est, ut tota fere in succum abeat destillando GEOFROI III. p. 102. Anferes hac planta ventriculum sibi repurgare & appetitum augere ait BLAIR. Aquam destillatam ad calculum laudant, vix, credo, experti. Cl. GASPARI usu externo praestantissimum scrophularum remedium facit *Offervaz*. p. XVIII.

APARINEN *semine levi*, VAILL. p. 14. T. 4. f. 3. in Germania frequentem, non memini me legisse in Helvetia.

O R D O II.
II. SEMINE LEVI.

G A L I U M.

T. LINN. &c.

473 4. GALIUM caule subaspero, foliis quaternis & senis, spinula terminatis.

Rubia palustris parva GESN. Coll. p. 103.*Aparine palustris levis* THAL. p. 10.*Rubia parva quadrifolia aquatica* I. B. Font. Boll. p. 202. Videtur.An *Rubia parva* I. B. III. p. 716.*Gallium album* TAB. p. 151. an RAJ. p. 481.*Gallium aquaticum flore albo* BARREL. Ic. 82.*Mollugo minor palustris* MOR. III. p. 331. videtur.*Asperula quadrifolia palustris* RVPP. p. 4.*Aparine palustris minor Parisiensis flore albo* T. aut. de Par. p. 246. I. R. H. VAILL. p. 14. LINN. Lap. n. 58.*Cruciata parva palustris procumbens flore albo spicato* BOERH. p. 149.

In palustribus non raro, ad oras stagnorum.

Caulis erectus, pedalis, fragilis, ramosus, subasper. Folia quaterna, ut tamen etiam quina, & sena reperiantur, in ortu angusta, sed cis finem latiora, acuta, margine glabro, spinula terminata. Flores in ramis, qui ex ultimo verticillo oriuntur, brachiati, foliis tantum conjugatis praediti, breviter multiflori, quasi umbellati essent, albi, roseo tincti. Tuba bicornis, globulis ornata. Fructus globosus.

475 5. GALIUM foliis senis & novenis, subasperis, spinula terminatis.

Difficillima synonyma invenio. Ecce aliqua.

Rubia sylvatica minor, & asperior GESN. Hort. p. 295?*Gallium album* I. B. III. cum luteo folia comparet, non autem synonyma.*Rubia montana angustifolia* C. B. Prodr. p. 145. P. RAJ. p. 480.* ZWING. p. 729.*Gallium album minimum* σπανοσπερμον BARL. Ic. 57.*Gallium album minus* VAILL. p. 78.*Mollugo montana minor Gallio albo similis* MORIS III. p. 331. RAJ. p. 481. Synop. III. p. 224.

Vulgare locis siccis, ad vias &c.

Caules prostrati, repentes, inferne hirti, superne glabri, alis eminentibus. Folia a sex ad novem, inferiora subaspera, saepe margine ciliato, superiora glabra, angusta, parum latefcunt, evidente spinula terminata. Rami florigeri ex alis foliorum, subnudi, ramosi, gerunt umbellas laxas. Tuba profundissime bifida, flos albus, semina levia minuta, pene rotunda, sed fossa tanquam hilo excisa:

A priori, vel nihil differt, vel minimum

β Flore rubello.

Rubeola saxatilis alpina tenuifolia floribus incarnatis SCHEUCHZ. II. p. 140.Ego sub *Geschinen* reperi, HUBERUS circa *Plüts*. Est omnino varietas.γ *Rubeola minima alba* MORIS. Prael. p. 302. Hist. p. 330.*Rubeola saxatilis alpina* BOCCONE. T. 101.*Rubeola alpina saxatilis tenuifolia* BOCCONE p. 145. RAJ. Hist. III. p. 262. SCHEUCHZ. It. II. p. 140.*Gallium supinum multicaule* RUPP. p. 3. DILL. Syn. RAJ. III. p. 224. BUXBAUM.*Gallium saxatile minimum supinum & pumilum* JUSSIEU. Mem. de l'acad. 1714. p. 492.

Ad rupes alpinas ubique, non vere diversum a priori.

Folia margine subhirsuto, spinula manifesta terminata, fere sena. Caules quatuor unciarum, procumbentes. Flores in umbellas ex summis ramis eriguntur.

δ Neque differt

Gallium montanum altissimum foliis angustis albicantibus RUPP. p. 3. BUXB. p. 134. WALTH.An haec *Rubia sylvatica longioribus & angustioribus foliis* GESN. Hort. p. 277.

A I. GESNERO missum, etiam diversum videatur, caule glabro, alis evidentissimis, durioribus foliis, caule erecto praealto.

5. GALIUM caule ramosissimo, foliis quinis obverse ovatis LINN. *Cliff.* 34. ROYEN *foliis* habet *pluribus* p. 257.*Gallium saxatile supinum molliore folio.* JUSSIEU. Memoir. de l'acad. 1714. p. 499. cum icone.An hoc *Gallium saxatile glauco folio* BOCCONE. T. 116. cum foliis obtusis pictum sit.In Gemmio M. juxta lacum *der Daubensee* ad petras.

Caulis humillimus, vix quatuor unciarum, procumbens, valde ramosus. Folia circiter sena, paulatim latefcunt, tum vero obtuse terminantur, absque spinula. Flores,

DICOTYLEDONES: ISOSTEMONES.

461

res, ex brevibus petiolis, ut a ramis vix recedant, spicasque faciant breviculas, satis caeterum magni, albique. Fructus pene ovatus, ex duobus semicirculis factus.

6. GALIUM altissimum, foliis quaternis obtusis.

An *Gallii* genus primum GESN. Coll. p. 103. ob folia superne binata.

Gallium palustre album C.B. Bas. p. 95. omnino, BUXB. p. 134.

Cruciata palustris alba I. R. H. RAJ. Hist. III. p. 262.

Molluginis vulgaris varietas minor? RAJ. Syn. III. p. 224.

Galium caulibus diffusis foliis quaternis verticillatis LINN. Lapen. n. 59. ROYEN. p. 257.

In oris stagnorum circa *Mathod* &c.

Caulis praelongus, ad aliquot cubitos, margine subaspero, quatuor alis elevatis. Folia elliptica, quaterna, sub ramis bina, paulatim latefcunt, fine lato & obtuso terminantur. Rami ex alis pene aphylli, brachiati, laxe flores gerunt. Flos fructu multo major & fociis, colore rubello, stamina alba. Fructus exacte sphaericus, levissimus. Tuba profunde biseeta, capitata.

7. GALIUM caule quadrangulo, foliis octonis, glabris, acuminatis.

Rubia sylvestris FUCHSII p. 281. GESN. Ind. quadr. p. 105. Hort. p. 277. Coll. p. 103. TABERN. p. 789. bene

Mollugo DOD. Purg. p. 161. Pempt. p. 354. Icon tamen sequenti Galio melius convenit.

Mollugo vulgarior herbariorum, Galion album quorundam LOB. Ic. p. 802. melius.

Lappago CAES. L. 8. c. 10.

Rubia angulosa aspera I. B. III. p. 715.

Rubia sylvestris levis C. B. Bas. p. 94. ZWING. p. 730. cum icone aliena.

Gallium album vulgare T. aut de Par. p. 335. I. R. H.

Mollugo vulgarior PARK. RAJ. p. 481. MOR. III. p. 330.

Gallium album latifolium BLAKW. T. 168. Icon hujus similior est.

Galium foliis pluribus acutis caule flaccido LINN. Cliff. p. 34. ROYEN. p. 257.

II. *Mollugo montana angustifolia, vel Gallium album latifolium.* C. B. P.

Mollugo montana minor angustifolia MOR. III. p. 331.

β *Gallium triphyllon* FUIREN in Cist. Med. BARTH. p. 286.

Ubique frequens ad sepes.

Caulis quadrangulus, alis elevatis, sub verticillis tumidus, ad quatuor pedes altus, ramosus. Folia octona, elliptica, ortu angustiori, in obtusum acumen subito contracta, glabra mollia, superne tamen angustiora, acutiora. Flores in ramis ramosissimis ex alis foliorum, albi, exigui, paniculatam spicam in summo caule faciunt.

8. GALIUM caule tereti, fulcrato, foliis octonis, glaucis & obtusis.

Rubia sylvestris major levior GESN. Hort. p. 295 b.

Mollugo montana DODON. p. 354. cum icone, quae pro vulgari posita est. *Dodonaei* THAL. p. 74.

Mollugo CLUS. Pann. p. 685. ead. ic. Hist. p. CXLV.

Mollugo Belgarum, mollugo montana Dodonaei LOB. p. 802. eadem icon.

Rubia sylvatica levis I. B. III. p. 716. RAJ. p. 481.

Mollugo montana latifolia ramosa C. B. Bas. p. 95. I. R. H.

Rubia pratensis minor coerulea PARK. p. 276. quod ad iconem.

Mollugo montana latifolia erectior MOR. III. p. 330.

Gallium montanum latifolium ramosum HERM. FLUKN. Amalth. p. 104. MAGN. Char. p. 154. ZANICH. p. 107. Ic. p. 195.

In sylvis Helvetiae minime rara, v. g. am *Belpberg*, in via per sylvam *Bremgarten* versus *Neuebrük*.

Caulis teres, brachiatus, ramosissimus, supra verticillos tumidus, una cum foliis glaucus, idemque saepe subhirsutus. Folia octona, late elliptica, modice acuminata, ad ramos supremos tantum binata: aliquando nervus & margo subhirsuti sunt. Rami ramosi diffusissimi, ultimo ferunt laxissimas in toto genere paniculas florales. Flores albi, odorati. Tubae duae, brevissimae capitatae. Ludit trifido flore, & quinquefido. Semen rugosum, utcunque reniforme, sed rotundius.

Male pro *Asperula odorata* in officinis venditur KORONZAY de error. Pharmac.

9. GALIUM foliis octonis, gracilissimis, confertissimis, spica flava caulem terminante.

Galion RUELL. MATTH. p. 1131. CAESALP. L. 8. c. 11.

Primum Gallii genus TRAG. p. 492.

Gallium FUCHS. p. 196. DOD. Pempt. p. 355. BLAKW. T. 435.

Galion GESN. Coll. p. 78.

Galium CAMER. Epit. p. 868.

Galium luteum LOBEL. Ic. p. 804.

Gallium I. TABERN. p. 150.

Galium verum I. B. III. p. 720.

Galium luteum C. B. Bas. p. 95. I. R. H. MOR. III. p. 327. RAJ. p. 482. T. aut de Par. p. 197. 1.
R. H. ZANICH. p. 76. Ic. 110. n. 1.

Galium foliis pluribus linearibus ramis brevibus floriferis LINN. Cliff. p. 34. ROYEN p. 256.

Icon MERIAN. LXXIX.

In arvis ficcis & ad Vias.

Caulis erectus, quadrangulus, ramosus, pedalis. Folia fere octona, sicca, robusta, fragilia, valde conferta, saepe reflexa: Rami florigeri ex alis foliorum, spicati, erecti, in summa planta congesti, spicam efficiunt. Flores exiles, lutei, tuba bicornis, duobus globulis capitata, semen breviter reniforme, rugosum.

Odorata est, sicco quodam odore: lac separat admista, & destillata subito stillat liquorem acidum, absque additamento BORRICH ACT. HAFN. I. obs. 69. Siccatur, adstringit, inpetigines sanat GESNER *Epist.* p. 70. vulneraria est: ad epilepsiam in Gallia & Catalaunia vulgo adhibetur CHOMEL.

10. *GALIUM* foliis quaternis, flosculis in alis confertis LINN. Cliff. p. 34. ROYEN. p. 256.

Crucialis herba vulgo dicta RUELL. p. 547.

Gallii secundum genus TRAG. p. 493.

Cruciata Gallio cognata GESN. Hort. p. 255 b.

Cruciata Rubiis congener GESN. Coll. p. 72.

Cruciata DOD. Purg. p. 157. Pempt. p. 357. bene, RAJ. p. 479. BLAKW. T. 76.

Cruciata minor LOB. Ic. p. 804. ex DOD.

Crucialis herba CAES. L. 8. c. 12.

Galium latifolium, *Cruciata quibusdam flore luteo* I. B. III. p. 717.

Cruciata hirsuta C. B. Bas. p. 95. MOR. III. p. 328. T. aut de Par. p. 191. MAGN. Char. p. 154.

Nihil frequentius in sepibus, ad vias.

Caulis ad terram repens, deinde erigitur, cum tota planta hirsutus. Folia ex late ovatis acuminata, trinervia, perpetuo quaterna. Pediculi florigeri breves, ramosi, octiflori, caulem super verticillos arcte circumstant; Tubae capitatae. Semen rotundum, umbilicali fovea depressum, cum capsula simili, nitida, rugosa.

R U B I A

T. T. 38. LINN. n. 63.

A Galio differt fructu majori, molli, semine pulpa tecto (MALPIGH f. 282.) Flores frequentius, quam in reliquis, quinquefidi, & sexfidi, ut quadrifidi rari sint.

I. *RUBIA* foliis senis, superficiei perenni.

Rubia altera sponte proveniens RUELL. L. 3. c. 71.

Rubia erratica TRAG. p. 497.

Rubia sylvestris vera CORD. Sylv. p. 221.

Rubia maxima LOBEL. Obs. p. 463.

Rubia sylvestris CAES. L. 8. c. 8.

Rubia legitima sponte nascens CLUS. p. CLXXVII.

Rubia sylvestris Monspessulana major I. B. III. p. 715. I. R. H. aut de Par. p. 528. VAILL.

Rubia sylvestris aspera quae sylvestris Dioscoridis C. B. RAJ. p. 480. Syn. III. p. 223. ZWING. p. 728.

Rubia sylvestris aspera MOR. III. p. 326.

Rubia in Russia sponte nascens STRAHLENBERG.

Pro icone, vide sativam, v. g. apud DODON. p. 352. neque enim sativa aliter differt, quam mollitie, quam a cultu habet, vitaeque annua, quae nostrae perennis est RAJ. Ad viam, qua a *Leuca* versus *Rhodani* pontem descenditur.

Caules aliquot cubitorum, ramosissimi, angulosi, ferratis angulis, Folia sena, longe elliptica, lente acuminata, lucida, margine ferrato. Flores ex alis foliorum in paniculas, magni, lutei. Tubus floris longior, ut fere campaniformis sit, stamina ex imo tubo. Tubae duae capitatae. Bacca rotunda, nigra.

Radices rubrae & tinctoriae sunt, comminutae prius in pollinem, nomine *Crapp*. Ex ea indole vim tenuem & aperitivam odoratus est C. HOFMANNUS: Tenuium etiam partium esse confirmatur, quod urinam rubro colore tingat ETTMULLER in SCHROED. p. 87. etiam manibus tractata CARDAN. de subtil. Exerc. XVIII. & ipsa suum ossa

DICOTYLEDONES: ISOSTEMONES.

463

ossa, quae fecibus pastae sunt a tingendo superstitibus BELCHIER in *Phil. Transact.* Merito ergo vulneraria est, ad casum ab alto laudatur, & decoctum anti istericum SYDENHAMI ingreditur, quum pariter & tenuitate succi saponacea resolvat, & adstringente terra vasa expedita firmet.

C O R N U S.

TOURN. T. 410. LINN. n. 80.

Fructus baccatus, subrotundus, fartus osficulo biloculari, coronatur calyce quadrisido, petalis quatuor, longe acuminatis, staminibus quatuor ex apice ovarii ortis. Tuba simplex, apice crassiori. Folia conjugata. Vides a Rubia non longe abesse.

1. CORNUS mas, quam CORDUS L. III. c. 30. CLUSIUS p. 13. & CAMERARIUS spontaneam esse dicunt in *Thuringia*, nonnisi hortensem novi.

2. CORNUS umbellis involucro multo longioribus LINN. *Cliff.* p. 38. ROYEN. p. 249.

Thelycrania GESN. Ind. p. 127.

Cornus femina RUELL. L. I. c. 71. GESN. Coll. p. 71. LOB. Ic. II. p. 169. TABERN. p. 1046. RAJ. p. 1591. T. aut de Par. p. 260. I. R. H.

Sanguinea virga GESN. Hort. p. 278.

Frutex quem hartriegel vocant TRAG. p. 1003. cum icone p. 1004.

Virga sanguinea MATTH. p. 260. CAMER. Epit. p. 158. foliis nimis acutis, DOD. p. 782. cum floribus male pictis.

Sanguen CAES. L. 3. c. 26.

Cornus femina putata virga sanguinea I. B. I. p. 214.

Icon MERIAN. n. LXVII. cum malo nomine.

β *Foliis ternis* PONTED. Comp. Tab. p. 156.

γ *Foliis variis* BOERH. MILL.

Frequens ad sepes.

Frutex decempedalis. Virgae longae, per aetatem sature rubentes, unde nomen, Folia conjugata, cruciata, ovata, cum parvo acumine, margine integro, ad nervos depressa, ex atro virent. Ex alis foliorum petioli aphylli, qui umbellam floralem praeferunt. Involucrum umbellae nullum. Calyx minimus. Petala alba, Bacca rotunda nigra, parum pulposa, osficulum similis figurae. Fructus amarissimus est, & stypticus. Oleum ad lucernas inde apud Tridentinos parari MATTHIOLUS.

ISOSTEMONES.

O R D O V.

I. FLORE FRUCTUI INNATO.

I. MONOPETALO.

II. QUINQUEFIDO.

O P U L U S.

T. T. 376. LINN. n. 246.

Alii flores in extrema umbella steriles sunt, (CAMER. *Epist. de sex. plant.* p. 26.) extremo segmento maximo, obscurissimis notis staminum signati, alii interiores, minores, magis regulares, longiori tubo, crassis quinque apicibus in brevissimis pediculis, tuba tribus punctis notata: his ovarium sub flore est, rotundum, succulentum, unico foetum semine plano, rotundo, hinc hilo exciso, inde rostrato, ut duo mirer numerari a CAESALPINO.

1. OPULUS RUELL. l. c. 105. T. aut. de Par. p. 215. I. R. H. LINN *Cliff.* p. 109. ROYEN. p. 243.

Sambucus aquatica TRAG. p. 1001. MATTH. p. 1269. CAM. Epit. p. 977. bene, cum character. LOB. Ic. p. 201. non bene, I. B. I. p. 1. p. 552.

Sambucus aquatica Tragi GESN. Coll. p. 704.

Sambucus palustris vel aquatica GESN. Hort. p. 278 b.

Lycostaphylon CORD. Hist. L. 3. c. 3.

Sambucus palustris DOD. p. 346.

Sambucus aquatica f. rosea TABERN. p. 1029.

Sambucus alia in palustribus CAES. L. III. c. 4.

Sambucus aquatica flore simplici C. B. Bas. p. 110. PONT. Anthol. p. 278.

Sambucus aquatilis vel palustris RAJ. p. 1586.

Opulus vulgaris fructifera VAILL. p. 1722. p. 272.

β Degeneratio, in qua flores omnes diffformes, & staminum atque tubarum tantum quaedam rudimenta, umbellae vero globosae sunt. (CAM. l. c. p. 26.)

Lyc-

Lycostaphylos mascula CORD. Hist. 3. c. 35. Sylv. p. 223.

Sambucus aquatica hortensis GESN. Hort. l. c.

Sambucus arbor rosea AICHST. Vern. Ord. Frut. T. X. f. 1.

Opulus flore globoso I. R. H.

Opulus florifera nec fructifera VAILL. l. c.

Prior ad sepes rivis imminentes vulgo crescit.

Frutex sepedalis, ligno albo fragili. Folia conjugata, trilobata, acerna, lobis lateralibus obiter bipartitis, omnibus raris, & longis dentibus ferratis. Scapus umbellae aphyllus.

Umbella lata, plana, flores albi, baccae rubrae.

C A P R I F O L I U M.

T. T. 379.

CHAMAECERASUS T. T. 378.

In nostris baccae binatae, quarum una saepe abortit, conjunctae, rotundae, fere tripyrenae, ex apice vero praeferunt calycem proprium quinquedentatum exiguum, & florem tubulosum, ex tubulo fissum, in segmentum superius revolutum, quadrifidum, inferius simplex, lingulatum. Stamina duo ex parte floris inferiori, tria ex superiori, hirsuta, flore longiora, inaequaliter disposita. Tuba simplex, apice tumido. Alia genera conjungit LINNAEUS, & ante eum IUNGUIS, flore diversa, quae nobis nulla sunt, neque necesse est mutare nomen classicum.

1. CAPRIFOLIUM floribus geminis, foliis ovatis, lanuginosis, integerrimis.

Halimus TRAG. p. 994. absque icone.

Periclymenus minor GESN. Coll. p. 95. b.

Periclymeno cognatus sylvestris frutex ID. Hort. p. 271 b.

Xylosteum DODON. Purg. p. 265. Pempt. p. 412. RIVIN. monop. Irreg. T. 119.

Allobrogum Periclymenum, sive Periclymenum rectum LOB. p. 633. bene

Frutex in albis Corno similis CAES. L. 3. c. 26.

Periclymenum rectum TABERN. p. 899.

Xylosteum floribus albis vulgatus AICHST. Vern. Ord. frut. T. 9. f. 2.

Periclymenum rectum fructu rubro I. B. II. p. 106. (dele & nigro) PARK. RAJ. p. 1491.

Chamaecerasus dumetorum fructu gemino rubro C. B. Bas. p. 108. I. R. H.

Caprifolium erectum minus Xylostei Dodonaei species BARREL Ic. 511.

Lonicera pedunculis bifloris, foliis ovatis obtusis integris LINN. Cliff. p. 98.

Nihil vulgatus in sepibus & dumetis.

Frutex sexpedalis. Cortex ramorum sature rubens, subhirsutus. Folia conjugata, absque impari extremo, margine integro, ex ovatis acuminata, mollia, sublanuginosa. Ex foliorum alis pediculi breves, biflori, calyx externus bifolius. Flos albidus, lanuginosus, ficcus. Semen unicum facit ERNDL. app. ad E. N. C. Vol. 3. p. 142. pessime, tria enim & quatuor in una bacca sunt, compressa, rostrata, rubra.

Vulnerariam esse, decoctum ad anginas prodesse lego, sed nullo in usu est.

2. CAPRIFOLIUM floribus geminis, foliis oblonge ovatis, integerrimis.

Chamaecerasus montana GESN. post Cord. p. 213 b. Hort. p. 252 b.

Peryclemenum rectum III. CLUS. Hispan. p. 94. TABERN. p. 900.

Periclymenum rectum quartum CLUS. Hist. p. 59. bene, cum flore & fructu.

Xylosteum alterum DOD. p. 412. ex CLUSIO.

Chamaecerasus alpigena LOB. II. p. 173. ex CLUSIO.

Idaea ficus nostra vulgo frangula LVGD. p. 200. & denuo p. 201. ex LOB.

Xylosteum alterum Dodonaei AICHST. Vern. Ord. Frut. T. 9. f. 1.

Chamaecerasus Gesneri vel Chamaepericlymenum quoddam Alpinum I. B. II. p. 107.

Chamaecerasus alpina fructu rubro gemino duobus punctis notato C. B. P. ZWING. p. 251. I. R. H.

Chamaecerasus alpina fructu gemino duobus punctis notato C. B. Bas. p. 108.

Peryclymenum rectum fructu rubro RAJ. p. 1492. singulari majore PARK.

Xylosteum folio cerasi RIVIN. Mon. Irr. T. 120.

Lonicera baccis bifloris concretis floribus bilabiatis ROYEN. p. 238.

In montanis non rara. In Albio M. Glaronae & circa Thermas fabarias C. GESNER. In Saleva & Thuir M. I. B. Circa Wallenburg & in Wasserfall. C. B. Ego copiose reperi in adscensu Gemmii a Kandersteg, in adscensu M. Falconarii, in M. Hengst vallis Emmiae &c. Circa villam der Höckler I. G.

Frutex humilior, cubitalis & ultra. Folia majora, longe ex ovatis acuminata, subhirsuta, subaspera, non serrata. Fructus bini, rubri, oblongi, confluentes in unam bac-

baccam ovalem bifidam, florum reliquiis quasi ocellis notatam. Semina intus fere octo adolefcunt, in univerfum ovalia, hinc convexa, linea media deprefsa diftinguuntur, inde concava funt, cum eminente linea. Flores fimiles fpeciei 1.

3. CAPRIFOLIUM floribus geminis, foliis longe ellipticis nervofis.

Chamaecerasi montani fpecies alia GESN. add. ad p. 214. & add. ad hort. p. 252 b.

Orhocarpi genus CORD. Syl. p. 223.

Periclymenum rectum fructu coeruleo CLUS. Pann. p. 85. I. B. II. p. 108. ex CLUSIO, PARK. RAJ. p. 1492. PLUKN. HERM. ZWING.

Periclymenum rectum III. CLUS. Hift. p. 58. HOFM.

Periclymenum rectum III. TABERN. p. 900. cui flores ex primo adpinxit.

Chamaecerasus montana fructu fingulari coeruleo C. B. T. Schol. Bot. I. R. H. BOERH. TILL.

Xylosteum folio cerasi RUPP. p. 203. ex fynonymis, fed icon RIVINI priori melius convenit.

Lonicera pedunculis bifloris, bilabiatis, bacca fingulari globofa integerrima ROYEN. p. 239.

C. GESNER circa *Curiam Rhaetorum*. Ex alpibus *Bernenfibus* habeo, locum ignoro. Frutex quatuor cubitorum. Folia duriora, longe elliptica, venofa. Fructus didymus, femidiftinctus, niger, multo, quam fequenti, major.

4. CAPRIFOLIUM floribus geminis, foliis ferratis.

Periclymenum rectum II. CLUS. Hift. p. 92. 93. Hift. p. 58. LUGD.

Periclymenum rectum II. *Sabaudicum* TABERN. p. 899.

Periclymenum rectum folio ferrato I. B. II. p. 107. ex CLUSIO, ZWING. p. 251.

Chamaecerasus alpina fructu nigrogemino C. B. SUTH. I. R. H.

Periclymenum rectum fructu nigro PARK. p. 1462. RAJ. p. 1491. Syll. p. 200.

Xylosteum alpinum folio alni RUPP. p. 203.

Lonicera pedunculis bifloris baccis diftinctis foliis ferratis ROYEN. p. 238.

Legi in M. Dolaz. GAGNEBIN circa *Ferrarias* officinas vallis *Erguel*.

Durius, humilius quam n. 2. Folia glabra, ex ovatis acuminata, nervofa, nervo medio & lateralibus parallelis albis. Fructus niger, aliquando folitarius, rotundus, non ovatus exigui cerasi, quando alter abortiit, plerumque vero gemellus niger (femper gemellum efle ait ERNDL. l. c.) transversim latus, totus fucculentus: femina ovalia comprefsa, parva, in multa pulpa latent.

5. CAPRIFOLIUM floribus racemofis.

Caprifolium RUELL. I. C. 94.

Lienenblumen TRAG. apod. p. 306.

Periclymenum FUCHS. p. 646. TRAG. p. 822. GESN. Coll. p. 95 b. Hort. p. 271 b. TABERN. p. 897. BLAKW. T. 25.

Periclymeni primi generis primum CLUS. Hift. p. 57. obiter.

Caprifolium Germanicum DOD. p. 411. T. aut. de Par. p. 322. I. R. H.

Periclymenum non perfoliatum feptentrionalium LOB. p. 633. ex DOD.

Periclymenum Germanicum AICHST. Vern. Ord. 9. T. 4. f. 3. RIVIN. T. 121.

Periclymenon plurimis non perfoliatum I. B. II. p. 104.

Periclymenum non perfoliatum Germanicum C. B. & c.

Periclymenum f. Caprifolium vulgare. PARK. RAJ. p. 1490. MAGNOL. Char. p. 314.

Lonicera floribus capitatis, terminatricibus floribus omnibus diftinctis LINN. Cliff. p. 58. ROYEN. p. 237.

β *Foliis quercinis* MERR.

γ *Foliis variis* PLUKN.

δ *Foliis finuofis & variis* I. R. H.

ε *Floribus rubellis fpeciofioribus* MILL.

Minime rarum ad fepes calidioris *Helvetiae*, circa *Genevam*, *Morgiam* & c. *Bafileae* etiam, & in fylva *Bremgarten* haud procul *Bernam*.

Frutex fcandens, fex pedum; Folia glauca, glabra, longe ovata, obtufe acuminata, diftincta. Summi caules terminantur congestorum fructuum fpica, ex verticillis fenatis. Calyx fructuum indivifus, quafi diadema. Flos magnus, fpeciofus, flavus, aliquando fubruber, gratiffimi odoris, unde topiarius frutex eft.

Aqua pro ophthalmica, & parum pellente habetur. Ad cruris ulcera ufus eft IOH. A VIGO.

S A M B U C U S.

T. 376. LINN. n. 247.

Calyx in fummo ovario campaniformis, quatuor aut quinque denticulis incifus. Flos rotatus absque tubo, quinque rotundis segmentis. Stamina totidem ex flore inter

N n n

feg-

segmenta prodeunt. Loco tubae duo, ad quadrifidum florem, aut tria ad quinquefidum, fusca corpuscula ex calyce eminent. Bacca dispermos & trispermos.

1. **SAMBUCUS** arborea umbellatis floribus.

Sambucus RUELL. p. 249. FUCHS. p. 64. MATTH. p. 1267. *descript.* GESN. *Coll.* p. 104. CAMER. *Epit.* p. 975. CAESALP. *L.* 3. c. 4. *Ic.* II. p. 161. LUGD. TABERN. p. 1028. hort. p. 278. DODON. p. 844. 845. LOBEL. BLAKWALL. T. 151.

Sambucus montana MATTH. p. 1268. *Ic.*

Sambucus vulgaris TRAG. p. 996. THAL. I. B. I. P. I. p. 544. RAJ. p. 1609.

Sambucus fructu nigro C. B. Bas. p. 109.

Sambucus fructu in umbella nigro C. B. T. aut. de Par. p. 357. I. R. H. ZANICH. p. 234. *Ic.* 265. MERIAN. *Icon.* LXII.

β *Foliis laciniatis* LOB. *Ic.* II. p. 164.

γ *Acinis viridibus* aut *albis*.

Sambuci aliud genus TRAG. p. 996.

Sambucus 2. DOD. p. 844. absque icone.

Sambucus fructu albo LOBEL *Ic.* II. p. 162. PARK. RAJ. p. 1610. VOLC. PLUKN. WALTH.

Sambucus baccis albis CAM. Hort. p. 152. I. B. I. c. pro varietate.

II. *Sambucus baccis viridibus* CAMER. *ib.*

Sambucus fructu viridi C. B. Bas. p. 109.

Sambucus fructu in umbella viridi C. B. P. HOFM. HERM. SUTH. SIBB. T. I. R. H. BOERH. RUPP. LIND & C.

Prior ubique frequens est, in umbrosis, altera in via a *Basilea* versus *Gundeldingen* ad sepes, extra portam *Eschensem* CHERLER, C. B.

Frutex aliquando ad 15 & 20 pedes adscendit, arboreo caudice: frondosus, & ramosus, fragilis, intus cavus. Folia totalia conjugata, saturne viridia, pinnata, extremo inpare, pinnis quinis, septenis, subovatis, acutis, & acute serratis. Pediculi florigeri aphylli, gerunt umbellas ex ramosis ramulis. Flos albus, odoratus, tubae fuscae, baccae subrotundae, plerumque per maturitatem nigrae, valde humidae. Semina tria, in conum conjuncta, mucronata, hinc convexa, inde excavata.

Sapor, odor, tinctoria indoles foliorum, vim aliquam medicatam promittit: fructus autem dulcis est, blandeque alvum laxat: rob inde conficitur saponaceum, resolvens in morbis chronicis, & pectoralibus, absque morfu, longo demum usu. Corticis interioris succus majori dosi alvum ducit, ad unciam dimidiam & integram: turiones etiam violentius, ut ventriculum subvertant recentes, vel conservati, non sine periculo EPH. NAT. CUR. Dec. 2. Ann. 7. Obs. 170. Sed & seminis drachma purgat CHOMEL. Flores in aqua infusi fere semper conveniunt, quando transpiratio augenda est; ut in morbis exanthematicis. Recentes alvum laxant, ficci sudorem pellunt, interne ad sputum sanguineum laudantur, ab ILL. WERLHOFIO: Erysipelas dispellunt S. PAULI, cum sero lactis decocti alvum laxant. Aqua stillatitia sudores movet, princeps vehiculum medicamentorum bezoardicorum. Folia trita ad inflammationem uteri, sed quantum morbum! BOYLEUS commendat.

2. **SAMBUCUS** herbacea floribus umbellatis.

Hyeble RUELL. p. 250.

Ebulus CORD. Diosc. *L.* 4. c. 175. FUCHS. p. 65. MATTH. p. 1270. CAM. *Epit.* p. 979.

DODON. p. 381. LOB. *Ic.* II. p. 164. TABERN. p. 775. BLAKW. T. 488.

Ebulus f. Sambucus herbacea I. B. I. P. I. p. 549.

Sambucus humilis f. ebulus C. B. Bas. p. 110. RAJ. p. 1611. T. aut de Par. p. 530. I. R. H.

Frequens in areis suburbanis, ad vias, & fossas, sed in calidiori Helvetia rarior.

Caulis herbaceus, fragilis, ramosus, cubitalis. Folia Sambuci, longiora tamen, novena, aliquando laciniata, semipinnata, aut minoribus pinnulis intercurrentibus mista. Flos similis, semina breviora, bacca macilentior.

Odor acrior & ingrator, ut sint, qui intus dare non audeant. Nostri tamen rob baccarum in omni fere morbo chronico feliciter utuntur, resolvēte obstructa. Vires in sale esse videntur urinoso, absque magna acidi portione. Validius Sambuco i. alvum movet, aquas hydropicorum eliminat, sive radicis didrachmam cum aqua decoxeris, sive succi unciam dederis, sive baccas aut earum extractum (CONSTANT l. c. p. 165.) aut semen, drachmae pondere, sed istud inclementius DODONAEI experimento, laudatum tamen a NICOLAO CHESNEAU *L.* 3. n. 3. exhibueris. Sed externo etiam usu cataplasma foliorum crura hydropica liberat: cum vino cocta eadem tumorem scroti inflammatorium dissiparunt S. PAULI.

3. **SAM-**

3. *SAMBUCUS* arborea, floribus spicatis.*Sambucus sylvestris* TRAG. p. 999. 1000. non bene, LUGD.*Sambucus montana* GESN. Coll. p. 104. MATTH. p. 1267. descript. CAMER. Epit. p. 976.*Sambucus montana acinis rubris tanquam in racemum congestis* GESN. p. 278 b.*Sambucus* MATTH. p. 1267. icon.*Sambucus quarta* DOD. p. 844.*Sambucus montana racemosa* LOB. Ic. II. p. 163.*Sambuci alterum genus in montibus* CAES. L. 3. c. 4.*Sambucus cervina* TABERN. p. 1029.*Sambucus racemosa acinis rubris* I. B. I. P. I. p. 551.*Sambucus racemosa rubra* C. B. Basil. p. 110. RAJ. p. 1610. I. R. H. MAGN. Char. p. 313.

Circa Tigurum in Albio M. C. GESNERUS. I. B. in Saleva M. & Rhaetia. C. B. circa Landskron. RAJUS circa Genevam. Circa Bernam passim, in sylva Bremgarten inter Lenggassen & viam ad villam Hasli: in sylvis M. Belpberg.

Arbuscula humilis, quatuor pedum, sed durior. Folia pinnata, quina, septena, longiora, angustiora quam I. argute ferrata, firmiora. Spica ad scapum aphyllon racemosa, inferne lata. Bacca trispermios, rubra: flos luteolus ex albo.

V I B U R N U M.

T. T. 377. LINN. n. 245.

Opuli situm floris habet, florem vero Sambuci, paulo magis campaniformem. Bacca ovalis, compressa, foeta semine unico, Opuli simili, coriaceo.

I. *VIBURNUM* foliis ovatis, crenatis, subtus tomentosis.*Viurna* RVELL. p. 244.*Kleiner Meelbaum* TRAG. p. 1006. 1007.

Viburnum MATTH. p. 217. CAM. Epit. p. 122. GESN. Hort. p. 285 b. C. B. Bas. p. 107. RAJ. p. 1590. T. aut de Par. p. 169. I. R. H. MAGN. Char. p. 312. ZANICH. p. 275. Ic. p. 310. LINN. Cliff. p. 109.

Viurna vulgo Gallorum & Ruellii LOB. Ic. II. p. 168.*Lantana* CAES. L. 2. c. 41. DODON. p. 781.*Spiraea Theoph.* I. B. f. boll. p. 146.*Lantana vulgo, aliis Viburnum* I. B. I. P. I. p. 557.*Viburnum vulgo* C. B. P.*Viburnum vulgare* VAILL. Memoir. 1722. p. 271.β *Foliis ternis* PONTED. Comp. p. 153.

Ad sepes Genevae, Tiguri, Bernae, Basileae, non rarum.

Frutex sepedalis, frondosus. Folia conjugata, ovata, leniter acuminata, acute denticulata, lanuginosa, subtus incana. Flores umbellati, ramos terminant, cum minimis foliolis sub divisionibus. Ovarium ovatum, compressum, gerit calycem quinquedentatum, exiguum, florem odore non ingrato, subrotundis, albis, subluteis segmentis, Tubam papillarem, crassulam. Bacca nigra. Edulem esse ait I. B.

PLANTAE ISOSTEMONES.

O R D O VI.

II. FLORE PLERUMQUE CIRCA FRUCTUM POSITO.

I. UNICUM, VASCULOSUM.

I. FLORE QUADRIFIDO.

A Q U I F O L I U M.

T. T. 371.

ILEX LINN. n. 91.

Bacca rotunda, e quatuor tuberculis conjuncta, tetracocca, intra florem. Calycis folia lata quatuor, totidem segmenta rotunda. Flores rotati, & stamina, & brevissimae tubae.

I. *AQUIFOLIUM* MATTHIOL. p. 161. bene CAMERAR. Epit. p. 84. cum caractere, GESNER hort. p. 247 b. LUGD. THAL. TABERN. p. 970. BOOT. ic. 24. BLAKWALL. T. 205.

Ilex coccifera altera RUELL. p. 174.*Aquifolia* TRAG. p. 1067.*Ilex aquifolia* GESN. Coll. p. 82 b.

Agrifolium DODON. Pempt. p. 758. CAES. L. 3. c. 5. RAJ. p. 1622.

Aquifolium f. *agrifolium* LOB. Ic. II. p. 153.

Aquifolium f. *agrifolium vulgo* I.B. I. p. II. p. 114. T. aut de Par. p. 392. I. R. H.

Ilex aculeata baccifera folio serrato C. B. Bas. p. 106.

Ilex foliis ovatis, acutis, dentatis LINN. Cliff. p. 40. ROYEN. p. 401.

Le Houx Spect. de la natur. II. p. 90.

β *Varietas absque spinis praeter mucronem* GESN. epist. p. 94. Hort. p. 247 b. WEINMANN. T. 241 b. MUNTING. Ic. 39. qualem per aetatem & in arborea statura fieri CAESALPINUS ait & I. B.

γ *Echinata folii superficie* I. R. H. vide BARREL. Ic. 518.

δ *Baccis luteis* RAJ. Cat. Angl. p. 9. I. R. H. &c.

ε *Foliis auratis* MUNTING. HERM. I. R. H.

ς *Foliis variis* MERR. MENZEL. I. R. H. WEINM. T. 240 b. T. 241. a.

Frequens in sepibus & dumetis Helvetiae.

Frutex humilis, aliquando tamen in arborem excrescit, TRAGO teste, sessilis, frondosus, hinc sepibus utilis. Folia dura, laurina, viridissima, margine modo sinuato, modo integro. Flores ex alis foliorum, albidis, in brevibus petiolis arcte congesti.

Viscum ex cortice paratur: succus amarus in cerevisia receptus icterum sanasse dicitur. Extus admotum, uti Viscum, emollit & resolvit, intus nocet DODON.

T R I B U L O I D E S.

T. T. 431.

TRAPA LINN. n. 899.

Calyx quadrifolius, acutus, per maturitatem induratur, & in quatuor abit aculeos valentes, ovario circumpositos. Petala quatuor, subrotunda, stamina totidem. Fructus rostratus, tuba recurva, globulo terminata. Intus nucleus ovalis.

I. TRIBULOIDES RUPP. p. 49.

Castaneae aquaticae RUELL. p. 134.

Tribulus aquaticus TRAG. p. 841. cum icone scapi fructiferi. CORD. Diosc. p. 62. GESNER Hort. p. 285. MATTH. p. 275. bona icon cum utriculis, CAM. Epit. p. 715. optime, LOBEL. ic. p. 596. CAESALP. p. 162. I. B. III. p. 775. C. B. RAJ. p. 1321. TRIUMPHETT vindic. p. 87. 88. Ic. 2. cum historia germinationis, ZWING. p. 826.

Tribulus lacustris CORD. p. 161 b.

Tribulus aquatilis DODON. cereal. p. 225. Hist. p. 581. cum utriculis.

Tribulus aquaticus major PARK. H. OX. III. p. 619.

Tribuloides vulgare aquis innascens I. R. H. VAILL. &c.

C. GESNER in lacu Tigurino, circa Tungen & circa Andelfingen epist. p. 86 b. EM. KOENIGIUS in stagnis Hiltelingae. I. B. inter Monpelgard. & Basileam. Ego circa Gernsheim in stagnis.

Caulis longe per aquam repit, & folia edit pennata, nervo medio & pinnis tenuissimis, simplicibus, in planum dispositis. Ubi superficiem aquae adtigit, rosam efficit foliorum, ex pediculis subhirsutis, qui maturescence fructu in utriculos intumescunt. Folia firma, glabra, subtus subhirsutis nervis, rhomboidea, primis lineis integris, ultimis ferratis. In centro rosae flores efferuntur, ex petiolis, dum vigent petala, brevissimis, qui in adulta planta longe ex aqua adscendunt spicamque gerunt fructiferam. Petala alba.

Edulis est fructus & in Carinthia & agro Lemovicensi annonae non minima pars est, tum crudus, tum in pultam coctus; Aliquando in panem paratur.

C U S C U T A.

T. T. 422. LINN. n. 89.

Calyx tubulosus, profunde quadrifidus, succulentus, coloratus. Flos similis, ex ventricoso tubo in quatuor triangularia, semipetata segmenta incisus. Stamina ex tubo floris, ad intervalla segmentorum, gemellis apicibus. Ovarium breve, quatuor fulcis inscriptum, calyce contentum, emittit duas Tubas simplices. Intus in duobus loculis femina quatuor, rotunda, in quibus plantula convoluta latet TOURNEFORT voy au Lev. III. p. 209. Flos & Calyx numero ludunt quinario, quem TOURNEFORTIUS pro legitimo describit.

I. CUSCU-

1. CUSCUTA aphyllus.

α Major

Cassutha RUELL. p. 444. FUCHS. p. 348. DODON. p. 554.

Androsaces, vulgo *cuscuta* TRAG. p. 810.

Cassutha GESN. Hort. p. 251 b.

Cuscuta DORSTEN. p. 100. MATTH. p. 1279. CAMER. Epit. p. 984. CAES. p. 343. RAJ. p. 1903. WEINM. T. 449. α.

Cassutha Plinii, *cuscuta officinarum* LOBEL. p. 427. LUGD.

Cassutha TABERN. p. 901.

Cassutha f. *Cuscuta* I. B. III. p. 266.

Cuscuta major C. B. Bas. p. 63. I. R. H. MURALT. p. 664. ZANICH. p. 75. Ic. 138.

In planiori Helvetia Urticas aliasque sepium plantas obrepit.

Caulis filiformis, ex terra radicitur, deinde adscendit convolutus, & emortuis prioribus radiculis novas infigit plantae, qua nititur, ramosus & implicatis sui similibus. Flores in pilulas sessiles passim circa caulem congeruntur, ad originem junioris ramuli. Tota planta succulenta est.

β Minor.

Epithymum MATTH. p. 1277. CAM. Epit. p. 983. FALLOP de purg. c. 42. DODON. p. 554.

CAES. l. c. TABERN. p. 357. COLUMN. Ecphr. II. c. 23. ZWING. p. 982. &c.

Epithymum graecorum & arabum LOBEL Ic. p. 427.

Epithymum f. *cuscuta minor* C. B. RAJ. p. 1904.

Cuscuta minor I. R. H. aut de Par. p. 426. VAILL. p. 43. cum caractere.

A priori differt gracilitate filamentorum purpureorum. In *Sideritide* *Valerandi* Dourez reperi, ad radicem M. *Thuri*.

Veteres inter purgantia receperunt, sed debiliora, cum uncia una in infusione, syrupi vero ad sex usque requirantur C. HOFMAN. offic. Deinde incepterunt distinguere, ut sequeretur naturam stirpium, ad quas serpit, neque in omnibus vim nancisceretur purgantem DODON. *Cereal.* &c. Tandem conpertum est, omnino non purgare, sed pugillum unum ad tres in vino infusos incidere, tonum ventriculi firmare, hypochondriacis convenire. In morbis chronicis, declinantibus, cachecticis, serosis, multum laudatur a I. FRANCO. Acida natura excellere videtur. Sulfur in sale fixo reperiri ait GMELIN.

P I M P I N E L L A

TOURN. T. 68.

SANGUISORBA LINN. n. 82.

& *POTERIUM* LINN. n. 722.

Flores in spicas densas. Calyx bifolius, aut trifolius, ficcus, ovarii longitudine. Flos ex summo ovario in quatuor expansa segmenta *rotata* profunde finditur, & ita perennat, ut ad Apetalas plantas hanc referrem, si videretur commode a Plantagine separari posse. Stamina in alia specie quaterna, in alia plura, 30. ad 50. Tubae una, vel duae, ornamento plumoso (MALPIGH. ic. 190.) Fructus ex ovato quadratus, quatuor alis eminentibus ferratis, interposita sede aspera. Intus in duobus loculis duo semina, hinc gibba, inde plana, acuminata. Et si secunda species & multa stamina, & praeter flores hermaphroditicos etiam mares habeat, & feminas, habitus tamen similis in spica adulta rubedo, & virium analogia vetant separari.

1. PIMPINELLA tetraestemon, foliis oblonge cordatis, spica brevi.

Sanguisorba major FUCHS. p. 785. CORD. p. 144. TABERN. p. 109.

Pimpinella Italica, alterum genus TRAG. p. 469. 470.

Pimpinella major sylvestris GESN. Hort. p. 272.

Pimpinella f. *sanguisorba major* MATTH. p. 103. bene

Pimpinella f. *pimpinella major* CAMER. Epit. p. 778.

Pimpinella sylvestris sanguisorba major DOD. p. 105.

Pimpinella Italica major sanguisorba CLUS. p. CXCVII.

Sanguisorba altera major f. *Pimpinella* LOBEL. p. 719.

Sideritis 2 *Diosc.* major COLUMN. Ecphr. I. p. 126.

Sanguisorba major flore spadiceo I. B. III. p. 120.

Pimpinella sanguisorba major C. B. Bas. H. OX. III. p. 264. I. R. H.

Pimpinella spica brevi rubra MOR. Umb. p. 57. qui primus a Tragoselinis distinxit.

Pimpinella sylvestris RAJ. p. 402.

In pratis palustribus non rara.

Caulis cubitalis erectus. Folia pinnata, nervo rubro, glabro, pinnis alternis ve-

conjugatis, ad sex septemve paria, extremo inpare, glauca, sicca, circumferrata, longe cordata, grandiora quae ultima, saepe mista pinnulis minimis interpositis: Spica brevis, densissima, sature rubra. Flores omnes hermaphroditici, tetraestemon. Tuba unica.

2. **PIMPINELLA** polyestemon pinnis ovatis, ferratis, spica brevi.

Elatine pampinaria RUELL. p. 450.

Sanguisorba minor FUCHS. p. 789. CORD. p. 144. TABERN. p. 110. bene I. B. III. p. 113. l. 115.

Pimpinellae Italicae I. genus TRAG. p. 469.

Pimpinella vera GESN. Epist. p. 88.

Pimpinella minor sylvestris GESN. Hort. p. 272.

Pimpinella s. sanguisorba minor MATTH. p. 1034. bene

Pimpinella sanguisorba CAM. Epit. p. 777. DODON. p. 105.

Pimpinella LOBEL. p. 718. CAES. p. 321. BLAKW. T. 413.

Pimpinella minor Germanica CLUS. p. CXCVII.

Sideritis secunda COLUMN. Ecphr. I. p. 123. 124. Semen certe & flos & folia conveniunt.

Pimpinella sanguisorba minor hirsuta C. B. Bas. p. 48. MOR. III. p. 263. T. aut. de Par. p. 516.

I. R. H. ZANICH. p. 210. Ic. 119.

Pimpinella vulgaris vel minor PARK. RAJ. p. 401.

Pimpinella spica brevi minor levis non pilosa & hirsuta MOR. Umbell. p. 57.

β *Varietas levis*. C. B. MOR. PLUKN. SUTHERL. I. R. H. TIT. MILL. &c.

Vulgaris ad valla urbium, colles apricos macilentos, primo vere.

Caulis plerumque humilior. Folia similia prioris, nervo tamen hirsuto, & parte aliquando folii inferiori, pinnis potius ovatis, ad decem paria. Spica similis, viret, deinde purpurascit. Sed flores alii hermaphroditici staminibus 35 ad 40 praediti, longis, tenerisque filamentis; alii feminae sunt, minores, quibus ovarium est absque staminibus tubaeque duae; alii mares, majores, in una spica, absque ovario & tuba.

Molliter adstringunt vulnerariae, cum blando morfu. Ad haemorrhagias, dysenterias, mictiones cruentas laudatur, dudum cum Tormentilla comparata a C. GESNERO. Ad eadem laudant ADVERSARIA p. 320. Vernarum infusionum vinosarum pars magna est species secunda,

P L A N T A G O.

PLUKNET. LINN. n. 77.

Calyx quadrifolius, tubo floris aequalis, latis foliolis, ut se contegant invicem. Tubus floris cylindricus, ventricosus, ficcus, in quatuor segmenta triangularia sicca ad angulum rectum reflexus. Stamina quatuor ex flore eminent. Tuba longa simplex. Ovarium intra florem, est capsula ovata, conica, quae horizontaliter diffilit, bilocularis, polyspermos.

ORDO I.

CAULIBUS FRONDOSIS RAMOSIS.

PSYLLIUM T. T. 48.

1. **PLANTAGO** caule ramoso, erecto.

Psyllium RUELL. p. 611. CORD. Hist. p. 154. cum icone aliena Conyzae. GESN. Hort. p. 274.

FUCHS. p. 888. TRAG. p. 167. MATTH. p. 1067. CAM. Epit. p. 811. nisi supernum est. DOD. p. 115. LOBEL Ic. p. 437. eadem, LUGD.

Psyllium herba pulicaris I. TABERN. p. 145. & II. EJ. ib.

Psyllium minus CAES. p. 331. Ita I. B.

Psyllium majus erectum I. B. III. p. 513. C. B. ZWING. p. 882. T. aut de Par. p. 353. I. R. H. ZANICH. p. 220. ic. 77.

Psyllium annuum majus foliis integris H. OX. III. p. 262.

Psyllium vulgare RAJ. p. 881. Syllog. exter. p. 209.

Plantago caulifera, *Psyllium dicta*, *majus erectum* PLUKN. p. 299.

In calidioris *Helvetiae* viis fabulosis. *Genevae* I. B. RAJ.

Caulis durus erectus, pedalis, foliosus, ramosus. Folia conjugata, sed congesta, longa, gracillima, aliquot ad oram denticulis, subhirsuta. Rami florigeri conjugatim ex alis foliorum, aphylli. Spica brevis, densa, septiflora. Calyx hirsutulus: flos albidus ex viridi.

Olim semen magno in usu fuit, in infuso, scopo alvum ducendi. Recentiores facile viderunt (v. g. FALLOP. de purg. simpl. c. 44.) mucilaginem plantae adstringentis purgare non posse, usi sunt adeo ad contrarios fines, leniendi, emolliendi, clysterem nempe in dysenteriis, infusionem ad ardores urinae peni injectam (I. B.), potionem ad

vel ad oculorum inflammationes externo usu. Magna copia adsumtum gluten inter venena numerat BOERHAVIUS. In ardentibus febribus hac mucilagine utuntur Aegyptii P. ALPIN. p. 124. ventremque inde moveri, vel sudorem pelli adfirmat IDEM. *hist. nat. aeg.* l. p. 183.

O R D O II.
CAULIBUS APHYLLIS NEC RAMOSIS.
PLANTAGINES T. T. 48.

2. PLANTAGO foliis lanceolatis spica subovata LINN. *Cliff.* p. 36. ROYEN. p. 401.

Plantago minor RUELL. p. 368. BRUNF. II. p. 23. foliis nimis latis. DORSTEN. p. 229. FUCHS. p. 39. GESN. Hort. p. 273. DOD. p. 107.

Plantago lanceolata TRAG. p. 225. TABERN. p. 735. I. B. III. p. 505.

Plantago longa MATTH. p. 481. CAM. Epit. p. 263.

Plantago quinquenervia LOB. p. 305. RAJ. p. 877.

Lanceola CAES. p. 328.

Plantago angustifolia major C. B. Basf. p. 56. H. OX. III. p. 259. T. aut. de Par. p. 223. I. R. H. MAGN. Char. p. 223. ZANICH. p. 212. IC. III.

Plantago angustifolia quinquenervia BLAKW. T. 14.

β *Plantago angustifolia minor* TAB. p. 732. C. B. Basf. p. 56. I. R. H. PARK. RAJ. p. 878. H. OX. III. p. 259. S. S. T. 15. f. 12.

Plantaginis lanceolatae species minima I. B. III. p. 505.

Plantago angustifolia minima ZANICH. IC. 191. nisi haec sit illa lagopi paniculis.

γ *Plantago angustifolia alpina* I. B. III. p. 506. H. OX. II. p. 259.

δ *Plantago trinervia angustissimo folio* C. B. Prodr. p. 98. Basf. p. 56. RAJ. p. 878. Syll. p. 205. I. R. H. DUVERN. p. 118. Diversam videtur facere I. GESNER, & locum facit in depressioribus alpium.

Plantago angustifolia minor spica hirsuta alba, foliis ex atro viuntibus valde villosis I. B. III. p. 506. ex fratre.

ε *Caulis summitate foliosa* I. B.

ς *Multis ex summo caule spicis* ID. IB.

Ubique ad vias.

Folia humifusa: nervus foliosus paulatim expanditur in folium longe ellipticum, acuminatum, in cujus utroque fine quinque nervi, subtus eminentes, conveniunt, ora ferrata, raris dentibus. Capitulum brevius, idemque crassus, quam sequentibus, semina etiam majora, hinc convexa, inde evidentius sulcata.

3. PLANTAGO foliis linearibus, spica oblonga.

Non est *Lanceola montana* GESN. Hort. p. 263. uti I. B. & SCH. Huiceni flos luteus est, papposus.

α *Quaedam in montibus* CAES. p. 330.

Holosteum hirsutum nigricans C. B.

Plantago alpina angustifolia SCHEUCHZ. It. VII. p. 517.

Plantago trinervia montana MUR. p. 615.

β Non videtur differre, teste I. B. (cum ex M. *Genevensibus* arcessitam fuisse adfirmet) & hortato sicco C. B. Nam nostrae folia, & sicca maxime, insignissime angusta sunt.

Coronopus sylvestris f. serpentina MATTH. p. 494. TAB. p. 102. LUGD. p. 669.

Coronopus sylvestris serpentina quibusdam GESN. Hort. p. 255 b.

Coronopus sylvestris f. serpentina Matth. LOB. IC. p. 439.

Serpentina Matthioli DODON. p. 109.

Holosteum strictissimo folio majus C. B. RAJ. p. 880. H. OX. III. p. 260.

Coronopus serpentina I. B. III. p. 510.

Plantago gramineo folio major I. R. H.

γ Sed neque diversa est spica, etsi foliorum summa angustia paulum recedat.

Serpentina omnium minima LOBEL. p. 439. Lobelii LUGD. p. 669.

Coronopus minor serpentina minor TABERN. p. 103.

Coronopus serpentina omnium minima I. B. III. p. 511. lecta *Burmii* in Rhaetis, RAJ. p. 881. qui conjungit cum priori.

Holosteum strictissimo folio minus. C. B.

Holosteum f. Coronopus serpentina omnium minima H. OX. III. p. 261.

δ Denique valde dubito, an *marina* coronopus & altera, quam varietatem *Holostei* vocat I. B. satis specificè differant.

Cornopus sylvestris hirsutior MURALT1 in alpp. *Glaronensium* lectus huc etiam pertinet.

In superioribus pascuis *Furæ* & *Alpium*: ubi *Nadelgras* vocant incolae, & magni faciunt ejus in pascuis abundantiam. I. B. in *Thuri* M. In M. *Gamor* & *Regio* I. GESNER
Ra-

Radix crassissima, longissima, perennis, ramosa, & multiceps. Folia ad terram congesta, in densam rosulam, ubique aequa lata, specimina vero variant angustia, cum a linea, ad quartam lineae partem, lata sint. Caulis hirsutus, aphyllus, spicam praefert modo longam & gracilem, quando matura est, qualis est in 4. & 5. specie, modo brevior, dum floret.

4. **PLANTAGO** foliis ovato lanceolatis pubescentibus LINN. *Cliff.* p. 36. ROYEN. p. 401.

Plantago minor BRUNF. I. p. 23.

Plantago major MATTH. p. 484. folio brevi.

Plantago DORST. p. 227.

Plantago latifolia TRAG. p. 226.

Plantago media GESN. Hort. p. 273. TRAG. p. 224. CAM. Epit. p. 262. DOD. p. 107. ex MATTH. THAL.

Plantago major incana CLUS. p. CIX. ead. ic. LOBEL ic. p. 304. eadem, PARK.

Plantago minor Diosc. TAB. p. 732.

Plantago major, hirsuta, media a nonnullis cognominata I. B. III. p. 504.

Plantago latifolia incana C. B. Bas. p. 56. H. OX. III. p. 259. S. 8. T. 15. f. 2. T. aut de Par. p. 223. I. R. H. MAGN. Char. p. 223.

Plantago incana MERR. RAJ. p. 877.

β *Plantago latifolia hirsuta minor* C. B. KNAUT. BUXB. MAGN.

Plantaginis mediae genus minimum THAL. p. 56.

γ *Spica alba* SUTHERL. p. 273. FL. BAT.

In pratis frequens,

Folia ad terram in rosam sparsa, plana, petiolo brevi, ex ovato lanceolata, margine integro, nervis concinnioribus, utrinque hirsuta. Caulis pedalis, cubitalis, spica brevior, crassior, stamina modo alba modo violacea. Capsula ovalis polysperma: Semina huic, & sequenti minora, ab altero latere planiora.

5. **PLANTAGO** foliis ovatis CLIFF. p. 36. ROYEN. p. 401.

Plantago rubra BRUNF. I. p. 25. bene TRAG. p. 225.

Plantago major RUELL. p. 368. FUCHS. p. 38. folio integro, GESN. Hort. p. 273. CAM. Epit. p. 261. optime, DODON. p. 102. TAB. p. 730.

* *Plantago media* MATTH. p. 479.

Plantago latifolia levis LOBEL. p. 303.

Plantago vulgaris latifolia LUGD. p. 1254. RAJ. p. 878. H. OX. III. p. 258.

Plantago major, folio glabro non laciniato ut plurimum I. B. III. p. 502.

Plantago latifolia sinuata C. B. Bas. p. 56. T. aut de Par. p. 222. I. R. H. MAGN. Char. p. 223. ZANICH. p. 211. ic. 137. male

Plantago septinervia BLAKW. T. 35.

MERIAN. ic. XXXVI.

β *Plantago latifolia major marginibus foliorum exiguum dentatis* MENZ. pug.

γ *Plantago latifolia minor* TAB. p. 731. I. B. III. p. 505. C. B. RAJ. p. 879. I. R. H. &c.

Plantago nostras latifolia minor incana FLUKN. Amalth. p. 174.

δ *Plantago rosea* est varietas foliis ex spica pronascentibus.

ε *Spica bifida* A. H. Ann. I. obs. 64.

Haec in hortis frequentior est, & testas proventu odioso replet:

Amplior reliquis, stupendae saepe latitudinis folia producit. Petioli foliorum plani, semper longiores, quam priori, aliquando pene pedales: glabra eadem sunt, nervis tamen subhirsutis, brevius ovata, nervis septem minus convergentibus, ora modo integra, modo varie dentata & sinuata. Spicae longissimae, gracilissimae.

Varietas γ folia hirsuta habet, minora, spicam alternam raram: Sed omnino non differt.

Ultimae tres officinales sunt, adstringunt, ficcant, & inter vulneraria ita eminent, ut sufficere credat Cl. LUDOVICI p. 332. Ad febrem intermittentem recentia valent LENTIL. *Eteodr.* p. 356. Succus leniter febrifugus est, ad vulnera recentia, Lienterias, diarrhoeas, lochia nimia, vomitum sanguinis perinde laudatur: & multo in usu est sumendus ad quatuor uncias T. Idem ad Phthisin valet E. N. C. *Cent. VII. Obs.* 10. Similes infusi vires sunt E. N. C. *Dec. II. An. IX. Obs.* 63. Aqua frequens est medicamento- rum adstringentium vehiculum, quam ex florente julo meliorem destillare docet LUDOVICI, laudat tamen etiam vulgarem pro magno vulnerario CARDANUS de *Subtil. L. II.* Seminis drachma in lacte ad dysenterias profuit URATISLAV. 1719. M. sept. CHOMEL.

ISOSTEMONES.

O R D O VI.

II. FRUCTU PLERUMQUE INTRA FLOREM.

II. PLERUMQUE QUINQUEFIDO.

Haec classis naturalis est, praetervisa egregio LINNAEO. Calyx quinquefidus, Flos ex tubo, brevi, aut longo, quinquefidus. Stamina in tubo floris sessilia quinque, tuba unica; fructus saepe unilocularis, polyspermos.

G E N T I A N A.

LINN. n. 197.

GENTIANA T. T. 40.

& CENTAURIUM MINUS T. T. 48.

Omnino ex flore, fructu, foliis conjugatis, & habitu vique medicata utramque plantam conjungendam esse suavit RENEAUME, & M. HOFMANN, & BLAIR *Essays*. p. 121. 158. 201. Calyx utrique in tot segmenta fissus, quot floris lacinae sunt. Flos modo tubulosus, modo campaniformis, modo pene rotatus, quatuor, quinque, sex, ad octo segmentis aequalibus, modo rectis, modo ad rectum angulum patentibus. Stamina pro numero segmentorum. Fructus perpetuo longus, bivalvis, numerosa feminum minutissimorum progenie plenus. Tubae duae, sessiles, revolutae, incurvae. Addi potest, folia omnibus conjugata esse.

O R D O I.

FLORE QUADRIFIDO.

1. GENTIANA segmentis floris quaternis, per oram barbatis.

Calathiana viola autumnalis minor GESN. Hort. p. 251.*Viola calathiana* f. *autumnalis* I. THAL. p. 136.*Gentianella coerulea fimbriata autumnalis angustifolia* COLUMN. p. 222. ic. p. 221. BARREL. ic. 97.*Gentianella autumnalis folio centaurii minoris flore coeruleo* AICHST. autumn. Ord. 2, T. 3. f. 2.*Gentianula lanugine ad singulorum foliorum floris lacinas donata, flore quadripartito* I. B. III. p. 525. RAJ. Syll. p. 132.*Gentiana coerulea oris pilosis* C. B. I. R. H.*Gentianella coerulea oris pilosis* RAJ. p. 319. RUPP.*Gentiana corollis hypocrateriformibus laciniis margine barbatis* LINN. Cliff. p. 81.β *Gentiana angustifolia minor floribus ad latera pilosis* C. B. ex COL. H. ox. II. p. 482.*Gentiana coerulea florum marginibus pilosis foliis angustissimis gramineis* AMMAN. II. 2: non videtur differre.

Huc etiam icones BARREL. n. 121.

Passim circa *Method*. v. g. in reducta valle, qua itur ad *Baume*: ad montium supra *Valorbe* adscensum septembri M. floret. I. B. in M. *Muteto*, qua versus *Augustam* descenditur.

Radix gracile filamentum est. Caulis erectus ad pedalem usque, superius ramosus. Folia ad angulum acutum eriguntur, longa, parum dilatata, elliptico-linearum, acuta. Flores ramos terminant solitarii, aliquando congesti. Calyx laxus, non penitus semiquadrifidus, tubo floris aequalis. Flos ex ventricoso tubo secatur in quatuor triangularia segmenta, ex tota ora concoloribus pilis ciliata, laete coerulea, non reflexa. Ovarium longe pediculatum, ovato quadrangulare: tuba crassa, in arcum flexa, pene circularis. Per maturitatem valvis ovatis, minime acuminatis, medius fructus dehiscit, femina scobiformia, innumera. Tota planta leviter amaricat.

O R D O II.

II. FLORIBUS MODO QUADRIFIDIS MODO QUINQUEFIDIS.

2. GENTIANA foliis amplexicaulibus, floris fauce barbata.

Difficilior ista & varie tradita.

Pneumonanthe CORD. p. 163. Icon priori similior est, icon vero CHEMN. in app. n. 8. hanc exprimit.*Kälberschiff* ABET. p. 234b.

O o o

Ga-

- Calathiana viola autumnalis tertia* GESN. Hort. p. 251.
Gentiana VIII. CLUS. Pann. p. 289. *f. fugax II.* Hist. p. 315.
Viola calathiana altera f. πολυανθεμος THAL. p. 131.
Calathiana verna Dalech. LUGD. p. 824.
 Οψανθη RENEALME. p. 71.
 Et Ευρυθαλει ej. p. 72.
Gentianella purpurea minima COLUMN. p. 223. ic. p. 221. omnino, BARREL. ic. 97. n. 2. RAJ. p. 718. Syll. ext. p. 132.
Gentianella autumnalis multiflora ex coeruleo purpurascens AICHST. autumn. Ord. 2. T. 3. f. 3.
Gentiana minima SWERT. II. T. 14.
Gentianellis affinis viola calathiana I. B. F. Boll.
Gentianellae species quibusdam, an Cordo pneumonanthe, aut Gentiana fugax altera Clusii I. B. III. p. 526. cum bona descriptione, FLUKN.
Gentiana autumnalis ramosa C. B. Basl. p. 55. H. OX. III. p. 482. ZWING. p. 634. I. R. H. MAGN. Char. p. 212. sed de isto dubitari potest, cum fimbrias non describat.
 An *Gentiana angustifolia autumnalis minor* MURALT. p. 743? Non repugnat.
Gentiana pratenfis flore lanuginoso C. B. VOLC. I. R. H. SCHEUCHZ. It. IV. p. 334. DILL. in Cat. Giesl. & Syn. III. p. 275. ZANICH. p. 110. Ic. 45. n. 1.
Gentianella fugax minor RAJ. Cat. Angl. p. 108.
Gentiana pratenfis folio triangulo HOFM.
Gentianella autumnalis centaurii minoris folio MOR. III. p. 481. SUTH. FLUKN. &c.
 Et *Gentianella alpina verna minor* MOR. III. p. 482. ex COL.
Icones BARRELERII. 100. 509. 510. n. 1. 510. n. 2.
Gentianellae species quibusdam RAJ. p. 719.
Gentianella Bellidis folio BOCCONE. p. 144. T. 101.
Gentiana aestiva pumila centaurii minoris folio SCHEUCHZ. It. II. p. 133. It. VII. p. 512.
Gentiana corollis hypocrateriformibus collo barbatis LINN. Cliff. p. 81.
 β Eadem esse persuadeor, quae dicitur
Gentiana VII. CLUS. Pann. p. 288. *f. fugax prima* Hist. p. 315.
Gentiana annua CLUSII. I. flore ex coeruleo purpureo exiguo I. B. III. p. 526. RAJ. p. 720*.
Gentianella pratenfis folio triangulo C. B. Phyt. p. 345. &c.
 γ Flore albo CLUS. &c.

Haec adeo obscura, vulgaris est, in montosis siccisque gramineis apricis, tota aestate, in Jura M. in alpium humilioribus &c. In pratis M. Muteti, & sylva Humingensi C. B.

Radix, ut priori, gracilis. Folia lata basi caulem amplexa, lanceolata. Caulis humilis, vix dodrantalis, ramosus, ramis in summitate multifloris, gradatam umbellam facientibus. Calyx tubo floris plusquam dimidio brevior, ad medium quinquefidus, aut quadrifidus. Floris longa campanula finditur in quatuor & quinque triangularia segmenta, colore obsolete purpurae, parum reflexa; quorum quodlibet ex origine, in fauce floris, ornamentum educit, in multas capillares lacinias profunde sectum. Tuba brevissimis, recurvis, antennis. Siliqua immatura cylindrica, longa & gracilis. Stamina valentia, coerulea, ex imo fundo floris. Semina glabra, subrotunda.

Flore albo reperi supra Combe Aquilegiensis ditionis.

3. GENTIANA floribus verticillatis, floris tubulosi segmentis brevissimis.

- Herba fullonum* BRUNF. II. p. 56.
Cruciata FUCHS. p. 420. GESN. Hort. p. 255 b. DODON. Purg. p. 71. optime AICHSTETT. Vern. Ord. 8. T. 8. f. 3.
Gentianae quarta species TRAG. p. 175.
Gentiana cruciata GESN. Hort. p. 260. Coll. p. 78 b. C. B. Basl. p. 55. PARK. H. OX. III. p. 483. RAJ. p. 717. Syll. ext. p. 131. ZWING. p. 633. T. aut de Par. p. 453. I. R. H. T. 40. G. G. MURALT. p. 672.
Gentiana minor MATTH. p. 645. CAM. Epit. p. 417. bene, TABERN. p. 727.
Gentiana III. cruciata CLUS. Pann. p. 282. Hist. 313.
Cruciata f. gentiana minor DODON. p. 343.
Gentiana minor f. cruciata LOB. ic. p. 309.
 Τεντοοριζα RENEALM. p. 74. cum ic. p. 73.
Gentiana minor f. vulgi cruciata I. B. III. p. 522.
Icones BARREL. 65. 66. ex CLUSIO & CAM.
Gentiana floribus confertis terminatricibus, corollis quadrifidis, in herbibus, interjecto denticulo LINN. Cliff. p. 81. ROYEN. p. 432.

Non rara etiam Bernae v. g. in prato carnificis suburbano; in sylva Weissenstein. In montanis frequens.

Radix ramosa, intricata, unde nomen. Caulis firmus, erectus, dodrantalis, totus

tus foliis tegitur, ellipticis, quinque nervis parallelis inscriptis. Flores ex brevibus pediculis umbellas faciunt, quae & verticillatim caulem ambeunt, foliis infidentes, & summos ramos coronant. Calyx arcte tubum floris complectitur, membraneus, brevibus dentibus incisus, quot floris sunt laciniae. Floris tubus ventricosus: segmenta sola ex calyce eminent, ad angulum rectum reflexa, quatuor & quinque, triangularia, plis intermediis eminentibus alternata, pulchre coerulea. Ovarium latum, tubis capitatis cornutum, pene ad basin hiat. Semina levissima, dilute fusca, utcumque ovalia.

Amaror penetrans est, & diuturnus. Datur uti vera illa officinarum, ad drachmam ante paroxysmum febrium intermittentium. Eadem vis extracti est. Ad ulcera phagedaenica peculiarem vim ejus laudat RAYMANN *Com. Lit.* 1733. *hebd.* 46.

ORDO III.

FLORE QUINQUEFIDO.

4. GENTIANA foliis trinerviis, ovatis, floribus umbellatis, tubo strictissimo.

Centaurea BRUNF. III. p. 125. CAESALP. p. 264.

Centaurium DORST. p. 72.

Centaurium minus FUCHS. p. 387. RUELL. p. 478. TRAG. p. 140. CORD. Diosc. p. 50. DOD. purg. p. 52. Hist. p. 336. bene, LUGD. CAM. Epit. p. 428. cum caractere, C.B. Bas. p. 82. de BOOT ic. 23. RAJ. p. 1092. T. aut. de Par. p. 67. I. R. H. T. 48. ZANICH. p. 57. ic. 249. BLAKW. T. 452.

Centaurium parvum MATTH. p. 655. LOBEL. ic. p. 401.

Centaurium minus flore rubro GESN. Coll. p. 67. AICHST. Vern. Ord. 5. T. 8. f. 2.

Πικρίον RENEAL. p. 77. ic. p. 76.

Centaurium minus flore purpureo I. B. III. p. 353.

Centaurium rubrum H. OX. II. p. 566.

β *Flore albo.* GESN. Coll. p. 67. TAB. p. 780. AICHST. l. c. f. 3. BARREL. ic. 424. WEINM. T. 348 b. & c. BRESL. 1724. p. 180.

γ *Caule longissimo* MENZ. pug. rar. I. R. H.

δ *Centaurium minus palustre ramosissimum flore purpureo* VAILL. p. 32. T. 6. f. 1.

In Helvetiae sterilibus, montosis, apricis, non rara. Bernae in ipsa fossa urbis *an der Steinbrechen* &c. Flore albo in paludosis *am Worbmweg* beym *Muriholz*. Varietas δ in paludosis circa *Anet*: & in M. *Thuricensi* I. GESNERUS.

Ad terram rosula foliorum. Caulis firmus, angulis alatis, superne brachiatus, supremis ramis densam umbellam facientibus. Folia glauca, ex ovato lanceolata, trinervia. Calyx tubo floris arcte adhaerens, sed brevior, in quinque capillares denticulos fissus. Flos ex stricto tubo in quinque acuta segmenta ad angulos rectos reflexus, rosei coloris. Stamina longe adhaerentia, ad ortum segmentorum floris secedunt. Tuba unica, ornamento lato, bilobato, spongioso: Ovarium cylindricum, longum, valvis binis recedentibus, ad margines convolutis. Semina plurima, minutissima, rufa. Floris pars quasi resecta ovario adhaeret.

Varietati δ caulis ab imo ad summum ramosissimus, triuncialis, folia angustiora. Amarissima est, bilis deficientis munera subplet, sanguinem viscidum, & coagulatos humores resolvit, ad febres intermittentes (SLEVOGT) ficcatum drachmae pondere, ad menses ciendos, (BLAIR, SLEVOGT diff.) chlorosin, icterum, scorbutum, haemorrhoides coecas, hydropem ipsum E. N. C. *Cent. X. Obs.* 24, *app.* Majori dosi alvum movet. Extractum, ob infusi summam amaritiam, fere sumitur. Ab ipsa podagra, experimento Cl. DV VOISIN longo usu totum praestat corpus, similibus mista amarum. Externe in clysteribus apoplecticorum, ad mundanda ulcera recipitur.

5. GENTIANA humillima, caule ramoso, tubo floris longissimo.

Gentiana quarta ARET. p. 234?

Gentiana XI. CLUS. Pann. p. 291. *fugax* V. Hist. p. 315. 316. bene

Gentiana minima LOBEL. advers. p. 131. ic. p. 310.

Gentiana minor TAB. p. 728. ex CLUSIO.

Gentiana fugax quinta Clusii flore coeruleo colore elegantissimo I. B. III. p. 527. RAJ. p. 720. * Syll. ext. p. 131.

Gentianella alpina aestiva centaurii minoris folio C. B. H. OX. III. p. 480. TIT. it. & hort. p. 78. MURALT. p. 713.

Huc icones BARRELERI. 103. n. 1. & n. 3. & 104. Ad ultimam pro *aureo* legendum videtur *azureo*.

Gentiana alpina pumila centaurii minoris folio I. R. H. TILL. SCHEUCHZ. It. II. p. 133. non vero VAILL. p. 79. T. aut LIND. p. 131. est enim summorum alpium civis, neque descendit in planicra.

II. *Gentiana* X. CLUS. Pann. p. 289. *fugax* IV. hist. p. 315. sed, si in Britannia vidit. non potest eadem esse.

Gentianella brevi folio C. B. H. OX. l. c.

Gentiana alpina pumila brevi folio I. R. H. non autem LINDERN.

Gentianella minor f. *Gentianella alpina brevi folio* SCHEUCHZ. It. IV. p. 334.

SCHEUCHZER num. 1. ad ripam lacus *Siliensis* & *Sylvae planae*, n. II. vero, nisi vult *septimam*, in summo M. *Flimsensum*. Ego ex *Gemmio*, *Jugo*, *Gotthardo*, in praealtis, gramineis. I. GESNERUS in *Septimo* M.

Radicula flavus capillus est. Cauliculus ab uncia una ad sex, ramosus, tetragonus. Folia ovata, superne lanceolata, Flos unus caulem ramumve terminat. Calyx praelongus, sed tubo floris fere dimidio brevior, dimidia parte fissus. Tubus longissimus, ex viridi coeruleus, reflexus in quinque ex rotundo acuminata segmenta, pulcherrime coerulea. Plicae florales segmentis interponuntur, non vero barbulae, quae conjectura est SCHEUCHZERI. Fructus longus, cylindricus, etiam quando maturuit. Vide iconem T. VII.

6. GENTIANA calycis pentagoni alis maximis.

Gentianella coerulea cordata COLUMN. p. 220. ic. p. 221. AMBROS. BARREL. ic. 122. n. 2.

Gentiana utriculis ventricosus C. B. H. OX. III. p. 482. I. R. H.

Gentianae autumnali ramosae affinis BURSER act. Suec. p. 505.

Gentianella aestiva cordata PARK. p. 404. RAJ. p. 721.

Gentianella annua azureo flore BARREL. ic. 48. bene

Gentiana aestiva calice turgido pentagono RAJ. Syll. ext. p. 132. PLUKNET. p. 167.

Gentiana coerulea calice turgido SCHEUCHZ. It. I. p. 37.

I. C. BAUHINUS prope *Urselen*. SCHEUCHZER in M. *Jugo* & *Ochsenstock*. In montibus circa *Dieffenhofen* I. GESNER.

Priori proxima, sed altior, duriorque. Radix gracilis, & foliola ovata, uti priori, Cauliculus trium & quatuor unciarum, ab imo ad summum ramosus. Flores ramos terminant conferti. Calyx latus, ampullatus, ut alae eminentes se decussent. Tubus floris calyce longior, coeruleis segmentis, & plicis floralibus intermediis.

7. GENTIANA foliis ovatis, caule unifloro.

An haec *Gentiana alpina ventis nivosis adsueta* GESN. Hort. p. 260? Non potest definiri

Gentianella elegantissima Bavarica CAM. Hort. p. 65. Ic. XV. n. 1. optime

Gentiana pumila alpina brevi folio BURS. p. 505.

Gentianella minima Bavarica MERRET. p. 45.

Gentianella minima elegantissima Bavarica Camerarii PARK. H. OX. III. p. 482.

Gentianella autumnalis serpylli folia Bavarica major BARREL. Ic. 101. ex CAM.

Gentianella alpina verna minor subrotundo folio flore coeruleo ID. ic. 98.

Gentianellae minimae Bavaricae RAJ. p. 720. PLUKN. p. 167.

Gentianella minima flore unico coeruleo amoenissimo RAJ. Syll. p. 132.

Gentiana caule unifloro flore hypocrateriformi quinquesido laciniis subrotundis crenatis CLIFF. p. 81.

In alpium pratis etiam humilioribus. Ex *Gemmio*, *Scheidek*, *Neunen*, *Gotthardo*.

A sequente manifesto differt. Caulis triuncialis, non ramosus. Foliorum ad terram rosula nulla, sed paria ad caulem multa, ovata, nunquam acuminata. Flos unicus, tubo calyce dimidio longiori, segmentis expansis, subrotundis, pulchre coeruleis, plicis interpositis, & centro floris albescentibus. Nihil crenarum in floris marginibus, ne quidem in icone CAMERARII.

8. GENTIANA flore unico, tubuloso, foliis ad terram congestis acutis.

Hippion CORD. sylv. p. 221 b.

Himmelfengel ARET. p. 234 b.

Calathiana verna GESN. Hort. p. 251.

Viola Hippion Cordi IBID. p. 260.

Gentiana pumila flosculo coeruleo EIVSD. Coll. p. 78 b. sed non floret Octobri M.

Gentianella verna minor CLUS. hisp. p. 354. PARK. RAJ. p. 718.

✓ *Gentiana* VI. CLUS. Pannon. p. 287.

Gentianella minor verna EI. Hist. p. 315.

✓ *Gentianella alpina, verna Clusii. Cantabrica quorundam* LOBEL. ic. p. 310.

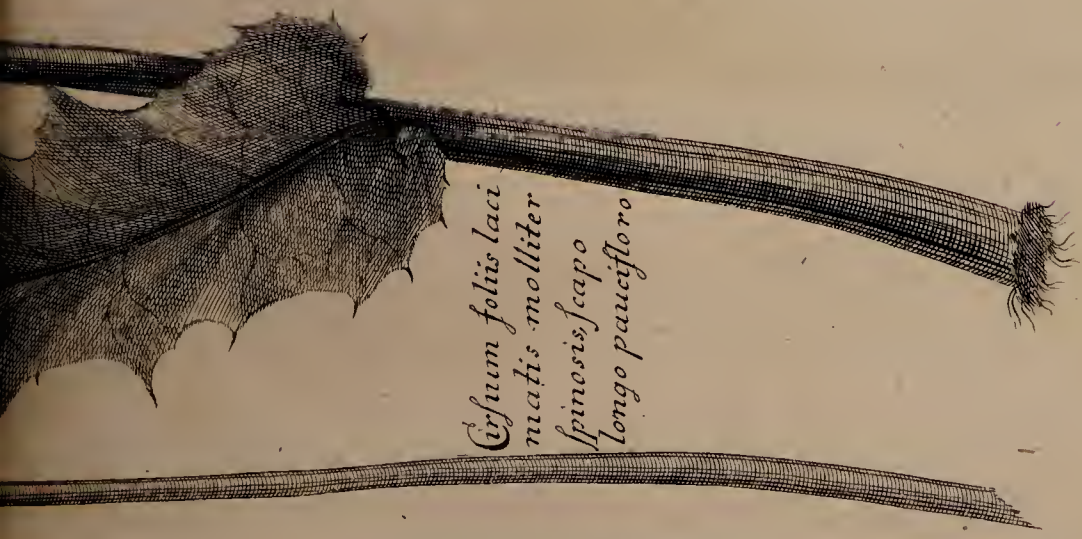
Gentianella elegantissima minor CAM. Hort. ic. XV? foliorum non habet, sed rotundorum.

Gentianella angustifolia LUGD. p. 829. petalis serratis.

Hippion RENEALM. p. 75. ic. p. 68. ex LUGD.

Tab. XVIII. Pag. 477.

Carduus foliis laciniatis molliter spinosis scapo longo paucifloro

C. J. Rollinus. M. C. delin.

Carduus mollis foliis rigidis molliter spinosis scapo longo paucifloro

Scaphid. J. Fröhlich. filius. Acad. Götting. Sulptor.

Gentianula, quae *Hippion* I. B. III. p. 527. RAJ. Syll. p. 131.

Gentianella minima verna flore coeruleo AICHST. Vern. Ord. 7. T. 5. f. 3.

Gentianella alpina pumila verna major C. B. I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 37.

Et minor EORUMDEM.

Gentianella minima verna flore coeruleo H. OX. III. p. 483.

Icones BARREL. 109. n. 1. & 109. n. 2. (haec ex LUGD.) huc pertinent.

Non rara, tum in alpidibus etiam fummis, tum circa *Bernam*, *M. Majo*, locis aquo-
fis, v. g. in praedio *Drakau*, in *Eymatten*, inter *Wabern* & *Nessleren* in prato paludoso.
I. B. in *M. Thuri* & *Braulio*.

Formosae plantulae radix gracilis. Rosa foliorum ad radicem sedet, ex ovato lanceo-
latorum, trinerviorum. Caulis nunquam ramosus, vix biuncialis, uniflorus, vix
ultra duo paria foliorum recipit. Calyx leviter quinquefidus, pentagonus, alis emi-
nentibus. Tubus floris calyce dimidio longior: segmenta patentia, pulcherrime
coerulea, ovato-lanceolata, intercurrentibus plicis totidem, sive barbulis. Tuba in
duas partes terminatur fimbriatas, semicirculares. Ovarium maturum ad tactum
diffilit SLOANE. Non amara est. Colorem coeruleum vividum ex floribus paravi.

9. GENTIANA caule unifloro, flore campanulato, caulis longitudinem exce-
dente LINN. *Cliff.* p. 81.

Gentiana quarta TRAG. p. 175.

Helleborine Ic. post Diosc. RUELL. L. IV. c. 94.

Gentianella verna major CLUS. Pann. p. 284. RAJ. p. 718. Syll. p. 131.

Gentiana V. Gentianella major verna CLUS. Hist. p. 314. H. OX. III. p. 483.

Gentianella Helvetia LOB. Ic. p. 310.

Gentianella minima latifolia LUGD. p. 828.

Θυλακίdis RENEAL. p. 70. ic. p. 68.

Gentiana major flore coeruleo SWERT. II. T. 11. & minor ib.

Gentiana alpina magno flore I. B. III. p. 523. PONT. Anthol. p. 71. I. R. H.

Gentianella alpina latifolia magno flore C. B. Prodr. p. 97. pro nova planta, H. OX. III. p. 483.
RAJ. p. 718 * WAGN. ZWING. p. 632. MURALT. p. 590. SCHEUCHZ. It. I.
p. 37.

Et *Gentiana alpina angustifolia magno flore* C. B. TIT. It. SCH. BOT. & C.

Icones BARREL. 47. 105. 106. 110. n. 1. ex LUGD. 110. n. 2. ex LOB.

Gentianella purpurea violae marianae flore BOCCON. p. 21. T. 6. ex LOB.

In Alpibus & Jura locis lapidosis ubique frequens. TRAGUS circa *Fabarias*. I. B. in
Septimo M.

Radix lignosa, multiceps. Rosula ad terram, uti priori, foliorum trinerviorum,
lanceolatorum, firmorum. Caulis plerumque reclinatus, humifusus, vix uncialis, u-
nico pari foliorum sub flore vestitu uniflorus. Flos amplissimus, tota planta major.
Calyx brevis, campaniformis. Flos latus, campanulatus, ora quinquefida, semirepanda,
coerulea, tubo intus punctato. Plicae inter segmenta albae, eminentes. Ovarium
in medio ventricosum. Tuba longe prominet per aetatem, sine spongioso bifido. Se-
mina majuscula, ex ellipticis utrinque acuminata, tota fulcata.

10. GENTIANA foliis longis & angustis, floribus in alis caulis sessilibus.

Difficillima, & confusa a plurimis cum 1. & 2 specie.

Calathiana viola autumnalis profundioribus radiculis GESN. Hort. p. 251.

Gentiana parva in humidioribus GESN. ib. p. 260.

Gentiana pumila EI. Coll. p. 786.

Gentiana tertia TRAG. p. 175.

Gentiana III. CLUS. Hist. p. 313. folio angusto, *angustifolia* Pann. p. 284.

Pneumonanthe LOBEL. ic. p. 309. ex CLUSIO, uti certe icon apud CORDUM eadem est, quam
CAM. pro hac nostra proponit.

Gentiana minima MATTH. p. 646. folio latiori, CAM. Epit. p. 418. BARREL. ic. 51. n. II.

Viola calathiana s. autumnalis tertia THAL. p. 130.

Campanula pratensis LUGD. p. 824. &

Calathiana viola EOR. ib. DODON. ic. p. 212. &

Cruciata s. gentiana minima MATTH. LUGD. p. 1259.

KUZYR RENEALM. p. 69. ic. p. 68.

Campanula autumnalis Dod. AICHST. aest. ord. 3. T. II. f. 2.

Gentiana elatior angustifolia radice perenni flore magno I. B. F. boll.

Gentianae species, calathiana quibusdam, radice perpetua, s. palustris I. B. III. p. 524. (ubi secunda
icon pertinet ad SWEERTIAM LINN.) ZWING. p. 634. qui cum ARETIANA
flore lanuginoso confundit.

Gentiana angustifolia autumnalis C. B. Phyt. & Bas. p. 56. *major* C. B. RAJ. Syll. p. 132. T. aut de Par. p. 453. I. R. H. MURALT p. 713. RUPP. VAILL. ZANICH. p. 109. ic. 39. n. 1.

Gentiana palustris angustifolia H. OX. III. p. 483. RAJ. p. 719. MURALT. p. 743. denuo?

Gentiana f. *Calathiana viola* BARREL. ic. 52. n. 2. & ib. n. 1.

Gentiana floribus terminatricibus, raris, corollis erectis, plicatis, foliis linearibus LINN. Cliff. p. 80. ROYEN. p. 432.

Circa Bernam v. g. inter Seelhofen & Belp : Circa Mathod versus Orbam fl. In alpinis, semper locis udis.

Radix perennat, Caulis cubitalis, erectus, parum ramosus. Folia modo elliptica, & obtusa, modo angustissima, biuncem longa, ubique vix sesquilineam lata. Flores brevissime petiolati, in alis foliorum sessiles. Calyx tubulosus. Flos campaniformis, multo calyce longior, semirepandis quinque triangularibus coeruleis segmentis. Tubus intus punctatus. Plicae inter segmenta floris mediae eminent. Ovarium in medio ventricosum.

Vires habet Centaurii minoris s. PAULI.

II. GENTIANA foliis ovato lanceolatis, floribus campanulatis, in alis sessilibus.

Bizwurz prior sp. ARET. p. 234b.

Gentiana foliis fere asclepiadis GESN. M. Fract. p. 65.

Gentiana foliis hirundinariae seu asclepiadis quorundam GESN. Hort. p. 260.

Gentiana altera foliis hirundinariae DODON. purg. p. 72. Hist. p. 343.

Gentiana asclepiadis folio CLUS. Pann. p. 280. 281. C. B. PARK. H. OX. III. p. 484. BARREL. ic.

70. RAJ. p. 717. ZWING. I. R. H. TIT. It. MURALT. p. 713.

Gentiana II. CLUS. Hist. p. 312. *Clusii* TAB. p. 726.

Δεουσεφάρν RENEALM. p. 67. ic. p. 68.

Gentiana Silesiaca major SCHWENKE. p. 83.

Vincetoxicum I. CAES. L. 6. c. 79.

Gentiana folio asclepiadis falso creditae I. B. III. p. 523.

Gentiana floribus lateralibus solitariis sessilibus corollis erectis LINN. Cliff. p. 80. ROYEN. p. 432.

β *Flore albo* SCHEUCHZ. in catal. in pascuis alpinis Nideren & Buel supra Bilten Glaronensium.

In M. Pilati GESNER. Ego in M. Vogelberg Basileensium, & in M. Arni Vallis Emmiae, & in descensu M. Scheidek versus Haseliam vallem copiose reperi.

Caulis cubitalis, erectus, non ramosus. Folia ex ovatis lanceolata, quinquenervia, Asclepiadis. Flores sessiles in alis caulis supremi. Calyx campaniformis, tubo brevior, quasi resectus, segmentis rectis, angustis. Flos coeruleus, campaniformis, plicis inter segmenta mediis.

12. GENTIANA foliis imis petiolatis ellipticis, floribus campaniformibus, verticillatis.

Gentiana secunda ARET. p. 234.

Gentiana secunda TRAG. p. 175. sed obscure.

Gentiana punicea GESN. fract. p. 65.

Gentiana minor in alpibus GESN. Coll. p. 78b.

Gentiana I. f. major purpureo flore CLUS. Pann. p. 277. Hist. p. 312.

Gentiana major alia CAM. Epit. p. 416. optime

Gentiana major flore purpureo CAM. Hort. p. 65. PARK. BARREL. ic. 64. ex CLUSIO.

Κοιλανθ RENEALM. p. 65.

Gentiana magno flore purpureo I. B. III. p. 521. RAJ. p. 716*.

Gentiana major purpurea C. B. H. OX. III. p. 484. RAJ. Syll. exter. p. 130. I. R. H. SCHEUCHZ.

It. IV. p. 334. TIT. It. PLUKN. amalth. p. 105.

Gentiana coerulea major ZWING. p. 632.

β *Flore albo* CLUS. I. B.

GESNERUS in Pilato M. ARETIUS in Nesso. Ego in M. Waach, in vallis Urfariae pratis, ad fontes Rhodani. I. B. Burmi Rhaetorum. I. GESNERUS in Baerenboden, Regio & Pilato M.

Radix crassa, lignosa, fungosa, uti vulgari. Caulis cubitalis, non ramosus. Folia elliptica, longiora quam sequenti, quinque & septinervia, inferiora petiolata, suprema amplexicaulia. Flores alis supremorum foliorum insident verticillati. Calyx amplus, lacer, bivalvis. Flos campaniformis, absque plicis intermediis, extus obscure sanguineus, intus pallens, purpureis maculis pictus.

Amariorem esse lutea, & efficacior CLUSIUS.

13. GENTIANA foliis ovatis, floribus campaniformibus verticillatis.

Gentiana III. ARET. p. 234.

Gentiana major pallida punctis distincta CLUS. Pann. p. 280, I. B. III. p. 521. cum priori.

Gen-

Gentiana major pallido flore punctis distincto EL. Hist. p. 312. RAJ. Syllog. ext. p. 131. Hist. p. 717.

Gentiana major flore punctato C. B. H. OX. III. p. 484. I. R. H. SCHEUCHZ. It. IV. p. 334. cum descriptione, PLUKN. amalch. p. 105.

Gentiana major punctata MENZ. Ged.

Gentiana alpina major flore aureo & purpureo obsoleto BARREL. ic. 69. quod ad colores, icon vero est ex CAMERARIO.

Gentiana major flore pallido TIT. It.

Rarior prioribus. In dumetis juxta molem glaciale, ex qua *Rhodanus* oritur. In M. Gamor I. GESNER.

A priori modice differt. Folia majora, magis ovata. Flores pallidi, fuscis punctulis conspersi, calyx vero quinquedentatus, brevis.

14. GENTIANA caule nudo ramosissimo, flore rotato, punctato.

Gentiana XII. CLUS. Pann. p. 292. punctato flore Hist. p. 316.

Gentiana VIII. CLUS. TAB. p. 727.

Gentiana punctato flore SCHWENCKF. p. 85. subcoeruleo Pennaei I. B. III. p. 528. Icon vero exstat p. 524.

Μελανοεικτή. RENEAUM. p. 65.

Gentiana palustris latifolia flore punctato C. B. H. OX. III. p. 482. I. R. H. SCHEUCHZ. It. IV. p. 456. IC. ROBERT T. 91.

Gentiana Pennaei coerulea punctata PARK. RAJ. p. 721*. Syllog. ext. p. 131. annua BARREL. ic. 91.

Gentianella alpina minima, nervoso pyrolae aut Bellidis Globulariae folio nigricante palustris sabauda BOCCONE. p. 169, & T. 119. solo folia ima.

Sweetia CLIFF. p. 53. ROYEN. p. 433.

In Regina M. SCHEUCHZER.

Folia ad terram petiolata, quinquenervia, obtusa, superiora sessilia, exigua. Caulis pedalis, & ultra, ramosus, ramis florigeris aphyllis. Flores ad ramos sessiles paniculam spicatum efficiunt. Calyx & flos profundissime incisi, quasi rotati. Segmenta floris longa, lineata, punctata. Ad unguem cujusque segmenti duo tubercula rotunda, colore sature purpureo-coeruleo. Ob ea LINNAEUS novum genus fecit SWEERTIAE.

ORDO IV.

FLORE SAEPE PLUSQUAM QUINQUEFIDO.

14. GENTIANA floribus rotatis, verticillatis.

Gentiana RUELL. p. 473. FUCHS. p. 200. TRAG. p. 173. 174. CORD. Diosc. p. 496. Hist. p. 132. GESN. Coll. p. 78b. DOD. Purg. p. 69. Hist. p. 342. optime, CLUS. Hist. p. 331. CAES. p. 273. CAM. Epit. p. 415. bene

Gentiana magna GESN. Fract. p. 65.

Gentiana major vulgata ARET. p. 234.

Gentiana major GESN. Hort. p. 292b. MATTH. p. 644. LOB. ic. p. 308. RAJ. p. 716. Syllog. exter. p. 130.

Αεγείας RENEAUM. p. 64. 65.

Gentiana vulgaris major Ellebori albi folio I. B. III. p. 520.

Gentiana major lutea C. B. Bas. p. 55. H. OX. III. p. 484. I. R. H. T. 40. A. A. F. MUR. p. 761. RUDBEK p. 98. ZWING. p. 631.

Gentiana major vulgaris flore pallido BARREL. ic. 63.

Gentiana floribus lateralibus confertis pedunculatis corollis rotatis LINN. Cliff. p. 80. ROYEN. p. 432.

Nihil frequentius in *Jura* & *Alpibus*, etiam humilioribus locis, v. g. inter *Dess* & *Linieres*.

Radix cylindrica, crassa, fungosa. Caulis totus generis altissimus, bicubitalis, non ramosus. Folia amplissima, ovata, quinquenervia, albida, ima petiolata, suprema lata basi sessilia. Flores ad alas foliorum verticillati, in petiolis ramosis, dense congesti. Sub quovis flore duo foliola. Calyx spathaceus, bivalvis, lacer, altera portione leviter dentata. Flos ex brevi tubo profunde sectus in longa, acuta, segmenta, a quinque ad octo. Stamina ex flore eminent, ovarium ventricosum breve, conicum, longe rostratum. Ad ortum ovarii tot viridia tubercula, quot floris lacinae. Semina magna, foliacea, ex ovatis cordiformia, pene flava.

Haec in medicinam imprimis recipitur, amarissima, hinc stomachica, febrifuga GESNER. epist. p. 63. CHOMEL & C. BUCHWALD. p. 72. (ex proprio experimento in febre epidemica), & idem expertus est LENTILIUS, data radice ad unciam semis cum cortice fraxini. Basi the-
riacacae

riacae suae diateffaron esse C. HOFMANN. *de med. offic.* p. 309. In infuso, & extracto vinofo utilis, menses etiam movet, languores ventriculi domat, & omne cachexiae genus, ipsamque cum Centaurio Podagram. Nimio usu dicitur in vaccis Diarhoeas excitare BOCC. *off.* p. 187. Externo usu pro turunda, in fistulis, & pro pessario in menses ciendis adhibetur.

O R D O V.
FLORE CONSTANter OCTOFIDO.

16. GENTIANA caule dichotomo, foliis connatis, corollis octofidis LINN.
Cliff. p. 81. ROYEN. p. 433.

Perfoliata achillea GESN. Hort. p. 271 b.

Perfoliata alia E1. Tab. Coll. p. 95.

Centaurium luteum CLUS. Hispan. p. 356. CAM. Epit. p. 427. bene

Centaurium parvum flavo flore CLUS. Hist. p. CLXXX.

Centaurium luteum LOB. ic. p. 401. cum sua & CLUSII icone.

Achilleos CAES. p. 265.

Centaurium luteum prius LUGD. p. 1290.

Et *Centaurium luteum alterum* LUGD. p. 1291.

Centaurium minus luteum folio perfoliato TAB. p. 710. sed flore quinquefido.

Perfoliatum centaurium luteum I. B. III. p. 355.

Centaurium luteum perfoliatum C. B. Bas. p. 82. H. OX. II. p. 565. RAJ. p. 1093. MUR. p. 658.

T. aut de Par. p. 412. I. R. H. ZANICH. p. 56. ic. 20. 181.

Icones BARREL. 515. n. I. 516. n. II. 516. n. III.

Centaurium minus perfoliatum luteum, foliis angustioribus & latioribus ZWING. p. 630.

γ *Foliis ternis* AMBROS. cum ic. p. 145. I. R. H.

Centaurium luteum foliis ternis caulem ambientibus BUXB. Cent. V. p. 17.

C. GESNER in colle prope Silbrük; & ibidem MURALT. In pratis humidis *Michelfeldensium* C. B. I. B. Ego circa *Genevam* reperi ad vias, tum qua *Verfoi* itur, tum versus M. *Thuri*.

Caulis bipedalis, in summitate brachiatus, & subdivisus. Folia basi lata, ut coalescant connata, lanceolata, glauca. Flores partim ex divisionibus ramorum exeunt, partim ramos terminant umbellati. Calyx monophyllos, in octo capillamenta fissus. Floris tubus latus & brevis, segmenta rotata, plana, ovalia, flava. Ovarium prismaticum, tetragonum. Tuba simplex, sine profunde quadrifido. Fructus succo aureo turgens, quem stillat divulsus LISTER apud LOWTHORP. II. p. 698, DERHAM in epist. ad RAI.

L Y S I M A C H I A.

T. T. 59. LINN. II. 121.

Calyx profundissime quinquefidus. Flos rotatus, tubo nullo, stamina ad basin modo libera, modo in unum tubum connata. Tuba apice globoso. Fructus rotundus, apice dehiscit in dentes fere decem. Semina copiosissima, circa placentam rotundam. Folia conjugata aut verticillata.

654. LYSIMACHIA foliis ovato lanceolatis, floribus ad summos ramos spicatis.

Lysimachia RUELL. p. 979. TRAG. p. 183. MATTH. p. 349. CAM. Epit. p. 686. BLAKWALL. T. 278.

Lysimachia lutea FUCHS. p. 492. CAES. p. 261. TAB. p. 853. AICHST. aest. ord. 10. T. 6. f. 3. I. B. II. p. 903. cum icone Cardamines. RAJ. p. 1021.

Lysimachia vera CORD. p. 61 b.

Lysimachium luteum GESN. Hort. p. 266. THAL.

Lysimachium flavum GESN. Coll. p. 87 b.

Lysimachium legitimum DODON. Pempt. p. 84.

Lysimachia lutea communis CLUS. Hist. p. L.

Lysimachia lutea s. Salicaria LOB. p. 342.

Lysimachia lutea major, quae dioscoridis C. Bas. p. 70. T. aut de Par. p. 212. I. R. H. ZANICH. p. 176. ic. 157.

Blattariae affinis planta major flore luteo H. OX. II. p. 491.

Icones WEINM. T. 246 c. T. 247 a. b. T. 248. a. T. 249. huc faciunt.

β *Foliis binatis* C. B. I. R. H. VAILL. &c.

γ *Foliis quaternis*. C. B. I. R. H. VAILL. &c.

Locis udis frequens.

Caulis

Caulis erectus, angulosus, hirsutus, ramosus. Folia plerumque ad caulem ternata, ad ramos vero binata, ex longius ovatis lanceolata, subtus subhirsuta. Rami conjugati. Flores circa ramos paniculatam, absque foliis, in caule triangularem spicam faciunt. Calyx monophyllos, stellatus, quinque radiis per oram miniatis, acutis. Flos saturre flavus, segmentis latis, ex ovato acuminatis. Staminum tubus conjunctus in monadelphiam, subhirsutus.

Adstringere, ad faucium inflammationes valere LOBELIUS, adv. p. 344. Sed vix ullo in usu est.

2. *LYSIMACHIA* foliis subrotundis, solitariis, caule procumbente LINN. *Cliff.* p. 52.

Centummorbia FUCHS. p. 401.

Nummularia TRAG. p. 808. MATTH. p. 1013. GESN. Coll. p. 91b. DOD. p. 600. CAES. p. 261. CAM. Epit. p. 755. AICHST. Aest. Ord. 12. T. 2. f. 3. RAJ. p. 1099.

Nummularia a Fuchsio dicta GESN. Hort. p. 268b.

Nummularia f. centummorbia LOB. ic. p. 474. MAGN. Char. p. 219.

Hirundinaria f. Nummularia major TAB. p. 874.

Nummularia f. centimorbia I. B. III. p. 370.

Nummularia major lutea C. B. Bas. p. 89. ZANICH. p. 192. ic. 297.

Nummularia major flore luteo H. OX. II. p. 567.

Lysimachia humifusa folio rotundiore flore luteo T. aut de Par. p. 287. I. R. H.

β *Minor* TAB. IC.

In humidis frequens.

Caulis accurate terram sequitur, radiculis hinc inde demissis, quadrangulus. Folia conjugata, pene orbicularia, paulo longiora tamen, breviter petiolata. Florum petioli conjugati, longi, uniflori, aphylli. Calyx ex quinque foliolis cordatis, basi ampliori. Flos luteus, profundissime sectus, ut pene pentapetalos sit, segmentis ellipticis. Stamina ad basin minime conjuncta, pene magis a placenta, quam a tubo floris oriuntur.

Subadstringens est, blande saponacea subacris & subacida, rari usus. BOERHAAVIUS commendat, ex mediocritate virium, in scorbuto calidiori, in haemorrhagia uteri, in fluxibus sanguinis variis. Externo usu ulcera tibiaram in senibus sanat. Succum cum Bellide ad Phthisin laudat BUCHWALD. p. 184. Non aliam plantam certius vulnerariam esse interno usu & externo, ex proprio experimento, laudat AGERIUS.

3. *LYSIMACHIA* foliis ovato-acutis, floribus solitariis, caule procumbente LINN. *Cliff.* p. 52.

Nummularia sylvatica GESN. Hort. p. 268b.

Nummulariae genus minus erectum in sylvis EI. Coll. p. 91b.

Anagallis CLUS. Hist. p. CLXXXII. luteo flore EI. Pann. p. 493.

Anagallis lutea LOBEL. p. 466. ex CLUSIO, TAB. p. 717. RAJ. p. 1024. foliis nummulariae THAL. p. 14.

Alfina lutea LUGD. p. 1235.

Anagallis lutea nummulariae similis I. B. III. p. 370.

Anagallis lutea nemorum C. B. Bas. p. 74. H. OX. II. p. 569. IC. ROB. II. 20. ZWING. p. 618.

Lysimachia humifusa folio subrotundo acuminato flore luteo T. aut de Par. p. 490. I. R. H.

II. Minime diversam esse puto

Anagallidem alpinam ramosam luteam MUR. p. 703.

Circa Bernam in sylvis non rara, v. g. Bremgarten, sylvula sub Wabern &c. C. B. in sylva Wylenfi & ad Wiesam. In alpes etiam adscendit.

Caulis pariter prostratus, & per intervalla radicans, teres, ruber. Folia brevi petiolo, ex ovato breviter lanceolata. Petioli florales aphylli, longi, conjugati. Calyx quinquefidus, stellatus. Flos rotatus, petalis acutis, margine subtiliter serrato. Staminum circulus villosus, brevis. Tuba cylindrica, fructus ovatus.

A N A G A L L I S.

T. T. 59. LINN. II. 122.

Differt a *Lysimachia* ovario per medium horizontaliter dehiscente. Placenta rugosa, alveolata. In alveolis femina fere hemisphaerica, cava minuta.

1. *ANAGALLIS* flore phoeniceo CAMER. Hort. p. 14. C. B. Bas. p. 74. HIST. OX. II. p. 568. T. aut. de Par. p. 245. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 219.

Anagallis mas BRUNF. I. p. 238. FUCHS. p. 18. MATTH. p. 621. DODON. p. 32. LUGD. p. 1236. CAM. Epit. p. 394. optime, RAJ. p. 1023.

P p p

Anagil-

- Anagallis flore puniceo mas* RUELL. p. 429. TRAG. p. 387.
Anagallis CORD. Diosc. p. 84 b. *rubro flore* GESN. Coll. p. 58.
Anagallis mas phoenicea LOBEL. Ic. p. 465. I. B. III. p. 369.
Anagallis flore purpureo CAES. p. 262.
Anagallis terrestris mas THAL. p. 14. BLAKW. T. 43.
Anagallis phoenicea TAB. p. 716.
 Icones WEINM. T. 106. a. b. c. e. f.

Ubique in agris & hortis.

Teneri caules, quadrati, ramosi. Folia ex ovato leniter lanceolata. Flores ex petiolis conjugatis, aphyllis, unifloris. Calyx profunde quinquefidus, acutis segmentis; qualia & flori sunt, miniato: tubus brevis & albus est. Stamina ex tubo, barbata, aureis apicibus. Tuba simplex, apice parum crassiori.

2. *ANAGALLIS* flore coeruleo CAESALP. p. 262. CAMER Hort. p. 14. c. B. Basf. p. 74. PARK. HIST. OXON. II. p. 569. T. aut. de Par. p. 245. I. R. H.

Anagallis femina BRUNF. I. p. 239. FUCHS. p. 19. MATTH. p. 622. DODON. p. 32. LUGD. CAM. Epit. p. 395. RAJ. p. 1024.

Anagallis flore coeruleo femina RUELL. p. 429. TRAG. Ic. WEINM. T. 107 b.

Anagallis foemina coerulea LOB. Ic. p. 465. I. B. III. p. 369.

Anagallis terrestris femina THAL. p. 14. BLAKW. T. 274.

Anagallis coerulea TAB. p. 717.

Aliae varietates sunt β *Flore albo* GEOFROI III. p. 89.

γ *Foliis ternis.*

δ *Foliis quaternis.*

Nascitur paulo rarior ad vias & in vineis v. g. circa *Method.*

Priori altior est coerulea, folio & flore majori; addit BLAIR fructum magis ovalem esse. LINNAEUS utramque conjungit, & ROYENIUS *Anagallidem* vocat, *foliis indivisis* p. 416. Sed nunquam puto, aut rubra in coeruleam, aut in illam ista cultu transiit.

Leniter adstringit acida & terrea natura, & refrigerat, succulenta, & oleracea. Unde ergo illae mirae vires, ab omni tempore laudatae ad Maniam, nuper experimento D. MICHAELIS confirmatae? aut ad canum rabidorum morsum, ad menses movendos dictae C. HOFMANNO? Valde suspicor fallaciam aliquam in experimento subesse.

P R I M U L A.

LINN. n. 112.

PRIMULA VERIS T. T. 47.

& *AURICULA* T. T. 46.

Primulae calyx tubulosus, quinque alis elevatis, ad unam tertiam quinquefidus (MALPIGH *anat. plant.* f. 139.). Auriculae T. calyx brevis, campaniformis. Flos tubo fit cylindrico, & quinque cordatis segmentis expansis, sursum magis minusve excavatis. Stamina quinque brevissima, in nodulo tubi floris (MALP. l.c. f. 147. 173.) Tuba simplex, fine globoso, crasso. Ovarium in Primula T. oblongum, cylindricum: in Auricula urfi sphaericum, sex aut octo, aut decem (in Primula) valvis dehiscens, feminibus subrotundis, difformibus.

ORDO I.

CALYCE TUBO FLORIS PAULO BREVIORI OVARIO CYLINDRICO.

1. *PRIMULA* foliis rugosis, hirsutis, scapo unifloro.

Arthritica pallida, quae singulis pediculis singulos flores sustinet GESN. Tab. Coll. p. 60.

Arthriticae species singularis flosculis singularibus GESN. Hort. p. 248 b. quam Fabricius misit Epist. p. 94.

Primula veris minor DODON. p. 147.

Primula veris humilis & *acaules* CLUS. Pannon. p. 339.

Primula pallido flore humilis CLUS. p. 302. T. aut de Par. p. 320.

Silvarum primula LOB. Ic. p. 568.

Herba paralytis prior CAES. p. 261.

Primula sylvestris II. TAB. p. 319.

Βραχυστρωτο. RENEAUM. p. 116. cum icone.

Alisma silvarum COLUMN. *εὐτοβ.* p. 19. icon exterior.

Primula veris floribus ex singularis pediculis (sic lege, male enim habet pallidis) majoribus simplicibus I. B. III. p. 497. I. R. H.

Verba-

Verbasculum sylvestre majus singulari flore C. B.

Primula veris vulgaris PARKINS. RAJ. p. 1080. Syn. III. p. 284.

Verbasculum sylvestre majus singularibus floribus singularibus cauliculis insistentibus MORIS. II. p. 555.

Primula veris BLACKWALL. T. 52.

β *Minor* C. B. Phytop.

γ *Fl. viridi* TAB. p. 320.

δ *Flore pleno* I. B. &c.

C. GESNER ait, in sylvis nasci circa *Curiam* Rhaetorum, quam nunquam spontaneam vidi.

I. B. „ radix anisum redolet. Pediculi florales, palmares, ubi altiores, uniflori, Flos luteus pallens, ungue croceo, segmentis cordatis, odore evanido. Stamina lutea. Folia rugosa, nervis superne hirsutis, inferne glabris, similia *Primulae* 2: *Tuba*, ni fallor, longitudine tubi floris.

2. PRIMULA foliis rugosis, hirsutis, spica inclinata, flore pallido, majori, inodoro.

Icon BRUNFELS I. p. 96.

Phlomis altera sylvestris RUELL. p. 627.

Verbasculum non odoratum FUCHS. p. 851.

Herba paralyxis sylvestris TRAG. p. 200.

Arthritica pallidior GESN. Hort. p. 248.

Arthritis pallida inodora GESN. Tab. Coll. p. 606.

Primula veris altera MATTHIOL. p. 1150. CAMER. Epit. p. 884. bene

Primula veris major flore pallido DODON. p. 146. cum icone.

Primula veris pallido flore elatior CLUS. p. 301. I. R. H.

Primula pratensis inodora luteo pallida LOB. ic. p. 568. RUPP.

Primula sylvestris III. TABERN. p. 320. bene

Primula caulifera pallido flore inodora I. B. III. p. 426.

Verbasculum pratense vel sylvaticum inodorum C. B. Bas. p. 70.

Primula pratensis inodora lutea RAJ. p. 1081.

Verbasculum pratense potius sylvaticum inodorum MOR. II. p. 554.

In sylvis, sepibus, locis umbrosis, etiam in alpibus.

Radix fibrosa, longa. Rosa foliorum ad terram, quae petiolata, petiolo lato foliaceo, ferrato, folio ipso circumscriptione pene ovato sunt, rugosa, nervis crassiss, hirsutis, margine in rugas contracto, ferrato. Caulis pedalis, aphyllus. Umbella sparsa, spicata, inclinata, foliolis excepta vagis. Flos pallens, unguibus flavis. Valvae decem, femina hirsutiae brevi aspera, fusca. Tuba flore maturo dimidio brevior.

3. PRIMULA foliis rugosis hirsutis, spica inclinata, flore flavo, majori, odoro.

Herba paralyxis BRUNF. I. p. 97. DORST. p. 146. bene

Phlomis prior RUELL. p. 627.

Verbasculum odoratum FUCHS. p. 850.

Herba paralyxis vulgaris TRAG. p. 200.

Arthritica alia magis colorata GESN. Hort. p. 248.

Arthritica odorata GESN. Coll. p. 606.

Primula veris MATTH. p. 1149. CAM. Epit. p. 883.

Primula veris major flore eleganter luteo DOD. Pempt. p. 146.

Primula veris flavo flore elatior CLUS. p. 301.

Primula pratensis LOBEL. ic. p. 567.

Herba paralyxis altera CAES. L. 6. p. 57.

Primula veris, herba paralyxis TAB. p. 318.

Αρωσμηλὼν RENEAUM. p. 113.

Αλισσα pratonum COLUMN. οὐτοβασ. p. 21.

Primula veris flore luteo AICHST. Hybern. T. 4. f. 5.

Primula odorata flore luteo simplici I. B. III. p. 425. I. R. H.

Verbasculum pratense odoratum C. B. Bas. p. 70. H. OX. II. p. 554.

Primula veris major RAJ. p. 1081.

Paralyxis BLAKW. T. 226.

In pratis apricis & ficcioribus primo vere.

A praecedente differt flore saturo flavo, grati odoris, minore quam prioris, & tota planta humilior est. Haec discrimina ad varietates refert LINNAEUS, & utramque conjungit.

Modice odorata & anodyna potius quam cephalica est, BUCHWALD. p. 215. non valde ad Epilepsiam aut paralyfin potens: Aqua stillatitia pro vehiculo medicamentorum

torum cardiacorum inservit: Infusum leniter anodynum, vertigines virginum male menstruataram conpescit CHOMEL.

4. PRIMULA foliis glabris, rugosis, subtus farinosis, umbellifera.

Majele CORD. Sylv. obs. p. 221b.

Kayserlin ARET. p. 235.

Arthritica minor coeruleis floribus GESN. Hort. p. 248b.

Arthritica inodora coerulea GESN. Coll. p. 60b.

Primula veris rubro flore CLUS. Pann. p. 340. Hist. p. 300. de BRY. Floril. T. 27. I. R. H. &c.

Sanicula alpina minor f. media LOB. ic. p. 570.

Primula veris media TAB. p. 321.

Primula veris angustifolia rubra AICHST. Vern. Ord. 7. T. 4. f. 4.

Primula veris minor purpurascens I. B. III. p. 498. RAJ. p. 1084.

Verbasculum umbellatum alpinum minus C. B. RAJ. Synopf. III. p. 285. H. OX. II. p. 555. (conjungit cum sequente) MURALT. p. 569.

Primula floribus erectis fastigiatis LINN. Lapon. n. 79.

II. Majus & albo flore.

Primula veris albo flore CLUS. Pann. p. 341. Hist. p. 300.

Paralytica alpina Sanicula angustifolia major LOB. ic. p. 570. eadem.

Primula alpina angustifolia TAB. p. 322.

Primula veris angustifolia alba AICHST. l. c. f. 5.

Verbasculum umbellatum alpinum majus C. B. H. OX. I. c.

Primula alpina major PARK. RAJ. p. 1084.

Flore coeruleo non raro reperi; & prope Bernam quidem inter utrumque balneum, & ad Arolae ripam circa *Seelhofen*. In pratis uliginosis M. *Utliaci* MURALT. ibidemque I. G. *auf dem Wiedikumer ried*. In alpinis pratis ubique.

Folia in rosulam, petiolata, longius elliptica, leviter circumferrata, firmiora, quam prioribus, subtus tota farinosa. Petiolus aphyllus: sub umbella pariter foliola. Umbella plana duodecim, & ultra, florum. Calyx tubo floris paulo brevior, farinosus. Segmenta floris planissima, purpureo coerulea, cordata, angustiora, quam prioribus. Ovarium breve, tuba longa.

Haec planta non patitur Auriculas separare a Primulis, cum farinam & fructum Auricularum, calycem & florem planum Primulae nata sit. Absque hac stirpe si foret, concederem omnino HEISTERO (*anim. in syst. Linn. §. 45* seqq.) & separarem a Primulis Auriculas.

ORDO II.

CALYCE VALDE BREVI OVARIO SPHAERICO.

AURICULA URSI. T.

5. PRIMULA foliis ferratis, carnosiss, glabris, limbo florum conico CLIFF. p. 50.

Flühblümlein flore luteo ARET. p. 234b.

Flühblümlein flore pallido ID. ib.

Arthritica odorata montana petraea GESN. Tab. Coll. p. 60b.

Arthriticae genus alpinum GESN. Hort. p. 248b.

Lunaria arthritica GESN. Fract. p. 64. de plant. noctu lucent. p. 23.

Lunaria in horto lutea EI. Coll. p. 87.

Sanicula f. auricula ursi MATTH. p. 966.

Auricula ursi DOD. p. 148. CAES. p. 262. CAM. Epit. p. 706. I. CLUS. Pann. p. 344. Hist. p. 302.

Paralytica alpina sanicula f. auricula ursi lutea LOB. ic. p. 569.

Auricula ursi flore luteo CAM. Hort. p. 25. AICHST. Vern. Ord. I. T. II. f. 3. I. B. III. p. 499. RAJ. p. 1082. I. R. H. MAGN. Char. p. 222.

Auricula ursi flosculis luteis TAB. p. 723.

Αυρίcula COLUMN. Phytob. p. 17.

Sanicula alpina lutea C. B. H. OX. II. p. 557. T. 24. f. I. MUR. p. 515. ZWING. p. 816.

Abunde in pratis mediocriter altis alpium.

Rosula ad terram ex foliis brevi & latoungue petiolatis, carnosiss, ovatis, leviter circumferratis, aut solo tumente limbo circumdatis, glaucis. Caulis ex apice flori-fer, umbellatus. Calyx universalis ex squamis latis, brevibusque, Peculiares calyces breves, campaniformes, quinquedentati, farinosi. Floris tubus paulatim latefcit, calyce duplo longior, segmentis sursum cavis, late cordatis, sulfureis, odoratis. Tuba tubi floris longitudine.

β *Flore albo* ARETIUS & PIPERINUS in Bernensium montibus apud GESNERUM Hort. p. 248 b. GESNERUS audiit circa *Wesen* inveniri Tab. Coll. p. 87.

Vide icones TAB. p. 323. AICHST. Vern. Ord. I. T. XI. f. 1. de BRY T. 38. WEINM. T. 207 b.

γ *Flore purpureo.*

Flühblümlein flore purpurascence, & flore sanguinis in modum rubescence ARET. p. 234 b. nisi sint sequentium specierum.

Arthritica alpina flore sanguineo ARET. apud GESN. Hort. p. 248 b.

Auricula urfi flore purpureo DOD. p. 148. absque icone, LOBELI ic. p. 570. folio limbo cincto AICHST. Vern. Ord. I. T. XI. f. 2. de BRY T. 38. RAJ. p. 1083. I. R. H.

Auricula urfi II. CLUS. Pann. p. 346. Hist. p. 303.

Sanicula alpina rubra TAB. p. 376. *purpurea* C. B. ZWING.

Auricula urfi f. primula veris alpina flore rubente I. B. III. p. 867.

Sanicula alpina purpurea f. auricula urfi MURALT. 514.

Auricula urfi flore rubro medio luteo WEINM. T. 208 a.

Ex *Rhaetia* I. B. inter *Clavennam* & *Burmium*. In *Nesso M.* ARETIUS: in *Grindelwald* nasci C. GESNER. I. G. in m. *Gamor Abbatiscellanorum*.

Non videtur a priori aliter quam colore floris differre.

δ *Flore guttato*, PIPERINUS apud GESNERUM.

ε *Flore coeruleo* EI. ib. quas quidem nullibi vidi sponte nasci: uti neque pulchras ex illa in Flandria natas varietates, quae in hortis frequenter reperiuntur.

6, PRIMULA foliis ferratis, glabris, carnosiss, rotundioribus, scapo plerumque unifloro.

Alia species arthriticae ARET. p. 234 b.

Arthriticae alpinae species alia minor GESN. Hort. p. 248 b.

Lunaria arthritica flore rubro in alpidibus Bernensium EI. de noct. lucent. p. 23.

An minor *arthritica flore purpureo* GESN. Tab. p. 60 b. videtur.

Sanicula alpina minima H. O. X. II. p. 557.

In summi M. *Scheidek* scopulis medio Junio M. In *Gottardo M.* HUBERUS ex *Rhaetia*.

Rosula, uti priorum, sed minor, foliis non longioribus sua latitudine, carnosiss. Scapus pollicaris, uniflorus, raro biflorus. Flos cauli toti aequalis, vel major, nihilo minor folio plantae, segmentis emarginatis, purpureus, centro pallido. Calyx non farinosus.

β. An satis vere differt *Auricula Urfi VI.* CLUS. Pann. p. 350. VIII. minima Hist. p. 305. cum icone non bona.

Auricula minima flore niveo TAB. p. 325.

Sanicula alpina minima TAB. p. 716.

Auricula urfi minima flore carneo & niveo I. B. III. p. 869. RAJ. p. 1083. * Syll. ext. p. 75. I. R. H.

Sanicula alpina minima carnea & nivea ZWING. p. 817. C. B. WAGN.

Nullam certe vidi plantam, quae huius generis sit, & a prioribus differat.

7. PRIMULA foliis glabris, carnosiss, integerrimis

Auricula urfi IIII. CLUS. Pann. p. 359. Hist. p. 303, 304.

Auricula urfi TAB. p. 324.

Auricula urfi carnei coloris, foliis minime ferratis I. B. III. p. 868. RAJ. Syll. p. 74. I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 31. It. II. p. 130.

Auricula urfi flore rubello de BRY T. 38. &

Auricula urfi secunda, foliis carnosiss mucronatis de BRY.

Sanicula alpina rubescens foliis non ferratis C. B. ZWING.

Auricula urfi alpina rubescens folio non ferrato H. O. X. III. p. 557. RAJ. p. 1083.

Saniculae alpinae purpureae species alia MUR. p. 514.

SCHEUCHZERUS in *Ioch, Surenenek, & Septimo M.* supra *Malojam.* HUBERUS ex *M. Lunae.* Ex *Glaronensibus* alpp. MUR. In *Hohencastlen & Krajalp* Abbatiscellanorum, & *Furkmatt* I. G.

Radix dura, quasi villis tecta. Rosula similis, sed folia ex ovalibus lanceolata, margine integerrimo. Cauliculi vix unciales, uniflori biflorique. Flos toti cauli aequalis, calyce longiori, quam in auricula n. 5.

A R E T I A
ANDROSACES spec. T.

Ita voco plantarum genus, tubo floris cylindrico, segmentis planissimis, integris aut emarginatis, decem glandulis sub origine segmentorum floralium corollam facientibus,

tibus, ovario spaerico, tuba brevi simplicissima. Ab Androsace differt corolla sua glandularum, calyce non ferrato, & tubo floris cylindrico, qui in Androsace inferne ventricosus, superne valde angustus est. Nomen est ab ARETIO, cive meo, qui Alpinas Patriae stirpes legit, & ad GESNERVM misit, coluitque in horto, iterque Alpinum edidit post GESNERI Fractum M. antiquissimum.

I. ARETIA villosa, floribus umbellatis.

Sedum alpinum alterum lacteo flore, CLUS. Pann. p. 489. 498. bene

Sedum minus X. Hist. p. LXI. & *alpinum* IIII. in icone p. LXII.

Jasne montana LUGD. p. 1204. AMBROS.

Chamaejasme alpina I. B. III. p. 869. RAJ. p. 1085.

Sedum alpinum hirsutum lacteo flore MOR. III. p. 473.

Sedum minimum alpinum villosum PARK. p. 736. RAJ. Syll. ext. p. 232.

Sanicula alpina minor hirsuta floribus umbellatis, albis, suaveolentibus, FLUKN. p. 331.

Androsace alpina perennis angustifolia villosa & multiflora I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 30. It. IV. p. 329.

II. *Alpine alpina cauliculis nudis prolifera* C. B.

III. *Varietas flore carneo.*

Sedum alpinum pusillum hirsutum floribus carneis velut in umbellam dispositis RAJ. Syll. exter. p. 304. cum descriptione.

Passim in alpinis reperi, Neunenen, Stokhorn, Scheidek, Gemmi &c. SCHEUCHZER ad radicem M. Titliaci, & in Rhaetia, ubi olim I. B. legerat. RAIUS in M. Dolaz, & ego in Falconario M.

Folia ad terram concinnam rosulam faciunt, ovalia, vel longius elliptica, ambitu integerrimo, juniora copiosissimo albo tomento adspersa. Pediculus floralis unciam altus, simplex. Foliola sub umbella in stellae speciem, majuscula. Umbella floralis densa, plana. Calyx campaniformis, semiquinquefidus. Flos albus, umbilico modo rubro, modo luteo. Petala emarginata.

2. ARETIA villosa, scapis unifloris, T. VIII.

Inter plantas C. BAUHINI fuit cum nomine *Sedi alpini hirsuti lacteo flore*.

A priori, cum quo convenit folio & calyce leniter villosis, differt cauliculis numerosissimis, perpetuo unifloris.

3. ARETIA glabra, obtusifolia, umbellifera,

An *Androsace alpina perennis angustifolia glabra & multiflora* I. R. H.

In Gotthardo M. 1736. KÖNIGIUS ex M. Belchen, qui *Vogesi* pars est.

Ab Aretia n. 1. diversa est. Rosae foliorum ut primae, sed glabrorum, uti calyx glaber est. Scapus umbellifer, sed rarior, umbella longius pediculata.

4. ARETIA cauliculis teretibus, foliis imbricatis, floribus sessilibus T. VIII.

Androsace alpina minima COMM. LIT. NOR. 1731. p. 380.

In faxis Gemmi M. circa Dauben. I. G. ex altissimis locis M. Pündtnerberg.

Radix perennis, multiceps, lignosa. Cauliculi toti foliis tecti, musci similes, vel sedi facie. Folia brevissima, ovalia, imbricatim se contegunt, & exigua parte eminent, tota hirsuta. Flos unicus ramum terminat, in scapo lineam alto unifloro. Calyx magnus, florem totum pene tegit, profunde quinquefidus. Tubus floris latus, pallidus, segmenta planissima, rotunda, lactea.

5. ARETIA foliis ciliatis linearibus, floribus umbellatis. T. f.

Androsace angusto nervoso folio multiflora T. VII.

I. GESNERUS ex alpinis Abbatiscellanis

Sequentis similis est, sed durior. Radix lignea, multiceps. Rosa densa foliorum glabrorum, gramineorum, ad margines minute ferratorum. Scapus umbellam praefert, foliolis exiguis susceptam, compactam. Calyx semiquinquefidus, tubi floris longitudine. Flos videtur violaceus fuisse, rotundis segmentis.

6. ARETIA foliis linearibus, glabris, scapo paucifloro.

Sedum alpinum tertium lacteo flore, CLUS. Pann. p. 490.

Sedum minus XI. CLUS. Hist. p. LXI. absque icone.

Sedum alpinum alterum COLUMN. Ecphr. II. p. 64. 65. bene

Phyllo Dalechampii aliquatenus similis I. B. III. p. 762. cum bona icone.

Sedum alpinum gramineo folio lacteo flore C. B. Bat. p. 83. P. H. OX. III. p. 472. MUR.

Sedum alpinum angustissimo folio lacteo flore C. B. EX COL. SCHOL. BOT.

Sanicula alpina angustissimo folio flore albo FLUKN. p. 332.

Sanicula alpina angustissimo folio flore carneo FLUKN. l. c. & T. 108. f. 5.

Androsace alpina perennis angustifolia glabra flore singulari I. R. H. TILL.

II. *Alpine alpina minima glabra* C. B. Prodr. p. 118. ex fide herb. vivi.

DICOTYLEDONES: ISOSTEMONES.

487

In *Wasserfall* C. B. & I. B. In *Chasseral* & *Falconario* M. & ubique in alpibus & *Jura*, locis lapidosus.

Folia rosulas faciunt erecta, firma, graminea, densa, mucrone longe adtenuato. Cauliculi plures, unum & plerumque plures flores ex apice praeferunt, quatuor uncias saepe alti. Calyx campaniformis, in angustos dentes semiquinquefidus, tubo floris aequalis. Segmenta floris lactea, ortu, & decem glandulis flavis, emarginata, angusta, odore primulae.

H O T T O N I A

BOERHAAVE p. 206. LINNAEI n. 120.

Calyx profundissime in quinque partes angustas sectus. Tubus floris ventricosus, segmenta quinque oblique rescissa, emarginata. Ovarium turbinatum, ex pentagono, uniloculare, seminibus circa axin plurimis. Tuba simplex, globulo ornata.

1. *HOTTONIA* BOERH. p. 207. PONTED. *Anthol.* p. 272. RAJ. *Syn.* III. p. 285. LINN. *Cliff.* p. 51. ROYEN. p. 41.

An *Stratiotes fluviatilis* GESN. Hort. p. 283?

Myriophyllum alterum MATTH. p. 1168. non male. EPIT. p. 879. bene

Viola aquatilis DODON. p. 230. Pempt. p. 584. cum meliori icone, & deteriori, foliorum sub aquis natorum.

Myriophyllum equisetifolium palustre LOB. Ic. p. 790. cum deteriori icone.

Myriophyllum CAES. p. 263. RUPP.

Foeniculum aquaticum II. TAB. p. 73.

Millefolium aquaticum dictum viola aquatica I. B. III. p. 782. RAJ. p. 1101.

Millefolium aquaticum seu viola aquatica caule nudo C. B. Bas. p. 42. ZWING. p. 929. H. OX. III. p. 622.

Millefolium aquaticum IOHREN. praef.

Stratiotes vulgaris flore albo VAILL. Mem. de l'acad. 1719. p. 27.

β *Flore purpureo* VAILL. ib.

II. *Millefolium aquaticum equisetifolium caule nudo* C. B. HERM. COMMELYN Indig.

Millefolium aquaticum dictum viola aquatica secundum C. B. ic. H. OX. I. C.

Michelfeldae in fossa, quae longe elivum observat. Circa *Walperswyl* in fossis.

Caulis longe repit, & radículas per intervalla emittit fistulosus, deinde erigitur ex aqua cum floribus. Folia in aqua reflexa, super aquam expansa, quinata, pinnata, pinnis planissimis, longis, linearibus, alias simplicibus, alias bifurcatis & ramosis. Verticilli florum per gradus inminuti, foliis insident exiguis. Flores petiolati, albi, aut purpurascens, umbilico flavescente.

M E N O A N T H E S

TILL.

MENIANTHES T. T. 15. LINN. n. 117.

Calyx quinquefidus, brevis. Flos tubulosus, sed evasatus, semiquinquefidus, segmentis erectis, per marginem subtiliter fimbriatis. Tuba simplex, apice discoide. Fructus ovalis, monangios, polyspermos.

1. *MENOANTHES* foliis ternatis LINN. *Cliff.* p. 52. *Lapon.* n. 80. ROYEN. p. 430.

Trifolium palustre CORD. Hist. p. 96. cum icone, DOD. Pempt. p. 580. AICHST. Vern. Ord.

7. T. 3. I. B. II. p. 389. C. B. Bas. p. 92. RAJ. p. 1099. MUR. p. 567. BLAKW. T. 476.

Limonium CORD. Diosc. p. 62 b.

Isopyrum DOD. ic. II. p. 383. GESN. Hort. p. 263.

Trifolium paludosum LOBEL. Ic. II. p. 33. PARK.

Trifolium fibrinum TAB. p. 521.

Acopa Dioscoridis H. OX. III. p. 604. f. XV. f. 2. bene

Menianthes palustre T. aut. de Par. p. 494.

Menianthes palustre angustifolium & triphyllum I. R. H. RAJ. *Syn.* III. p. 285.

β *Trifolium majus* TAB. p. 520.

Menianthes palustre latifolium & triphyllum I. R. H. MAGN. Char. p. 218. RAJ. *Syn.* III. l. c.

In paludosis non rarum. Circa lacum *Felinum* MURALT. Inter *Frienisberg* & *Seedorf* legi, circa *Nodz*, *Weissenburg* &c. Varietatem β. in sylva *Bremgarten* reperi, non longe a *Lenggassen*, versus *Neuenbrück-weg*. Olim *Michelfeldae* natum fuisse ZWINGER. *Tiguri* & *Genevae* I. B.

Caulis

Caulis vaginis tectus, erectus, pedalis. Folia ad radicem producit ex longo petiolo, ovalia, lenissime serrata. Spica laxa scapum terminat, ex floribus petiolatis, squama sub petiolo posita. Calyx campaniformis, profunde quinquefidus, etsi numerus fissurarum aberrat, segmentis obtusis. Eadem in flore varietas, cujus latus tubus est, color albus, tinctus roseo. Stamina tot, quot segmenta floris. Ovarium subrotundum, compressum, uniloculares bivalve.

Amarissimus sapor cibo quidem inutilem reddit, solis tolerabilem Laponibus, medicamentosam vero, aperientem, mucos resolvendo aptissimam, ad morbos chronicos, scorbuticos (WILLI), hypochondriacos, arthriticos laudatam, & frequentissimi usus: Pulchram Paralyseos hypochondriacae curationem succo hujus plantae perfecit VIRIDET. Arthritidis validae in se ipso succo sero lactis diluto BOERHAAVIUS, in hydropse WILLI, sed incipiente S. PAULI. In ulceribus antiquis, Podagra, & plerisque chronicis morbis idem fidus testis laudat BOERHAAVE. Lithontripticum esse apud BRESLAVIENSES lego 1722. M. febr. sed vix fidem adhibeo. Pulvis caulium alvum purgat, si ad drachmam fumatur, & vomitum movet WILLIUS Aët. Dan. III. Obs. 75.

Menoanthen rotundifoliam sive *Nymphoides* T. nondum in Helvetia reperi.

S O L D A N E L L A

T. T. 16. LINN. II. 115.

Calyx monophyllos, profundissime quinquefidus, perangustis segmentis. Flos lato tubo, expansus, quinquefidus, segmentis laciniatis, tenuissime dissectis. Filamenta brevissima, apices acuti, Tubae simplici circumpositi. Fructus longe cylindricus, apice multidentato apertus, polyspermos, unilocularis.

I. SOLDANELLA CLIFF. p. 49. ROYEN. p. 414.

Viola alpina foliis Asari minoribus GESN. Tab. Coll. p. 114b.

Viola alpina foliis scite dissectis IDEM Epist. p. 94.

Soldanella alpina minor CLUS. p. 309. RAJ. Syll. p. 239.

Soldanella minore folio CLUS. Pann. p. 355.

Soldanella montana LOB. p. 715. (cum propria icona) quibusdam I.B. II. p. 817. pro utraque RAJ. Syll. p. 239. pro majore.

Soldanella alpina CAM. Epit. p. 254.

Soldanella alpina folio minus rotundo C. B.

Soldanella alpina minor folio minus rotundo H. OX. II. p. 286. FLUKN. I. R. H. TILL.

β *Soldanella alpina major* CLUS. p. 308.

Soldanella alpina EI. Pann. p. 354. folio rotundo ZWING. p. 447.

Soldanella alpina rotundi folia C. B. I. R. H. MUR. p. 633. SCHEUCHZ. It. I. p. 50.

Soldanella alpina rotundifolia major H. OX. II. p. 285.

γ *Foliis subtus rubris* CLUS.

δ *Flore albo* CLUS. I. R. H. SCHEUCHZ. It. IV. p. 341.

Coerulea in omnibus alpebus ad nivis deliquia subnascitur: Albam SCHEUCHZERUS reperit in valle Piora ad alterum Ticini fontem. I. GESNERUS similibus locis.

Radix perennis, lignosa: Folia petiolata, reniformia, sed rotundiora, integerri-
ma, firmula, sature viridia. Scapi nudi, biflori, & triflori. Color sature coeruleus.

Acriter purgare ait CONSTANT, in praef. ad Med. Helv. sed vereor, ne cum marina soldanella confuderit, quae convolvuli species est.

C O N V O L V U L U S

TOURN. T. 17. LINN. II. 134.

Calyx quinquefolius, inaequalis. Flos ex angusto paulatim dilatatus, fine amplissimo, in quinque angulos plicatili, orbiculari, obscure quinquefido. Stamina filamentis in origine latis, crassis, hirsutis, apicibus longis, angustis, sagittatis. Fructus (in nostris) corolla pulposa, colorata, cinctus, pyriformis, tuba simplici, fine lato & brevibus duobus foliolis terminata. In nostris trilocularis est, in aliis unus tantum, duove loculi sunt. Lactescunt nostri, & plerique, aut omnes, exotici.

I. CONVULVULUS foliis sagittatis, angulosis, petiolis unifloris.

Volubilis BRUNF. III. p. 90. major TRAG. p. 805. TAB. p. 875.

Helxine Cissampelos CORD. Dioec. p. 64.

Convolvulus major GESN. Hort. p. 255. Tab. Coll. p. 70b. CAES. p. 384. I. B. II. p. 154. RAJ. p. 725. Smit-

- Smilax levis* FUCHS. p. 720. MATTH. p. 1212. Epit. p. 932.
Smilax levis major DOD. Purg. p. 210. Pempt. p. 392.
Smilax laevis vel lenis major LOB. ic. p. 619.
Convolvulus major albus C. B. Bas. p. 85. T. aut de Par. p. 72. & I. R. H. ZWING. MAGN. Char. p. 219. BLAKW. T. 38.
Convolvulus vulgaris major albus, f. flore majori albo H. OX. II. p. 12. S. I. T. 3. f. 6.
 β Non lactescens WEINM. T. 413.

Ubique ad sepes fruticesque scandit volubili caule.

Sepedalis est, & ultra. Folia cordata, retro projectis auriculis, angulose serratis. Calyx alius exterior spathiformis, bifolius, amplissimus, & altero major, alius interior, quinquefolius, campaniformis. Flos peramplius, lacteus, obscurissime divisus (BLAIR. *Essays* T. 4. f. 3.). Fructus trilocularis.

Acridi lacte manat, purgat, hydropi, ictero obponitur, sed raro. Succus inspissatus ad viginti grana & ultra datus scammoniae vires habet. Radix non acris, suis expetitur I. B.

2. CONVOLVULUS foliis sagittatis, mucrone longissime coeunte, petiolo unifloro.

- Helxine in segetibus* CORD. Diosc. p. 64.
Helxine Cissampelos FUCHS. p. 258. MATTH. p. 1011. CAM. Epit. p. 753. LUGD.
Volubilis DORST. p. 300. minor TRAG. p. 806.
Iasione GESN. ind. quadr. p. 45.
Convolvulus minor GESN. Hort. p. 255. Tab. Coll. p. 71. CAES. p. 383.
Smilax laevis minor DOD. Purg. p. 213. Pempt. p. 393. (valde sagittatum pingit.)
Convolvulus minor purpureus LOB. ic. p. 619.
Volubilis arvensis flore roseo TAB. p. 877.
Helxine cissampelos multis, seu convolvulus minor I. B. II. p. 157.
Convolvulus minor arvensis C. B. Bas. p. 85. T. aut de Par. p. 72. I. R. H. ZWING. p. 148.
Convolvulus minor vulgaris RAJ. p. 725.
Convolvulus vulgaris flore minore albo vel purpureo H. OX. II. p. 13. S. I. T. 3. f. 9.
 Flore variat albo, dilute purpureo, albo cum stella inscripta carnea &c. vide icones WEINM. T. 415 b c. T. 416 a. MALPIGH. anat. plant. f. 133.
 β An vere differt *Convolvulus sagittariae folio flore purpureo* FLUKN. p. 113. T. 85. f. 3. I. R. H. Et *Convolvulus minimus angusto auriculato folio* BOCC. Mus. di Piant T. 33.

In agris, & in hortis nimis frequens.

Caulis humilis, sibi permixtus procumbit, circa plantas vero maxima volubilitate se elevat, cubitalis, & major. Folia hilo excisa, longe gracilescentia, in medio latiora, angulis juxta hilum modo recte rescissis, modo longe retrorsum sagittatis. Petiolus monanthos: Sub flore, sed remote, duo foliola. Calyx verus quinque obtuse ovalibus foliolis fit. Flos rotundo ambitu finitur, juxta quinque angulos plicabilis, quos intus signat stellula carnea. Fructus rotundus, semen nigrum, conicum fere. Succus alvum movet SCHWENCKFELD.

STRAMONIUM.

T. T. 43. 44.

DATURA LINN. n. 135.

Calyx pentagonus, leviter quinquefidus. Tubus floris praelongus, paulatim latescit, & amplo pentagono ambitu definit, angulis in cornua exeuntibus. Stamina longa, apicibus ovatis. Tuba apice fungoso, bicolli. Fructus aculeis hispidus, quadrivalvis, quatuor septis integris, & totidem septis dimidiatis divisus, polyspermos, succinctus corolla rotunde resecta, de calyce delapso residua. Semina obtuse triangularia, plana, rugosa.

1. STRAMONIUM fructu erecto, calyce pentagono.

- Nuci metellae congener planta* CAM. Epit. p. 176.
Datura Acoftae LUGD. p. 1912.
Solanum manicum Diosc. COLUMN. Phytob. p. 47.
Stramonium altera major f. Datura quibusdam I. B. III. p. 624.
Solanum foetidum poma spinoso oblongo C. B. &c.
Srramonium BLAKW. T. 313.
Datura pericarpis erectis ovatis LINN. Cliff. p. 55. ROYEN. p. 422.

In hortis & finetis frequens, etsi exotica procul dubio origine natum.

Caulis ex una radice latissime se diffundit dichotomus. Folia longe petiolata, explanata, angulose divisa, margine latis laciniis semilunaribus exsecto, tenera. Flores

insident divisionibus caulium albi; Fructus ovalis, erectus. Odor virus prodit.

Narcotici generis est, & deliria movet, ut BARTHOLETUS ex hac planta per artem deliria maniae contraria movere conatus sit. Deliria certe, conciliata ab amicis, in India passus est KAEMPFERUS, sed, procul dubio ob correctionem pharmaci, sua-
via, & innoxia *Amoen. Exot. Fasc. III. Obs. XV.* Remedium in aceto est KRAMER *Comm. Lit.* 1733. n. 32. Mors a semine, quod funesto errore, ex germanico nomine orto (*Schwarzkiimmel*) non raro pro Nigellae semine venditur, teste BUCHNERO *Misc.* 1727. p. 122. Extus adplicatum validissime relaxat, & emollit: Ad canculos, inflammationes, dolentia ulcera, commendant aliqui, vix, puto, experti.

P O L E M O N I U M.

T. T. 61. LINN. n. 131.

Calyx campaniformis, ad duas tertias quinquefidus. Flos campaniformis, sed brevis, pene rotatus, segmentis quinque latis & brevibus. Filamenta basi latiori & barbata, deinde angusta, apices sagittati. Ovarium ovato conicum, triloculare, polyspermon, emittit tubam apice in tres planas ligulas fissili. Semina angulosa, acuminata, figurae irregularis.

1. POLEMONIUM LINN. *Lap.* n. 86. *Cliff.* p. 63. ROYEN. p. 432.

Phu peregrinum GESN. *Hort.* p. 272.

Valeriana graeca DOD. p. 352. bene TAB. p. 166. RAJ. p. 1102.

Valeriana peregrina LOB. ic. p. 716.

Valeriana graeca flore coeruleo AICHST. aest. ord. 9. T. 11. f. 3.

Valeriana graeca quorundam, flore coeruleo (& albo) I.B. III. p. 212.

Valeriana coerulea C. B.

Vulneraria alata, Blattariae flore coeruleo H. ox. III. p. 605. qui primus a Valerianis removit.

Polemonium vulgare coeruleum (& album) I. R. H. RUDBEK p. 99. SCHEUCHZ. It. VI. p. 460.

β *Flore albo* AICHST. l. c. f. 2. I. B. I. R. H. RUDBEK. &c.

In eadem autem stirpe utrumque colorem se vidisse testatur LINNAEUS.

In *Rhaetia* sylvis I. B. In descensu *Albulae* M. versus *Bergun* SCHEUCHZER, & pene ibidem HUBER. In descensu *Spelugae* etiam SCHEUCHZER. In rivo *audeffus de Noirvaux, du coté de la f. Croix* Bernensium DIVERNOI.

Caulis firmus, erectus, cubitalis & ultra, ramosus. Folia pinnata, paribus pinnarum undecim & ultra, extremo inpare: Pinnae ex ovatis lanceolatae sunt. Flores circa ramorum summitates, in spicas densas.

C A M P A N U L A.

T. T. 37. LINN. n. 129.

A Polemonio differt, quod fructui summo flos insideat, & lateraliter tribus foraminibus aperiatur, idemque flos longiori Tubo sit, pariter autem ample quinquefido: & dantur praeterea species, in quibus magis, quam Polemonio, rotatus est. Calyx quinquefolius. Semina ad tres conspicuas placentas. Ovarium paulo supra pediculum aperitur, evolutis triangularibus parietis portionibus. Hanc, & Rapunculum, etsi sit flore fructui insidente, separare, aut cum Umbilicatis conjungere ipsa Natura vetuit.

1. CAMPANULA foliis asperis, imis cordatis, reliquis longe acuminatis, ferratis, calycibus hirtis, ala multiflora.

Campanula FUCHS. p. 432. bene

Uvularia TRAG. p. 926.

Uvularia f. campanula vulgaris GESN. *Coll.* p. 115.

Rapum sylvestre majus foliis fere urticae EI. *Hort.* p. 276.

Rapum sylvestre alterum, Cervicaria major DOD. *coron.* p. 31. bene, Pempt. p. 164.

Trachelium vulgare CLUS. p. CLXX.

Trachelion, Cervicaria, & uvularia TRAGI & *Herbariorum* LOB. p. 326.

Archangelica CAES. p. 386.

Cervicaria major TAB. p. 412.

Et major II. EI. p. 413.

Trachelium majus LUGD. RAJ. p. 732. *flore purpureo* ZWING. p. 391.

Cervicaria hortensis flore coeruleo AICHST. aest. ord. 1. T. 6. f. 2.

Campanula major & asperior foliis urticae I. B. II. p. 805.

Campanula vulgatior, urticae folio, vel major & asperior. C. B. *Baf.* p. 26. I. R. H. aut de Par. p. 407.

Cam-

Campanula major, vulgatiore, asperior, foliis urticae MOR. II. p. 452.

β *Flore albo* I. B. C. B. AICHST. l. c. f. 3. I. R. H. LOB. WEINM. T. 292 a. SCHEUCHZ. It. IV. p. 331. ROYER.

γ *Flore pleno coeruleo* BRESL. 1722. IVL.

δ *Flore pleno albo.*

Vulgaris est in sylvis & sepibus. Flore albo in subalpinis frequens est, v. g. valle *Hafelia*; in *Valesia* superiori, valle *Uriensi* &c.

Caulis purpureus, hirtus, nutans, bipedalis. Folia & ipsa hirta, petiolata, longe cordata, per oram crenata, saepe semibiloba, semitriloba. Flores ex petiolis ramosis, ex alis foliorum, nutantes, plerumque terni. Calyx nervo orisque aspere ciliatis, latissimis segmentis, Flos clausus albet, deinde plerumque violaceus est, in fauce pilosus, & in oris segmentorum, quae triangularia sunt, tubus vero floris longus est, parum apertus. Tubae antennae breves. Ovarium rotundum, crassum. Semina ovato acuminata, compressa.

2. CAMPANULA foliis subasperis, imis longius cordatis, reliquis longe acuminatis ferratis, ala uniflora.

Uvularia altera major in horto meo GESN. Tab. Coll. p. 116.

Rapum sylvestre quartum DOD. Coron. p. 33. Pempt. p. 165.

Trachelium in maritimis LOBEL. advers. p. 139.

Trachelii genus mollioribus foliis CLUS. Pann. p. 687. Hist. p. CLXX. absque icone.

An altera foliis *Archangelicae minoribus* CAES. p. 386.

Cervicaria major sylvestris AICHST. aest. ord. 1. T. 6. f. 1.

Campanula repens flore minore coeruleo. I. B. II. p. 806. RAJ. Hist. p. 733. MAGN. Char. p. 214.

Campanula hortensis rapunculi radice C. B. Bas. p. 26. T. aut de Par. p. 406. I. R. H. ZWING.

Campanula hortensis rapunculi radice repente H. OX. II. p. 460.

II. *Cervicaria major altera* DOD. p. 164.

Campanula urticae foliis oblongis minus asperis C. B. I. R. H.

III. *Campanula media foliis inferne parva lanugine vestitis* THAL. p. 32. ZWING. p. 393.

Campanula s. cervicaria media Thalia floribus coeruleis parvis I. B. II. p. 807.

Huc icones WEINM. T. 292 b. d. T. 293 a.

C. B. in sepibus inter *Arlesheim* & *Mönchenstein*. RAIUS in segetibus circa *Genevam*.

Omnia molliora, minora, quam priori; Caulis & calyx vix nisi leniter hirsuti: flores solitarii, &, quia folia in summis ramis exigua sunt, evidentius spicati, brevius petiolati, in sua ala singuli. Orae subhirsutae, faux vix pilosa est. Folia etiam longiora sunt, minusque cordata. Radices esculentae sunt, uti *Rapunculi* DODON.

3. CAMPANULA foliis rhomboideis, ferratis, spica unilateralis, pene nuda.

I. *Campanula Drabae minoris foliis* C. B. Prodr. p. 36. P. PARK. RAJ. Syll. ext. p. 81. Hist. p. 733 *. I. R. H. ZWING. p. 391. non autem icon.

II. *Campanula alpina glabra flore dilutissime coeruleo* I. B. II. p. 806. H. OX. II. p. 453. RAJ. p. 739 *. I. R. H. TILL. ZWING. p. 388.

III. *Rapunculi genus folio serrato rotundiore* I. B. II. p. 798. ZWING. l. c. SCHEUCHZ. It. I. p. 47.

Campanula stiriaca nonnihil hirsuta imis foliis rotundioribus per ambitum profunde crenatis FLUKN. p. 77.

Rapunculus folio serrato rotundiore flore convolvuli MOR. II. p. 455.

IV. *Rapunculus Teucris folio* BARREL. ic. 567. bene

Rapunculus alpinus Teucris folio rhomboidalis BOCCON. Mus. di Piant. p. 75. T. 61.

Campanula alpina Teucris folio angulato I. R. H.

V. *Campanula urticae foliis minor, floribus reflexis, & unico ordine dispositis, flore coeruleo* PONTED. Comp. Tab. p. 74.

VI. *Campanula hortensis rapunculi radice* SCHEUCHZ. It. VII. p. 510. ex loco natali.

VII. Leviter differt, folio paulum rotundiori,

Campanula foliis subrotundis C. B. Prodr. p. 35. RAJ. I. R. H. H. OX. II. p. 453. ZWING. p. 390. ZANICH.

In sylvis altioribus, Jurae, versus *Creux du Vent*, & in pratis montanis M. *Meirivaux*. Circa *Candersteg*, in valle *Ursaria*, circa *Thermas Leucenses* &c. SCHEUCHZER in *Surenensium* alpinis.

Caulis rectus, vel nutans, cubitalis, vix ramosus. Folia ex ovatis pene rhomboidea, rara, acute circumferrata, subhirsuta, aut glabra, saepe reflexa. Calycis segmenta capillaria, qua nota facile a priori distinguitur. Flores sature cyanei, uno versu in longam & raram spicam dispositi, modo solitarii, modo ex ramosis pediculis.

617 4. CAMPANULA floribus sessilibus congestis, latioribus foliis insidentibus.

Uvularia exigua TRAG. p. 926. absque icone.

Rapi sylvestre genus, *uvularia in pratis* GESN. Hort. p. 276.

Uvularia quae flores coeruleos habet. GESN. Tab. Coll. p. 116.

Rapum sylvestre III. cervicaria minor DOD. coron. p. 31. absque ic. Pempt. p. 164. non optime

Trachelium minus CLUS. p. CLXXI. eadem icon, LOB. p. 316. LUGD. RAJ. p. 735.

An Prior floribus spicatis floribus minoribus *Archangelicae* CAES. p. 386.

Rapunculus sylvestris coeruleus umbellatus 2. THAL. ic. VIII. n. 2. bene, BARREL. ic. 523. n. III. PARK.

Symphytum petraeum consolida petraea I. TAB. p. 560.

Trachelium minus multis I. B. II. p. 800. & denuo ex THALIO.

Rapunculus umbellatus latifolius C. B. ZWING. p. 388.

Campanula pratensis flore conglomerato C. B. (in Bas. p. 27. per errorem majore) ZWING. p. 394. T. aut de Par. p. 185. I. R. H.

Trachelium pratense flore conglomerato H. OX. II. p. 401. S. 5. T. 4. f. 43.

WEINMANN. T. 291 d. T. 294 d.

β *Flore albo.* TAB. p. 561. bene, I. B. RAJ. MOR. & C. WEINM. T. 291. C. BLAIR. Dec. p. 25.

γ *Flore albo pleno* WEINM. T. 294. c.

δ *Floribus per caulem sparsis* C. B. PLUKN. I. R. H.

ε *Iisdem albis* I. R. H.

ς *Trachelium oblongo folio alpinum* BOCC. T. 98. p. 70.

Campanula alpina folio longiori lucido I. R. H.

ζ. eadem aut propinqua planta videtur *Trachelium ramosum floribus plerisque singularibus* I. B. II. p. 801.

Varietates priores ubique; Sexta in pratis montanis *Juræ* supra *Biennam*.

Caulis simplex, aut ramosus, erectus, subasper. Folia ad terram longe petiolata, caeterum longe, & vix, gracilescunt sicca, margine minute serrato. Alia ad caulem lata basi, sessilia. In summa planta & in alis etiam foliorum fasciculi florum sessiles, erecti, & sub floribus, lata, brevique folia. Calyx exiguus, segmentis latiusculis. Flos cyaneus, minus quam semiquinquefidus. Semina ovata, compressa, ab altero latere marginata. In alpinis eadem durior est, floribusque magis speciosis, majoribus, totaque planta altior n. 5.

5. CAMPANULA foliis amplexicaulibus asperis, floribus fasciculatis exiguis.

Rapunculus sylvestris coeruleus umbellatus major THAL. p. 94. ic. VIII. n. I.

Campanula foliis Echii C. B. Prodr. p. 36. cum icone, non autem in P. SCHAEFFER del. MENZEL. RUPP. p. 23. ERNDL. & C. SCHEUCHZ. It. IV. p. 332. floribus villosis ZWING. p. 391. quoad iconem.

Campanula hirsuta Echii foliis KNAUT. Plant. Hal. p. 14. BUXB. p. 52.

Campanula umbellata foliis oblongis hispidis I. R. H.

Campanula hirsuta foliis uno pediculo insidentibus foliis Echii WEINM. T. 288 b.

An *Campanula altissima hirsuta*, asperior, foliis angustis, floribus parvis conglomeratis DILLEN. p. 121? An ad sequentem?

SCHEUCHZERUS in itinere IV. legit.

A priori vix differt, folia & caulis asperitate excellunt, flores minores sunt, sed similiter insident alis foliorum latiorum.

6. CAMPANULA foliis & spica longissimis, floribus sessilibus, in alis congestis.

An *Trachelium alpinum maximum* SCHWENCKE. p. 209?

Trachelium altissimum, foliis asperis angustis floribus parvis I. B. II. p. 801. cum bona icone, RAJ. p. 734*. H. OX. II. p. 461.

Campanula hirsuta folio angusto tenuiter serrato floribus parvis spicatis PLUKN. p. 76. T. 153. f. 3.

Campanula alpina altissima hirsuta parvo flore I. R. H. BOERH.

Campanula Echii folio angustissimo foliis oblongis in spica longissima digestis MICH. ap. TILL. p. 29.

HUBERUS prope *Ripam* ad lacum *Comensem*, & ad lacum *Magnum* in *Vineis*. I. GESNERUS circa thermas *Leurense*s.

Diversa utique, radice crassa tuberosa, caule bicubitali, cum foliis asperrimo; foliis longis, linguiformibus; spica florum cubitali; floribus sessilibus, inferius in planta congestis, superne solitariis, calycis segmentis latis ciliatis, flore longo exiguo. Semina tenuissima, pene ovalia, sed foliacea, marginata.

7. CAM-

7. CAMPANULA foliis obtusis, ferratis, hispidis, floribus in fauce lanuginosis.

Campanula foliis Echii floribus villosis C. B. Prodr. p. 36. RAJ. p. 733. Hox. II. p. 460. ZWING. ROB. icon. 57. MAGN. bot. p. 45. Hort. I. R. H. GARID. TILL. MUR. p. 705.

Campanula Drabae minoris foliis ZWING. p. 390. quod ad iconem.

C. B. in *Gottardo & Fracto*. MURALTUS in alpp. *Glaronensibus*. Alii in *Provincia*, unde & ego habeo. Diversam esse notavi ad *catal. horti* C. B.

Radix dura, tuberosa. Folia ad terram congesta, petiolata, lato & subrotundo sine, ambitu evidenter ferrato, aspera, pilis stipatis: ad caulem angusta exigua. Caulis non ramosus, ad pedalem, subasper. Flores in longam spicam, singuli suo folio insident, pene penduli, ex brevibus petiolis, calyce hispido & extremo flore piloso. Caeterum cum hoc nomine missa est modo octava species, modo quinta.

8. CAMPANULA foliis fere integris, longe lingulatis, hispidis, foliis nutantibus, in fauce lanuginosis.

An *Trachelium pumilum alpinum* CLUS. Pann. p. 687. Hist. p. CLXXI. CLXXII?

Trachelium montanum LUGD. p. 1202.

Rapunculus montanus f. *trachelium montanum* I. B. II. p. 808.

Campanula foliis anchusae floribus oblongis C. B. RAJ. p. 734. ZWING. I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 32. It. II. p. 131. It. IV. p. 331. TILL. TIT.

Campanula montana foliis anchusae MOR. II. p. 460. S. J. T. 3. f. 35.

Campanula alpina asperior foliis echii flore magno villosa FLUKN. p. 76. T. 153. f. 6.

Campanula hirsuta Bellidis foliis EL. ib. f. 5. I. R. H.

Campanula hirsuta minoris Drabae folio EL. ib. f. 4.

Campanula minor foliis succisae flore magno RAJ. p. 735.

β *Flore albo* SCHEUCHZER It. IV. p. 331. in valle *Medels* & circa *Tavetsch*, & ego in valle *Vrsaria* legi.

Coeruleam I. B. *Burmii*. SCHEUCHZER inter *Churwalden* & *Lenz*, ego passim reperi in montosis inter *Ormond* & *Chateau d'Ocx*, in *Neunenen*, *Planalp*, *Scheidek*, aliisque pratis alpinis non altissimis.

Radix alba scabra, conica. Folia ad terram multa, mediocriter scabra, lingulata, margine leniter inaequali, sive obscure ferrato: superiora exigua, & acuta. Caulis cubitalis, asper, nudus, non ramosus, Flores in summo caule in spicam unilateralem, nutantes. Calyx retrorsum adpendiculatus, ut *Violae*, albis pilis asper. Flos magnus, dilute coeruleus, in faucibus villosus.

9. CAMPANULA foliis hispidis, caule unifloro.

An varietas *Campanulae folio Echii floribus villosis* C. B. Prodr. p. 37. quam dicit unifloram reperiri.

An *Campanula saxatilis Echii folio flore magno* I. R. H. BOERH. & C.

β *Flore albo* EORUM D. ib.

GAGNEBIN, & I. GESNER ex alpinis.

Cauliculus vix quatuor unciarum, non ramosus. Folia linguiformia, aspera, vix quartam partem pollicis lata, quae majora. Flos unicus, etiam longior priori, calyce similiter adpendiculato. Vix satis differt.

10. CAMPANULA floribus lanuginosis, in densissimam spicam conicam congestis.

Trachelium Thyrsoides CLUS. Pann. p. 688. Hist. p. CLXXII. absque icone. RAJ. p. 734.

Cervicaria montana thyrsoides PON. p. 65.

Cervicaria major tenuifolia THAL. p. 32. ic. III. optime

Echium montanum Dalechampii LUGD. p. 1106.

Alopecurus alpinus quibusdam, *Echium montanum Dalechampii* I. B. II. p. 809. ZWING. BOCC. off. p. 112.

Echium montanum luteum C. B. WAGN. p. 275.

Trachelium spicatum Echii foliis, H. OX. II. p. 462. descriptio, non vero icon S. J. T. 4. f. 45.

Campanula alpina echiioides maxima lutea FLUKN. p. 76.

Campanula alpina echiioides pyramidata I. R. H.

Echium alpinum luteum f. *Trachelium* ΘΥΡΣΟΙΔΗΣ MUR. p. 710.

II. *Campanula foliis Echii* C. B. Phyt. p. 142. p. non autem in *Prodromo*, H. OX. II. p. 460. n. 34. MENZEL. Ged. ex synonymis.

III. *Campanula alpina pubescens spica florum pyramidali* I. R. H.

Passim in alpinis v. g. *Waach*, tum in adscensu ad *Dolaz* in M. *Botrodx* copiosissime. In M. *Gamor* I. GESNER.

Radix crassa, brachiata. Folia ad terram congestissima, praelonga, elliptica, linguiformia, hirsuta, subaspera. Caulis non ramosus, pede paulo altior, nullibi

nudus. Flores in spicam densissimam, foliis mistam, ochroleuci, longe campanulati, hirsuti; Tuba cyanea, eminens.

621
II. CAMPANULA foliis undulatis, subhispidis, caule ramosissimo.

Raponcoli BRUNF. II. p. 84.

Rapunculus DORST. p. 246b. MATTH. p. 438. CAMER. Epit. p. 221. non bene, TAB. p. 409. CAES. p. 385.

Rapum sylvestre FUCHS. p. 214. bene, GESN. Hort. p. 276. RUELL. p. 346.

Rapunculum vulgare TRAG. p. 725.

Rapum sylvestre III. GESN. Coll. p. 101 b.

Rapunculum DOD. p. 164. 165.

Rapuntium parvum, *pes Leonis avicennae* LOB. p. 328.

Erinus Nicandri COLUMN. p. 225.

Rapunculus vulgaris campanulatus I. B. II. p. 795.

Rapunculus esculentus C. B. Basf. p. 25. RAJ. p. 739. H. OX. II. p. 455.

Campanula radice esculenta flore coerulea T. I. R. H. aut de Par. p. 63. ZANICH. p. 47. ic. 102.

β *Flore albo* COLUMN. I. C. CAM. Hort. C. B. I. R. H. WEINM. T. 290. a.

γ *Varietas altior, ramosissima.*

Rapunculus nemorosus angustifolius major C. B. MUR. p. 261.

Vulgaris ad vias, & in sepibus, neque flore albo rarus.

Radix alba, conica, exigua. Caulis cubitalis, & in sylvis quandoque sepedalis, asper, angulosus, brachiatus, superne, uti & rami, pene foliis nudus. Folia ad terram mollia, hirsuta, ora contracta & undulata, longe lingulata, obtusa; ad caulem ferrata, acutiora, fere glabra. Flores petiolati, in raras aphyllas series. Calycis segmenta perangusta, flore paulo breviora. Flos pene ad dimidias divisus, laciniis acutis, dilute purpureus.

Radix esculenta, dicitur lac augere.

12. CAMPANULA foliis linearibus, ferratis, floribus dissitis, longissime petiolatis.

I. *Phyteuma* MATTH. p. 1191. planta fructifera. CAES. p. 386.

Campanula coerulea GESN. Hort. p. 251 b.

✓ *Campanula media* DOD. Cereal. p. 37. egregie, Pempt. p. 166.

✓ *Campanula Persicae folio* CLUS. p. CLXXI. cum DOD. icone I. R. H.

Campanula persicifolia nostras LOB. p. 327.

Rapunculus campanulatus Neriiifolius III. THAL. p. 94. &, puto, omnes reliqui, a I. ad VI.

Ita I. B.

Campanula angustifolia TAB. p. 317. ad iconem MATTH.

Campanula coerulea Persicifolia AICHST. ord. I. T. 8. f. 2.

Campanula angustifolia coerulea I. B. II. p. 803. T. aut de Par. p. 64.

Rapunculus Persicifolius magno flore C. B. Basf. p. 26.

✓ *Campanula Persici folia* PARK. RAJ. p. 738. H. OX. II. p. 452. (Persicae.)

II. *Rapunculus nemorosus* II. TAB. p. 411. omnino.

Rapunculus nemorosus angustifolius magno flore major C. B. ZWING. RAJ. p. 735. In horto sicco tamen cum hoc nomine *Rapunculum* reperi.

Campanula nemorosa angustifolia magno flore major I. R. H.

III. An *Rapunculus* f. *Erinus magno flore* COLUMN. II. p. 23. 24.

Rapunculus nemorosus magno flore minor C. B.

Rapunculus nemorosus magno flore PARK. RAJ. p. 735. ZWING.

Campanula nemorosa angustifolia magno flore minor I. R. H.

β *Flore albo* AICHST. SWEERT. II. T. 16. I. B. ROYER. I. R. H. &c.

Circa *Basileam* in nemoribus. In Bernensium ditione Gallica ubique, in sepibus, & dumetis. I. B. in *Saleva* M. & colle *la bastie*.

Radix priori similis, pariter edulis. Caulis rectissimus, cubitalis, & multo etiam altior, non ramosus, angulosus, cum tota planta glaber. Folia angusta, longissima, leviter ferrata. Flores in spicam raram, dissitam. Petioli semipedales, uniflori, subnascente non raro altero etiam flore. Calyx latifolius, non capillaris. Flos brevis, late campaniformis, sature coeruleus, segmentis latis, modice acuminatis. Tubae antennae longissimae.

13. CAMPANULA foliis imis cordatis, vix ferratis, superioribus linearibus integris.

Campanula alpina linifolia coerulea C. B. Prodr. p. 34. HOFM. ZWING. MAGNOL. bot. p. 47. 291. cum icone. I. R. H. MUR. p. 657. LINN. Lap. II. 84. HALLER It. Helv. II. LXII.

Campanula-

- Campanula linifolia coerulea*, vel *rapunculus campanulatus linifolius* I. B. II. p. 747. ex Fratre &
Campanula linifolia rara flore coeruleo I. B. II. p. 797. I. R. H.
Campanula linifolia coerulea C. B. Phyt. p. 138. PARKINS. vel *Rapunculus campanulatus linifolius*
 RAJ. p. 740.
Campanula alpina rotundifolia major WAGN. p. 273.

In pratis subalpinis, & *Furæ* M. passim, circa *Kandersteg*, in valle *Ursaria*, M. *Feuerstein* &c. In M. *Wasserfall* C. B.,

Ima folia fere integra, rotunde cordata, superiora valentia, modice ferrata, aliquando leviter subhirsuta. Flos major, quam sequenti n. 16., a qua modice omnino differt.

14. CAMPANULA foliis radicalibus cordatis ferratis, caulinis linearibus integris.

- Campanula coerulea* GESN. p. 251 b.
Rapum sylvestre minus, quod *campanula coerulea* GESN. Hort. p. 276.
Rapi sylvestris species parva in muris GESN. Coll. p. 101 b.
Campanula minor alpina CLUS. Pann. p. 688. cum folia dicat *Caryophylli*, alpina enim nostra foliis est ferratis.
Campanula minor alpina rotundioribus imis foliis CLUS. Hist. p. CLXXIII. bene
Campanula sylvestris minima DOD. p. 167. eadem icon.
Campanula minor rotundifolia LOB. p. 328. LUGD.
Rapunculus campanulatus linifolius THAL. p. 96.
Rapunculus sylvestris minor TAB. p. 409. AICHST. Vern. Ord. T. 5. f. 3.
 Et *Rapunculus sylvestris flore ex purpureo candido* TAB. p. 410.
Campanula minor sylvestris flore coeruleo AICHST. aest. ord. 13. T. 8. f. 1.
Campanula parva, *anguillarae cantabrica* I. B. II. p. 796. qui alpinam non distinguit.
Campanula minor rotundifolia vulgaris C. B. Bas. p. 26. ZWING. T. aut de Par. p. 183. I. R. H.
Campanula rotundifolia RAJ. p. 740.
Campanula vulgaris minor, foliis imis rotundioribus, sinuatis, non ferratis H. ox. II. p. 456. S. 5. T. 2. f. 17.
 II. *Campanula minor rotundifolia flore in summis cauliculis* C. B. ex altero synonymo TAB. RAJ. p. 740. I. R. H.
 III. *Rapunculus nemorosus angustifolius parvo flore* C. B. Bas. p. 26. ex fide horti. & HAGENBACHIANAE collectionis.
Rapunculus nemorosus III. TAB. p. 412.
Campanula nemorosa angustifolia parvo flore I. R. H. RUPP.
 β *Flore albo* TAB. p. 410. WEINM. T. 287. a. SCHEUCHZ. It. IV. p. 331. &c.

Nihil vulgatius ad mucros, rupes, loca sicca viarum.

Caulis prostratus, solos ramos floriferos erigit, valde ramosus. Folia ad terram longe pediculata, cordato reniformia, angulosa, proxima longiora, latiuscula tamen, vix ferrata; superiora graminea, margine integro. Flores in spicam laxam, dissitam, calyce capillari, campanula cyanea, valde aperta. Ovarium & semina alpinae n. 16. Flore albo in subalpinis, inter *Mühlenen* & *Aeschi* SCHEUCHZ.

15. CAMPANULA uniflora, foliis imis cordatis, ferratis, superioribus integris, hirsutis.

- Campanula alpina linifolia coerulea*, flore unico, pentagono, grandi, in summo cauliculo SCHEUCHZ. It. VI. p. 454. f. 14.
Campanula parva rotundifolia flore coeruleo pentagono grandi EL. It. II. p. 131. an etiam RAJ. p. 741. I. R. H.
Campanula montana minor angustifolia BARREL. ic. 487.
Campanula caule unifloro LINN. Lapcn. n. 85. T. 9. f. 5. 6.

Ad pedem *Gottardi* M.

Folia ima pariter subrotunda, caeterum vix videtur a priori differre, etsi foliis evidentius hirsutis sit, caule humili, flore unico, neque tamen minori.

16. CAMPANULA foliis omnibus ferratis, imis cordatis, superioribus lanceolatis.

- Campanula alpina rotundifolia minor* C. B. Prodr. p. 34. cum bona icone. ZWING. RAJ. p. 740. PLUKN. I. R. H. RUPP. TIT. It.
Rapunculus alpinus minor rotundifolius H. ox. II. p. 456. S. 5. T. 2. f. 16.
 II. *Campanula minor rotundifolia altera* C. B. Phyt. p. 140. ex CLUSIO, I. B. II. p. 797. ex fratre.
Campanula alpina minima folio ferrato oblongo RAJ. p. 740.
 III. An *Campanula alpina minima foliis Linariae ad caulem stipatis* BOCCON. p. 143. T. 103.
 III. Cam-

623

III. *Campanula rotundifolia minima* C. B. Phytop. p. 141. Prodr. p. 34. I. B. II. p. 797. ex fratre, PARK. RAJ. p. 740. ZWING. I. R. H. TIT. It. & c.

β *Flore albo* varietas prima SCHEUCHZER. It. I. p. 33. It. II. p. 131. in *Rhaetia* prope *Oberhaldenstein*. Varietas III. C. B.

Ad petrosa alpium valde frequens, etiam in M. *Belberg*, ad cataraclam. Minima eademque uniflora, in summis Jugis *Jurae*.

Radix perennis, longa, multiceps. Cespites multiplices cauliculorum semipedalium, qui ad terram subhirsuti sunt. Folia ima cordata, profunde ferrata, deinde ferrata pariter sed longiora, ultima & paucissima in ramis graminea, nitida praeter atro virore, tenera. Calyx capillaris. Flores lati, ex glauco cyanei, nitentes. Ovarium oblongum, semina minutissima, acuta. Nihil admodum absurdum fecerit, qui quatuor species 13-16. conjunxerit.

* CAMPANULA foliis Echii, floribus ad summitatem caulis singularibus, non confertis SCHEUCHZER. in *catal.*

In M. *Legerberg*, & alpibus *Helveticis*.

** Et CAMPANULA alpina floribus juxta caulis longitudinem in pediculis praelongis exeuntibus SCHEUCHZER.

Mihi omnino ignotae sunt.

17. CAMPANULA filiqua longissima, flore rotato.

α Varietas procumbens.

Avicularia Sylvii GESN. Coll. p. 61 b.

Viola inodora anonymos EI. p. 114.

Campanula arvensis minima DOD. coron. p. 38. Pempt. p. 168.

Avicularia Sylvii quibusdam I. B. II. p. 800.

Speculum veneris RAJ. p. 742. *majus* PARK. ZWING. p. 396.

Campanula arvensis minima H. OX. II. p. 457. FLUKN.

Campanula arvensis procumbens T. aut de Par. p. 252. I. R. H. GARID. TILL.

β Varietas erecta.

Onobrychis altera Belgarum & Dodonaei LOB. p. 418.

Elatine CAES. p. 387.

Onobrychis Belgarum AICHST. Vern. Ord. 7. T. I. f. 1.

Viola arvensis TAB. p. 304. ex DOD.

Pentagonion, viola pentagonia EI. p. 316. melius

Campanula arvensis erecta T. aut de Par. p. 252. MAGN. Char. I. R. H.

γ Hujus varietas minor

Speculum veneris minus PARK. p. 1331. RAJ. Cant. p. 159.

Campanula arvensis minima erecta H. OX. II. p. 456.

Campanula arvensis minor filiqua ampliori I. R. H.

δ *Flore albo* WEINM. T. 286. a.

In agris ramosa procumbens, in sepibus erecta, minus ramosa, altior.

Caulis tener, quadrangularis. Folia sessilia, ovata, ambitu externo majore, ora undulata, plicata, modice ferrata. Flores ex alis foliorum, petiolati, erecti. Fructus, quam reliquis Campanulis longior, angustior, prismaticus. Calyx capillaris, floris longitudine. Flos omnino rotatus, pentapetaloides, ut vix cohaerant segmenta, sature purpureus, expansus. Ungues non conjuncti in circulum tubae circumdatum, brevissimis filamentis, ut omnino a Campanulis separari possit.

J A S I O N E.

LINN. II. 677.

RAPUNCULI sp. T.

A *Rapunculo* modice differt, petalis aut segmentis floris petaloidei non corniculatis, brevioribus, staminum filamentis brevissimis distinctis, cum apices conjungantur in similem circa tubam coronam. Nam folia sub floribus, & fructum bilocularem, quem tamen trilocularem invenio, & tubam bifidam, cum Rapunculis primi ordinis communes habet.

I. JASIONE foliis lineari lanceolatis obsolete ferratis LINN. *Cliff.* p. 426. ROYEN. p. 191.

Scabiosa tertia major GESN. Hort. p. 279 b.

Scabiosa tertia DOD. p. 122.

Et *Scabiosa minor* EI. p. 121. foliis ferratis.

Scabiosa

- Scabiosa media* LOBEL. p. 536. ex DOD.
Scabiosa minor V. TAB. p. 162. folio integro.
Aphyllantes I. LUGD. p. 864. & alia icon ex LOB. p. 1110.
Rapuntium alterum leptophyllum capitatum COLUMN. p. 226. & ic. p. 227. folio integro.
Scabiosa sylvestris minor coerulea AICHST. Vern. Ord. V. T. 12. f. 11.
Scabiosa globularis quam ovinam nominant I. B. III. P. I. p. 12. ZWING.
Rapunculus Scabiosae capitulo coeruleo C. B. BAS. p. 25. RAJ. p. 744. T. aut de Par. p. 137.
 I. R. H. MAGN. Char. p. 216.
Rapunculus nemorosus corniculatus scabiosae capitulo coeruleo H. OX. II. p. 464. S. J. T. J. f. 48.
 β *Flore albo* C. B. LOB. p. 229. ic. 73. HOFMAN. &c.

Locis ficcis ad vias & in agris abunde.

Caules multi projecti, aut erecti, pedales, una cum foliis asperi. Folia ad terram plurima, longe elliptica, obtusa, nervo eminente, per marginem plicata, aliquando ferrata, ad ramos florigeros longe nulla. Ramos eos longos nudosque terminant capitula hemisphaerica florum congestorum. Sub capitulo aliquot series foliorum, uno utrinque dente exsectorum, levium. Flores congesti, petiolati. Calyx in summo ovario quinquedentatus, brevis. Flos sature coeruleus, paulum inaequaliter dispositus, petalis acutis, conniventibus. Lactescit.

R A P U N C U L U S.

T. T. 38.

PHYTEUMA LINN. n. 130.

Cum Campanula convenit lacte, flore fructui innato: calycis foliola pariter longa, angusta, incurva sunt. Sed flos profundissime secatur, ex latis unguibus in quinque gracilia segmenta, quae in flore immaturo in cornu incurvum circa Tubam coalescunt, per maturitatem vero discedunt, expanduntur, & florem reddunt pentapetalon. Stamina triangularibus unguibus elasticis orta, & tuba apice trifido, Campanulam referunt. Fructus in nonnullis bilocularis est, tubaque bifida.

ORDO I.

RAPUNCULI FRUCTU TRILOCULARI

1. RAPUNCULUS foliis obtusis, spica pauciflora.

Rapunculus alpinus parvus comosus I. B. II. p. 811. cum bona icone, RAJ. p. 745. *. ZWING. p. 395.

Rapunculus corniculatus alpinus perennis parvus H. OX. II. p. 464.

Rarissimam plantam misit I. GESNERUS, lectam in monte per quem ex Rhaetis Glaronam tenditur, Puendtnerberg.

Folia ad terram pluscula, subhirsuta, ex petiolo latefcentia, ambitu ovali, ferrata aut non ferrata. Cauliculus triuncialis, uniflorus. Sub capitulo, quod unicum est, folia magna, rotunda, albida. Flores in uno capitulo numeravi fere sex, qui coerulei fuerunt.

2. RAPUNCULUS foliis tenuissimis, spica hemisphaerica.

Rapunculus sylvestris umbellatus 3. CAM. ad THAL. ic. VIII. n. 3. PARK.

Rapuntium alterum angustifolium alpinum COLUMN. II. p. 23. icon p. 26.

Rapunculus minimus, folio tenui gramineo I. B. II. p. 810. ZWING. p. 395.

Rapunculus umbellatus folio gramineo C. B. RAJ. p. 745. *. SCHEUCHZ. It. I. p. 47. It. IV. p. 340.

Rapunculus n. 3. BARR. ic. 523. ex CAM.

Rapunculus corniculatus alpinus angustissimo folio H. OX. II. p. 465. T. J. f. 53.

Rapunculus folio gramineo I. R. H. SCHEUCHZ. It. II. p. 140.

Phyteuma foliis linearibus floribus capitatis ROYEN p. 248.

β *Flore albo* in summo M. Speluga SCHEUCHZ.

Abunde in alpibus editioribus, v. g. ad viam a Teufelsbrück in Gotthardum, in Foch, Furca, Grimsula, &c. SCHEUCHZER in Ochsenstock, Surenenneck M. In Rhaetiae M. I. B.

Radix magna, multiceps. Folia ad terram graminea, cis apicem paulum latefcent, ad caulem perangusta, longa, modo graminea, modo ferrata. Caulis ab una ad octo uncias. Sub capitulo, quod unicum est, lata foliola in mucronem producta gracilem, & similia inter flores ciliata. Capitulum brevius, cyaneum.

615
3. RAPUNCULUS foliis imis cordatis, superioribus oblongis serratis, spica ovali.

- Rapum sylvestre unguium instar incurvatis in summo floribus* GESN. Coll. p. 101 b.
Rapunculus alopecuroides orbiculari pene spica CLUS. p. CLXXIII. absque icone.
Rapuntium montanum rarius, corniculatum COLUMN. p. 223. ic. p. 224. optime.
Rapunculus flore globoso purpureo I. B. II. p. 810. cum icone *campanulae rotundifoliae*.
Rapunculus petraeus P. ALP. Exot. p. 343. 344. male.
Rapunculus folio oblongo spica orbiculari C. B. Bas. p. 25. H. ox. II. p. 463. S. 5. T. 5. f. 47.
 ZWING. T. aut de Par. p. 527. I. R. H.
Rapunculus corniculatus montanus RAJ. p. 744.
Rapunculus coeruleus major Italicus BARREL. ic. 526. &
 Minor ib. 525.
Rapunculus corniculatus RIVIN. Monop. Irreg. bene
 β *Rapunculus alpinus, petraeus, coeruleus, foliis flori substratis, longis, angustioribus* SCHEUCHZ.
 It. VI. p. 460. &
Rapunculus alpinus corniculatus, foliis ab imo caule ad summum angustioribus SCHEUCHZ. ib.
 p. 461.

Vulgaris in *Helvetia montana* v. g. supra *Biennam* eundo ad *Deff* &c. *Bernae* nascitur in colle, ad semitam a *Sulgenbach* ad balneum exterius. C. B. *Michelfeldae* in pratis. *Genevae* I. B.

Caulis, uti reliquis, erectus, non ramosus, una spica terminatus, dodrantalis, etiam cubitalis. Folia ad terram omnium prima petiolata, longius cordata, proxima ex ovatis elongata, obtusa, subrotunde serrata, ad caulem pauca, sessilia, graciliora. Spicae florali substernuntur aliquot folia lata, modo longe caudata, modo minime, & similia floribus interponuntur minora. Spica hemisphaerica, deinde ovalis, fature cyanea. Semina flava fusca, ovata.

In varietate β. folia ad radicem similia, ad caulem praelonga, graciliora, serrata tamen, denique ita acuta, ut a gramineis speciei 2. parum differant. Spica brevior, & rotundior.

4. RAPUNCULUS alpinus corniculatus C. B. *Prodr.* p. 33. cum icone, RAJ. p. 744. I. R. H.

- Trachelium petraeum minus* PON. Bald. p. CCCXXXVI.
Rapunculus comoso spicato aliquatenus adfinis ex Baldo I. B. II. p. 811.
Rapunculus corniculatus alpinus petraeus perennis H. ox. II. p. 464. S. 5. T. 5. f. 49.
Campanula sphaerocephalos pervenusta foliorum ad oras insigniter denticulata, forte Campanula
Sphaerocephalos coerulea magno flore FLUKN. p. 77. T. 152. f. 6.

SCHEUCHZER in via mala, sed, fateor, non credo hanc plantam ab eo lectam esse, synonyma enim, & descriptiones omnino ad *Rapunculum* n. 3. pertinere indicant. Huic folia acute serrata, ex ovato rhomboidea sunt, umbella floralis laxa, semicircularis, flores longissimi, & pulcherrimi, ejusdem fabricae, & sub spicis magna, serrata folia.

ORDO II.
FRUCTU BILOCULARI.

5. RAPUNCULUS foliis imis cordatis, superioribus angustis, spica cylindrica longissima.

- α Varietas vulgaris flore ochroleuco.
Rapum sylvestre 7. & 8. GESN. Coll. p. 101 b.
Rapi sylvestris genus in sylvis & montibus floribus pallidis GESN. Hort. p. 276.
Rapuntium alopecuron flore candido DODON. p. 165. 166.
Rapunculus spicatus albus C. B. Bas. p. 25. RAJ. p. 743. pro var. I. R. H.
Rapunculus spicatus comosus albus & coeruleus itemque folio maculato I. B. II. p. 809.
Rapunculus spicatus f. comosus albus ZWING. p. 395.
Rapunculus corniculatus spicatus f. alopecuroides flore albo H. ox. II. p. 463. T. 5. f. 46.
Rapunculus corniculatus spica longiore RIVIN. Monop. irr.
Rapunculus spicatus flore flavescente T. aut de Par. p. 526. I. R. H.
 β Flore coeruleo, rarior in *Helvetia*, in calidioribus, circa *Lausannam* & *Genevam* reperitur.
 An *Rapunculum sylvestre* TRAG. p. 725?
Rapum sylvestre LONIC. p. 413.
Rapuntium majus alopecuri comoso flore coeruleo LOBEL. ic. p. 329. ex DOD.
Rapuntium alopecuron DOD. p. 166. flore coeruleo.
Rapunculus sylvestris floribus coeruleis THAL. p. 94.
Rapunculus spicatus violaceus C. B. P.

Rapun-

- Rapunculus spicatus coeruleus* EI. Prodr. p. 32. bene
Rapunculus spicatus f. *comosus* albus & *coeruleus* I. B. II. p. 809. ZWING. p. 395.
Rapunculus corniculatus spicatus f. *alopecuroides* flore *coeruleo* MORIS. l. c. cum priori.
Rapunculus spicatus RAJ. p. 743. I. R. H. TIT. LIND. DILL. &c.
Alopecurus floribus coeruleis SIEGESB. p. 7.

Radix longa, cylindrica, edulis. Folia, ut in n. 3. ad terram longe petiolata, cordata, margine ferrato: ad caulem perangusta, ferrata. Spica absque conspicuis foliis substratis, longior, cylindrica. Fructus bifidus, rugosus, bilocularis. Petala ut in prioribus, in cornu connata, & stamina. Semina, qualia in campanulis, ovata compressa, dilute spadicea, nitida. Ludit folio macula nigra tincto, spica duplici, & flore quadrifolio.

Edulis est uti pleraeque campanulae.

6. RAPUNCULUS foliis plerisque cordatis, spica ovata obesa.

Rapunculus spicatus flore purpureo violaceo SCHEUCHZ. It. VII. p. 518.

In subalpinis reperi, in valle *Grindelia*, *Ursaria*, *Hafelia*, circa *den Boden*, & circa *Thermas Leucenses*. HUBERUS circa *Thermas Piperinas*, & inter *Lenz* & *Brien*z *Rhaetiae*. In iisdem montibus supra *Falz* I. GESNERUS.

Differt a priori culmo in alpinis triplo altiori, foliis imis alte incis, acutioribus, Urticae, superioribus plerisque etiam cordiformibus, exceptis supremis; spica breviori, crassiori, ovata, floribus sature violaceis, tuba purpurea, foliis sub spica saepe binis longisque.

C Y C L A M E N.

T. T. 68. LINN. n. 116.

Calyx campaniformis, semiquinquefidus. Flos monopetalos, ex brevi tubo sursum reflectit quinque segmenta ovalia. Stamina brevissimis filamentis ex tubo floris orta, circumstant ovarium conicum, tuba simplici. Id uniloculare est, polyspermon.

1. CYCLAMEN RUELL. p. 412. LAUREMBERG appar. p. 150. LINN. Cliff. p. 49.

Cyclaminus FUCHS. p. 451. cum maculis, TRAG. p. 905. CORD. Diosc. p. 48. a. Hist. L. 2. c. 36. GESN. Coll. p. 72 b. Hort. p. 256. MATTH. p. 588. folio levi. CAMER. Epit. p. 357. cum caractere, CAES. p. 392.

Cyclaminus altera DOD. Purg. p. 55. 56. bene.

Cyclaminus orbicularis rotundifolius EI. Hist. p. 337.

Cyclaminus odorato purpureo flore CLUS. Pann. p. 233. Hist. p. 264.

Cyclamen vulgare officinarum orbiculato folio LOB. Adv. p. 467. seu *panis porcinus*, *rapum terrae*, *Arthanita* Ic. p. 604.

Cyclaminus, umbilicum terrae TAB. p. 753.

Cyclamen vulgare, panis porcinus AICHST. Autumn. Ord. 3. T. 4. f. 3.

Cyclaminus folio rotundiore vulgatiore I. B. III. p. 551. RAJ. p. 1205. Syll. Ext. p. 110.

Cyclamen orbiculato folio inferne purpurascens C. B. H. OX. III. p. 552. I. R. H.

Artanica, Cyclamen BLAKW. T. 147.

Varietates innumerabiles exstant apud hortulanos, conf. WEINM. T. 453. MUNTING. Ic. 144. 146. 147.

β Flore albo, circa *Neocomum* C. GESN.

γ Folio subtus e viridi pallente CLUS. C. B. Inter indigenas habet C. B.

δ Flore pleno &c.

Circa *Wesen*, *Walenstad*, *Curiam* C. GESNER, RAJ. & I. B. circa *Genevam* in M. *Salève*, & in *Rhaetiae* M. In comitatu *Neocastrensi* non rara: Ego reperi in rupibus supra *vi-peretum pagi Baume*, & supra *Cressier*.

Radix crassum est, & informe tuber. Ex eo petioli alii foliosi, alii florigeri, nudi hi, & uniflori. Folia reniformia, aut subcordata, modo varia albis maculis, modo nigro circulo inscripta. Flos purpureus, suaveolens.

Purgat sumta radice ad drachmam, sed acre, & medicis prudentioribus ignotum C. HOFMAN. p. 13, & inter venena recensitum a BOERHAAVIO. In emplastrum admittitur, quod extus admotum alvum ducere dicitur, & vermes necare, & scrophulis prodesse.

* 2. CYCLAMEN radice exigua C. B. HIST. OXON. III. p. 552. I. R. H. &c.

Hermodactylus TRAG. p. 758.

Exigua cyclaminus EJUSD. p. 905.

Cyclaminus radice avellanae magnitudine CLUS. Pann. p. 235.

Cyclaminus aestivus EJUSD. p. 264.

Cyclamen parva radice I. B. III. p. 553. cum icone.

TRAGUS ait in sylvis umbrosis nasci, haud longe a *Curia*.

Radicem avellanae magnitudine esse CLUSIUS. Valde dubito an vere distinctum sit?

*3. CYCLAMINUS radice oblonga GESNER *hort.* p. 256.

Cyclaminus oblongus rhaeticus EIUSD. app. p. 291.

Cyclaminus μακρορριζος a KENTMANNO missus GESN. vit. p. 52.

Cyclamen odorata, macrorrhizos CLUS. p. 264.

Cyclaminus μακρορριζος CAM. Epit. p. 358. ZWING. p. 603.

Cyclamen longius radicatum AICHST. Autumn. Ord. 3. T. 4. f. 2.

Cyclamen oblonga radice C. B. H. ox. III. p. 551. I. R. H.

C. GESNERUS proposuit, expunxit autem post I. BAUHINUM l. c. p. 552. RAIUS, & ad 1. retulit. Diversum fecerat CONRADUS radice ex longo pediculo sub terram depacto pendula.

*4. *Cyclamen ex montibus Rhaeticis folio hederae triplici mucrone distincto* LOBEL. lc. p. 605. Adversar. p. 264.

Cyclamen folio anguloso I. B. III. p. 553. cujus icones habet MUNTING. T. 147. 148. &c.

Nemo praeter LOBELIUM hanc speciem in Helvetia vidit.

*5. CYCLAMEN odoratum aestivo solstitio florens, folio maculato C. B.

Cyclamini odorati duplex varietas CLUS. p. 264.

SCHEUCHZER inter *Flasch* & *Lucisfleig*.

Alteri varietati folia aliquantum angulosa esse, & albis maculis obscure averfa parte notari, flore saturate purpurascete. Alteri folia averfa parte viridia, adversa maculis albis manifestis; flore dilute purpurascete vel albido. Ita HOOGHELANDE apud CLUSIUM.

Utra sit Clusianarum, an varietas potius speciei vulgaris, planta non visa non definio.

V I O L A.

T. T. 236. LINN. II. 679.

Calyx quinquefidus, plica flexus, minori parte contra petiolum reflexa, majori florem continente, omnibus in flexione bifidis. Petala quinque, in longam figuram disposita, quorum bina erecta subrotunda, imum transverse positum, & transversim oblongum est, ex calyce nata. Imum per intervalla segmentorum calycis calcar emit tit obtusum. Stamina quinque, ex ambitu ovarii, quorum duo in calcar incurvas lami nas emittunt (PONTEDER. *Anthol.* p. 51.). Omnia unguibus elasticis & coalescenti bus crassis apicibus ovarium cingunt, producto in aridam glumam longiorem apice. Ovarium modo pyramidale, trilaterum, modo ovatum, tribus carinis, tribusque valvis diffiliens, polyspermon. Tuba in aliis speciebus simplex, recurva, in aliis infundibulo cavo terminata.

O R D O I.

VIOLAE MARTIAE.

TUBAE APICE DEORSUM INCURVO.

ROTUNDIFOLIAE.

1. VIOLA acaulis, stolonibus teretibus, reptatricibus, pedunculis radicatis LINN.

Cliff. p. 427. ROYEN. p. 431.

Viola nigra BRUNF. L. I. p. 137.

Viola purpurea RUELL. p. 633. FUCHS. p. 311. MATTH. p. 1180. CAM. Epit. p. 910. CAES. p. 393. de BRY T. 79.

Viola odorata purpureis foliolis TRAG. p. 557. ex BRUNFELSIO.

Viola nigra CORD. Diosc. L. IV. c. 122. GESN. Hort. p. 286.

Viola purpurea vel martia GESN. Tab. Coll. p. 114.

Viola nigra s. purpurea DOD. p. 156.

Viola martia praecox purpurea, campestris, odora, simplici flore LOBEL. p. 608.

Viola martia CAMER. Hort. p. 177. BLAKW. T. 55.

Viola martia purpurea TAB. p. 301. I. B. III. p. 542. RAJ. p. 1049.

Viola martia simplex RENEAUME p. 140.

Viola matronalis flore purpureo AICHST. Vern. Ord. 2. T. 4. f. 3.

Viola martia odora simplex C. B. Bas. p. 59.

Viola martia purpurea flore simplici odora C. B. P. H. ox. II. p. 474. T. aut. de Par. p. 170. I. R. H.

MAGN. Char. p. 278. ZANICH. p. 277. ic. 270.

Viola

Viola RIVIN. pentap. irreg. DILL. Cat. Gieff. RUPP. & C. MERIAN. Ic. LI.

β *Flore albo*, in sylva *Augustana*, & prope *Michelfelden* &c. tum *Genevae a la Bastie* TRAG. TAB. p. 301. AICHSTETT. l. c. f. 4. BRESL. 1726.

γ *Flore violaceo pleno* RENEAUME l. c.

δ *Flore albo pleno* &c.

Ad sepes abunde.

Radix perennis, lignosa, brachiata, multiceps. Folia omnia ex radice longe petiolata, cordata, subrotunde crenata. Caulis nullus, praeter petiolos ex radice aphyllus, & uniflorus, unica subinde squamos vestitos, & flagella, ex radice, quae in distans erepunt, novos factura cauliculos. Flos nutans, coloris, cui nomen dat, suaveolens. Fructus subrotundus.

Tota medicata est, blande falsa & laxans. Ea vis in syrupo florum est, sed cum anodyna blanditate conjuncta, ad pectoris asperos morbos apta, (FALLOP. de purg. simpl. c. 40.) major autem in radice, calycibus & foliis, quae inter emollientes censentur, in semine maxima, quod etiam urinam movet, (BUCHWALD. p. 292.) in emulsione ad ischuriam valet &c. Seminum lithontriphicam vim CRATO laudavit. Recentia folia parum purgant, ficca magis CRATO Epist. L. V. Stamina ad epilepsiam sola commendat BRASSAVOLA p. 65. An vere expertus?

2. VIOLA acaulis, stolonibus repentibus destituta.

Viola folio Trachelii serotina hirsuta, radice lignosa MERRET. p. 125.

Viola martia major hirsuta inodora HERMAN. Hort. p. 627. SUTHERL. KNAUT. H. OX. II. p. 475. T. 9. f. 1. PLUKN. RAJ. p. 1051. Syn. III. p. 365. ZWING. VAILL. MILL. BOERH.

Viola rotundifolia martia major hirsuta BUXBAUM p. 338.

An *Viola sylvatica latifolia flore amplo dilute coeruleo oderata* RUPP. p. 233.

In sylvis caeduis, & ad sepes non vulgaris. Haec ad semitam, qua sub clivo *Sandrein* per pratum itur, in quo tinctoriae officinae sunt.

Cum *Martia* convenit caulium defectu, differt, quod flagellis destituatur, quod folia producat majora, longius cordata, hirsuta, floresque pallidos, majores, inodoros.

3. VIOLA acaulis foliis reniformibus.

Viola palustris martia inodora BURSER. Act. Suec. p. 506.

Viola palustris stellata MERRET. p. 125.

Viola alpina minima nummulariae foliis BOCCONE II. p. 163. T. 127. RAJ. Hist. III. p. 310.

Viola palustris rotundifolia glabra H. OX. II. p. 475. cum descriptione, RAJ. p. 1050. ZWING. p. 949. PLUKN. IR. H. VAILL. BUXBAUM.

Viola palustris canina rotundifolia minima nostras BRÔMEL. p. 122.

Viola palustris foliis Trachelii glabris RUPP. p. 233.

Viola martia sylvestris aquate coerulea, folio & flore minore LINN. Lap. n. 278.

HUBERUS ex Gotthardo M.

Minima est, foliis binis ternisque, semicirculariter reniformibus, vix crenatis, flore minimo, aquate caesio, tota tenerior, & pariter acaulos.

4. VIOLA caulibus adscendentibus floriferis foliis cordatis LINN. Cliff. p. 427. ROYEN. p. 430.

Viola purpurea f. sylvestris TRAG. p. 557. icon vero 558. videtur *Martiae* esse, & ex BRUNFELSIO est.

Viola martia purpurea inodora GESN. Tab. Coll. p. 114.

Viola martia sylvestrior inodora GESN. Hort. p. 286.

Viola sylvestris & inodora DOD. p. 156.

Viola canina coerulea inodora sylvestris serotina LOB. p. 609. eadem ic.

Viola martia sylvestris foliis majoribus & rotundioribus THAL. p. 130. C. B. P. T. aut. de Par. p. 171. I. R. H. RUPP. &c.

Mater Violarum Dalech. LUGD. p. 794. Ita ex ore Dalechampii I. B. Icon vero arborescen-tem refert.

Viola canina TAB. p. 304.

Viola martia canina AICHST. Vern. Ord. 7. T. 5. f. 2.

Viola martia coerulea inodora sylvatica in cacumine semen ferens I. B. III. p. 543.

Viola martia inodora sylvestris C. B. Bas. p. 59 P. H. OX. II. p. 474. RAJ. p. 1050. VAILL. &c.

Viola martia minor flore violaceo BARREL. Ic. n. 695.

Viola inodora major RIVIN. DILL. Cat. Gieff.

β *Flore albo* (Basilicae inter *Riechen* & *f. Christianae* f. & Bernae in udis sylvae *Neslern*). GESN. Hort. RAJ. Syn. III.

γ *Viola martia sylvestris foliis mucronatis oblongis & strictioribus* THAL. p. 130. C. B. P. T. aut. de Par. p. 171. I. R. H. IOHR. RUPP.

Viola sylvestris minor BROMEL. p. 124.

Viola inodora RIVIN. DILL.

♂ *Flore albo* BROMEL.

Ubique in sylvis, & pascuis apricis, serius floret, & non raro etiam autumnno.

Caules longe procumbunt, foliosi, & florigeri, maxime, si adultam videris exeunte aestate. Folia juniora hirsuta, adulta calvescunt, cordata, acuminata, modo longiora, modo latiora, firma. Flores ex ramis passim, in petiolis unifloris, majores, inodori. Petala duo violacea pura sunt, inferiora tria macula pallente insigniuntur, media barbata. Fructus in acutissimas carinas diffilit.

5. VIOLA foliis reniformibus, caulibus foliosis floriferis.

Gäle violen ARET. p. 235. a.

Viola martia flore luteo minore GESN. Hort. p. 286.

Viola montana I. CLUS. Pann. p. 357. Hist. p. 309. paulo durius.

Viola lutea LOB. p. 609. ex DODONAEI icone pro *Viola* 4. posita, AMBROS.

Violae luteae in montibus CAES. p. 393.

Viola martia alpina lutea SCHWENKE. p. 219.

Gramen parnassi aliud LUGD. p. 1005. non bene

Viola martia lutea I. B. III. p. 544. MERRET. RAJ. p. 1051. Syll. ext. p. 262. BRESL. 1726. in Ungaria.)

Viola alpina rotundifolia lutea C. B. H. OX. II. p. 475. I. R. H. MUR. p. 642. RUDBEK. p. 100. ZWING. p. 249. SCHEUCHZ. It. IV. p. 342.

Viola flore luteo RIVIN.

Viola foliis uniformibus pedunculis caulinis LINN. Cliff. p. 427. Lapon. n. 276. ROYEN p. 431.

♂ Minor. *Viola alpina rotundifolia minor lutea* FLUKN. p. 388. T. 233. f. 7. bene, SCH. BOT. MAGN. Hort. I. R. H.

γ Major. *Viola rotundifolia montana major, sive phthorae valdensium facie, floribus luteis* FLUKN. l. c. T. 234. f. 1.

Abunde in hiatibus petrarum, serobibus saxosis & locis umbrosis alpium & Jurae.

Cauliculi humifusi, cum foliis tenerrimi, foliosi, parum ramosi, palmares. Folia reniformia, non mucronata, minute serrata, sublutea, subhirsuta. Flores ex cauliculo in petiolis unifloris. Calyx & flos *Violae* n. 1. sed inodorus & minor, petalis quatuor superioribus flavis, extus rufo lineatis, imo saturate croceo, picto lineis nigris.

ORDO II.

DUBIAE INTER I. & III.

6. VIOLA foliis cordatis, ad ramos modice ferratis, petalis longioribus.

Viola Pyrenaica serotina Teucii folio SCHOL. PAR. p. 131. FLUKN. p. 388.

Viola Pyrenaica Teucii folio longius caudata I. R. H. ZWING. p. 952.

In pascuis M. Jurae SHERARD apud RAJ. Syllog. Exter. p. 400.

De hac & sequente mihi non constat, cujusnam sint ordinis. Haec erecto caule est, pedali, brachiato: Folia alia fasciculata, cordata, acuta, alia ad ramorum ortum paulo profundius incisa, neque tamen laciniata. Flores in longis petiolis erectis, petalis longioribus sunt, quam reliquae violae, & longe ellipticis.

*7. VIOLA

Viola montana laciniato folio CLUS. Hist. p. 309. absque icone. PARK. p. 755.

Viola montana folio multifido I. B. III. p. 544.

Viola alpina folio in plures partes dissecto C. B. Phytop. p. 375. AMBROS. H. OX. II. p. 476. RAJ. p. 1051 *. Syllog. exter. p. 263. I. R. H. ZWING.

Viola alpina foliis dissectis, MENZ. pugill. qui pro flore fructum describit.

Viola martia aconiti folio HERM. flor. Batav. p. 74.

I. BAUHINUS in monte Nombre Rhaetiae, prope balneum Wormbser-Bad.

In icone videtur ad Martias accedere, petiolo unifloro absque caule, qui longior sit florigero, foliis ex radice, sed ad pediculum usque in decem linearia segmenta fissis. Fructus tricarinatus.

ORDO III.

JACEAE.

TUBAE APICE LATO ET CAVO.
FOLIIS SUB RAMIS LACINIATIS.

8. VIOLA acaulos, flore foliis multo majore.

Viola martia foliis minoribus & solidioribus GESN. Fract. p. 65.

Viola montana II. CLUS. Pann. p. 356. Hist. p. 309. absque icone, AMBR.

Viola

DICOTYLEDONES: ISOSTEMONES.

503

Viola montana purpurea, solidiore folio I. B. III. p. 544.

Viola alpina purpurea exeguis foliis C. B. RAJ. p. 1051*. Syll. p. 262. I. R. H. SCHEUCHZ. It. II. p. 143. WAGN. ZWING. Ic. nostr. T. VII.

An *Viola alpina omnium minima glauco Bellidis minoris folio rotundo duriusculo flore purpureo* BOCC. Mus. di Pianta p. 74.

SCHEUCHZER in M. Septimo & Tschiera. Ego in Gemmii petrosa planitie, ubique. HUBERUS ex M. Lunae.

Caulis, uti in Martia, scaber, uncialis, non ramosus, profert numerosa folia petiolata, ovata, ferrata, & alia longiora, crenata, nulla vero laciniata. Petioli pauci, uniflori, maximo flore, qui folia plantae altero tanto superet, violaceo, petali imi origine lutea, adfini vero grandiflorae, cum qua Tuba etiam crassa, perforata, convenit. Apices crocei. Odor singularis, gratus.

9. VIOLA perennis, caule erecto, foliis sub ramis laciniatis, reliquis ovatis.

α Varietas vulgatiores flore luteo, nempe petalis supremis luteis, mediis flavis, cum striis nigris; imo croceo, & lineis nigris picto, calcare purpureo.

Viola tricolor II. CLUS. Pann. p. 358.

Viola montana tricolor II. CLUS. Hist. p. 310.

Viola montana grandiflora peculiaris ex sylvis Helvetiae CAM. Hort. p. 178.

Viola flammea montana Dalech LUGD. p. 800. absque icone, nisi fuerit varietas flava Violae 10.

Violae tricoloris f. floris trinitatis genus, flore luteo magno, repens, non annuum I. B. III. p. 548.

Viola montana lutea grandiflora C. B. H. OX. II. p. 476. SIBBALD. RAJ. p. 1052*. ZWING.

PLUKN. I. R. H. SCHEUCHZER It. I. p. 51. & nostras RAJ. p. 1052.

Viola montana lutea folio subrotundo crenato BARREL. ic. 692. I. R. H.

Viola flore luteo majore RIVIN.

β Paulo rarior, petalis quatuor violaceis, flavo unico.

Viola tricolor odoratissima CLUS. Pann. p. 358. cum icone.

Viola montana tricolor I. CLUS. Hist. p. 310.

Iaceae tricoloris f. floris trinitatis genus flore purpureo magno repens non annuum I. B. III. p. 548. conjuncta priori.

Melanium montanum LUGD. p. 1204. icon non bona.

Viola montana tricolor odoratissima C. B. RAJ. p. 1052*. Syll. ext. p. 262. PLUKN. ZWING. SCHEUCHZ. It. II. p. 143. It. V. p. 428.

Viola montana coerulea tricolor folio subrotundo crenato BARREL. ic. 692.

Viola montana coerulea grandiflora I. R. H.

γ Rarissima.

Viola montana alba grandiflora C. B. I. R. H.

Prima in omnibus alpinis frequenter, locis lapidosis. Alteram SCHEUCHZERUS legit in M. Regio, Engstlen, prope Richenau, & circa Vettis. Ibidem HUBER inter Vettis & Melimpfch. Ego in Nesso M. Tertiam in eodem Nesso reperi. a. 1733.

Omnibus caulibus ab uncia ad pedem & ultra altus est. Folia ad terram petiolata, ex ovatis orbicularia, proxima longiora, ovata, obtuse circumferrata, ad caulem etiam longiora, sub ramis vero alia bina, in tres quinque & septem graciles lacinias profunde secta, quarum media longior est. Petioli ex ala foliorum digitorum longi, nudi. Flores magni, uncia majores.

10. VIOLA caule erecto, foliis sub ramis laciniatis, reliquis longe ellipticis.

Viola arborescens MATTH. p. 1181. absque cristatis foliolis, CAM. Epit. p. 911. melius sed iisdem obscure expressis.

Viola fruticosa GESN. Hort. p. 286. 296b.

Viola elatior Matth. CLUS. Pann. p. 356. Hist. p. 310.

Viola martia arborescens TAB. p. 303. & ipse absque stipulis pingit.

Viola martia fruticosa SCHWENCKE. p. 218.

Viola erecta flore coeruleo AICHST. Vern. Ord. 5. T. 5. f. 2. & Ord. 2. T. 16. f. 2. 3. H. OX. II. p. 475.

Iacea tricolor surrectis cauliculis quibusdam arborea dicta I. B. III. p. 547. paulo melius.

Viola martia arborescens purpurea C. B. T. aut de Par. p. 239. I. R. H. GARID. p. 488. ic. 99. BUXB. & C.

Viola surrecta purpurea RAJ. p. 1052*. Syll. ext. p. 262.

II. *Viola assurgens tricolor* DOD. p. 158.

Viola martia surrectis cauliculis LOB. p. 610. ex DOD.

Viola tricolor erecta an Jovis flos Theophrasti C. B. ZWING.

Viola erecta an Jovis flos Theophrasti H. OX. II. p. 476.

III. *Viola sylvestris longifolia* TAB. p. 305.

Viola montana lutea foliis non crenatis C. B.

Viola

Viola flore coeruleo longifolia RIVIN.

β *Flore albo* AICHST. Vern. Ord. 5. T. 5. f. 3. pentap. irreg.

In valle *Urfaria* copiose: In pratis vallis *Grindelwald*: circa *Ellenmoos* &c.

A priori differt caule cubitali, ramosiori, foliis supernis longioribus, longe ellipticis, sub ramis saepe undecimfidis. Flos multo minor est, isque coeruleus totus, petalis supremis saturatioribus, mediis dilutis, imo in ungue luteo. Caeterum nihil in ea duri est, aut arborei.

II. VIOLA annua, caule procumbente, foliis sub ramis laciniatis, flore magno tricolore.

Herba trinitatis BRUNF. II. p. 73. III. p. 29. FUCHS. p. 803. bene, *fativa* TRAG. p. 563.

Iacea DORST. p. 156.

Dodocatheon RUELL. p. 449.

Violae nigrae persimilis floris genus montanum GESN. Hort. p. 286.

Violae genus inodorum, quod Trinitatem vocant E1. Coll. p. 114.

Iacea f. *flos trinitatis* MATTH. p. 1182. Epit. p. 912. bene

Viola tricolor DOD. Coron. p. 17. Hist. p. 158. bene, RENEAUM. p. 140. accurate

Viola flammea coloria calida LOB. ic. p. 611.

Viola flammea CAES. p. 393. de BOOT. p. 43.

Viola trinitatis prima TAB. p. 306. &

Viola trinitatis II. EIUSD. p. 307.

Flos trinitatis major pallidus AICHST. aest. ord. 12. T. 16. f. 3.

Et *violaceus* ib. f. 2.

Viola Trinitatis IB. hybern. T. 4. f. 4.

Viola tricolor f. *trinitatis flos* I. B. III. p. 546.

Viola tricolor hortensis repens, an φλοξ & φλογιον Theophr. c. B. 1. R. H.

Viola tricolor hortensis MAGN. Char. p. 276. *repens* H. ox. II. p. 476. ZWING. p. 950.

Viola tricolor RAJ. p. 1052. RIVIN. &c. BLAKW. T. 46.

Florum varietates habent de BRY T. 79. I. R. H. &c.

In M. *Thuri* adscensu.

A priori differt caule prostrato: foliis brevioribus, latioribus, ovato cordatis, flore pulchriori, superioribus petalis villo holoscriceo violaceo pictis, mediis flavis, aut ex flavo & violaceo variis, barbatis, duabus striis pictis. Quintum plerumque cyaneum est, & quinque lineis inscribitur. Inodora est, uti prior.

12. VIOLA caule procumbente, foliis sub ramis laciniatis, flore parvo bicolore.

Herba trinitatis sylvestris TRAG. p. 563.

Violae nigrae persimilis flos arvensis minor GESN. Hort. p. 286.

Violae genus inodorum in arvis GESN. Tab. Coll. p. 114b.

Iacea altera MATTH. p. 1183. Epit. p. 913. bene

Viola sylvestris LOB. Ic. p. 611.

Viola trinitatis minor petraea flore albo TAB. p. 307.

Iacea tricolor hortorum & frugum vicium Trago I. B. III. p. 548.

Viola bicolor arvensis c. B. Bas. p. 59. H. ox. II. p. 476. I. R. H. aut. de Par. p. 172. RAJ. ZWING.

p. 1053.

Icones BARREL. p. 757. huc referuntur.

Viola bicolor arvensis flore candido & luteo I. R. H. RUPP. &c.

β *Flore coeruleo & luteo* I. R. H.

γ *Flore coeruleo & candido* I. R. H.

In agris sterilibus & hortis sponte.

Caules multi per terram strati, uti priori n. II. pedales, aut minores. Folia uti priori, ovato cordata, auriculis ad ortum ramorum conjugatis. Flos ex longo pariter petiolo, minimus ex tota gente, plerumque supernis petalis albescentibus, imo luteo, quinque nigris lineis picto: Aliquando violaceus color in superioribus admiscetur.

LINNAEUS, ex suis principiis, cum magnitudines partium, etiam relativas, ex notis excludat, violas 8-12. conjunxit in unicam, cui nomen fecit *Viola pedunculis caulinis angulatis, stipulis oblongis, pinnatodentatis, foliis ovatooblongis crenatis* Hort. Cliff. p. 427. (ROYEN. p. 431.) Adfinitatem video, undecimae maxime cum duodecima, nonae cum decima, quas ipse aegrius separo: neque tamen unquam, puto, sponte bicolor in florem trinitatis degenerasse visa est deinde perennitate alpinae differunt a vulgaribus.

DICOTYLEDONES: ISOSTEMONES.

505

I M P A T I E N S.

RIVIN. LINN. n. 680.

BALSAMINE T. T. 235.

Calyx bifolius, brevis, minimus (TOURN. N. M.). Flos difformis, tetrapetalos, (TOURN.) vel hexapetalos, si petala lateralialia, profundissime certe bifida, pro duobus numeres: Supremum petalon latum, fornicatum, simplex, in aculeum definit (T. A.). Lateralialia (E. C.) paria profundissime dissecantur in duas portiones, magnam, ambitu irregulari, sinuato, & inferiorem minimam, fere ellipticam. Quartum & imum, Nectarium LINNAEI (B.), cornu copiae simile, abit in calcar conicum cavumque. Stamina quinque circa ovarium orta, antheris maximis, bilocularibus, connascuntur, sub quarum ortu externe quasi globulus est. Ovarium oblongum, cum tuba simplicissima, conica (T. L.), intus quinque valvis elasticis semina retinet, quae adtactum cum inpetu disjicit (R. S.).

1. IMPATIENS pedunculis solitariis multifloris LINN. *Cliff.* p. 428. ROYEN. p. 431.

Esula sylvestris TRAG. p. 295. cum icone, LUGD. p. 1655.

Mercurialis sylvestris altera EIUSD. p. 190.

Noli me tangere GESN. Hort. p. 269 b. Tab. Coll. p. 91 b. TAB. p. 667. (non placet) AICHST. Ord. 5. T. 5. f. 1. I. B. II. p. 908.

Impatiens herba DOD. p. 659.

Perficaria siliquosa f. *noli me tangere* LOB. p. 318.

Catanance altera in alpihus CAES. p. 266.

Chrysaea LUGD. p. 876. male

Balsamita altera, noli me tangere COLUMN. p. 150. optime

Balsamina lutea C. B. Bas. p. 88.

Balsamina lutea sive *noli me tangere* C. B. I. R. H. MAGN. Char. p. 198. MUR. p. 704.

Perficaria siliquosa RAJ. p. 1328.

Balsamina foemina f. *potius impatiens herba* f. *noli me tangere* H. OX. II. p. 281.

Balsamina lutea Polonica BARREL. ic. 1197. bene

Impatiens RIVIN. Tetrap. irreg. T. 120. bene.

Locis ruderosis, sordidis, v. g. *Bernae* juxta gradus, per quos descenditur ad suburbium *die matte*: In sylvis v. g. *Wylerholz*, inter *Ballstall* & *Wallenburg* (ibidem I. B.), & in alpium etiam umbrosis. Basileae versus *Haltingen* I. B. & C. B. in *Mönchenstein*. I. GESNER circa *Badam*, & in M. *Uetliaco*.

Caulis sub ramis intumescens, erectus, brachiatus, una cum foliis tenerrimus. Folia longe petiolata, ovata, rotunde ferrata. Pediculi biflori, ex alis foliorum. Flos pendulus, flavus, petalis lateralibus rubro colore punctatis. Semina magna, angulose ovalia, lineis quatuor elevatis percurruntur.

Venenatam esse, & insigniter nocuisse, cum pro Mercuriali adhiberetur, BOERHAAVE. Folia tamen extus inposita ad stranguriam profuisse GESNERUS habet *Epist.* p. 21. & urinam ad diabetem usque movere ib. p. 109. Quare eam CRATO ad dolores nephriticos commendat *Epist.* L. V. p. 233. Imo BUCHWALD vulnerariam esse, & ad haemorrhoides & nervorum vulnera inponi posse ait p. 45.

ISOSTEMONUM.

ORDO VII.

GENUS CUCURBITACEUM.

BOERHAAVE II. p. 276. BLAIR. *Essays*. T. 2. MALPIGH. p. 53. 54. ic. 225. 226.

LINN. *fragm. meth. natur. ord.* 33.

Omnibus flores alii mares, alii feminae. Illi majores, tribus staminibus fiunt (MALPIGH. fig. 225.), quae quinque sustinent crassos, & succulentos apices. Hi minores insident fructui carnosio, polyspermo, & Tubam habent trifido apice. Utrisque calyx est quinquefidus, flos ex calyce ortus, rotatus aut campanulatus, quinque partitus.

B R Y O N I A.

T. T. 28. LINN. n. 740.

Huic calyx campanulatus, breviter quinquefidus, laciniis capillaribus. Flos profunde quinquefidus, lineatis segmentis, elliptico lanceolatis. Tubae cornua semilunari

nari fungo terminata. Bacca exigua, sphaerica (trilocularis LINN.). In nostra specie flos mas a femina tota planta distat (PONTEDER *Anth.* p. 279. 280. ut omnes flores steriles sint, SIEGESBECK *vaniloq. gled.* p. 33. pro rariori casu.) In aliis uterque sexus in eadem planta conjungitur, abundantibus masculis, sed locis separatur, (conf. DILL. E.N.C. *Cent.* VI. app. p. 79. SIEG. ib.

I. BRYONIA foliis quinquangulis scabris.

- a* *Bryonia* DORST. p. 52 b. TRAG. p. 820. CAES. p. 205. TAB. p. 893.
Vitis alba RUELL. p. 660. FUCHS. p. 94. CAMER. Epit. p. 987. CORD. Diosc. p. 76.
Bryonia alba f. ruffa CORD. Hist. p. 116 b.
Vitis alba sylvestris, *Bryonia* GESN. Hort. p. 276 b. negat Tiguri nasci.
Bryonia f. vitis alba EUSD. Coll. p. 63 b. LUGD.
Bryonia alba DOD. Purg. p. 230. Pempt. p. 400. RAJ. p. 658. BLAKW. T. 37.
Vitis alba Bryonia LOB. ic. p. 624. ex DOD.
Vitis alba I. B. II. p. 143.
Bryonia aspera f. alba baccis rubris C. B. Bas. p. 86. T. aut. de Par. p. 249. I. R. H. ZANICHEL.
 p. 41. ic. 243.
Bryonia aspera incana f. alba baccis rubris H. OX. II. p. 4.
Bryonia foliis palmatis utrinque calloso scabris LINN. Cliff. p. 453. ROYEN p. 264.
 II. Sterilis PONTED. I. C.
 β De *Bryonia baccis nigris* CORD. I. C. MATTH. p. 1284. DOD. I. E. p. 146. PLUKN. *amalth.*
 p. 45. nescio, fateor, an nascatur in Helvetia: MURALTUS nomen habet, sed
 addit acinos rubere.

Ad omnes sepēs circa Bernam, Basileam, Brugam.

Radix alba, succulenta, vastissima. Caulis angulosus, cum foliis hirtus, volubilis, sepedalis, ramosus, ad folii singuli ortum & petiolum florigerum emittit, & flagellum cincinnatum. Folia circumscriptione pentagonia, lobis triangularibus, modice ferratis. Petiolus floriger ramosus, multiflorus. Petala sordide alba, lineis virentibus. Bacca sphaerica, rubra.

Tota radix succo acri alvum stimulante, hydragogo, plena est, cujus drachmae duae non sine adfinis Elaterii flagitio alvum ducunt in hydrope, rari tamen inter medicos usus, neque nisi in robustis concedendus, & quibus integra sunt viscera, tunc feliciter quidem BUCHWALD. p. 75. in maniacis etiam SYDENHAMO auctore. Infusio recentis ad semuncem sumenda, siccae unica drachma sufficit BOULDU. *hist. de l' Acad.* 1712. p. 53. Aqua ex laesa radice stillans commode alvum ducit dosi, quantum cochlear capit CHOMEL, & STOFFEL apud I. B. Faecula ex radice saepe lota vim purgantem fere deponit, & diuretica est. Turiones pariter purgant. Aqua destillata habetur pro hysterica, post MATTHIOLI laudationem, qui hystericam mulierem decocto vinoso Bryoniae sanavit p. 1284. Externo usu valet, ad scrophulas & tumores cysticos resolvendos. Unguentum ad strumas cum Terebinthina factum laudat BURGGRAB, olimque Bryoniam ZACUTUS.

ISOSTEMONUM.

O R D O VIII.

GENS SOLANACEA

HEBENSTREIT *de sens. extern. facult. plant. ind.* n. IX.

Manifesto consensu naturae, quae sequuntur cohaerent: Iis calycis segmenta cum petalis, & staminibus, in eadem ratione sunt, quicunque numerus fuerit. Flos monopetalos, figura varia, aut uniformis, aut leviter inaequalis. Fructus alias bilocularis, isque vel ficcus, vel succulentus, alias multilocularis, succulentus. Tuba unica. Folia alterna: Vis in plerisque nauseosa, subdulcis, emolliens, anodyna, vel mitior, vel validissima, venenata.

S O L A N U M.

T. T. 62.

SOLANII spec. LINN. n. 144.

Calyx campaniformis, quinque dentibus modo obtusis, modo acutis. Flos rotatus, tubo brevissimo, acutis triangularibus quinque segmentis. Apices quinque circa tubam coalescunt. Tuba globulo terminatur. Bacca sphaerica, placenta in centro posita, seminibus numerosis.

I. SOLA-

1. SOLANUM foliis aliis trifidis, aliis simplicibus.

- Chamaepitys* DORST. p. 76b.
Dulcis amara TRAG. p. 816.
Amara dulcis CORD. Diosc. p. 67. TAB. p. 893.
Solanum quoddam fruticosum GESN. Hort. p. 282.
Je länger je lieber solani genus EIUSD. Epist. p. 84b.
Solanum perpetuum EIUSD. Tab. Coll. p. 107b.
Vitis sylvestris MATTH. p. 1282. CAM. Epit. p. 986.
Dulcamara DOD. Purg. p. 239. Hist. p. 402.
Amara dulcis, Circaea LOB. ic. p. 266.
Salicastrum CAES. p. 207.
Dulcamara flore coeruleo vulgatio AICHSTETT. aest. ord. 2. T. 16. f. 3.
Glycypicros f. amara dulcis I. F. II. p. 109.
Solanum scandens f. dulcamara C.B. Bas. p. 51. MAGN. Char. p. 205. T. aut. de Par. p. 42. I. R. H.
Solanum lignosum f. dulcamara RAJ. p. 672. BLAKW. T. 34.
 Icon MERIAN CIII.
Solanum caule inermi perenni flexuoso foliis superioribus hastatis LINN. Cliff. p. 60. ROYEN.
 P. 424.
 β *Flore albo* AICHST. l. c. f. 2. C. B. & C.
 γ *Flore pleno* AICHST. C. B. & C.
 δ *Folio variegato* MUNT. T. 156. I. R. H. & C.

Frequens ad fossas & locis paludosis.

Caulis durus, fruticosus: Folia alia simplicia, cordata, acuminata, alia trifida, minoribus transversalibus pinnis sub medio majori adjectis, longe petiolata. Flores in petiolis ramosis, ramos quasi umbella terminant. Calyx brevissimus. Flos ex brevi tubo profunde rotatur, violaceus, quovis segmento ad originem duabus maculis virentibus insignito. Stamina ex gracilissimis pediculis, apicibus sagittatis, longe coalitis. Ovarium turbinatum. Tuba simplex recurva, apice elevato. Bacca rotunda, rubra.

Vires sequentis, blandiores habet, magis diaphoreticas, saponaceas. Ad hydropem prodest LOBEL. Adv. p. 104. Infusum sarmentorum in Pleuritide, in Peripneumonia mucosa BLAIR, & in primis BOERHAAVIUS laudat: idemque ad fatim bibendum monet, innocuum medicamen, omni China vel Sarsa potentius. In arthritide utitur eodem decocto BUCHWALD. p. 23. TRAGUS & WIERUS ad icterum laudant. Succus externo usu ad inflammationes prodest (LOBEL.), ad canculos &c.

2. SOLANUM foliis angulosis, undulatis, caule levi.

- α Foliis undatis glabris, acinis nigris, vulgatio.
Solatrium BRUNF. II. p. 33. DORST. p. 272b. RUELL. p. 612.
Solatrium vulgare TRAG. p. 303.
Solanum hortense FUCHS. p. 686. bene, MATTH. p. 1069. CAM. Epit. p. 812. GESN. Hort. p. 281b. DOD. purg. p. 352. Pempt. p. 454. bene BLAKW. T. 107.
Solanum GESN. Coll. p. 107b. quod edendo est CORD. Diosc. p. 67.
Solanum hortense Circaeae aut Phaseoli facie LOB. ic. p. 262.
Solatrium minus CAES. p. 213.
Solanum sativum, solatrium hortense TAB. p. 577.
Solanum officinarum C. B. Bas. p. 51.
Solanum vulgare PARK. H. OX. III. p. 520. RAJ. p. 672.
Solanum officinarum acinis nigricantibus C. B. I. R. H. & fuscis T. aut. de Par. p. 38. cum descriptione.
 II. *Minimum vix palmam excedens* C. B. BUXB.
 III. *Foliis laciniatis* C. B. IOHR.
 β Foliis minus undosis, baccis rubris.
Solanum rubrum GESN. Hort. p. 281b.
Solanum hortense rubris baccis CAM. Hort. p. 162.
Solanum baccis rubris LOB. adv. p. 102.
Solanum alterum LUGD. p. 597.
Solanum officinarum acinis puniceis C. B. T. aut. de Par. p. 41. cum descriptione I. R. H.
Solanum baccis rubris, phoeniceisve, caulibus modice spinosis H. OX. l. c.
 γ Foliis valde undulatis, hirsutioribus, baccis luteis.
Solanum luteum GESN. l. c.
Solanum baccis fulvis LOB. adv. p. 102.
Solanum tertium luteum LUGD. p. 597.
Solanum hortense luteis baccis CAM. Hort. l. c.
Solanum officinarum acinis luteis C. B. T. aut. de Par. p. 542. cum descriptione I. R. H.
Solanum annuum hirsutius baccis luteis H. OX. l. c.

Prima varietas in hortis & ruderosis nimis abundat, reliquae rariores occurrunt.

Caulis herbaceus, brachiatus, alis elevatis. Folia alterna, longe petiolata, fere pendula, mollia, costa lateacente, angulosa, ex latitudine longe acuminata. Petioli florigeri ramosi. Flos albus nutans, apices connexi, bacca pendula, nigra in vulgari. Tuba globulo terminata.

Mite est, subsalsum, moderate narcoticum, in cataplasmate laudatur, ad inflammationes, erysipelata, haemorrhoides, cancos, anginam. Olim esculentum fuit. Sed a baccis & pueros convulsos fuisse, & gallinas periisse monet BOERHAAVE, & ALBERTI de *Belladonna*, atque ipsa effluvia somnum ciere, ut eo fine cunis circumponatur BOCC. *Mus. di Fis.* p. 284. Subit unguentum populeon. Radice pro Salsaparilla utebatur GUENOCIOUS (WELSCH *Micromim.* p. 60.). Sed veneratum vide effectum oleris COMM. LIT. NOR. 1731. n. 27.

A L K E K E N G I.

TOURN. T. 64.

PHYSALIS LINN. n. 144.

Calyx, dum flos viget, campaniformis, quinquedentatus, exiguus, per maturitatem abit in amplam vesicam, in qua fructus laxè continetur. Flos campaniformis, brevi tubo, hirsutulus. Stamina libera. Apex tubae globosus. Bacca polysperma TOURN. F.

I. ALKEKENGI foliis cordatis, calyce rubente.

Alcaquengi RUELL. p. 612.

Judenkissen TRAG. apod. p. 305.

Alkekengi DORST. p. 19. RUPP.

Halicacabum TRAG. p. 302. FUCHS. p. 687.

Vesicaria CORD. Diolc. p. 67. CAES. p. 213.

Vesicarium solanum CORD. Hist. p. 165 b.

Solanum vesicarium GESN. Hort. p. 281 b. Coll. p. 107 b. DOD. Purg. p. 355. Hist. p. 454. bene C. B. Bas. p. 51. seu *alkekengi* MUR. p. 633.

Solanum Halicacabum MATTH. p. 1070. Epit. p. 813. LOB. ic. p. 262. LUGD.

Halicacabum vulgatus AICHST. aest. ord. 13. T. 11. f. 2.

Solanum Halicacabum vulgare I. B. III. p. 609. RAJ. p. 681.

Solanum vesicarium vulgatus repens, fructu & vesica rubra H. OX. III. p. 526.

Alkekengi officinarum T. aut. de Par. p. 241. I. R. H. MAGN. Char. p. 206. GARID. p. 17. ic. 6. ZANICH. p. 6. ic. 235.

Alkekengi f. Halicacabum BLAKW. p. 161.

Physalis radice perenni foliis lanceolato cordatis LINN. ROYEN. p. 426.

β *Foliis variis* BOERH. I. R. H.

Muteti in vineis, *Basileae* intra moenia ad D. *Albanum*: & in dumetis circa *Brügli-gen*. Ego circa *Mathod* legi versus *Champvent*, tum in dumetis eundo versus *Baume*, & in sylvis circa *Bex*. *Neocomi* DIVERNOI. *Tiguri* locis umbrosis humectis MUR.

Caulis ample brachiatus, cubitalis, cum foliis hirsutus. Folia conjugata, ample ex cordatis acuminata, ambitu obscure serrato, longe petiolata. Flores in petiolis nudis unifloris. Flos albus. Calyx per maturitatem ruberrimus, ex rotundo acuminatus.

Fructus subacidus, ex fixis principiis refrigerans, edulis, si a calyce amaro non infectus fuerit, pro valido medicamento urinam pellente laudatur BRASSAVOLA p. 198. Dosis est baccarum quatuor, & quinque T. aut plurium, cum ad ciendam urinam a rusticis manipulatim devoretur C. & I. M. HOFM. succi vero uncia una. Vinum, in quo fermentatae sunt baccae, ad colicam nephriticam laudatur, & in dysuria, & in haemoptysi expertus commendat BUCHWALD p. 17.

B E L L A D O N N A.

T. T. 13. optime.

ATROPA LINN. n. 138.

Calyx campaniformis, profunde quinquefidus, dentibus triangularibus, flore brevior. Flos tubulosus, tubo in medio ventricoso, segmentis quinque triangularibus, parum repandis. Stamina libera, & crassae cordiformes antherae. Tuba extremo recurvo, reniformi

DICOTYLEDONES: ISOSTEMONES.

507

reniformi spongiola aucto. Bacca rotunda, compressa, bilocularis, semiquadricularis, seminibus ad anstas placentas uberrimis, ovalibus.

1. BELLADONNA CLUS. Pann p. 503. MAGNOL. Char. p. 207.

Solanum somniferum FUCHS. p. 689. foliis nimis angustis.

Solanum hortense TRAG. p. 301. eadem icon.

Solanum majus CAM. Epit. p. 817. cum caractere.

Solanum majus sive herba Bella donna MATTH. p. 1073.

Solani genus sylvaticum GESN. Hort. p. 282.

Solanum somniferum vulgare GESN. Tab. Coll. p. 108.

Solanum lethale DOD. Purg. p. 360. optime, Pempt. p. 456. RAJ. p. 679.

Solanum lethale Belladonna CLUS. p. LXXXVI. ex DOD.

Solanum somniferum & lethale LOB. ic. p. 263.

Solatrum majus CAES. p. 212.

Solanum manicum multis f. *Belladonna* I. B. III. p. 611.

Solanum μελανχερασος C. B. Bas. p. 51. ZWING. p. 891.

Solanum furiosum IOH. MATTH. FABER Strychnoman. ic. 27.

Solano congener flore campanulato, vulgatus, latioribus foliis H. OX. III. p. 532.

Belladonna majoribus foliis & fructibus T. aut. de Par. p. 397.

Belladonna majoribus foliis & floribus I. R. H. PONTED. Anthol. p. 70. &c.

Atropa CLIFF. p. 57. ROYEN. p. 423.

β *Belladonna minoribus foliis & floribus* C. B. I. R. H.

Ubique in sylvis caeduis v. g. sylva Bremgarten cis Eymatten, sylvula Weissenstein. Ad Silam I. GESNER.

Caulis fruticosus, erectus, brachiatus. Folia magna, ex ovato acuminata, hirsuta, mollia. Florigeri petioli ex alis congesti, uniflori. Flos lurido ex viridescente & obsolete fusco-purpureo tristi colore. Bacca nigra, subdulcis. Semina tota punctata & alveolata, subrotunda.

Baccæ, oleo acri plenae, crassoque, lethalem maniam faciunt TRAG. RAJ. aut somnum THAL. & celeberrima est historia Danorum ad internecionem deletorum, postquam vino ope Belladonnae intoxicato inebriati fuerant BLAIR. Decads. p. 77. Tales hihorias olim MATTHIOLUS habet, p. 1074. & LOBELIUS Adv. p. 103. & FUCHSIUS. Nuper similem puerorum a baccis Belladonnae intoxicatorum casum, ubi deliria vomitu expugnavit, rescripsit amicissimus D. D. SCHOLLIUS, sanguine & amicitia mihi pariter conjunctus. Dosis veneni non minima est: Tres quatuorve baccæ parum nocuerunt adultis, in octenni puella aliqua symptomata fecerant. Aqua destillata, etiam ad duas uncias sumta, parum nocet FRANK. p. 50. Relaxat etiam externo usu, ut papillam paralyticam ob inposito cataplasmate RAIUS viderit, coecitatem, sed superabilem WEPFER de cic. p. 228. Non ergo placet vel oculis inflammatis succum admoveere (ut apud WELSCHIUM commendatur *miptomim*. p. 9.), neque cancro, (ut apud JÜNCKERUM, & recentiores, qui cochlear decocti unum ad tria propinant, non eo gradu, ut somnum moveat OETINGER de Bellad.,) neque haemorrhoidibus. GESNERUS tamen baccas expressit, cum saccharo coxit, exhibuit cochlearis minoris mensura, ita opii vires imitata est, dolores, & dysenteriam suppressit Epist. p. 34 b. 39. In universum vinum pro antidoto laudatur, ab ipso olim TRAGO, acetum a FABRO Strychnoman. p. 7. Uterque citat experimenta.

V E R B A S C U M.

LINN. II. 153.

VERBASCUM TOURN. T. 61. & BLATTARIA TOURN.

Calyx campaniformis, flore brevior, quinquefidus, paulum irregularis, duobus dentibus supernis brevioribus a ternis imis distantibus, Flos tubo brevissimo, rotatus, ex eodem discrimine segmentorum difformis, segmentis quinque subrotundis, imo longissimo. Stamina quinque, inaequalia, supremum brevius, media majora, ima duo maxima sursum recurrunt, omnia crassa, barbata, sed maxime superiora, apice fungoso, uniloculari, in semicirculum flexo. Tuba simplex, fungo rotundo terminata. Ovarium ovato conicum, biloculare, polyspermon, duabus magnis placentis, ut in *Belladonna*. *Blattariam* separare ipsa natura vetat, neque fructus magis rotundus, aut spica rarior, sufficiunt.

1. VERBASCUM foliis ovato - acutis utrinque tomentosis, floribus in spica densissima sessilibus.

888 3

nere

726

Incredibilis est in scriptoribus difficultas, quam auget coloris lutei in hoc genere inconstantia, in plantis alioquin rarissima. An plura sunt in regionibus calidis Verbasca, vulgarium similia? Certe nobis haec, quae descripsi, neque ultra proveniunt.

Verbasum BRUNF. III. p. 57. TRAG. p. 217. ic. GESN. Coll. p. 113. RENEAUM. p. 102. ic.

Tapsus barbatus DORST. p. 262.

Verbasum nigrum FUCHS. p. 848.

Verbasum majus TRAG. p. 216.

Verbasum I. MATTH. p. 1143. CAES. p. 347. CAM. Epit. p. 878. cum caractere. Hanc iconem pro albo meridionalium exhibet ZWING. p. 930.

Verbasum latius DOD. p. 143. & *angustius* ib. quod ad ic.

Verbasum aut *Phlomos vulgaris mas* LOB. ic. p. 561.

Verbasum mas TAB. p. 563.

φύλλα τμήτος RENEAUM. p. 104.

Verbasum vulgare flore luteo magno folio maximo I. B. III. p. 871.

Verbasum mas latifolium luteum C. B. Bas. p. 69. RAJ. p. 1094. T. aut. de Par. p. 161. I. R. H. ZANICH. p. 271. ic. 268. MAGN. Char. p. 216.

Verbasum latifolium mas AICHST. aest. ord. 10. T. 5. f. 2.

Verbasum foliis incanis, mas latifolium, floribus luteis arcte caulibus adhaerentibus, sine foliis angustis inter flores eminentibus H. ox. II. p. 485. S. 5. T. 9. f. 1.

β *Flore niveo* I. B.

γ Quid est, & an satis differt foliis suis eminentibus inter flores.

Verbasum maximum album femina flore suppalido LOBEL. p. 561.

Et *maximum odoratum meridionalium Tapsus barbatus femina flore albo* LOB. p. 561.

Verbasum maximum meridionalium odoratum duplex luteum & album I. B. III. p. 871. RAJ. I. c.

Verbasum femina flore luteo magno C. B. Bas. p. 69.

Nihil vulgatius ad vias, in fossis &c.

Caulis rectissimus, sepedalis saepe, & ultra, ramis sursum eductis, longe foliis nudus, floribusque tectus, dense congestis, ad caulem undique in cylindrum sessilibus. Folia perampla, utrinque tomentosa, lanata, mollissima, longe ovata, & elliptica, margine obiter inciso, tomento dentes occultante. Calyx tomentosus. Flos pallide luteus, unciali major, lanuginosus. Pili staminum albi: apices miniati. Semina exigua, prismatica truncata, striata.

Vires anodynae & emollientes in hac specie, etiam habitu fatente, excellunt. Recentia vulnera contusa folia sanant in unguentum redacta. Infusum florum ad Phthisi Italici & DEKKERO familiare. Decoctum foliorum & florum, in aqua fabrorum, ad dysenteriam convenit. Gargarisma anginae, clyster tenesmo & haemorrhoidibus imprimis obponuntur, quibus, etiam coecis, fomentum in lacte medetur CHOMEL, ad tumores pariter & inflammationes utile, ut magnam eo medicamento famam acquirerit homo Tarvisanus BOCCON. off. p. 133. Florum computrescentium liquamen dat mollissimum pariter ad eadem mala unguentum BOCCONE off. p. 135. Eodem ad podagram usus est CRATO Consil. L. III. p. 132. Stupefactivi tamen aliquid habet verbasum, cum pisces ejus ope capiantur BOCC. Mus. di Fis. p. 212.

2. VERBASCUM foliis ferratis, superne rugosis, petiolis ramosis.

α *Flore luteo.*

Verbasum II. MATTH. p. 1144. CAM. Epit. p. 879. LUGD.

Et *Verbasum* III. MATTH. p. 1145. CAM. Epit. p. 880.

Verbasum angustius DOD. p. 143. altera varietas, non vero icon.

Verbasum flore ex flavo candido THAL. p. 29.

Blattariae flore albo varietas altera LOB. ic. p. 583.

Verbasum luteum TAB. p. 565.

Verbasum quartum CAES. p. 347. *flore pallido* AICHST. aest. ord. 10. T. 5. f. 3.

Verbasum pulverulentum flore luteo parvo I. B. III. p. 872. cum icone, RAJ. p. 1094. H. ox. II. S. 5. T. 9. f. 3. T. I. R. H. aut. de Par. p. 164. VAILL. &c.

Verbasum mas angustifolium floribus pallidis C. B. ZWING. p. 930.

Verbasum foliis incanis & pulverulentis, floribus luteis parvis, raumatim provenientius H. ox. II. p. 486.

Similibus locis

Simile est fere sequentis, flore vero pallide luteo,

β *Flore albo.*

Verbasum sylvestre TRAG. p. 218. nisi sit n. 3.

Verbasum angustius DOD. p. 143. prior varietas.

Blattaria flore albo, perperam verbasum femina LOB. ic. p. 563.

Verbasum flore prorsus candido THAL. p. 129.

Verba-

Verbascum album II. TAB. p. 864. bene

Verbascum λευκός RENEAUM. p. 105.

Verbascum flore albo parvo I. B. III. p. 873. RAJ. p. 1095. T. aut. de Par. p. 165. I. R. H.

Verbascum lychnites flore albo parvo C. B. Bas. p. 69. H. ox. II. S. 5. T. 9. f. 4. ZWING.

Verbascum foliis incanis, floribus albis parvis, racematim provenientibus, cum staminibus itidem albis H. ox. II. p. 486.

II. An *Verbascum lychnite* MATTH. p. 1147. TAB. p. 566.

Verbascum lychnitis Matth. *Phlomis mas alter* LOBEL. p. 562.

Phlomis Lychnitis LUGD. p. 1303? Ita C. B. sed foliis sunt villosis.

Similibus locis non rarum.

Caulis tantum bipedalis, ramosus. Folia superne nigricant, inferna parte incana sunt, & breviter tomentosa, tomento quasi farinoso, rugosa tota, circumscriptione ovato vel elliptico lanceolata, saligna, margine evidenter & argute ferrato. Spicae densae, ramosae, petiolis factae multifloris, flores a caule remotos gerunt, & distinguuntur acutis foliis inter flores exeuntibus. Calyx farinosus. Flos ex duobus segmentis albis, tribus minoris ochroleucis. Stamina flavo villo pubescunt: apices miniati.

3. VERBASCUM foliis ferratis, superne rugosis, inferne subhirsutis, petiolis ramosis, staminum barba purpurascente.

α Flore albo.

Varietas verbasci VII. flore prorsus candido C. B.

Verbascum perenne nigrum floribus albis H. BLES. 1095 RAJ. p. 1095*.

Verbascum nigrum flore candido in meditullio purpurascente LOESEL. p. 281.

Verbascum nigrum perenne flore albo staminibus purpureis VAILL. p. 199.

Verbascum nigrum floribus albicantibus RUPP. p. 195.

II. *Verbascum alpinum perenne nigrum flore albo, staminibus purpureis* 1095 VET. H. R. P. I. R. H.

Ad muros templi pagi Küniz. a. 1733. Badae I. GESNER.

A sequente differt flore albo, cum quo non male conjungeretur.

β Flore luteo.

Verbascum nigrum TRAG. p. 217. bene, DOD. p. 144. TAB. p. 564. valde incisum, LOBEL. ic. p. 562. RENEAUM. p. 107. cum ic. p. 106.

Verbascum sylvestre FUCHS. p. 849.

Verbasci genus apicibus purpureis GESN. Coll. p. 113.

An *Verbascum III.* MATTH. p. 1145. CAM. Epit. p. 880. LUGD.

An *Verbascum septimum* CAES. p. 347?

Verbascum nigrum latifolium THAL. p. 129.

Verbascum nigrum flore parvo, apicibus purpureis I. B. III. p. 873. RAJ. p. 1095.

Blattaria Plinii Verbascum nigrum AICHST. aestiv. ord. 10. T. 4. f. 3.

Verbascum nigrum flore ex luteo purpurascente C. B. Bas. p. 69. ZWING. T. aut. de Par. p. 165. I. R. H.

Verbascum nigrum foliis viridibus perenne floribus luteis racematim provenientibus, staminibus purpurascantibus H. ox. II. p. 486.

Verbascum f. tapsus barbatus BLAKW. T. 3. ob folia ferrata.

Verbascum foliis ovatis crenatis subtus tomentosis caule angulato LINN. Cliff. p. 54. ROYEN. p. 421.

Pariter vulgare est locis asperis.

Caulis purpureus, pene levis, angulosus. Folia superne rugosa, exatro virentia, inferne rarius tomentosa, manifesto ferrata. Spica rarior, floribus a caule remotis, ex petiolis ramosis, foliis tamen non distincta. Flores magni, flavi, barbulae staminum purpureae, & circulus in medio flore purpureus. Valvae, ut in reliquis binae, & bifidae. Semina reticulata, prismatica, plurima.

4. VERBASCUM foliis glabris, ferrato dentatis, radicalibus sinuatis ROYEN. p. 421.

Blattaria FUCHS. p. 152. TRAG. p. 925. MATTH. p. 1151. bene

Blattaria lutea CAM. Epit. p. 885. I. B. III. p. 874. SWEERT. II. T. 39. RAJ. p. 1096.

Verbascum leptophyllum CORD. p. 153.

Blattaria Plinio dicta GESN. Hort. p. 285.

Blattaria Plinii LOBEL. p. 564.

Verbascum IX. CAESALP. p. 347.

Blattaria flore luteo AICHST. aest. ord. 10. T. 4. f. 2.

Blattaria lutea folio longo laciniato C. B. Bas. p. 69. T. aut. de Par. p. 179. MURALT. p. 655. ZWING. I. R. H. MAGN. Char. p. 216.

Blattaria annua ramosa floribus luteis staminibus purpureis H. ox. II. p. 489.

Et *Blattaria annua flore minore luteo vel albo staminibus purpureis* EIUSD. ib.

In calidiori Helvetia, v. g. circa *Fibrodunum* passim ad sepes, circa *Montagny, Suisse*, *Treicovagnes*. c. b. non longe *Michelfeld*. MURALTUS circa *Scaphusiam*.

Caulis erectus, longe spicatus, & habitus *Verbasci*, sed folia glabra, nitentia, longe petiolata, rugosa, laciniata, rotundis dentibus profunde sinuata, superne tantum serrata. Spica rara. Calyx, & caulis spicatus viscosi sunt, globulis hirsuti. Flos planissimus, luteus. Stamina barbata pilis purpureis, uti in n. 3. Tuba pendula, violacea, ovarium sphaericum. Amara est, & calida, nullius, puto, usus, certe cogniti.

5. *Blattariam albam* Bernae reperi a. 1732. ad viam, qua itur ad ambulacra *die Enge, biesseits dem Gatter*, sed, vereor, ex horto elapsa fuit: nisi forte, quae RAI est observatio, flavae semen albam aliquando progignit.

6. Auriculam urfi Myconi Lugdun. p. 837. elegantissimam plantam, accenset nostratibus SCHEUCHZERUS in catal. sed, quando in umbrosis alpium nasci ait, verbis usus LUGDUNENSIIUM, fateor, videtur potius conjectura uti, quam experimento. Nemo enim in Helvetia eam plantam reperit, & addidisset, procul dubio, locum natalem, si ipse invenisset.

H Y O S C Y A M U S.

TOURNEF. T. T. 42. LINN. n. 136.

Calyx campaniformis, modice inaequalis, femiquinquefidus. Flos calyce longior, tubuloso-campaniformis, tubo brevi, inaequali, fauce longitudinaliter latiore, segmentis inferioribus profundius incisus & minoribus. Stamina longa, inaequalia. Fructus ovatus, tectus operculo hemisphaerico, resiliente per maturitatem, & denudante fructum bilocularem, polyspermon. Semina vermiculata, ad crassas placentas. Tuba apice crasso, excavato.

I. HYOSCYAMUS foliis amplexicaulibus LINN. *Cliff.* p. 56. ROYEN. p. 422.

Hannebana RUELL. p. 610.

Hyoscyamus BRUNF. I. p. 224. TRAG. p. 132. 133. DORST. p. 153. MATTH. p. 1064. CAM.

Epit. p. 807. CAES. p. 345. RIVIN. Monop. Irreg. T. 102.

Apollinaris CORD. Diosc. p. 66b.

Hyoscyamus flavus FUCHS. p. 833. bene.

Hyoscyamus vulgaris GESN. Tab. Coll. p. 82. Hort. p. 282. I. B. III. p. 627. AICHST. aest. ord. 8. T. 8. f. 1. RAJ. p. 711.

Hyoscyamus vulgaris niger DOD. Purg. p. 345. Pempt. p. 450. optime. CLUS. p. LXXXIII.

Hyoscyamus niger f. *apollinaris herba altercum arabum* LOB. ic. p. 268.

Hyoscyamus I. *altercum* TAB. p. 575.

Hyoscyamus vulgaris vel niger C. B. Basf. p. 52. PARK. H. OX. II. p. 494. T. aut. de Par. p. 201.

I. R. H. ZANICHELL. p. 141. T. 255. MAGNOL. Char. p. 230.

In fimetis, fossis, ad vias, in suburbanis & pagis.

Tota planta foetida est, unguinosa, longiusculis pilis barbata. Caulis ramosus & foliosus. Folia mollissima, semiputridae substantiae, semipinnata, pinnis acutis, triangularibus, ordinatim decrescentibus, lata basi caulem amplexa. Flores conferti in fasciculos, qui deinde fiunt in spicas unilaterales, pallidi, distincti rete venarum violaceo. Semina pene reniformia, compressa, tota punctata & reticulata.

Hyoscyamus oleo viscido, virulento, narcotico, abundat. Vires anodynae, & emollientes, genti suae communes, possidet intensissimas. Adeoque externo quidem usu laudatur, ex viribus emollientibus, & stupefacientibus. Emplastrum de *Hyoscyamo* ad dolores varios, etiam diuturnos, commendatum est, a WEDELIO & ipso, adeo difficili viro, D. LUDOVICI p. m. 278. BOERHAAVIUS tamen narrabat, se, cum amico temulentum factum, cum emplastrum ipsi pararent. Cataplasma cum lacte & croco urinae suppressiones tollit efficaciter T. & lac de mammis abigit: Pedibus hydropicorum folia admota aquam extrahunt CRATO *Epist.* L. V. Fumus, aut cataplasma ad perniones in usu est. Oleum, succo foliorum inbutum, describit CHOMEL & ad tactu tumentes glandulas faucium ad subpurationem adigere expertus est *suppl.* p. 207. Oleum ex seminibus pressum anodynum pro externis usibus parari potest, congeneribus efficacius LUDOVICI p. 296. mitius, & absque periculo extus adhibendum; in clysteribus ad dysenterias a GLAUBERO laudatum. Ingreditur unguentum de *hyoscyamo*. Suffitus autem ipse stupefacit, dentiumque dolores tollit vi narcotica. Interne semine quidem ad haemoptoen usus est HELIDAEUS, & ad sanguinem sistendum experimentum narrat BOYLE de *Util. Phil. exp.* p. 230. Alii Quar-

tana

tanae obposuerunt (PLATER.) alii Dysenteriae (GLAUBER). Sed nimis tristia exempla vetant dirissimo medicamento fidere, in tanta abundantia certiorum. Nam deliria, maniasque, aut funestas *Comm. Acad. Scient* a. 1737. *Hist. Obs.* I. & BLAIR. *Misc.* p. 81. aut certe durabiles LOBEL. *Advers.* GARMAN. in *Eph. Nat. Cur.* Dec. 3. Ann. 3. *Obs.* 66. WEDEL. *ib.* Dec. 1. Ann. 3. *Obs.* 21. E. N. C. Dec. III. ann. 2. *obs.* 112. WEPFER *de Cicut.* p. 230. LINDER *de Venen.* p. 560. BUCHNER. *Misc.* 1729. p. 160. & sopores insuperabiles GARIDEL &c. & convulsiones lethales facit. Memini sodalem, qui mecum Leidae BOERHAAVIVM audivit, omne venenorum genus ex horto selegisse, vorasse, tulisse, Napellos, Apocyna, Belladonnae baccas etiam suaviter deglutiisse, ab Hyoscyamo vero victum poenas dedisse audaciae, & mente alienatum, crure altero resolutum, a PRAECEPTORE restitutum fuisse. Ipso usu externo, fumo suscepto, & fomentis admotis deliria mota lego, quod ne opium quidem potest. Salus in vomitu HELMONT *Jus duumvir.* p. 244. S. PAULI.

ISOSTEMONUM.

ORDO VIII.

GENS ASPERIFOLIA.

BOERHAAVE p. 187. LINN. Char. natur. Ord. XLIII.

ROYEN. p. 403.

His omnibus communis natura est. Folia alterna, pene perpetuo aspera: Calyx profundissime quinquefidus. Flos monopetalos, semiquinquefidus. Stamina quinque. Tuba unica simplex. Semina quatuor, cortice vel adhaerente, vel mobili, imi pediculi placentae adfixa. Vires medicae, ut priori classi emollientes, & subinde narcoticae, viscosae, cum adstrictione in quibusdam conglutinante.

E C H I U M.

TOURNEF. T. 54. LINN. n. 107.

Calyx profundissime sectus, in longas lacinias, quarum supremae duae majores sunt, ima minima. Flos ex brevi tubo campaniformi longitudinaliter patet magna fauce, cum simili in segmentis inaequalitate. Stamina ex flore eminent, parvis, rotundis apicibus. Tuba apice bifurcato. Semina rostrata, angulose conica, subaspera.

I. ECHIUM foliis lingulatis hispidis, ex singulis alis spicatum.

Buglossa sylvestris BRUNF. I. p. 111.

Echium GESN. Hort. p. 257b. MATTH. p. 996. bene CAM. Epit. p. 737. DOD. p. 631. BOOT. ic. 30. RIVIN. monop. irreg. T. 7. BLAKW. T. 299.

Onosma MATTH. p. 892. & *Cynoglossum* MATTH. p. 1189. juxta I. B. sed hujus folia valde lata sunt.

Echium vulgare CLUS. Pann. p. 679. Hist. p. CLXIII. c. B. Bas. p. 75. I. B. III. p. 586. R. A. J. p. 498. H. OX. III. p. 440. T. aut. de Par. p. 75. MAGN. Char. p. 77.

Echium f. buglossum sylvestre LOB. ic. p. 579.

Anchusa I. CAES. p. 435.

Echium majus vulgare ZANICH. ic. 128. p. 91.

IC. MERIAN. LXXXIII.

β *Flore albo* DOD. CLUS. I. B. WEINM. T. 475 d.

γ *Flore carneo* MERRET. VAILL. I. B.

δ *Flore rubro*, siquidem eadem est.

Echii altera species DOD. p. 631. Sed icon est plantae anglicae nobis non indigenae.

Icones WEINM. T. 474. c. e. T. 475. a.

ε *Caule lato* C. B. WEINM. &c.

ς *Panicula crispa* VAILL.

Nihil ad vias vulgatus.

Caules eriguntur, cum foliis asperi, pilis hirti, ramosi, maculosi, ex singula ala ramosi, ramis spicatis. Folia linguiformia, angusta, aspera, sine lanceolato, pilis bulbosis. Flores longa seriatim in curvas spicas unilaterales, quae per aetatem eriguntur. Flores sessiles, in maturi rubri, deinde coerulei, quod cum tota fere gente commune habent.

2. **ECHIUM** caule erecto, asperrimum, flore minore.

Echium flore albo CAM. Epit. p. 738. quae icon a I. B. ad C. G. missa fuerat: flos vero pertinet ad *Symphytum* n. 2.

Echium majus & asperius flore albo C. B. RAJ. p. 498. FLUKN. I. R. H.

Echium albo flore majus I. B. III. p. 588.

β Varietas rubro flore.

Lycopsis altera monspeliaca floribus dilute purpureis C. B.

Echium majus & asperius flore dilute purpureo RAJ. p. 498. Syllog. exter. p. 119. H. OX. III. p. 440. I. R. H.

II. An hoc est *Echium rubro flore* CLUS. Pann. p. 681. Hist. p. CLXIII. Videtur ex habitu erecto, & nota manu C. B. scripta, qua ad CLUSIUM (qui nunc meus est) addidit, se CLUSIANAM plantam *Geneva* habere, I. B. III. p. 589. RAJ. p. 499.

Anchusa altera CAES. p. 439.

Echium sylvestre hirsutum maculatum C. B. RAJ. Syll. p. 119. H. OX. III. p. 440. BOERHAV. ZWING.

Albo flore nascitur in *Valesia*, erectum, cubitale, asperrimum, pilis durissimis bulbosis, nunquam coeruleum. In Gallia calidiori rubro flore reperitur. Non est varietas prioris, eodem enim loco diversissimum provenit.

*3. **ECHIUM** alpinum minimum MURALT. p. 110. Quid est? an *Cerimthe*? an varietas?

S Y M P H Y T U M.

TOURNEF. T. 56. LINN. N. 109.

Calyx tubulosus, pentagonus. Flos cylindricus, superne ventricosior, ore erecto, quinque rotundis & reflexis dentibus leviter inciso. Pali quinque acuti, triangulares, tubam circumstant & introrsum cogunt stamina brevissima, apicibus validis, sagittatis. Alias pali desunt. Tuba longas simplex. Semina nitida.

1. **SYMPHYTUM** foliis ovato lanceolatis, caule alato.

α *Flore albo* in frigidioribus Helvetiae frequens ad littora rivorum &c.

Walwurtz Weiblein BRUNF. I. p. 76. bene

Rarior species symphyti FUCHS. in textu.

Consolida major flore albo RUELL. p. 584. CAM. hort.

Consolida major femina TRAG. p. 239.

Symphytum majus candidis floribus CORD. Hist. p. 167.

Symphytum flore candido MARANT. p. 61.

Symphytum majus flore albo consolida major TAB. p. 559.

Symphytum flore pallido AICHST. aestiv. ord. 8. T. 7. f. 3.

Symphytum consolida major flore albo vel pallide luteo quae femina T. aut. de Par. p. 306. I. R. H.

SCHEUCHZ. It. VII. p. 519.

β *Flore rubro* Tiguri, & Basileae frequentior.

Walwurtz männlein BRUNF. I. p. 75.

Symphytum majus rubens CORD. p. 151 b.

Symphytum majus purpureis floribus EUSD. ib.

Symphytum flore purpureo MARANT. p. 61.

Consolida major flore purpureo RUELL. l. c.

Symphytum magnum FUCHS. p. 695.

Consolida major mas TRAG. l. c.

Symphytum majus flore purpureo TAB. p. 559. AICHST. l. c. f. 1. & *flore rubro* I. E.

Symphytum consolida major, flore purpureo, quae mas I. R. H. &c. &

Symphytum consolida major, flore purpureo coeruleo T. aut. de Par. p. 306. I. R. H.

Symphytum f. consolida major MUR. p. 635.

α β Coniunctim, qui tamen plerumque diversitatem adnotaverunt.

Symphytum majus f. consolida major MATTH. p. 961.

Symphytum majus CAM. Epit. p. 700. bene

Symphytum magnum DOD. p. 134. I. B. III. p. 593.

Symphytum Alum seu Alus LOB. ic. p. 583.

Consolida major DORST. p. 89. bene RAJ. p. 505. BLAKW. T. 252. &c.

Symphytum consolida major C. B. &c. *mas & femina* Bas. p. 76.

Symphytum f. consolida major C. B. Phytop. H. OX. III. p. 444.

Symphytum foliis ovato lanceolatis LINN. Cliff. p. 47. ROYEN. p. 407.

γ Quid est *Symphytum tuberosum* DOD. p. 134. *majus* CLUS. p. CLXVI.

Symphytum radice tuberosa CAM. Epit. p. 701. &c.

Anchusa

Radix maxima, lignosa, dura, brachiata. Caulis erectus, alatus, brachiatus, cum foliis asper. Foliorum petioli ala foliacea aucti: longe vero ex ovatis lanceolata sunt; In summa planta flores in spicam unilateralem conferti, nutantes, ex petiolo aphylo, multifloro, cui par foliorum subponitur. Calyx hispidus, profunde sectus, acutis dentibus. Flos ochroleucos in α , anulo floris purpureo in β . Vidi varietatem spontaneam, cujus flores extus quinque accessoriis petalis ornabantur.

Sapor viscidus, fatuus. Valide conglutinat, ut ridiculis historiis confirmatur. Cataplasma ad recentia & tendinum vulnera, & ossium fracturas ulceraque sordida BUCHWALD p. 88. 89. & contusiones utile est, & in Ischiade inponitur a CAMERARIO E. N. C. Dec. III. ann. VI. obs. 16. Emplastra ad hernias ingreditur, & Cataplasma FUCHSII. Flores blande consolidant, infusum ad Phthisin laudatur, & falsos catarrhos. Syrupus de symphyto, a TOURNEFORTIO descriptus (aut. de Par. l. c.), ad asperitatem pulmonum laudatur, tum extractum, quod haemorrhagias mensesque nimios interno usu moderatur.

2. SYMPHYTUM foliis lingulatis, hispidis, flore palis destituto.

Anchusa exalbido flore CLUS. Pann. p. 677. Hist. p. CLXV. caule erecto.

Anchusa flore albo vel pallido Clusii I. B. III. p. 583. RAJ. p. 497.*.

II. *Anchusa echiioides Cerinthes flore montana* COLUMN. p. 182.

Symphytum echii folio ampliore radice rubra flore exalbido I. R. H.

Anchusa lutea minor C. B. PARK. RAJ. p. 497.*. Syll. ext. p. 61. H. OX. III. p. 442. ZWING. PLUKN. p. 30. T. 6. f. 5. non bene

Echium anchusae facie flore luteo minus HERM. Hort. Lugd. Bat. p. 225.

Symphytum Echii folio angustiori radice rubra flore luteo. MAGN. Hort. I. R. H. BOERH. TILL.

Cerinthe foliis lanceolato linearibus hispidis LINN. Cliff. p. 48. ROYEN. p. 408.

III. *Anchusa tertia* MATTH. p. 994. CAM. Epit. p. 736. optime, iconem vero suam vocat I. B. LUGD. CAM. Hort.

Anchusa quarta s. Pseudanchusa DOD. p. 630. qua icone CLUSIUS usus est. ad n. 1.

Anchusa lutea LOB. p. 578. advers. p. 349. alia icon non bona, I. B. III. p. 583. ex CAM. Epit. sed folia dicit lanuginosa, RAJ. p. 497. Syll. ext. p. 61.

Anchusa lutea Dalech LUGD. p. 1102. bene

Anchusa angustifolia ZWING. p. 838.

Anchusa lutea major C. B. PARK. H. OX. III. p. 442. HERM. TIT.

Symphytum Echii folio ampliori radice rubra flore luteo I. R. H. MAGN. Hort. TILL. ZANICH. p. 255. ic. 231.

Ad rupes inter *Sideram* & *fanum s. Leonhardi*.

Radix crassa, ramosa, lignosa, cortice rubente. Caulis ramosus, procumbens, una cum foliis asperimus. Folia longa, lingulata: Flores in unilaterales spicas, uti Symphyto. Calyx hispidus, segmentis ad basin sectis. Flos longissimus, angustior, ochroleucos, dentibus non reflexis. Tuba simplex, apice levissime bifido. Semina quatuor, nitentia, grisea. Adeoque haec planta inter Symphytum & Cerinthen ambigit, huic palorum defectu, illi semine similior.

C E R I N T H E.

TOURNEF. T. 56. LINN. N. 110.

Calyx tubulose positus, duobus angustis, tribus latioribus ovatis foliis factus, ora ciliari. Flos Symphyti, absque palis, segmentis latis, brevissimo mucrone, reflexis. Stamina sessilia, apicibus longis, sagittatis, barbatis. Tuba simplex. Capsulae seminales binae, pedis bisulci figura, dicoccae, ut quaterni numeri, genti suae proprii, vestigium retineant: & revera tetraspermos est, cum ex uno semine, ut vocant, fato, duae plantulae proveniant. R. I. CAMERAR. Eph. nat. Cur. Dec. II. ann. 9. obs. 123.

I. CERINTHE foliis caulem amplexantibus, dentibus floris revolutis brevissimis.

Hundszung dicta ab Aretio GESN. Epist. p. 116 b.

Borrago montana flavo flore EIUSD. Tab. Coll. p. 93 b. WAGN.

Cynoglossus montana floribus oblongis luteis cavis EIUSD. Hort. p. 256 b.

Cerinthe quorundam CLUS. Hist. p. 410. bene *major versicolore flore* EIUSD. Hist. p. CLXVII. I. B. III. p. 602. I. R. H. MAGN. Char. p. 71.

Cerinthe major LOBEL. p. 397. ex CLUS. TAB. p. 420. RAJ. p. 506. Syll. ext. p. 91.

Maru herba DOD. p. 632.

Cerinthe s. cynoglossum montanum majus C. B. H. OX. III. p. 445.

WEINMANN ic. 359 b. 360 b.

II. *Cerinthe quorundam major flore ex rubro purpurascence* CLUS. p. CLXVIII. I. R. H. I. B. III. p. 603.

β Varietas alia flore albo luteo, foliis simillimis.

Cerinthe quorundam minor CLUS. Hisp. p. 412. *flavo flore* EIUSD. I. C. I. B. III. p. 603. I. R. H.

II. *Cerinthe minor flore albo* PARK.

γ Varietas distinctior flore luteo sed ad basin purpurascence, folio aspero & pustulato.

Cerinthe veterum GESN. Ep. ad I. B. p. 102.

Pulmonaria romana CAES. L. XI. c. 5.

Cerinthe quorundam major flavo flore CLUS. p. CLXVII. cum icone.

Cerinthe Plinii LUGD. p. 1145.

Cerinthe quorundam major spinoso folio flavo flore I. B. III. p. 602. I. R. H.

Cerinthe flavo flore asperior C. B.

δ *Cerinthe V. folio non maculato* CLUS. app. alt. ad p. CLXVIII.

Cerinthe folio non maculato viridi C. B. I. R. H.

In Stockhorn, Rohrenhorn, non vulgaris. PIPERINUS in montibus Bernensium circa Thun. Curiae nasci C. G. In M. Joch I. GESNER.

Caulis pedalis, quadrangulus, tener. Folia lata basi caulem amplexa, patula, ovaliter terminata, aut & emarginata, glauca, per aetatem coerulea, levia, sed punctata, margine ciliata. Puncta vero in alia varietate in asperas verrucas excrescunt, tota folia maculis albis variegantur, & ex inferiori facie folii pili asperi exeunt. Rami ex summo caule nutantes, foliosi, inter folia flores habent pendulos. Floris tubus flavus, os purpura confusa mistum, dentes revoluti pallent.

2. CERINTHE foliis caulem amplexantibus, floribus profunde quinquefidis.

Glastum montanum Dalechampii LUGD. p. 1204.

Ifatis s. glastum montanum Dalechampii I. B. III. p. 603.

Ifatis montana C. B. cui incognita fuit.

Cerinthe in montibus circa maximum coenobium Carthusiorum RAJ. p. 506. omnino.

Cerinthe alpina perennis flore striato I. R. H. & T. 56. fig. A.

Inter indigenas habet in catalogo SCHEUCHZERUS: & habui Jena, ut eo facilius fidem adhibeam. Ex alpihus Cottiis GAGNEBIN.

Habitus, folia pustulata, longiora paulo, lenissime ferrata, prioris, diversitas vero maxima in flore est, qui minor est, & in profundas lacinias acutas secatur, quae priori breves sunt, & magis obtusae. Imus flos pallere videtur, dentes coerulei sunt.

P U L M O N A R I A

TOURNEF. T. 55. LINN. n. 104.

Calyx tubulosus, pentagonus, breviter quinquedentatus. Flos tubo cylindrico, oblongo, ad basin globoso, apertus in segmenta sursum cava, subrotunda. Tubum floris claudunt ungues quinque obscuri, breves, pilosi, supra stamina orti, quae in tubo floris latent sessilia. Tuba fine crassiusculo globoso. Semina fine quasi resecto.

1. PULMONARIA foliis radicalibus ovato cordatis LINN. Cliff. p. 44. ROYEN. p. 403.

α Folio maculis albis distincto.

Pulmonaria quam aliqui Pepanum vocant RUELL. p. 459.

Pulmonaria altera MATTH. p. 1040. ad hortense exemplar. CAM. Epit. p. 784.

Symphytum maculosum DODON. p. 135.

Pulmonaria CAES. p. 434.

Pulmonaria Plinii GESN. Hort. p. 274 b.

Pulmonaria vulgaris maculoso folio CLUS. Pann. p. 673. Hist. p. CLXVIII.

Pulmonaria maculosa LOB. ic. p. 586. AICHST. Vern. Ord. I. T. I. f. 4. RAJ. p. 488. BLAKW. T. 276.

Pulmonaria maculosa, Pulmonaria Plinii mas TAB. p. 557. &

Pulmonaria femina TAB. p. 558.

Pulmonaria Italorum ad Buglossum accedens I. B. III. p. 895. I. R. H.

Symphytum maculosum s. pulmonaria latifolia C. B. Bas. p. 76. H. OX. III. p. 444. MUR. p. 515.

II. Flore albo CLUS. CAM. Hort. I. R. H.

β Varietas foliis absque maculis.

An *Consolida major sylvestris* TRAG. p. 239?

Symphytum sylvestre CORD. L. II. c. 34. cum icone GESN.

Pulmonaria Plinii sine maculis GESN. Coll. p. 99 b. Hort. p. 274 b.

Pulmonaria non maculoso folio CLUS. p. CLXVIII. absque icone, C. B. I. R. H. VAILL.

Pulmonaria herba flore coeruleo punicante absque inscriptionibus THAL. p. 87.

Sym.

Symphytum minus non maculatum Germanicum angustifolium floribus e rubentibus coeruleis H. OX. III. P. 444.

Pulmonaria viridi subrotundo non maculato folio BOCCONE Mus. di Piant. p. 135. T. 95.

II. *Flore albo* ROYER. p. 115.

Vulgaris speciei vide multas varietates apud MENZELIUM. Inter eas est.

Symphytum maculosum s. pulmonaria maxima, foliis quasi saccharo incrustatis FLUKNET T. 227. f. 2. MILL.

Pulmonaria alpina foliis mollibus subrotundis flore coeruleo I. R. H. TILL.

Maculosa in Helvetia rarior est. c. GESNERUS ex *Bernatium* montibus habuit. c. B. circa Basileam, locis umbrosis. In M. *Crenzach* inveni, MURALTUS Tiguri ad sepes. I. B. prope Genevam. Bernae in sepibus, sylvis, altera varietas frequentior est.

Radix dura, nigra, brachiata. Caules uti folia hirsuti, angulosi. Folia ima petiolata, ex ovatis breviter lanceolata, superna sessilia, longius ex ellipticis lanceolata. Flores ex summo caule in umbellam, tubo albo, segmentis purpureis, in coeruleum velociter degenerantibus. Ungues pallidi. Semina nitida, conica, nigra.

Sapor herbaceus, viscidus, cum notis acidæ naturæ. Inter omnes plantas plurimos dat cineres, ad septimam partem ponderis GMELIN *Ad. Petrop. V.* p. 283. In morbis pectoris, & hæmoptoe (experimento JULIANI de MAROSTICA apud MATTH. p. 1040.) & asperitate faucium infusum acrimoniam temperat BLAIR. Intus & extus vulnerario scopo commendat BUCHWALD. p. 219. conglutinat enim, uti *Symphytum*

2. PULMONARIA foliis radicalibus linguiformibus.

Pulmonaria angustifolia coeruleo flore CLUS. Pann. p. 673. 674. Hist. p. CLXIX. I. B. III. p. 596. ex CLUSIO. I. R. H.

Pulmonaria minor Dalech LUGD. p. 1328.

Symphytum maculosum sive pulmonaria angustifolia coerulea C. B. IONQ ZWING.

Pulmonaria angustifolia 2 CLUS. RAJ. p. 489.

Symphytum angustifolium Pannonicum flore coeruleo H. OX. III. p. 444.

Pulmonaria alpina angusto folio BOCCONE T. 86. p. 110.

β Non videtur differre, etsi CLUSIUS distinguat, cui plurimum tribuo, & folia paulo latiora faciat.

Pulmonaria rubro flore CLUS. Pann. p. 677. Hist. p. CLXX.

Pulmonaria rubro flore foliis Echii I. B. III. p. 597. T. aut. de Par. p. 521. I. R. H.

II. *Albo flore* T. aut. de Par. p. 521. DUVERN. p. 122. MILL.

γ Maculis foliorum & floris colore diversa, tum folii figura elliptica in medio ventricosa.

Pulmonaria rubente coeruleo flore CLUS. Hist. p. CLXX.

Pulmonariae III. species altera Pann. p. 676.

Pulmonaria foliis Echii LOB. ic. p. 586. RAJ. p. 489. *. I. R. H.

Pulmonaria Plinii angustifolia TAB. p. 558.

Pulmonaria angustifolia rubente coeruleo flore C. B. Bas. p. 77. RAJ. Syll. p. 210. MUR. p. 511. ZWING.

Pulmonaria foliis radicalibus lanceolatis LINN. Cliff. p. 44. ROYEN. p. 404.

C. B. varietatem γ circa *Neubaus* & alibi. DIVERNOI in comitatu *Neocastrensi*. MURALT in sylvis montosis, procul dubio circa *Tigurum*. Nisi fallor ad ripam *Arolae* in praedio *Hasli* legi prope *Bernam*.

Folia longa, e lingulatis lanceolata, sessilia. Caulis hispidus, erectus, pedalis. Calyx purpurascit. Floris colores vividiores, tum ruber, tum coeruleus.

L I T H O S P E R M U M.

LINN. II. 101. TOURN. T. 155.

Calyx profundissime divisus, in graciles lacinias. Tubus floris longus, gracilis, segmenta subrotunda, sursum cava. Inter ea tumores quinque exigui a staminibus adscendentes, quasi juga. Tuba brevior tubo floris, bifida. Semina dura, in plerisque nitentia. Calycis divisione ad basin usque, & unguium defectu a *Pulmonaria* differt.

I. LITHOSPERMUM flore magno, caule ex apice radices agente.

Lithospermum majus DOD. ic. II. p. 339. Hist. p. 83. bene, LOB. ic. p. 458.

Lithospermum repens majus CLUS. p. CLXIII. cum eadem icone.

Cynoglossus minor GESN. Hort. p. 291 b.

T t t 3

Litho-

698

Lithospermum repens CLUS. Pann. p. 686.

Lithospermum CAES. p. 437.

Lithospermum virgatum THAL. p. 74.

Lithospermum vulgare minus CAM. Hort. p. 91.

Lithospermum majus Dodonaei flore purpureo semine anchusae I. B. III. p. 592. cum icone *Saxifragae* RAJ. p. 503.

Lithospermum minus repens latifolium C. B. Bas. p. 76. I. R. H. ZWING.

Pulmonaria minor Dalech LUGD. p. 1328. ob calycem. Ita I. B. sed floris color & habitus sunt potius *Pulmonariae* 2.

Lithospermum perenne procumbens flore purpureo coeruleo majore H. OX. III. p. 447.

Anchusa repens Lithospermi facie floribus coeruleis secundum folia provenientius FLUKNET. p. 30. T. 76. f. 2.

Lithospermum seminibus levibus, corollis calycem multoties superantibus LINN. Cliff. p. 46. ROYEN. p. 405.

II. Quomodo differt *Lithospermum umbellatum latifolium* BOCC. p. 75. T. 40. RAJ. III. p. 503*.

III. & *Lithospermum umbellatum angustifolium* KNAUT. BUXB. BOCC. T. 41. p. 77.

IV. & *Lithospermum umbelliferum* MENZEL.

C. GESNER circa *Scaphusam* & *Badam*. I. B. Genevae, juxta fluvium *Arve*, versus *Champé*, & versus *Dornach*. Ego reperi supra *Münchenstein* in sylva, qua itur *Muttentz*, sed magis dextrorsum; in sylvis circa *Buliet*, introitum inferiorem montis falsi *Bathiacensis*.

Pulchra planta caulibus est foliosis, procumbentibus, parum ramosis, qui ex apice denuo radices agunt RUPP. Folia longa, linguiformia, duriusculis pilis bulbosis hispida. Flores ex alis foliorum in summis ramis. Calyx longis segmentis capillariibus. Flos speciosus, coeruleus, calyce multo major, *Pulmonariae* similis. Semina dura, nitida, glauca, ex ovatis acuminata, ab altera parte ferrato fulco inscripta.

2. LITHOSPERMUM foliis subtus nervosis, floribus in alis foliorum exeuntibus.

Lithospermum FUCHS. p. 489. CORD. p. 60. GESN. Tab. Coll. p. 86.

Milium solis RUELL. p. 571. TRAG. BR. II. p. 276. *sativum* TRAG. p. 534. 536.

Mörhirs TRAG. apod. p. 307.

Lithospermum CORD. Hist. p. 93 b.

Lithospermum minus MATTH. p. 918. bene CAM. Epit. p. 659. GESN. Hort. p. 265 b. DOD. p. 83. LOB. p. 457.

Lithospermum commune GESN. Hort. p. 265.

Lithospermum legitimum CLUS. Pann. p. 686. Hist. p. CLXIII. absque icone.

Anchusae tertiae species altera CAES. p. 435.

Lithospermum arvense TAB. p. 850.

Lithospermum f. milium solis I. B. III. p. 590. RAJ. p. 503.

Lithospermum majus erectum C. B. Bas. p. 76. T. aut. de Par. p. 283. I. R. H. MUR. p. 539. ZWING. p. 792. ZANICH. p. 169. ic. 82.

Lithospermum erectum vulgare flore ochrolucco H. OX. III. p. 446.

Non rarum in Helvetia. Versus *Münchenstein* C. B. Inter *Birsam* & *J. Jacob* & Genevae *a la Bastie* I. B. Bernae e regione *Reichenbach* in isthmo *die Enge*. In pago *Mathod*. prope molendinum. Ad viam per M. *Rissaulaz* magna copia. Ad ripam *Silae* fl. MUR.

Radix extus & intus rubens, ramosa, valens. Caulis durus, per totam longitudinem ramosus, brachiatus, teres, cum foliis subasper. Folia frequentissima, elliptica, longe acuminata, subtus venosa. Flores ex alis foliorum solitarii in brevibus petiolis. Calyx tubulosus, ad basin quinquesidus. Flos ex albo pallens. Filamentaria triangularia. Semina glauca, nitentia.

Semen pene totum terra est, ut etiam effervescat cum acidis (GREW.): Antiquitus tamen ad calculum laudatur, forte ex praejudicio, ex signatura orto, & ad urinam pellendam etiam nuper a CHOMELIO & EHRHARDO. Dudum autem subodoratus est, C. HOFMANNUS, imbellis esse, cum sapor & odor nihil habeant, quod non in tota gente sit, viscidum, subadstringens.

3. LITHOSPERMUM seminibus rugosis, corollis vix calycem superantibus LINN. Cliff. p. 46. ROYEN. p. 405.

Milium solis sylvestre TRAG. p. 534.

Anchusa minima CORD. Hist. l. c. 23. cui non bene adjecit GESNERUS iconem *Scorpiuri*.

Echium minus GESN. Hort. app. p. 291 b. cum descriptione.

Anchusa tertia CAES. p. 435.

Lithospermum tertium DOD. p. 83. absque icone.

Lithospermum sylvestre arvense vel nigrum CAM. Epit. p. 660.

Anchusa

Anchusa degener facie milii solis semine Buglossae aut Iva rotundiore radice rubra LOB. IC. p. 459.
Anchusa arvensis minor facie milii solis TAB. p. 849. bene

Anchusa arvensis alba THAL. p. 9.

Lithospermum nigrum LUGD. p. 1177. planta autumnalis in semine SCHWENCKF.

Lithospermum nigrum quorundam flore albo semine Echii I. B. III. p. 592.

Lithospermum arvense radice rubra C. B. Bas. p. 76. LOB. & C. MUR. p. 539. ZWING. & C.

Anchusa degener facie milii solis RAJ. p. 503.

Lithospermum annuum album tetracarpon semine nigro anguloso H. OX. III. p. 447.

Echioides flore albo RIVIN. T. 9. RUPP. & C. MART. p. 46.

Buglossum arvense annuum lithospermi folio T. aut. de Par. p. 252. I. R. H. ZANICH. p. 42. IC. 169. MARTIN & C.

Lithospermum BLAKW. T. 436.

II. *Echioides parva alba amphibia* COLUMN. p. 184. cum icone, PARK.

Echium pumilum album C. B.

III. Quid est aliud *Lithospermum facie anchusae* LOB. LUGD.

Lithospermum minus erectum C. B.

In Helvetia planiori, circa *Basileam*, *Arberg* & *Burmii* I. B. & *Genevae* & C. *Basileae*.

Radix parva, cortice rubro. Caules projecti, brachiati, asperi. Folia longe elliptica, modice acuta, sive lingulata, hirsuta. Flores cespiti foliorum in summo ramo infident, femina vero longa serie unilateralem spicam faciunt. Calyx florem complexus, hirtus, tubi longitudine. Flos tubulo cylindrico, sub segmentis tumente, non incurvo, (uti recte monet DILLENIUS), albus. In nodo tubi floralis stamina sessilia, sed tumores inter segmenta, uti priori. Tuba brevis, apice crassiori. Semina rostrata, conica, rugosa, ut in Buglossa.

Butyrum rubrum ad Pleuritidem ex radice parari EHRHARD.

S C O R P I U R U S.

MORIS. III. p. 450. & KNAUT.

MYOSOTIS DILLEN. nov. gen. p. 3. LINN. n. 102.

LITHOSPERMI Sp. TOURNEF.

Semen leve Lithospermi. Sed praeter plicas illas peculiare, externe segmentis interjectas, oblongas, etiam verae glandulae adfunt, ut corolla fiat in centro floris discolor. Calyx tubulosus, pene quinquefidus. Stamina in tubo floris sub glandulis.

1. SCORPIURUS annuus flore parvo.

Euphrasia tertia in pratis TRAG. p. 237. absque icone.

Scorpioides minus in muris GESN. Coll. p. 106.

Scorpioides III. minus in aridioribus DOD. p. 72. pro varietate, cum icone.

Alfne myosotis j. auricula muris LOB. eadem ic. p. 261.

Heliotropium minus exilioribus flosculis CAES. L. XI. c. 12.

Auricula muris coerulea TAB. p. 197. commode, ZWING. p. 627. male

Echium minimum vel buglossum COLUMN. p. 180. obiter

Echium scorpioides folis equum flore minore I. B. III. p. 589.

Echium scorpioides arvense C. B. Bas. p. 75. LOES. PARK.

Myosotis scorpioides hirsuta RAJ. p. 504. PLUKN.

Scorpiurus annuus arvensis hirsutus coeruleus MOR. III. p. 450.

Heliotropium minus angustifolium arvense seu hirsutum HERM. BOERH.

Lithospermum arvense minus T. aut. de Par. p. 112. I. R. H.

Myosotis minor arvensis RUPP. p. 8.

Myosotis foliis hirsutis LINN. Cliff. p. 45.

Myosotis foliorum apicibus callosis ROYEN. p. 404.

β *Flore albo* LOESEL. VAILL. LIND.

γ *Flore rubello* LIND. VAILL.

δ *Flore coeruleo & coeruleo* in eadem planta VAILL.

ε Varietas arvensis minima, non ramosa, calyce fusco, floris magna parte lutea, segmentis tamen coeruleis

Echium scorpioides minus flosculis luteis C. B. Prodr. p. 119. P. RAJ. p. 504. WAGN.

Scorpiurus arvensis hirsutus flosculis minoribus luteolis H. OX. III. p. 451.

Lithospermum arvense minus floribus luteis vel luteo coeruleis T. aut. de Par. p. 112. I. R. H. VAILL. & C. * c/

Prior α in pratis agrisque, altera ε rarior paulo ad macilenta viarum, & in ficcioribus arvis.

Caulis cum foliis hirsutus, brachiatus, pedalis. Folia lingulata, lente latescunt sine obtusiori, sessilia omnia. Flores in spicas incurvas, quae per maturitatem rectae fiunt, rarae, & aphyllae. Calyx hirsutus. Color in segmentis floris vivide coeruleus,

leus, corolla in medio flava. Pediculi florum breviores CAESALP. Semen nitidum, nigerrimum, ex ovali mucronatum.

2. SCORPIURUS perennis floribus majoribus

A. Varietas glabra dicta, palustris, quae tamen vere pilos habet, flore aequae coeruleo.

Cynoglossa minor BRUNF. I. p. 176.

Euphrasia tertia adripas bicubitalis TRAG. p. 327.

Scorpioides palustris odore *Borraginis* GESN. Coll. p. 106.

Heliotropio congener aut scorpioidi EI. p. 80 b.

Heliotropii majoris species altera GESN. Hort. p. 261.

Scorpioides aquaticum EIUSSD. Hort. p. 280.

Scorpioides palustre EI. Epist. p. 84 b.

Scorpioides tertium majus in humidis DOD. p. 72.

Myosotis scorpioides partim repens partim erecta LOB. ic. p. 462.

Heliotropium minus flore grandiusculo CAES. L. XI. c. 12.

Euphrasia coerulea TAB. p. 198.

Leontopodium Loniceri LUGD. p. 1343. glabrum.

Echium scorpioides speciosiori flore aquaticum I. B. f. boll. p. 190.

Echium scorpioides solissequum flore majore coeruleo & albo I. B. III. p. 589.

Echium scorpioides palustre C. B. Bas. p. 75. &c.

Myosotis scorpioides palustris RAJ. p. 504.

Scorpiurus palustris perennis viridioribus foliis H. OX. III. p. 451.

Lycopsis montana coerulea, f. *Buglossum minimum montanum* BARR. ic. 404.

Lithospermum palustre minus T. aut. de Par. p. 210. flore coeruleo I. R. H.

Myosotis palustris major RUPP. p. 7.

Myosotis foliis glabris LINN. Cliff. p. 46.

Icon MERIANAE. CLXII. a.

β Flore albo GESN. Coll. p. 106. C. B. I. B. I. R. H. &c. Bernae frequens.

γ Flore carneo VOLCAMER LEOP. &c.

δ Flore carneo & albo in eadem planta.

ε Flore carneo & coeruleo.

B. Varietas alpina humilis flore tinctius coeruleo.

Echium scorpioides alpinum tomentosum supinum BOCC. Mus. di Pianta p. 149.

Lithospermum alpinum tomentosum minimum I. R. H. SCHEUCHZ. It. II. p. 137. TILL.

β *Lithospermum alpinum minus flore purpurascens & albo* PONT. Comp. Tab. Bot. p. 82.

C. Varietas hirsuta, altior, dumetorum dicta C. B.

Myosotis scorpioides latifolia hirsuta MERR. p. 82. DILL. apud RAJ. Syn. III. p. 229. T. 9. f. 2.

Myosotis sylvatica praecox latifolia hispida RUPP. p. 7. BUXB. ERNDL.

Myosotis hirsuta montana & sylvatica Cat. Gieff. DILL. p. 46.

Lithospermum arvense majus SCHEUCHZ. It. II. p. 137.

Lithospermum arvense medium VAILL. p. 119.

Prima ubique in aquis. Secunda in alpibus, tum palustribus locis, tum alibi passim. Tertia in sepibus circa Bernam v. g. inter *Wabern* & *Arolam*.

Caulis altior plerumque priori, folia majora, in ficcioribus hirsuta, ad aquas videntur callescere, vere tamen hirsutiem conservant brevioris; Flos multo major, quam prioris, & vita perennis.

HELIO T R O P I U M.

TOURNEF. T. 57. LINN. n. 103.

Calyx ad dimidium sectus. Flos tubulosus, fauce corrugata, absque glandulis, plicis tamen in origine segmentorum concoloribus. Stamina in tubo floris latent apicibus cordiformibus. Tuba ex disco fit conica. Spicae recurvae, uti Scorpiuro.

I. HELIOTROPIUM foliis ovatis integerrimis spicis conjunctis LINN. Cliff. p. 45. ROYEN. p. 404.

Herba cancri RUELL. p. 665.

Heliotropium majus CORD. L. V. c. 16. GESN. hort. p. 261. MATTH. p. 1300. CAM. Epit. p. 1000. CLUS. p. XLVI. bene, CAES. p. 438. TAB. p. 548. BARK. RAJ. p. 501.

Heliotropium minus GESN. Tab. p. 80 b.

Heliotropium DOD. p. 70.

Heliotropium majus & herba cancri LOB. ic. p. 260. ex DOD.

Heliotropium majus flore albo I. B. III. p. 605.

Heliotropium majus Diescoridis C. B. Bas. p. 75. P. II. OX. III. p. 452. T. aut. de Par. p. 96. I. R. H. MAGN. Char. p. 75.

Heliotropium vulgare BOCC. Plant. rar. p. 21. T. 44.

Helio.

DICOTYLEDONES: ISOSTEMONES.

521

Heliotropium majus scorpioides MURALT. p. 675.

♂ Non differt

Heliotropium majus autumnale Jasmini odore I. R. H. VAILL. p. 96.

γ Quod videtur esse

Heliotropium ficulum majus flore amplo odorato BOCCONE plant. rar. T. 49. MOR. III. p. 452.

PLUKN. I. R. H.

In Helvetia calidiori abunde in agris, fero floret. Basileae legi eundo versus *Mönchenstein*. c. B. ad *Cliben* & *s. Jacob*. *Genevae* I. B. a *la petite Grave*. Inter *Mathod* & *Va-leire* copiosissime, & Jasmini quidem odore valido.

Caulis brachiatus, pedalis, erectus. Folia petiolata, ovata, molliter hirsutula. Summi rami longissimas, nudasque foliis spicas ferunt, in spiram intortas. Calyx hirsutus: flos albus, centro virente; semen ovato conicum, rugosum.

LOBELIUS ad strumas laudat, & ulcera phagedaenica. Vix credo in usu esse.

C Y N O G L O S S U M.

TOURNEF. T. 57. LINN. II. 100.

Calyx ad basin sectus. Tubus floris brevis & latus. Segmenta subrotunda, sursum cava. In plerisque speciebus pali quinque valentes, pene cordiformes, villosi, in fauce: Est tamen, cui tantum plicae sunt, ex duplicata floris membrana factae. Stamina ex brevissimis petiolis. Tuba simplex. Semina compressa, ad angulum solidum apicibus convergunt, superficie echinata, sive cortex secedat a feminibus, sive cohaereat, essentia enim est in femine echinato.

I. CYNOGLOSSUM foliis lingulatis, hirsutis, subasperis, floris minimi tubo longiore.

Elatine TRAG. p. 196. non bene, foliis brevibus ferratis

Cynoglossa minor I. B. f. Boll. p. 190.

Cynoglossum minus C. B. P. I. B. III. p. 600. RAI. p. 491. ZWING. SCHEUCHZ. It. 1. p. 34.

Cynoglossus minor coeruleis floribus wie vergis mein nicht GESN. Coll. p. 72 b.

Cynoglossum pumilum CLUS Pann. p. 682. Hist. p. CLXII. SCHWENCKF.

Heliotropium minus III. TAB. p. 549.

Cynoglossa minor montana serotina altera COLUMN. p. 180. cum iconc p. 179.

Cynoglossum hirsutum vineale minus flosculis minimis coeruleis H. OX. III. p. 449.

Echioides minus globozo echinato & singulari semine BARREL. ic. 1246. non placet.

Buglossum angustifolium semine echinato T. aut. de Par. p. 401. I. R. H.

Lappula Riv. RUPP. p. 9. DILL. Cat. pl. extra Gieff. p. 23.

Cynoglossospermum SIEGESB. flor. Petr. Prodr. p. 40.

Lithospermum seminibus echinatis LINN. Cliff. p. 46. ROYEN. p. 405.

β Flore albo RUPP.

II. *Anchusa parva* foliis pilosis incanis floribus *Buglossae parvis* MENZEL. pug.

III. *Cynoglossum pusillum narbonense* LOB. adv. p. 251. ic. p. 581. LUGD. p. 1262. videtur omnino idem esse, etsi contra sentiat TOURN.

Cynoglossum angusto folio lappulis minutis CAES. p. 440.

Cynoglossum Narbonense. AICHST. aestiv. ord. 8. T. 6. f. 3. procerum & hortense.

Cynoglossum medium C. B. ZWING.

C. GESNER *Scaphusiae* I. B. & RAIUS circa *Genevam*. SCHEUCHZER circa *Altorf*. Ego in *Valesia* ad vias (& circa *Oppenheim*).

Nostras vix pedale est, aliquando vix triunciale, cauliculis erectis, habitu toto *Scorpiuri arvensis*, foliis anguste lingulatis, hirsutis, incanis, floribus in longam spicam nudam, coeruleis, corolla glandularum flava. Calyx gracilissimus. Tuba bifida. In hortis mire mutatur, & ad duos cubitos excrescit viridior, duriori pilo.

2. CYNOGLOSSUM foliis amplexicaulibus, lingulatis, mollibus, hirsutis.

Cynoglossa BRUNF. p. 175. DORST. p. 102. TRAG. p. 229. CORD. Diosc. IV. c. 129. CAES. L. XI. c. 13. BLAKW. T. 249.

Cynoglossum officinarum FUCHS. p. 408. non placet

Cynoglossum vulgare MATTH. p. 1190. cum duabus iconibus, CAMER. epit. p. 917. CLUS. p. CLX. LOBEL. ic. p. 580. AICHST. Aest. Ord. 8. T. 6. f. 1. I. B. III. p. 598.

H. OX. III. p. 448. RAJ. p. 489.

Cynoglossus vulgaris GESN. Hort. p. 256.

Cynoglossus puniceo flore EIUSD. Coll. p. 72. bene

Cynoglossum DOD. p. 54. ex MATTH. cum flore TAB. p. 737.

Cynoglossum maius vulgare C. B. Bas. p. 76. PARK. T. aut. de Par. p. 74. I. R. H. ZANICHEL. p. 78. ic. 219.

VVV

Cyno-

Cynoglossum foliis ovato lanceolatis, corollis calycem aequantibus ROYEN. p. 406.

β *Flöre albo* C. B. HERM. I. R. H. &c.

γ *Flöre vario* HERM. BOERH. RUPP.

δ *Quid est varietas flore purpureo* PONTED. Tab. p. 80.

Nobis certe nulla est flore coeruleo.

Ad vias abunde.

II. Figura acaulis MATTHIOLI p. 1189. quam differre dicit. non videtur alia esse RUELLIVM enim ibi exscribit, uti RUELLIUS veteres, notante LOBELIO. Pleraque vero asperifoliae incipiunt primo anno tali rosula foliorum. De Cynoglossio monet MARANTA p. 88. 94. 95. Non bene ad Echium refert I. B. Vide superius p. 513.

Caulis erectus, crassus, cubitalis, & ultra, ab imo ad summum ramosus. Folia mollia, villo sericeo tecta, sessilia, linguae forma, longo acumine. Flores in summa planta petiolati, in spicis nudis. Calycis segmenta lata, ovalia. Flos atro-purpureus, tubo vario. Ungues concolores. Semina a capsulis facile secedunt, nigra, compressa, mucronata. Capsularum pars altera continua, altera interrupta levi faciecula.

Odor totius plantae narcoticus est: non mirum ergo vim opii inesse, tantam, ut funestos effectus recenseat BLAIRIUS. Melius ergo abesset; solet autem scopo sopiendi pilulas subire, & vulnerarium esse dicitur. Folia ad manipulum, radicem ad unciam permittit in dysenteriis, tussi &c. GEOFROI, an expertus? Usu externo in cataplasmate, ad ambusta laudant ADV. p. 250.

3. CYNOGLOSSUM foliis angustius petiolatis, hirsutis, subasperis.

I. *Cynoglossa media altera virente folio flore rubro montana frigidarum regionum* COLUMN. p. 176. ic. 175.

Cynoglossum sempervirens I. B. Phytogr. p. 496. cum descriptione, Prodr. p. 119. PARKINS. ZWING. H. OX. III. p. 449. BOERH. MILL.

Cynoglossa folio virenti I. B. III. p. 600. cum icone Asperuginis, RAJ. p. 491.

Cynoglossum montanum virenti folio majori flore I. R. H. TILL. ex COL.

Et minori flore I. R. H. ex I. B.

II. *Cynoglossum sylvaticum Hercynicum* THAL. p. 31. omnino.

Cynoglossum sylvaticum rubente caule C. B. ZWING. HERM. PLUKN.

Cynoglossum maximum montanum PARK. VOLC. I. R. H. &c.

III. *Cynoglossum maximum* LOB. Obs. p. 313. RAJ. p. 490. *

Cynoglossum maximum Belgicum C. B. H. OX. III. p. 448. I. R. H. TILL.

Cynoglossum floribus Geranii Moscovitici maximum JONCE. p. 42.

an *Cynoglossum latiore folio specioso flore* CAES. p. 440.

In sylvis du Creux du vent, & supra Aquilam eundo versus Ormond deffus. D. KÖNIG in umbrosis montium Alsatie superioris; & ibi legerat I. B. *Sempervirens* in agro Tigurino nasci ait MURALTUS.

A Cynoglossio vulgari differt folio ad caulem angustiori, sed foliaceo, pediculo ortis, hinc glabris, inde rarissime hirsutis, viridibus, nihil sericeum habentibus, pilis asperis, bulbosis, diffitis, natura perenni. Semen simile est, compressum, mucronatum, & capsula virens, aculeata. Fateor tamen me non valde repugnaturum esse conjuncturo utrumque.

A S P E R U G O.

TOURNEF. T. 54. LINN. n. 105.

Calyx immaturus tubulosus, quinquedentatus. Idem per aetatem quindecim fidus est, alternis dentibus majoribus & minoribus, & in bivalvem figuram plicatus fructum comprehendit. Flos tubo brevi, lato, segmentis subrotundis, sursum cavis. In fauce squamae quinque subrotundae, & sub iis apices sessiles. Tubus simplex. Per maturitatem pediculus floriger reflexus pendentem florem sustinet. Semina levia, pyriformia.

I. ASPERVGO RUPP. p. 8. CLIFF. p. 45.

Alyssum germanicum Echiodides LOBEL. ic. p. 803. non optime, LUGD. ex LOB.

Buglossae sylvestris species THAL. p. 19. cum descriptione.

Aparine major plinii TAB. p. 788. commode.

Borrigo minor sylvestris καρποχνηπου COL. I. p. 181. ic. p. 183.

Cynoglossa forte topiaria Plinio s. *echium lappulatum quibusdam* I. B. III. p. 590. cum icone *Cynoglossi* n. 3. &

Cynoglossa topiaria forte Plinii EIUUSD. p. 601.

Buglossum sylvestre caulibus procumbentibus C. B. RAJ. p. 502. PLUKN. &c.

Bugloss-

DICOTYLEDONES: ISOSTEMONES.

523

Buglossum sylvestre caulibus procumbentibus fructu pedem anserinum referens H. ox. III. p. 439
Asperugo vulgaris T. aut. de Par. p. 56. I. R. H. GARID. p. 46. ic. 9. ZANICH. p. 25. ic. 230.
Asperugo spuria MAGNOL. Char. p. 73.
 β Floribus albis MENZEL. T. 7.

In *Valesia* ad vias, & in sepibus I. GESNER, I. B. in Rhaetia prope balneum *Burmiense*.

Caulis angulosus, brachiatus, procumbens. Folia petiolata, ovata, obtuso fine, hirsutiae aspera. Flores immaturi, in summis ramis congesti videntur, solitarii in adulta planta. Flos violaceus, exiguus, calyce vix longior.

L Y C O P S I S.

LINN. n. 106.

ECHIOIDES RIVIN. DILL. nov. gen. p. 100. T. 3.

BUGLOSSI Sp. T.

A *Buglossa* differt floris tubo incurvo, & ad alterum latus tumente. Calycis segmenta magis aperta. Tuba bifida. Semen rostratum, magno umbilico, totum rugosum.

I. LYCOPSIS foliis lingulatis, sinuatis, coeruleo flore.

Echion FUCHS. p. 269.

Buglossa sylvestris TRAG. p. 234. DODON. p. 628.

Echium Fuchsi f. *Borrage sylvestris* I. B. III. p. 581.

Buglossum sylvestre minus C. B. (nomen, nam in *notis* reperio in horto sicco cum eo nomine fuisse pullum) T. aut. de Par. p. 62. I. R. H. MAGN. Char. p. 73.

Buglossa sylvestris minor RAJ. p. 494.

Buglossum sylvestre minus annuum foliis undulatis H. ox. III. p. 439.

Echioides RIVIN T. 7. flore coeruleo RUPP.

Lycopsis foliis lanceolatis calycibus florum erectis LINN. Lap. n. 77. Cliff. p. 44. ROYEN. p. 404.

β Flore albo ROYER. p. 119.

II. In horto sicco C. B. nostrae plantae adjectum fuit aliud nomen

Buglossum sylvestre minus alterum & asperius C. B. RAJ. p. 494*.

Buglossum sylvestre asperius C. B. Bas. p. 75.

In agrorum marginibus v. g. *im Lindenthal*. In ruderosis *Aventici* &c.

Caulis hirsutiae asper, pene spinosus, brachiatus, Folia aspera, pilis duris, bulbofis, lingulata, margine plicato, obiter & ampliter exciso. Flores in summis caulibus, collecti. Calyx ad basin usque quinquefidus, asper. Floris tubus longus, flexus, segmenta sursum cava, rotunda, coerulea, venis albis, aut rubella. Pali quinque pilosi in faucibus, sub iis, remota, in ipsa flexa sede tubi stamina sessilia, gracilibus apicibus. Semina rostrata fulcata.

B U G L O S S U M

BUGLOSSI TOURN. Sp. T. 53.

ANCHUSA LINN. n. 99.

Calyx profunde quinquefidus, sed tubulosus, floris tubo aequalis. Is cylindricus est, rectus: segmenta quinque subrotunda, plana. Fauces claudunt pali quinque hirsuti: Sub iis stamina sessilia. Semina rugosa. Tuba leniter bifida.

I. BUGLOSSUM floribus longe spicatis.

Ochsenzung BRUNF. I. p. 112.

Cirsium Italicum FUCHS. p. 343.

Buglossa domestica major TRAG. p. 231. & *Buglossa major* p. 233.

Echium CORD. Diosc. p. 63.

Buglossus major GESN. Coll. p. 63 b.

Buglossa Italica vel Gallica maior GESN. Hort. p. 250 b.

Buglossum vulgare MATTH. p. 1187. CAM. Epit. p. 915. bene, LVGD. RAJ. p. 493: ZWING. p. 835.

Buglossa vulgaris DOD. p. 628.

Buglossa CAES. L. XI. c. 2.

Buglossa vulgaris TAB. p. 418.

Buglossa Italica mas. EIVSD. p. 419.

Et *Buglossa Italica femina* EIVSD. p. 420.

VVV 2

Bugloss-

706

anchusa

PLANTAE PETALODEAE

- Buglossum Italicum* flore coeruleo AICHST. aest. ord. 8. T. 5. f. 3.
Buglossum vulgare majus (& minus) flore utrumque duplici I. B. III. p. 578.
Buglossum angustifolium majus C. B. T. aut de Par p. 251. I. R. H. MAG. Char. p. 72.
Buglossum perenne majus sativum H. ox. III. p. 438.
Buglossum BLAKW. T. 500.
 Icones WEINM. T. 271. a. 272. b.
Anchusa foliis lanceolatis spicis imbricatis secundis LINN. Cliff. p. 46. ROYEN. p. 404.
 β Flore rubro HERM. I. R. H. &c.
 γ Flore albo GESN. Hort. p. 290. b. AICHST. l. c. f. 2. I. R. H. ZWING. WEINM. T. 271. a. c.
 δ Foliis sinuosis C. B.
 ε Quomodo differt? cum omnes distinguant excepto I. B. & LINNAEO. An solo flore minore?
 & folio angustiori.

- Buglossa altera* TRAG. p. 231. ic. p. 232.
Buglossus vulgo dicta minor GESN. Coll. p. 63 b.
Buglossus minor vel communis Hort. p. 250 b.
Buglossa longifolia CORD. Hist. L. 2. c. 45. cum icone ex TRAGO.
Buglossum angustifolium LOB. ic p. 576. RAJ. p. 494. Syll. exter. p. 78.
Buglossum vulgare nostrum AICHST. Aest ord. 8. T. 6. f. 1.
Buglossum angustifolium minus C. B. (in cujus herbis siccis diversitatem non inveni) H. ox. III. p. 438. ZWING. I. R. H.

Genevae & in Rhaetia I. B. Circa Versoy, & supra Gorgier. HUBERUS inter Vettis & Melmpsch.

Caulis asper, brachiatus. Folia hirta, obscuri coloris, ex lingulatis lente lanceolata. Flores in spicas, speciosi, tubo lato, segmentis planioribus rotundis fature coeruleis. Pali plumosi ex fauce eminent.

Viscidum est; cum tota gente, oleraceum, subacidum, humectat, refrigerat. Nihil habet virium cardiacarum. Laudant ad melancholiam succum ad uncias sex epotum, nempe laxantem. Decoctum cum lacte ad dysenteriam expertus commendat CHOMEL, tum decoctionem, sed papaveris viribus auctam, pro tussi sicca. BOERHAAVIUS succum ad Pleuritidem.

BORRAGO

TOURNEF. T. 53. LINN. II. 108.

Calix ad basin sectus, expansus, dum flos viget, circa semen, dum maturatur, se contrahit. Flos ex brevissimo tubo rotatus, segmentis acutis. Pali bis quin. Alii nempe cavi, succulenti, emarginati, corollam faciunt. Alii vero, ex flore eminent communi principio cum apicibus orti, extus his imminet, lata basi, acutis unguibus, apicesque compellunt versus tubam, ut ei in tubum conjuncta circumdentur JUNG. Phytogr. c. 22. Tuba simplex, sine cavo. Semine striata.

- I. BORRAGO calycibus patentibus LINN. Cliff. p. 44. ROYEN. p. 403.
Borago BRUNF. p. 113. RUELL. p. 635. TRAG. p. 237. DOD. p. 627. BLAKW. T. 36.
Buglossum verum CORD. Diosc. p. 71. 71 b.
Buglossa urbana CORD. Hist. l. c. 73.
Borrigo GESN. Tab. Coll. p. 93. CAES. L. XI. c. 3.
Buglossum f. Borrigo MATTH. p. 1186. CAMER. Epit. p. 914.
Buglossum FUCHS. p. 142. bene DOD. ic. vet. p. 11. HOFM.
Buglossum latifolium f. Borrigo Euphrosynon LOB. p. 575.
Buglossum latifolium Borrigo C. B. Bas. p. 75.
Buglossum flore coeruleo AICHSTETT.
Borrigo floribus coeruleis GESN. Hort. p. 250 b. I. B. III. p. 574. RAJ. p. 493. I. R. H. MAGN. Char. p. 72.
Borrigo hortensis MORIS. III. p. 437.
 Icon MERIANAE LXXXII.
 β Flore albo CORD. Hist. L. I. c. 73. GESN. app. ad p. 290 b. CAES. TAB. p. 417. AICHST. I. R. H. &c.
 γ Folio & flore albo HERM.
 δ Flore carneo VOLC. I. R. H. &c.
 II. Sylvestris *Borrigo* TRAG. p. 238.
Borrigo tenui folio I. B. III. p. 577.
 Icon WEINM. T. 254 b.
 β Flore albo TAB. p. 417.
 γ Flore vario BREYN. Prodr. p. 56.

Ex rejectaneis hortorum: neque videtur vera indigena esse.

Caulis cum foliis asper, humilis, foliis tectus. Folia latissima, ovata. Flores ex summis ramis efferuntur in longis spicis, nudis, vagis, nutantes ex petiolis unifloris longiusculis. Calyx non auriculatus. Flos amoene coeruleus; elastrorum ungues cyanei. Stamina longa, stricta, acuminata.

Sapor oleraceus, subacris, nitrosus & viscidus, similesque vires, hinc succus ad calculum commendatur a BOERHAAVIO, ab aliis ad melancholiam. Dudum vidit C. HOFMANNUS refrigerare, humectare, nihil habere cardiaci, & BOERHAAVIUS eodem scopo ad morbos inflammatorios laudat; nisi velis, ut BLAIRIUS, in regionibus calidis frigida medicamenta vocare cardiaca. Ad pleuritidem succi quinque unciae exhibentur, tum laxandae alvi & leniendi motus sanguinis causa, in declinationibus febrium. Succum fermentata vinosum dat, uti pleraeque plantae acidae indolis PHIL. TRANS. n. 68.

ISOSTEMONUM.

ORDO X.

GENS DICARPA.

BOERHAAV. p. 311. LINN. Class. natur. n. 29.

His essentiale est, binos post quemvis florem fructus ferre, oblongos, acutos. Praeterea calyx quinquefidus est. Flos quinquepartitus, stamina quinque, & elastra in tota gente frequentia.

ASCLEPIAS.

TOURNEF. T. 22. LINN. n. 148.

& APOCYNI T. multae Sp. T. 21.

Calyx capillaris, pentaphyllos, exiguus. Flos ex tubo brevi quinquefidus, acutis segmentis. In fauce corolla pulposorum quinque unguium polygonorum, qui ad tubam conprimunt totidem stamina, distinctis filamentis, apicibus vero cohaerentibus, coalescentibus cum inverso dolio, quo tubae teguntur. Siliculae duae bivalves, ex placenta, tubas edunt simplices. Semina foliacea, ovato rostrata, hinc convexa, inde cava, multo pappo sericeo coronata.

I. ASCLEPIAS foliis ex ovato lanceolatis glabris, floribus racemosis albis.

Hirundinaria BRUNF. II. p. 39. DORST. p. 150 b. bene TRAG. p. 180.

Asclepias FUCHS. p. 129. CORD. Hist. p. 128 b. GESN. Hort. p. 249. Coll. p. 60. CAES. p. 269. BLAKW. T. 112.

Vincetoxicum MATTH. p. 809. CAMER. Epit. p. 559. DOD. Purg. p. 211. optime, Pempt. p. 407.

Asclepias f. vincetoxicum LOB. ic. p. 630

Asclepias I. TAB. p. 729. &

Asclepias II. EIUSD. ib.

Asclepias sive vincetoxicum, multis floribus albicantibus 1. B. II. p. 138.

Asclepias albo flore C. B. Bas. p. 87. PARK. RAJ. p. 1090. H. OX. III. p. 611. T. aut. de Par. p. 55. I. R. H.

Asclepias caule erecto herbaceo foliis ovato lanceolatis floribus confertis CLIFF. p. 78. ROYEN p. 410.

β *Flore flavescente* C. B.

γ *Foliis ternis* PONTED. Tab. Bot. p. 81.

δ *Non scriptum foliis nigris in summo hispidis* CORNVT. p. 196.

In incultis, asperis, lapidosis, magna copia. Prope Bernam retro sylvulam *Dälhoelzlein*. Radix vastissima. Caulis perennis, durus, erectus, vix ramosus, nisi ex radice. Folia conjugata, dura, ex ovatis longius acuminata, levissima. Flores ex alis foliorum in petiolis multifloris, congregantur autem in summo trunco. Flos albus pulposus solidiusculus, calyx pene capillaris.

Radices acido, terra, & acri oleo abundant acres sunt & amarae, non sine veneni certe suspicione, in tanta similitudine Apocyni, ut recentes vomitum provocent, & non sine ratione in Essentia alexipharmaca STAHLII hanc plantam admissam accuset EHRHARDUS post LONICERUM p. 50. Habetur interim pro valente sudorifero, quo ipse hydrops dispelli queat (TRAG.), ad expellendas variolas commendatur a TOURNEFORTIO: pro emmenago-

gogo, & alexipharmaceo. Extus admota ad ulcera fordida, ad mammarum tumores (TOURNEFORT) ad scrophulas laudatur, E. N. C. Dec. I. Ann. I. Obs. 57. uti Aristolochia.

P E R V I N C A

TOURNEF. T. 45.
VINCA LINN. n. 180.

Calyx fit quinque triangularibus foliis, multo floris tubo brevior. Flos tubo cylindrico, segmentis patentibus, planis, oblique resectis, ad unum latus se torquentibus. Stamina fiunt stylo brevi, squama vero elliptica, convexa, cui duo loculi insculpti. Tuba unica, terminata primum anulo, & super anulum ornamento rotundo, plumoso. Siliculae duae, ovales, coercitae duobus elastris subrotundis adfidentibus. Semina absque pappo, in teretibus filiquis, quas rarissime perficit.

1. PERVINCA foliis ovato lanceolatis.

- Ingruen TRAG. apod. p. 306.
Vinca pervinca BRUNF. I. p. 178. DORST. p. 216. b. LUGD.
Clematis Daphnoides FUCHS. p. 360. DOD. purg. p. 246. Hist. p. 405. bene THAL.
Pervinca TRAG. p. 394. RUELL. p. 580.
Clematis aegyptia GESN. Hort. p. 254 b. Tab. Coll. p. 69.
Clematis MATTH. p. 956. CAM. Epit. p. 694. CORD. p. 61 b. HOFM.
Clematis aegyptia vulgatioer coerulea CLUS. p. 121.
Clematis Daphnoides, vinca pervinca, an Centunculus Plinii LOB. p. 635.
Pervinca vulgo CAES. p. 336.
Clematis Daphnoides minor flore coeruleo &c. I. B. II. p. 130. AICHST. Ord. frut. T. 8. f. 3.
Clematis Daphnoides minor CAM. Hort. p. 43. C. B. Bas. p. 86. RAJ. p. 35. RAJ. p. 1091.
 H. OX. III. p. 613.
Clematis Daphnoides, vinca pervinca TAB. p. 880
Pervinca vulgaris angustifolia T. aut. de Par. p. 218. flore coeruleo I. R. H.
Vinca Riv. RUPP. p. 21. BUXB.
Vinca pervinca, Daphnoides BLAKW. T. 59.
Vinca foliis ovatis LINN. Cliff. p. 77. ROYEN. p. 412.
 β *Flore albo* LEOP. REHF.
 γ *Folio vario* COMMEL BREYN Prodr. p. 56. &c.
 δ *Flore purpureo obscuro.*
Clematis aegyptia GESN. Hort. p. 254 b. ex Sabaudia, Tab. Coll. p. 89.
Clematis aegyptia flore subpurpureo; Lausannae lecta CLUS. p. 127.
Clematis Daphnoides flore purpureo I. B. II. p. 131. AICHST. l. c. f. 4.
Clematis Daphnoides flore rubente C. B. H. OX. III. p. 613.
Pervinca vulgaris angustifolia flore rubente I. R. H. BOERH. MILL. &c.
 ε *Flore purpureo pleno, coeruleam enim plenam nunquam vidit* I. B.
Clematis Daphnoides flore duplici MARANTA p. 65.
Clematis flore multiplici CAM. Epit. p. 695.
Clematis purpurea austriaca EUSD. Hort. p. 43.
 Vide I. B. II. p. 131. AICHST. l. c. f. 5. C. B. H. OX. ZWING. p. 810. I. R. H. &c.

Prima varietate nihil ad vias vulgatus. Quarta in sylvula supra Muri, & quinta eodem loco nascitur. Lausannae vero quartam C. GESNER & CLUSIUS.

Habitus repens. Caules lignosi, divergentes, parum ramosi. Folia ex ovatis acuminata, laurina, conjugata. Petioli ex alis foliorum uniflori. Flos plerumque coeruleus dilutus.

Adstringit, vulneraria est, amara. Recte HOFMANNVS, male commendari ad menses pellendos aut lochia, quae potius sistat, uti fluorem album reprimat infusio, auctore CHOMELIO, sanguinemque e naribus fluentem etiam ore detenta, si fides COSTAEO p. 82. Ad dysenteriam eo scopo TOURNEF. ad phthisin infusum in sero lactis IDEM, ad faucium inflammationes ETTMULLER. & in gargarismate AGRICOLA. Strumas discutere impositam, an credam CL. BUCHWALDO p. 85?

Alias *Isosemones* leges bonae methodi jusserunt cum ad finibus classibus relinquere: Pleraeque apetalae ex hoc genere sunt, & Rhamnus, Hedera, & Vitis, pleraeque Liliaceae, Graminum non pauca, deinde sparsim Parnassia, quam a Nigella, Ribes, quem a Pomiferis umbilicatis, Linum & Rorella, quae a Geranio avellere

DICOTYLEDONES: ISOSTEMONES.

527

avellere non licuit, Glaucoïdes, nimis vicinum Salicariae, neque Alfines species aliquae, & Sedi, Corrigiola denique, quae Cherleriae proxima est.

Huc ad XI. ordinem Ilostemonum, meliori consilio, refero Berberim.

PLANTAE STAMINIFERAE PETALODEAE.

ORDO IV. MEIOSTEMONES.

QVIBVS STAMINA PAUCIORA SUNT QUAM SEGMENTA
FLORIS.

LIGUSTRUM.

TOURNEF. T. 367. LINN. n. 6.

Calyx cylindricus, minimus, quatuor denticulis brevissimis excisus. Flos tubo longo, segmentis quatuor infundibuli forma semi patulis, sursum cavis. Stamina duo in tubo floris crassissimis apicibus. Fructus est bacca subrotunda, bilocularis, septo divisa, in qua duo semina semiovata, hinc convexa, inde modice cava. Tuba apice clavato bifido.

I. *LIGVSTRUM* BRUNFELS. II. p. 280. RUELL. I. c. 94. DORSTEN. p. 168 *b.* CORD. Diosc. I. c. 125. FUCHS. p. 480. TRAG. p. 1005. GESN. Hort. p. 264 *b.* Tab. Coll. p. 85 *b.* MATTH. p. 170. bene, CAM. Epit. p. 89. nimis angustis foliis, uti & LOBEL. ic. II. p. 135. TAB. p. 1040. CAES. L. III. c. 8. LVGD. AICHST. Vern. Ord. frut. T. 13. f. 2. I. B. I. P. I. p. 528. RAJ. p. 1603. T. aut. de Par. p. 109. I. R. H. BLAKWALL. T. 142. LINN. Cliff. p. 6. ROYEN. p. 398.

Beinhülzen TRAG. Apod. p. 300.

Phillyrea DOD. p. 771. folio angusto, *nostra* GESN. Coll. p. 96 *b.*

Ligustrum Germanicum C. B. Bas. p. 112. &c.

Ligustrum vulgare PARK. p. 1446. cum aliena icone.

β Folio *obtusiore* ELSH.

γ Foliis *ternis* PONT. p. 126.

δ Folio *vario* MUNT.

I. Folio *aurato* HERM. BOERH. MILL.

II. Folio *argentato* EORVMD.

Ad sepes frequens, frutex sepedalis, ramis & foliis conjugatis, ligno flexili. Folia ex ovato acuminata, laurina pene duritie & pari nitore. Flores in racemos ex alis foliorum, albi. Baccae & semina nigri coloris.

Folia amara sunt, & adstringunt: gargarisma usurpatur in angina aquosa, in caducitate dentium a scorbuto, sed rari sunt, qui decoctum corticis radices in gonorrhoeis sistendi scopo injecerint. Oleum, cui infusi flores, ad scrophulas in Italia adhibetur WELSCH *mictomim.* p. 35. Aqua destillata ad fissuras linguae laudatur GABELCHOFERO Colorem coeruleum inde parari TRAGVS.

LILAC, & si in sepibus non rarum reperias, exoticæ originis est.

VERONICA.

TOURNEF. T. 60. LINN. n. 10.

Calyxprofunde quadrifidus. Flos, in plerisque, & nostris pene omnibus, rotatus, tubo brevissimo: segmentis quatuor inaequalibus, supremo majori, imo minori, angustiori, mediis medio modo se habentibus. Stamina duo ex flore eminent. Tuba simplex. Fructus bicollis, bilocularis, septo divisus. Semina alias bina, alias plurima.

ORDO I. FLORIBUS IN PETIOLIS APHYLLIS RACEMATIM CONGESTIS.

I. *VERONICA* foliis lineari lanceolatis integris ramis laxè floriferis LINN. Cliff. p. 10. ROYEN. p. 303.

I. An *Anagallis aquatica* *quarta* LOB. ic p. 467? Videtur.

Anagallis aquatica angustifolia C. B. HERM. &c.

II. *Ana-*

- II. *Anagallis aquatica angustifolia scutellata*, c. B. Prodr. p. 119. P. HOFM.
Anagallis aquatica angustifolia c. B. Phytop. p. 485. cum descriptione I. B. III. p. 791. cum icon.
Anagallis aquatica longiore oblongo folio semine biseutato LOES. p. 15. &
Anagallis aquatica brevior oblongo folio semine biseutato EIVSD. ib.
Veronica aquatica angustifolia minor polygoni instar H. OX. II. p. 323. T. 24. f. 27.
Anagallis rectius Veronica, aquatica angustifolia RAJ. p. 852.
Veronica palustris angustifolia RIV. T. 95. icon non optima.
Veronica aquatica angustiore folio T. aut de Par. p. 310. I. R. H. TILL.
Veronica aquatica minor folio oblongo VAILL. p. 202. malum nomen.
Icones WEINM. T. 107. a. T. 234b.
 Varietates habet PONT. Tab. comp. p. 84.

Non vulgaris. Bernae nascitur in fossis inter *Wittighofen* & viam *Worbensem*: *Biennae* in fossis abunde *aufm Pasgart* prope lacum. Circa *lacum felinum* I. GESN.

Caulis procumbens, radículas per intervalla demittit; deinde erigitur. Folia graminea, angusta, mucrone acuto, rarissime dentata. Petioli ramosi, racemus laxus, flores exigui, tribus majoribus segmentis roseis lineis pictis, imo albo minori. Siliqua lata, plana, bicollis, polysperma.

2. *VERONICA aquatica foliis ovatis acuminatis, ex alis racemosa.*

- Bachbohnen* TRAG. apodix. p. 308. l. 301.
Berula major TAB. p. 719.
Anagallis aquatica folio oblongo flore coeruleo, major I. B. III. p. 791.
Anagallis aquatica major folio oblongo c. B. Bas. p. 74. &c.
Veronica aquatica major folio oblongo H. OX. II. p. 323. T. aut de Par. p. 310. I. R. H.
Anagallis, rectius Veronica aquatica major folio oblongo RAJ. p. 852.
 β *Anagallis aquatica flore purpurascens folio oblongo minor* I. B. III. p. 791. omnino.
Anagallis, rectius Veronica, aquatica minor RAJ. p. 852.
Veronica aquatica minor folio oblongo T. aut de Par. p. 310. I. R. H. &c.
Beccabunga minor RIV. T. 99. non bene.

Abunde in fossis.

Caulis fluitans, cavus, succulentus, per intervalla radicularum fasciculos emit: conf. SEBAE Thes. I. T. 2. f. 5. Pars erecta foliosa est, & florifera. Folia caulem latiusculis basibus amplexa, obtuse rhomboidea, acuta, acute circumferrata, tenera, levia. Racemi longi, rari, frequentes. Calycis segmenta superiora minora. Flos exiguus, segmenta superiora triangularia, carnea, venis picta coccineis, imum minus, carneum purum. Fructus bicolles, tumentes, insigniter polyspermi. Semina minutissima.

3. *VERONICA aquatica, foliis ovatis, ex alis racemosa.*

- Sion* BRUNF. III. p. 169. FVCHS. p. 725.
Sion non odoratum TRAG. p. 187. GESN. Hort. p. 281b
Hydropiper DORST. p. 155b bene.
Anagallis aquatica DOD. p. 893. LOB. p. 466. THAL. LVGD. CAES. p. 336. BLAKW. T. 48.
Anagallis aquatica minor I. TAB. p. 718.
Anagallis aquatica flore coeruleo, folio rotundiore minor I. B. III. p. 790.
 γ *Anagallis aquatica minor folio subrotundo* c. B. Bas. p. 75. &c.
Anagallis, rectius Veronica aquatica, minor folio subrotundo RAJ. p. 852.
Veronica aquatica maior folio subrotundo H. OX. III. p. 323. T. 24. f. 24.
Beccabunga RIV. T. 99. bene.
Veronica aquatica minor folio subrotundo T. aut de Par. p. 238. I. R. H.
Veronica foliis oppositis laevibus, crenatis, floribus laxè spicatis, lateralibus ROYEN. p. 302.
 β *Berula* f. *Anagallis aquatica* TAB. p. 719.
Anagallis aquatica folio maximo THAL. p. 14.
Anagallis aquatica folio rotundiore major I. B. III. p. 791.
Anagallis aquatica, rectius Veronica, folio rotundiore major RAJ. p. 852.
Anagallis aquatica major folio subrotundo c. B. Bas. p. 74.
Veronica aquatica major folio subrotundo T. aut de Paris p. 311. I. R. H. &c.
Beccabunga officinarum RVPP. p. 199.
 γ *Flore albo* BLAIR. Dec. p. 25.

Aequè vulgaris in rivis, aquisque purioribus.

Radices & habitus uti n. 2. sed folia ovata, solidiora, leviter ferrata, non acuta. Flores toti cyanei, majores.

Saponacea est, absque morfu incidit, in scorbuto omni convenit, etiam calido; cum tota pene aquea sit GEOFR. III. p. 161. Succus cum Cochlearia congi-

jungitur, minus acris, maxime quando malum cum maculis aut inflammatione conjunctum est: potatur succus ad integros scyphos, unciarum quatuor, aut in fero lactis, & prodest, quod praeter mundantem vim etiam consolidet. Scirrhis viscerum resolvendis, ipsique podagrae, longum hujus plantae usum opposuit ^{BOERHAAVE}, sibi que ipsi eadem cum Trifolio fibrino conjuncta, medelam adtulit. Extus inflammationibus & oedematibus convenit, & vulneraria habetur.

4. VERONICA foliis cordatis, longe mucronatis, ex alis racemosa.

Veronica maxima LUGD. p. 1165. RAJ. p. 848. * I. R. H. &c.

Chamaedrys falsa maxima, an Teucrium I. sive majus Pannonicum CLUSIO I. B. III. p. 286. RAJ. p. 849.

Chamaedrys spuria major latifolia C. B. P.

Veronica maxima latifolia s. quercus folio MOR. II. p. 322. ex LUGD.

Veronica pratensis omnium maxima BUXB. Cent. I. T. 34.

Veronica foliis oppositis plicatis dentatis scapis ex alis superioribus laxè spicatis LINN. Cliff. p. 8. ROYEN. p. 303.

Per totam Helvetiam locis umbrosis frequens. Prope Bernam reperi in sylva Weilerholz; sub clivo der Sandrein ad Arolam: circa balneum Weissenburg, in valle Emmenthal, in sylva qua itur ad M. Falconarium &c.

Caulis durus, erectus, tripedalis & ultra, ramosus. Folia ima subrotunda, hirsuta, circumcrenata, superiora longe acuminata, Urticae majoris; petioli longiores, in racemo laxiori. Flos parvus, carneus, pictus purpureis venis, tubo albo. Fructus compressus, ovato cordatus, polyspermos.

5. VERONICA foliis cordatis, superioribus majoribus acutioribus, ex alis racemosa.

Chamaedrys BRUNF. I. p. 125. TRAG. p. 203. DORST. p. 77 b. commode

Chamaedrys vulgaris femina FUCHS. p. 872. GESN. Coll. p. 76 b. LUGD.

Trixago GESN. Ind. quadrip. p. 133.

Teucrii sp. quae Chamaedrys CORD. p. 57 b

Chamaedrys alia GESN. Hort. p. 253.

Pseudochamaedrys GESN. Coll. p. 99.

Chamaedrys quorundam sylvestris CLUS. p. 352.

Teucrium pratense & Teucrium spurium Chamaedryoides LOB. ic. p. 490.

Pseudochamaedrys major THAL. p. 87.

Teucrium III. minus TAB. p. 380.

Hierobotane mas LUGD. p. 1337.

Chamaedrys spuria latifolia I. B. III. p. 286.

Chamaedrys spuria minor rotundifolia C. B. Bas. p. 72.

Chamaedrys sylvestris RAJ. p. 850.

Veronica minor foliis imis rotundioribus H. ox. II. p. 320. T. 13. f. 12. T. aut. de Par. p. 169. I. R. H.

Veronica pratensis latifolia RIVIN. T. 93.

Teucrium spurium ACT. BEROL. Dec. I. vol. II. n. 5. male

Veronica foliis oppositis plicatis dentatis scapis ex alis inferioribus laxè spicatis ROYEN. p. 303. LINN. Cliff. p. 8.

Nihil vulgatius in pratis & sepibus.

Caulis pariter durus, subhirsutus, in superiori parte brachiatus. Folia ima ovata, hirsuta, nervis subtus conspicuis, circumcrenata, superiora cordata, majora. Calycis segmenta inaequalia. Flos sature coeruleus, ungue albo, dentato. Fructus cordis forma latior, polyspermos femina: ovata.

6. VERONICA foliis imis cordatis, superioribus angustioribus ellipticis, ex alis racemosa.

Chamaedrys vulgaris mas FUCHS. p. 871. LUGD.

Chamaedrys altera TRAG. p. 204.

Pseudo Chamaedrys alia species GESN. Hort. p. 253.

Chamaedrys similis herba alterum genus GESNER Coll. p. 67 b.

Teucrium alterum MATTH. p. 1311.

Teucrii IIII. Species III. CLUS. Hist. p. 349.

Chamaedrys sylvestris DOD. p. 45.

Veronica supina facie Teucrii pratensis LOB. p. 473. ex CLUS. H. ox. II. p. 319. T. 23. f. 11. T. aut. de Par. p. 169. I. R. H. MAGN. Char. p. 121. &c.

Chamaedrys spuria angustifolia I. B. III. p. 285. RAJ. p. 849.

Chamaedrys spuria major angustifolia C. B. Bas. p. 72. MUR. p. 422. (sed puto de vulgatori dicere)

Veronica montana RIV. T. 94.

Teucrium verum ACT. BEROL. I. vol. II. n. 5.

Icon. MERIAN. LXXVI.

Non rara in pascuis montosis: supra *Neuenstatt*: circa *Thermas Leucenses*, circa *Basileam*.

Caulis frequentius procumbit, durus, ramosus, pedalis. Folia ovata, lata basi caulem amplexa, superiora vero elliptica, acutiora, subhirsuta, acute circumferrata, firmiora, quam prioribus. Flos coeruleus, speciosus, supremo segmento pulchre, imo obscure lineato. Fructus emarginatus, ovato cordatus, polyspermos: femina ovalia, plana.

Haec cum nomine *Teucris*, & multis encomiis, pro infuso diaetetico commendatur a BEROLINENSIBUS. Olim ad viscerum obstructions, ad cacochymiam & chlorosin, mire efficacem praedicavit LOBELIUS *advers.* p. 209.

Teucrium I. CLUS. Pann. p. 613. MUR. p. 696.

Teucrium III. I. sp. CLUS. Hist. p. 349.

Teucrium II. TAB. p. 380.

Chamaedrys spuria major altera s. frutescens C. B.

Veronica major frutescens altera H. OX. II. p. 319. I. R. H.

Circa *Bernam* & *Basileam* reperi. RAIUS *Genevae*

Satis certum est esse varietatem prioris, duritiae foliorum, & flore similem, & si diversa sit magnitudine, & foliis cordatis sessilibus, lata basi caulem amplexis.

Chamaedrys spuria minor angustifolia C. B. Prodr. p. 117. I. B. III. p. 287. cumicone, WAGNER.

Veronica minor angustifolia ramosior & procumbens H. OX. III. p. 321. T. 23. f. 16. I. R. H. HERM. &c.

Veronica angustifolia minor RIVIN. T. 94.

Basileae inter portam *Lapideam* & *S. Margret.* In pratis supra *Ilfsingen* versus *M. Feuerstein.*

Varietas est prioris, folio angustiori, acuto.

II. Varietatem hujus ipsius foliis vix latis, vix ferratis, flore rubello habui a D. SENKENBERGIO.

♂ An differt

Teucrium II. CLUS. Pann. p. 614. 615.

Teucrium V. CLUS. Hist. p. 349. 350.

7. VERONICA foliis ficcis ovatis ferratis, caule procumbente, ex alis racemosa.

Veronica s. veronica DORST. p. 295.

Filago EIUSD. p. 123.

Veronica vulgo dicta GESN. Hort. p. 285 b. 284.

Veronica mas serpens DOD. p. 40. non bene

Veronica vulgaris supina CLUS. p. 347.

Veronica vera & major LOB. p. 471. ex DOD.

Veronica TAB. p. 382. CAM. Epit. p. 461. optime, RIV. T. 92. (ramus)

Veronica mas supina & vulgatissima C. B. Bas. p. 71. RAJ. p. 851. T. aut. de Par. p. 165. I. R. H.

Veronica supina vulgaris foliis ferratis H. OX. II. p. 318.

Veronica mas BLAKW. T. 143.

II. Eadem est

Veronica mas FUCHS. p. 166. MATTH. p. 699. LUGD.

Veronica recta mas LOB. p. 471.

Veronica mas erecta PARK. RAJ. p. 851. H. OX. T. 22. f. 6.

Veronica mas recta seu adsurgens MORIS. II. p. 318.

♂ Flore albo THAL. VAILL. &c.

♀ Flore roseo Bernae frequentissima

♂ Flore pleno violaceo SENKENB. de lil. conv. n. 10.

In sylvis ubique.

Caules procumbentes, cespitosi, lanuginosi, duri. Folia firmula, hirsutiae subaspera, ovata, crenata. Petioli racemosi, longi, minus diffusi, spicatis propiores. Calycis segmenta duorum ordinum, inaequalia. Flores coerulei pallidi, venis roseis aut coeruleis, aut albi rubellis venis, aut toti albi. Ovarium cordiforme, compressum, polyspermon. Semina flava, subrotunda.

Amara est, & adstringens; Hinc pro magno medicamento vulnerario habetur, tum externe, tum ad pulmonum ulcera HOFMANN, BOERHAAVE &c.: ad fistulam lacrumaleni

malem s. JVES. Sed ipsi podagrae succum magna copia quotidie ad duas uncias epotum, opponit BOERHAAVE. In tussi, asthmate leviori, ad catarrhales nocturnas suffocationis, in majoribus etiam pectoris morbis (BRESLAVIENSES 1722. *M. Febr.* BUCHWALD. p. 287.) infusum omnino laudem meretur. Vide quantam vim egregiarum curationum FRANCUS congerat (*veron. theizans*). Cervum hoc medicamento se ipsum sanasse TRAGUS ait *apod. Germ.* p. 303. Aquae parum tribuo, etsi & ea ulcera vetusta sanasse velint S. PAULI. & E. N. C. *Dec. 2. ann. 3. obs. 166.* & HOFMANN &c. Adstringentes enim particulae in terra habitant, neque adscendunt volatiles.

O R D O II.
VERONICAE SPICATAE, SPICA NUDA.
VERONICASTRUM HEIST. *Catal. Hort. Helmst.* 1730.

His summus caulis ramusve conica spica praelonga terminatur, cui folia nulla interponuntur. Iisdem floris tubus longior esse solet.

8. VERONICA foliis obtusis, caule non ramoso, spica nuda terminato.

Veronica recta vulgaris minor CLUS. Pann. p. 622.

Veronica recta minima EIVSD. Hist. p. 347. LOB. ic. p. 472. LVGD.

An *Auricula muris quarta* CAES. p. 336?

Veronica recta minor TAB. p. 384. male.

Veronica spicata recta (major &c) minor I.B. III. p. 282. RAJ. p. 846.

Veronica spicata minor C. B. Bas. p. H. ox. in ic. T. 22. f. 4. I.R.H.T. aut de Par. p. 167. VAILL. T. XXXIII. f. 4. (sed male facit tristemonem) ZANICHELL. p. 273. ic. 73.

Veronica angustifolia recta minima MOR II. p. 318. KNAUT. &c.

Veronica spicata foliis veronicae officinarum DILL. E. N. C. Cent. V. VI. obs. 38. p. 270. 272. T. 4. Cat. Giesl. p. 161.

Veronica spicata angustifolia MUR. p. 699. SCHEVCHZ. It. II. p. 143. It. VI. p. 463. non autem nomen neque synonyma.

Veronica foliis oppositis caule spica terminato LINN. Cliff. p. 8. ROYEN. p. 302.

β *Flore albo* ROYER. p. 118.

Majorem in rupe *Passgartflüh* supra *Biennam* legi. Minorem in gramineis macilentis inter *Moncharans* & *Valeire*, extra *Agaunum*, versus *Oëodurum*. MURALT circa *Scaphusiam*. SCHEVCHZER in *Rhaetia*. HUBER circa *Melimpfch*.

Radix repens lignosa, perennis. Caulis durus, teres, lanuginosus, a duabus unciis ad cubitum altus. Folia ovata, deinde elliptica, superiora acutiora, omnia subtiliter circumferrata, subhirsuta, firmula. Caulis magna pars spica est, longa, & gracilis. Calycis segmenta subrotunda. Floris tubus paulo longior, segmenta acuta, imum longius, colore coeruleo. Fructus transversim ovalis, parum emarginatus, polyspermos.

Veronica spicata longifolia, quae circa *Oppenheim* provenit, in *Helvetia* nondum visa est.

O R D O III.
SPICA LAXIORI BREVIORI.

9. VERONICA caule non ramoso, floribus congestis terminato, foliis ovatis subasperis. Icon habetur T. XII. f. 1.

Veronica alpina Bellidis folio hirsuta C. B. Prodr. p. 116. P. WAGN. p. 289. RAJ. p. 847. MENZ. I.R.H. SCHEUCHZ. It. I. p. 51. TILL.

Veronica alpina Bellidis folio MUR. p. 736.

Veronica minima Bellidis folio PARK. p. 551.

Veronica caule floribus terminato foliis ovatis crenatis LINN. Lapon. n. 7. T. 9. f. 4. Ita ROYEN, nam figura *Veronicae* n. 10. similior est.

Veronica caule inferne procumbente fruticoso foliis ovatis obpositis racemo terminatrici ROYEN. p. 302.

In *M. Gotthardo*, *Furca* & *valle Ursaria*. In *Glaronensibus* alpibus MURALT.

Caulis juxta terram procumbens, radices agit per intervalla: inde erigitur ad dodrantem, durus, lanuginosus. Folia ad terram congesta, in caule pauca, ambitu ovato, obtuso, circumferrata, dura, subhispida. Flores sex septemve, ad summum caulem congesti, colore coeruleo, calyce subhirsuto. Fructus hilo excisus, maximus, puto, ex tota gente. Semina orbiculata, plurima.

10. VERONICA caule non ramoso, floribus congestis terminato, foliis ovatis, pene glabris. Icon exstat T. XII. f. 2.

Teucrium Etscherianum CLUS. Pann. p. 616.

Teucrium G. pumilum EIVSD. Hist. p. 350. absque icone.

Veronica alpina, coeruleae Bellidis folio, non ita crasso, vix crenato, caule folioso BARS. Act. Succ. p. 508. omnino.

Teucrium sextum Clusii RAJ. p. 848.

Veronica quaedam foliis glabris SCHEVCHZ. It. IV. p. 342.

Veronica alpina bugulae facie calyce villoso HALL. Comm. Nor. 1732. p. 300.

II. An *Veronica petraea sempervirens* PON. Bald. apud CLUS. p. CCCXXXVI. Ital. p. 179. ex quo BAUHINI habent, & reliqui. Certe spica laxior est, tota planta glabra, & epitheton *sempervirens* videtur nescio quid durioris habitus exprimere.

Veronica petraea sempervirens SCHEVCHZ. It. V. p. 428. si haec est.

Varietas hujus est apud PONT. flore albo & purpurascente Compend. Tabul. p. 85.

Fere in omnibus alpidibus reperi, locis lapidosi, & in pascuis. Suam SCHEUCHZER in M. Pilato.

Caulis humilis, vix semidodrantal, procumbens, radices edit per intervalla. Semper simplex est, & subhirsutus. Foliorum paria pluscula, ovato rotunda, parum hirsuta, aut glabra, crenis nullis, aut paucis, tenera caeterum, neque eo robore, quo priorum specierum frons est. Flores octo, ad duodecim, in brevem, latiusculam, spicam congesti, mistam parvis foliolis. Calyx longiuscule hirsutus, segmentis obtusis. Flos parvus, obsoleto coeruleis segmentis, subrotundis, vix inaequalibus. Fructus polyspermos.

II. VERONICA foliis ovatis radicalibus caule nudo ROYEN. p. 302.

Teucrium minimum CLUS. Hist. p. 350.

Chamaedrys alpina minima hirsuta C. B. Prodr. p. 117.

Veronica parva saxatilis cauliculis nudis RAJ. syll. exter. p. 261. Hist. p. 846. FLUKN. p. 384. T. 114. f. 3. commode. I. R. H. SCHEVCHZ. It. I. p. 51.

Veronica alpina pumila caule aphylo BOCC. Mus. di Piant. p. 17. T. 1. & 9. FLUKN. mantiss. p. 186.

β *Veronica alpina parva saxatilis cauliculis foliosis* PONT. Anthol. p. 268.

Non rara in alpidum & Jurae pascuis. Reperi in Neumenen, Stokhorn, Thuir, Dolaz, &c.

Caulis procumbens, per intervalla raditur, ibique rosulas foliosas fundit, in orbem sparsas. Folia rotunda sunt, ad terram conferta, circumcrenata, longiuscule hirsuta, minime dura. Caulis aphyllus, nisi ligulas sub floribus velis, pene triuncialis. Flores sex, septem, in summo caule vicini, in spicam laxam, obscuram. Flos absque elegantia, coeruleis venis obsoletis pictus. Ovarium ex coeruleo lacteoli coloris, polyspermon.

ORDO III.

FLORIBUS EX ALIS FOLIORUM SPARSIS. IN PETIOLIS UNIFLORIS VERONICELLAE HEIST.

12. VERONICA foliis ovatis crenatis, fructu ovali, floribus in summo caule purpurascens. T. IX.

Veronica III. CLUS. Pann. p. 620. nisi quod flores dicat coeruleos.

Veronica III. fruticans EIVSD. Hist. p. 346. RAJ. p. 849.

Veronica alpina frutescens C. B. MENZ. MAGN. Hort. MOR. II. p. 318. I. R. H. TIT. omnes ex CLUSIO

Veronica alpina frutescens major flore carneo HALL. Comm. Nor. 1734. p. 243.

Annon *Veronica petraea sempervirens* SCHEVCHZ. It. V. p. 428. ex M. Pilato.

Passim in lapidosi Helvetiae: In alpidum vallibus circa Weissenburg; inde versus Zweysimmen, inter Combe & Chateau d'Oex &c. In valle Ursaria. Circa Leucam Valsiae GESNERS bey der obern Quelle.

Radix perennis. Caules multi, plerumque procumbunt, aut certe inclinantur, teretes, duri, leviter subhirsuti, dodrantes, non ramosi, nisi ad terram. Folia ad humum conferta, subrotunda, exigua, superius rariora, majora, ovata, margine rariter dentato, laurina, levia. Flores in summo caule spicati, sed laxius, quam in ordine 3. ad duodecim & ultra, foliis distincti, calyce subhirsuto, elliptico, ipsi speciosi, carnei, lineis picti purpureis, segmento inferiori minimo pallidiori, non venoso. Apices rubelli. Fructus ovatus, compressus, subhirsutus, nullo hilo, quatuor acutis valvis diffilit, polyspermos.

13. VERONICA foliis ovatis, raro crenatis, fructu ovali, minor, floribus in summo caule coeruleis.

Veronica serpyllifolia omnium minima PON. apud CLUS. p. CCCXXXVII. Ital. p. 181.

Veronica saxatilis I. B. III. p. 284. bene RAJ. syll. exter. p. 261. Hist. p. 848.

Veronica

Veronica alpina minor PARK. p. 552. ex I. B.

Veronica alpina coerulea serpylli folio minor BURS. 1724. p. 508.

Veronica alpina fruticans serpylli folio longiori FLUKN. p. 384. T. 232. f. 5. Pingit autem ovarium bifidum.

Veronica alpina frutescens SCHEVCHZ. It. I. p. 51. It. VI. p. 462.

II. An eadem, *Veronica Pyrenaica nummulariae folio* MAGN. hort. I. R. H.

Veronica alpina fruticans serpylli folio minori circinato PLUKN. l. c. T. 232. f. 6.

In alpium & Jurae saxosis minime rara.

Radix perennis, etiam magis multicaulis, latis cespitibus: Caules procumbunt subhirsuti, nondum semipedales. Folia ima subrotunda, superiora ovata sunt, cum raris denticulis, dura, & laurina. Flores pauci, speciosi, plerisque foliis plantae majores, in superiori parte caulium congesti, satore coerulei, subrotundi, imo segmento pallidiore. Ovarium ovale, linea divisum, superne angustius, non emarginatum. A priori n. 12. in universum modice differt, caule humiliori, flore coeruleo: simillinis tamen locis reperiuntur, neque gradus interponuntur ulli.

14. *VERONICA* foliis ovatis, raro crenatis, floribus longe spicatis, glabris, fructu bifido.

An *Auricula muris altera* CAES. p. 335.

Euphrasia BRUNF. L. I. p. 169. non bene.

Teucrium alterum; agreste sedum TRAG. p. 208. absque icone.

Betonica Pauli GESN. Tab. Coll. p. 62.

Betonica aeginetae EIVSD. Hort. p. 250.

Veronica pratensis DOD. p. 41. bene.

Veronica minor serpyllifolia LOB. ic. p. 472.

Veronica femina THAL. LVGD. p. 1050.

Auricula muris I. CAES. p. 335.

Veronica minor TAB. p. 382.

Et *Veronica minor femina flore candido* EIVSD. p. 383.

Veronica femina quibusdam aliis Betonica Pauli I. B. III. p. 285. cum bona descriptione & icone.

Veronica pratensis serpyllifolia C. B. Bas. p. 72. H. ox. II. p. 319. T. aut de Par. p. 451. I. R. H.

Veronica pratensis minor PARK. p. 551. RAJ. p. 848. syn. III. p. 279.

Veronica erecta sylvestris RIV. 92.

Et *Veronica minima repens* RIV. l. c. T. 96.

Veronica foliis inferioribus oppositis ovatis superioribus alternis lanceolatis, floribus solitariis LINN. Cliff. p. 9. ROYEN. p. 302.

β Quomodo differt *Veronica pratensis nummulariae folio flore coeruleo* SCHOL. BOT. FLUK. p. 384. T. 233. f. 4.

Veronica repens nummulariae folio DILLEN. Cat. Giess. nov. spec. p. 67.

Et denuo *Veronica alpina glabra rotundifolia alpine plantaginis folio* BOCC. Mus. di Piant. p. 18. T. 7.

Nihil vulgatius in pratis & ad vias.

Caulis procumbit, & per intervalla radices emittit, deinde erigitur, semipedalis & minor, durus & teres, inferius ramosus, superne simplex. Folia breviter ovata, cum paucissimis denticulis, glabra, pauca, ut caulis longe nudus sit. Spica longa laxa: Flores ex pediculis longioribus, quam folia spicae interjecta, calycis laciniis ovatis, inaequalibus. Flos exiguus, tribus segmentis superioribus majoribus, lineatis, imo albo puroque, cum supremum coeruleum sit, media palleant ex coeruleo. Fructus cordiformis, sed latior, turgidus, hilo excisus, polyspermos. Semina parva, flava, ovato acuminata. Fructu a n. 13. & n. 12. evidenter distinguitur.

Haec species cum sequentibus, & si rite respicias, plerisque Veronicis, commune habet, quod folia ad terram conjugata, sub floribus alterna sint. De speciebus nonnullis viderat IVNGIVS

15. *VERONICA* foliis subrotundis crenatis petiolis calyce brevioribus.

Alsine folio Veronicae TAB. p. 712. non bene, RAJ. p. 847.

Elatine polyschides LUGD. p. 1239. foliis nimis incis.

Alysson COLUMN. ρυτοβαταν p. 27. ic. p. 26. optime.

Alsine veronicae foliis, flosculis cauliculis adhaerentibus C. B. Bas. p. 73. P. & c.

Alsine serrato folio hirsutius floribus & loculis cauliculis adhaerentibus I. B. III. p. 367. icon ex COL.

Veronica flosculis cauliculis adhaerentibus MORIS. II. p. 322. (qui primus in *Praeludiis* p. 392. hanc & sequentes plantas suo generi restituit, licet etiam IVNGIVS ab *Alsine* seperandas esse sagax senserit.) T. aut de Par. p. 168. I. R. H.

Veronica foliis oppositis cordatis, crenatis, floribus solitariis sessilibus CLIFF. p. 9. ROYEN. p. 303.

In pratis & hortis.

Multicaulis est, cauliculis non ramosis, nisi ad teram, vix dodrantalibus. Folia ad terram multa, in caule pauca, breviter ovata, uno vel altero pare dentium incisa: Flores longa serie ex petiolis, qui calyce breviores sunt. Folia inter flores longa, simplicia, elliptica. Calycis segmenta duo parva, duo magna elliptica. Omnia floris segmenta cyanea, imum minus. Ovarium exquisitè cordiforme, polyspermon.

761 16. VERONICA foliis cordatis crenatis floribus solitariis pedunculatis ROYEN. p. 303.

Alfine media FUCHS. p. 22.

Morsus gallinae tertius TRAG. p. 385.

Alfine altera foliis ferratis GESN. Tab. Coll. p. 57 b.

Alfine spuria altera DOD. p. 31. non bene, ut priorem aequè exprimat.

Alfine folio Triffaginis LOB. ic. p. 464. eadem PARK. TAB. p. 711. melius RAJ. p. 847.

Antirrhini alterum genus CAES. p. 335.

Alfine serrato folio glabro I.B. III. p. 366.

Alfine chamaedryfolia flosculis oblongis pediculis insidentibus C. B. Basf. p. 73. P.&c

Veronica flosculis oblongis pediculis insidentibus chamaedryos folio H. ox. II. p. 322. T. aut. de Par. p. 168. I.R.H. MAGN. Char. p. 221.

Veronica folio chamaedryos RIVIN. T. 96. bene

Ubique in hortis, areis &c.

Caules procumbentes, ramosi, dodrantales, pedales. Folia longiuscule petiolata, obtuse ovata, glabra, firmula, ambitu circumferrato. Flores ex oblongis petiolis unifloris pendent. Calyx quatuor ovalibus foliolis fit, per maturitatem circa ovarium conniventibus. Flos rotatus, fature coeruleus, lineatus, inferiori segmento pallidiori: Flore pariter albo reperitur. Fructus ex duobus ovis conjunctus, polyspermos. Semina sunt capsulae hemisphaericae flaventes.

Hujus plantae varietatem, an diversam speciem? habeo a Cl. DIVERNOI, foliis longioribus, hirsutis, uti in n. 15. sed flore ex longo pediculo, eodemque albo, ovario gemello, thlaspideo.

760 17. VERONICA foliis latis, quinquelobis, calycis segmentis sagittatis.

Alfine in vineis foliis subrotundis angulosis GESN. Coll. p. 57 a. b.

Morsus gallinae folio hederulae LOB. p. 463.

Antirrhinum CAES. p. 334.

Alfine spuria prior, f. morsus gallinae DOD. p. 31.

Alfine hederacea TAB. p. 711.

Alfines genus fuchsio, folio hederulae hirsuto I.B. III. p. 368.

Elatine prior Dalech LUGD. p. 1238.

Alfine hederulae folio C. B. Basf. p. 73.

Veronica hederulae folio H. ox. III. p. 322. &c.

Veronica hederulae folio RIVIN. T. 96.

Veronica cymbalariae folio verna T. aut. de Par. p. 167.

Veronica foliis alternis cordatis quinquelobis floribus solitariis LINN. Cliff. p. 9. ROYEN. p. 303.

In agris, hortisque ubique.

Facies prioris procumbens, & multicaulis. Folia pariter conjugata, sub ramis alterna, ima breviter subrotunda, superiora angulosa, uno, & duobus paribus dentium inciso, media parte maxima. Petioli longi, uniflori. Calyx ex segmentis ad basin latioribus, pyramidale vasculum connivendo efficit. Flos pallidus, cum venis saturatioribus, imo segmento parum angustiori. Fructus biglobosus, tetracos. Semina cava, cupulae similia.

765 18. VERONICA foliis trifidis & quinquefidis

Dactyliobotanos THAL. p. 39.

Händelkraut flore coeruleo TRAG. p. 401.

Alfine parva, erecta, folio Alfines hederaceae, sed rutae modo diviso LOB. p. 464. bene

Alfine recta TAB. p. 710.

Elatine triphyllos LUGD. p. 1240. non bene

Alfine triphyllos coerulea C. B. Basf. p. 73. &c.

Alfine folio profunde secto flore purpureo f. coeruleo I. B. III. p. 367.

Veronica coerulea triphyllos, nunc pentaphyllos sive trifida & quinquefida H. ox. II. p. 323.

Alfine tridaetylites coerulea MUR. p. 701.

Veronica folio Rutae RIVIN. T. 95. bene

Annon etiam *Veronica montana* EIVSD. ib. foliis equidem tenuioribus, floribus, quantum video, minoribus, sed videtur exemplar ejusdem plantae adultius.

Veronica verna folio trifido vel quinquesido I. R. H. VAILL. & C.

Veronica foliis alternis, inferioribus quinquepartitis, superioribus tripartitis, floribus solitariis LINN. Cliff. p. 9. ROYEN. p. 303.

In Helvetia non vulgaris. *Basileae* nascitur circa *Novam domum* C. B. ego vero legi ad viam, qua itur ad *S. Jacob.* In fegetibus circa *Genevam* I. B. In montibus MUR.

Caules ramosi, erecti, semidodrantales, semipedales. Folia conjugata, rara, sessilia, circumscriptione brevi, lata, triangulari, tunc fissa tribus, & quinque oblongis dentibus. Folia superiora, longiora, trifida, aut integra. Flores inter summa folia congesti, breviter petiolati, speciosi, sature coerulei. Calycis foliola ovalia. Fructus ex duobus quasi ovis conjunctus.

Ad morbum regium, experimentum recenset BOYLE *de util. Phil. exper. Exerc. II. p. 41.*

BLITUM VALERIANA, & CAMERARIA non potuerunt divelli a vicinia sua, plantis nempe apetalis, floribus conglomeratis, plantis flore femini insidente aggregato, & didynamiis.

PLANTAE PETALODEAE DICOTYLEDONES.

ORDO V.

MEIZOSTEMONES.

CLASSIS I.

STAMINIBUS SESQUIALTERIS.

TETRADYNAMIAE LINN. char. nat. p. 189. fragm. meth. nat. p. 57.

TETRAPETALAE SILIQUOSAE BOERHAAV. II. p. 8. conf. CAESALP. p. 351.

Huic generi naturali calyx quadrifolius est pene semper caducus, & frequenter factus duobus longioribus foliolis deorsum gibbis, & duobus rectioribus. Petala quatuor, fere perpetuo aequalia, plerumque ex ungue longo bracteam reflectunt, more caryophyllaeo. Stamina sex, eorum quatuor faciebus duabus filiquae respondent, longiora, duo angulis planis valvarum, curva plerumque & breviora, CAMER. *de sexu plant.* p. 6. Siliqua bivalvis, saepissime bilocularis, septo distincta. Semina adhaerescunt fere septo. Tuba simplex ex apice. Porro pene in omnibus vires medicae eadem, natura alcalina, quae sponte non acorem, sed putredinem concipiat, & destillata lixivae volatilis naturae liquores producat, quales ex partibus animalium habentur, acris caeterum, mordensque, effectum abstergente, resolvente, diuretico, antiscorbutico.

ORDO I.

SILIQUA BREVIORI

SILICULOSAE RAJ. Meth. BOERHAAV.

I. MONOSPERMAE.

I S A T I S.

TOURNEF. T. 100. LINN. II. 549.

Fructus conpressus, ellipticus, obtuso fine, semiellipticis carnosissimis valvis, loculum intercipientibus, in quo semen ovale.

I. ISATIS LINN. Cliff. p. 341. ROYEN. p. 330.

Isatis sylvestris FUCHS. p. 330. TRAG. p. 256. GESN. Tab. p. 83. Hort. p. 263. MATTH. p. 635. CAM. Epit. p. 410. DOD. p. 79. TAB. p. 737. H. OX. II. p. 286. qui conjungit sativae.

Isatis agrestis CORD. Diosc. p. 49.

Gylastum sylvestre CAES. p. 358.

Isatis agria, Glastum, sive Isatis sylvestris LOB. ic. p. 352.

Isatis vel Glastum (sativa vel) spontanea I. B. II. p. 909. de diversitate dubitat.

Isatis sylvestris vel angustifolia C. B. Bas. p. 35. P. T. aut de Par. p. 342. I. R. H. VAILL. p. 109. qui vere diversam esse affirmat fructu minori. Eadem MAPPI est sententia.

Ad *Rheni ripam* eundo versus *Crenzach* abunde. Circa *Sedunum*.

Caulis foliosus, brachiatus, ad tres pedes altus & ultra. Folia glauca, subhirsuta, ima petiolata, superiora ad caulem auriculata, triangularia. Flores lutei exigui, in magnas umbellas densissimas congesti.

Ex non alia planta sal volatilis uberior adscendit WEDEL. Validior est sativa & acrior MATTHIOL. saponacea, quod ex vi tinctoria manifestum

stum est; ad mala hypochondriaca PARACELSO laudata. Sativa colitur ob pigmentum coeruleum, quod in septentrionali Europa ab antiquissimis temporibus in usu fuit, nunc autem fere obsolevit, etsi durabilem praestat colorem, neque legitimi habeantur in Gallia colores pannorum nigri, aut coerulei, quibus color ex llatide non est pro fundamento. Ob incertitudinem successus in coctione deserta est BOYLE. Infuso variolas expelli, & icterum sanari apud Provinciales CHOMELIUS auctor est: & vim quidem resolventem cum aliis tinctoriis plantis communem habet, Indico, Rubia, &c. Ad icterum, ad atram bilem resolvendam, commendabat BOERHAAVE.

MYAGRUM VAILL. p. 171.

MYAGRUM T. T. 99. & RAPISTRI Sp.

MYAGRI LINN. n. 524. & CRAMBES n. 548. SPECIES.

Character essentialis est in fructu biloculari, aut triloculari, spiculo terminato, cuius unicus locus plerumque foecundus est, semine unico, reliqui inanes.

1. MYAGRUM filiculis trilocularibus.

Myagrū monospermon latifolium C. B. Prodr. p. 52. bon. ic. p. 51. apud MATTH. p. 816. ZWING.

Myagrū monospermon C. B. Phyt. p. 173. I. B. II. p. 894. I. R. H.

Myagrū hortense monospermon AICH. Aest. ord. 10. f. 8. f. 1.

Raphanistrum monospermon latifolium, filiculis fungosis, glabris, articulatis H. OX. II. p. 267. ic. T. 21.

Myagrū filiculis obverse ovatis subsessilibus CLIFF. p. 328. ROYEN. p. 330.

STAEHELINUS circa Bühlbenken agri Solodorensis.

Folia glauca, ad caulem auriculata, leviter ferrata, parum acuta, levia. Flores exigui, luteoli. Siliqua junior columellae similis, adulta est inversa pyramis, cuius basi superne adnascuntur duae filiquae semilunares, inter quas tuba educitur firmissima: Sed hae filiculae inanes sunt, in ima vero pyramide semen est unicum.

2. MYAGRUM filiquae primo nodo strictiori, altero globoso striato.

Rapistrum monospermum C. B. Phytogr. p. 133. Prodr. p. 37. cum icone, Bas. p. 27. I. R. H. &c.

Rapistrum monospermon I. B. II. p. 845. RAJ. syll. ext. p. 217. Hist. p. 840. MAPP. p. 266. cum icone

Raphanistrum monospermum latifolium capsulis striatis tenuibus oblongiusculis H. OX. II. p. 267.

Raphanistrum monospermum (rectius dispernum) capsulis striatis, tenuibus, oblongiusculis KNAUT. plant. Hal. p. 21.

Raphanistroides KNAUT. char. genuin. p. 165.

Raphanistrum dispernum RUPP. flor. Ien. p. 57. BUXB.

Crambe foliis lanceolatis dentato sinuatis LINN. Cliff. p. 340. ROYEN. p. 328.

C. B. Basileae in agris ad domum rubram, & Humingae circa sylvam. RAIUS circa Genevam. STAEHELINUS circa Friedlingen: ego inter Bozingen, & sylvam Bütenberg versus Pieterlen.

Habitus plantae & filiquae non permittit, ut a priori avellatur, etsi tum minor locus pyramidalis, tum alter inpositus, striatus, jugis ovatis, globosus saepe, uterque semen habeat, quod olim MORISONUS monuit. Saepe autem alterutrum inanem esse, BAUHINORUM denominatio innuit. Caeterum caules pariter brachiatum, folia glabra, petiolata, ima sinuata, sinubus dentatis, latiori obtuso fine, superiora obiter ferrata. Flos major, quam sodalibus, flavus. Tubae apex globosus, ipsa vero longa & gracilis persistit, ut in adfinibus, qua nota a *Raphanistro* evidenter separatur.

3. MYAGRUM filiculis globosis compressis scabris LINN. Cliff. p. 328. ROYEN.

Pseudo Myagri alia species minor vasculis rotundioribus CAMER. Epit. p. 902. cum icone n. 5.

An Myagrū I. TAB. p. 865.

Myagro similis filiqua rotunda C. B. Phyt. p. 173. Prodr. p. 52. cum bona icone, PARK.

Myagro adfinis herba capitulis rotundis I. B. II. p. 895. RAJ. syll. p. 184. Hist. p. 839. ZWING. p. 435. cum icone.

Myagrū monospermon hirsutum filiquis rotundis LOES. p. 174. ic. 56.

Raphanistrum filiqua minore rugosa aspera H. OX. II. p. 267. cum mala icone T. 21. n. 5.

Rapistrum arvense folio auriculato acuto T. aut de Par. p. 299. I. R. H. VAILL. MAPP.

Alysson folio Leucii incano flore luteo ERNDL. Virid. Warf.

Supra Biennam, ni fallor, in vineis. Cl. DIVERNOI misit Neocomo.

Habitus cum llatide, & Myagro & sequente planta consentit. Caulis brachiatus: folia sagittata, hirsuta. Flosculi lutei exigui, fructus rotundus, spiculo eminente, per

per superficiem scaber, septo medio divisus in cavitatem inanem, & alteram semen habentem. Septi cum valvis connexio eminet, alam vocat I. B. Vide *It. Helv.* n. XVII.

ORDO II.
II. BILOCULARES.
I. SEPTO VALVIS PARALLELO

A L Y S S U M.

ALYSSI T. T. 104. SP.

MYAGRI SP. LINN. n. 524.

& A L Y S S U M LINN. n. 525.

Huc refero plantas, quibus filiqua subrotunda, capax, bilocularis, polysperma, valvis ad septum parallelis est; stylo superstiti longiori, aut breviori. Ab Alyssio Clypeola filiquis compressis rotundis, emarginatis, Draba filiqua compressa, longe elliptica differt.

1. ALYSSON foliis scabris, sagittatis, leviter dentatis.

Camelina RUELL. p. 632.

Linaria V. TRAG. p. 358.

Sesama, *Flachsdotter*, EIUSD. p. 655. cum figura strigosiore.

Myagrus GESN. Tab. Coll. p. 91.

Myagrum Diosc. quod non est *Sesamum* GESN. Hort. p. 281.

Myagrum EIUSD. Ind. quadril.

Pseudomyagrum MATTH. p. 1172. LOBELIUS non bene monet *Vaccariam* ibi pingi, CAM. Epit. p. 901. non bene

Camelina f. *Myagrion* DOD. p. 532. cereal. p. 130.

Dorella CAES. p. 367.

Cameline, *Myagrum* LOB. l. c. p. 224.

Myagrum sativum C. B. P. & C.

Myagrum I. TAB. p. 865. dubium esse potest an hoc, an prius, velit.

Myagrum dictum Camelina I. B. II. p. 892.

Myagrum RAI. 820.

Myagrum majus seu sativum H. ox. II. p. 314. PLUKN. & C.

Alysson segetum foliis auriculatis acutis T. aut. de Par. p. 315. I. R. H. flore & semine majori RUPP. p. 69.

β *Pseudo Myagrum alterum* CAM. Epit. p. 902. etsi de hoc & I. BAUHINI synonymis dubium sit, an non ad sequentem sp. melius referantur.

Myagrum Turcicum I. B. II. p. 893.

Myagrum sylvestre C. B. Bas. p. 27. P. RAJ. p. 820. ZWING. p. 434. cum iconē.

Myagrum sylvestre f. *pseudomyagrum* PARK. p. 867. descriptio, non vero icon.

Myagrum minoribus capitulis f. *sylvestre* H. ox. II. p. 315.

Alysson segetum procerius foliis auriculatis acutis fructu aequali & minori DILL. Cat. Giess. p. 134.

Alysson segetum elatius foliis auriculatis flore & semine minore RUPP. p. 69.

Alysson, myagrum sylvestre VAILL. p. 11.

In segetibus circa *Basileam* circa *Hohlehn*, *S. Margretae*, inter *S. Jacob* & *Muttenz*. *Göttingae* abunde.

Non distinguo, etsi sativum laetius sit, & fructu tumidiore. Est autem caulis cum foliis hirsutis subasper, brachiatus, tripedalis. Folia sagittata, elliptico lanceolata, mucrone acuto, obiter ferrata. Petala pallide lutea, ungue lato, ovata bractea. Calycis segmenta alterne bina, gibba, ovata, caduca. Siliqua cordata, tumens. Tubula longitudine filiculae, permanens, sed in adulto fructu brevior: globulus in apice deciduus. Semina multa, flava, pene ovata, hinc sulco divisa, basi incisa.

Seritur ob oleum, quod blandum exprimitur, in medicamentis praestabile TRAG. etiam edule DODON. In *Alfatia* frequens est.

2. ALYSSON foliis auriculatis glabris, profunde dentatis.

Myagrum faetidum C. B. Prodr. p. 51. Bas. p. 27. PARK. p. 867. RAJ. 820. LIND. p. 94. T. i. (bene.)

In arenosis ad pontem *Wiesae*. C. B. in *M. Fracto* & *Splügen* (*Göttingae* abunde)

Flore & fructu convenit: sed folia ima laciniata, dentibus aliquot linearum longitudine, angustis, acutis: Superiora etiam profundius dentata, glabra omnia, graciliora

graciliora multo & longiora. Trita planta acriter faetet. Non tamen repugnaverim conjuncturo, nam gradus video intermedios.

3. ALYSSON foliis ellipticis, petiolatis, levibus, rarius ferratis.

Thlaspi alpinum majus capitulis rotundis C.B. Prodr. p. 49. Bas. p. 31. PARK. H. OX. II. p. 293.

ZWING. p. 430.

Thlaspi alpinum majus RAJ. p. 822. *

Draba alpina major FLUKN. p. 132.

β *Thlaspi tertium saxatile* CAM. Epit. p. 338.

Thlaspi petraeum Myagrodes PON. apud CLUS. p. CCCXXXVIII. Ital. p. 185.

Thlaspi foliis globulariae affinis seu Alsinifolia cum Myagri foliis I.B. II. p. 926. SCHEUCHZ.

It. II. p. 143. It. VII. p. 508. cum descriptione

Thlaspi alpinum minus folio parvo crenato C.B. Prodr. p. 48. descr.

Thlaspi alpinum minus capitulo rotundo EIVSD. ib. ic. Bas. p. 31. P. PARK. RAJ. Syll.

p. 247. & cum descriptione p. 297. MAGN. ZWING. p. 430. &c.

Et *Thlaspi parvum saxatile flore rubente* ZWING. l. c.

Thlaspi alpinum minus RAJ. p. 821. capitulis rotundis, caulibus superioribus flexuosis, foliis serratis H. OX. II. p. 293. ex PONA

Et *Thlaspi alpinum minus capitulis rotundis caulibus rectis foliis integris* H. OX. II. p. 293.

γ *Thlaspi saxatile rotundifolium* C.B. Prodr. p. 48. PARK. RAJ. p. 833.

In alpihus non rara, locis saxosis. Exiguum caule erecto, foliis ad radicem stipatis, simile iconibus C.B. & CAMERARII, reperitur in *Wasserfall*, in *der Geiten*, circa *Mimmeliswyl*, in *Creux du vent* &c. Majus, laxius, caule procumbente, simile iconi PONAEE, inter *Weissenburg* & balneum ejusdem nominis abunde. SCHEUCHZER suum ad ripam lacus *Rivarii* & in *Septimo* M. I.B. in *Rhaetia*. Rotundifolium HAGENBACH circa *Lauffen* legit, in petrosis.

Caules ad unam radicem multi, cespitosi, modo pene nudi, modo foliosi, ramosi. Folia ad terram conferta, uti in *Draba* 2, ex nigro virentia, petiolata, elliptica, modo integra, ut in γ, modo uno alterove dente serrata, modo tota dentata, ad caulem pauca, longa, & integra. Flores plurimi, exigui, albi, petalis subrotundis, integris. Ovarium piriforme, superne latius, stylus brevis.

D R A B A.

DILLEN Cat. Gieff. nov. gen. p. 123. LINN. n. 535.

ALYSSI TOURNEF. Sp.

Ab Alyffo differt fructu oblongo elliptico, superius in acumen terminato. Stylus in aliis pene nullus, in aliis conspicuus est.

1. DRABA caulibus nudis, foliis incisfis LINN. Cliff. p. 333. ROYEN. p. 333.

Gensblume BRUNF. II. p. 38.

Paronychia vulgaris DOD. p. 112. cum fructu

Paronychia Alsinifolia LOB. ic. p. 469. PARK.

Paronychia siliquata minima THAL. ic. 7. E.

Thlaspios species minima THAL. p. 122.

Alsin minima TAB. p. 708. bene

Bursa pastoria minima oblongis siliquis verna loculo oblongo I.B. II. p. 937. (foliis incisfis)

Bursa pastoris minor loculo oblongo C.B. Bas. p. 32. H. OX. II. p. 305.

Alysson vulgare polygoni folio caule nudo T. aut. de Par. p. 53. I.R.H.

Icones WEINM. T. 274. a. f.

β Varietas foliis incisfis C.B. VAILL.

Myosotis parva Dalech. LUGD. p. 1318. mala icon

Paronychia GLANDORP p. 60.

Bursa pastoris minor, foliis trifidis, aliquando multifidis, loculo oblongo H. OX. II. p. 406. KNAUT.

p. 20. DILL. nov. gen. p. 123.

Alysson vulgare Polygoni folio trifido BOERH. II. p. 4.

Ubique in maculentis viarum verno tempore.

Foliorum ad terram cespes, viridium, subhirsutorum, petiolatorum, ellipticorum, nullo, aut uno, aut duobus dentibus incisforum. Cauliculi duarum unciarum, & paulo ultra, rudi, umbellati. Petala profunde divisa, alba. Tuba sessilis, obtusa. Siliqua elliptica, compressa, cum brevi spiculo: Semina compressa.

Ad paronychiam morbum miris modis laudat GLANDORP. Vires habet nasturtinae gentis.

2. DRA-

DICOTYLEDONES STAMINIBUS SESQUIALTERIS. 539

2. DRABA foliis hirsutis, incanis, ad terram ovatis, ad caulem paucissimis dentatis.

Planta quam in m. Splügen observavit I. B. II. p. 238. C. B. Phytop. p. 171.

Bursa pastoris alpina hirsuta C. B. Prodr. p. 51. cum icone, PARK. RAJ. Syll. p. 80. Hist. p. 789. ZWING. p. 433.

Bursa pastoris alpina minor hirsuta foliis infimis integris, ad genicula vera crenatis, loculo oblongo H. OX. II. p. 306.

Alysson alpinum polygoni folio incano I. R. H.

Draba caule ramoso folioso foliis dentatis LINN. Lap. n. 254. Cliff. p. 334. non autem

Lunaria contorta major RAJ. quae caule alto, folioso, & fructu diversissima est.

In faxis vallis Urfariae. In M. Fracto & Splügen C. B.

A priori differt foliis integris, hirsutis, mollibus: Deinde, cum alpina sit, altius tamen adscendit. Spiculum capitatum. Ad divisiones principes caulis unum alterumve foliolum, quali neque 1. neque 3 species penitus destituitur.

3. DRABA caule nudo, foliis gramineis, ciliatis.

Phyllon thelygonon Ic. post DIOSC. RUELL. ad L. III. c. 120.

An hoc *Sedum saxatile minus*, folio margine piloso, non serrato GESN. Hort. p. 280. Non credo.

Sedum petraeum montanum LOB. adv. p. 163. ic. p. 380.

Sedum alpinum VI. CLUS. Pann. p. 491. cum icone ex LOBELIO

Sedum minus XII. alpinum VI. EIUSD. Hist. p. LXII.

Phyllon arrhenogonum Dalech LUGD. p. 1196.

Leucojum luteum Aizoides montanum COLUMN. II. p. 62. absque icone

Sedum alpinum hirsutum luteum C. B. Bas. p. 84. P. ZWING.

Phyllon thelygonon Dalech I. B. III. p. 762.

Bursa pastoris alpina rosea lutea folio crassiusculo, sedi vermiculati more, sed hirsuto, loculo oblongo itidem hirsuto H. OX. II. p. 306.

Paronychia sediformis flore luteo, Leucojum luteum Aizoides montanum RAJ. p. 789.

Alysson alpinum hirsutum SCHEUCHZ. It. II. p. 130. luteum EIUSD. It. VII. p. 509. ic. VIII. I. R. H. BOERH. TILL.

Draba scapo nudo simplici foliis lanceolatis incisfis LINN. Lap. n. 255. CLIFF. p. 333. ROYEN. p. 333. nomen non bonum

Frequens ubique in petrosis alpium & Jurae, v.g. in M. Chasseral, Saleva, Falconario, item in Gemmo, in montibus Soglio vicinis, Tschiera, Sursee SCHEUCHZER. In M. Regio GESNER.

Radix perennis, lignosa. Foliorum ad terram cespites densissimi: reclinantur autem longa, graminea, acuta, ex ora ciliata, dura, sublutea, nervo depresso. Caules aphylli, petala ovalia ambitu integro, flava: Siliqua utrinque acuminata ex ellipsi, spiculo permanente brevi, venosa, & duriuscula.

4. DRABA caule ramosissimo, foliis cordatis amplexicaulibus dentatis ROYEN. p. 333.

Draba minima muralis Discoides COLUMN. p. 274. ic. opt. p. 272.

An *Pilosella siliquata major* THAL. ic. VII. c.

Bursa pastoris major loculo oblongo C. B. Prodr. p. 50. Bas. p. 32. RAJ. p. 790. MURALT. p. 489. ZWING. p. 432.

Bursae pastoris sublongo loculo affinis pulchra planta I. B. II. p. 938.

Bursa pastoris major hirsuta capsula oblonga H. OX. II. p. 305.

Myagroides subrotundis serratisque foliis flore albo BARREL. ic. 816.

Paronychia myosotis major, Veronicae folio, loculo oblongo PLUKN. p. 281.

Alysson Veronicae folio I. R. H. GARID. TILL. RUPP.

Non vulgare. Circa Basileam reperi, locus excidit. C. B. ad Birsam & circa Brüglingen: ad S. Jacob, & ripam Rheni. HAGENBACH ex alpiibus Bernensium (procul dubio Grindelianis) MURALTUS videtur Tiguri indicare in arvis aridioribus.

Caulis parum ramosus, si racemosos petiolos in summitate excipias. Folia lata basi caulem amplexa, hirsutae aspera, breviter cordata, circumferrata. Siliqua ex elliptica utrinque acuta, stylo brevi, valente. Semina multa, flava, hinc convexa, in de plana.

CLIPEOLOA

LINN. n. 523.

ALYSSI Sp. TOURNEF.

Ab Alyssis differt fructu orbiculari, compresso, utroque loculo dispermo. Nam

Y y 2

calyx

calyx persistens in characterem admitti non potest, nisi plantas characterē naturali simillimas divellere sustinuerimus.

1. CLYPEOLA annua, filiqua biloculari emarginata, stylo brevi.

Alysson CAMER. Epit. p. 558. ic. 1. optime.

Alyssum minimum CLUS. p. CXXXIII. Pann. p. 473. cum bona icone.

Paronychia II. TAB. p. 804.

Thlaspi minus quibusdam, aliis *Alyssum minus* I. B. II. p. 928. RAJ. p. 829.

Thlaspi Alyssum dictum campestre majus C. B. Basf. p. 31. P. H. OX. II. p. 291.

Thlaspi Alysson incanum luteum lunato utriculo BARR. ic. 908. n. II. 912. n. II.

Alysson incanum luteum serpylli folio majus T. aut. de Par. p. 52. I. R. H. &c.

Alysson incanum luteum serpylli folio annuum VAILL. p. 10.

Clypeola siliculis bilocularibus tetraspermis LINN. Cliff. p. 329. ROYEN. p. 332.

β *Alyssum minus* Dalech. LVGD. p. 1142. nisi alterum est n. 2.

Thlaspi Alysson dictum campestre minus C. B. Basf. p. 31. H. OX. II. p. 291. ZWING. p. 429. &c.

Alysson incanum serpylli folio minus T. aut. de Par. p. 52. pro varietate I. R. H.

γ *Alysson incanum serpylli folio fructu nudo* I. R. H. GARID. TILL.

Thlaspi alysson dictum minus capsulis majoribus rotundis non foliatis MAGN. bot. p. 251. syll. RAJ. p. 246.

Thlaspi minus clypeatum II. TAB. p. 466.

II. *Chamaepitys* I. FUCHS. p. 885.

Ajuga f. *Chamaepitys altera* MATTH. p. 941.

Chamaepitys tertia DOD. p. 45. 46. f. *altera*. matthioli LVGD. p. 1160.

Chamaepitys incana exiguo folio C. B.

Nihil frequentius locis siccis, ad vias, & in muris.

Radix annua, exilis. Cauliculi plurimi, procumbunt, deinde eriguntur, ramosi, dodrantes aut minores, una cum foliis incani, hirsutie subasperi. Folia gracilia, lanceolata, dura & sicca, confertissima, Spica conferta in summis ramis. Calyx ovalibus segmentis, diu permanens, tandem deciduus, unde videtur orta esse varietas n. γ. Petala parum calyce longiora, incisa, luteola, per aetatem, nam fero delabuntur, exalbescunt, quam varietatem in agris M. *Legerii* retro speculam nasci ait SCHEUCHZERVUS in *catal.* Fructus orbiculatus, utrinque modice tumens, circumferentia distincta, spinula ex modico hilo exeunte brevi. Semen lenticulare, margine tenui foliaceo auctum.

2. CLYPEOLA perennis, filiqua biloculari rotunda, stylo longiore.

Alysson CAMER. epit. p. 558. ic. 2.

Polium Alpinum flore luteo AICHST. Aest. ord. 2. T. 3. f. 2.

Ionthlaspi luteo flore incanum discoides umbellatum montanum COLVNIN. p. 281. ic. p. 280. optime.

Thlaspi supinum luteum LOB. ic. p. 220. huc revocant, cujus certe icon non bona est.

Thlaspi montanum incanum luteum C. B. Prodr. p. 49. icon. *serpylli folio majus* H. OX. II. p. 292.

ZWING. p. 429. cum altera icone &c.

Thlaspi montanum luteum I. B. II. p. 928. RAJ. p. 830.

Alysson Anguillarae I. B. II. p. 934.

Thlaspi Thymifolio utriculo subrotundo, mucronato hispanicum BARR. ic. 807. BOCCON. p. 72.

T. 67. Ita VAILL.

Annon etiam *Thlaspi minus incanum flore albo subrotundo utriculo* BARREL. ic. 912. n. I.

Alysson perenne montanum incanum T. aut. de Par. p. 383. cum descr. VAILL. p. 10.

C. B. circa *Birseck*. Nunquam reperi.

Radix perennis. Caulis durior, diffusior, minus capitatus. Calyx deciduus.

L U N A R I A

TOURNEF. T. 105. LINN. II. 534.

Calycis foliola bina longiora, deorsum gibba, petala subrotunda. Siliqua ovata maxima, planissima. Semina reniformia, compressa.

1. LUNARIA foliis cordatis, perennis, filiqua longiore.

Lunaria Graeca filiquis oblongis GESN. Tab. Coll. p. 87.

Lunaria odorata, aliis *Lunaria Graeca*, major GESN. Hort. p. 266.

Lunaria flore inodoro GESN. Epist. p. 94.

Viola latifolia, *lunaria odorata* CLUS. p. 297. ic.

Lunaria latifolia perennis DOD. p. 162. absque icone.

Lunaria Graeca filiquis oblongioribus THAL. p. 74.

Lunaria Graeca altera CAES. p. 369.

Lunaria Graeca perennis AICHST. Vern. Ord. I. T. 7. f. 2.

Viola

DICOTYLEDONES STAMINIBVS SESQUIALTERIS. 541

Viola lunaria major filiqua oblonga C. B. P.

Lunaria major filiqua longiore I. B. II. p. 882. I. R. H. DILL. &c.

Viola Lunaria major perennis filiqua oblonga I. C. REG.

Leucojum majus perenne filiqua lunata longa mucronata H. OX. II. p. 246. HERM.

Viola lunaris longioribus filiquis R. A. J. syll. p. Hist. p. 788.

Lunariae foliis cordatis CLIFF. p. 333. ROYEN. p. 332. species perennis.

β Minor odorata FABR. in *M. Galanda* post ARET. p. 235. b. I. C. BAUH. in *M. Fractio*.

Lunaria flore odorato GESN. Epist. p. 94.

γ Flore albo I. R. H.

Major in Helvetia non rarissima est. Abunde in fylvis circa *Creux du Vent*. In *M. Saleva* I. B. Circa *Wesen* C. GESNER,

Radix fibrosa, intricata, dura. Caulis ad tres pedes altus, durus, brachiatus. Folia longe petiolata, cordata, circumferrata. Flores sparsi per ramos: Calyx, ut in charactere, duo quasi calcaria demittit. Petalorum unguis longus, bractea rotunda, purpurea, venosa. Apices sagittati. Siliqua intra florem petiolata (uti *Lychnides pleraeque*, *papavera* &c.), ex ovato elliptica, utrinque acuminata, planissima, stylo persistente, valvis decoloribus, septo argenteo. Semina reniformia, compressa.

Acerrima est cum amaritie GESNER.

2. MURALTUS speciem flore rotundo ait in quibusdam alpibus nasci. Sed priorem, puto intelligit.

ORDO III.

I. SILIQUA BREVIORI.

II. BILOCULARI.

II. SEPTO AD VALVAS NORMALI

B I S C U T E L L A

LINN. n. 531

THLASPIDIUM TOURNEF. T. 101.

PERSPICILLUM HEIST. Cat. Hort. 1731.

Facile est distinctu duabus filiculis rotundis, planis, monospermis, ita conjunctis, ut exigua parte se contingant. Stylus primo quadruplo longior filiqua, deinde fere aequalis.

I. BISCUTELLA folio aspero dentato, filiqua levi.

Thlaspi clypeatum CLUS. Pann. p. 471. Hist. p. CXXXIII. penitus glabrum pingitur.

Thlaspi parvum Hieracifolium, f. *Lunaria lutea* Monsp. & *Leucojum luteum marinum*, & *Biscutella* LOB. EXCLUSIO p. 214.

Thlaspi quoddam genus in monte Iuliani CAES. p. 366. certe hujus generis est.

Thlaspi minus clypeatum I. TAB. p. 466.

Leucojum montanum II. THAL. p. 69.

Lunaria lutea LUGD. p. 1214. absque icone.

Leucojum Alyssoides umbellatum montanum COLVM. p. 283. ic. opt. p. 285.

Lunaria biscutata I. B. II. p. 935.

Thlaspi biscutatum, hieracifolium asperum & majus C. B. P. R. A. J. p. 836.

Leucojum biscutatum asperum Hieracifolium majus H. OX. II. p. 248. HERM. &c.

Leucojum luteum minus Hieracifolio BARK. ic. 1227. bene &c.

Thlaspi biscutatum, Hieracii folio, pallido flore EIU. SD. ic. 900. EXCLUSIO.

Thlaspidium Monspeliacum hieracii folio hirsuto I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 50. MAGN. Char. p. 248. &c.

Biscutella filiculis orbiculatodidymis a stylo dehiscentibus LINN. Cliff. p. 329. ROYEN. p. 337.

In alpinis pratis minime rarum: Inter *Felsenburg* & *Candersteg* ad viam in pratis: Inter *Grindelwald* & rupes glaciales. In *Neunenen*, *Rothenhorn* &c. HUBERUS inter *Vettis* & *Melimpfch*: SCHEUCHZER in *Waldnacht*, *Joch*, & *Surenen*.

Folia per terram multa, petiolata, hirsutiae aspera, sicca, per oram rectis & diffitis dentibus ferrata, ambitu toto longe elliptico. Caulis pene nudus, brachiatus. Flores umbellati. Calyx subluteus. Petala, ex ungue angusto, subrotunda, sulfurea. Siliquae leves, tuba ex hilo paulo filiqua brevior. Semen unicum planissimum, compressum. Sapor sinapius, acerrimus. Flores odorati.

Thlaspidium alpinum flore pallide luteo I. R. H. idem nostro est, uti vidi in speciminibus ex alpinibus *Cottiis* adlatis.

2. BISCUTELLA foliis raro dentatis, filiqua aspera.

Thlaspi biscutatum luteum Anchusae folio BOCC. Mus. di Piant. p. 167. T. 122. PLVKN Amalth. p. 201.

Thlaspidium Anchusae folio I. R. H. SCHEUCHZ. It. V. p. 428. It. VII. p. 519.

Yyy 3

SCHEUCH-

SCHEUCHZERUS in descensu a *Joch* versus *Engstlen*, & *Waldnacht*, si quidem omnino aliam a priori plantam vidit. I. GESNER in alpp. plerisque, sed videtur de priori dicere.

Quam cum hoc nomine misit I. G. differt foliis latioribus, parum dentatis, ad caulem etiam magnis multisque, filiqua maxime per totam superficiem aspera, & calcaribus calycis insignibus, descendentes, ejusque foliis in tubum conjunctis Stylus filiqua multo longior.

C O R O N O P U S.

KNAUT. Meth. p. 169.

Princeps nota est in filiculis transversim latioribus, quarum quaelibet paulo minor est circulo, per segmentum conjunctis, cristatis totis & verrucosis, monospermis; tñm in loco flores producendi, qui in ramorum divisionibus costae foliorum insident, vel absque petiolo, vel ex petiolo brevi ramoso, costa foliosa multo brevior, exemplo in hac gente unico. Ceterum flos patulus, calyx subrotundis foliolis, petala leniter emarginata, tuba brevis, globulo ornata, decidua, loculi monospermi, semine unico, ovali, foeti.

I. CORONOPUS RUELL. p. 373.

Coronopus Ruellii GESN. hort. p. 255b. nomen, LUGD. p. 670. non bene, RAJ. p. 843. BLACKW. T. 120.

Ambrosia MATTH. p. 851. LUGD.

Pseudo Ambrosia CAM. Epit. p. 596. optime.

Cornu Cervi alterum genus DOD. p. 110. bene

Coronopus repens Ruellii, & *Cornu cervi alterum vulgi* LOB. p. 438. LUGD.

Carara CAES. p. 370.

Coronopus repens, coronopus hortensis TAB. p. 103.

Coronopus Ruellii f. *Nasturtium verrucosum* I.B. II. p. 919. RUPP.

Ambrosia campestris repens C.B. Bas. p. 41. P.

Nasturtium verrucosum, capsula bivalvi aspera, seu hirsuta H. ox. II. p. 302. HERM.

Nasturtium sylvestre capsulis cristatis T. aut de Par. p. 26. cum descriptione, I.R.H. & T. 102. K.M.N. ZANICH. p. 192. ic. 115.

Cochlearia foliis pinnatifidis LINN. Cliff. p. 33 I. ROYEN. p. 335.

Circa *Genevam* copiose ad vias RAJ. *Basileae* rarior.

Caules ex communi ortu adcurate ad terram reclinati, ramosi & foliosi. Folia tenuiter divisa, longa costa nuda, pinnis alternis dissitis, paucis, & ipsis dentatis & semipinnatis, ipsis denuo dentibus incis. Flores albi, perexigui, patentes, petalis ovatis.

Recipitur in medicamentum ad calculum D. STEPHENS HARTLEY de *med. lithonript.* Acris est & nasturcini saporis.

I B E R I S.

DILL. nov. gen. p. 123. LINN. II. 529.

THLASPIDIUM RIV.

Essentialis character est in florum petalis, quae duorum ordinum sunt, duo ex ambitu umbellae majora, ovata, ex calyce patentia, duo interiora minima, reflexa. Caeterum filiqua Thlaspios, loculi monospermi, aut dispermi:

I. IBERIS foliis pinnatis, caule nudo, non ramoso.

Pastoria bursa minor DOD. p. 103. bene

Pastoria bursa minima LOB. p. 221. ex DOD.

Bursa pastoris folio glabro spisso I.B. II. p. 637. pro I. & II.

Bursa pastoris minor foliis incis C.B. Bas. p. 31.

Bursa pastoris minor foliis alatis costae mediae e regione adhaerentibus, uno impare extremum claudente H. ox. II. p. 305. T. 20. f. 4.

Iberis foliis sinuatis caule simplici LINN. Cliff. p. 319. ROYEN. p. 336.

II. *Nasturtium petraeum* TAB. p. 451. bene, RAJ. p. 827. Syn. III. p. 303.

Thlaspidium arvense minimum folio glabro spisso RUPP. p. 218. pro I. & II.

III. Omnino conjungendum videtur, licet separet TOURNEFORTIUS

Nasturtium minimum Monspelienae caule aphylo C.B.

Nasturtium minimum vernum foliis tantum circa radicem MAGN. Bot. Monsp. p. 187. cum iconne certe simillima, RAJ. p. 827. I.R.H. PLUKN. GARID. TILL.

Bursa pastoris minima foliis tantum circa radicem MAGN. Char. p. 247.

In agris ad *novam domum* C. B. Extra sylvam prope *Wyl* CHERLER. Sed rarior est.

Ex radice cespes emittitur foliorum ad terram adpressorum, costa nuda, pinnis simplicibus conjugatis, paulatim majoribus, extrema folium terminante amplissima, rotunda, firmulis omnibus, ex atro virentibus, levissimis. Non raro pinnae cum nervo late coalescunt. Cauliculi vix ramosi, pene aphylli, trium unciarum. Flosculi congesti, albi. Siliquae cordatae, emarginatae: in quolibet loculo duo semina compressa.

2. *IBERIS* foliis sursum latefcentibus dentatis.

Thlaspidium 3. TRAG. p. 85. obscure.

Thlaspi Allobrogicum Cretico par flore niveo CLUS. p. CXXXII. absque icone

Thlaspi amarum TAB. p. 462.

Thlaspi umbellatum arvense amarum I. B. II. p. 925. RAJ. syllog. ext. p. 246. Hist. p. 835. I. R. H.

Thlaspi umbellatum arvense Iberidis folio C. B. Phyt. p. 166. (descript) Bas. p. 31. P. H. OX. II. p. 295. &c.

Et *Thlaspi allobrogicum parvum odorato flore* H. OX. II. p. 295. ex CLUSIO

Thlaspidium folio Iberidis RIVIN. Tetrap. Irreg. T. 112.

Circa *Genevam* I. B. passim & RAI. In agris circa *Basileam* v. g. circa *S. Louis*.

Caulis firmus, erectus, cubitalis, in summitate ramosus, plana, ampla, & densa umbella terminatur. Folia ad caulem multa, alterna, succulenta, eundo latefcent, rectis tribus, quinque, & ultra dentibus ferrata. Calyx violaceus: petala alba, stamina flava, filiculae rotundae, emarginatae, alatae, alis in cornua desinentibus. Tuba longitudine pene siliquae: in quolibet loculo unum semen, ex summa siliqua pedulum.

RAPHANUM rusticatum, quae *Cochleariae* species est, infra *Lausannam* sponte nascentem reperit GESNERUS *Hort. Germ.* p. 273 b. Verum ipse suspicatur, casu eam plantam in pratum portatam fuisse

NASTURTIIUM.

T. T. 102.

& *LEPIDIUM* T. T. 103.

& *THLASPI* T. T. 101.

& *BURSA PASTORIS* T. T. 103.

LEPIDIUM LINN. n. 527.

& *THLASPI* EUSD. n. 530.

Calyx absque calcare. Petala patentia, ovata. Siliqua subrotunda, compressa, margine non alato, valvis introrsum excavatis, deorsum angustatis, in duobus loculis totidem aut plurima semina continet. Spiculum breve aut nullum.

ORDO I.

SEMINIBVS BINIS.

LEPIDIVM LINN.

1. *NASTURTIIUM* foliis imis multifidis, superioribus integris, perangustis.

Bursa pastoris minor BRUNF. III. p. 30.

Thlaspi angustifolium FUCHS. p. 307.

Bursa pastoris quarta TRAG. p. 214.

Thlaspidii genus EUSD. p. 83. cum icone

Herba ignota Lepidion, vel Iberidi cognata GESN. Tab. p. 82 b.

Iberis MATTH. p. 293. bene cum foliis inferioribus latioribus, GESN. Hort. p. 262 b. ex MATTH. CAM. Epit. p. 184. CAES. p. 363.

Thlaspi minimum DOD. p. 715.

Thlaspi minus hortense vulgare osyridis folio, acerrimum, luteum & album LOB. p. 214.

Iberis II. TAB. p. 457.

Thlaspi minus Germanicum EUSD. p. 465. cum semine

Thlaspi angustifolium Fuchsi s. Nasturtium sylvestre JOH. BAUHINI. I. B. II. p. 914.

Iberis nasturtii folio C. B. ex MATTH. PARK. RAJ. p. 827.

Nasturtium sylvestre osyridis folio C. B. Bas. p. 30. ex MATTH. &c.

Nasturtium sylvestre osyridis folio capitulis minimis H. OX. II. p. 301.

Nasturtium sylvestre I. Bauhini, angustifolium Fuchsi RAJ. p. 825. recte conjungit plantas C. B.

Nasturtium sylvestre tenuiter incisum, minori fructu I. R. H.

Lepidium foliis radicalibus dentato pinnatis, ramiferis linearibus integerrimis LINN. Cliff. p. 331.

ROYEN. p. 335.

Basileae

Basileae ad S. Jacob, tum Seduni, Vivisci, ad muros.

Caules lignosi, erecti, pedales & ultra, ramosissimi. Folia ima multifida, pinnis costa non latioribus, angustissima, acuta: superna simplicia, modo longa, lanceolata, modo angustissima. Flores albi, perexigui, in copiosissimas umbellas. Siliquae ex rotundo compressae, apice leniter emarginato, spiculo brevissimo. In quovis loculo semen unicum, aurantium, loculi magnitudine.

Acri est sapore nasturtii. Semen ad hydropem laudat S. PAULI.

2. *THLASPI fruticosum* Thymbrae folio hirsutum C. B. H. OX. II. p. 298. PLUKN. SCHEUCHZER. It. VII. p. 519.

Thlaspi hispanicum albo flore CLUS. p. CXXXII.

Thlaspi fruticosum alterum LOB. p. 218. LVGD. RAJ. p. 833.

Thlaspi fruticosum II. TAB. 468.

Thlaspi fruticosum alterum Lobelii I. B. II. p. 930.

SCHEUCHZER invenit in arenosis Vallesiae inferioris, sed non levis est suspicio, vidisse Eum plantam n. 1. Caeterum multo amplior huic est siliqua, summa parte lata, emarginata, pariter dispermos, habitus humilis, folia pariter angusta, copiosa.

103 3. *NASTURTIUM* (*Thlaspi*) filiculis subrotundis, foliis sagittatis dentatis incanis LINN. Cliff, p. 330. ROYEN. p. 333.

α Folio serrato, molliter hirsuto, vulgatus.

Thlaspi latifolium FUCHS. p. 306. bene

Thlaspi TRAG. p. 87.

Thlaspi II. TAB. p. 458. bene

Thlaspi vulgatus I. B. II. p. 921. RAJ. p. 830. T. aut. de Par. p. 233. I. R. H.

Thlaspi arvense Vaccariae folio incano majus C. B. Bas. p. 30. H. OX. II. p. 294.

β Varietas folio glabro, vix serrato.

Thlaspi I. MATTH. p. 566.

Thlaspi CAMER. Epit. p. 336.

Thlaspi alterum DOD. p. 712.

Thlaspi vulgatissimum Vaccariae folio LOB. p. 213.

Thlaspi majus III. TAB. p. 459.

Thlaspi arvense acetosae folio C. B. RAJ. p. 831.

Thlaspi vaccariae seu acetosae lato levique folio H. OX. II. p. 293. PLUKN.

Thlaspi Vaccariae folio glabrum RAJ. syn. III. p. 305.

Thlaspi vulgare BLAKW. T. 107.

Ubique ad muros, ad agrorum semitas &c.

Caulis non ramosus, nisi ex summitate, cubitalis, erectus, brevi & molli hirsutiae tegitur. Folia mollia, glauca, plerumque brevibus pilis pubescunt, ima petiolata, modo ovata, dentata, modo semipinnata, incisa, laciniata, continuo marcescunt. Superiora sagittata, caulem amplectuntur dentata. Calycis foliola subrotunda, rufa macula notata. Petala quatuor alba, fine subrotundo. Stamina parum inaequalia. Silicula ex ovato diminuta, parte superna inani, quod vocant *alatum esse*. In utroque loculo semen unicum. Quare, si haec nota naturalis est Nasturtii, eo est huic plantae migrandum.

ORDO II. SEMINIBVS PLURIBVS. *THLASPI* LINN.

Ordo naturae, habitus, confluentes gradus capsularum alatarum cum non alatis, conjungunt has plantas, quas ob solum seminum numerum separare vetat analogia.

4. *NASTURTIUM* foliis imis ovatis, reliquis amplexicaulibus, cordatis.

Thlaspi montanum minus CLUS. Pann. p. 468.

Thlaspi pumilum EIVSD. ib. p. 469.

Thlaspi III. pumilum EIVSD. Hist. p. CXXXI.

Thlaspi minimum Clusii TAB. p. 467.

Thlaspi perfoliatum minus C. B. Bas. p. 31. PARK. I. R. H. RUPP. &c.

Thlaspi arvense perfoliatum minus RAJ. Hist. p. 832. H. OX. II. p. 294. PLUKN. &c.

β *Thlaspi oleraceum* TAB. p. 462 bene

Thlaspi alterum mirius, rotundifolium, bursae pastoris fructu COLUMN. p. 278. ic. p. 276. sed habet spiculum.

Thlaspi perfoliatæ s. Brassicae campestris folio majus C. B. Phytogr. p. 163.

Thlaspi

Thlaspi arvense perfoliatum majus C. B. Bas. p. 30. P. PARK. RAJ. p. 832. H. ox. II. p. 294. T. aut de Par. p. 233. I. R. H. VAILL. &c.

Bursa pastoria foliis perfoliatae I. B. II. p. 938.

In agris, vallis urbium, collibus apricis macilentis, non rara.

Caulis erectus, a duabus unciiis ad cubitum altus, non ramosus. Folia glauca, levia, ex radice petiolata, ovata, ad caulem pauca, amplexicaulia, obtuse cordata, obiter ferrata, aut integra. Flores pauci caulem terminant, petalis ex longo ungue rotundulis, albis, calycis foliolis ovatis. Siliqua hilo exsecta, margine non cavo, planissimo, alata, spiculo minimo. Semina majuscula, ovata, fulco divisa.

5. NASTURTIUM (*Thlaspi*) filiculis orbiculatis foliis oblongis dentatis glabris LINN. Cliff. p. 330. Lap. n. 521. ROYEN. p. 333.

Thlaspi RUELL. p. 409. BLAKW. T. 68.

Thlaspi allium redolens GESN. Tab. Coll. p. 111. Epist. p. 57 b

Thlaspi verum EIVSD. Coll. p. 110. Hort. p. 284.

Thlaspi II. MATTH. p. 567. optime CAMER. Epit. p. 337.

Thlaspi latius DOD. p. 712.

Thlaspi Dioscoridis, Drabae & Chamelinae folio LOB. p. 212.

Thlaspi majus TAB. p. 458.

Thlaspi cum siliquis latis I. B. II. p. 923.

Thlaspi arvense siliquis latis C. B. Bas. p. 30. T. aut. de Par. p. 233. I. R. H. &c.

Thlaspi Diosc. RAJ. p. 831.

Thlaspi arvense filiculis latis H. ox. II. p. 293.

Frequens hortorum & agrorum vicium.

Caulis brachiatus, pedalis, & altior, angulosus. Folia sublutea, glabra, sagittata, caulem amplexa, longe elliptica, obiter ferrata. Petala leniter emarginata. Siliquae planae, latissimae, alis solidis laxae verum ovale ovarium circumdantibus. Hilus conspicuus, spiculum pene invisibile. Semina utrinque fere quatuor, ab affinis valde diversa, nigra, fulcis ordinatis profunde inscripta.

Odor pestilens, alliatus. Haec Theriacae additur, neque alio in usu est: Posset tamen ad ea usurpari, quibus Eruca aut Sinapi medetur ETTMULLER. Excellit enim vi alcalina, sudorifera, antiscorbutica, maxime si cum saccharo & vino semen teratur, alioquin nimis putrescibile BOERH.

6. NASTURTIVM (*THLASPI*) filiquis verticaliter cordatis LINN. Lap. n. 252. Hort. p. 330. ROYEN. p. 334.

α Varietas major foliis tantum serratis

Bursa pastoris major folio non sinuato C. B. Phyt. p. 170. Prodr. p. 50. Bas. p. 31. &c.

Bursa pastoris major foliis non sinuatis PARK. p. 866. &c.

Bursa pastoris capsula cordata foliis non sinuatis H. ox. II. p. 304.

Thlaspi fatuum Bursa pastoris dictum, folio integro PLUKN. p. 365.

Icones WEIMANN. T. 274. d. & c.

β Varietas major foliis semipinnatis.

Bursa pastoris major BRUNF. III. p. 30. GESN. hort. p. 251.

Bursa pastoris DORST. p. 54 b. bene TRAG. p. 215. GESN. Tab. Coll. p. 94. l. 64. MATTH. p. 569.

LOB. p. 221. CAMER. Epit. p. 340. CAES. p. 365. RAJ. p. 838. BLAKW. T. 5.

Pastoria bursa RUELL. p. 458. FUCHS. p. 611. DOD. p. 103.

Thlaspi fatuum GESN. hort. p. 284.

Bursa pastoria major TAB. p. 198.

Bursa pastoria I. B. II. p. 936.

Bursa pastoris major folio sinuato C. B. Bas. p. 31. T. aut. de Par. p. 111. I. R. H. ZANICH. p. 49. ic.

244. MAGN. Char. p. 246.

Bursa pastoris major capsula cordata foliis laciniatis H. ox. II. p. 305.

Icones WEINMAN. T. 274. e. g.

γ Minor, foliis similis, caule vix ramoso.

Bursa pastoria minor GESN. hort. p. 251. TAB. p. 199. bene, HOFM. WEINMAN. T. 274 b

Bursa pastoria media C. B. Phyt. Bas. p. 31. P. I. R. H. &c.

Bursa pastoris minor capsula brevi cordata foliis sinuatis H. ox. II. p. 305.

δ Hujus γ varietas foliis tenuius incis, concinnis.

Bursa pastoris major foliis eleganter incis inftar Coronopi repentis C. B. pro varietate, HERM. hort.

I. R. H. RUPP. BUXB. &c.

Nihil vulgatius in hortis, pratis, viis, ubique, toto anno.

Folia subhirsuta, ad terram cespitem faciunt, costa lata, pinnis conjugatis, progrediendo majoribus, aut simplicibus, acutis, aut uno alterove dente incis, ultima la-

ma latissima, impari, rhomboidea, tridentata. In varietate vero α folia elliptica, acuta, vel modice dentata, vel integerrima sunt. Caulis brachiatus. Petala patentia, brevi ungue, ambitu subrotundo, albo. Tuba globosa. Silicula triangularis, modica spinula. Semina multa, ovata, compressa, fulco divisa.

Tota odore est cum nausea dulci, absque acrimonia muriatica, quae in tota gente est: ut mireris a BOERHAAVIO pro ignea descriptam esse, destillata tamen vestigia alcalinae indolis ostendit. Omnium consensu extus adplicata ad haemorrhagias prodest, TRA G. apodix. p. 279. 3II. & ad cephalalgias WELSCH *Mictom.* p. 29. Sed & intus ad sanguinis ex pulmone, ex utero, profusiones, magnis auctoribus laudatur. Aqua, recte monente TOURNEFORTIO, & ETTMULLERO, nullius est momenti, quam tamen mictui cruento parem judicaverat MAYERNE.

L E P I D I U M.

Siquidem vacat hoc nomen, imposui plantae, quae a *Thlaspi* differt filicula longum, & persistentem, stylum emittente. Caeterum semina habet utrinque modo unum, modo plura.

I. LEPIDIVM caule erecto, foliis cordatis, superioribus amplexicaulibus.

Thlaspi Badense CLUS. Pann. p. 465. ic. p. 467.

Thlaspi montanum II. EUSD. p. CXXXI.

Thlaspi album supinum I. TAB. p. 463.

Bhlaspi alpinum Bellidis coeruleae foliis C. B. Bas. p. 31. H. ox. II. p. 296. PLUKN. MAGN.

Thlaspi montanum Bursae pastoris folio COLUMN. p. 275. ic. p. 276. & forte etiam alterum ib.

Thlaspi foliis globulariae I. B. II. p. 926. RAJ. p. 832.

Thlaspi alpinum supinum ZWING. 429. ex TAB.

Bursa pastoris montana folio globulariae I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 32.

Thlaspidium alpinum foliis globulariae RUPP. p. 218. Cur inter diffformes? Neque enim vel Helvetica, vel Germanica specimina petalis sunt inaequalibus.

II. *Thlaspi rotundifolium Thuringicum* CAMER. hort. p. 168.

Thlaspi folio rotundo C. B. Phytogr. p. 164. I. B. II. p. 926.

Passim in petrosis. Copiosissime in via, qua a sylva *Geiten* descenditur ad vallem, quae ducit ad *M. Vogelberg*, supra *Gurnigel*; in *Chasseral*. C. B. in *Wasserfall*, *Muteto*, supra *Dornach*, I. B. circa *Delsperg*. SCHEUCHZER supra *Badam* in *M. Legerberg*, locis saxosis.

Radix perennis, multiceps. Rosae foliorum ad terram, petiolatorum, ovalium, firmorum, succulentorum, uno alterove dente notatorum. Ad caulem diffita sunt, amplexicaulia, cordata, obtusa. Caules parum ramosi, dodrante humiliores. Calyx lividus. Petala aequalia, ovata, integra, lactei coloris, apices globosi, aurei. Silicula pene triangularis, emarginata, tumida; in quovis loculo semen unum ovatum, exiguam partem loculi replet: spiculum filiquae pene aequale. Semen flavum, lenticulare, ab altero latere fulco inaequaliter divisum.

* 2. *THLASPI alpinum repens* BURSER apud C. B. Prodr. p. 49. RAJ. p. 833. Circa thermas Fabarias.

Cauliculi plures per terram repandi, ad quinque uncias adsurgunt. Folia subrotunda, inordinata. Flores copiosi, albi, speciosi. Siliquae similes *Thlaspios Bellidis* foliis n. I.) Sapor Erucae.

An fuerit idem *Lepidium* 3?

3. LEPIDIVM caule repente, foliis ovatis amplexicaulibus.

Thlaspi subrotundo folio, utriculo gruinali BARREL. ic. 1305. n. II. (male ad *Nasturtium* II. relata) An etiam ic. 848?

Thlaspi alpinum folio rotundiore carnosio flore purpurascens SCHEUCHZER. It. I. p. 50. It. II. p. 143. Omnino. An etiam I. R. H.

In *Gemmio*, sub tugurio *die Daube*, inter lapides deciduos. SCHEUCHZER in *M. Jugo*, & *M. Segnas* Rhaetiae.

Radix longissime repit, tenera. Caulis repens, fungosus, palmaris, non ramosus. Folia frequentia, succulenta, margine ovali, aliquando parce ferrato, caulem amplexa. Umbella florifera densa. Unguis petalorum longus, bractea alba, violaceo colore tineta. Ovarium ex elliptico utrinque acutum, longius congeneribus, in quovis loculo semen unicum ovatum. Spiculum lineae longitudine.

4. NA-

* 4. NASTURTIVM alpinum capsula Nasturtii hortensis PLUKNET. p. 252. l. 262.

Nasturtium alpinum capsula nasturtii hortensis I. B. II. p. 918. cum icone, c. B. Prodr. p. 45. P. PARK. RAJ. p. 825. H. OX. II. p. 302. ZWING.

Thlaspi alpinum minimum foliis crassis angustis I. R. H.

I. B. in *M. Nombre Rhaetorum*.

Vix tres uncias altum. Radix lignosa, paucis fibris praedita. Cauliculi duo, tres, in summitate floriferi. Folia parva, simplicia, crassa, angusta, uncia breviora. Flores videntur albi.

5. LEPIDIVM foliis pinnatis, pinnis lanceolatis.

Nasturtium petraeum GESN. Coll. p. 91. 6.

Nasturtium alpinum hortense simile GESN. hort. p. 268 b.

Cardamine alpina minima III. CLUS. Pann. p. 457. Hist. p. CXXVIII. bene

Thlaspi montanum minimum Dalech. LUGD. p. 1180. exemplar altius.

Cardamine alpina TAB. p. 454.

An *Cardamine pusilla saxatilis montana discoides* COLUMN. I. p. 273. folia conveniunt, differt spiculi defectu.

Nasturtium alpinum tenuissime divisum C. B. RAJ. p. 826. H. OX. II. p. 302. I. R. H. SCHEUCHZ. It. IV. p. 339.

Nasturtium alpinum tenuissime divisum I. B. II. p. 918. RAJ. fyll. p. 187. PLUKN. GARID. SCHEUCHZ. It. I. p. 44.

In alpium saxosis & riguis SCHEUCHZER. In *M. Gotthard*, & *Gemmii* planitie, juxta lacum *Daubensee*. In *Dolaz* RAIUS. Ex *Albula* HUBER.

Radix unica fibra est, cespes foliorum multiplex, ad terram sparsus. Pinnata sunt, pinnis ovato-lanceolatis, non serratis, quinque, septenis, cum costa lata parum confluentibus: Caulis ex cespite unicus, non ramosus, quatuor unciarum. Petala lactea, orbiculata, calyx albicans, apices aurei. Siliqua ex ovali acuminata, non emarginata, stylo notabili. In unoquoque loculo semina duo ad quatuor.

* 6. NASTURTIOLVM alpinum folio alato RAJ. Syll. p. 298. Hist. p. 826. ibi conjungit

Cardamine COLUMNAE, dictam ad n. 2. sed in synopsi III. conjungit aliam stirpem, nempe

Nasturtium pumilum vernalis C. B. PARK. H. OX. II. p. 301. T. 29. f. 6. I. R. H. PLUKN. VAILL.

Nasturtium petraeum annuum nostras PLUKN. T. 206. f. 4.

II. Quod idem est *Nasturtium sylvestre minus* C. B. Prodr. p. 45.

Nasturtium pumilum supinum vernalis MAGN. Bot. p. 185. cum bona icone RAJ. fyll. p. 187. Hist. p. 826. I. R. H. GAR. VAILL.

RAIUS in *M. Salève* invenit, & facit cauliculum duarum & trium unciarum, simplicem, aut ramosum, foliorum pinnulas 14. 16. conjugatas, extrema inpare, rhomboideas, Flosculos minutissimos albos, fructus Nasturtii n. 1., Semen rufum exiguum.

ORDO IV.

II. SILIQUA LONGIORI.

Non alibi magis insuperabilis visa est difficultas generum condendorum: cum TOURNEFORTIANORUM in solo habitu fundamentum positum sit; LINNAEANA, etiam si vellem, ubique sequi non possem, quod ad glandulas illas staminum in meis notis non respexerim, a quibus praecipuae generum distinctiones sumuntur. Ergo, donec melior ordo innotescat, de speciebus solis sollicitus, LINNAEANO fere ordini me tradidi.

S I S Y M B R I U M

SISYMBRIUM TOURNEF. T. 109. LINN. II. 547.

& *ERYSIMUM* TOURNEF. T. III. LINN. II. 545.

Calycis foliola deorsum non gibba, siliqua teres, cornu brevi, linea mathematica vix longiore.

1. *SISYMBRIUM* foliis simplicibus dentatis ferratis LINN. Cliff. p. 336. ROYEN. p. 341.

Duarum in aquis nascentium prior CAES. p. 362.

Raphanus aquaticus rapistri folio C. B. P.

Raphanus aquaticus alter C. B. Prodr. p. 37. bene, LOESEL. RAJ. p. 819. ZWING. p. 400.

Raphanus aquaticus alter foliis ferratis H. OX. II. p. 237. T. 7. f. 4. HERM.

Sisymbrium aquaticum Raphani folio filiqua breviori T. aut de Par. p. 230. I. R. H. RUPP. &c.

Radicula palustris DILL. Cat. Giesl. p. 80.

Passim in paludosis, circa *Biennam*: &c.

Caulis erectus, angulosus, ramosus, cubitalis. Folia ambitu longe elliptico, acute circumferrata. Flores in longas, rarasque spicas. Calycis foliola ovata, sublutea: Petala calyce longiora flava, ovalia, levissime emarginata, ungue brevi. Ovarium teres, ita breve, ut parum differat a filiculis, stylo globulo terminato, brevi & crasso. Semina numerosissima, multiplici ordine, sapor acris.

2. *SISYMBRIVM* foliis imis integris ovatis ferratis, superioribus pinnatis.

Rapistrum aquaticum TAB. p. 108.

Raphanus palustris LUGD. p. 109. nisi sit sequens varieta.

Sisymbrium aquaticum foliis variis VAILL. p. 185.

In pratis paludosis cis tuguria *Die Hube*, eundo versus *Thorberg*.

Caulis erectus, firmus, uti priori: Folia inferiora similia, superiora vero profunde secta, denique pinnata (in meis, nam aliter in TAB. pinguntur) flores pene similes, & filiqua & odor.

3. *SISYMBRIVM* foliis pinnatis, pinnis ferratis, filiqua brevi.

Radicula sylvestris DOD. p. 677. absque icone

Raphanus sylvestris officinarum aquaticus LOB. p. 319. foliis parum divisis

Duae in aquis, altera fruticosior CAES. p. 392.

Raphanus aquaticus TAB. p. 415. I. B. II. p. 867. RAJ. p. 819.

Raphanus aquaticus foliis in profundas lacinias divisis C. B. Bas. p. 27. Prodr. p. 38. cum bona icone, P. H. OX. II. p. 237. RAJ. Syn. III. p. 301. ZWING. I. c.

Radicula sylvestris f. palustris I. B. II. p. 866. RAJ. Syn. III. p. 301.

Sisymbrium aquaticum foliis in profundas lacinias divisis filiqua breviori T. aut de Par. p. 230.

I. R. H. VAILL. LINN. Lap. n. 262.

Sisymbrium foliis infimis capillaceis, summis pinnatifidis LINN. Cliff. p. 337. ROYEN. p. 341.

Circa Bernam passim v. g. ad fossas inter viam *Worbensem* & *Wittighofen*, circa *Mathod*.

Caulis pariter valens, cubitalis, sed prostratus. Folia pinnata, nervo lato foliaceo, pinnis alternis, vel conjugatis, cum nervo confluentibus, vel obiter dentatis, vel ferratis ovalibus, latitudine varia, aut ellipticis, extrema tridentata majore. Omnes leves sunt, & inferne magis ferratae. Flores & filiquae priorum. Cum adeo inter 1. & 3. quae diversissimae videntur, media interponatur n. 2. non vana est suspicio eandem plantam esse integris & divisis foliis variabilem, non raro exemplo.

4. *SISYMBRIVM* pinnis profunde ferratis diffitis.

Eruca sylvestris FUCHS. p. 263. LUGD. p. 650. commode

An hoc *Nasturtium* flore luteo ad saxa rivorum GESN. Hort. p. 268 b.

Eruca palustris minor TAB. p. 447. HOFM. (& major EIU. D. ib. et si florem album faciat)

Eruca sylvestris minor luteo parvoque flore C. B. Bas. p. 27. P. HERM. &c.

Et *Eruca palustris nasturtii folio filiqua oblonga* C. B. P. edit 1671. RUDB. p. 97. &c.

Eruca quibusdam sylvestris repens flore purpureo (l. parvo) I. B. II. p. 866.

Eruca aquatica BARR. RAJ. p. 808. Syn. III. p. 297

Eruca sylvestris seu palustris minor procumbens & repens luteo parvoque flore MORIS. II. p. 231. T. 6. f. 17.

Sisymbrium palustre repens Nasturtii folio T. aut. de Par. p. 37. cum descriptione I. R. H. VAILL.

Eruca sylvestris minor luteo flore seu palustris MUR. p. 666.

Sisymbrium foliis pinnatis, foliis laciniatis ferratis LINN. Cliff. p. 336. ROYEN. p. 341.

II. An *Sium* alterum aquaticum luteum vel *Cardamine tenuifolium montanum* COL. p. 266. ic. p. 269. non recedit

Nasturtium montanum luteum C. B. WAGNER inter indigenas p. 282.

Basileae locis desertis & ruderosis ad Rhenum (Gottingae ubique)

Caulis cubitalis procumbens, foliosus. Folia ampla, nervo lato, pinnis plerumque alternis, diffitis, longis, gracilibus, ferratis, extrema inpare, latiore, integra aut semitriloba. Calyx expansus, concolor; petala patentia, ovata, ungue brevi, filiquae ex tereti-

teretibus compressae, duobus lateribus eminentibus, valde polyspermae, sursum inflexae, ut ramis parallelae fiant.

5. *SISYMBRIVM* foliis pinnatis, angulosis, floribus super folia vix clatis.

Cressio RUELL. p. 369. (nisi fuerit *Cardamine*)

Nasturtium aquaticum EIUSD. p. 371. TRAG. p. 82. DOD. Cereal p. 246. Hist. p. 592. BLAKW. T. 260. &c. & officinarum

Nasturtium DORST. p. 197 b. bene

Senacio EIUSD. p. 266 b.

Sisymbrium Cardamine FUCHS. p. 723.

Sisymbrium alterum CORD. p. 45.

Sium Cardamine GESN. Tab. Coll. p. 107 b.

Sisymbrium alterum Dioscoridis GESN. Hort. p. 281 b.

Sisymbrium aquaticum MATTH. p. 487. CAES. p. 362. CAM. Epit. p. 267. T. aut. de Par. p. 231. I. R. H.

Crataeva Sium Erucifolium LOB. p. 209. *majus & minus* LOB. adv. p. 71.

Sisymbrium aquaticum I. TAB. p. 455.

Sisymbrium Cardamine f. *Nasturtium aquaticum* I. B. II. p. 884. MAGNOL. Char. p. 251.

Nasturtium aquaticum supinum C. B. Bas. p. 29. Ic. REG. &c. *flore albo* H. OX. II. p. 223.

Nasturtium aquaticum vulgare PARK. RAJ. p. 816.

Sisymbrium foliis pinnatis foliis subcordatis LINN. Clif. p. 336. ROYEN p. 340.

II. An huc? an ad *Cardaminem* amaram? foliis ferratis

Sium MATTH. p. 483. CAM. Epit. p. 266. Huc non videtur pertinere, cum flores inter folia proferat.

Sium Matthioli & Italicum LOB. ic. p. 209.

Nasturtium aquaticum erectum folio longiore C. B. Bas. p. 30. P.

In rivis abunde, maxime purioribus.

Caules erecti, frondosi, pedales. Folia patula, perampla, succulenta, pinnata, & ad terram, & ad caulem similia, nervus latus, inferne carinatus. Pinnae tres ad novem, conjugatae, majores eundo, sessiles, obtusae, obtuse dentatae; extrema major, ex orbiculari acutior. Flores supra folia vix efferuntur. Calycis folia alterne longiora, petala ungue latefcente, ovalia, alba. Siliquae breves & latae, angulis magnis exstantes, stylo lineam longo, capitato.

Odor & sapor tritae acutus, minus tamen quam *Cochleariae*, hinc inter praecipua antiscorbutica habetur, succo ad uncias quatuor, in jusculis, vel puro adsumto. Scirrhus etiam viscerum, morborumque chronicorum profundas radices incidendo resolvit. Infusum theiforme ad morbos pectoris, & hypochondriorum laudatur. Succus resorbtus Polypum narium dicitur sustulisse. Spiritus cum sale ammoniaco destillatus inter antiscorbutica est ex vehementioribus.

6. *SISYMBRIVM* foliis pinnatis, pinna extrema amplissima, subrotunda.

S. Barbarae herba FUCHS. p. 746. TRAG. p. 101. GESN. Coll. p. 62. Hort. p. 250.

Bunium GESN. Ind. quadr. p. 15.

Nasturtium palustre GESN. Hort. p. 268 b?

Nasturtium palustre flore melino parum acre EIUSD. Coll. p. 91. b?

Iris MATTH. p. 573. & ex eo LUGD. p. 653.

Barbarea DOD. p. 712. I. B. II. p. 868 RAJ. p. 809.

Barbarea seu Psedobunias LOB. ic. p. 207.

Barbarea mas TAB. p. 451 &.

Barbarea femina EIUSD. p. 452. bona icon.

Eruca palustris LUGD. p. 650.

Eruca lutea latifolia seu Barbarea C. B. Bas. p. 28. P.

Eruca lutea latifolia, seu Barbarea major MORIS. II. p. 230.

Sisymbrium Erucae folio glabro flore luteo T. aut. de Par. p. 364. I. R. H. VAILL.

Erysimum foliis basi pinnato dentatis apice subrotundis LINN. Lapon. n. 215. Clif. p. 338. ROYEN. p. 342.

β Minor PARK. p. 819.

Sisymbrium Erucae folio glabro minus & praecocius I. R. H. RVPP.

Barbarea foliis minoribus & frequentius sinuatis RAJ. syn. III. p. 297.

γ Flore pleno circa *Paterniacum* & *Arburgum* lecta (& in Germania BRESL. 1722. M. Jul.)

Eruca lutea f. *Barbarea pleno flore* C. B. Prodr. p. 39. Inde PARK. I. R. H. &c.

Sinapi sylvestre floribus aureis plenius WAGN. p. 287.

Ubique ad fossas, vias, & locis ruderosis.

Caulis erectus, firmus, angulosus, foliis & ramis tectus, cubitalis. Folia lato nervo, pinnis conjugatis aut alternis, cum nervo coeuntibus, oblongis, progredi-

endo latioribus, extrema maxima, subrotunda obtuse ferrata. Spicae frequentissimae. Petala emarginata, lutea. Siliquae erectae, cauli parallelae, teretes, levissimis angulis notatae, nimis breves, quam ut jungamus Turritidi, caetera similes. Semina utcunque ovata, subtiliter punctata & reticulata.

7. **SISYMBRIVM** pinnis foliorum pinnatis, pinnulis subhirsutis linearibus.

Millefolium in semine BRUNF. III. p. 170.

Seriphium absinthium FUCHS. p. 2. bene

Seriphium Germanicum TRAG. p. 338.

Nasturtium sylvestre GESN. Hort. p. 268 b.

Absinthii species flosculis luteis GESN. Coll. p. 56.

Rorippa GESN. Epist. ad KENTM. p. 56.

Sophia DOD. p. 193. quorundam F. Boll. p. 169.

Sophia Chirurgorum LOB. p. 738. ex DOD. RAJ. p. 812. ZANICHELL p. 252. ic. 305. BLAKW. T. 440.

Thalictrum s. herba *Sophia angustifolia* TAB. p. 6. &

Latifolia EIVSD. p. 7.

Acciptrina CAES. p. 361. RUPP. p. 64.

Seriphium Germanicum s. *Sophia quibusdam* I. B. II. p. 886.

Nasturtium sylvestre tenuissime divisum C. B. Basf. p. 30.

Nasturtium sylvestre tenuissime divisum seu Nasturtium *μυριοφυλλον* flore minimo H. OX. II. p. 230.

Sisymbrium annuum nasturtii minoris folio T. aut de Par. p. 231. I. R. H.

Sisymbrium corolla calyce minore foliis multifidis linearibus LINN. Lap. II. 261. Cliff. p. 337. ROYEN. p. 341.

Ad limites agrorum versus *S. Louis*. C. B. ad *S. Jacobi templum*. *Paterniaci* & passim in agro Aventico. *Seduni* ad muros. Prope *Sargans* SCHEUCHZ.

Caulis cubitalis, erectus, ramosissimus, foliis pyramidaliter decrescentibus. Folia copiosissima, amplissima, minutissime divisa, pinnis pinnatis, pinnulis aut simplicibus aut semipinnatis, trifidis, quadrifidis, laciniis ultimis longis, linearibus, angustis, caeterum mollia, & tenere hirsuta. Calyx erectus, ellipticis foliis. Petala minima, duplo calyce breviora, longo ungue, bracteola triangulari flava. Stamina calyce longiora. Siliquae longae, strictae, teretes, quasi articulatae, incurvae, erectae ad summum caulem, & parallelae cauli, polyspermae, stylo destitutae. Semina exigua, flava, ovata, sulco incisa.

Habetur pro vulneraria, (quae vis in Gallia primum innotuit ADVERS. p. 329.) adstringente, cum vi abstergente, saponacea lenissima: ad diarrhoeas semen ad drachmae pondus vulgo datur in Gallia (CHOMEL) idem ad febres laudatur, imo ad calculum ipsum pellendum: C. HOFMANNUS pro fementina utebatur *de med. offic.* p. 101. Externo vero usu vulneribus inposita mundare dicitur fordes, & grumos sanguinis, & vulnera depurata solidare.

8. **SISYMBRIVM** foliis integris, oblongis, subasperis.

Viola lutea sylvestris TRAG. p. 560. absque icone.

Camelina, *Myagrum alterum Thlaspi effigie* LOB. ic. p. 225.

Myagrum II. *Lobelii* TAB. p. 866. Utique, licet neget TOURNEFORTIUS.

Erysimum tertium TAB. p. 449.

Myagrum aliud Thlaspi effigie LUGD. ex LOB. p. 1137.

Sinapi amarum EORVMD. p. 647. male.

Myagrum quibusdam alterum siliqua oblonga I. B. f. Boll. p. 168.

Myagro affinis planta siliquis longis I. B. II. p. 894.

Myagrum siliqua longa C. B. Basf. p. 32.

Eruca sylvestris latifolia folio integro flore luteo minore H. OX. II. p. 229.

Erysimum Galeno, & Theophrasto, Myagro affinis planta siliquis longis RAJ. p. 811.

Turritis Leucoji folio T. aut de Par. p. 369. I. R. H. & C.

WEINMANN T. 483 b c.

Erysimum foliis integerrimis lanceolatis LINN. Cliff. p. 337. ROYEN. p. 342.

β Huc omnino referenda videtur

Eruca sylvestris angustifolia LOB. p. 205. LUGD. C. B. PARK. flore luteo I. B. II. p. 861.

Eruca angustifolia Austriaca C. B.

Eruca sylvestris angustifolia folio integro flore luteo H. OX. II. p. 229.

C. B. in agris trans *Rhenum*. Ego sub Bienna in agris inter *Bözingen* & *Bütenberg*. In Germania Rhenana ubique.

Caules ramosissimi, erecti, firmi, cubitales. Folia integra, ex luteo virent, elliptica, margine rariter pilis brevibus subaspero, serrato. Calyx pallens: flores lutei exigui. Siliquae erectae, unciales, obtuse quadrangulae, tuberibus inaequalibus,

Hae

Hae tres plantae 6. 7. 8. habitu cum Turritide conveniunt, filiqua differunt.

9. SISYMBRIVM foliis pinnatis, extremo lobo triangulo, filiquis erectis, caulibus adpressis.

Verbena femina BRUNF. l. p. 120.

Erysimum, Irio, RUELL. p. 408.

Verbena mas FUCHS. p. 592.

Irio CORD. Diosc. p. 46 b. CAES. p. 361.

Erysimum GESN. Hort. p. 257 b. BLAKW. T. 28.

Verbena recta & mas GESN. Coll. p. 113.

Irio sive Erysimum DOD. 714.

Irio sive Erysimum Dioscoridis LOB. p. 206. icon propria.

Erysimum, Irio I. TAB. p. 448. bene.

Erysimum TRAGI flosculis luteis juxta muros proveniens I. B. II. p. 863.

Erysimum vulgare C. B. BAS. p. 28. P. H. OX. II. p. 218. ZWING. p. 412. cum icona aliena, T. aut. de Par. p. 19. I. R. H. MAGN. Char. p. 252. ZANICHELL. p. 96. ic. 287.

Eruca filiqua cauli adpressa Erysimum dicta RAJ. p. 810.

Erysimum filiquis scapo adpressis LINN. Cliff. p. 337. ROYEN. p. 342.

Hanc plantam nullo modo video, quomodo a Sisymbrio separem. Quando LINNAEI species recenset, facile adparet, neque omnia ejus viri Sisymbria filiquis curvis esse, neque Erysimum erectis, aut evidenter quadrangulis. TOURNEFORTIUS discrimen ne quidem promittit. Ubique ad vias nascitur.

Caulis erectus, firmus, bipedalis, ramosus, ramis longe nudis ob adpressas filiquas. Folia hirsuta, patula, ampla, nervo lato, pinnis dissitis, confluentibus, retroversis, dentatis, extremo segmento lato & triangulari. Calyx & flos patentes, minimi, flavus iste, petalis emarginatis. Siliquae uti priorum, ad caulem adpressae, teretes, hirsutulae, stylo brevi, de more.

Sapor foliorum blandus, subsalsus est: Destillatae stirpis magna pars alcalica GEORGI III. p. 445. Vires in morbis pectorum chronicis, maxime in debilitata voce, qualis Phonscis accidit, & in raucedine senum, expertus laudat LOBELIUS, & ab eo viro officinae syrupum receperunt. Eadem vis, & forte potior, est infusi diaetetici. Addit BOERHAAVIUS sapienter cavendum esse, ne detur, quando cum pectoris malis conjuncta febris est. Ad suppressionem etiam urinae commendatur ETTMULLERO. Pisae eodem scopo semen dari BOCCONE refert *Mus. di Fis.* p. 216.

10. SISYMBRIVM filiquis in ala foliorum sessilibus, extrorsum recurvis.

Erysimon quod Bernae nascitur GESN. Hort. p. 258? Videtur ex loco natali.

Dentelaria alia Irion quibusdam EIVSD. Hort. p. 256 b

Irio alter MATTH. p. 573. bene, foliis tamen tantum incisus, uti Parisinum Sisymbrium.

Irio alter vulgaris CAM. Epit. p. 344. bene

Irio tertia filiquis inter folia CAES. p. 361.

Erysimum alterum Italicum & Matthioli LOB. ic. p. 206.

Saxifraga aurea LOB. LUGD. p. 1114. & alia icon. p. 653. ex MATTH.

Erysimon alterum Matthioli, filiquis parvis, quibusdam Dentaria I. B. II. p. 864.

Erysimon polyceratum sive corniculatum C. B. F. H. OX. II. p. 218. &c.

Eruca flosculis pediculis carentibus RAJ. p. 810.

Erysimum filiquis in alis foliorum sessilibus LINN. Cliff. p. 337. ROYEN. p. 342.

Bernae in urbe in ruderosis & ad muros circa templum *S. Spiritus*: Sed pene destructum est novis ibi excitatis aedificiis.

In universum non dissimile est foliis, & flore. Pinnae tamen pauciores videntur, & latiores; & superiora integra, triangularia sunt, aut semipinnata, nervo non nudato. Siliquae diversae, brevissime petiolatae, binae ternaeve ex una sede, erectae, incurvae, modice eminente valvarum conjunctione.

11. SISYMBRIVM foliis glaucis, pinnatis, pinnis longis, rariter ferratis.

Eruca sativa FUCHS. p. 262. bene

Eruca hortensis altera luteo flore GESN. Hort. p. 257 b

An haec *Eruca foetida* GESN. Tab. Coll. p. 75 b

Eruca sylvestris MATTH. p. 531. CAM. Epit. p. 307. DOD. p. 708. ex MATTH. LOB. p. 204. RAJ. p. 807. BLAKW. T. 266. vulgaris ZWING. p. 407.

Eruca secunda CAES. p. 360.

Eruca tenuifolia perennis flore luteo I. B. II. p. 859. T. aut. de Par. p. 19. I. R. H. MAGN. Char. p. 253.

Eruca sylvestris major lutea caule aspero C. B. BAS. p. 27. nisi, ex loco certe natali, & caule aspero, potius fuerit species 12. P. I. R. H. VAILL. ZANICH. p. 95. ic. 178.

Eruca sylvestris major vulgatiore foetens MORIS II. p. 230. T. 6.

An

An haec *Eruca muralis* MURALT. p. 666.

Sisymbrium foliis linearibus pinnato dentatis LINN. Cliff. p. 337. ROYEN. p. 341.

II. Icones nostram plantam omnino exprimentes subjungo, sive plantam eandem sive aliam designent.

Sinapi tertium MATTH. p. 564.

Sinapi sylvestre DOD. p. 707.

Sinapi sylvestre minus Bursae pastoris folio LOB. ic. p. 203.

Sinapi Erucae folio C. B. P. MOR. II. p. 216. &c.

Sinapi erysimo Tragi cognatum vel simile I. B. II. p. 857. RAJ. p. 812.*

In muris & rudetibus calidioris Helvetiae, v. g. *Genevae* copiose ad portam *Cornevin*. *Bastiaci* (Bex). *Seduni* ad arcem *Valeria*, *Badae* in arce diruta. c. b. in arenosis ad *Wiesam*.

Caules firmi, erecti, cubitales. Folia glabra, glauca, nervo foliaceo, pinnis paucis, diffitis, alternis, longis, vix dentatis, extrema longa pariter, vix latiori, varie semibiloba, semitriloba. Calyx luteus, foliis ovatis. Flos caryophyllaeus, bractea flava. Siliquae duabus lineis lateralibus evidentioribus, mediis obscurioribus percurfae, in ipso flore pediculatae, stylo pene sesquilineari, angusto, capitato: feminibus gemino ordine dispositis: sapor acris & ardens. Insigniter ludit magnitudine. Triunciales vidi foliis nihili latioribus quam n. 6.

Semen acerrimum vires habet Sinapi.

12. SISYMBRIUM pinnis rotunde sinuatis obtusis.

I. *Eruca sylvestris* TAB. p. 448. forte & MATTH. & DOD. uti dudum observavit I. BAUH. & distinguit VAILL.

II. *Leucojum terrestre majus frigidarum regionum* COL. p. 260. ic. p. 262. sed acrem saporem esse dicit, & aliquid in foliorum icone est minis angulosi

Leucojum luteum Erucae folio C. B. P. PARK.

Erysimum flore pallido Erucae foliis RAJ. p. 812.*

Leucojum terrestre majus Erucae folio H. OX. II. p. 242. T. 8. f. 11.

III. *Eruca inodora* I. B. II. p. 862. H. OX. II. p. 229. ZWING.

Eruca fruticosa hirsuta papaveris folio BOCCON. Mus di Piant. p. 167. T. 120.

Eruca lutea sylvestris major caule aspero VAILL. p. 50. an MAPPI?

Ad fossas & ripas fluviorum passim. *Ebroduni* vulgare; ad *Arolam* inter *Arberg* & *Werben*; in *Vallesia* passim.

Caulis durus, brachiatus, ad tres pedes altus. Folia modo hirsuta, modo glabra, concinna, nervo valente, ala aucto foliacea, pinnis alternis vel conjugatis, confluentibus, obtusis, profunde & obtuse sinuatis, extrema latiori, semitriloba, & varie secta: Aliquando *Jacobaeae* similia sunt, extrema pinna maxima ovali, reliquis exiguis, paucis, demum nullis. Calyx viridis. Petala subrotunda, ochroleuca. Siliquae erectae, ex teretibus quadrangulae, lineis majoribus ad valvarum conjunctionem, minoribus intermediis. Semina fulva, in foveis septi: stylus brevis, crassus. Tota planta insipida & inodora.

* 13. SISYMBRIUM

Sinapi sylvestre Genevense I. B. II. p. 858. RAJ. Syll. p. 237. H. OX. II. p. 216. VOLC. TILL.

Sinapi, potius Erysimum, Genevense sylvestre RAJ. p. 812.

Erysimum Genevense sylvestre BLUKN. HERM. BOERH.

In alveo fluvii *Arve* *Genevae*.

Radix simplex, lignescens, alba. Caules multi, ramosi, ad terram subhirsuti. Folia *Erucae* divisione, non minus frequenter laciniata, flores lutei. Siliquae triunciales, graciles. Semen tenuissimum, rufum. Valde adfne videtur priori.

14. SISYMBRIUM asperum, foliis pinnatis, pinnis rectangulis, non dentatis.

Eruca palustris coerulea C. B. ad MATTH. p. 406. non bene, Phyt. p. 147. cum descriptione

Eruca coerulea in arenosis crescens C. B. Prodr. p. 40. P. Bas. p. 28. H. OX. II. p. 229. MAPPI. p. 121.

Eruca purpurea, aliis coerulea, sive Viola petraea I. B. II. p. 865. RAJ. p. 793.

Eruca sylvestris minor foliis subasperis, in orbem sparsis LOES. p. 68. ic. 13. &

Eruca sylvestris major foliis subasperis in orbem sparsis EIUUSD. ib.

Eruca Basileensis coerulea ZWING. 407.

Erysimum praecox flore carneo BARREL. ic. 196. sed foliis levibus.

Hesperis petraea vel saxatilis LIND. p. 132. T. III. l. d.

Sisymbrium foliis pinnatifidis laciniis exterioribus majoribus, caule hirsuto LINN. Cliff. p. 337.

ROYEN. p. 341.

DICOTYLEDONES STAMINIBUS SESQUIALTERIS. 553

In arenosis ad *Birsam*: supra & infra *S. Jacob*. In petris circa *Lauffen* & *Delsperg*.
Folia ad terram in circulum reclinata, ad caulem similia, pauca: Firmula sunt, subaspera, nervo foliaceo, pinnis conjugatis, ad angulos rectos insertis, ad decem paria, progrediendo majoribus, acutis, vix incisus confluentibus. Extrema lata, triangularis. Caules multi, brachiati, ramosi, subasperi, vix semipedales. Calyx exiguus, ovalibus foliis. Petala caryophyllaea, ungue vrientē, bractea amoene purpurea, vel alba. Siliqua longa, pro portione plantae, lata, compressa, pene plana, stylo vix lineam longo.

15. SISYMBRIVM foliis cordatis retusis.

Alliaria FUCHS. p. 104. TRAG. p. 86. GESN. Tab. Coll. p. 57. MATTH. p. 843. CAM. Epit. p. 589. DOD. p. 686. LOB. ic. p. 530. CAES. p. 370. TAB. p. 761. LUGD. p. 911. C. B. P. Bas. p. 32. L. B. II. p. 883. PARK. RAJ. p. 792. RUPP. BLAKW. T. 372.

Alliaria herba RUELL. p. 437.

Alliastrum vel alliaria GESN. Hort. p. 245 b.

Hesperis allium redolens H. OX. II. p. 252. T. aut. de Par. p. 200. I. R. H.

Erysimum foliis cordatis LINN. Cliff. p. 338. ROYEN. p. 342.

Varietates habet WEINM. T. 37. fig. b. c

Ubique verno tempore ad sepes.

Caules rectissimi, subhirsuti, ramis adscendentibus, tripedales. Folia longe petiolata, superiora sessilia, levia, flaccida, venosa, cordiformia, brevia, circumferrata. Calyx albus, vel alboviridis, petalodes, ovalibus foliis. Petala erecta, ambitu subrotundo. Siliqua lineis lateralibus eminentibus, mediis obscurioribus. Stylus brevis. Tuba excavata. Semina in fungoso septo nidulantur, uti *Hesperidi*, a qua vix nisi calyce differt: magna sunt, utcunque cylindrica, sed acuminata, & truncata, fulcis inscripta.

Subamara est, trita allium olet, semen etiam acrius. HILDANUS noster tritam plantam ad gangraenam magnis laudibus extulit opp. omn. p. 171. 178. & ibidem C. B. CHOMEL ad ulcera cancrofa p. 655. BOERHAAVIUS ad utrumque malum enixe commendabat expertus conf. *cod. spur.* p. 438.

E R U C A

ERUCAE TOURNEFORT. SP. picta T. II2.

SISYMBRII LINNAEI SP.

Siliqua brevis, teres, quatuor lineis notata. Cornu lanceolatum, planum, valens, longius quam Sisymbrio, brevius quam Sinapi. Calyx longus, tubulosus.

I. ERUCA GESNER ad CORD. p. 45b. CAMER. Epit. p. 306. CAESALP. p. 360. BLAKWALL. T. 242.

Eruca proprie sic dicta flore albo GESN. Hort. p. 257 b.

Sinapi alterum genus FUCHS. p. 539. bene

Erucula sive rucula marina major TRAG. p. 102. eadem icon

Erucula major CORD. p. 123 b.

Eruca sativa MATTH. p. 530. DOD. p. 708. LOB. p. 204. LUGD.

Eruca latifolia alba sativa Dioscoridis C. B. (maxime varietas pallens striis nigris) I. R. H.

VAILL. & C.

Eruca major sativa annua flore albo striato I. B. II. p. 859. RAJ. p. 807. H. OX. II. p. 228.

Inter *S. Leonhard* & *Sideram* ad viam.

Caulis angulosus, erectus, pilis paucis hirtus. Folia glabra, nervo foliaceo, pinnis progrediendo majoribus, confluentibus, oblongis, acutis, dentatis, extrema maxima, rhomboidea, saepe semibifida, semitrifida. Calyx lividus, cylindricus. Petala caryophyllaea, ungue longo, bractea subrotunda, modo albi, modo (& in nostra quidem) citrini coloris, nigro lineata. Siliquae subhirsutae, cauli adpressae, breviter petiolatae; semina hinc plana, inde teretia.

Acris est, saporis notissimi, luxuriosa herba. Etiam aviculas ad cantum excitat: Vide ridiculam historiam LOBELII adv. p. 68. Laudat BOERHAAVIUS in morbis lentis, pituitosis, hydropis initiis, scorbuto lento & viscido.

S I N A P I

TOURNEF. T. II2.

SINAPIS LINN. n. 543.

A Sisymbrio & Eruca differt valvis carnosis, in quarum fungosa pulpa semina nidulant.

Aaaa

dulantur, cornu tanto, ut filiquae aequale sit vel majus, pyramidali, leniter bifido. Addit LINNAEUS quatuor virides glandulas origini staminum adpositas.

83 1. SINAPI filiquis glabris tetragonis (LINN. Cliff. p. 338. ROYEN. p. 343.

Synonyma difficillima sunt, cum nemo scriptorum botanicorum ante I. B. hanc plantam distinxerit.

Mustarda nigra RUELL. p. 404. (ob colorem.)

Sinapi I. MATTH. p. 562. quoad iconem CAM. Epit. p. 332. (sed in hac pili filiquae adpicti sunt) ZWING. p. 439.

Senapi sativum DOD. p. 706. in icone, quae ad MATTH. facta est. Alterum vero in descriptione

Sinapi sativum Erucae aut Rapifolio LOB. ic. p. 202. eadem icon.

Sinapi CAES. p. 359. BLAKW. T. 466.

Sinapi album AICHST. aest. Ord. 10. T. 8. f. 2 ob filiquas glabras.

Sinapi filiqua latiuscula glabra semine ruffo sive vulgare I. B. II. p. 855. cum bona icone, descriptione, & synonymia.

Sinapi Rapi folio C. B. P. H. OX. II. p. 215. MAGN. Char. p. 252. T. aut de Par. 363. I. R. H. T. 112. O. O. O. F. L. M. N. O. P. VAILL.

Sinapi sativum secundum RAJ. p. 803.

Eruca rapi folio RUPP. p. 64.

Passim ad muros, locis ruderosis &c. STAEHELINUS *Augustae*: ego circa *Biennam*.

Caulis brachiatus, ramosus. Folia ima raris pilis aspera, nervo longo, pinnis raris, paulatim majoribus, confluentibus, extrema maxima, figurae variae, semitriloba obtusa, aut triangulari: superiora folia glabra sunt & nitent, suprema triangularia absque divisione, aut elliptica demum. Flos multo minor sequentibus: flavus calyx glaber, angustus; filiquae breves, ab uno semine fusco ad novem continent, quadratae, torosae, cauli parallelae, glabrae. Cornu brevissimum, linea paulo longius, quadruplo brevius filiqua. Tota planta, sed semen maxime, saporis ignei.

Abundat inter congeneres fervido sale alcalescente, semivolatili fere, quale in insectis est. Intus ergo sumtum aciditas cruditates subigit, scorbutum muriaticum: & motus languentes in chlorosi, cachexia aquosa, paralyfi, excitat validum. Ad scorbutum quidem ex lege scripta nautis Mustardam praescribunt Batavi: & non alia planta scorbuticos in obsidione Rupellensi sanatos fuisse ait CHOMELIVS. Extus admotum rubefacit, inflamat, vesicatoria subit pro basi, podagricos dolores tollit, uti *Moxa*. Semen masticatum potens est apophlegmatismus in apoplexia & Paralyfi. Cum multo in electuarium diaeteticum antiquissimum paratur, quo contra crudos fructus & acetosa condita ventriculus armatur.

81 2. SINAPI filiquis hispidis rostro longissimo LINN. Cliff. p. 338. ROYEN. p. 343.

Mustarda blancha RUELL. I. C.

Sinapi I. genus FVCHS. p. 538. ob filiquas hirsutas.

Sinapi secundum MATTH. p. 562. foliis nimis pinnatis, ad Apium fictis, CAM. Epit. p. 332. ZWING. p. 410.

Sinapi sativum alterum DOD. p. 107. (ad MATTH.) quod ad iconem, primum quod ad descriptionem.

Sinapi agreste apii aut potius Laveris folio LOB. ic. p. 212.

Sinapi tertium CAES. p. 359.

Sinapi album filiqua hirsuta semine albo & ruffo I. B. II. p. 858. (lege 856.) RAJ. p. 802. T. aut de Par. p. 36. I. R. H. T. 112. E. H. G. I.

Sinapi apii folio C. B. Bas. p. 28. VAILL. p. 184.

II. *Sinapi luteum sativum* TRAG. p. 101.

Sinapi alterum sativum LOB. Adv. p. 68.

Sinapi hortense semine albo C. B. P.

Sinapi album BLAKW. T. 29.

Frequens in ruderosis.

Caulis succulentus, hirsutus, erectus, cubitalis. Folia ima pinnata, pinnis paucis, primis exiguis, ultima maxima semitriloba, & demum integra, pene ovata, per oram varie ferrata. Calyx subhirsutus, petala majora, quam priori, flava, etiam emarginata. Siliquae a caule magis exstant, totius generis, pro ratione cornu, brevissimae, hirsutae, albae, maturae quasi articulatae, pauca & fere quatuor semina continent. Cornu tota filiqua longius. Semina sublutea, sapore pariter acri igneoque.

82 3. SINAPI filiquis multangulis toroso turgidis rostro proprio longioribus LINN. Cliff. p. 338. ROYEN. p. 343.

a Foliis integris, aut junctim

Rapi-

- Rapistrum* BRUNF. III. p. 139. DORST. p. 246. GESN. Hort. p. 275. b. DOD. p. 675. HOFM.
Lampsana MATTH. p. 451. qui tamen folia pene incisa pingit, CAM. Epit. p. 233. itidem
Irion FUCHS. p. 256. bene
Sinapi quantum f. luteis floribus TRAG. p. 101.
Rapistrum flavis floribus GESN. Coll. p. 101 b.
 Et *Sinapi sylvestre vel Lapsana* p. 107 b.
Irio f. erysimum CAM. Ep. p. 343.
 ✓ *Rapistrum arborum* THAL. RAJ. p. 802. ZWING.
Rapistrum flore luteo C. B. BAS. p. 27. P. I. B. II. p. 844.
Sinapi arvense praecox semine nigro folio non sinuato H. OX. II. p. 216.
Sinapi arvense praecox semine nigro foliis integris I. R. H. VAILL. p. 184.
Eruca arvensis vulgaris RUPP. p. 64.
 β Foliis divilis.
Rapistrum arborum LOB. ic. p. 198.
Rapum sylvestre, seu rapistrum arborum PARK. p. 862.
 Huc icon MOR. S. 3. T. 3. f. 7.
Sinapi arvense praecox semine nigro T. aut. de Par. p. 35. I. R. H. VAILL. p. 184. &c.

Nihil vulgatus in fegetibus & locis ruderosis.

Caulis durus, glaber aut subhirsutus, brachiatus, cubitalis. Folia patula, subaspera, maxime in arvis, pinnis paucis, imperfectis, vel nullis, ambitu ovali, ferrato. Calyx glaber, pallens. Flos major, quam primo, similis secundo: Siliqua subhirsuta, longior quam prioribus, & plura semina continet; quae turgidam reddunt & pene articulata: pro portione brevius cornu: semina sphaerica, fusca ex obscuro rufo, cum splendore, satis acris & igneo sapore.

R A P H A N U S.

LINNAEI n. 539.

RAPHANUS TOURNEF. T. II. 4. &

RAPHANISTRUM T. T. II. 5.

Siliqua a turgentibus feminibus articulis distincta, longe cornuta. Glandulae LINNAEANAEE, uti in Sinapi, a quo etiam differt calyce tubuloso, cujus duo folia, deorsum gibba sunt, ut Hesperidis.

I. RAPHANUS filiquis teretibus articulatis unilocularibus LINN. Cliff. p. 340. ROYEN. p. 344.

α Junctim *Sinapi quantum candidis floribus* TRAG. p. 100.

Rapistrum flore albo GESN. Coll. p. 101 b.

Lapsana GESN. Ind. p. 50. CAES. p. 355.

Rapistrum flore albo striato, sinapi agreste album TRAG. I. B. II. p. 851.

Rapistrum flore albo siliqua articulata C. B. BAS. p. 27. MUR. p. 621. ZWING. p. 411.

Rapistrum album articulatum LOESEL. RAJ. p. 805.

Raphanistrum siliqua articulata glabra majore & minore H. OX. II. p. 265. T. aut. de Par. p. 34.

I. R. H.

Et *Raphanistrum flore albo striato siliqua articulata striata minore* MORIS. l. c. p. 266. I. R. H. FLUKN.

II. Varietas flore citrino, quam in Alsatia legi, frequens in Germania.

Lampsana flore melino TAB. p. 408.

Rapistrum flore luteo siliqua glabra articulata RAJ. p. 805.

Raphanistrum arvense flore luteo I. R. H. aut de Par. p. 35.

β Varietas durior, hirsutior, in arvis

Rapistrum flore albo Erucae foliis LOB. ic. p. 199. interior.

Raphanistrum arvense flore albo I. R. H. T. aut. de Par. p. 35. VAILL. p. 170.

II. *Lampsana apula Plinii & Dioscoridis* COLUMN. p. 261. pulchre.

Rapistrum flore albo lineis nigris depicto C. B. RAJ. p. 807. ZWING. p. 409.

Eruca hirsuta Hieracii asperi folio, floribus albis nigris lineis depictis H. OX. II. p. 228. T. 5.

III. *Rapistrum purpureum* TAB. p. 407. bene

Raphanistrum segetum flore purpureo aut dilute violaceo VAILL. p. 171.

IV. Varietas calyce purpureo flore coeruleo a STAEHEL. missa I. B. F. Boll. p. 167.

γ Varietas mollior glabra,

LOBEL. l. c. figura exterior.

Armoracia TAB. p. 416.

Rapistrum album articulatum PARK. p. 863.

V. *Alsine rodosa* LUGD. p. 1235. huc videtur pertinere.

In arvis Helvetiae abunde.

A a a a 2

Caulis

Caulis spinulis herbaceis asper. Folia ampla, nervus foliaceus praelongus: pinnae rae, confluentes, ferratae, ultima maxima, ovali, circumdentata: quae in supero caule sola est. Omnes modo glabrae, modo hirtae. Calyx viridis, longus, tubulosus, subhirsutus, maxime in apice. Petalorum ungues calyci aequales, lineis distincta sunt obscurioribus in omnibus varietatibus, alba in nostris plerumque, rarius subcoerulea, aut citrina. Stamina longiora ex flore eminent. Glandulae duae, ad staminum breviorum ortum. Semina ordine simplici in nodulis fungosae filiquae, valde tument, ut filiqua striatis nodis interrumpatur: Inter articulos septum superest, quod in seminum sede oblitteratur. Cornu praelongum. Semina sphaerica flaventia. Stigma tubae obtusum. Acris est & valentis odoris.

NAPUS sylvestris, Brassicae species, ex sativa provenit, & Brassica perfoliata in Helvetia nondum reperta est.

D E N T A R I A.

TOURNEF. T. II. LINN. n. 540.

Petala ungue longo; calycis figura tubulosa, & alterna folia deorsum gibba: filiqua bilocularis crassa, valvae ab inferiori parte solutae sursum revolvuntur; Stylus trium fere linearum longitudine. Septum fungosum est, in eo semina nidulantur orbicularia, plana.

1. DENTARIA foliis quinatis.

- a Wildersenf foliis quinatis* ARET. Ness. p. 235 b.
Saxifraga montana GESN. Hort. p. 279 b. *foliis quinatis* Tab. Coll. p. 105 b.
Dentaria altera MATTH. p. 965. folia sola, CLUSIVS conjungit alteri.
Dentaria prima DOD. purg. p. 384.
Dentaria minor CAMER. Epit. p. 704. bene, nisi quod filiquae deorsum revolutae pingantur
Dentaria VII. pentaphyllos II. CLVS. Hist. p. CXXIII. MOR. II. p. 255.
Viola dentaria prima DOD. Hist. p. 162.
Nemoralis Alpina Herbariorum, Alabastritis, Coralloides Cordi LOB. ic. p. 686. ex CLUSIO.
Dentaria altera Matthioli TAB. p. 113.
Dentaria quinquefolia I. B. II. p. 906.
Dentaria pentaphyllos C. B. Bas. p. 91. P. RAJ. p. 784. Syll. ext. p. 116. MUR.
 p. 529. FLUKN. Mantiss. p. 63. MAGNOL. Char. p. 251.
Dentaria pentaphyllos foliis mollioribus I. R. H. GARID. p. 152. ic. 29. bene, MAPP. p. 92.
 β Omnino eadem est, consentiente C. BAUHINO.
Dentaria Matthioli Pentaphyllos III. CLUS. Pann. p. 451.
Dentaria V. Pentaphyllos I. CLUS. Hist. p. CXXII.
Dentaria Corallina altera TAB. p. 113.
Dentellaria rubra Dalech. LUGD. p. 1297.
Coralloides I. quinquefolia I. B. II. p. 900. ZWING. p. 952.
Dentaria pentaphyllos H. OX. II. p. 255.
Dentaria pentaphyllos foliis asperis I. R. H. TILL.

In sylvis M. Dolaz, creux du Vent &c. GESNER in Albio M. ARETIUS in Nesso. In M. Uetliberg suam MURALT. Non satis persuadeor diversam esse a sequente. Folia discrimen faciunt, quae ex una origine quina sunt, digitata, non, ut in sequente, pin-nata.

2. DENTARIA foliis septenis, superioribus quinatis.

- Wilder Senf foliis septenis* ARET. p. 235 b.
Saxifraga montana alia foliis septenis GESN. Hort. p. 279 b. Coll. 105 b.
Dentaria VIII. Heptaphyllos CLUS. Hist. p. CXXIII. optime
Dentaria heptaphyllos C. B. Bas. p. 91. P. PARK. RAJ. p. 785. Syll. ext. p. 116. MORIS. p. 255.
 I. R. H. GARID. p. 152. ic. 28. MURALT. p. 585. FLUKN. Mant. p. 63. ZWING.
 MAPP. p. 93.
Dentaria altera DOD. purg. p. 384.
Viola dentaria altera EIUSD. Hist. p. 162.
Alabastrites altera, Dentaria altera Herbariorum, Coralloides altera Cordi LOBEL. p. 686. ex
 CLUSIO.
Dentaria quinquefolia, Consolida dentata TAB. p. 112. quod ad iconem.
Aconiti Lycoctoni genus aliud Dalech. LUGD. p. 1744.
Dentaria albo flore SVVERT. II. T. 23.
Coralloides altera s. septifolia I. B. II. p. 801. lege p. 901.
Dentaria filiquosa heptaphyllos IC. ROB. n. 70.

DICOTYLEDONES STAMINIBUS SESQUIALTERIS. 557

In alpinis sylvis minime rara: Circa *Delfberg*, in *Feuerstein*, *Mutero*, *Thuri*, *Dolaz*, partibus Jurae. In *Nesso* ARETIUS. *Scaphusiae* C. GESNER.

Radix cylindrica, ad angulos rectos ramosa, squamis orbicularibus incisa. Caulis unicus, laevis, non ramosus, cubitalis. Folia costa foliacea, pinnarum paribus tribus, inpare ultima, ellipticorum, acute ferratorum, levium, tenerorum. Calyx purpureus, tubulosus. Petala ungue longo, bractea alba, orbiculari, extus rubente. Siliqua fungosa, lata, spadicea, tuba globosa: Seminum ordo alternus.

Totius plantae odor est, qui Erucae. Dicitur vulneraria esse: aquam Nurembergae in officinis proflare ad Epilepsiam s. PAULI.

3. DENTARIA foliis inferioribus pinnatis supernis simplicibus LINN. Cliff. p. 335. ROYEN. p. 340.

Coralloides CORD. Hist. p. 151 b. cum icone, quae solas partes superiores exhibet, absque baccis, unde factum, ut LOBELIUS pro *pentaphyllea* habuerit.

Dentaria baccifera CLUS. Pann. p. 445. RAJ. p. 785 * Syll. exter. p. 116.

Dentaria IIII. baccifera CLUS. Hist. p. CXXI.

Dentaria bulbifera LOB. p. 687. PARK.

Dentaria septifolia TAB. p. 114.

Coralloides minor bulbifera I. B. II. p. 902. cum icone radices Rhodiae.

Dentaria heptaphyllos baccifera C. B. P. LOES. VOLC. TIT. I. R. H. RUPP. DILL. WAGN. p. 275. ZWING.

β *Coralloidis altera species* CORD. l. c.

Dentaria angustifolia baccifera AICHST. Aest. Ord. 7. T. 12. f. 2.

Dentaria baccifera foliis Ptarmicae C. B. RAJ. p. 785. H. OX. II. p. 255. ZWING. p. 953.

WAGNER indigenam facit, sed nunquam reperi. In Hercyniae sylvae saltibus vulgaris est It. *Hercyn.* n. X.

Septifolia est, tenerior, supernis foliis ternis, quinis, demum solitariis. Flores albos aut subrubellos & filiquas raro perficit, & earum loco fere baccas nigras quinas, in acervum congestas, alis foliorum insidentes producit. FABREGOU male cum priori & cum trifolia confundit.

An haec *Dentaria foliis apicibus incisus cujus baccae venenatae sunt* MATTH. p. 320.

C A R D A M I N E.

TOURNEF. T. 109. LINN. n. 541.

Siliquae ab inferiori connexione solutae sursum revolvuntur in spiras, uti in *Dentaria*, & unguis petalorum longi sunt: sed stylus brevior, vix lineae longitudine, angustior, neque septum fungosum, neque calyx adeo evidenter deorsum gibbus.

I. CARDAMINE foliis pinnatis, pinnis laciniatis LINN. Cliff. p. 336. ROYEN. p. 345.

An *Sium* MATTH. p. 483. LUGD. p. 1092? Non puto, cum vulgo dicat apud Senonenses nasci p. 484.

Sium Matthioli & Italarum LOB. p. 209. Obs. p. 106. lectum in Taurinorum montibus. Non repugnat, sed icon est ex MATTHIOLO.

Nasturtium aquaticum erectum folio longiore C. B. P.

II. An *Acciptrina altera* CAES. C. 3. C. 66? Ita I. B. neque repugnat. Sed nostrum non potest dici, nasci in incultis.

III. An *Alpina Cardamine insipida* COLUMN. Ecphr. II. p. 68. Non credo, neque folia conveniunt, sinuata.

Nasturtium alpinum insipidum C. B.

Nasturtium annuum alpinum insipidum H. OX. II. p. 222.

Cardamine alpina insipida PARK. p. 827.

III. *Nasturtium montanum* THAL. p. 79. cum descriptione, in qua pro *flosculi pauci*, lege parvi.

Sium impatiens P. ALPINI. de exot. p. 331.

Sisymbrii Cardamines species quaedam insipida I. B. II. p. 886.

Cardamine minor laciniatis foliis PARK. p. 826. ex THAL. &

Sium minimum, *Noli me tangere dictum*, sive *impatiens*, *Nasturtii sylvestris folio* EUSD. p. 1241.

Cardamine impatiens vulgo sium minus impatiens RAJ. Hist. p. 815.

Nasturtium sylvaticum myriophyllum HOFM.

Nasturtium minimum annuum flore albo H. OX. II. p. 221. HERM. SUTH.

Sisymbrium montanum tenuifolium flore muscoso purpurascens BARR. ic. 155. bona icon primorum foliorum.

Nasturtium spurium pratense parvo flore VOLC.

Nasturtium Cardamine dictum impatiens PLUKN. p. 251. (lege 261.) VOLC.

Cardamine annua exiguo flore I. R. H. DILL. TILL. BOERH. RUPP. BUXB. RVPP.

Cardamine alpina erecta, foliis copiosis imis latioribus, supernis angustioribus, profunde & eleganter dissectis, floribus parvis albis SCHEUCHZ. It. VII. p. 510.

SCHEUCHZER ad ripam meridionalem lacus *Rivarii*. (In sylva *Hercynia* ad vias udas frequens est v. g. supra *Osterodam*.)

Folia ad terram in ambitum disposita, cito exarescunt, glabra, tenera, pallida, pinnata. Ima subrotunda sunt, obtuse tridentata angulosa, hederacea; ad caulem vero pinnae profunde semibifidae, aut semitrifidae, trifidae, eleganter sectae, ad quindecim paria, extremo simili majori: Suprema longe elliptica sunt, acuta, vix dentata. Caulis glaber, rectus, foliis adscendentibus tectus, spicis floralibus terminatur: Flosculi in tota gente minimi, petalis albis, absque ungue, brevioribus, quam stamina: filiquae flavidae, planae, modice torosae.

2. CARDAMINE caule & foliis hirsutis.

I. An *Sisymbrium aquaticum alterum* MATTH. p. 488. LVGD. TAB. p. 455. (figura monstrosa, est, spicis paniculatis.)

Nasturtium pratense parvo flore C. B. Prodr. p. 44. PLUKN. MAGN. Bot.

Cardamine altera parvo flore PARK. p. 825.

II. An *Cardamine alpina media* CLUS. Pann. p. 455. Hist. p. CXXVIII? absque icone, ob folia hirsuta & aspera PARK. RAJ. p. 877.*

Nasturtium minus, foliis in orbem sparsis C. B. ZWING.

Iberidi Fuchsi vel Nasturtio aquatico affinis Cardamine alpina media Clusii I. B. II. p. 891.

III. *Sisymbrium aquaticum alterum* CAM. Epit. p. 270. icon optima.

Sisymbrium III. THAL. p. 107. cum bona descriptione.

Nasturtium pratense rotundifolium minuto flore C. B. P. RAJ. p. 815.*

Sisymbrium Cardamine hirsutum minus flore purpureo (lege parvo) I. B. II. p. 888. cum bona descriptione.

Cardamine impatiens altera hirsutior RAJ. p. 815.

Cardamine pratensis parvo flore I. R. H. MAGN. Hort. IOHR. BOERH.

An *Nasturtium pratense parvo flore* MURALT. p. 509.

Cardamine subhirsuta minori flore DILL. Cat. Giess. p. 76.

Cardamine sylvestris hirsuta flore lacteo RVPP. p. 62.

Cardamine foliis pinnatis floribus tetrandris LINN. Cliff. p. 336. ROYEN p. 345.

IV. *Cardamine IIII. Dalechampii* LVGD. p. 659. cum icone glabra, MAGN. Hort. & Char. I. R. H. TITA. TILL. BOERH. ZANICHELL. p. 49. ic. 225. non bene MAPP. p. 53.

Nasturtium aquaticum minus C. B. Bas. p. 30. P. PARK. H. OX. II. p. 224. ic. 10. T. 4. & C. ZWING. p. 421. cum icone CAM. an MURALT. p. 508.

Cardamine sylvestris minor Italica BARREL. ic. 455. bene, sed icon glabra est.

In udis circa Basileam v. g. in Alneto trans *Wiesam*. (ubi & C. B.) in pratis M. *Muteti*. C. B. in vineis Wylenfibus. Porro in sylvis umbrosis Jurae: STAEHELINVS circa *Farnspurg*. In area *Creux da Vent* &c. Im *Daubenloch* prope *Biennam* D. SCHUH.

Folia in orbem concinne disposita, pinnata, fature virentia, hirsuta, pinnis diffitis, petiolatis, conjugatis, fere ad quatuor & quinque paria, subrotunda, duobus dentibus plerumque incisa, extrema majora, ferrata. Ad caulem, qui vix pedalis est, hirsutus & ramosus, similia sunt folia, longiora tamen, simpliciora. Flosculi in spicis nudis, pallente calyce: Petala alba ungue longo, bractea strictiori, ovali. Siliquae prioris speciei, torosulae. Stamina, quae quatuor tantum numerat LINNAEUS, mihi sex fuerunt. Stylus brevissimus.

3. CARDAMINE foliis pinnatis pinnis subrotundis angulosis.

Sisymbrii aquatici secunda species, f. Nasturtium aquaticum amarum THAL. p. 106.

Nasturtium aquaticum alterum I. B. F. Boll. p. 170.

Nasturtium Cardamine f. Nasturtium aquaticum flore majore elatius I. B. II. p. 885.

Nasturtium aquaticum majus & amarum C. B. Prodr. p. 45. cum bona icone, H. OX. II. p. 224.

Nasturtium aquaticum amarum PARK. RAJ. p. 814.

Cardamine flore majore elatior I. R. H. VAILL. RAJ. Syn. III. p. 299. RVPP. MAPP.

Hoc videtur esse *Nasturtium aquaticum erectum folio longiore* C. B. Bas. p. 30.

Passim in paludosis, sed sequente rarior. Bernae in palude exigua prope balneum exterius. Tiguri ad fossas urbis minoris I. G. DIVERNOI Neocomi. HUBER inter *Lenz* & *Brien*.

A sequente specie facile distinguitur, foliis ad caulem, & ad radicem perinde latis, subrotundis, angulosis, tridentatis. A *Sisymbrio aquatico*, cum quo foliis & sapore

saporem convenit, flore magno albo: Flos sequentis speciei n. 4. plerumque lacteus, raro rubelli quid admittit, unguibus calyce longioribus, bractea subrotunda.

4. CARDAMINE foliis pinnatis, imorum pinnis subrotundis angulosis, superiorum oblongis & strictis.

Gauchblum BRUNF. I. p. 218.

Nasturtium pratense TRAG. p. 83. GESN. Tab. Coll. p. 91. Hort. p. 268 b.

Hiberis FUCHS. p. 325.

Lepidium minus CORD. Diosc. p. 48 b.

Flos cuculi DOD. p. 594. foliis longis & integris.

Cardamine altera f. *sifymbrium Cardamine secundum* LOB. p. 210.

Cardamine altera simplici flore CLUS. p. CXXVIII. ex DOD.

Cardamine I. sifymbrium alterum Dioscoridis TAB. p. 452.

Nasturtium aquaticum simplici flore AICHST. Vern. Ord. I. T. 3. f. 4.

Nasturtium pratense magno flore C. B. Bas. p. 29.

Iberis Fuchsi sive *Nasturtium pratense sylvestre* I. B. II. p. 889.

Cardamine RAJ. p. 814.

Nasturtium pratense magno flore simplici H. OX. II. p. 223.

Cardamine pratensis flore magno purpurascens T. aut de Par. p. 253. I. R. H.

Cardamine foliis pinnatis caule erecto LINN. Lapon. n. 258. Cliff. p. 336. ROYEN. p. 345.

II. *Cardamine* f. *sifymbrium alterum Dioscoridis* LOB. ic. p. 210. folio latiori, rotundiori.

Cardamine II. TAB. p. 453.

Nasturtium pratense folio rotundiore flore majore C. B. Bas. p. 29. P. & C.

β *Cardamine II. species altera floribus lacteis* TAB. p. 453. EX FUCHSIO.

Cardamine pratensis magno flore albo T. aut. de Par. p. 253. I. R. H. & C.

γ *Flore pleno* CLUS. p. CXXIX. AICHST. l. c. f. 3. ROYEN. p. 119. MAPP. p. 52.

δ *Cardamine pratensis parvo flore* MAPP. p. 53. videtur varietas.

Nihil vulgatius locis aquosis.

Caules duri, firmi, pene nudi, pedales, & ultra. Folia glabra, pinnata, alia ad terram, subrotundis pinnis, & magis minusve angulosis, alia ad caulem, oblonga, linearia, gracilia, plerumque integra. Calycis folia ovalia, duo recta, duo paulum gibba. Petala longa, ut priori, venosa, plerumque dilute purpurea, vel lactea. Stamina valde inaequalia. Tuba globosa. Siliquae planissimae.

* 5. CARDAMINE foliis ternatis.

Cardamine alpina CLUS Pann. p. 485.

Cardamine alpina trifolia EIUSD. Hist. p. CXXVII. I. R. H. BOERH. RUDE. p. 96.

Cardamine trifolia LOB. p. 211. EXCLUSIO RAJ. p. 817.

Cardamine III. trifolia TAB. p. 444. EXCLUSIO.

Nasturtium alpinum trifolium C. B. P.

Iberidi Fuchsi affinis trifolia Cardamine I. B. II. p. 890. EXCLUSIO.

Nasturtium alpinum trifoliatum H. OX. II. p. 224. T. 4. f. 12.

Cardamine foliis ternatis crenatis caule simplici LINN. Lapon. n. 257. Cliff. p. 336. ROYEN. p. 346.

II. *Cardamine alpina foliis latis teneris longis pediculis insidentibus* SCHEUCHZ. It. VI. p. 454. nisi est n. 7.

In M. Chasseral valle suprema. SCHEUCHZERUS suam in descensu *Furculae*.

Folia ex radice longe petiolata, pinnarum pare unico, raro duobus, extrema impare majore, omnibus amplis, subrotundis, modice dentatis. Caulis purpurascens, dodrantalis, erectus, paucis foliis strictioribus vestitur. Flos dilute purpureus, similis priori.

6. CARDAMINE caule procumbente, pinnis ovatis cum nervo confluentibus.

Nasturtium alpinum minimum secundum siliqua oblonga C. B. Phyt. p. 160.

Nasturtium aquaticum minimum EIUSD. ad MATTH. p. 380. quod ad iconem, descriptio enim & locus natalis sunt speciei 2.

Nasturtium alpinum minus resedae folio C. B. Prodr. p. 45. P. H. OX. II. p. 222. WAGN. ZWING. p. 519.

Nasturtium alpinum Resedae folio BOCC. p. 41. T. 46.

Cardamine alpina minor Resedae foliis PARK. RAJ. p. 817. I. R. H. SCHEUCHZ. It. VI. p. 444.

In scopulis alpium non rara: v. g. in *Furca*, *Gottardo*, *Scheideck*, qua descendendi incipit versus *Meiringen*. HUBER inter *Plurs* & *Promentein*. SCHEUCHZER in *Furculae* descensu: & ad fontes *Rheni posterioris*.

Caules procumbentes, semidodrantales, & folia plurima ex radice simplicia, ovata, ad caulem vero pinnata, nervo late foliaceo, pinnis cum nervo confluentibus, quae prioribus speciebus petiolatae sunt, raris, ovalibus, aut ellipticis, duorum & trium

trium parium, extrema majori ovata. Anguli, ad quos pinnae prodeunt, fere recti fiunt, & in ipso angulo saepe denticulus adfidet. Petala ungue brevi, ovalia alba. Siliquae pro portione magnae, unciam longae, compressae, torosulae.

7. **CARDAMINE** foliis simplicibus ovatis petiolis longissimis LINN. Lap. n. 206. T. 9. f. 2.

Plantula Cardamines aemula CLUS. Pann. p. 548. cum bona icone, &

Sinapi pumilum alpinum CLUS. Pann. p. 549. Hist. p. CXXIX.

Plantula Cardamines alterius aemula EIUSD. Hist. p. CXXIX.

Sinapi pumilum alpinum folio Bellidis Clusii I. B. II. p. 870.

Nasturtium alpinum Bellidis folio minus C. B. P. RAJ. p. 817. PLUKN. WAGN. SCHEUCHZ. It. I. p. 44. cum descriptione.

Nasturtium minus Bellidis folio MORIS. II. p. 225.

Cardamine pumila Bellidis folio alpina MERRET. p. 20. Syn. RAJ. III. p. 330.

Barbarea montana integro folio BOCCONE p. 138. & p. 109. T. 88.

Et *Barbarea alpina integro folio saxatilis* EIUSD. p. 74. T. 88.

β *Nasturtium alpinum Bellidis folio majus* C. B. Prodr. p. 46. P. PARK. RAJ. p. 817. WAGN. ZWING. Haec cubitalis est, foliis ad caulem obtuse sagittatis.

In altioribus culminibus alpium, in *M. Foch & Gotthardo*, circa coenobium, magna copia. I. GESNER in alpis Rhaeticis & *M. Gamor* Abbatiscellanorum: Alteram BURSER circa *Thermas Fabarias*.

Folia ex radice longe petiolata, solitaria, ovata, aut integra, aut uno alterove dente notata, ad caulem plerumque sessilia, ovata. Vidi pinnam quasi accessisse, vidi etiam ad caulem petiolata fuisse, quae varietas a LINNAEO pingitur. Caulis humilis, duarum, & trium unciarum, Calyx fuscus, petala longo ungue, majuscula, lacteola, rarius purpurascens. Siliquae unciales, planae, latissimae, pro portione magnae. Semen rufum planumque.

T U R R I T I S.

DILL. nov. gen. p. 120. LINN. n. 546.

TVRRITIDIS SP. TOURNEF.

Calyx simplex, deorsum non gibbus. Siliqua praelonga, compressa, tetragonica, sed mediis angulis parum eminentibus, stylo brevissimo. A sequente genere praeterea distinguitur habitu stricto, siliquis erectis, cauli parallelis. A *Sisymbrio* aegre distinguitur longiore planaue siliqua, semine inciso.

1. **TURRITIS** foliis omnibus glabris, ovatis.

Turritis foliis caulem ambeuntibus polyceration BOCC. Mus. di Piant. p. 49. T. 41. bene SCHEUCHZ. It. II. p. 143. cum descriptione.

Rara planta. SCHEUCHZER ad radicem *M. Galandae* legit. Ego in arenosis ad rivum *Rychenbach*, qua ex *Scheidek* descenditur, supra *Meiringam*, cis pontem majorem.

Caules ramosi, brachiati, pedales, duri, violacei. Folia copiosissima, ovata, ad terram petiolata, deinde amplexicaulia, integra, glauca, glabra, firma & carnosae. Siliquae densa serie superiora caulium tegunt, erectae, parallelae ad scapum, planae, latae, valde torosae, cyaneae. Flos albus

2. **TURRITIS** foliis radicalibus dentatis, hispidis, caulinis integerrimis, amplexicaulibus, glabris LINN. Cliff. p. 239.

I. An *Turrita major Plateau* CLUS. p. CXXVI? consentit locus natalis, sed folia ima pinguntur levia.

Brassica sylvestris longifolia THAL. p. 16.

Glaustifolia cichoroides, *Joh. Bauhini*, *Turritis secunda Clusii* I. B. II. p. 836. descriptio, non vero synonyma.

Brassica sylvestris foliis circa radicem cichoraceis C. B. Bas. p. 23. P. RAJ. p. 798. PLUKN. &c.

Brassica sylvestris, foliis circa radicem cichoraceis, asperis, caulibus autem adhaerentibus planis seu glabris MORIS. II. p. 210.

Turritis foliis inferioribus cichoraceis ceteris perfoliatae T. aut. de Par. p. 160. I. R. H. &c.

Et *Leucojum Hesperidis folio* I. R. H.

Turrita major Plateau DILL. Cat. Gieff. p. 107.

II. Omnino videtur eadem planta esse, quam aegerrime ex autoribus eruo, commistam cum I. & altera foliis omnibus hirsutis, quae in Helvetia nondum lecta est.

Brassica sylvestris virgata CORD. Hist. p. 96 b.

Brassica

DICOTYLEDONES STAMINIBUS SESQUIALTERIS. 561

Brassica sylvestris procera THAL. p. 17. 1. B. II. p. 837.

Quaedam cauliculo simplici CAES. p. 361.

Brassica sylvestris foliis circa radicem integris & hispidis C. B. Phyt. p. 179.

Brassica sylvestris ramosa pene glabra C. B. Bas. p. 33. r. (neque enim alia Basileae reperta est.)

Brassica sylvestris foliis integris & hispidis MORIS. II. p. 211. T. 2. f. 23. quod ad iconem. Nam iconem *Turritidis vulgatoris* CLUS. p. CXXVI. eandem esse pene certus adfirmo: planta ipsa diversa est, & hirsuta.

Prior satis vulgaris est in Helvetia. Circa *Bernam* in arvis v. g. *im Lindenthal*, supra & *Bolligen*. *Basileae* ad *Wiesam* prope *Ottersbach*, & ad lapides haud longe patibulo. Ad *Rhenum* qua itur versus *Crenzach* I. B. Alteram C. B. legit ad ripam *Rheni*, & in dumetis urbis minoris.

Folia prima in orbem ad terram posita, oblonga, pilis subaspera, modo integra, modo semipinnata, cito exarescunt; ut tota planta glabra fiat. Caulis non ramosus, nisi ad terram, rectissimus, tripedalis & ultra. Folia ad caulem paulatim calvefcunt, & ultimo mollia sunt, glauca, glabra, sagittata, amplexicaulia. Spicae filiquarum longissimae, per aetatem nutantes. Flos in tanta planta perexiguus. Calyx tubulosus, albo coloratus, petala ex albo subviridia, elliptica, filiqua biuncialis & ultra, modicis per convexitatem lineis, stylo brevissimo, vix semilineam longo, capitato. Semina exigua, conplanata, ex rufo spadicea.

3. *TURRITIS* foliis asperis dentatis, caule simplici.

Annon Aizoum Telephium LUGD. p. 1131.

Barbarea muralis I. B. de plant. a div. nom. hab. p. 9. Hist. II. p. 869. RAJ. p. 799.

Erysimo similis hirsuta C. B. MATTH. p. 432. cum icone, *alba* Prodr. p. 42. *laciniata* P.

Erysimo similis hirsuta non laciniata floribus albis C. B. Phyt. p. 153. cum descriptione, Bas. p. 28. ZWING. p. 414. cum eadem icone.

Erysimum minimum annuum hirsutum H. OX. II. p. 219.

Turritis minor T. aut. de Par. p. 160. I. R. H. GAR. ZANICH. p. 266. ic. 170. (absque hirsutie) MAPP. p. 313. qui non bene addit, majoris hispidae similem esse.

Turritis foliis omnibus dentatis hispidis alternis amplexicaulibus LINN. Cliff. p. 339. ROYEN. p. 339.

Non rara in Helvetia. Reperi in rupibus inter castellum *Münchenstein* & aedes Parochiales, *Lausannae* ad hortorum muros; in *M. Wasserfall*, supra *Dornach*, in rudibus arcis *M. Muteti*, ad patibulum in agris saxosis. In alpinis etiam & subalpinis circa *Weissenburg*, Nodz. In *Thuri* I. B.

Folia ad terram conferta, saepe eleganter in orbem disposita, hirsuta, aspera & sicca, ovata, obiter ferrata: ad caulem amplexicaulia, dilata, acuta, parum ferrata. Caulis pedalis & ultra, ex sola radice ramosus, caetera simplex, rectus, quasi nudus. Calyx tubulosus, evidenter deorsum gibbus, albicans, in apice fusco colore tinctus. Petala ovali ambitu, lacteo colore, ungue brevi. Siliquae copiosissimae, juniores nigricant, & flores quasi varios reddunt, longae, strictissimae, cauli parallelae, aut nutantes, utrinque convexae, torosae, valvis linea media, sed obscuriore, divisis. Stylus nullus.

A R A B I S.

LINNAEI II. 544.

LEUCOI & *TURRIDIS* spec. TOURNEF.

„Calycis duo foliola deorsum gibba & cava, squamula in fundo singuli folioli calycis; Stylus nullus, filiqua *Turritidis*. Ita LINNAEUS: nam squamulas non respexeram, nunc desunt recentia specimina. Ego filiquis distinguo, vagis, non *turritis*.

1. *ARABIS* foliis amplexicaulibus dentatis caule diffuso ramoso LINN. Cliff. p. 339. ROYEN. p. 339.

a Draba II. CLUS. Pann. p. 462. Hist. p. CXXIV. CXXV. bene

Eruca muralis LUGD. p. 1134.

Hesperis alpina f. *muralis minor repens* I. B. II. p. 380. cum bona etiam icone, foliis longioribus.

Draba alba filiquosa, C. B. H. OX. II. p. 235. RAJ. Syll. p. 118. MAGN. & C.

Leucojum montanum minus flore parvo RAJ. p. 786. VOLC.

Leucojum vernal perenne album majus I. R. H. RUDB. p. 98. BOERH. TILL. MAPP. p. 168. folio glabro succulento SCHEVCHZ. It. VII. p. 513.

Icon WEINM. T. 470 d.

B b b b

β Varie-

? 59

Arabis
alpina

β Varietas alpina, foliis pene glabris, humilior, flore saepe purpurascēte.

Draba 3 succulenta CLUS. Pann. p. 463. bene

Draba III. succulento folio CLUS. Hist. p. CXXV.

Draba altera LOB. app. II. p. 261. (ex CLUSIO.) LVGD.

Arabis f. Draba altera ADV. p. 463.

Draba alba filiquosa repens C. B. Bas. p. 32. (synonyma, nam certum videtur, loqui CASPARUM de planta α) P. PARK. H. OX. II. p. 234. &c.

Hesperidi alpinae f. murariae adfinis Draba succulenta I. B. II. p. 880. ex CLUSIO.

Leucojum montanum succulentum RAJ. p. 786.*

Leucojum vernal perenne album minus I. R. I. H. MAPP.

Draba filiquosa coerulea ELSH. p. 71.

Passim in alpium nemoribus udis in *Saleva*, *Thniri*, *Chasseral*, *Creux du Vent*, *Gemmio*. Altera, quam C. B. supra *Dornach* & ad ponticulum *S. Jacobi* ponit, in solo Gotthardo visa est.

Varietati primae, altiori, montanae, caules hirsuti, numerosi, semiprocumbentes, ad singula folia brachiati, ad cubitum alti. Folia copiosa, crassula, hirsutiae incana, ex ovatis & ellipticis acuminata, acute & profunde circumferrata. Calycis folia evidenter deorsum gibba. Petala ungue viridi, bractea ovata alba, in alpinis non raro coerulea. Siliquae incurvae, maturae rectiores, planae, torosae, stylo brevissimo. Semen ovale, compressum, hilo brevi.

In alpina varietate β folia glabra, minus secta, magis pulpofa, & frequenter calyx & petala ipsa ex coeruleo livida.

Non alia videtur esse *Draba alba filiquosa* MURALTII p. 665. in alpp. *Glaronensibus* lecta.

* 2. *Hesperis alpina minor*, flore albo, filiquis longis RAI. Syllog. exter. p. 296.

In summitate *M. Saleva* RAI.

„Radix simplex, fibrosa. Folia ad terram multa, Bellidis majoris . . . breviora, per oras rarioribus incisuris dentata, extremitatibus subrotundis, ex atro virentia, rarioribus pilis brevioribus & rigidioribus aspera, fere uti *Buglossa lutea*. Ex foliorum medio caules rotundi, rubentes, rarioribus pilis obsiti, foliis vacui, praeterquam ad florum pediculos. Flores quinque sex . . . in summitate caulium, albi . . . ex calyce longiusculo. Siliquae compressae, duos aut tres digitos longae . . . addedit nonnihil ad *Hesperidem alpinam*. Ita RAIUS. Cum in *historia* hanc plantam non repetat, videtur varietas esse prioris.

* 3. *Leucojum sylvestre latifolium*, flosculo albido parvo RAI. p. 786.

Hesperis sylvestris latifolia flore albo parvo PARK. RAJ. Syll. p. 143. PLUKN.

Hesperidi alpinae murariae similis subrecta & magna I. B. II. p. 881.

RAIUS in *M. Saleva*.

„Distinguunt ab *Hesperide alpina*, quod subrecta sit, duorum cubitorum, foliis longioribus, tum ad radicem, tum sagittatis, quae ad caulem sunt.„ Siliquis infirmis & nutantibus . . . flosculo ex albo subluteo.

4. *ARABIS* foliis ovatis, vix dentatis, scabris, ad terram confertis.

I. *Paronychia altera Myagrifolia* C. GESN. apud CAM. Hort. p. 118.

Pilosella filiquata minor THAL. p. 84. ic. VII. n. D. (Iconem ad GESNERUM miserat I. B.

Bursa pastoris f. pilosella filiquosa I. B. II. p. 870. cum bona icone, RAJ. p. 800.

Bursae pastoris similis filiquosa minor C. B. Bas. p. 32. f. minoribus foliis P.

Draba angustifolia prima BARR. ic. 69. n. I.

Et II. media ibid. n. II.

Et major EIVSD. ic. 270.

II. *Pilosella filiquata major* THAL. p. 84.

Aizoon Telephium Dalech LUGD. p. 1131. non bene, si huc pertinet

Bursae pastoris similis filiquosa major I. B. Bas. l. c. seu majoribus foliis Pin.

Drabae filiquosae similis planta praecox annua H. OX. II. p. 235. &c.

Turritis vulgaris ramosa T. aut. de Par. p. 160. I. R. H. MAGN. Char. p. 250. MAPP. p. 313.

Arabis foliis lanceolatis petiolatis integerrimis LINN. ROYEN p. 339.

Bernae vulgaris in fegetibus v. g. ad viam Moratensem, paulo ultra *Ziegelhütte*. CASPARUS BAUHINVS ad pontem *Wiesae*, & circa *Cliben*. Genevae I. B.

Caules copiosi, ramosi, erecti, semipedales & paulo altiores. Folia ad terram plurima, in orbem posita, petiolata, ovalia, hirsuta, nervo saepe purpureo, simplicia, aut leviter ferrata: ad caulem pauca sessilia, lanceolata, saepe glabra. Calyx erectus, tubulosus, evidenter deorsum gibbus. Unguis petali calycis longitudine, bractea subro-

DICOTYLEDONES STAMINIBUS SESQUIALTERIS. 563

subrotunda, alba. Siliquae exstant majori angulo, latiusculae. Stamina longitudine siliquae. Ab Arabi n. 2. diversissima est.

CHEIRANTHUS.

LINN. n. 537.

LEUCOIUM.

TOURNEF. T. 107.

Calycis duo foliola deorsum gibba, uti in Arabi. Glandulae melliferae tantum duae (LINN.) Petala calyce multo longiora. Siliqua obtuse quadrangularis, stylo brevi, bifido; septum non fungosum, uti Hesperidi: Semina plerumque margine tenuiori cincta.

1. CHEIRANTHUS foliis ellipticis glabris integerrimis.

Geel violaten BRUNF. l. p. 136.

Keiri RUELL. p. 562. BLAKW. T. 179.

Viola lutea TRAG. p. 560.

Leucoja lutea sylvestria GESN. Hort. p. 264.

Leucojum aureum MATTH. p. 877. bene CAM. Epit. p. 620. LUGD.

Leucojum luteum DOD. coron. p. 12. Pempt. p. 160.

Leucojum luteum Keiri LOB. p. 330.

Leucojum luteum, vulgo Cheiri, flore simplici I. B. II. p. 872. RAJ. p. 782.

Flos Cheyri simplex minor AICHST. Aest. Ord. 2. T. 5. f. 3.

Leucojum luteum vulgare C. B. P. ZWING. H. OX. II. p. 243. I. R. H. & C.

Leucojum luteum foliis virentibus C. B. Phytop. Bas. p. 59.

Cheiranthus foliis lanceolatis acutis glabris LINN. Cliff. p. 334. ROYEN. p. 338.

Basileae ad moenia interiora urbis passim. An vera indigena?

Caulis firmus, hirsutus, ramosus, pedalis, & cubitalis. Folia glabra, obscure viridia, elliptica, solida, molli spinula terminata. Flos speciosus, odoratus; Calycis duo longiora folia deorsum gibba, plerumque vero violaceus est. Petala longo ungue, flava bractea. Siliquae sericeo villo obductae, obtuse quadrangulae: tuba brevis, stigmate crasso bicolli.

Odor florum gratissimus partes indicat volatiles: destillati liquores multum & acidi habent & alcalici & oleosi GEOFFROI. III. p. 641. Oleum infusum partum expedit. Flores menses, partumque pellunt, in aceto infusi WELSCH *Mictom*, aut vino, aut cerevisia, aut succo expresso sumto HOFMAN. de med. domest.

HESPERIS.

TOURNEF. T. 108. LINN. n. 538.

Calyx Leucoji, & glandulae, & petala, breviori tamen ungue: & apex siliquae bifidus. Differt maxime seminibus non marginatis, in septo fungoso profunde nidulantibus TOURN.

1. HESPERIS foliis ellipticis, glabris, circumferratis.

Arabis quorundam CAM. Hort. p. 19.

Arabis quibusdam dicta planta CAM. Epit. p. 342.

Draba lutea siliquis strictissimis C. B. H. OX. II. p. 234. HERM. & C.

Draba lutea quibusdam I. B. II. p. 870.

Draba lutea PARKINS. RAJ. Syll. ext. p. 118.

Hesperis lutea siliquis strictissimis I. R. H. BOERH. TILL.

Sisymbrium foliis lanceolatis dentato ferratis LINN. Cliff. p. 337. ROYEN. p. 341.

Burmii Rhaetorum I. B. In montibus Rhaeticis ID.

Radix lignosa, crassa, sapore acri. Caules recti, ramosi, cubitales, bicubitales. Folia frequentia, stricta, longe elliptica, longe acuminata, ora serrata, glabra. Calyx tubulosus, albidus, deorsum gibbus. Flos luteus, unguibus calycis longitudine, petalis subrotundis. Siliqua longissima, uti in Turritide, stigmate crasso, bicolli.

2. HESPERIS foliis longioribus glabris, rariter dentatis.

a Leucoja lutea sylvestria minora ad vias GESN. Hort. p. 264 b.

Leucojum sylvestre CLUS. Pann. p. 337. Hist. p. 299. bene, TAB. p. 310. ex CLUS. RAJ. Syll. ext. p. 163. Hist. p. 783.

Leucojum luteum sylvestre Clusii I. B. II. p. 873.

Bbb b 2

Leucojum

- Leucojum luteum sylvestre angustifolium* C. B. ZWING. SCHEVCHZ. It. IV. p. 337. &c.
Leucojum sylvestre angustifolium MOR. II. p. 244.
Leucojum minus angustifolium luteum BOCC. Mus. di Piant. p. 148. T. III. & forte plura alia.
Hesperis Leucoji folio non serrato siliqua quadrangula I. R. H. GARID. BUXB. &c.
 II. *Keiri confoglie dentate Alpino* ZANON p. 110. T. 45. videtur differre flore exiguo, nisi male pictus sit.
 β *Leucoji sylvestris species* TRAL. p. 69. cum haec varietas Germaniae indigena sit, eamque nuper ab ILL. Socero TEICHMEIERO acceperim. Sed quare folia dicit aspera?
Leucojum sylvestre inodorum (sed nostrum odoratum est) flore parvo pallidior AICHST. Aest. Ord. 2. T. 13. f. 2. bene, RAJ. p. 781.*
Leucojum luteum sylvestre Pannonicum serrato folio obtuso & acuto I. B. II. p. 873. cum icon.
Leucojum luteum sylvestre hieracifolium C. B. Prodr. p. 102. P. ZWING. p. 772.
Hesperis Leucoji folio serrato siliqua quadrangula I. R. H. TILL. BOERH. VAILL.
Hesperis sylvestris Hieracii folio hirsuta GARID. p. 229. RAJ. p. 791.
Keiri sylvestre folio Hieracii RUPP. p. 61.
Erysimum foliis serratis lanceolatis ROYEN. p. 342.
 III. Quomodo differt a β *Leucojum sive Keiri alpinum flore sulfureo odoratissimo* IONQUET. p. 72.
Leucojum angustifolium alpinum flore sulfureo I. R. H.

Varietatem angustifoliam legi in *Valesia*, supra Leucam, & in pratis circa acidulas *Mauritianas* Rhaetiae legit HUBERUS. Latifoliam in *Creux du Vent*, & aditu *Pertus de la Bise* D. DIVERNOI, & ad pedem summorum rupium *M. Chasseral* D. SCHUH. Eam pictam dedi T. V.

Radix lignosa; folia & caules plurimi. Hi dodrantales; ramosi, ista, modo gracilissima, uno alterove dente raro incisa, modo latiuscula, elliptica, tumque denuo integro margine aut serrato. Calyx praelongus, albicans; duobus foliis deorsum gibbus, tubulosus. Flos speciosus, suaveolens, ungue calyce longiore, bractea sulfurea, rotunda. Siliqua quadrangularis, terminata capitulo crasso, fungoso, bicolli. Hujus & praecedentis speciei, fructum maturum non vidi, malui tamen TOURNEFORTIUM sequi, & cum Hesperide relinquere.

3. **HESPERIS** caule hispido ramoso procumbente LINN. Cliff. p. 335. ROYEN. p. 338.

- Hesperis prima* CLUS. Pann. p. 333. 334. Hist. p. 296.
Hesperis Pannonica CAM. Hort. p. 74.
Violae sylvestris species CAES. p. 368.
Hesperis montana pallida odoratissima C. B. WAGN. H. OX. II. p. 252. I. R. H.
Hesperis colore ineleganti I. B. II. p. 879.
Hesperis montana & prima RAJ. 791.

KOENIGIUS & STAEHELINUS ad ripam Rheni circa *Augustam*. STAEHELINUS in arce *Farnsburg*. DIVERNOI au *Pelar* in comitatu *Valendinenfi* (*Plessae* versus occidentem).

Caules nutantes, parum ramosi, cum foliis hirsutuli. Petiolata ista, inferiora profunde dentata, superiora rariter, magis aut minus profunde serrata. Calyx tubulosus, hirtus, ejus omnia folia deorsum gibba, sed bina magis. Flos ungue multo longiori, quam calyx, bractea subrotunda, alias pallide rubella, quasi a sole color elanguisset, alias suaverubentia. Siliquae crassae, glabrae, pene quadrangulae, triunciales, seminibus pulpae septi immersis, ita torosis, ut articulata sit etiam junior. Stigma crassum, bicolle. Flos odore tunicarum hortensium. Venas nigras CLUSIANAS nunquam vidi.

PLANTAE PETALODEAE DICOTYLEDONES.

ORDO VI.

MEIZOSTEMONVM.

CLASSIS II.

PLANTAE LEGUMINOSAE

BOERHAAVE II. p. 22.

DIADELPHIAE LINN. p. 209.

Classis naturalis est, quae fructu cum priori conjungitur, pariter bivalvi, & seminibus ad valvarum conjunctionem propriis petiolis adfixis, & in cavitates valvarum receptis. Calyx monophyllos, ex tubo obscurius aut evidentius quinquefidus. Flos tetrapetalos, sed difformis papilionaceus SPIGEL *Ifag.* c. 12. Si vero vaginam, adeo saepe bipedem & fissilem, pro duobus petalis numeraveris, ut MAGNOLIUS vult, neque repugnat TOVRNEFORTIUS, erunt flores pentapetali. Petalum supremum reliqua immatura complectitur, maturum partem alarum anteriorem deferit & elevatur reflexum, dum posteriorem propriis tumoribus coercet, ambitu plerumque subrotundo. Duo lateralia semper aequalia, feminis conceptaculo parallela adfident, & plerumque partem, quae origini proxima est, retro missis auriculis tegunt. Imum sive carina plerumque bipes, & fissile, sursum cavum, saepe rostratum, siliquam totam continet. Plana pars carinae congruit vaginae perpetuo albae, cavo incili siliquam continenti, cujus extrema pars, ad sedem fere orientis tubae, in plerisque novem stamina inaequalia, medio longissimo, sursum emittit (MALPIGH *ic.* 179.) Deinde stamen quidem supremum plerumque distinctum, solitarium, complet hiatum vaginae superiores, & raro cum ea confunditur. Siliqua saepe totam vaginam replet, & ad finem ejus tubam sursum reflectit simplicem, sine saepissime lateacente, staminibus inmixtam. Quando brevior est, tunc pars aliqua vaginae solam tubam continet. Siliqua semper in conjunctione valvarum superiore aperitur, & ad commisionem inferiorem semina ex suis pediculis suspenduntur MALPIGH *ic.* 195. 248. Omnibus etiam farinosa semina, blanda, absque notabili sapore, nisi amara sint, brutorum, & saepe hominum cibus.

ORDO I.

SILIQVA SEPTO MEDIO DIVISA BILOCULARI.

A S T R A G A L U S.

MORIS Prael. p. 414. TOVRNEF. T. 233. LINNAEI II. 570. RIVINI T. 103.
& GLAUX RIVIN. T. 107.

Character princeps a filiqua petitur: Deinde, certe in nostris, calyx tubulosus, supernis dentibus duobus brevibus, ad se invicem conversis, rectioribus: Flos longus strictus, vexillo longiori plicato, exigua parte reflexa, lateribus adscendenti-
bus, alae carina longiores, breviter auriculatae. Carina fissilis, rostro plerumque, non semper, fimo. Vagina sursum aperta, novemfida, & stamen decimum: hanc staminum fabricam ubique supponam, nisi monuero contrariam obtinere. Siliquae variae figurae, biloculares, semina reniformia. Globulus tubam terminat, acute reflexam. Porro folia pinnata sunt, & flores semper in scapo aphylo spicati, densius, aut laxius.

I. ASTRAGALVS caule ex alis spicato, ramoso, procumbente, foliis ovalibus.

Glycyrrhiza sylvestris GESN. Hort. p. 257b. LUGD. p. 251. commode, sed minora folia

Sylvestre Foenugraecum DOD. Cereal. p. 162. *primum* EUSD. Hist. p. 547. cum icone.

Glaux vulgaris, Glycyrrhiza sylvestris Gesneri CLUS. p. CCXXXIII. eadem icon.

Glaux vulgaris LOB. Ic. II. p. 80.

Polygalon Cordi THAL. p. 88.

Foenugraecum sylvestre, sive Glycyrrhiza sylvestris quorundam I. B. II. p. 330.

Bbbb 3

Glycim-

Glycyrrhiza sylvestris floribus luteo pallescentibus C. B. Bas. p. 98. &c.

Astragalus luteus perennis procumbens vulgaris seu sylvestris H. ox. II. p. 107. T. 9. f. 8. T. aut. de

Par. p. 247. I. R. H. MAGN. Char. p. 280. &c.

Glaux vulgaris leguminosa, sive glycyrrhiza sylvestris RAJ. p. 935.

Astragalus RIVIN. T. 103. DILL. &c.

Icones WEINM. T. 197 a. b.

Astragalus leguminibus lunulatis biventricosis, caulibus procumbentibus LINN. Cliff. p. 362. ROYEN. p. 392.

Bernae ad sepes, in asperis arvis &c. In alpes etiam ascendit v. g. in culmine saxoso Neumenen.

Maximus nostratum, ramoso & procumbente caule: foliis pinnatis, pedalibus. Ad originem folii auriculæ duæ acutæ: Pinnae ovatae, parium quinque, sex, inpare, extremo. Scapi florales, breves, racemo brevi, latoque. Flores pene sessiles, ochroleuci, cum viridi pallore. Siliqua pene triquetra, sed hedra superiori exsculpta, quasi canali, loculis duobus, totidemque septis. Semina reniformia flaventia.

Sapor foliorum cum amore dulcis. Ad ischuriam & urinae sabulum infusa propinantur Parisiis TOURNEF. Pro Galega vendi solere KORONZAY de err. pharm. ex ignor Botan.

2. **ASTRAGALUS** acaulis, foliis ovatis emarginatis, filiqua erecta, styliфера.

Polygala CAM. Epit. 929.

Glaux vulgaris leguminosa PARK. p. 1098.

An *Astragalus Monspeffulanus* I. B. II. p. 338. (Certe icone CAMERARII utitur.) RAJ. p. 938. *

I. R. H.

Astragalus purpureus perennis Monspelienfis H. ox. II. p. 106. ex I. B.

Ornithopodium ZWING. p. 539. quod ad iconem.

HUBERUS in *Rhaetia* legit inter Lenz & Brienz.

Radix crassa, lignea, multiceps. Caules nulli, praeter scapum, & tuberosa squamosaque capita radices. Folia pinnata, multorum parium, obtusa, apice emarginato, averfa parte sericea. Scapus ex radice semipedalis, racemo longiusculo. Flos amplus, unciali longitudine. Calyx superius ampliter exsectus, ut ibi nullus videatur. Segmenta omnia in spinulas continuantur. Vexillum longissimum, purpureum. Siliqua uncialis, erecta, incurva, semina compressa uti Phaseolis. Stylus conspicuae longitudinis.

3. **ASTRAGALUS**.

An *Anthyllis claviculata* LUGD. p. 292.

Astragalus alpinus magno flore C. B. RAJ. p. 920. *

Astragalus alpinus claviculatus magno flore PARK. p. 1085.

Orobis alpinus claviculatus magno flore H. ox. II. p. 97.

Astragalus alpinus, foliis, caulibus, & floribus coeruleis praelongis in capitulum spicatum congestis SCHEUCHZ. in ic.

In specimino meo, C. B. no, radix multiceps, folia totalia longa, pinnarum paria ad viginti usque; breviter autem ex ovatis lanceolata sunt, subtus subhirsuta, aliquando utrinque. Spica conferta: calyx glaber, Astragali, superne delinquens. Flores pene unciam longi. Galea stricta, longissima, uncialis. Carina leniter rostrata. purpura tincta. In icone filiqua longa, curva, in notabilem stylum continuata.

* 4. **ASTRAGALUS**.

Astragalus II. CLUS. Hispan. p. 168. Hist. p. CCXXXIII. absque icone.

Astragalus alpinus Helveticus C. B. RAJ. p. 916. * Syll. exter. p. 78. FLUKN.

Orobis alpinus Helveticus H. ox. II. p. 97.

CLUSIUS in alpihus helveticis, locis apricis, vento perflatis.

„Radix tuberosa, dura, cui adnascuntur propagines sarmenticiis radiculis adhaerentes. „ Ramuli ex una radice prodeuntes, graciles, erecti, vel procumbentes. „ Folia Ciceris modo disposita, sed rariora, Orobi primi similia, longiora, per ambitum non ferrata. Flos viciae aut Ciceris, ex coeruleo purpurascens.

Quid sit, omnino nescio: Folia Orobi maxime paradoxam faciunt descriptionem: Mirari licet ad n. 2. a C. BAUHINO relatum esse.

5. **ASTRAGALUS** foliis ovato lanceolatis sericeis & splendentibus T. V.

Inter icones SCHEUCHZERI fuit *Astragalus alpinus magno flore ex coeruleo purpurascens*, quem ob altos & villosos caules, totumque habitum hunc nostrum fuisse conjicio.

Astrogalus Alpinus acuti folius ochroleucus.

In carumine faxoso *M. Neunenen*.

Radix, uti priorum, lignea, & multiceps. Folia & scapi florigeri ex radice; pinnae decem & ultra, ex ellipticis lanceolatae, splendido sericeo villo incanae. Scapi semipedales, firmi, spica densa. Calyx latus, vesicarius, splendens argenteo villo. Flos de more longo vexillo &c. violaceus, absque splendore. Siliqua sericeo villo nitens. Conf. It. Helvet. n. LXXXIII.

6. **ASTRAGALUS** caule erecto, ramoso, spica purpurea nitente, terminato.

Astragalus alpinus Helveticus SCHEUCHZ. It. IV. p. 330. non vero c. B.

Astragalus alpinus perennis flore purpureo magno TIT. It.

Astragalus alpinus spica erecta purpurea speciosa HALLER. Comm. Lit. Nor. 1734. hebdom. 26. 1736. p. 101. T. I. f. 2. Icon. T. XIV.

Passim in alpidibus. In summis rupibus *M. Stokhorn & Neunenen*. In *Gemmio* abunde supra *Spitalmatte*. HUBERUS in pascuis subalpinis *Albulae M.* infra *Weissenstein*. In *M. Glaronensibus* I. GESNER.

Radix lignea, brachiata, multiceps. Caules erecti, ad pedem usque, ramosi, foliosi, & florigeri, qualis icon est SCHEUCHZERIANA, quam I. G. misit, in altioribus alpium humillimi. Pinnae ad paria 9. Spica densa, per maturitatem nutans. Calyx dentibus longis, subhirsutus. Flos Hedyfari, purpureus, splendens, vexillo reflexo, cordato, carinae rostro, pariter ad obtusum angulum, ultra vexillum producto, alis non auriculatis. Verum siliqua, quantum potui videre, non articulata est. Quare, ob analogiam habitus, cum Astragalis reliqui.

7. **ASTRAGALUS** angustifolius, caule erecto, ramoso, spica erectis caulem terminantibus, violaceis.

Onobrychis purpureo flore CLUS. Pann. p. 751. cum bona iconē p. 752. RAJ. p. 937.

Onobrychis I. CLUS. Hist. p. CCXXXIII.

Onobrychis prima Clusii TAB. p. 513.

Onobrychis spicata purpureo flore I. B. II. p. 337.

Astragalus purpureus perennis spicatus Pannonicus MORIS. II. p. 106. T. 2. f. 2. PLUKN. I. R. H. TILL. TIT.

In herbosis circa *Leucam*, & inde versus *Siders*, trans *Rhodanum* abunde.

Radix ramosa, lignea, multiceps. Caules foliosi & ramosi, erecti, cubitales, etsi in macilentiori solo vix multum adscendant. Pinnae decem, & quindecim, pubescentes parca lanugine, longae, ellipticae. Spica caulem terminat, brevis & densa. Flores erecti. Calyx villosus, longus, albicans. Flos uncialis, stricto longissimo vexillo, colore ex violaceo purpurascens. Vascula dicuntur brevia esse & turgida.

8. **ASTRAGALUS** acaulos, foliis peracutis, calyce & fructu villoso. T. XIII.

An *Astragalus Pyrenaicus incanus, foliis viciae flore sulfureo* SCHOL. Bot. p. 243. PLUKN. p. 59. T. 79. f. 5. Non videtur, ob folia in fine lateſcentia, scapum brevem.

Astragalus Pyrenaicus Barbae Jovis folio non ramosus flore ochroleuco glomerato I. R. H. SCHEUCHZ. It. IV. p. 330. ex icone.

Et *Astragalus alpinus foliis viciae angustioribus flore ochroleuco* EIUSD. It. I. p. 31.

Et *Astragalus alpinus, ramosus, hirsutus, flore ochroleuco* EIUSD. It. VII. p. 506. Nam, licet non ramosus sit noster, in *Gemmio* tamen *M.* nascitur, ubi non alium ochroleuco flore reperi.

Passim in alpinis. Reperi in *Gemmio*, in exiguo herboſo recessu rupium, sepe distincto a via regia: in descensu *M. Scheideck* ad ripam rivi *Rychenbach*. In alpidibus *Surenensibus* & *Engelbergensibus* SCHEUCHZER. In alpidibus *Lepontiis* IDEM. HUBERUS in ascensu *Albulae M.*

Radix brachiata, multiceps. Caules nulli, praeter capita radices. Pinnae duodecim & plures, vicinae, subhirsutae, flavescentes, ex ellipticis argute acuminatae. Scapus floralis semipedalis. Spica densa; calyx valde hirsutus, vexillum strictum, sine cordato, ochroleucum, multo longius alis & carina, quae bipes est, reliquis petalis brevior, rostro obtuso, sed spinulam pro appendice educente. Totus flos ochroleucos est, nisi quod rostrum carinae duabus virentibus maculis distinguitur. Siliqua bilocularis, pene ovata, sed acutior, inflata, transversim rugosa.

9. **ASTRAGALUS** caule brevissimo, foliis ex ovato lanceolatis, spica purpurea laxiori.

Onobrychis montana IIII. CLUS. Pann. p. 755.

Onobrychis IIII. EIUSD. Hist. p. CCXL. Ita ex consensu I. B. & reliquorum. Sed ego, fa-teor, mallet eam cum BAUHINORUM synonymis inde descriptis, transferre ad speciem 2. Confer figuras, & siliquas, maxime, & judica.

Onobry-

Onobrychis Clusii IV. TAB. p. 514. PARK.

Astragalus quidam montanus, vel *Onobrychis alius* I. B. II. p. 339. EXCLUSIO. RAJ. p. 937.

Syll. exter. p. 73. I. R. H.

Astragalus perennis floribus viciae majoribus coeruleo purpurascens, vel foliis *Tragacanthae* coeruleo purpurascens (per errorem) H. OX. II. p. 106.

An *Astragaloides alpina* purpurea villosa pumila foliis brevioribus acuminatis caulibus simplicibus nudis TILL. p. 19. T. 14. f. 3. Non repugnat, sed noster est bilocularis.

An *Astragalus incanus saxatilis hirsutus minor*, acuminato folio, flore purpurascens TIT. It.

Astragalus pedunculis folio longioribus, floribus laxè spicatis erectis ROYEN. p. 392.

Non rarus in montium Helveticorum saxosis culminibus. RAJUS in *M. Thuri*, SCHEUCHZER in *Surenensium* alpidibus, ego in *Gemmio* abunde, in *Neunenen* &c.

Radix brachiata, valde multiceps, squamosis capitibus. Caules humiles, paucis ramis, in scapos terminantur. Folia dense congesta, breviter, ex ovatis argute acuminata, parium duodecim &c. leniter pubescunt. Racemus brevis: calyx ex fusco viridis, levis. Flos ex rubro purpureus. Petala pene aequalia. Vexillum amplum, reflexum, alae longae, auriculatae, purpureae. Carinae coeruleae rostrum peracutum. Siliqua brevis, tumida, bilocularis.

10. ASTRAGALUS caule ramoso, procumbente, floribus ex albo & coeruleo variis.

I. *Astragalus Tragacanthae folio ramosus flore coeruleo glomerato* SCHEUCHZ. It. IV. p. 330. MILLER. Ita ex coloribus floris & SCHEUCHZERI verbis colligo. Verum, inter icones a I. GESNERO missas, cum hoc nomine planta fuit habitu diverso, foliis ellipticis, peracutis, & ita hirsutis, ut ferrata pingantur, siliquis longioribus, acuminatis, erectis. An mala icon? an icon pertinet ad speciem 9. cujus similior est?

Astragalus alpinus, foliis viciae, ramosus & procumbens, flore glomerato, oblongo, coeruleo I. R. H.

Astragalus alpinus, foliis viciae, ramosus & procumbens, flore glomerato, oblongo, albo coeruleo SCHEUCHZ. It. VII. p. 509. cum iconè non optima.

Astragalus alpinus minimus LINN. Lap. n. 267. T. 9. f. 1.

Astragalus pedunculis folio longioribus floribus laxè spicatis pendulis LINN. Cliff. p. 362. ROYEN. p. 392.

Minus rarus prioribus. In adscensu *M. Scheidek*, & omnibus pratis vallis *Grindelwald* abunde. In adscensu *Gemmii*, qua ex valesia Venitur. In *M. Lunae* HUBERUS.

Radix minor, quam priorum. Caules procumbentes, ramosi, dodrantes, scapis tamen erectis. Foliorum pinnae decem, omnes accurate ovatae, aut obtuse acuminatae, ut *Viciae sepium*, leviter subhirsutae. Spicae florales quatuor unciarum, latiores, minus densae, pene umbellatae. Calyx latus, fuscus. Vexillum emarginatum, album, extrema parte late coerulea, vix carina longius. Alae albae, exiguae. Corona alba, rostro coeruleo, modice acuto. Siliqua pendula, pilis nigris hirta, ovalis, inflata, bilocularis, de more.

11. ASTRAGALUS ex alis foliorum spicifer, siliqua ovali, turgida, stylifera.

Cicer sylvestre MATTH. p. 418. bene CAM. Epit. p. 205. optime, RAJ. Syll. p. 96. Hist. p. 935. ZWING. p. 537. ex CAM.

Cicer sylvestre primum DOD. p. 525. TAB. p. 429.

Cicer sylvestre herbariorum LOB. Ic. II. p. 73.

Cicer sylvestre I. Dalechampii LUGD. p. 464. bene, & p. 463. ex MATTHIOLO.

Cicer sylvestre majus THAL. p. 34.

Cicer sylvestre multifolium I. B. II. p. 294.

Cicer sylvestre foliis oblongis hispidis majus C. B. P.

Astragalus luteus perennis siliqua gemella rotunda vesicam referente MOR. II. p. 108. ic. T. 9. f. 9. I. R. H. GARID. &c.

Glaux RIVIN. T. 108. foliis nimis acutis.

β Varietas minor THAL. C. B.

Astragalus leguminibus subglobosis, caule erecto, floribus spicatis CLIFF. p. 362. ROYEN p. 392.

In agris calidioris Helvetiae. RAIVS non longe a *Gex* versus *Genevam*. Ego circa *Mathod*, & *S. Aubin*.

Radix crassa, dulcis. Caules ramosi, procumbentes, cubitales, & ultra, cavi. Folia pinnata, parium duodecim & ultra. Pinnae ovales, hirsutae. Scapi ex alis foliorum, triunciales spica longior, neque densissima. Calyx hirsutus, nigricans, segmentis capillaribus, hispidis. Flos ochroleucos, vexillum reliquis petalis longius, plicatum. Alae auritae, carina longiores: carinae rostrum vix recurvum. Siliquae pene ovales, inflatae, biloculares, stylo persistente.

*12. ASTRA-

*12. ASTRAGALUS Monspeliano candidior, five Onobrychis quibusdam I. B. p. 337.

In Saleva M.

A Monspeliano (n. 2.) differt foliis candidioribus, interdum longioribus & majoribus, pilis non longioribus; caulibus, sed non multo, majoribus, floribus, si recte meminit I. B. multo pluribus, purpureis, densa pilorum lanugine hirsutis.

Figura addita vix permittit, ut sit *Vulneraria* prima, & si citet LVGDVNENSES: Propior est Astragalo nostro n. 5. Sed vix quidquam definitio.

I. GESNERVS icones misit, ex SCHEUCHZERIANIS, cum his nominibus

*13. ASTRAGALUS alpinus Tragacanthae folio ramosus flore coeruleo glomerato.

Huic folia pilosa, ovato lanceolata; flores parvi. Siliquae hirsutae, longae, erectae.

Existimo pertinere ad n. 9.

*14. ASTRAGALUS quidam montanus vel Onobrychis aliis.

I. GESNER in Rhaetia ad ripam *Rheni* & in montosis.

Huic magna radix, folia exigua, laxa, ovato lanceolata; scapus altior. Flores magni, amplissimo vexillo. Non videtur inter meos esse.

Porro ASTRAGALUS alpinus Tragacanthae folio ramosus, a I. GESNERO distinguitur, quem tamen & ipse in *Gemmio* natum recenset, tum in alpp. *Abbatiscellanis*.

ASTRAGALOIDE S.

TOURNEF. T. LINN. Coroll. p. 972.

PHACA ROYEN. p. 390.

Ab Astragalo differt filiqua uniloculari perpetuo inflata.

I. ASTRAGALOIDES caule erecto, ramoso, filiquis semiovalibus.

Polygalo similis luteo flore in montibus GESN. add. ad Hort. p. 260 b.

Astragalus recticaulis hirsuta I. B. II. p. 334. bene, SCHEUCHZ. It. IV. p. 330. cum malis synonymis.

Cicer montanum lanuginosum erectum C. B. Prodr. p. 148. RAJ. Syll. ext. p. 96. Hist. p. 918. *

Astragaloides alpina hirsuta erecta foliis viciae floribus dilute luteis TILL. p. 19. T. 14. f. 2. bene

SCHEUCHZER in M. *Lucumonio* prope *Lago di Rottam*. HUBER in pascuis subalpinis *Albulae* M. & in pratis prope *S. Moriz*. C. BAUHINUS in montibus supra thermas *Leucenses*.

Caulis erectus, ramosus, pinnarum paria decem, & ultra, distincta, simillima vero sunt Astragali II. ex ovatis obtuse diminuta, spinula ex nervo exeunte, hinc glabra, inde incana. Scapi ex alis foliorum palmares. Calyces nigri, glabri, superne valde exsecti. Spica rara. Flores penduli. Galea stricta, plicata, reliqua petala comprehendit paulo longior. Alae strictae, carinae aequales. Carina longo ungue reflexo, obtuso mucrone. Siliqua compressa, semiovalis, incurva. Semina pauca, reniformia, ex longis funiculis.

VULNERARIA

TOURNEF. T. 2II.

ANTHYLLIS LINN. n. 601.

Character essentialis est in foliis digitatis umbellam densam florigeram comprehendentibus, & fructu intra calycem latente exiguo, monospermo. Calyx enim inflatus, & vexilli longus unguis, & exigua pars floris ex calyce eminens, ex vulgari specie desumuntur, in nostra vero I. sunt diversissima.

I. VULNERARIA foliis pinnatis aequalibus, sub umbella palmatis.

An *Onobrychis* quorundam CLUS. Hist. p. 468.

Astragalus tertius EIUSD. Hist. CCXXXIV? Ita I. B. & RAJ. sed descriptio nimis obscura est.

An *Astragalus Monspeliaco candidior* & *Onobrychis aliis* I. B. II. p. 339. cum citet LVGD. Ita RAJ. sed tunc oportet iconem alienam esse, RAJ. Syll. p. 73. Hist. p. 939.

Loto affinis candidior pusilla pinnatis foliis floribus in orbem dispositis PLUKN. p. 227.

II. *Astragalus purpureus* LUGD. p. 1347. ex Jura M. cum icone non pessima.

Astragalus villosus floribus globosis C. B. P. ZWING. SCHOL. BOT. MAGNOL.

Astragalus purpureus montanus LOB. Ill. p. 60. PARK. p. 1085. cum icone LOBEL.

CCCC

Orbus

Orobis villosus floribus globosis H. ox. II. p. 97.

Loto affinis pumila pinnatis argenteis foliis floribus coeruleis globosis FLUKN. p. 227.

Barba Jovis pumila villosa flore globofo purpureo BREYN. Prodr. II. p. 48. I. R. H. GARID. p. 55.

ic. 13.

I. B. & RAIVS in M. Saléva. Habeo a D. GAGNEBIN, lectam in alpibus Cottis.

Radix crassa, multiceps, uti solet in Astragalis alpinis. Folia pinnata, decem, duodecim parium, pinnae ex ellipticis lanceolatae, longe sericeae. Scapus palmaris hirsutus, uno pari foliorum pinnatarum vestitus, terminatus capite densissimo. Sub capite duo folia lata, integra, semidecemfida, uti Vulnerariae. Calyx lanuginosus, capite duo folia lata, integra, semidecemfida, uti Vulnerariae. Calyx lanuginosus, nitens, tubulosus, longis, sericeis, dentibus. Vexilli unguis longis, bractea reliquis petalis longior, purpurea. Alae breviores, strictae. Carina brevissima, rostro obtuso. Siliqua subrotunda semicircularis, mucronata, monospermos (BREYN.) semen ovale, multo minus.

2. VULNERARIA foliis ad terram simplicibus ovatis, ad caulem pinnatis.

Vulneraria rustica GESN. Hort. p. 287. cum descriptione, I. B. II. p. 362. T. aut. de Par. p. 174.

I. R. H. (cum caractere T. 211.) MAGN. Char. p. 286. ZANICHELL. p. 281. ic. 59. male.

Anthyllis leguminosa CLUS. Pann. p. 744. Hist. p. CCXXXII. obiter absque icone, RAJ. p. 922.

Anthyllis lenti similis DOD. p. 552. absque foliis integris.

Anthyllis leguminosa Belgarum LOB. Ic. II. p. 87. ex DOD.

An *Quaedam in incultis* CAES. p. 250?

Lotus latifolia Dalech LVGD. p. 509.

Lagopodium flore luteo TAB. p. 925.

Loto affinis Vulneraria pratensis C. B. Bas. p. 94. H. ox. II. p. 181. &c.

Anthyllis RIVIN. T. 18.

Anthyllis foliis pinnatis, foliolis pluribus, terminatrici majori ROYEN p. 389.

β Varietas flore albo, plerisque foliis simplicibus.

Vulneraria nostra flore albo ex Gothardo CHERL. apud. I. B. I. c.

Astragaloides Helvetia PARKINS. p. 1086. cum icone.

Loto affinis, anthyllis Helvetica foliis clypeiformibus MOR. II. p. 182. cum icone T. 21. f. 6.

II. *Lagopodium flore albo* TAB. p. 534.

Vulneraria rustica flore albo I. R. H. GARIB.

Prior, flavo flore, ubique in pratis & apricis collibus provenit, ejusque varietas ochroleuco flore in Germania frequentior est: Altera in alpinis v. g. circa Thermas Leucenses: hanc in catalogo *Vulnerariam* flore purpurascens vocat SCHEUCHZER.

Radix multiceps; folia & caules congesti. Illa ad terram longe petiolata, ovalia, firma, subtili villo pubescunt, petiolus vero aut nullam, aut unam alteramve exiguum pinnam recipit. Ad caulem pinnata eadem, pinnis trium & quatuor parium, multo angustioribus, extrema impari, ampliori, ovali. Quae vero umbellae florali subjiciuntur, integra sunt, digitata, in arcum semiquinquefida. Caules pedales, non ramosi, aliquot conjugationes foliorum habent, pinnatorum, sessili origine. Flores densissime in umbellam congesti. Calyx inflatus, ovali tumore, villosus, dentibus supremis ad se invicem converfis, proximis, imo minimo. Petalorum ungues calycis longitudine, colorata vero pars vexilli & alarum exigua parte eminent. Maximum illud, sursum reflexum, ovatum, plicatum, intus lineis pictum flavum in vulgari, ochroleucum in β. Alae flavae, vix auritae, carina longiores, cui adhaerent. Carina bipes, rostro obtuso, purpura tincto in utraque varietate. Stamina decem, connata, non diadelphia. Siliqua pediculata, & tamen calyce brevior, tuba praelonga simplice, globulo finita.

Dicitur adstringere, & tota ficca est.

D O R Y C N I U M.

TOURNEF. T. 2II. LINN. n. 602.

Calycis latiusculi dentes pene aequales. Vexillum majus, cordatum, alae carina longiores. Carina sima, rostro obtuso. Siliqua subrotunda, acuminata, uno alterove semine foeta.

I. DORYCNIUM foliis quinatis.

Dorycnium falso dictum GESN. Hort. p. 257. Coll. p. 74 b.

Dorycnium Hispanicum CLUS. Hispan. p. 201. 202. Hist. p. 100. TAB. p. 530.

Dorycnium Monspelienstum LOB. Ic. II. p. 51. advers. p. 389. cum propria icone.

Glaux

DICOTYLED. STAMINIBUS DUPL. SESQUITERT. 571

Glaux CAES. p. 245.

Dorycnium Monspelienſe Dal. LUGD. p. 1724.

Trifolium album anguſtifolium floribus velut in capitulum congeſtis C. B.

An *Glaux* P. ALPIN. EXOT. p. 387.

Dorycnium Monſpeſſulanum fruticoſum 1 B. I. p. 388. RAJ. p. 969.

Latus πολυκερατος fruteſcens incana ſiliculis ſubrotundis erectis H. OX. II. p. 178.

Dorycnium foliis digitatis ſeſſilibus LINN. Cliff. p. 371. ROYEN p. 389.

II. An *Lotus pratensis purpurea* LUGD.

Trifolium parvum quoddam ſ. lotus pratensis purpurea 1. B. II. p. 379? Non recedit.

Inter *Curiam & Rhenum* C. GESNER.

Caulis fruticosus, ramosus. Folia verticillata, ſubhirsuta, Gallii minoris, pariter in ſpinulam exeunt, ante finem dilatata. Flores ex alis foliorum ſummisq; ramis umbellatis perexigui. Calyx leniter villoſus. Vexillum & alae albae . . . Carina ſaturato rubro colore tineta.

L O T U S.

TOURNEF. T. 227. LINN. II. 600.

Calycis ſegmenta duo ſuperiora majora, hiatu diſtinguuntur a tribus inferioribus rectoribus, propioribus. Vexillum reliquis petalis majus, ſubrectum, ovale, plicatum. Alae carina paulo breviores, amplo ſine. Carina connivens, bipes, roſtro longo, & acuto. Tuba ſimplex: Siliqua recta, cylindrica, ad quodlibet ſemen contracta, & quaſi ſepto diſtineta, toroſa. Addi poteſt omnino, ſcapum terminari folio, cui flores, ſive unicus fuerit, ſive corona umbellata, inſident, uti in ſequentibus generibus. Folia ternata, ut in Trifoliato genere, niſi quod aures cauli adpoſitae, quae Trifoliis & Medicis minores, aut alterius fabricae ſunt, hic ſimiles ſint foliis reliquis, & iisdem adnumerentur.

1. LOTVS ſcapo unifloro procumbente, ſiliqua quadrangula.

I. *Lotus ſiliquofus luteo flore* CLUS. Pann. p. 763.

Lotus pratensis ſiliquofus CLUS. p. CCXLIV. diſtinguit a Narbonenſi.

Trifolium ſiliquofum TAB. p. 518.

Polygala CAES. p. 245.

Lotus pratensis ſiliquofa major & durior I. R. H.

II. *Lotus trifolia pratensis ſiliquofa Monſpelienſium* LOB. adverſ. p. 385. Ic. II. p. 42. cum mala icone.

Lotus ſiliquofa trifolia Monſpeliaca TAB. p. 509. ex LOB.

Lotus ſiliquofus luteus minor & mollior I. R. H. ZANICHELL. p. 171. ic. 164. TILL. &c.

I. II. *Lotus ſiliquofa lutea Monſpelienſis* 1. B. II. p. 359. RAJ. p. 967. FLUKN. &c.

Lotus pratensis ſiliquofus luteus C. B. MAGN. Char. p. 291. &c.

Lotus ολιγοκερατος τετραγωνολοβος perennis Monſpelienſis luteo flore H. OX. II. p. 176. T. 18. f. 6.

Lotus tetragonolobus RIVIN T. 79. bene.

Bernae non rara v. g. paulo ultra *Seelhofen* in pratis paludosis: In *Eymatten*. Ad pedem M. *Salève*, circa *Weiffenburg* &c. In *Subſylvania* circa *Saxlen* SCHEUCHZER.

Caules humiſuſi. ramoſi, pedales. Folia duo ad caulem majora reliquis, ovato lanceolata, tria ex petiolo, glauca, ſubhirsuta, firma, eorum medium pene quadrangulum ex duobus triangulis componitur, quorum primum longius, alterum pene rectangulum eſt. Scapi ex alis foliorum uniflori. Calyx longus, paulatim dilatatus, amplis laciniis, hirsutis. Flos unciali major, ochroleucos. Vexillum majus, reflexum, cordatum. Alae retrorſum auriculatae, Carina bipes, recurva, obtuſo ſine. Siliqua longa, nigra, quadrangula, alis elevatis.

2. LOTUS floribus umbellatis, ſiliquis pendulis, caule erecto.

I. *Meliloti majoris quarta ſpecies* TRAG. p. 521. abſque icone.

Lotus pentaphyllos major flore luteo ſplendente C. B. T. aut. de Par. p. 284. I. R. H. &c.

Lotus pentaphyllos fruteſcens C. B. Baſ. p. 94.

II. *Loti pentaphylli ſpecies major* GESN. Coll. p. 87. *hirsuta* Hort. p. 265 b.

Lotus pentaphyllos major alter C. B. Baſ. p. p. 94. I. R. H.

I. II. *Loti corniculatae major ſpecies* 1. B. II. p. 355. cum icone, RAJ. p. 968.

Lotus RIVIN T. 76. bene

Lotus πολυκερατος lutea minor foliis & ſiliquis hirsutis longioribus & tenuioribus MOR. II. p. 177.

III. *Lotus pratensis major glaber* VAILL. p. 120.

In ſylvis, & locis udis. Speciem n. I. GESNERUS pro rara legit in *Rheinthal Haſlethal* &c. Caulis erectus, tripedalis, & ultra. Folia ad caulem bina, tria ad pediculum,

magis ovata, mollia, glauca, glabra aut subhirsuta. In summis ramis, ex longis scapis, folio infidet corona sive umbella rarior florum. Flos flavus. Calyx difformis, laciniis perangustis, inferioribus rectis, & sibi propioribus. Vexillum erectum, pene ovatum, plicatum, in acutiem connivens, lineis rubentibus distinctum. Alae paulo breviores, amplae, auriculis brevibus, obtusis. Carina bipes, longo & acuto rostro. Siliqua cylindrica, intersecta, absque alis membranaceis.

* LOTVS pentaphyllos major hirsutiae candicans MURALT. p. 722. an vere differt? Indicat in alpp. *Toggicis*.

266 3. LOTVS floribus umbellatis, siliquis pendulis, caule procumbente.

Melilotus Germanica FUCHS. p. 527.

Meliloti exiguae species altera TRAG. p. 592. &

Melilotus nobilis EIUSD. p. 594.

Trifolii species humistrata CORD. Diosc. p. 53.

Loti pentaphylli species minor GESN. Hort. p. 265.

Loti vel Meliloti species quaedam inodora GESN. Coll. p. 87.

Melilotus inodora foliis ternis a caule remotis &c. GESN. Tab. Coll. p. 89 b.

Trifolium corniculatum DOD. Cereal. p. 203. primum Hist. p. 573. bene

Melilotus coronata, Trifolium corniculatum LOB. Ic. II. p. 44. ex DOD.

Melilotus CAES. p. 244.

Trifolium siliquosum minus TAB. p. 519. bene

Lotus corniculata glabra (& hirsuta) minor I. B. II. p. 355.

Lotus f. melilotus pentaphyllos minor glabra c. B. Bas. p. 94. I. R. H. ZANICHELL. p. 170. ic. 280.

Lotus πολυκαρπός lutea minor foliis & siliquis glabris crassioribus & brevioribus H. OX. II. p. 177.

Lotus corniculata glabra minor RAJ. p. 967. T. aut. de Par. p. 112.

Lotus caule herbaceo, florum capitulo depresso, leguminibus decumbentibus teretibus LINN. Cliff. p. 322. ROYEN. p. 388.

β *Lotus pentaphyllos minor longioribus & angustioribus foliis* I. R. H. VAILL.

γ Flore viridi c. B. (sed flores exsiccati hunc colorem induunt, neque, puto, recentes virides visi sunt.

δ *Lotus corniculata hirsuta minor* I. B. I. c. I. R. H. MAPP.

Nihil vulgatus ad vias. Varietas β & δ circa *Mathod* in agris.

Caulis ramosus & brachiatus, procumbens. Folia pene uti priori, glabra, & scapus folio terminatus. Coronae magis multiflorae. Flos similis, frequentius, dum immaturus est, purpureo colore tinctus. Siliqua cylindrica, compressior, feminum septula exigua, & ipsa femina subrotunda, maculosa.

ORNITHOPODIUM.

TOURNEF. T. 224. LINN. II. 598.

Cum Loto convenit floribus in origine folii sessilibus, umbellatis, & siliqua, quam paulo manifestius habet distinctam sulcis transversalibus, in doliola quasi ovata, quae singulatim abrupuntur. Finis siliquae recurvus, acutus, solidus. Sed calyx longior, tubulatus, bipartitus est, parte superiori longiori breviter bifida, inferiori breviori, trifida. Vexillum reliquis petalis majus, reflexum. Carina obtusa, absque rostro, fissilis & duplex.

1. ORNITHOPODIUM foliis pinnatis, ungue siliquae brevi, flore albescente.

Ornithopodium GESN. Hort. p. 270. sed vereor, ne sit ferrum equinum nostras, DODON. Cereal. p. 155. Hist. p. 544. LUGD. HOFM. BLAIR miscell. p. 111. cum descr. &c.

Ornithopodium, Polygala Dioscoridis LOB. ic. II. p. 81.

Ornithopodium flore flavescente I. B. II. p. 350. alia icon.

Ornithopodium majus c. B. Bas. p. 97. I. R. H. OX. II. p. 124. I. R. H. WAGNER.

Ornithopodium foliis pinnatis articulis seminum subrotundis levibus LINN. Cliff. p. 364. ROYEN. p. 383.

β *Ornithopodium minus* c. B. PARK. &c. Conjungit RAIVS, quem vide.

GESNERUS circa *Tigurum* locis apricis. c. B. inter *Neubaus* & *Oetlingen*.

Caules ramosi, prostrati, ad terram adpressi. Folia pinnata, pinnis ad decem conjugationes habentibus: ovata, mollia, hirsuta. Vexillum albidum, intus lineis rubellis striatum, alae albae, carina lutea. Florum fere ternorum umbellae infident initio

DICOTYLED. STAMINIBUS DUPL. SESQUITERT. 573

initio folii. Siliqua curvula, hirsuta, cute rugosa, & quasi venosa: A Scorpioide leguminosa paucioribus foliis distinguitur, & flore rubello.

FERRUM EQUINUM.

TOURNEFORT. T. 225.

HIPPOCREPIS LINN. n. 596.

Flores in umbellas in scapis nudis. Siliqua plana, falcata, lunatis facta seminum conceptaculis, inter quae ipsa profundis deliquiis excinditur. Vexilli longus unguis, ut in sequentibus, intervallo distat a carina, bractea reflexa. Alae vix auritae, paulo longiores carina, quae bipes est, rostro acuto. Calycis pars duperior bidentata, inferior tridentata.

I. *FERRUM EQUINUM* filiquis umbellatis utrinque emarginatis.

Sferra cavallo CAM. Epit. p. 642. figura exterior. *sylvestre Germanicum* EIUSD. Hort. p. 160.

Ferrum equinum comosum s. capitatum COLUMN. p. 302. ic. p. 301. bene. H. OX. II. p. 118.

HOFM.

Hedysarum minus TAB. p. 516. ex colore

Ornithopodio affinis, vel potius soleae vel ferro equino herbae. I. B. II. p. 348.

Ferrum equinum Germanicum, filiquis in summitate C. B. Baf. p. 97. RAJ. p. 930. T. aut. de Par. p. 80. I. R. H. GARID. ic. 33. ZANICHELL. p. 100. ic. 72.

Ferrum equinum comosum PARK. RIVIN. T. 97. PETIV. Mus. n. 52.

Hippocrepis leguminibus pedunculatis confertis margine exteriori repandis ROYEN. p. 384.

Passim in apricis viarum aggeribus, v. g. prope Bernam, eundo ad *Muri*, ad sylvulae initium, ad sinistram: in isthmo *die Enge*, e regione Castris *Reichenbach*. Circa *Mathod* abunde. In *M. Muteto*, *Dolaz* &c.

Foliorum conjugationes ad quinque & ultra, extremo inpare: glauca sunt, glabra, firmula, ovata, sine quasi resecto. Caules prostrati, ramosi. Scapi longi. Flos flavus: & filiquae undulatae, minus pulchrae, serpentum in morem flexae, duobus ad quatuor fere articulis, externe fuscis hispidis, & tumentibus.

CORONILLA.

TOURNEF. T. 419. EMERUS T. T. 418.

CORONILLAE Sp. LINN. n. 599.

Florum umbellis cum prioribus convenit, & cum proxima vexillo a reliquis petalis intervallo disjuncto, rostro carinae acuto. Differt filiqua longissima, strictissima, recta, intersecta transversim inter bina quaeque semina angustiori septo. Calyx pariter tantum quadrifidus, in multis.

I. *CORONILLA* humillima frutescens filiquis articulatis, pendulis.

Lotus enneaphyllos Dalech LUGD. p. 510. commode

An *Quaedam gracili solo* CAES. p. 249?

Ferrum equinum Gallicum filiquis in summitate C. B.

Polygalon Cortusi I. B. II. p. 351. RAJ. Cant.

Polygala enneaphyllos MORIS. II. p. 120. T. 10. f. 6.

Ferrum equinum Gallicum PARK. RAJ. p. 925.

Coronilla minima I. R. H. aut. de Par. p. 191. SCHEVCHZ. It. I. p. 34. TILL. GARID.

Coronilla montana RIV. T. 93. ex icone

Coronilla leguminibus teretibus unguibus corollae brevibus, caule fruticoso LINN. Cliff. p. 363. ROYEN. p. 386.

II. Omnino nostram referunt, etsi fruticoso habitu distinguat TOURNEFORTIUS.

Polygala Valentina CLUS. p. 98. I. EIUSD. Hisp. p. 197.

Coronilla s. colutea minima Polygala Valentina prima Clusii LOB. ic. II. p. 87. ex CLVS.

Colutea scorpioides IV. minor TAB. p. 1092. &

Polygala Valentina Clusii EIUSD. p. 1093.

Polygala altera C. B.

Coluteae parva species Polygala Valentina Clusii I. B. I. P. II. p. 383.

Colutea seu Polygala Valentina prima H. OX. II. p. 122.

Colutea minima seu coronilla RAJ. p. 924. Syll. exter. p. 104.

Coronilla s. Colutea minima I. R. H.

An III. *Astragali persimilis palmaris pusilla planta* LOB. Adv. p. 404. Ic. II. p. 84. cum icone propria.

An forte haec fuerit *Meliloti sylvestris species humilis* GESN. Coll. p. 90?

In adscensu ad *M. Falconarium*, ad *M. Leitern* Valesiae. HUBERUS inter thermas

Fabarias et Vettis. SCHEUCHZERVSN. I. in saxosis vallis *Angelimontanae*, & II. ad lacum *ri-varium*. RAIUS in adscensu M. *Salve*.

Toto habitu refert *Ferrum equinum* nostras, caulibus tamen durioribus est, foliis firmis, pulposis. Flores minores flavi. Calyx valde patulus, & brevibus denticulis. Siliqua brevissima, curvula, in portiones divisa, doliorum similes, sed angulosas, sine unguiculato.

2. **CORONILLA** herbacea, filiquis articulatis pendulis, flore suaverubente.

Icon exstat apud DORST. p. 185.

An *Pelecinus sylvestris* GESN. Tab. Coll. p. 95.

Ornithopodium majus DOD. p. 544. absque icone.

Securidaca altera I. CLUS. Pann. p. 478. bene

Securidacae II. prior species EIUSD. p. CCXXXVII.

Securidaca altera CAES. p. 248.

Hedysarum purpureum TAB. p. 516. bene

Melilotus quinta Tragi I. B. II. p. 349.

Securidaca dumetorum major flore vario filiquis articulatis C. B. Basf. p. 97. HOFM. ZWING. &c.

Securidaca major articulata RAJ. p. 925. Syll. exter. p. 231.

Polygala dumetorum major filiquis articulatis flore vario H. OX. II. p. 119.

Coronilla herbacea flore vario T. aut. de Par. p. 190. I. R. H. MAGN. Char. p. 288. GARID. p. 129. ic. 25.

Coronilla flore vario RIVIN. T. 94. bene RUPP. DILL. &c.

Coronilla leguminibus teretibus torosis unguibus corollae brevibus caule herbaceo LINN. Cliff. p. 363. ROYEN. p. 368.

Sainfoin commun SPECT. de la NAT. vol. III. p. 29.

Circa *Basileam*, *Mathod*, *Biennam*, in M. Dessenfi, & in agro *Aventico* frequens.

Caules magis eriguntur, brachiati, cubitales, & ultra. Pinnarum paria quinque & ultra, pariter glauca, glabra, ovata, resecto, aut emarginato apice, spinula ex nervoeducta. Scapus aphyllus, biuncialis. Corona densa, viginti florum. Flos speciosus. Calyx patulus, brevissimus, bilabiatus, duobus dentibus superioribus ab inferioribus hiato divisus. Vexillum petiolatum, purpureum. Alae carnea, amplae. Carina stricta, alba, rostro acuto nigricante, bipes. Siliquae praelongae, valde strictae, articulatae, acutae, sine unguiculato: In articulo quolibet pars exterior cava est, in interiori vero semen cylindricum, obtuse terminatum.

* 3. **SECURIDACA** altera II. CLUS. p. 749.

Securidacae II. altera species EIUSD. Hist. p. CCXXXVII.

Polygala Gesneri affine caput gallinaceum I. B. II. p. 334. RAJ. p. 928. Ita RAIUS. Verum si haec planta est, erit *Onobrychidis* species, quod non posse admitti CLUSII icon demonstrat.

Securidaca minor dumetorum pallide coerulea C. B. Basf. p. 97. LOESEL ZWINGER.

Polygala dumetorum, minor, filiquis articulatis, pallide coerulea H. OX. II. p. 120. T. 10. f. 5.

PENNAEUS in *Genevensi* (puto *Genuens*) ditione, non procul *Ponte tremulo*. C. B. in M. Muteto & Crenzsch.

„CLUSIUS ex icone & planta sicca. Caules ramosi, cubitales & ultra. Folia ciceris modo binata, sed minora, inpare extremo. Flores in summis caulibus glomeratim cohaerent, rubentes ex candido. Siliquae monospermae, altero articulo inflexo instar securis.

Basileensis planta procul dubio eadem est secundae, neque valde crediderim CLUSIANAM diversam reperiri.

4. **CORONILLA** caule duriori erecto, filiquis articulatis pendulis, flore luteo.

Colutea scorpioides altera CLUS. Pann. p. 96. Hist. p. 98.

Colutea scorpioides tertia TAB. p. 1092. EXCLUSIO.

Colutea scorpioides quibusdam sive Polygala Cortusi similis planta sed major I. B. I. P. 2. p. 382. quae comparatio optima est.

Colutea filiquosa minor coronata C. B. H. OX. II. p. 122. RAJ. p. 924.

Coronilla RIVIN. T. 92. RUPP. tamen montanam vocat, haec enim Jenae nascitur, teste planta, quam ab Ill. SOCERO TEICHMEIERO habeo.

STAEHELINUS circa *Rickenbach* agri *Basileensis*.

Caules multi, duri, erecti, bipedales & ultra. Folia glauca, glabra, pinnata, extremo inpare: pinnae amplae, quinque parium, extrema parte modo rotunde desinente, modo resecta, nervo in spinulam ducto. Scapus longus, umbellae densae quin-

DICOTYLED. STAMINIBUS DUPL. SESQUITERT. 575

fae quindecim saepe florum. Calyx de more, & flos flavus, brevibus auriculis alarum, mucrone carinae acuto. Siliquae uti in specie I. pariter unguiculatae, articulatae.

5. CORONILLA frutescens filiquis longissimis, obscurius articulatis.

Colutea scorpioides I. CLUS. Pann. p. 43. TAB. p. 1091. *elator* CLUS. Hist. p. 97.

Colutea scorpioides CAM. Epit. p. 541. optime LOB. adv. p. 405. Ic. II. p. 86. cum propria mala icone, LUGD. I. B. I. P. 2. p. 381. RAJ. p. 922. Syll. ext. p. 104. ZWING. p. 282. PETIV. Mus. n. 42.

Emerus CAES. p. 117. I. R. H. SCHEUCHZ. It. V. p. 425. MAPP. p. 97.

Colutea filiquosa sive scorpioides major C. B. Bas. p. 105. P. & C.

Colutea scorpioides elator & major frutescens H. OX. II. p. 122. T. 10. f. 7.

Coronilla major RIVIN. p. 95. RUPP.

WEINM. T. 405. icon c.

Coronilla corollarum unguibus calyce duplo longioribus ROYEN p. 387.

Magna copia in rupibus totius Jurae ubique: v. supra *Biennam*, circa antrum *la Motense*, circa *Clus* &c.

Frutex verus est, sepedalis & ultra, ramosus & brachiatus. Folia pinnata, glauca, glabra. Pinnae fere septenae, progrediendo majores fiunt, ovatae, ex vertice acuto petiolatae. Flores spicati, racemis paucifloris. Calyx brevis, latus, pulposus, patens, dentibus brevissimis. Flos pallide luteus. Vexillum reflexum, erectum, a reliquis petalis valde distans, cordatum. Alae auriculatae, carina potius breviores. Carina bipes, ampla, rostro acuto. Siliqua longa, articulis obscurius distincta, sine pariter ob permanentem tubam unguiculato. Articuli eadem ratione exterius vacui, intus pleni semine cylindrico.

* 6. CORONILLA

Colutea scorpioides I. *humilior* CLUS. Pann. p. 45. Hist. p. 97.

Colutea scorpioides II. TAB. p. 1091. ex CLUSIO.

Colutea filiquosa minor C. B.

Colutea scorpioides humilis I. B. II. P. 2. p. 382. RAJ. p. 924.

Colutea scorpioides humilior & minor H. OX. II. p. 122.

Emerus minor I. R. H. BOECL. MAPP. p. 98. qui vero huc refert *Coronillam montanam* RIV. ut videatur dicere de *Coronilla nostra* 4. sed male, quod vel solae filiquae breves demonstrant.

HAGENBACH circa *Dellsparg*. DIVERNOI in agro *Neocomensi*. In montibus ad lacum *Rivarium* SCHEUCHZ. Mea specimina sunt varietas prioris. Vere distinctam esse dubito.

C O L U T E A

TOURNEF. T. 481. LINN. n. 593.

Calyx ampliter resectus superne, brevissimis dentibus, uti prioribus. Flores similes, sed galea reflexa brevior: aures carina breviores, haec amplissima, rostro obtuso. Fructus autem pediculatus, ovalis, utrinque acutus, inflatus, membranaceus, feminibus in libero aere ex valvarum commissura pendulis, initio supernae partis commissurae aperto.

I. COLUTEA foliis obverse cordatis caule arboreo LINN. Cliff. p. 365. ROYEN. p. 374.

Cytisus GESN. Ind. p. 28.

Colutea FUCHS. p. 446. GESN. Coll. p. 69 b.

Colutea Theophrasti secundum aliquos GESN. Hort. p. 254.

Colutea MATTH. p. 783. pulchre, CAM. Epit. p. 540. DOD. p. 784. TAB. p. 1090. RIV. T. 20.

Colutea Theophrasti LOB. ic. II. p. 88.

Emeri alterum genus CAES. p. 117.

Colutea vesicaria I. B. I. P. 2. p. 380. C. B. RAJ. p. 1720. I. R. H. SCHEUCHZER It. V. p. 425. RUPP.

Supra *Serrieries* prope *Neocomum*. FABRICIUS circa *Curiam* Rhaetorum.

Frutex sepedalis. Folia pinnata, glauca, glabra. Pinnarum paria sex, septem, ultimo inpare: pene triangularia, ex basi vero petiolata sunt emarginata, nervo in spinulam educto. Flores racemosi, flavi. Vesicae amplissimae.

Alvum movet nauseosa, CONSTANT praef. ignavius quam *Senna* GESNER Epist. p. 92. cum dosis infusi sit integrae unciae GARID. Usus tamen scopo purgandi BARTHOL. *Dan. Med. Dom.* p. 229.

SECU-

PLANTAE PETALODEAE

S E C U R I D A C A

TOURNEF. T. 224.

CORONILLAE Sp. LINN. n. 599.

Facile distinguitur filiqua plana, futuris crassissimis, rectilineis, feminibus quadrangulis. Stylus ex summa filiqua longissimus.

I. SECURIDACA CAESALPIN. p. 248 RIVIN. T. 83.

Securidaca major MATTH. p. 890. non bene & flores facit purpurascens, CAM. Epit. p. 631. optime, ZWINGER p. 538.

Pelecinus securidaca GESN. Hort. p. 271.

Hedysarum primum DOD. Cereal. p. 159. Hist. p. 546 bene

Securidaca vera CLUS Hist. p. CCXXXVI. eadem icon.

Hedysarum f. securidaca major LOB. ic. II. p. 76. eadem, LUGD. p. 444. 445. ex MATTH. & DOD. & III. DOD. denuo.

Securidaca flore luteo filiqua lata oblonga I. B. II. p. 345.

Securidaca lutea major C. B. P. Bas. p. 97. RAJ. p. 921. Syll. exter. p. 231. I. B. H. MURALT. p. 733.

Securidaca vera, plurimis flosculis luteis corymbi modo dispositis, filiquis latis compressis, inter granum & granum junctis, feminibus quadratis H. OX. II. p. 80. T. 6. f. 10.

C. B. in M. Muteto & Crenzsch. Sed, fateor, suspicor eum vidisse Coronillam n. 4. quae agri Rauraci indigena est. MURALTUS in montibus.

Caulis cubitalis, brachiatus, infirmus. Paria foliorum octo, novem, saepe reclinata, quae quasi cordata sunt, sed recta, retuso fine & obscure emarginato, spinula ex nervo exeunte. Umbella densa, in scapis nudis. Calycis bipartiti segmentum superius breviter incisum, inferius longius & tripartitum. Flores flavi. Vexillum petiolatum, ovatum, subrectum, intus lineis rubris pictum. Alae carina longiores, ovatae, auriculis obtusis. Carina bipes, peracuto rostro, pallens. Tuba globulo terminatur.

G A L E G A

TOURNEF. T. 222. LINN. n. 584.

Calyx campaniformis, segmentis capillaribus longissimis. Vexillum breviter petiolatum, erectum, reflexum, cordatum, plicatum. Alae carina breviores, auriculis acutis. Carina bipes, rostro longo obtuso, sursum apertissima. Staminum vagina continua. Siliquae Emeri, strictae, articulatae, per intervalla tumentes, feminibus ex cylindro reniformibus. Tuba simplicissima, acuminata.

I. GALEGA DOD. Cereal. p. 164. Hist. p. 548. LOBEL. ic. II. p. 57. I. B. II. p. 342. RAJ. p. 911. RIVIN. T. 72. LINN. Cliff. p. 362. ROYEN. p. 386.

Galega sive ruta capraria MATTH. p. 739. bene CAM. Epit. p. 497. MURALT. p. 713. BLACKW. T. 92.

Ruta capraria GESN. Hort. p. 277 b.

Galega vulgaris CLUS. p. CCXXXIII. C. B. H. OX. II. p. 91.

Caprago CAES. p. 249.

Galega flore cinereo AICHST. aest. ord. 10. T. 12. f. 2.

Ruta capraria, foenum graecum sylvestre TAB. p. 135.

Galega vulgaris coeruleis floribus I. R. H. cum caractere T. 222. ZANICH. p. 166. ic. 248.

β *Flore albo* AICHST. HERM. I. R. H. &c.

J. GESNERUS retulit, sponte in Rhaetia ad rivos nasci. In M. Randenburgico circa Scaphusiam copiose MURALTUS.

Caulis firmus, erectus, frondosus, ad quinque pedes altus. Folia firma, glabra: pinnae paria novem, decem, extremo inpare: ovatae, aut longa ex ellipticis acutiores sunt, spinula ex nervo exeunte. Flores in scapis longis, nudis, spicati, spica reflexa. Vexillum & alae apice sunt coeruleo. Carina alba. Tuba longa & gracilissima. Siliquae erectae, scapo parallelae, ut in Turritide.

Pro alexipharmaca habetur, aqua maxime, quae cum vino stillavit, sed nihil in dotibus externis est, quod multum promittat virtutis. Acido abundat destillata GEOPROI III. p. 509.

HEDI-

H E D Y S A R U M.

TOURNEF. T. 225.

HEDYSARI LINN. n. 595. species filiqua articulata.

Calyx ex brevi campanula longos dentes emittit graciles, & superne hiat, segmentis vexillo cedentibus. Vexilli unguis crassus, bractea elliptica, emarginata, reflexa. Alae carinae pene aequales, angustae, ungue brevi, aures longae. Carina bipes, fissilis, perampla, rostro ad angulum rectum erecto, acuto. Vagina filiqua quadruplo longior. Tuba filiformis. Siliqua fit ex aliquot articulis rotundis compressis, angustiori fine conjunctis.

1. HEDYSARUM foliis pinnatis, articulis filiquarum rotundis & glabris.

Onobrychis semine clypeato levi I. B. Prodr. p. 149.*Polygala Gesneri similis planta* I. B. II. p. 349.*Onobrychis clypeata levis* PARK. RAJ. p. 927. * Syll. exter. p. 190.*Hedysarum alpinum filiqua levi flore purpureo coeruleo* I. R. H. TILL. SCHEUCHZ. It. I. p. 39.β *Flore albido* I. R. H. BOERH.*Onobrychis seu Hedysarum clypeatum Alpinum perenne filiqua glabra flore albo* TOURN. schol. bot. p. 245. FLUKN. p. 269.

I. B. in *Albula* M. C. B. in M. *Fracto*, & circa *Thermas Fabarias*. SCHEUCHZER in jugis M. *Pilati* & ad radicem M. *Titelsberg*. GAGNEBIN in alpibus Bernensium supra *Villeneuve*, dictis *la Montagne chaude*. In *Regio* M. & *Furckmatt* GESNER.

Caules humiles, pedales, nodis distincti. Folia ovalia, glabra, sex, septem utrinque pinnis, extrema inpare. Spicae longae, in scapis ex alis foliorum prodeuntibus. Calyx subhirsutus. Flos purpureo coeruleus. Carina reliquis petalis multo longior. Siliquae articuli quatuor, glabri, compressi, orbiculares, semen continent ejusdem figurae.

GLYZYRRHIZAM in quibusdam Helvetiae montibus sponte nasci ait MURALTUS p. 714. sed locum non addit, neque ab alio visa est spontanea.

O N O B R Y C H I S.

TOURNEFORT. T. 211.

HEDYSARI LINN. n. 595.

species monospermae.

Ab Hedysaro differt, quod unicus sit filiquae articulus, aculeis difformiter undique rigentibus asper: Semen unicum, reniforme.

1. ONOBRYCHIS erecta, floribus spicatis, foliis subhirsutis.

Ανώνυμος DOD. Ic. vett. II. p. 32.*Onobrychis* DOD. Cereal. p. 166. Hist. p. 548. bene TAB. p. 515. RIV. T. 2. optime.*Glaux vel Onobrychis Dodon.* GESN. Hort. p. 260.*Polygalium Rhaeticum* GESN. append. p. 295.*Onobrychis Dodon.* CLUS. p. CCXXXII. ex DOD.*Caput Gallinaceum Belgarum* LOB. ic. II. p. 81. ex DOD.*Polygala multorum, quibusdam Onobrychis* LVGD. p. 488.*Polygalon Gesneri* I. B. II. p. 335.*Onobrychis folio Viciae echinato fructu major* C. B. TOURN. aut. de Par. p. 28. *floribus dilute rubentibus* I. R. H.*Onobrychis f. caput gallinaceum* RAJ. p. 914.*Onobrychis major siliquis echinatis cristatis in spica digestis* H. ox. III. p. 131. T. II. f. 10.*Esparfette* BRESL. 1718. M. sept. bene*Hedysarum foliis pinnatis leguminibus subrotundis aculeatis* CLIFF. p. 365 ROYEN. p. 385.β *Flore albo* I. R. H. &c.

In Helvetia frequens est locis subalpinis v. g. circa *Candersteg*, thermas *Leucenses* &c. sub clivo *Sandrein* prope *Bernam*. Albo flore I. B. *Curiae* vidit, ego vero agros confitos circa *Rubingen*.

Caules erecti, firmi, ramosi, sulcati. Foliorum pinnae ovatae, vel angustiores etiam & acuminatae, nervo valido in spinam exeunte, aliisque nervis ad principem parallele inclinatis. Spicae florales in scapis caule longioribus. Calyx subhirsutus, superne magno hiatu exsectus, superioribus dentibus ab inferis longe remotis longisque. Vexillum semireflexum, emarginatum, carneum, coccineis venis pictum. Alae minimae, triangulares, vix auriculatae. Carina ipso vexillo longior, bipes, rostro ad angulum rectum erecto, obtuso. Vagina

na exiguo hiato aperta. Ovarium vagina multo brevius. Siliqua compressa, plusquam semiorbicularis, undique reticulo spinoso obnupta. Semen reniforme, obesius.

Haec est celebris illa *Esparfette*, cuius cultus hoc seculo ad jumentorum pabulum passim commendatus est, in Germania vero male successit (ACT. URATISL. 1719. M. April. &c.) Nomen jam LUGDUNENSES habent.

M E D I C A.

MEDICA T. T. 321.

COCHLEATA RIVINI.

& MEDICAGO TOURNEF. T. 231.

FALCATA RIVINI

MEDICAGO LINN. n. 594. excepto FOENOGRAECO.

Calycis dentes omnes angusti, imus longissimus. Vexillum reliquis petalis longius, plicatum, ovatum, emarginatum. Alae carina longiores, ovatae, retrorsum auriculatae. Carina dipetala, ovata, absque rostro. Siliqua junior simplex, sursum curva, in plicam vexilli se inmittit. Tuba globulo ornata. Adultior filiqua se contorquet, vel uno flexu, in Medicagine, vel multis in Cochleata. Omnibus etiam folia ternata, quae vero pediculo ad caulem adsident, saepe laciniata sunt.

ORDO I.

SILIQVAE SPIRA MULTIPLICI.

I. ECHINATA.

1. MEDICA caule procumbente, fructu cochleato, globoso, aculeato, auriculis non laciniatis.

Medica pusilla capsulis echinatis CAM. Hort. p. 98.

Tribulus terrestris minor repens LUGDUN. p. 514.

Tribulus terrestris SCHWENKE. p. 210.

Medica echinata minima I. B. II. p. 386. RAJ. p. 965. Syn. III. p. 333. PLUKN. T. aut. de Par. p. 492. I. R. H. TILL. GARID. MAPP.

Trifolium echinatum arvense fructu minore C. B. Basf. p. 93. cum aliis synonymis p.

Medica cochleata polycarpus annua capsula minima rotunda H. OX. II. p. 144. T. 15. n. 20.

Medica capsulis echinatis pallidis minoribus HOFM.

Cochleata echinata minima RIVIN. T. 88. RUPP.

Passim in agris Helvetiae. *Basileae* legi circa *S. Jacob*, & in *Vallesia*, circa *Leucam*, *Biennae* legit D. SCHUH. *Neocomi* D. DIVERNOI. *Genevae* ad *Nosodochium* I. B.

Caules prostrati, dodrantes, ramosi. Folia minima, alba & lanuginosa, cordiformia, vertice petiolato, basi exsecta, spinulam emittente, ferrata, superiora longe triangularia. Aures semicordatae, non laciniatae. Flores in scapis ex alis foliorum bini, terni quaterni, lutei. Siliqua echinata, longis aculeis, ex margine gyrorum externo duplici ordine sursum & deorsum procedentibus: Gyri quatuor, color viridis.

β MEDICA fructu cochleato aculeato, auriculis non laciniatis, caule erecto.

Tribulus minor rectus Dalech LUGD. p. 513.

Trifolium echinatum arvense C. B. &c.

Medica echinata hirsuta I. B. II. p. 386. (sed synonyma LUGDUNENSIVM dedit commutata)

RAJ. p. 965. ZANICH. p. 182. ic. 171. n. 1.

Medica Icon WEINM. T. 402 b.

In *Vallesia*.

Habitus erectus, cubitalis. Folia longe triangularia, basi ferrata, emarginata. Reliqua prioris, cujus varietatem esse persuadeor.

II. NON ECHINATA.

2. MEDICA caule erecto, floribus spicatis, filiquis repetito intortis, glabris.

Grande treflon RUELL. p. 394.

Medica CORD. Hist. L. V. DOD. Cereal. p. 208. Histor. p. 575. CAESALP. p. 243.

Medica vera GESN. Hort. p. 267.

Medica credita coloris violacei GESN. Coll. p. 89 b.

Medica sativa flore violaceo EIVSD. Coll. p. 89.

✓ *Medica legitima* CLUS. p. CCXLII.

Foenum Burgundiacum LOB. ic. II. p. 36. ex DOD. WEINM. T. 513 c.

Medica

Medica major erectior floribus purpurascentibus I. B. II. p. 382. RAJ. p. 260. I. R. H. VAILL. GARID. SCHEUCHZ. It. VII. p. 515.

Trifolium siliqua cornuta f. *Medica* C. B.

Medica sativa f. *trifolium sativum*, *siliqua magis tortili* H. ox. II. p. 158. T. 16. f. 2. & T. 15. f. 11.

Luferne SPECT. de la NAT. III. p. 26.

β *Flore flavo pallente.*

Medica major erectior floribus luteis I. R. H.

Purpureo flore in agro Aventico non rara est, v. g. circa *Mathod* ubique ad vias, *Genevae* &c. Flore ochroleuco in *Valesia*, & circa *Bex*. Alibi feritur pro jumento-rum pabulo.

Caulis firmus, erectus, ramosus, tripedalis. Folia pene ovata, sed ex angusta parte petiolata, rectis lineis latefcunt, circumscriptione ultima ferrata, hirsutula. Auriculæ, ad ortum pediculi adjectæ, ferratæ & dentatæ. Flores in scapis ex alis foliorum spicati, odore non grato. Vexillum violaceum, alae dilutiores. Siliqua levis, bis & ter circumgyrata, gyris distantibus.

Haec verissima *Medica*, & olim, & nunc apud Persas præcipuum equorum pabulum est OLEARIUS in *itin.* p. 567.

ORDO II. SILICUARUM GYRO SIMPLICE.

3. MEDICA caule procumbente, siliqua semel inflexa, floribus racemosis.

Trifolii species alta inodora GESN. Coll. p. 112.

Trifolii genus, Medicae per omnia simile GESN. Hort. p. 267.

Medica sylvestris EIUSD. Tab. Coll. p. 89. I. B. II. p. 383. RAJ. Syn. III. p. 333.

Medica flore luteo CLUS. Pann. p. 759. bene

Medica flavo flore EIUSD. Hist. p. CCXLIII.

Lens major repens TAB. p. 502. bene

Trifolium sylvestre luteum siliqua cornuta sive medica frutescens C. B. Bas. &c.

Lotus pentaphyllos frutescens C. B. Bas. p. 94. cum non alio nomine habeat.

Medica frutescens f. *flavo flore* Clusii PARK. RAJ. p. 960.

Medica sylvestris frutescens, vel trifolium falcatum, vel Medica siliqua cornuta H. ox. II. p. 157. T. XVI. f. 1. T. XV. f. 1.

Falcata RIV. T. 84. DILL. RUPP. &c.

Medica sylvestris floribus croceis T. aut. de Par. p. 116. I. R. H. GARID. &c.

IC. WEINM. T. 501 b.

Medica pedunculis laxè spicatis, leguminibus contortis, caule erecto glabro LINN. Cliff. p. 377. ROYEN. p. 381.

β *Flore ex violaceo & luteo vario*, I. R. H. C. B.

Medica perennis flore coerulesco & interdum luteo CAM. Hort. p. 97.

γ *Flore viridi* C. B. I. R. H.

δ *Flore violaceo* C. B. I. R. H.

Trifolii aliud genus in area mea GESN. Tab. Coll. p. 112. & 112 b. ob locum natalem.

Prima varietas croceo flore Basileae in sepibus abundat. Reliquae in *Valesia* nascuntur, circa *Sedunum*.

Caules duri, frondosi, plerumque procumbentes, nisi a vicinis dumis sustententur. Folia glabra, longe triangularia, ex vertice petiolata, basi emarginata, spinula ex nervo exeunte. Auriculæ ex basi ciliatæ. Flores in corollas brevissime racemos. Flos croceus, aut aliorum colorum in varietatibus. Siliqua semilunaris, maxima, lata, tetrasperma.

4. MEDICA floribus racemosis, siliqua reniformi, monosperma.

Melilotus vulgo Steinklee BRUNF. L. II. p. 68.

Melilotum minus EIUSD. III. p. 48.

✓ *Trifolium pratense luteum* FVCHS. p. 819. LUGD.

Meliloti exiguae species prima TRAG. p. 592.

Melilotus minor EIUSD. p. 593. RAJ. p. 952.

Melilotus inodora capitulo florum rotundo flavo crispa flore crispo GESN. Tab. Coll. p. 89 b.

Trifolium luteum minimum LOBEL. II. p. 29. inde LUGD.

Melilotus alia in sylvestribus CAES. p. 244?

Trifolium arvense TAB. p. 523.

Trifolium luteum primum THAL. p. 124.

Trifolium pratense luteum flore minore semine multo I. B. II. p. 380.

Trifolium pratense luteum capitulo brevior C. B. Bas. p. 93. p. &c.

Trifolium luteum lupulinum RAJ. Syn. III. p. 331.

Melilotus lutea, minima, hirsuta, procumbens, spica brevior, densissime disposita, seminis pericarpio renali MOR. II. p. 16. 2. T. XVI. f. 8. T. XV. f. f.

Melilotus capitulis reni similibus in capitulum congestis T. aut. de Par. p. 26. I. R. H.

Melilotus minima RIVIN. T. 8. optime.

Trifolium leguminibus spicatis reniformibus nudis, monospermis, caule procumbente LINN. Cliff. p. 375. ROYEN. p. 380.

β *Trifolium luteum lupulinum minimum* H. ox. II. p. 142. I. R. H.

Trifolium lupulinum minimum RAJ. Syn. III. p. 331. T. 14. f. 4.

Lupulinum minimum RUPP. p. 207.

Trifolium pratense lupulinum annuum, luteum, omnium minimum, foliis cordatis, filiculis compressis, monospermis MICHEL. p. 29.

Frequentissima in hortis & pratis.

Caules multi, ramosi, prostrati, pedales, & cubitales. Folia longe petiolata, vel ovata sunt, vel cor latissimum referunt, vel obtusum quadrangulum, fine subtiliter circumferrato, mollia, hirsutula. Aures ferratae. Scapi ex alis foliorum gestant capitulum hemisphaericum, ex copiosissimis floribus, sed minutissimis, luteis. Flos Medicae, & carina pariter dipetala. Fructus in racemum oblongum. Siliqua striata, uti Medicis intorta, sed unico gyro, reniformis, monosperma, semen subovale. Ambigit inter Medicas, & Trifoliorum I. ordinem. Illis a MICHELIO, his a TOURNEFORTIO & reliquis ad censetur Auctoribus.

In altera varietate flosculi paucissimi neque capitati, folia cordata, anterius emarginata, filiquae monospermae, habitus humillimus, & simul ramosus; ex communicatione DILLENII.

T R I F O L I U M.

TOURNEF. T. 228.

TRIFOLII LINN. n. 603.

species FLORIBUS IN CAPITULA CONGESTIS.

Ex farragine adfinium huc refero plantas, calycis denticulis perangustis, imis longioribus, vexillo reliquis petalis multo longiori, alis multo brevioribus auriculatis, carina dipetala, obtusa, brevissima, filiquis brevibus, sed, modo in calyce reconditis, modo eminentibus. Addendum est flores in capitulum congregari, atque, in multis, primum erectos, dum maturantur dependere: tum folia ex petiolo ternata prodire, cum auriculae ad caulem alia sint fabrica, multoque minores.

ORDO I.

I. SILIQUIS EX CALYCE EMINENTIBUS

TRIFOLIASTRUM MICHEL. p. 29.

I. MONOSPERMIS

LUPULINUM RIVIN. KNAUT. RUPP.

I. TRIFOLIUM racemis ovalibus strepentibus, caule diffuso

Lotus campestris f. *Melilotus* 8 TRAG. p. 593.

Melilotus minor EIUSD. ic. p. 593.

Melilotus similis inodora capitulo florum rotundo flavo GESN. Coll. p. 89 b.

Trifolium agrarium DODON. p. 576. ex TRAG.

Trifolium alterum luteum lupulinum THAL. p. 124.

Trifolium pratense luteum femina, flore pulchriore, f. lupulino I. B. II. p. 381. cum icone meliori.

Trifolium pratense luteum, capitulo lupuli C. B. Bas. p. 93. vel *agrarium* p. cum synonymis confusis, T. aut. de Par. p. 159. I. R. H. VAILL. p. 196. T. 22. f. 3.

Trifolium luteum lupulinum RAJ. p. 949. Syn. III. p. 330.

Lupulinum RIVIN. T. 10.

Trifolium agrarium luteum capitulo lupuli majus H. ox. II. p. 142. T. 13. f. 1.

Trifoliastrum, quod Trifolium pratense capitulo lupuli MICHEL. p. 28.

Trifolium spicis ovalibus imbricatis vexillis deflexis persistentibus, caule erecto LINN. Cliff. p. 374. ROYEN. p. 378.

Ubique in agris

Caules duri, brachiati, modice erecti, vel procumbentes. Folia nervosa, glauca, glabra, modo pene ovata, modo cor vel sectorem circuli referunt, arcu ferrato. Auriculae magnae, simplices. Spicae florales densae, sphaericis acutiores,

tiores, floribus non deciduis, sed tabescentibus: Sicci enim sunt, strepentes, breves caeterum, vexillo peramplo, cordato, reflexo, striato, alis longioribus auritis, carina dipetala, tantum cohaerente, non rostrata. Calyx valde inaequalis. Silicula petiolata ex calyce eminet, monosperma, semine ovali, crasse petiolato.

2. TRIFOLIUM racemis rarioribus, strepentibus, caule erecto, non diffuso.

Trifolium luteum minus suffruticans ferme &c. THAL. p. 124.

Trifolium lupulinum alterum minus RAJ. Cant. p. 166. Hist. p. 949. Syn. III. p. 330. T. 14. f. 3.

Trifolium pratense lupulinum minimum, folio cordato, capitulis florum subluteis, pediculis semiuncialibus, & uncialibus, insidentibus, siliqua compressa, monosperma MICHEL. p. 29. n. 6.

In pratis paludosis v. g. circa *Gumligen*, eundo ad ericeta torfacea.

Caules erecti, pedales, minus brachiati, foliis rarioribus. Folia exigua, figura vulgaris, sed argutiora, emarginata. Capitulum minus & laxius, floribus magis spicatis, vix ultra sedecim.

3. TRIFOLIUM racemis ovalibus, strepentibus, maximis, caule erecto, non diffuso.

Lupulini species major, robusta, adsurgens I. B. II. p. 381. cum n. 1.

Trifolium montanum lupulinum C. B. Prodr. 140. PARKINS. p. 1105. (descriptio, quae ex C. B. est, non icon, quae ad n. 1. pertinet) RAJ. p. 950. I. R. H. MURALT. p. 736.

Lotus montanus aureus, amplo lupuli capitulo annuus, BARREL. ic. 1024. bene

Lupulinum montanum capitulis spadiceis RUPP. p. 207.

Trifolium pratense lupulinum, erectum, luteum, minus, foliis oblongis acutioribus, capitulis florum pediculis sesquiuncialibus & biuncialibus insidentibus, siliqua compressa monosperma MICHEL. p. 28?

β Varietas foliis acutioribus serratis. In alpp. *Glaronensium* I. GESNER.

In montosis pratis aridis v. g. inter *Rüti & Gurnigel*. in M. *Feuerstein*.

Caulis pedalis & cubitalis, erectus, minus ramosus. Folia pariter glauca, serrata, imo cordata, reliqua longiora, ovatis similia. Capitula longiora, crassiora, frequenter spadicea. Flos similis.

* 4. TRIFOLIUM capitulo spumoso, aspero, majus C. B. Prodr. p. 140. Bas. p. 93. P. RAI. p. 950. Syll. ext. p. 256.

Trifolium vesicarium asperum majus PARK. p. 1109.

C. B. in salicetis *Michelfeldae Huningam* versus, ad dumeta se suffulciens.

„Caules bicubitales, tenues, flexiles, folia rotunda, Trifolii vulgaris similia, crenata, in praelongis pediculis. Scapi palmares, pedales. Capitulum in singulis subrotundum, parvae avellanae mole, flosculis aureis; his folliculi membranacei succedunt, sibi incumbentes, filamentis quibusdam exasperati. Quid sit, ne quidem conjectura adsequor, si a priori differt.

ORDO II.

I. SILIQVIS EX CALYCE EMINENTIBVS.

II. PLERVMQVE POLYSPERMIS.

5. TRIFOLIUM caule procumbente, & florigeris & foliosis petiolis praelongis.

Innumerabiles sunt varietates huius plantulae. Veteres unicam fecerunt.

Weiss Fleischblum BRUNF. II. p. 59.

Trifolium album EUSD. III. p. 48.

Trifolium pratense album DOD. p. 565. (breviter & pro varietate purpurei) LOB. adv. p. 380. RAJ. p. 942. &c.

Trifolium pratense flore albo minus & femina glabrum I. B. II. p. 380. T. aut de Par. p. 43. I. R. H.

Trifolium pratense album vulgare odoratum H. OX. II. p. 137. non autem synonyma.

Trifolium repens RIV. T. 13. (sed absque macula ut similis sit nostri n. 5.) LINN. Lap. n. 174.

Trifolium pratense corymbiferum majus repens foliis rotundioribus, alba & sagittata macula notatis, siliquis tetraspermis MICHEL. p. 26.

Trifolium capitulis subrotundis, flosculis pedunculatis, leguminibus tetraspermis, caule procumbente LINN. Cliff. p. 375. ROYEN. p. 378.

β Varietas quadrifolia in areolis hortorum & ambulacris glareis conspersis.

Quadrifolium phaeum fuscum hortorum LOB. Ic. II. p. 33.

Trifolium affine quadrifolium phaeum Lobelii I. B. II. p. 380. RAJ. p. 942.

Quadrifolium hortense album C. B.

Trifolium phaeum fuscum luxurians, quatuor, quinque sex foliis MORIS. II. p. 135. I. R. H. VAILL.

Caules longi, repentes, per intervalla radicati. Scapi foliosi longi: folia in hac varietate ovato cordata, ferrata, nervosa, glabra, glauca, arcu albo irregulari maculata. Scapi florigeri longi nudique. Calyx albus, purpura pictus, tubulosus, superne duobus latioribus & rectoribus segmentis, inferne tribus angustioribus hiatu distantibus. Flores in capitulo convexo, in junioribus erecti, per maturitatem a supernis discedunt reflexi, ut spicae fiant bifidae; iidem juniores albi sunt, deinde suaverubent, fusci denique contabescunt, ut in Lupulino. Vexillum album, aut subpurpureum, longissimum, non reflexum, plicatum; alae multo breviores, brevissimae adnexae carinae. Siliqua torosa, ex calyce eminens. Semina duo, tria quatuor, quinque, naturaliter tamen, puto, quaterna latiora, quam ut renem referant, fere cordata.

Varietates aliquae, nam plures supersunt.

β Maxima in hortis cultis, caule erectiori, cubitali, foliis ovatis, absque macula, siliquis tetraspermis.

An *Trifolium pratense corymbiferum majus, repens, foliis obtusis, & veluti cordatis, non maculatis, siliquis tetraspermis* MICHEL. p. 27. n. 8?

γ Similis repens siliquis dispermis.

Trifolium supinum corymbiferum annuum altum majus, folio longiore obtuso, siliqua lata, incurva compressa, & disperma MICHEL. p. 28. T. 25. f. 5. Non repugnat.

δ Mediocris, foliis rhomboideis, gnemone albo pictis, & ferratis.

Melilotus Parisiensis humifusa foliis glabris ferratis VAILL. T. XXII. f. 1.

ε Simillima prima, in pratis uvidis, foliis subrotundis, ferratis, non maculatis, etiam tetrasperma.

ς Alpina, folio valde nervoso, cordato, non maculato.

ζ Alpina minima, triuncialis, foliis rotundis, puris, siliqua tetrasperma.

Trifolium pratense corymbiferum; repens, minimum foliis obtusis, non maculatis, siliquis tetraspermis, superna parte aequalibus, inferna veluti nodosis, semine subluteo MICHEL. p. 27. T. 25. f. 3.

η Varietas eleganter monstrosa, Basileae in pratis lecta circa s. Peter, & ESTAEHLINO missa, An varietas *Trif. pratensis purpurei*, in qua foliorum minimorum velut fasciculus in umbellae modum cauliculo insidet C. B. Prodr. p. 127.

Trifolium pratense capitulo folioso AMBROS. p. 541. cum icone, VAILL. p. 195.

An *Trifolium pratense capite sertaceo* MERRET. p. 121?

An *Trifolium pratense minimum erectum flore carneo prolifero* SCHEFF. KNAUT. & BUXB. in cat. pl. circa Hal.

Pertinere videtur ad

Trifolium pratense corymbiferum majus repens foliis rotundioribus, alba & sagittata macula notatis, corymbis florum magis sparsis, pediculis longissimis, siliquis tetraspermis MICHEL. p. 28. T. 25. f. 1.

Ex amplissimis est. Folia cordata: Capitulum viviparum, loco calycum generat numerosos petiolos, biunciales, in quibus monstrosi flores nascuntur, calycis segmentis, & uno aliquando, alterove petalo in longa folia degenerantibus, profunde ferrata, dum unum aut alterum petalon, sed ipsum etiam mutatum superest.

ORDO III.

II. SILIQUIS CALYCI INCLUSIS

I. FLORE TETRAPETALO.

260 6. TRIFOLIUM spicis subovatis, calycibus inflatis, dorso gibbis LINN. p. 373. ROYEN. p. 378.

α Varietas foliis ovalibus

Trifolium caule nudo glomerulis glabris I. B. II. p. 379.

Trifolium fragiferum RAJ. Cant. p. 166. (distinguit a Frisco.)

Trifolium fragiferum nostras purpureum folio oblongo H. OX. II. p. 144. T. 13. f. 2. RAJ. Syn. III. p. 330. T. aut de Par. p. 44. I. R. H. VAILL. p. 195. T. 22. f. 2. non penitus placet.

Trifolium fragiferum minus oblongo capite Italicum BARREL. ic. 851.

Et *Trifolium fragiferum repens minori & rotundiori folio* EIUSS. ic. 852. melius.

II. Flore albo JONQUET.

III. Certo idem est

Trifolium

DICOTYLED. STAMINIBUS DUPL. SESQUITER. 583

Trifolium capitulo spumoso aspero minus C. B. Prodr. p. 140. Bas. p. 93. RAJ. p. 947. *. Syll. ext. p. 256. MAPP. p. 312. qui a Frisco distinguit.

Trifolium vesicarium asperum minus PARK. p. 1109.

β Folio cordato.

Trifolium fragiferum Friscum CLUS. cur. poster. p. 39. C. B. PARK. RUPP. COMMEL. ZWINGER.

Trifolium fragiferum MERR. RAJ. p. 946. Syn. III. p. 329. VOLC. non autem RIVINI quod est *Tr. glom. tom. per caul. longit.* 1. B.

Trifolium fragiferum Friscum folio cordato flore rubro H. ox. II. p. 144. &c. MAPP. denuo.

II. Capite violaceo CLUS. C. B. I. R. H.

Locis udis, gramineis, v. g. secunda *Morati*, eundo versus paludosa loca *Anetana*. Prior Basileae ad ripam Rheni, prope *die Baar*.

Iunius prioris n. 5. varietates ita refert, ut vix distinguas, caule procumbente, foliis per intervalla longe pediculatis, glabris, ovalibus, obtusis, glaucis, argute ferratis, scapo quinque unciarum, capitulo denso, convexo, calyce tunc glabro, simplici, duobus superne brevibus & latis dentibus, tribus inferne capillaribus. Floris demum figura eadem est. Vexillum longum, strictum, plicatum, non reflexum album, roseis lineis pictum, alis ad brevissimam carinam valde adhaerentibus. Sed maturior calyx inflatur, parte superiori in globosam speciem intumescens, reticulata, tenera, modo villosa, modo glabra, dum inferna vix mutatur. Siliqua rotunda, disperma, semina ovato reniformia. Distinguitur, priusquam fructum ferat, capitulo densius congesto.

7. TRIFOLIUM spicis ovatis sessilibus scabris lateralibus LINN. Cliff. p. 373. ROYEN. p. 377.

Trifolium, cujus caules ex geniculis glomerulos oblongos proferunt I. B. II. p. 378. cum icone.

Trifolium flosculis albis in glomerulis asperis cauliculis proxime adnatis RAJ. Syn. III. p. 329. VAILL. p. 156. T. XXXIII. f. 1.

Trifolium purpureum glomerulos oblongos proferens ex geniculis MORIS. II. p. 143.

Trifolium nodiflorum turbinatum BOCC. p. 141. T. 104.

STAEHELINUS misit, in ditione Basileensi lectum. Ego, ni fallor, inveni in M. Neunenen.

Caules semierecti, ramosi. Folia breviter pediculata, nervis valde conspicuis, subtus (in nostris) subhirsuta, cordata. Capitula floralia sessilia, calyx flore paulo brevior, nodulo constat, & quinque triangularibus dentibus, latioribus, rigidis, & pene pungentibus. Flos ex calyce exigua parte eminet, albus. (purpureum facit I. B. & MOR.)

8. TRIFOLIUM caule erecto, spicis albis densis brevibusque terminato, foliis nervosis, inferne subhirsutis.

Trifolium acutum DORST. p. 289 b.

Trifolium pratense album FUCHS. p. 818. bene GESN. Coll. p. III b. TAB. p. 522. C. B. Bas. p. 93. P. I. R. H. RUPP. &c.

Trifolium pratense alterum TRAG. p. 836. (brevissime) CAMER. Epit. p. 580.

Trifolium vulgare albo flore GESN. hort. p. 285.

Trifolium pratense album a Fuchso depictum f. mas I. B. II. p. 379. RAJ. p. 943.

Trifolium folio longiore flore albo RIVIN. T. 12.

II. Nihil quidquam differt, etsi pro novo descriptum est, quod in Germaniae pratis humilibus rarius sit.

Trifolium majus I. CLUS. Pann. p. 760. Hist. p. CCXLV. cum icone

Trifolium majus albo flore incanum Clusii I. B. II. p. 380.

Trifolium montanum album C. B. (pagina vero praecedente junxit priori) RAJ. p. 943. *. T. aut. de Par. p. 540. I. R. H. VAILL. &c.

Trifolium Lagopoides album perenne spica rotunda foliis incanis MORIS. II. p. 141.

In pratis circa Bernam v. g. circa aediculam in media sylva *Nestern*, in isthmo *die Enge* e regione villae *Reichenbach*.

Prioribus satis adfinis est, foliis glabris, glaucis, nervosis, ferratis, albo calyce, florido capitulo pediculato, albo, aut subrubello, densissimo. Differt caule erecto, spicis terminantibus caulem ramosque. Folia acute elliptica, subtus subhirsuta sunt. Flos evidenter tetrapetalos.

9. TRIFOLIUM spicis villosis, calyce & denticulis plumosis.

Lagopus FUCHS. p. 494. MATTH. p. 983. CAM. Epit. p. 724. DOD. Cereal. p. 212. Hist. p. 577. melius, RIVIN. T. 15. BLAKW. T. 450.

Lotus

Lotus campestris TRAGI. p. 595.

Meliloti IX. species EIUSD. ib.

Herba leporina GESN. ind. quadr. p. 52.

Lagopus, pes leporis LOB. Ic. II. p. 39.

Lagopodium, Lagopus TAB. p. 524.

Lagopus minor CAM. Hort. p. 83. CAES. p. 243?

Lagopus vulgaris LUGD. PARK. RAJ. p. 948.

Lagopus trifolius quorundam I. B. II. p. 377.

Trifolium arvense humile spicatum C. B. Basf. p. 93. f. *Lagopus* C. B. P. T. aut de Par. p. 159.

I. R. H.

Lagopus angustifolia minor erectior BARREL. ic. 901. melior reliquis, &

Lagopus altera, angustifolia, minor & verior, capitulo brevior EIUSD. ic. 902.

Trifolium Lagopoides purpureum arvense, humile, annuum, seu Lagopus minimus vulgaris MORIS.

II. p. 141.

Trifolium spicis villosis ovalibus, dentibus calycinis setaceis aequalibus LINN. Cliff. p. 374. ROYEN.

p. 379.

Nihil vulgatius exeunte aestate in arvis, & inter stipulas.

Caulis erectus, ramosus, cum tota planta molli lanugine obsitus. Folia longa, paulum cis finem latiora, fine inciso, nervulo in spinam exeunte, mollissima. Caules & rami terminantur spicis ovalibus, totis tomentosis. Calyx campaniformis, villosus, quinque dentibus pappo pinnatis, flore longioribus, quorum inferiores paulo longiores sunt. Flos exiguus, subrubellus. Siliqua sphaerica, pene intra calycem maturefcit, & semen ovale continet.

Siccat, adstringit, ad dysenterias laudatur, BUCHWALD p. 158. sed raro in usum recipitur. Pro Conyza vendi KORONZAY.

10. TRIFOLIUM foliis subrotundis, spicis villosis, calyce tomentoso.

Lagopus major folio Trifolii DOD. Hist. p. 577. bene

Lagopus maximus folio & facie trifolii pratensis LOB. ic. II. p. 39. ADVERS. p. 385. ex DOD.

Lagopus maximus Lobelii CLUS. pann. p. 763. Hist. p. CCXLVI. eadem icon.

Lagopus major CAES. p. 243?

Lagopus maximus SWEERT. II. T. 21. RAJ. Syll. ext. p. 158.

Trifolium albo incarnatum spicatum, sive Lagopus maximus I. B. II. p. 376.

Trifolium spica subrotunda rubra C. B. I. R. H. &c.

Trifolium alopecuron latifolium spica longa BARREL. ic. 697.

Trifolium purpureum annuum folio hirsuto rotundo Trifolii pratensis albi forma MORIS. II. p. 140.

Lagopus latifolius RIVIN. T. 17.

Trifolium spicis oblongis villosis obtusis nudis foliolis subrotundis ROYEN. p. 380.

I. B. in pratis prope fluvium Arve proxime Genevam.

Caules firmi, glabri, cubitales & altiores. Folia nervosa, subrotunda, undique ferrata, subhirsuta. Spica praelonga, duarum unciarum, mollissima, uti priori. Calyx totus villosus, longis sericeis pilis, bilabiatus, tribus segmentis inferioribus deorsum reflexis, duobus sursum adscendentibus omnibus in longas glabrasque spinulas exeuntibus. Flos rubellus, longe eminent, longissimo vexillo.

11. TRIFOLIUM spicis villosis, calyce glabro, dentibus villosis, imo longissimo.

Cytisus TRAG. p. 601.

Trifolii majoris tertii altera species CLUS. p. CCXLVI.

Lagopus altera folio pinnato LOBEL. ic. II. p. 40.

Lagopus major altera DOD. p. 578.

Trifolium spicatum THAL. p. 124.

Lagopus major AICHST. aest. ord. 10. T. 10. f. 3. non bene

Trifolium purpureum majus folio & spica longiore I. B. II. p. 375. RAJ. p. 944.

Trifolium montanum spica longissima rubente C. B. Basf. p. 93. P. T. aut. de Par. p. 540. I. R. H. MUR. p. 736.

Trifolium purpureum montanum, pinnatum, Lagopoides, spica longissima H. OX. II. p. 140.

Trifolium spicis villosis, caule erecto, foliis serrulatis CLIFF. p. 375. ROYEN. p. 380.

II. *Trifolium majus* III. CLUS. Pann. p. 762. Hist. p. CCXLV. (cum icone similiori Trifolii 12.

Trifolium aliud montanum majus THAL. p. 123.

Trifolium majus tertium purpureum Clusio I. B. II. p. 375.

Trifolium spica oblonga rubra C. B. RAJ. p. 944*. T. aut. de Par. p. 539. I. R. H.

Trifolium purpureum montanum majus spica oblonga H. OX. II. p. 139.

Non rarum in Helvetiae montosis, supra Bonneville, Cressier &c. ad initia adscensus in

DICOTYLED. STAMINIBUS DUPL. SESQUITERT. 585

in *Juram* M. In pratis circa *Bex* abunde. *Genevae* prope *Champé* I. B. In M. *Crenzach* c. B. In M. *Randenburgico* MUR.

Caulis firmus, erectus, pedalis & ultra. Folia elegantia, glauca, firma, nitide fulcata, nervis ad costam inclinatis, argute ferrata, longius ovata, sine emarginato. Caulem & ramos spicae terminant crassae, biunciales & ultra, ovaes, lanuginosae. Calyx pene glaber. Ejus segmentum infimum longissimum, quod prae reliquis pappo plumosum est, & florem aequat aut superat. Flos purpureus, longe ex calyce eminens, & filiqua calyci inclusa, uti priorum.

ORDO IV.

II. SILIQUIS INTRA CALYCEM

II. FLORE MONOPETALO

TRIFOLIOIDES KNAUTII p. 84.

TRIPHYLLOIDES PONTEDERAE

His flos longissimus est, & vexillum alaeque cum carina in unum indissolubile petalon conferruminantur. Sed adfinitas & leges bonae methodi vetant separari.

12. TRIFOLIUM spicis villosis, foliis infidentibus, vaginarum caudis latioribus.

Trifolium calidius GESN. Coll. p. 112.

Trifolium in collibus & arvis acris gustu EIUSD. Hort. p. 285.

Trifolium majus II. CLUS. Pann. p. 760. Hist. p. CCXLV. absque icone

Trifolium majus, *Clusii secundum, non album, sed rubrum* I. B. II. p. 375.

Trifolium montanum purpureum c. B. Bas. p. 93. ZWING. *majus* P. PARK. RAJ. p. 944. *

I. R. H. RUPP. &c.

Trifolium purpureum majus, foliis longioribus, & angustioribus, floribus saturatioribus RAJ. Syn. III. p. 328. I. R. H.

Trifolium spica oblonga rubra VAILL. p. 194. cum nominibus non bonis

Trifolium spica longiore flore purpureo RIVIN. T. 12.

Trifolium spicis villosis, subovatis, caule erecto, foliis ovato oblongis integerrimis ROYEN. p. 380.

II. *Trifolium montanum minus* THAL. p. 124. *Thalio purpureum* I. B. I. c.

Trifolium montanum purpureum minus c. B. RAJ. p. 944.

Passim in montosis sylvis v. g. *M. Gurten*.

A specie n. 13. differt in primis vaginis longius caudatis, viridibus, non in aristas capillares, sed in latiuscula foliola terminatis, deinde foliis superne glabris, durioribus, magis venosis, longioribus, saepe non maculatis. Color florum plerumque sature purpureus.

β TRIFOLIUM montanum, purpureum, folio acuto, crenato c. B. Prodr. p. 140. P. RAJ. p. 945. * I. R. H.

Trifolium Lagopoides minus folio acuto crenato H. OX. II. p. 141.

c. B. in pratis montosis, STAEHELINUS misit, lectum circa *Hersperg*.

Omnino cum priori convenit, foliis tantum distinctum durioribus, totis glabris, magis nervosis, ut albo n. 8. propius sit.

γ TRIFOLIUM montanum purpurascens folio obtuso crenato c. B. Prodr. p. 140. P. PARKINS. RAJ. p. 945. I. R. H.

c. B. in montanis circa *Genevam*.

„Caulis ramosior, folia obtusa, superne crenata; ad ramulos folia acutissima; flores rariores. Ita c. B. Verum valde metuo, ut diversum sit.

13. TRIFOLIUM pratense purpureum minus foliis cordatis RAJ. Syn. III. p. 328. T. 13. f. i. bene

STAEHELINUS circa *Langenbruk* Ego in M. *Neunenen*. Circa *Ferriere* GAGNEBIN.

Diversum videtur, propius sequenti. Folia non ferrata, neque crenata, cordata, non maculata, hirsuta. Flores longiores, capitulum minus, neque perinde sessile, & supra folia proxima elatum. Flore albo misit D. GAGNEBIN.

14. TRIFOLIUM spicis villosis foliis infidentibus, vaginarum caudis capillaribus.

Brunella BRUNF. III. p. 26.

Epithymum DORST. p. 114.

Trifolium EIUSD. p. 288. b. RIVIN. T. II.

E e e e

Trifolium

250

249

- Trifolium pratense purpureum* FUCHS. p. 817. GESN. Coll. p. III b. C. B. Bas. p. 92. P. RAJ. p. 943. MAGN. Char. p. 239. VAILL.
Trifolium pratense TRAG. p. 586. MATTH. p. 835. CAMER. Epit. p. 582. DOD. Cereal. p. 186. Hist. p. 365. bene LOB. Ic. II. p. 29. TAB. p. 323.
Trifolium pratense seu vulgare GESN. Hort. p. 285.
Trifolium purpureum vulgare I. B. II. p. 374.
Trifolium pratense vulgare purpureum PARK. MOR. II. p. 138.
Trifolium pratense flore monopetalo T. aut. de Par. p. 43. I. R. H. ZANICHELL. p. 264. ic. 185. LINN. Lap. n. 273.
Triphylloides pratensis flore purpureo PONTED. Anthol. p. 241.
Trifolium vulgare BLAKW. T. 20.
Trifolium spicis villosis, caule diffuso, foliolis integerrimis LINN. Cliff. 375. ROYEN. p. 580.

Nihil vulgatius in pratis, amatum agricolis.

Caules multi, semiprocumbentes, ramosi, farti, duriusculi. Auriculae albae, rubris venis distinctae, aristis terminatae capillaribus. Folia ex brevibus pediculis varia figura, ima rotundiora, superiora acutiora, mollia, margine subhirsuto, aut non serrato, aut obscurius, plerumque distincta macula alba sagittata, aut in arcum flexa. Spicae sessiles super duos foliorum ternarios, totidemque auriculas, qua nota haec classis a reliquis facile distinguitur. Calyx cylindricus subhirsutus, denticulis capillaribus, ad latera plumosis, ex eodem circulo ortis, quorum imus longissimus. Flos carneus, aut subrubellus, aut purpureus, ex stricto tubo emittit vexillum plicatum, longius, non subrectum, lateribus reflexis: alas ellipticas, auriculatas, carinam rectam, lanceolatam, vaginam solitae fabricae, omnino ut in speciebus tetrapetalis. Capsula ovalis, operculata, semen late & breviter reniforme.

Gratum pabulum praebet jumentis; Hybernici panem inde conficiunt, nomine *Chambroch*.

- β *Trifolium quod feritur majus* DOD. Cereal. p. 186. Hist. p. 565.
Trifolium pratense majoribus foliis LOB. advers. p. 380.
Trifolium purpureum majus sativum pratensi simile RAJ. Syn. III. p. 328.
Autre espece de trefle SPECT. de la Nat. III. ic. p. 26.

Omnino varietas est prioris, quam passim ferunt. In pratis tamen circa *Mathod* spontaneam reperi.

Caules fistulosi, cubitales, magis brachiati; folia longiora, crenata, spicae pallidiores, capitula obefiora.

- β Varietas flore albo SCHEFF. del. &c.
 Haec eadem est.
Trifolium montanum majus flore sulfureo MERRET. p. 121.
Trifolium pratense hirsutum majus flore albo sulfureo seu ochroleuco RAJ. Hist. p. 943. Syn. III. p. 328.
Trifolium Lagopoides annuum hirsutum pallide luteum seu ochroleucum H. ox. II. p. 141. T. 12. f. 12.
Trifolium Lagopoides flore subluteo I. R. H.
Triphylloides alpina flore albo PONT. Anthol. p. 241.

In alpinis, *Gottardo* v. g. solum provenit. RAIUS circa Genevam legit, missum est etiam ex Frisia a Cl. MOEHRINGIO.

Varietas videtur vulgaris speciei: auriculas enim venosas habet, spinula herbaea terminatas; folia subrotunda, pene majora, aut non crenata, aut obscure, sine angustiori, obtuso, ut in *Vicia sepium*, spicae etiam obefiores. Flos ochroleucos.

* 15. TRIFOLIUM saxatile hirsutissimum C. B. Prodr. p. 143. P. PARK. RAJ. p. 950. *

- Trifolium saxatile hirsutissimum f. argenteum* I. B. II. p. 381. ex fratre.
Trifolium alpinum saxatile hirsutissimum WAGNER p. 288.

C. B. in altissimis jugis alpium Helveticarum.

Radix lignosa, rufo cordice transversim reptans. Huic plantulae acaulae multae insident, sed tota planta duas aut tres uncias non superat. Folia in brevissimis petiolis, incana, veluti argentea, mollia, superne ovata, Inter folia capitula parva, rotunda, in longiusculis pedicellis. In horum medio pili breves, mollissimi, flavescentes.

An *Sibbaldia*? vel alia *Potentilla alpina*? videtur.

M E L I L O T U S.

TOURNEF. T. 229.

TRIFOLII Sp. LINNAEI

Ne cogar characterem Trifolii, aliunde vagum, turbare inmixtis plantis flore racemoso, hac nota separo Melilotum, tum calycis denticulis brevibus, qui Trifolio longi sunt, & imus brevissimus, qui Trifolio longissimus. Alae floris, quae Trifoliis breves, hic vexillo pares sunt, & hoc ipsum magis subrigitur: ut satis abunde sit notarum pro discrimine. Siliquae breves, calyce tamen longiores, monospermae & dispermae.

1. MELILOTUS filiquis turgidis, brevibus, obscure transversim rugosis.

Fragaria BRUNF. III. p. 49.*Melilotus* DORST. p. 185. RIVIN. T. 6. optime, BLAKW. T. 80.*Saxifragia lutea* FUCHS. p. 749. (valde altum specimen)*Vulgaris Melilotus* TRAG. p. 591.*Lotus urbana* MATTH. p. 1162. CAM. Epit. p. 893.*Melilotus vera* GESN. Hort. p. 267.*Melilotus lutea* GESN. Coll. p. 89 b. & *Lotus urbana* p. 86 b.*Trifolium odoratum* sive *melilotus* DOD. Cereal. p. 190. Hist. p. 567. optime.*Melilotus Germanica* LOB. II. p. 43. flore luteo AICHST. Aestiv. Ord. 10. T. 12. f. 1.*Lotus sylvestris* TAB. p. 508. flosculis luteis CAES. p. 241.*Trifolium odoratum*, f. *melilotus vulgaris* flore luteo I. B. II. p. 370.*Melilotus officinarum* Germaniae C. B. Bas. p. 94. T. aut de Par. p. 117. I. R. H. RUPP. & C.*Trifolium odoratum* f. *Melilotus fruticosa lutea vulgaris vel officinarum* H. OX. II. p. 161.*Melilotus vulgaris* PARK. RAJ. p. 951.

MERIANAE IC. LXIV.

Trifolium floribus racemosis leguminibus nudis dispermis, caule erecto LINN. Cliff. p. 376. ROYEN. p. 381.β *Melilotus major candida* TRAG. p. 590. MURALT. p. 683. five 2. species TRAGI.*Meliloti verae alia species flore albo* GESN. Hort. p. 267 b.*Melilotus alba* GESN. Coll. p. 89 b. & *Lotus sylvestris* p. 86 b.*Lotus sylvestris* flore albo TAB. p. 507. CAES. p. 241.

Varietas prioris flore albo C. B. I. B.

Melilotus flore albo. PARK. RAJ. p. 951.*Melilotus officinarum* Germaniae flore albo I. R. H. VAILL. GARID. & C.

Prior vulgaris ad vias & inter segetes: altera paulo rarior, similibus locis in *Valesia* &c.

Caulis durus, erectus, valde ramosus, cubitalis & ultra. Folia ternata, glauca, glabra, ovata, profundius circumferrata. Ramos & caulos terminant racemi florum pendulorum. Vexillum plicatum, cordatum, leviter bifidum, alis elevatis. Alae brevibus auriculis, pene longiores vexillo. Carina fissilis, rotundo fine. Siliqua rugosa, turgida, femine unico, ex crasso funiculo pendulo.

Acris est planta, & amara, nauseoso sapore. Florum odor non ingratus, inde aqua destillatur, quae suaveolentes odores commode recipit & auget CAESALP. GEOPROI III. p. 836. Caeterum emolliens planta habetur; ad tumores dolentes quoslibet, ad inflammationes, & ad suppurationes ciendas frequentissime usurpatur, tum cataplasma, tum emplastrum. Ad deliganda vulnera, quae vesicatoria fecerunt, opportunissime inponitur. Infusum florum ad colicos dolores, inflammationes abdominis & ischurias laudat CHOMEL.

2. MELILOTUS frutescens filiquis brevibus turgidis minus rugosis.

Melilotus fruticosa candida major H. OX. II. p. 161. T. 16. f. 1. conjunctim cum priori.*Melilotus vulgaris altissima frutescens flore albo* T. aut. de Par. p. 289. cum descriptione I. R. H. DILL. Cat. Giesl. p. 147. LEOPOLD.*Melilotus alba maritima frutescens vulgari similis* ZANICHELL. p. 183. IC. 104.β *Melilotus vulgaris altissima frutescens flore luteo* T. aut. de Par. I. C. I. R. H. LEOP. MAPP. p. 191.

Albo flore sepedalem legi in sylvis M. Belpberg circa castellum dirutum.

An satis vere differat, nescio: folia majora, & caules multo altiores habet. Folia frequenter recta linea resecta, quam spinula bipertit. Sed flos & siliqua & odor ipse & habitus conveniunt.

A N O N I S.

TOURNEF. T. 229.

ONONIS LINN. n. 579.

Calycis dentes omnes longi, supremi paulo breviores, ad se invicem incurvati, inferiores longissimi, flori aequales (LINN.) imus rectus longissimus. Vexillum reliquis petalis amplius, plicatum, modice omnino subrectum. Alae multo breviores, ipsa etiam plerumque carina, auriculatae. Carina acute rostrata. Tubus staminum plerumque continuus, decimo minime distincto. Siliqua turgida, hirsuta, bivalvis, disperma, trisperma &c. Folia, ut prioribus, ternata, saepe in vaginis peramplis sessilia. Character, fateor, non satisfacit, nam nostrae species, adeo paucae, & calyce, & flore, & siliqua inter se differunt.

I. ANONIS acaula, floribus longissimis, foliis non serratis.

Trifolium angustifolium Alpinum PON. p. CCCXL. commode, Ital. p. 194. PARK.

Trifolium alpinum Rhaeticum astragalites I. B. II. p. 376. RAJ. p. 256. MORIS in icone.

Trifolium alpinum flore magno, radice dulci C. B. Prodr. p. 143. RAJ. Syll. p. 256. SCHEUCHZ.

It. I. p. 51. It. II. p. 143. It. IV. p. 342. cum descriptione.

Anonis Alpina humilior radice ampla & dulci I. R. H.

Trifolium alpinum f. *Glycyrrhiza astragaloides* Bernatum & saxatile C. B. WAGN. p. 288.

Trifolium alpinum, purpureum, humile, caule nudo simplice, foliis angustioribus acutis, floribus amplioribus, siliquis planis incurvis & dispermis MICHEL. p. 28.

II. *Trifolium Glycyrrhizites* PARK. p. 1105. RAJ. p. 256. MORIS. II. p. 146. omnino idem videtur.

Trifolium montanum spica longissima rubente ZWING. p. 745. malum nomen.

In alpinis passim. Magna copia in adscensu M. Scheideck; in M. Joch. I. B. ex Rhaetia, ibi in *Sursee* & *Albula* GESNER. In M. Oehrli Abbatiscellanorum CLEMENT apud SCHEUCHZ. *Oreograph.* I. p. 258. Ex Pyrenaeis etiam adlata est.

Caulis nullus. Radix amplissima, brachiata, multiceps, fetosa. Folia graciliter elliptica, firma, nervosa, glabra. Scapi florigeri ex radice aphylli, aliquot unciarum. Racemus florum speciosus. Maximi sunt, & longissimi, unciales, purpurei. Calycis segmenta superiora latiora, imum longum & capillare. Vexillum longissimum, reliquis petalis adpressum, strictum, carneum, lineis purpureis varium. Alae carina longiores, huic adhaerent auriculatae. Carina fima, brevis, stamina novem, & decimum inpar. Siliqua brevis, turgida, dispermis. Tuba longa.

Posset ad *Trifolia* referri, ob strictum florem, alas longiores, stamina, &c. sed non placuit turbare characterem naturalem Trifolii, ampli generis, & naturali potius quodam vinculo, quam artificiali characteri conjuncti. Non repugnarem, si ex hac planta, & bituminoso Trifolio, & aliis quibusdam novum genus fieret, quod a Meliloto calycis denticulis longis capillaribus, a Trifolio floribus magis sparsis distingueretur.

Hac planta ex Pyrenaeis adlata, in *Ruscinonensi* comitatu publice pro *Glycyrrhiza* utuntur Pharmacopolae GAGNEBIN.

2. ANONIS floribus & foliis subrotundis, longe petiolatis.

Cicer sylvestre GESN. Hort. p. 254 b. *verius* LOB. I. Ic. II. p. 73. bona icon, sed hirsutiem folii non habet.

Cicer sylvestre tertium DOD. p. 525.

Cicer sylvestre II. TAB. p. 500. Dalech. LUGD. p. 464.

Cicer sylvestre trifolium I. B. II. p. 295.

Cicer sylvestre latifolium triphyllum C. B. P. RAJ. Syll. p. 96.

Anonis purpurea, perennis, foliis latioribus, rotundioribus, profunde serratis H. OX. II. p. 170. T. 17. f. 17. I. R. H. TILL. &c.

Ononis latifolia, *Cicer sylvestre* triphyllum RAJ. p. 959.

Ononis pedunculis ex alis foliorum trifloris nudis LINN. Cliff. p. 358. ROYEN p. 378.

Ad pedem M. Gemmi copiose, ubi a Thermis adscenditur, postquam sylva superata est, prius quam ad rupes venias. I. B. & RAIUS ad pedem M. Saléva.

Caulis fruticosus, cubitalis, brachiatus, cortice subhirsuto, absque spinis. Folia longe petiolata, a caule distant, viridia, hirsuta, rotunda, aut ovata, argute circumferrata. Auriculae ad petiolum minimae. Scapi florigeri ex alis foliorum, aphylli, uniflori, aut pauciflori, a caule exstant biunciali distantia. Flos fere vulgaris

garis speciei, vexillo rosei coloris, amplissimo, plicato, subhirsuto, carinae rostro peracuto, alis longiori.

3. ANONIS inermis floribus pene sessilibus, vaginis foliorum amplissimis.

Anonis non spinosa CLUS. Pann. p. 52. bene

Anonis mitior L. EIUSD. Hist. p. 99. cum optima icone.

Anonis non spinosa purpurea TAB. p. 529.

Et *Anonis sine spinis lutea* EIUSD. ib. omnino

Anonis non spinosa purpureo flore I. B. II. p. 393. recte distinguit ab inermi varietate speciei vulgaris n. 4.

Anonis spinis carens purpurea, C. B. WAGNER LEOP. n. 4. FL. BAT. ZWING. p. 351.

Anonis purpurea, spicata erecta, perennis, longifolia, siliquis erectis, lentiformibus H. OX. II. p. 169.

Anonis sine spinis sesquicubitalis ROYER. p. 126.

Anonidis non spinosa magna species FUREN. in BARTH. cist. Med. p. 290.

Anonis non spinosa flore purpureo maximo IBID. II. p. 468.

Anonis floribus subsessilibus lateralibus solitariis ramis inermibus LINN. Cliff. p. 359. ROYEN. p. 375.

Recentiores confuderunt cum varietate vulgatissimae, a qua diversam esse VINGI-
vs perspicax intellexit. STAEHELINVS circa *Rickenbach* agri *Basileensis*.

Caules cubitales & ultra, ramosissimi & valde foliosi, inermes. Vaginae longae, bivalves. Pediculi foliosi multo longiores, quam sequenti, unciales, & majores. Folia majora, mollia, subhirsuta, ovalia, profunde ferrata, viscida: Flores similes, ramos terminant, in spicas congesti, quae foliis vix separantur.

4. ANONIS floribus pene sessilibus, vaginis foliorum amplissimis, ramo quolibet in spinam terminato.

Anonis RUELL. p. 489. FUCHS. p. 60. bene DOD. p. 743. (sed icon est *Italicae*, quam TILLIUS monet diversam esse a nostrate) RIVIN. T. 69. bene BLAKW. T. 301.

Restia bovis TRAG. p. 869.

Anonis CORD. Diosc. p. 51. GESN. Hort. p. 269b. Coll. p. 93.

Anonis f. *Anonis* CAM. Epit. p. 443. similior *Italicae*.

Anonis aut *Anonis*, *Aegipyros Cratevae anguillariae* LOB. ic. II. p. 28. icon est *Italicae*.

Anonis, *Anonis*, *restia bovis* TAB. p. 528. bene

Anonis spinosa AICHST. Aest. Ord. 10. T. 2. f. 3.

Anonis f. *restia bovis vulgaris purpurea spinosa* I. B. II. p. 391. cum icone Epimedii.

Anonis spinosa flore purpureo C. B. Bas. p. 104. P. PARK. RAJ. p. 957. T. aut. de Par. p. 53. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 291.

Anonis vulgaris, *spinosa*, *flore purpureo* H. OX. II. p. 169. T. 17. f. 1. bene

Anonis floribus subsessilibus solitariis lateralibus caule spinoso LINN. Cliff. p. 359. ROYEN. p. 375.

II. *Flore albo* CAM. Hort. TAB. ic. p. 528. I. B. MOR. I. R. H. & C.

β Varietas non spinosa, diversa a n. 3.

Anonis perpetuo levis GESN. Hort. p. 269.

Anonis non spinosa AICHST. l. c. f. 2.

Anonis non spinosa repens H. OX. II. p. 169. RAJ. p. 957.*

✓ *Anonis spinis carens purpurea* I. R. H. ex situ nominis, DILL. RUPP. MUR. p. 572. BUXB. MILLER. TILL. WEINM. T. 140. a. MAPP. p. 25.

✓ *Anonis non spinosa flore purpureo* PARK. p. 993.

III. *Flore albo* MARANT. p. 61. MATTH. p. 675. I. B. F. Boll. p. 182. LOB. Adv. p. 378.

SIBBALD. SUTH. I. R. H. BOERH. MILL. WALTH. WEINM. T. 141.

γ *Erectior spinosior*, autumnalis planta, qualem reperi circa *Mathod*.

Anonis spinosa fruticosa erecta flore pallido FABREG. II. p. 136.

Prior varietas vulgatissima est, neque reliquae valde rarae.

Caules parum erecti, duri, ramosissimi, cortice rubro, lanuginoso, ramo quovis in duram rectamque spinam terminato. Folia ex adeo ampla vagina, ut folia superet, bifida, ferrata, ex brevissimis pediculis folia sustinente, conferta, sessilia, ut vix possis numerum inire, modo solitaria, modo bina, raro terna. Flores ex petiolis brevissimis, unifloris, ad alam ramuli prodeuntibus. Calyx hirsutulus: segmenta superiora subrecta, tantum fissa, imum longius. Vexillum plicatum, amplissimum, roseum. Alae carina breviores, breviter auriculatae. Huic rostrum acutum, purpureum, cavitas amplissima, unguis bipes. Stamina vix distincta. Siliqua brevis, rhomboidea, trisperma; femina inaequaliter reniformia. Iunior planta tota viscosa est, & olida. Senior calvescit, & tota fit durior, qualia specimina, in agro Aventico lecta, videntur esse *Anonis fruticosa erectior* VAILL. & FABR.

Radicem valde diureticam esse omnes consentiunt, pellere calculos, ad drachmam sumtum pulverem corticis (MONAV apud CRAT. epist. II. p. 367.) 371. etiam cum noxa, ut incontinentiam fecerit urinae (LENTILIUS) mensesque, cum omnes pene plantas superet copia salis fixi, quem subpeditat [BLAIR.] Commendat autem c. HOFMANNVS pulverem corticis, cum infusio nimis ingrato sit sapore. Interno usu hujus pulveris, ad drachmam quotidie sumti, sarcocelen sanatam fuisse MATTHIOLUS. p. 675. Verum id multum est. Olim dubitavit BORRICHIVS & alii.

* CICER alpinum LOBEL Illustr. p. 169. PARKINSON. p. 1077.

In M. Jura.

Ex radice longa, subtus divisa, folia veri Ciceris similia, rotundiora tamen & dentata: flores subcoerulei, filiquae subhirsutae.

Quid sit, nemo dixerit. Cum foliis dentatis sit, Anonidis genus esse videtur.

5. ANONIS floribus sessilibus, calyce amplissimo patulo.

Anonis lutea sylvestris minima COLUMN. p. 304. ic. p. 301. optime, RAJ. p. 958. *. Syll. p. 64.

Anonis spinosa lutea minor C. B. PARKINS.

Anonis lutea sylvestris minima filiculis lentiformibus, erectis, bivalvibus MORIS. II. p. 170. T. 17. f. 6. VOLC.

Anonis lutea montana non spinosa minima BARREL. ic. 1107.

Anonis flore luteo parvo T. aut. de Par. p. 54. I. R. H. VAILL. p. 13. BOERH. FAB. II. p. 136.

Anonis floribus lateralibus sessilibus solitariis petiolis longissimis ROYEN. p. 375.

II. *Anonis spinosa lutea major* C. B.

Anonis montana lutea GESN. Hort. p. 800.

Inter *Leucam* & *Sideram Valesiae* ad vias. C. GESNERVS ex *Gemmio* M. per lapsum aliquem memoriae, neque enim montana est.

Caules non spinosi, lignosi, pedales & humiliores, toti foliis & floribus tecti, deinde, quando consenuerunt, vaginis foliorum. Folia terna, longe petiolata, nervosa, lineata, argute ferrata, pene glabra: vaginae strictae, binae. Flores in summo caule pene sessiles. Calyx amplissimus, quinque latissimis & cristatis laciniis. Flos exiguus, luteus: Vexillum amplum, reflexum, ovale. Carina vexilli longitudine, rostro acuto, alae breviores. Siliqua brevissima, tumida, fusca, dura, subhirsuta, trispermis:

6. ANONIS petiolis longis unifloris, filiquis pendulis.

Anonis lutea CAM. Epit. p. 444. bene, ZWING. p. 651.

Anonis flore luteo AICHST. aest. ord. 10. T. 2. f. 1.

Anonis mitior luteo flore CLUS. Pann. p. 35.

Anonis mitior II. luteo flore EIUSD. Hist. p. 99. absque icone.

Natrix Plinii herbariorum LOB. Ic. II. p. 28. bene

Anonis non spinosa, lutea, Natrix Plinii Herbariorum LVGD. p. 449.

Anonis lutea non spinosa Dalechamptio Natrix I. B. II. p. 393.

Anonis viscosa spinis carens, lutea major C. B. RAJ. p. 958. Syll. exter. p. 63. T. aut. de Par. p. 54. I. R. H. PONTED. Anthol. L. I. c. 32. p. 91. cum caractere, PLUKN. Mantill. p. 15. SCHEVCHZ. It. IV. p. 329. ZANICHELL. p. 18. ic. 275 FABREG. II. p. 136.

Trifolium aliud in montibus senensibus SPIG. Isagog. c. 17.

Anonis lutea perennis major Natrix dicta H. ox. II. p. 171.

Natrix RIVIN. T. 68. RUPP.

Icon WEINMANN T. 139.

Anonis pedunculis unifloris seta terminatis LINN. Cliff. p. 358. ROYEN. p. 375.

β Varietas.

Anonis flore luteo, variegata, non spinosa AICHST. I. c. f. 2.

Anonis non spinosa flore luteo variegato C. B. P. RAJ. p. 958. &c.

Anonis non spinosa Natrix dicta floribus luteis striatis PLUKN. I. c.

In alveo fl. Arve prope Genevam RAIVS. Ego reperi in Valesia, ad vias, pene ubique a *Leuca* ad fl. *Morge* usque, deinde circa *Bex*, & ad ipsum aditum ad cuniculos montis falsi *au bullier*. Altera varietas frequens intercurrit.

Radix lignosa, serpens, multiplex. Caules duri, fruticosi, pedales & ultra. Vaginae ad ortum petioli foliosi longae, strictae, bifidae: Folia ipsa petiolata, terna, anguste ovata, lineata, argute ferrata. Scapi florigeri unicum folium producant, deinde nutant, & florem gerunt pariter solitarium, magnum. Calycis duo segmenta lateralia patentia, exstant a flore. Flos luteus: vexillum amplissimum, cordiforme, lineis fuscis saepissime lineatum. Alae magnae, rotundae, carinam excedunt. Carina ampla, rostro acuto longoque. Stamina omnia connata. Siliqua longa, non torosa, parum

parum turgida, cylindrica, compressa continet. Semina aliquot, pene rotunda. Tota planta viscida est & hirsuta, odore singulari, pene theriacali.

C Y T I S U S.

TOURNEF. T. 416.

LINN. n. 582.

Ab Anonide imprimis vexillo differt, & filiqua in origine angustiori, crassescente in progressu (RIVIN.) tum calyce bipartito, dentibus omnibus brevissimis, duobus & tribus. Caeterum carina etiam rostrata, stamina in nostris connata, alae modo longiores carina, modo breviores.

I. CYTISUS foliolis ovato oblongis, racemis simplicibus pendulis LINN. Cliff. p. 354. ROYEN. p. 369.

Mire multiplicata est: ecce nominum classes aliquot.

I. *Faba inversa* TRAG. p. 619.

Trifolia arbor CORD. p. 187. cum bona icone. Sylv. Obs. p. 221. 223.

Laburnum BELLON. de neglect. stirp. cult. p. 224. GESN. ind. quadr. p. 47. RIVIN. T. 62. bene.

Anagyris quae & Anagyris & Onogyris GESN. Hort. p. 246 b.

II. *Anagyris prima* MATTH. p. 930. CAM. Epit. p. 671. TAB. p. 1089.

Anagyris latifolius AICHST. Vern. Ord. frut. T. 7. f. 1. bene

I. II. *Laburnum, arbor trifolia Anagyridi similis* I. B. II. p. 361. bene. MAGN. Char. p. 326.

Anagyris non faetida major vel alpina C. B. RAJ. Syll. p. 61. Hist. p. 1721.

Cytisus alpinus latifolius flore racemoso pendulo I. R. H. MILL. BOERH. &c.

β *Floribus densius in uvam congestis* FLUKN. I. R. H.

γ *Foliis variis* VOLC. FLUKN. I. R. H.

III. *Anagyris altera* MATTH. p. 931. CAM. Epit. p. 672. cum caractere, TAB. p. 1090.

Eghelo DOD. p. 785.

Laburnum II. LUGD. p. 104. *Laburnum* p. 103. foliis angustis.

Anagyris non foetens minor C. B. RAJ. p. 1722. &c.

Minus faetens Anagyris vel Laburnum LOB. advers. p. 388. ex Helvetia.

Cytisus alpinus angustifolius flore racemoso pendulo longiore I. R. H. BOERH. MILL.

β *Idem pediculo brevior* EORVMD.

In Helvetiae calidioris montanis sylvis frequens; reperi in praecipitibus rupibus, quas separat Orba fl. prope Moncharans, tum supra Aigle eundo versus Sepey abunde. In Salève M. I. B. & RAIVS. In M. Sanetsch GESNER, & in comitatu Toggenburg Epist. p. 87. Antiquum nomen, Bellonio dictum, parum inflexum retinet (*Aubours*.)

Arbor decempedalis, ramosa, & frondosa. Folia longe petiolata, ternata, ovalia, sericea lanugine tecta. Rami terminantur in scapos florigeros, racemosos, longos, pendulos. Flores ex longis pediculis suspensi, aurei. Siliqua subhirsuta, conplanata. Vexilli unguis hiatu distat a reliquis petalis. Alae carina longiores.

Purgat & vomitum ciet GESNER MATTHIOL. p. 931. ad flagitium usque IDEM Materies aeterna, ad instrumenta musica nostris in usu est.

2. CYTISUS foliolis ovato oblongis, racemis simplicibus erectis LINN. p. 354. ROYEN. p. 369.

Insuperabilis confusio. Sed videtur utraque planta nullo vero discrimine distingui, quod pridem sensit I. B.

I. *Pseudocytisus f. niger & major Cytisus* CORD. p. 188.

Cytisus sylvestris EIUSD. Sylv. p. 223.

Cytisus primus CLUS. Pann. p. 36.

Cytisus IV. EIUSD. Hist. p. 95. TAB. p. 1093.

Et *Cytisus II.* TAB. p. 1094.

Pseudocytisus DOD. p. 570.

Cytisus Gesneri LUGD. p. 260. cui flores fere spicati I. B. I. P. II. p. 370.

Cytisus glaber nigricans C. B. (qui hanc historiam mire turbavit) RAJ. Hist. p. 973. syllog. ext.

p. 113. FLUKN. ZWING. I. R. H. WAGN. LEOP. &c. *spicatus* WEINMANN. T. 456 a.

Pseudocytisus niger PARK. p. 1475.

Cytisus RIVIN. T. 17.

II. *Cytisus albus sylvestris* CORD. L. III. p. 187 b.

Cytisus suffrutex lignosus GESN. Hort. p. 256 b. ligno duro EIUSD. Coll. p. 73.

Cytisus albicans folio Trifolii vulgaris C. B.

Dicitur

Dicitur prope *Lausannam* nasci (GESNER): circa *Plurs* reperit HUBERUS. Alteram varietatem *Scaphusii* in apricis & asperis collibus GESNERUS.

Varietas *Pluriae* lecta, a CLUSIO & a I. B. descripta, & a GESNERO, sunt arbusculae quatuor pedum, recto caudice, & sursum ramoso: foliis petiolatis, ternis, ovatis, hinc glabris, solo nervo pubescente, inde sericeis totis. Racemi ramos terminant numerosissimi, erecti. Calyx villosus, sericeus. Flores flavi, luaveolentes. Vexillum breve, ovatum; Carina longissima, vexillum longe superans: alae vexillo breviores, ovaes: Siliquae fescunciales, planae, hirsutae.

Altera varietas omnia eadem habet, sed folia utrinque levia. Hanc CORDUS dixit p. 188.

Vulnerariam esse, ejusque foliis in turundam fictis, avem vulnus oplevisse BOCCONE narrat *Mus. di Fis.* p. 139.

G E N I S T A

LINNAEI n. 580.

GENISTAE T. species T. 411.

GENISTELLA T. T. 413.

GENISTA - SPARTII Sp. T.

Calyx superioribus duobus segmentis brevibus rectis, ab inferioribus tribus hiato distinctis. Floris petala magis hiant, quam in ulla alia specie hujus classis, & alae non raro ad angulum rectum a carina recedunt: vexillum strictum, anterius angustius, emarginatum. Alae longae, ellipticae, carina breviores, ungue & auricula valde brevi. Carina longissima, bipes, vexillo longior, recta, rostro obtuso, non recurvo. Stamen decimum non distinctum. Tuba globulo terminatur. Siliqua bivalvis, parum turgida, semina aliquot, reniformia (LINNAEUS unicum numerat sed nostris omnibus plura sunt.

1. GENISTA foliis confertis, ovalibus, acutis, floribus sessilibus, spicatis.

Tinctorius flos FUCHS. p. 808. CLUS. Pann. p. 53. I. B. I. P. 2. p. 391.

Ferula TRAG. p. 604.

Chamaeclema CORD. p. 161 b. quod ad iconem.

Genista humilis GESN. Hort. p. 260.

Genista minor non spinosa EIUUSD. Coll. p. 78.

Genista tinctoria DOD. p. 763. *vulgaris* CLUS. Hist. p. 101.

Vulgi Coroneola CAES. p. 251.

Vulgi Genistella infectoria LOB. Ic. II. p. 89.

Genistella tinctoria TAB. p. 1102. RAJ. p. 1725.

Genistella tinctorum AICHST. vern. ord. 5. T. 12. f. 3.

Genista tinctoria Germanica C. B. Bas. p. 105. T. aut. de Par. p. 451. I. R. H. ZANICH. p. 108. ic. 165.

Genistella RIVIN. T. 67. bene.

Genista foliis lanceolatis ramis teretibus striatis LINN. Cliff. p. 355. ROYEN. p. 371.

In sterilibus arvis & collibus lapidosis non rara.

Caules plurimi, duri, angulosi, alias erecti, alias procumbentes, ramosi, spica florum dense congestorum terminantur. Folia solitaria, terno ordine, conferta, firma, ex ovatis vel ellipticis lanceolata. Flos flavus, qualem descripsi. Siliqua nigra, longiuscula, pene plana, glabra, polysperma; semina lentiformia, hilo incisa, nitida.

Semen & tota planta purgat: exusta multum dat salix fixi, vnice diuretici: Ipsius etiam plantae decocto sanatos hydropicos recenset amicus doctissimus MOEHRINGIUS E. N. C. vol. V. obs. 32. & olim BRASSAVOLA p. 110.

2. GENISTA foliis confertis, ovatis, inferne pilosis, floribus sessilibus sparsis.

Chamaegenista prima CLUS. Pann. p. 50. Hist. p. 103. bene

Genistella Pannonica TAB. p. 1103. male si haec est.

Chamaegenista foliis genistae vulgaris C. B. RAJ. p. 1725.

Genista humilior procumbens RAJ. Syll. p. 130.

Genista humilior Pannonica I. R. H. TILL.

II. *Genistae minoris species* THAL. p. 55.

Chamaegenista montana hispida C. B.

III. *Genista minima* LUGD. p. 173.

Genista ramosa foliis hyperici C. B. T. aut. de Par. p. 451. I. R. H. VAILL. GARID. MAPP. p. 122.

I. II. III.

DICOTYLED. STAMINIBUS DUPL. SESQUITER. 593

I. II. III. *Genistella pilosa* I. B. I. P. II. p. 393. conjungit omnes. RAJ. Syll. ext. p. 130. MAGN. bot. & Char. p. 327.

Genista foliis lanceolato-obtusis, caule tuberculato LINN. Cliff. p. 355. ROYEN. p. 371.

C. B. non longe *Friburgo* „ circa *Pierre pertuis* „ inter *Delsperg & Lauffen*. GAGNEBIN circa *Chaux de Fond*. Inter *Andreasberg & Oderbrücke* abunde. *Mühlbusi* I. GESNER.

Frutex ramosissimus, procumbens, virgis pedalibus, ramis angulosis. Folia dura, ovata, aut pene cordata, sericeo villo subtus splendent. Flores per ramos, ex brevibus petiolis, minus tamen spicati, flavi. Calyx quinquefidus, superioribus segmentis latis distantibus, inferioribus ab ipsis hiato separatis, rectoribus. Flos flavus, fabrica cum priori convenit, Siliquae hirsutae, latiusculae, polyspermae.

D. GAGNEBIN in *Burgundia* Genistam legit, a nostra diversam petiolis biuncialibus, in summis ramis congestis: ea forte fuerit *minima* LUGDUNENSIIUM.

3. GENISTA foliis ovato-lanceolatis, spinis in ramis senescentibus ramosis.

Genistella FVCHS. p. 220. commodè. TRAG. p. 962. DOD. p. 760. LUGD.

Genista vel Genistella spinosa GESN. Hort. p. 260.

Genistella, Genista minor spinosa GESN. Coll. p. 78 b.

Genistella spinosa CLUS. Pann. p. 51. Hist. p. 104. obiter RIVIN. T. 67. pulchre.

An *Suffrutex Coroneolae similis* CAESALP. p. 251? Videtur.

Genistella aculeata LOB. Ic. II. p. 93. TAB. p. 1102. bene.

Genista aculeata foliosa I. B. I. P. 2. p. 399.

Genista spinosa minor Germanica C. B. Bas. p. 104. p.

Genista aculeata RAJ. Syll. p. 130. Hist. p. 1728.

Genista spartium minus Germanicum T. aut. de Par. p. 452. I. R. H. ZANICHELL. p. 108. ic. 92. non bene, MAPP.

Genista caule nudo, spinis ramosis caulinis, ramis floriferis inermibus, foliis lanceolatis ROYEN. p. 371.

Circa *Basileam* passim. Ad ripam *Rheni* e regione *Crenzach*, qua trajicitur flumen in sylvam *de Hardt*. In sylva prope *Burgfelden* legi. In colle ad *Limagum* fl. prope *Wettingen* GESNER. Circa *M. Saléca* RAI. & I. B.

Caules fruticosi, pedales, erecti, ramosissimi, juniores rami foliis tecti, hirsuti, singulae foliorum alae insident juniora nascentis rami folia, & spina semi-foliacea una, aut plures; in vetustis vero ramis, foliis delapsis, solae spinae supersunt. longiores, etiam ramosae. Folia triplicato ordine, hirsuta, ex ovatis lanceolata, firmula. Flores ad ramos, pene sessiles, in spicam. Calyx uti priorum, imo dente capillari. Flos flavus, vexillum dimidio carina brevius, carinatum, carina duplo vexillo longior, recta minime rostrata, bipes. Alae fere aequales carinae, uti prioribus. Siliqua brevis, lata, ex turgente compressa, hirsuta, nigra, seminibus pene ternis.

4. GENISTA foliorum parte prima cauli adnata, elliptica, altera patente lanceolata.

Chamaespartium TRAG. p. 602. (flores quasi graminis alopecuri)

Genista angulosa CORD. p. 189 b.

Minima in Genistarum genere GESN. Hort. p. 260.

Genistella altera caule foliato EIUSD. Coll. p. 78 b.

Chamaegenista altera CLUS. Pann. p. 51. Hist. p. 103. bene

Genistella montana LOBEL. II. p. 92.

Genista sagittalis Pannonica CAM. Hort. ic. XIII. optime

Chamaespartium I. TAB. p. 1103. ex CLUS. &

Secundum EIUSD. p. 1104. ex TRAGO &

Narbonense EIUSD. p. 1105. male

Genistella herbacea f. *Chamaespartium* I. B. I. P. II. p. 393. T. aut. de Par. p. 84. I. R. H. VAILL. &c.

Chamaegenista sagittalis C. B. Bas. p. 105. MUR. p. 659.

Genistella montana germanica RAJ. Syll. Hist. p. 1725.

Chamaespartium supinum caule folioso hispanicum BARREL. ic. 570.

Genista ramis trianguli ancipitibus, petiolis decurrentibus, foliis ovato lanceolatis LINN. Cliff. p. 355. ROYEN. p. 371.

Minime rara in sylvis apricis, v. g. prope *Basileam* versus *Burgfelden*: in adscensu *M. Suchet* &c. Circa *Scaphusiam* MURALT. In *M. Legerberg* GESNER.

Caulis valde singularis, triangularis, totus foliis tectus, quorum alia pars longe elliptica, caulem vestit adpressa, alia lanceolata reflectitur, viridis & firma. Flores spicati caules terminant: Calycis segmenta duo superna brevia, inferiora tria longa, medio

medio pene capillari. Flos flavus, vexillo reflexo cordato: alis obscure auriculatis, paulo carina brevioribus, carina vexillo aequali, bipede, fine amplo subrotundo, non reflexo. Siliquae totae hirsutae, nigrae, compressae, feminibus quatuor foetae, levibus, flavis, pene rotundis.

L A T H Y R U S.

LINN. n. 590.

NISSOLIA T. p. 656.

LATHYRUS T. T. 216. 217.

CLYMENUM T. T. 218.

Calycis brevis, cylindrici, duo dentes superiores breves, ad se mutuo converfi, inferiores rectiores longiores. Haec nota in aliis speciebus evidentior est, in aliis obscurior, quibus calyx a regulari nonnisi hiato quodam distat, separante superiora segmenta ab inferioribus. Vexillum amplum, emarginatum, elevatum, deorsum cavum. Alae carina paulo longiores, elliptico fine, auriculatae. Carina bipes, ampla, rostro acuto. Siliqua plana, nisi ubi feminibus turget, lata, parallelogramma, tuba superflite. Exemplum Hedysari, Ornithopodii, Vulnerariae, Genistae, intercedit, ne sequar *TOURNEFORTIUM*, & Lathyros folio unico, a bifoliis, hos a quadrifoliis separem. Omnes, excepto primo, conveniunt habitu, ramo in capreolum exeunte, qui inter par ultimum foliorum continuatur.

O R D O I. FOLIIS SOLITARIIS. NISSOLIA TOURNEF.

1. LATHYRUS foliis solitariis cirrho destitutis LINN. Cliff. p. 366.

Ervum sylvestre DOD. p. 529. cum prima icone

Catanance DOD. GESN. Hort. p. 252. LVGD. p. 1366. SCHWENCKE.

Ervum sylvestrum herbariorum LOB. Ic. II. p. 71. ex DODON.

Catanance leguminosa quorundam I. B. II. p. 309. RAJ. p. 921.

Lathyrus sylvestris minor C. B. Bas. p. 96. H. ox. II. p. 56.

Lathyrus angustifolius erectus folio singulari NISSOLE in Hort. Reg. Monsp. ic.

Nissolia vulgaris I. R. H. MAPP. &c.

Lathyrus annuus angustifolius folio integro REHF. p. 36.

Genevae I. B. Inter segetes *Wylenses* C. B.

Caulis erectus, alterna folia, graminis facie, longa, lente mucronata, striata. Petioli florales ex alis foliorum longi, uniflori, foliolum in flexione emittentes. Flos nutans, exiguus, ruber. Calyx, qualem dixi. Siliqua pendula, hirsuta, praelongata, ad tres uncias, cum summa angustia, feminibus pene duodecim, rotundis, maculosis.

O R D O II. FOLIIS BINIS. LATHYRUS TOURNEF.

2. LATHYRUS foliis binatis, gramineis, petiolis unifloris, siliqua nuda.

Lathyrus flore coccineo RAJ. Hist. p. 896.

Lathyrus sylvestris flore vario ex albo & coccineo EIU.S.D. Syll. p. 161.

RAIVS circa Genevam. GAGNEBIN ex segetibus ducatus *Burgundiae*.

Caulis humilis, erectus, facies fere *Nissoliae*, strictissimis, & longis striatis foliis: sed vere binata sunt, & ad originem adpositas habent auriculas, ad obtusissimum angulum bifidas, inferiori hamo longissimo. Petioli pariter uniflori, & in foliolum terminati. Calycis omnia segmenta longa, superiora breviora, sursum reflexa. Flos exiguus, vexillum album, umbo coccineus. Siliquae paulo latiores quam *Nissoliae*, multo breviores, vix unciales.

3. LATHYRUS foliis binatis, gramineis, petiolis unifloris, siliqua latissima, superne alata.

Ervum, weiss Erbs FUCHS. p. 571. bene

Pisum Graecorum sativum TRAG. p. 613 non autem icon.

- Phasiolus* CORD. Hist. p. 101. non vero icon.
Lathyrus DOD. ic. vet. p. 22. Cereal. p. 108. *sive cicercula* Hist. p. 522.
Lathyrus angustiore gramineo folio LOB. ic. II. p. 89.
Lathyrus leguminosa angustifolia TAB. p. 588.
Lathyrus anguloso semine I. B. II. p. 306.
Lathyrus sativus flore fructuque albo C. B. RAJ. p. 896. Syll. ext. p. 160. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 283.
Lathyrus sativus minor semine anguloso MOR. II. p. 52. T. II. f. 2.
Lathyrus filiqua latiori RIV. T. 47.
Lathyrus pedunculis unifloris, cirrhis diphyllis, leguminibus compressis ovatis, dorso bimarginatis LINN. Cliff. p. 367. ROYEN. p. 363.

Genevae & Basileae feritur, circa *Arlesheim*. Addere visum est, exoticum, ut *Lathyrorum* historiam mutua collatio expediat.

Caules multi, furculosi, humiles, vix pedales, utrinque alati. Debiles auriculae pariter sursum & deorsum finduntur, breviores quam priori. Folia perangusta, unciam longa, capreolus trifidus. Petiolus uniflorus: Calyx amplus, bilabiatus, supernis segmentis ab inferioribus longe separatis. Flos multo major, quam prioribus, ochroleucos. Siliqua latissima, ad valvarum conjunctionem supernam alata, brevis, spiculo forti, & recto. Semina multa, subrotunda, angulosa, alba. TOURNEF. (217. G. H.)

4. LATHYRUS. . . .

- Aracus vel Cicera* DOD. p. 523.
Lathyrus flore purpureo CAM. Hort. p. 84.
Cicercula CAESALP. p. 234.
Lathyrus flore rubro I. B. II. p. 507.
Lathyrus sativus flore purpureo C. B. RAJ. p. 896. I. R. H. VAILL.
Lathyrus sativus minor semine anguloso, flore purpureo MORIS. II. p. 52. cum priore.

RAJUS circa Genevam.

A priori differt colore floris. Vexillum dilute coeruleum, striatum venis saturationibus, alae vero purpureae sunt. Folia similiter angusta, sed longiora, semina nigra. Nonnisi ficcum vidi.

5. LATHYRUS folijs binatis, ellipticolanceolatis, petiolis bifloris, filiquis hirsutissimis.

- An *Lathyrus sativus angustifolius* LUGD. p. 470. Siliquae enim videntur hirsutae esse.
Lathyrus filiqua hirsuta flore coeruleo pene violaceo I. B. F. Boll. p. 156.
Lathyrus filiqua hirsuta I. B. II. p. 305. RAJ. p. 896. RIVIN. T. 41. RUPP.
Lathyrus angustifolius filiqua hirsuta C. B. I. R. H. VAILL. TILL. MAPP. p. 164.
Lathyrus pedunculis bifloris, cirrhis diphyllis, foliolis lineari lanceolatis, leguminibus hirsutis, seminibus scabris ROYEN. p. 363.

In *Vallesia*. Circa *Kirchlindach*, prope *Bernam*, in segetibus. Genevae I. B. & RAI. CASPARUS Basileae. Circa *Sonvilliers* GAGNEBIN.

Caulis altior, bipedalis, alatus. Auriculae breviores, maxime hamus inferior: folia latiora, elliptica, in spinulam terminata. Capreolus ramosus. Scapus prae longus, unum aut duos flores profert. Calyx subhirsutus, segmentis latissimis, majoribus, rectioribus, qualia sunt in n. 8. Vexillum amplissimum, externe dilute coccineum, intus linea lutea dividitur. Alae longae, dilute coerulae. Carina pallida, rostro longo & gracili. Siliqua latiuscula, tota villosa. Semina rotunda, rufa vel nigricantia, superficie crispa I. B.

6. LATHYRUS folijs binatis, elliptico lanceolatis, floribus racemosis.

- Ervum sativum flore rufo* FUCHS. p. 572. neque tamen sativus est.
Pisum Graecorum sylvestre TRAG. p. 614. cum icone p. 613.
Lathyrus sylvestris DOD. Cereal. p. 110. Hist. p. 523. LUGD. p. 471. AICHST. aestiv. ord. 10. T. 6. f. 3.
Lathyrus sylvestris angustifolius CLUS. p. CCXXIX. obiter, LUGD. p. 470.
Cicercula sylvestris TAB. p. 500. hunc exprimit exceptis auribus.
Lathyrus majoris species flore rubente & albido minore, dumetorum s. Germanicus I. B. II. p. 302. RAJ. p. 894.
Lathyrus sylvestris major C. B. Bas. p. 96. P. T. aut. de Par. p. 479. I. R. H. VAILL. MAPP. & C.
Lathyrus angustifolius alter MORIS. II. p. 81. icon T. II. f. 4.
Lathyrus sylvaticus RIVIN. T. 39.

Basileae in dumetis. Circa *Orbam* reperi in sepibus, qua adscenditur ad *Agy*, HUBERUS in *Rhaetia* legit, inter *Filifur* & *Bergum*. Inter *S. Blaise* & *Neufchatel* GAGN.

Caulis pariter alatus, altus ad duos pedes & ultra, capreoli ramosi. Auriculae similes, non magnae, hamo inferiori parvo. Folia ex ellipticis longiora, & acutiora, scapi dodrantes gerunt racemum florum speciosorum, pene uncialium, trium, quatuorve. Calycis dentes superiores breves & incurvi. Vexillum emarginatum, laete purpureum. Alae purpureae. Carina viridescit. Siliqua teres, angusta; semina nigricant, rugosa & maculosa.

* 7. LATHYRUS

Lathyrus major sylvestris alter C. B. Basf. p. 96. p.

Lathyrus angustifolius PARK. p. 1061.

Lathyrus major Narbonensis angustifolius I. B. II. p. 304. (ubi aures pro altero pare foliorum describit) HERM. RAJ. p. 894. GARID. I. R. H.

Icon GARID. II. 108. & RIVIN. T. 40. pro sequente exhibitae, hunc referunt.

C. B. circa *Cliben* in dumetis.

Pene certus sum C. B. non alium vidisse, quam Narbonensis varietatem, foliis uncia angustioribus, floribus minoribus, qualis in Germania provenit v. g. circa *Wernigerode*.

8. LATHYRUS foliis binatis ovatis, floribus racemosis lanceolatis.

Clymenum MATTH. p. 971. CAM. Epit. p. 712. cum caractere.

Lathyrus sylvestris latifolius CLUS. Hist. p. CCXXIX. icon non placet.

Lathyrus latiore folio LOB. II. p. 68. eadem.

Lathyrus sylvestris major f. purpureus THAL. p. 74.

Ervillea in sylvis CAESALP. p. 233.

Lathyrus narbonensis AICHST. aest. ord. 13. T. 6. f. 2.

Lathyrus major latifolius flore purpureo speciosior I. B. II. p. 303. ZWING. p. 541.

Lathyrus latifolius C. B. Basf. p. 96. H. OX. II. p. 51. T. 2. f. 3. I. R. H. GARIDEL. p. 271. icon 108. bene

Lathyrus major latifolius RAJ. p. 894.

Lathyrus pedunculis multifloris cirrhis diphyllis foliis lanceolatis internodiis membranaceis LINN. Cliff. p. 367. ROYEN. p. 364.

In M. Muteto C. B. & ad rivulos in *Binningen*.

A priori n. 6. differt foliis ovatis, duarum unciarum latitudine, & floris amplitudine, quae omnia prioris dupla sunt, aures maximae, qua nota facile distinguitur. Racemi habent ad duodecim flores. Calycis segmenta superiora latiora & rectiora. Siliquae triunciales, semuncem latae, compressae. Semina rotunda, nigricantia.

9. LATHYRUS foliis binatis, ovatis, radice glandulosa.

Apios FUCHS. 131. bene TRAG. p. 631.

Ornithogalon purpureum CORD. Diosc. p. 46. solum nomen

Pseudo Apios MATTH. p. 1274. CAM. Epit. p. 981. cum caractere.

Glans terrae & Pseudo Apios AICHST. Aest. Ord. 13. T. 5. f. 5.

Terrae glandes DOD. Cereal. p. 168. Hist. p. 550. bene LOB. Ic. II. p. 70.

Glandes terrestres CLUS. Panh. p. 744. & Hist. p. CCXXXII. obiter

Chamaebalanus DOD. ic. vet. II. p. 37. TAB. p. 505.

Arachidna Theophrasti COLUMN. p. 304. ic. p. 301.

Chamaebalanus leguminosa I. B. II. p. 324. RAJ. p. 895. Syll. exter. p. 91.

Lathyrus arvensis repens tuberosus C. B. Basf. p. 96. T. aut. de Par. p. 281. I. R. H.

Glans terrestris nostras leguminosa LAUREMB. appar. p. 155.

Lathyrus arvensis radice tuberosa repente MORIS. II. p. 51.

Lathyrus arvensis RIV. T. 42.

Lathyrus pedunculis multifloris, cirrhis diphyllis, foliis ovalibus, radice tuberosa LINN. Cliff. p. 307. ROYEN. p. 364.

Basileae in agris frequens v. g. circa S. Margret. In agro Aventico circa *Mathod*, *Genevam* &c.

Radices longissima tubercula habent, adnata filis repentibus. Caulis triquetrus, pedalis, bipedalis, infirmus. Folia ovata, obtusa, non acuminata. Auriculae latiusculae, sed inferiores exiguae, clavicula trifida. Scapi longissimi, nudi, flores quatuor & quinque praeferentes. Calyx ex caractere. Flos pulchre roseus, colore, & odore. Vexillum amplissimum, orbiculare, emarginatum. Alae coccineae, lata bractea, carinae adhaerentes. Carina pallens, fina. Stamen decimum crassum. Siliqua recurva, glabra, ad decem semina continet: tuba superstes, sine lato. Radices edules sunt, grati saporis.

10. LATHYRVS foliis binatis, acutis, capreolo non ramofo.

Ervum sylvestre minus GESN. Coll. p. 75 b.*Aphacae vel viciae aut potius orobi species* p. 59.*Viciae genus floribus flavis* p. 114.*Legumen simile terrae glandibus* DOD. Hist. p. 550. absque icone*Vicia* TAB. p. 505. mala icon, si haec est.*Lathyrus sylvestris floribus luteis* THAL. p. 74.*Lathyrus luteus sylvestris dumetorum* I. B. II. p. 304. cum bona icone, RAJ. p. 894. &c.*Lathyrus sylvestris luteus folio viciae* C. B. Bas. p. 96. MAGNOL. Char. p. 283. T. aut. de Par. p. 343. I. R. H.*Chamaebalanos flore luteo* CORNVT. p. 227.*Lathyrus sylvestris & dumetorum flore luteo* H. OX. II. p. 51.*Lathyrus pratensis* RIVIN. T. 43. RUPP. &c.*Lathyrus pedunculis multifloris cirrhis diphyllis foliolis lanceolatis, internodiis nudis* LINN. Cliff. p. 367. ROYEN. p. 364.

Ubique ad rivos & stagnorum litora.

Caules ramosissimi, quadranguli, debiles, pedales. Folia bina, elliptica, utrimque acuta, glauca. Petiolus floriger circiter octiflorus. Auriculae latiusculae, vix foliis minores, sed pars inferior perexigua, capreolus exiguus, non ramosus. Calyx, qualem descripsi, albicans. Flos flavus. Vexillum orbiculare, emarginatum, reflexum, lineis lividis intus pictum. Alae carinam parum excedunt: carinae cymba lata, flaccida. Stamen decimum latissimum. Siliqua, nigra, glabra, oblique fulcata, tubam retinens; semina rotunda, sublutea, nitida.

A P H A C A

TOURNEF. T. 223.

LINN. n. 576.

Cum Lathyris conjungit LINNAEVS in posteriori opere, neque praeter analogiam. Calyx enim, etsi regulariter quinquefidus videatur & patentior, superna tamen segmenta latiora, inferiora longiora habet & rectiora. Siliquae figura paulo habitior, vix sufficit: TOURNEFORTIANA vero nota ab habitu desumitur, quod non alia folia habeat, quam auriculas ad caulem amplissimas, breviter cordato-fagittatas, quae Lathyris minores sunt.

I. APHACA LOBEL. ic. II. p. 70. CAESALP. p. 236. RAJ. p. 899. T. aut. de Par. p. 175. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 285. PONTEDER Anthol. p. 80.

Alia Vicia flore luteo foliis binis GESN. Coll. p. 113 b.*Aphace* DOD. Cereal. p. 157. Hist. p. 545.*Elatine III.* TAB. p. 716. optime.*Vicia, quae Pityne Anguillariae, lata siliqua, flore luteo* I. B. II. p. 316.*Vicia lutea foliis convolvuli minoris* C. B. Bas. p. 97. P. H. OX. II. p. 62.Et denuo *Lathyrus luteus annuus foliis convolvuli minoris* H. OX. II. p. 52. HERMANN &c.*Lathyrus cirrhis aphyllis* LINN. Cliff. p. 377. ROYEN. p. 362.In fegetibus planioris Helvetiae, circa *Mathod, Basileam* &c.

Caulis angulosus, ramosus, debilis, cubitalis. Pro foliis auriculae glaucae, superna parte ampliter cordata, hamis inferioribus brevibus. Medius excicapreolus aphyllus, non ramosus. Flores in petiolis aphyllis solitarii, vexillum luteum, parum erectum, lineis nigris aut coeruleis intus striatum. Alae carinae adhaerent longo ungue, parva parte lutea. Carina paulo brevior alis, fissilis, rostro lato, modice acuminato. Stamen decimum latissimum. Semina ovato rotunda, nitida, nigra, vel varia. Tubae apex latiusculus.

V I C I A

TOURNEF. T. 221.

VICIAE LINN. n. 587. pleraeque

& GICERIS Spec. LINN. n. 574.

Calyx Lathyrorum irregularium, tubulosus, dentibus superioribus saepe ad se invicem incurvatis, inferioribus longioribus & rectis. Vexillum semierectum, emarginatum, lateribus replicatis. Alae paulo breviores, longe auriculatae, bractea ovali. Carina brevior, obtusa, fissilis, sursum hians. Stamen decimum in nonnullis

Ffff 3

con-

conjunctum. Siliquae modo teretes, modo conpressae, longae, parallelogrammae, tuba superstitae. Semina subrotunda. Nostris etiam omnibus pinnarum plura paria sunt, nervus in claviculam ramosam exiit. Auriculae foliis adfident transversim longae, dentatae.

ORDO I.
SCAPIS BREVIBVS PAUCIFLORIS SILIQVIS NON
PENDULIS.

VICIAE RIVINI.

1. VICIA filiquis sessilibus, foliis retusis, lateſcentibus.

Ervum BRUNFELS III. p. 218.

Aphace FUCHS. p. 110. certe quod ad iconem.

Orobis sativus, vicia major sativa TRAG. p. 623.

Vicia RUELL. p. 532. DOD. Cereal. p. 126. Hist. p. 531. bene CLUS. p. CCXXXV. & LOB.

Ic. II. p. 75. ex DOD. CAM. Epit. p. 320. bene CAES. p. 236? RAJ. p. 900.

ZWING. p. 598. RIVIN. T. 54. bene BLAKW. T. 423.

Vicia vulgaris sativa I. B. II. p. 310.

Vicia sativa vulgaris semine nigro C. B. I. R. H. VAILL. &c.

Vicia leguminibus erectis, petiolis polyphyllis, foliolis acumine emarginatis, stipulis dentatis CLIFF. p. 368. ROYEN. p. 365.

β Flore non maculato GAGN. circa Ferriere.

Ubique feritur pro pabulo columbarum, & pane crassiori.

Non omittendam censui, etsi non constet indigenam esse. Caules debiles, cubitales, ramosi. Foliorum pinnae quinque, ad septem, pene quadrangulares, in origine graciliores, extremitate reſecta, spinula ex nervo eminente, hirsutae. Auriculae huic speciei, & ſequentibus, exiguae. Petiolus brevis, erectus, sessiles habet flores, unum aut duos. Calycis dentes superiores longiores, omnes autem recti contra morem familiae. Vexillum dilutioris purpurei coloris. Alae bractea sature purpurea, ut flos quasi varius adpareat. Carina brevissima, rostro lato, brevi, obtuse appendiculato, pene nigro. Stamen decimum distinctum. Semina difformiter globosa. Siliqua ex maximis, breviter hirsuta.

Vulgo in Anglia nutrices incoquat potui puerorum, ut variolas & morbillos expellant ALLEYNE.

2. VICIA filiquis sessilibus, erectis, foliis cordatis.

Vicia sativa alba C. B. PARK. I. R. H. RUPP. &c.

Vicia albo semine I. B. II. p. 311. RAJ. p. 900.

Vicia major folio cordato, flore rubro, fructu albo, Pisi minoris instar H. OX. II. p. 63.

Bernae in agris.

Cum priori convenit figura foliorum retusa, sed profunde emarginata sunt, & tota pallent prae hirsutiae, angustiora sunt, & pene cordata. Siliqua hirsuta & semina ex albo pallent. Habitus totus erectior.

3. VICIA filiquis sessilibus erectis, foliis imis ovatis, superioribus linearibus.

Vicia FUCHS. p. 172. MATTH. p. 548. GESN. Hort. p. 286.

Viciae tertium genus TRAG. p. 624.

An *Vicia minor filiqua subrubra*? GESN. Coll. p. 113 b.

Cracca primum genus DOD. Cereal. p. 152. Hist. p. 542.

Aracus, & Araca, & Cracca major. Vicia sylvestris LOB. II. p. 75.

Vicia vulgaris sylvestris, semine parvo, & nigro frugum I. B. II. p. 312. ZWINGER. p. 598.

Zahme Wicken in icone

Vicia vulgaris acutiore folio C. B. Bas. p. 96. *semine parvo nigro* P. I. R. H. VAILL. &c.

Vicia sylvestris semine nigro & variegato, folio acutiore MORIS. II. p. 63. T. 4. f. 7. non bene

Vicia sylvestris, f. cracca major RAJ. p. 902.

Vicia angustifolia RIV. T. 55. RUPP. &c.

Vicia folio angustiore flore rubro DILLEN. nov. spec. p. 47.

II. Eadem omnino videtur, si fides iconibus.

Cracca primum genus DOD. Cereal. p. 152. Hist. p. 542.

Aracus, Araca & Cracca major vicia sylvestris LOB. Ic. II. p. 75. ex DOD.

Vicia semine rotundo nigro C. B. &c.

III. Et *Vicia sylvestris flore ruberrimo, filiqua longa nigra* RAJ. syn. III. p. 421.

In ſegetibus spontanea v. g. circa Kirchlindach.

Tota strictiori est habitu, foliis imis ovatis, reliquis longis, perangustis, fere quadratis, sine reſecto, cum spinula, pinnis paucioribus, fere ternis. Flores fere bini, ex brevi scapo

Astragalus alpinus erectus
Spica purpurea Speciosa.

Viciae pulchrum genus multifolium
Sive Galegae Species quibusdam.

scapo minores. Calyx hirsutus, uti prioribus, dentibus omnibus longis in aristam herbaceam productis, rectis, & fere aequalibus. Flos totus coccineus, nisi quod carina livida sit, rostro lato, fimo, brevi. Siliqua nigra, minor, femina fere novem, fusca, ovata compressa.

4. VICIA filiquis erectis, foliis ex ovatis obtuse decrescentibus.

Orobis sylvestris, f. *vicia major sylvestris* & 2. TRAG. p. 623. & huic icon similior est.

Aphace MATTH. p. 547. CAM. Epit. p. 319. ex iconibus, nam sativam facit, GESN. Hort. p. 285 b.

Cracca major TAB. p. 506.

Vicia sepium perennis I. B. II. p. 313. RAJ. p. 901.

✓ *Vicia sepium folio rotundiore acuto* C. B. Bas. p. 96. p. non vero synonyma, H. OX. II. p. 63. I. R. H. & c.

Vicia sepium RIV. T. 56. optime

Vicia leguminibus adscendentibus, petiolis polyphyllis, foliolis ovatis acutis integerrimis LINN. Cliff. p. 368. ROYEN. p. 365.

β Flore albo PLUKN. VAILL. I. R. H.

Ubique in sepibus, dumetis, sylvis, & ne fallaris, etiam altioribus. Flore albo prope Bernam ad sepes in clivo Sandrein.

Caulis adscendit ad aliquot cubitos, quadrangulus, alatus. Auriculae majores, ferratae. Folia ex ovata figura diminuta, obtuso fine, obtuse resecto, neque emarginato, spinula ex nervo exeunte, subhirsuta, parium sex & ultra. Scapus brevis quadriflorus. Calyx a prioribus diversus, lividus, subhirsutus, dentibus in aristas productis, praeter reliquis Viciis difformis, dentibus supernis valde brevibus, & latis, lateraliter aristatis, imo longissimo. Vexillum ineleganter coeruleum, pictum venis reticulatis, coloris saturatoris, propriis tumoribus carinam comprimit. Carina coerulea, rostro fimo & brevi. Stamen decimum connatum. Tuba plumosa, bicollis. Siliquae breviores, latiores, nigrae. Semina in vulgari maculosa, in altera alba, subrotunda, quatuor ad sex.

ORDO II.

SCAPO LONGO MULTIFLORO SILIQUIS PENDULIS.

CRACCA RIVIN.

5. VICIA foliis ex ovatis obtuse decrescentibus, filiquis racematim pendulis.

Orobis V. Osmunda TRAG. p. 624.

An *Vicia montana foliis latioribus* GESN. Coll. p. 113 b.

Pisum sylvestre TAB. p. 497.

Vicia maxima sylvatica I. B. F. Boll. p. 157.

Vicia sylvatica maxima piso similis I. B. II. p. 315. RAJ. Syll. p. 261. Hist. p. 900. I. R. H.

✓ *Vicia maxima dumetorum* C. B. PARK. & c.

Pisum sylvestre perenne flore rubro purpureo ROYER. p. 117.

Vicia perennis maxima dumetorum flore obscure rubente H. OX. II. p. 61. T. 4. n. 2.

Cracca sylvestica RIVIN. T. 50. bene VOLC. RUPP. & c.

Vicia sylvatica maxima, altera, filiquis brevibus PONTED. comp. Tab. p. 103.

Icones WEINM. T. 436 d. T. 437 e.

β Floribus albis JONQVET.

γ Foliis pictis WEINMANN T. 437 b.

I. B. circa Tigurum: ibidem in Hökler I. GESNER. C. B. in sylva Huningensi, & I. B. inter Wyl & urbem. RAI. in adscensu ad M. Saleva versus Genevam. (Gottingae passim in sylvis.)

Magna est similitudo cum sp. 4. in foliis ex ovato obtuse acuminatis: Sed altior haec est, & folia majora, auriculae magnae, ferratae, denticulis aristatis. Scapus floriger, quatuor unciarum. Flores multi, nutantes. Calyx glaber (qui priori hirsutus), caeterum similibus brevissimis dentibus. Flos etiam differt coloribus. Vexillum, lateribus elevatis, cordatum, ex violaceo purpureum: alae magnis auriculis triangularibus, apice solo purpureo: carina retrorsum auriculata, fissilis, obiter coeruleo colore tincta. Stamen decimum distinctum. Siliquae latae, breves, leves, incurvae, pendulae.

6. VICIA foliis ovatis, filiquis racemosis pendulis.

Viciae pulchrum genus multifolium, Galega quibusdam I. B. II. p. 316. cum foliis nimis longis

RAJ. p. 903 *. SCHEVCHZ. It. VI. p. 463. & T. nostr. XIV.

Viciae pulchrum genus SCHAEFF. del. Hal.

II. *Vicia Bathoniensis maxima sylvatica* MERRET. p. 125. SVTHERL.

Vicia spicata multiflora maxima RAJ. p. 903. Syn. III. p. 322. HERMANN.

Vicia

Vicia perennis multiflora, majore flore ex coeruleo & albido mistis MAGN. bot. app. p. 307. Hort.

I. R. H.

Vicia multiflora maxima perennis tetro odore floribus albescentibus, lineis coeruleis striatis FLUKN. p. 387. T. 71. f. 1.

Vicia pedunculis multifloris fulcris foliorum crenatis LINN. Lap. n. 270. stipulis habet ROYEN. p. 365.

Passim per Helvetiam locis subalpinis, in dumetis & ad vias. Circa balneum Weissenburg eundo versus molam ferrariam desertam. Inter Aigle & Sepey. SCHEUCHZER, & HUBER circa Thermas Fabarias, eundo versus Vettis. I. GESNER im Käferhölzlein.

Formosae plantae caules angulosi, bipedales & ultra; auriculis profunde ferratis, & aristatis; pinnis foliorum ad octo paria, pene ovatis, spinula ex nervo exeunte. Scapiflorigeri numerosi, ex omnibus alis, semipedales, spicam gerunt laxam florum pendulorum. Calyx ex albo virens, dentibus superioribus brevioribus, ad se invicem converfis, imo longiori, omnibus longioribus & gracilissimis. Vexillum album, emarginatum, lineis coeruleis virgatum. Alae longae, valde adhaerentes, ad carinam albae, exigua parte coerulea. Carina ampla, rostro brevi & obtuso, fissilis, apice coeruleo. Stamen decimum distinctum. Siliquae pendulae breves & latae, glabrae, polyspermae.

7. VICIA foliis paucis, latissimis, ovatis, emarginatis, floribus ochroleucis, conferte racemosis.

Pisum sylvestre perenne CLUS. Pann. p. 733. Hist. p. CCXXIX. THAL. p. 84. TAB. p. 497.

C. B. SCHWENCK. FLUKNET. p. 172.

Pisum sylvestre LOB. adv. p. 397. I. B. II. p. 309. Pannonicum CAM. Hort. p. 127.

Pisum sylvestre nigrum maculatum PARK. p. 1059. quod ad iconem.

Pisi perennis alia species H. ox. II. p. 47.

Cracca flore ochroleuco RIVIN. T. 52. bene RUPP. BUXBAUM.

Astragalus sylvestris major WEINMANN. T. 198.

Vicia pedunculis multifloris, petiolis polyphyllis cirrhosis, foliolis ovatis, infimis sessilibus ROYEN. p. 365.

In Helvetia sponte nasci LOBELIVS. Misit etiam GESNERVS, sed absque natalis loci nomine.

Caulis speciosae altitudinis, ramosus. Auriculae pro foliorum portione minimae. Folia, quorum duae, aut certe vix ultra quatuor conjugationes, in eodem ramo sunt, ex toto genere amplissima, fere Astragali vulgatissimi, ex ovalibus diminuta, obtuso fine & emarginato, nervis parallelis inscripta, tota glabra. Eorum, quae cauli proxima, ea ita lata sunt, uti perfoliata videantur. Ex alis foliorum racemi florigeri, confertos gerentes longosque racemos florum retroverforum, quibus breves, lataeque, siliquae succedunt: Semina teretia. Calyx irregularis, superne brevior, spinula inferna longiori & gracili.

8. VICIA foliis linearibus hirsutis, siliquis subhirsutis, racematim pendulis.

Aphace RUELL. p. 395.

Vicia quaedam sylvestris GESN. Coll. p. 113. b. altera veluti *Galega* DOD. p. 548. absque icone.

Aracus TAB. p. 506. bene

Vicia multiflora perennis nemorensis sive dumetorum I. B. II. p. 314.

Vicia multiflora C. B. RAJ. p. 903. T. aut. de Par. p. 311. I. R. H. VAILL. &c.

Vicia perennis multiflora spicata, coerulea, sepiaria H. ox. II. p. 61. T. 4. f. 1. non bene

Cracca RIVIN. T. 49. optime, RUPP. VOLC. DILL. &c.

Icones WEINM. T. 436 a. & c. T. 437 c.

Vicia pedunculis multifloris, stipulis utrinque acutis integris LINN. Cliff. p. 368. ROYEN. p. 364.

II. *Vicia sylvestris spicato flore* CLUS. Pann. p. 746. an MURALT. p. 736.

Vicia sylvestris II. EIUSD. Hist. p. CCXXXV. absque icone.

Vicia sylvestris spicata C. B. Bas. p. 96. certo, nam nomen *multiflorae* non habet inter Basileenses.

β Flore albo LOESEL. p. 184.

II. Alis albicantibus VAILL. Circa f. *Blaise* GAGNEB.

Vulgaris ad sepes & inter segetes.

Caulis ad aliquot pedes ascendit: ramosus & multiflorus. Auriculae, qualis Lathyris, sursum & deorsum hamatae, non ferratae. Foliorum pinnae plurimae, ad 12 paria, utrinque sericea pube hirsutae, angustae, oris pene parallelis, fine obtuso, spinula brevissima. Scapi ex singulis foliorum alis, racemo longo, denso, pendulo. Calyx speciei 4. & 5. denticulis supremis brevissimis; saepe totus violaceus. Flos purpureo-violaceus. Vexillum semierectum, lateribus sursum converfis, emarginatum.

natum. Alae paulo breviores, ovatae, ungue longo concolore, auriculis albis: Carina brevior, rostro obtuso, duabus maculis coeruleis notato, fissilis caeterum. Stamen decimum distinctum. Siliqua brevis, latiuscula, tumida, stylo sursum recurvo. Semina multa, ad decem usque, globosa, nigra.

Varietatem suaviter odoratam ad ripam lacus Silienfis legit HVBERTVS.

9. VICIA foliis linearibus, filiquis obtusis, polyspermis.

Vicia minima cum singularibus filiquis brevibus glabris I. B. F. Boll. p. 155.

Viciae f. craccae minimae species, cum filiquis glabris I. B. II. p. 315. RAJ. p. 902. MAGN. Char. p. 284.

Vicia segetum singularibus filiquis glabris C. E. Bas. p. 97. P. I. R. H.

Vicia minor segetum, cum filiquis paucis, glabris H. Ox. II. p. 64. T. 4. f. 16.

Cracca minor filiquis gemellis RIVIN. T. 53. RUPP.

Vicia minima cum filiquis glabris T. aut. de Par. p. 541. I. R. H. VAILL. &c.

In agris Basileae & Genevae RAI. Sed frequentius in Germania.

Caulis humilis, infirmus. Foliorum pinnae ad quinque paria, prioris similia, longa, angusta, oris parallelis, fine lanceolato. Auriculae simplices, imae deorsum hamatae. Flores plerumque bini. Calycis segmenta superiora brevia, reliqua, recta, longiora, latiuscula omnia, ut in specie 4. &c. Vexillum purpureo coeruleum, venosum, alae albae, auriculatae. Carina brevior, rostro lato, brevi, coeruleo fatur. Siliqua pene ovalis, obtusa, brevis, glabra. Semina tria, quatuorve, nigra, filiquam pene articulata faciunt.

10. VICIA filiquis hirsutis, pendulis, dispermis.

Vicia minima IV. TRAG. p. 624.

Cracca alterum genus DOD. Cereal. p. 153. Hist. p. 542.

Aracus f. cracca minima LOB. Ic. II. p. 76.

Arachus LUGD. p. 480.

Cracca minor TAB. p. 507. bene RIV. T. 53. bene &c.

Arachus altera THAL. p. 14.

Vicia parva cum pluribus filiquis ex uno pediculo I. B. F. Boll. p. 158.

Vicia parva f. cracca minor cum multis filiquis hirsutis I. B. II. p. 315.

Vicia segetum cum filiquis plurimis hirsutis C. B. Bas. p. 97. P. RAJ. p. 902. I. R. H. MAGN. Char. p. 284.

Vicia minor segetum cum filiquis plurimis hirsutis H. Ox. II. p. 63. T. 4. f. 15.

Cicer pedunculis multifloris seminibus globosis LINN. Cliff. p. 370. ROYEN p. 389.

Vulgaris in segetibus.

Caulis pedalis & bipedalis, debilis, ramosus. Pinnae multae, ad 8 paria, perangustae, fine resecto, spinula eminente. Auriculae superiores simplices, imae laciniaetae, pene quadrifidae, dentatae. Capreoli valde intricati, scapus duarum unciarum: Flores bini ad quinos. Calyx similis primis 3 speciebus, omnibus dentibus longis, rectis, subhirsutis, flore tamen brevior. Flos in tota gente minimus. Vexillum plicatum, lineatum, ex coeruleo pallet. Alae concolores, brevissime auriculatae. Carina brevior, simo, cyaneo, obtuso, rostro. Siliqua lata, mucronata, semina bina rotunda, nigra, maculata. LINNAEUS hanc plantam Lenti conjunxit, a qua differt semine rotundo, & calycis dentibus paulo brevioribus, ut utrumque genus quasi media conjungat.

L E N S.

TOURNEF. T. 210.

CICERIS sp. LINNAEI n. 574.

Calyx brevissimus, capillaribus segmentis floris longitudine. Vexillum amplum, alae auriculatae, paulo breviores. Carina unico ungue, rostro lato, non acuminato. Stamen decimum latum. Siliqua brevis & latissima. Semina bina compressa. Claviculis scandit, ex pinnarum intervallo prodeuntibus.

1. LENS FUCHS. p. 899. BRUNFELS. III. p. 214. TRAG. p. 628. GESNER Coll. p. 84b. LOBEL Ic. II. p. 74. TABERN. p. 501. I. B. II. p. 317. RAI. p. 904. RIVIN. T. 35.

Lens minor CAM. Epit. p. 211. non bene, ut Ervi sit similior, DOD. Hist. p. 526. PARKINS.

Lens vulgaris C. B. Bas. p. 97. MAGN. Char. p. 285. I. R. H. VAILL. RUPP. &c.

Lens vulgaris minor MORIS. II. p. 59.

β Quomodo differt

Lens MATTH. p. 426. DOD. p. 526. LOB. Ic. II. p. 74.

Gggg

Lens

Lens major GESN. Hort. p. 264. LUGD. TAB. p. 502. I. B. II. p. 317. RAJ. p. 204 RIVIN. T. 35. I. R. H. &c.

In agris feritur ubique, neque indigena est. Verum solent legumina in Floras recipi.

Caulis firmior, erectus, cubitalis. Folia pinnata, capreolo simplici ex costa ex-cunte, parium sex, ad novem, ovalia, aut elliptica, parallelogramma; fine obtu-so. Auriculae latae, non serratae, scapi nudi biflori, aut triflori. Calycis dentes hirsutuli. Flos dilute coeruleus; carina macula cyanea utrinque notatur.

Seminis usus in cibis hominum ab omni tempore potissimus: durior tamen, ut inter causas Elephantiascos Aegypti endemiae a GALENO referatur. Jus etiam, aut leve decoctum, ad expellendas variolas in Germaniae quibusdam provinciis rece-ptum est, eodemque scopo fots laudat MORTONUS & CHOMELIVS. Contraria vero fufe adfirmat SEPTALIVS *anim.* V. n. 59. & certe si analysin respicias (GEOFROI III. p. 703.) nimis abundat vi alcalina. Farina tusa, uti fere leguminum, duros tumores ad sup-purationem cogit.

E R V U M.

TOURNEF. T. 221. LINN. n. 575.

Calyx, uti Lentis, in longa capillaria segmenta fissus. Vexillum amplius, emar-ginatum, Alae subrotundae, multo breviores, auriculatae. Carina fissilis, obtuso fine, paulo brevior. Siliqua oblonga, feminibus quatuor ita turget, ut intervalla constricta sint, & tota articulata videatur, in uncum sursum reflexum terminata. Semina ex rotundis angulosa. Non scandit.

I. ERVUM leguminibus pendulis LINN. Cliff. p. 370. ROYEN. p. 390.

Orobis seu Ervum CORD. Diosc. p. 43 b.

Orobis MATTH. p. 432. LUGD.

Ervum CAM. Epit. p. 215. RIVIN. T. 61.

Lens minor CAM. Epit. p. 211. hujus similior est.

Orobis a Graecis dictus GESN. Hort. p. 270.

Mochus s. cicer sativum DOD. Cereal. p. 110. Hist. p. 524. bene

Orobis receptus herbariorum LOB. Ic. II. p. 72. eadem icon.

Et *Cicer Orobeum Theophrasti* ib. ic. propr.

Ervum s. orobis TAB. p. 506. non bene

Ervum verum CAM. Hort. I. R. H. &c.

Orobis sive Ervum multis I. B. II. p. 321.

Orobis siliquis articulatis semine majore C. B.

Orobis sativus s. Ervum, semine anguloso, siliquis inter grana & grana conjunctis H. ox. II. p. 74.

Icones WEINM. T. 380. & T. 484. a. copiose.

Bernae copiose feritur, neque enim vera est indigena.

Caulis erectus, ramosissimus, cubitalis. Foliorum pinnae ad decem paria, ova-ta, deinde angustius elliptica, resecto fine, nervo in spinulam educto. Auriculae la-ciniatae. Scapi nudi, robusti, biflori. Flores penduli, albidi: vexillum intus violaceis venis pingitur. Tuba simplicissima.

Farina feminis inter resolventes recipitur.

O R O B U S.

TOURNEF. T. 214.

LINN. n. 591.

Calyx Viciarum 4. 5. &c. tubulo inferius longiori, dentibus superioribus brevi-bus, ad se invicem incurvis, inferioribus rectis & longioribus. Vexillum amplum, reflexum, erectum, emarginatum, propriis jugis alas continet. Alae paulo longiores carina, auriculatae, fine ovato. Carina alis pene aequalis, acuto rostro. Siliqua lon-ga, teres, fine acuto, deorsum curvo, semina reniformia, compressa. Tuba fine latiusculo spathulae forma. Folia pinnata nullo inpare, costa in spiculum ter-minata.

I. OROBUS caule simplicissimo, foliolis pluribus ovatis acutis LINN. Cliff. p. 366. ROYEN. p. 366.

Orobis Pannonicus I. CLUS. Pann. p. 736. Hist. p. CCXXX. bene

Arachi latifolii alia species DOD. p. 543. eadem icon.

Phasiolus

Phasiolus sylvarum LUGD. p. 472.
Orobis sylvestris vernus THAL. p. 80. ic. VI. optime
Asparagus Dioscoridis COLUMN. φυτόν p. 60. nisi inpediant flores nimis numerosi.
Orobis sylvaticus purpureus vernus C. B. Bas. p. 27. RAJ. p. 912. I. R. H. MAGN. Char. p. 284.
Galega nemorensis verna I. B. II. p. 343. &
Galegae nemorensis vernae valde similis si non eadem I. B. II. p. 344. ex COLUMNA.
Orobis sylvaticus perennis vernus filiquis erectis, flore purpureo H. ox. II. p. 93. T. 8. f. 10.
Orobis RIVIN. T. 58.

β *Flore albo* RUPP. ROYER. p. 116.

Bernae, Basileae, in sylvis non rarus.

Radix nigra, fibrosa, scabra. Caulis pedalis, erectus, angulis alternis flexus, non ramosus. Auriculae latissimae, deorsum hamatae, non ferratae. Pinnarum duo & tria paria, nullo inpare, quae ex ovatis lanceolatae sunt, amplissimae, & leves. Scapi quadrantales. Flores quaterni ad octo, in racemis laxis. Vexillum purpureum, alae coeruleae, carina ex viridi coerulea, fissili principio, auriculata, & cum alis articulata. Semina octo, novem, cylindrico ovata, maculata, in nigris, erectis, longis filiquis.

* 2. OROBUS. . . .

I. *Galega montana* LUGD. p. 1139. Dalech. I. B. II. p. 343. PARK.
 II. *Orobis Pannonicus* IV. CLUS. Pann. p. 741. Hist. p. CCXXXI.
Arachus latifolius DOD. p. 543. ex CLUSIO.
Galegae nemorensis vernae similis flore albo I. B. II. p. 344. RAJ. p. 913. Syll. exter. p. 196.
 I. II. *Orobis sylvaticus pallido flore* C. B. RAJ. p. 913. I. R. H. MURALT. p. 726.
Orobis sylvaticus annuus, filiquis erectis, flore pallido H. ox. II. p. 93.
 III. *Orobis alpinus latifolius* C. B. Prodr. p. 149. PARK. MOR. II. p. 93. RAJ. Syll. p. 196. Hist. p. 917. ZWING. p. 546. Eundem esse didici ex herbis siccis.

I. B. in M. Thuri. MURALTUS in montibus Toggicis.

Similis in universum priori, foliis, filiquis nigris, feminibus compressis, floribus racemosis. Sed color ex luteo pallet. An varietas? An alias habet notas discriminis? Non est ad manus.

3. OROBUS caule non ramoso, foliis imis ovatis, supernis ellipticis acutis.

Astragalus CORD. Hist. p. 98. absque icone.
Astragalus sylvaticus THAL. p. 7. & Ic. I. bene, RAJ. p. 916.
Chamaebalanus 2 vel sylvestris LOB. Illustr. p. 169.
Astragaloides, s. Astragalus sylvaticus. Astragalo magno Fuchsi, vel Chamaebalano leguminosae affinis planta I. B. II. p. 334.
 ✓ *Astragalus sylvaticus foliis oblongis glabris* C. B. SIBBALD. p. II. T. I.
Lathyrus angustifolius radice tuberosa LOES. p. 138. ic. 37. bene cum foliis summis acutis, uti THALIUS.
Orobis sylvaticus nostras, filiquis propendentibus, radice tuberosa MORIS. II. p. 78.
Orobis radice tuberosa RIVIN. T. 59. bene, cum foliis imis ovatis,
Orobis sylvaticus foliis oblongis glabris T. aut de Par. p. 511. I. R. H. VAILL. MAPP.
Orobis caule simplicissimo, foliolis pluribus lanceolatis oblongis LINN. Cliff. p. 366. ROYEN. p. 366.

Bernae in sylvis v. g. inter Siechenhaus & Papiermühle copiose. In M. Muteto GAGN.

Radix perennis, tuberibus & filamentis innumerabilibus. Caulis non ramosus, nisi ex vertice, erectus, pedalis, alis foliaceis percurritur. Auriculae, quales primo, Pinnarum paria tria, ima ovata, superna longe & anguste elliptica, & acuta. Scapi triflori & quadriflori. Flos purpureus, perinde mutabilis, uti primo, minor & similis. Siliqua nigra, teres, sed pendula. Calycis segmenta latiora, breviora.

In Scotia radix ob dulcem saporem, pro cibo & medicamento habetur, quo famem pariter & sitim, & pectoris, morbos depellunt pagani.

4. OROBUS caule ramoso LINN. Cliff. p. 366. ROYEN. p. 366.

Orobis Pannonicus II. CLUS. Pann. p. 737. Hist. p. CCXXX.
Astragaloides DOD. Hist. p. 551. ex CLUSIO, altera herbariorum LOB. ic. II. p. 78. eadem.
Astragalus major Fuchsi I. B. II. p. 334.
Orobis sylvaticus viciae foliis C. B. Bas. p. 98. RAJ. Syll. ext. p. 195. I. R. H.
Orobis sylvaticus viciae foliis, filiquis propendentibus, floribus purpurascens MORIS. II. p. 78.
Orobis foliis viciae RIVIN. T. 60. bene DILL. &c.
 β Caulibus rubentibus I. R. H.

In M. Muteto & Mönchenstein. Circa Genevam in colle *la bastie*, ad ripam *Rhodani*, & in M. *Saléva*, frequenter I. B. GAGN. in sylva *Pierabel*, prope *Neocomum*.

Radix longa, crassa, dulcis. Caules erecti, cubitales, ab imo ad summum ramosi. Foliorum pinnae ad 5 & sex paria; robustae sunt, ovatae, superiores ex ellipticis acutae, nervo in spinulam educto, glauco colore. Auriculae minimae. Scapus trium unciarum: Racemi florum quatuor aut sex pene similium, purpureorum, & filiquae etiam similes, teretes, longae, nigrae, sed pendulae, feminibus compressis, nigris, rhomboideis.

PLANTAE INTER PAPILIONACEAS ET DIDYNAMIAS MEDIAE.

F U M A R I A

TOURNEF. T. 237. LINN. n. 566.

& CAPNOIDES T. T. 237.

Calyx aliis nullus, aliis bifolius, exiguus, caducus. Flos tetrapetalos, petalis modo firmiter connatis, modo laxius. Vexillum longissimum, reliqua petala continet, fine lato ovali, sulcato, in medio gibbo. Idem retrorsum in calcar producitur, breve, cylindricum. Alae paulo breviores, strictae, fine tribus majoribus jugis, duobus minoribus plicato, cohaerente cum conpare altera ala, tubam comprehendunt. Carina sulcata, vexilli longitudine, gracilis, extrema parte cava. In calcar squamula retro cedit ex altero ungue staminum. Stamina nempe duo, lato ungue: singulum apices tres sustinet longos & graciles, & filiquam comprehendunt. Ovarium variae figurae, tuba rotae simili, fungosa.

1. FUMARIA caule simplici, bifolio radice cava, foliis inter flores integris.

Holwurtz männlein BRUNF. l. p. 47. ic. p. 48.

Et *Aristolochia rotunda* EIVSD. p. 49. DORST. p. 3 b. *cava* TRAG. apod. p. 305.

Pistolochia rotunda vulgaris TRAG. p. 767. GESN. Hort. p. 248 b.

Capnos f. *Capnium Phragmites* CORD. L. IV. c. 110. qui primus negavit esse *Aristolochiam*.

Chelidonia phragmites EIVSD. Hist. p. 122.

Aristolochiae rotundae vulgare genus radice cava GESN. Hort. p. 248 b.

Aristolochia phragmites GESN. Coll. p. 60.

Fumaria altera MATTH. p. 1159. nimis frondose, CAM. epit. p. 891. optime, & *Pistolochia*

Fuchsi MATTH. p. 650.

Radix cava DOD. p. 327. CLUS. Pann. p. 242. LAUR. appar. p. 167.

Radix cava major CLUS. Hist. p. 271.

Radix cava herbariorum LOB. p. 759. eadem icon.

Leontopetalon aliud in montibus umbrosis CAESALP. p. 272.

Fumaria bulbosa I. TAB. p. 35. & II. EIVSD. p. 36. & III. p. 37. & IV. p. 38.

Fumaria bulbosa radice cava flore purpurascens I. B. III. F. I. p. 204.

Fumaria bulbosa radice cava major C. B. Bas. p. 44. P. R. A. J. p. 975. & c. *flore rubro dilutiore* I. R. H.

& T. 237. A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. M. N. O. GARID. p. 194. ic. 38.

Fumaria tuberosa major radice cava H. OX. II. p. 261.

Pseudofumaria RIVIN. Tetrap. Irreg. T. 72. bene

Fumaria caule simplici, diphylo, flore calyce destituto LINN. Cliff. p. 351. ROYEN. p. 394.

β *Flore egregie rubente* I. R. H.

γ *Flore albo* GESN. Hort. & Coll. CLUS. AICHST. vern. ord. 2. T. 2. f. 4. I. B. TAB. p. 35.

& alba II. EIVSD. p. 36. & alba III. EIVSD. p. 37. & alba IV. EIVSD. p. 38.

I. R. H. & c.

δ *Flore subflavescente* I. R. H.

ε *Minor* THAL.

Ad sepes & in dumetis verno tempore abunde, variis ludit coloribus.

Radix difformis, subrotunda, modo solida, modo cava, ut certo vidi. Caulis ex radice unicus, levis, erectus, non ramosus, supra terram bifolius. Folia glauca, levia, tenera, minutatim divisa, lobis ternis, lateralibus inaequaliter tripartitis, lobulis bifidis terminatis. Scapus floralis fert racemum laxum florum circiter duodecim, ad angulos rectos petiolo insidentium: quibus interponuntur folia simplicia, ovato lanceolata. Flos vulgo purpurascit, & alarum pars plicata saturiori colore est; Calcar floris longitudine. Vexilli pars extrema reflexa, cordata; uti extrema carina pariter bifida descendit. Siliqua oblonga, in uncum terminata

nata, bivalvis, difformis, turgens, feminibus pene duodecim, rotundis, compressis, ex valvarum commissione de crassis funiculis pendentibus. Squama intra calcar redeuns, bifida, parieti adnata.

Vulneraria habetur ex erronea equidem appellatione, sed non repugnante successu LOBEL adv. p. 266. ut radices pulvis ipsis ossibus inspersus carnes fungosas consumat HELD E. N. C. Cent. VI. obs. 86. In febribus intermittentibus laudatur, ut alia amara solent BRESLAV. 1721. M. oct. In mensibus pellendis, forte ex vetusto nominis Aristolochiae abusu, commendatur. Miror certe Cl. LUDOVICI pro ejusdem, adeo valentis, plantae, succedaneo admittere p. 218. In sale fixo communis admistus est GMELIN. Petrop. V. p. 289.

2. FUMARIA caule non ramoso, multifolio, radice bulbosa solida, foliis inter flores digitatis.

Aristolochia rotunda non cava TRAG. Apodix. p. 305.

Aristolochiae rotundae vulgaris genus, radice non cava GESN. Hort. p. 248 b.

Radix cava minor DOD. p. 327. non placet.

Fabacea radice capnos altera LOB. p. 759.

Chelidonia capnitis . . . radice integra major THAL. p. 33.

Fumaria bulbosa s. tuberosa minor TAB. p. 39.

Aristolochia vulgaris flore purpureo AICHST. Hybern. T. 7. f. 2.

Fumaria bulbosa radice solida, calcar & folio cristato I. B. III. p. 205. RAJ. p. 975.

Fumaria bulbosa radice non cava major C. B. RAJ. Syll. ext. p. 128. ZWING. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 200. MAPP.

Fumaria tuberosa minor, radice non cava H. OX. II. p. 261.

β *Flore albo* HERM. BOERH. WALTH. &c.

γ *Minor*: nempe junior, nam iis, si albi fuerint, flores saepe virescunt.

Radix cava viridi flore LOB. adv. p. 339. ic. p. 760.

Chelidonia capnitis, radice integra minor THAL.

Fumaria bulbosa radice cava, viridi flore dicta Lobelio I. B. I. c.

Fumaria bulbosa radice non cava minor C. B. Bas. p. RAJ. Syll. p. 128. ZWING. I. R. H. MAPP.

Fumaria radix cava flore viridi dicta H. OX. I. c.

Rarior. Prope Ebrodunum. Genevae ad sepes LOBELIVS I. B. STAEHELINUS legit nisi fallor, circa Riehen, ubi sedem minoris posuerat C. B. qui majorem ad novam domum, in sylvula, & in Mönchensteen nasci dicit.

Radix solida, rotunda, avellana major. Folia plura, ad quatuor & sex, & tenuius incisa, flores minores. Folia scapi floralis, floribus interjecta, profunde digitata. Squama in calcar retrocedens, mucronata, non bifida, libera, parieti non adhaeret.

Differt adeo a priori, uti recte LUDWIGIUS in progr. de minuend. spec. plant. & MOEHRINGIUS Comm. Noric. 1740. Hebd. VI.

3. FUMARIA pericarpis monospermis LINN. Cliff p. 352. ROYEN. p. 394.

Fumus terrae BRUNF. I. p. 99. DORST. p. 132. RUELL. p. 629.

Fumaria FVCHS. p. 338. TRAG. p. 110. CORD. Diosc. L. 4. c. 110. GESN. Coll. p. 77 b.

Hort. p. 259 b. MATTH. p. 1158. bene, CAMER. Epit. p. 890. DOD. p. 59.

LUGD. RIVIN. Tetrap. Irr. T. I. bene, BLAKW. T. 237.

Fumaria vulgaris CLUS. p. CCVIII. I. B. III. p. I. p. 201. RAJ. p. 405. WEINM. T. 519. c.

Capnos Fumaria LOB. Ic. p. 757.

Fumaria I. TAB. p. 32.

✓ *Fumaria officinarum & Dioscoridis* C. B. Bas. p. 43. T. aut. de Par. p. 82. &c. flore purpureo

I. R. H. & T. 237. I. Q. V. R. ZANICH. p. 104. ic. 247.

Fumaria vulgaris latifolia, siliquis curtis, non bivalvibus H. OX. II. p. 261.

β *Flore pallescente* I. R. H. TILL. GARID. BUXE.

γ *Flore albo* TAB. p. 32. I. R. H. TILL. GARID.

Quae rarissima fuit GESNERI tempore, nunc ubique vulgaris est, ad muros, in hortis, & agris.

Radix fibrosa. Caules numerosi, intricati, ramosi, dodrantes, teneri, succulenti. Folia glauca, plana, tenuiter laciniata, ubique fere aequae lata, pinnata, pinnis pinnatis, pinnulis trilobis, lobulistrifidis & bifidis. Spicae densae longae. Calyx dentatus, bifolius. Flos roseus, vexillo integro, subrotundo sine, quem gibbus dividit viridis. Alarum finis & vexilli latera atropurpurea, rostrum carinae subrotunde lanceolatum, & media pars anterior vexilli viridiuscula. Siliqua globosa, monosperma. Squama crassa, in calcar recedens, sine incurvato, libero: flamina duo lata, apice quasi unico, tricuspide.

Tota amara est, succi plena; hinc saponacea, absque morfu & calore, diuretica, resolvens, & princeps inter *Spleneticas*, quae coagula hypochondriorum resolvunt. In sero lactis ad uncias sex & duodecim infusa, vel succus, ad duas uncias datus, alvum leniter movet, sanguinem, ut vocant, depurat, scorbuto resistit, cutanea vicia tollit, viscerum obstructions reserat, absque vehementia, maxime si motio corporis accesserit; hinc atrabilarios sanasse visa est BRASSAVOLAE p. 155. & verno tempore pro diaetetica potione recepta est, GEOFFROI III. p. 501. &c. Succus inspissatus dat crystallos nitri similes BOERHAAV. *lect. m. f.*, unde non leve argumentum petitur indolis refrigerantis. Non laudat BUCHWALD in hypochondriacis, & destitutum sequeretur a laudatissime medicamento p. 130.

* 4. FUMARIA lutea f. montana Gesn. MURALT. p. 590.

In M. Glaronensibus.

An *Split* herbariorum? sed nemo hactenus in patria sponte nascentem legit.

P O L Y G A L A

TOURNEF. 79. LINN. n. 567.

Calyx quinquefolius: tria folia viridia, breviter, superius, & duo infima: duo media petalodea, venosa, ovata, acuta, perampla, quae persistunt, viridescunt & plano ovario utrinque adfident. Flos tripetalos, in tubum oblongum figuratus. Supernam tubi medietatem faciunt duo petala cava, extrema parte conjuncta, & plicata. Inferior pars tubi unum petalon est, carinae simile, fursum cavum, filiquam amplexum, idem deinde replicat duos margines, in cordis acutioris speciem: ab extremo eo corde descendunt duae laminae profunde sexfidae MALPIGH ic. 144. Siliqua compressa, cordiformis, bilocularis, dicocca. Tuba in duos hamos desinit. Unguis unicus, in duo plana plicatus, educit octo stamina brevissima.

1. POLYGALA foliis omnibus acutis.

Polygonum TRAG. p. 570.

Polygala Tragi THAL. p. 88.

Polygala vulgaris major CLUS. Pann. p. 315. Hist. p. 324.

Polygala rubeis floribus LOB. p. 417.

Polygala major purpurea TAB. p. 830.

Polygala vulgaris, major I.B. III. p. 387. RAJ. p. 1335. VAILL. T. XXXII. f. 1. eximie

Polygala major C. B. I. R. H. RUPP. &c.

Polygala tetrapetala filiculosa, bicapsularis, longo angusto folio major H. OX. II. p. 326.

Polygala foliis lineari lanceolatis caulibus diffusis herbaceis LINN. Cliff. p. 352. ROYEN. p. 393.

β *Flore albo* CLUS. LOB. p. 417. TAB. p. 829. I. R. H.

γ *Flore coeruleo, Polygala vulgaris major II. coeruleo* TRAG. CLUS. LOB. I. C. TAB. I. C. I. R. H.

δ *Polygala nemorosa, floribus versicoloribus, albis, purpureis, coeruleis* MENZEL. pugill.

In pratis siccis & sylvis.

Huic caules altiores, a sex uncis ad dodrantem, erecti, pauciores. Folia ima, etsi latiora sunt, non tamen rotunda, leviter amara. Spica florum, pariter uti sequenti, longa. Flores similes, reflexi, rarius albi, ordinario purpurei.

2. POLYGALA foliis imis subrotundis, superioribus angustis acutis.

Crucis flores GESN. Coll. p. 72.

Amarella GESN. epist. p. 121.

Polygala recentiorum LOB. p. 416. non bene

Flos ambarvalis DOD. p. 253. eadem icon

Polygala coerulea, purpurea, alba TAB. p. 831. melius.

Polygonum flore rubro & coeruleo AICHST. vern. ord. 6. T. II. ic. 2. 3.

Polygonum multis I. B. II. p. 386.

Polygala vulgaris C. B. Bas. p. 62. T. aut. de Par. p. 126. I. R. H.

Polygala tetrapetala, filiculosa, bicapsularis longo & angusto folio minor H. OX. II. p. 326.

Polygala RAJ. p. 1335.

Polygala latifolia humilior, spicis brevioribus, floribus dilute purpurascens ZANICH. p. 214. T. 38.

II. *Polygalae species foliis circa radicem rotundioribus sapore perquam amaro* THAL. p. 88. C. B.

Polygala myrtifolia palustris humilior & ramosior RAJ. Syn. III. p. 287. *

Polygala buxi minoris folio flore coeruleo VAILL. T. XXXII. f. 2.

Et *Polygala minor foliis circa radicem rotundioribus* EUSD. ib. p. 161. n. 4.

In pratis, etiam alpinis.

Huic ex una radice caules plures, reclinati, & saepe procumbentes, vix quinque unciarum: folia prima subrotunda, firmula, paulatim angusta, prioris similia. Amari-
cides diuturna, & valida. Flores etiam spicati, sed plerumque coerulei, aut ex coe-
ruleo & albo varii.

Infusum absque noxa purgat GESNER l. c.

POLYGALOIDES.

GUNDELSHEIM. apud IOHREN. in praef.

DILLEN Nov. gen. p. 152. T. IX.

CHAMAEBUXUS

TOURNEFORTII Memoir. de l'Acad. 1705.

Calyx trifolius, folia omnia latiuscula, pene ovata, supremum retrorsum gibbum. Flos tripetalos. Petala duo superiora, ex ungue suo paulatim latefcunt in ovalem fi-
guram, & reflectuntur, ut imum petalum deferant, vera autem petala sunt, decidua,
non venosa. Petalum infimum tripartitum, sed cohaerens: alis & carinae floris
papilionacei simile. Alae s. partes laterales, pares, tertia parte longitudinis floris
liberae, paulo breviores carina, etiam ovatae. Carina rostro obtuso, supra mucro-
nem rostri ovalem appendicem erigit utrinque, quae conjunctae cavam cassidem faciunt,
quales saepe in papilionaceis reperiuntur. Ex initio rostri stamima octo, oblongis
filamentis: tuba incurva, proboscidea, sine dilatato. Fructus ovalis, bifidus, con-
pressus, dicoccos, similis priori. Apparet conferenti, quam diversus sit character a
Polygala.

1. POLYGALOIDES.

Chamaebuxus GESN. Coll. p. 67 b. an & TRAGI p. 1070. brevissime

Fruticulus exiguus CORD. sylv. p. 221.

Anonymos flore coluteae CLUS. Pann. p. 47. Hist. p. 105. RAJ. Syll. ext. p. 64. Hist. p. 1732.

HOFM.

Anonymos folio pervincae CAM. Hort. p. 17.

Rhus myrtifolius Plinii EIUSD. p. 141.

Pseudochamaebuxus AICHST. Vern. Ord. 6. T. 12. f. 3. bene

Chamaebuxus f. *Chamaeepyxos* quibusdam I. B. I. p. 524.

Chamaebuxus flore coluteae C. B. VOLC. TIT. It. MUR. p. 461.

Polygala Astragaloides vulgaris Buxi folio BREYN. Prodr. II. p. 91.

Colutea humilis buxifolia MOR. Blef. p. 56.

Polygala frutescens major folio Buxi MENZ. Pugill. PLUKN.

Polygala fruticosa buxi folio flore flavescente I. R. H. MAPP.

Chamaebuxus flore coluteae flavescente TOURN. Memoir. 1705. p. 312. 313.

β Floris macula purpurea CLUS. I. R. H. T. Memoires l. c. MAPP. &c.

Abunde in montanis Helvetiae: v. g. adscensu *Hauenstein*, circa *Interlachen* &c. Ad
Silam GESNER.

Caules semiprostrati, lignei, semipedales & majores. Folia solida, sicca, ovata,
nervo spinulam educente: Flores solitarii inter folia prodeunt; Pediculi uniflori,
vagina trifolia excepti. Color floris ochroleucos, & in extremis segmentis petali
majoris, quae pro alis sunt, est macula modo flava, modo purpurea, etiam in eo-
dem caule utriusque coloris, quae extrema superiora petala non raro pingit.

PLAN-

PLANTAE PETALODEAE DICOTYLEDONES.

O R D O VII.

DYMELZONES.

DIDYNAMIAE LINN. p. 167.

RINGENTES ROYEN. p. 288.

Huic amplissima classi calyx tubulosus est, apice incisus, flos monopetalos, tubulosus, anteriori parte tubi floris latiore, bifida, portionibus a se invicem recedentibus, ut faucem hiantem relinquant. Stamina ex tubo floris longiora duo, totidem breviora. Tuba unica, apice plerumque bifido. Fructus varius est, & intercedunt species nonnullae, quibus alterum par staminum aut obscurum est, aut nullum, quas tamen non permittit separare naturalis affinitatis ratio.

CLASSIS I.

FRUCTU UNILOCULARI.

M O N T I A

MICHELI T. 13. LINN. n. 58.

CAMERARIA DILL. Eph. nat. Cur. Cent. VI. app. p. 92. 93. Nov. gen. T. 6. p. 114.

Calyx fit duobus foliolis ovatis. Flos tripetalos, si cum LINNAEO petalum semiinfundibuli forma in tria ovato oblonga. inaequalia diviseris, quod DILLENIO & MICHELIO simplex est, hinc obtuse tridentatum, inde apertum. Stamina tria. Fructus ovalis, trivalvis, trispermus, unilocularis. Ita ex LINNAEO, recentem enim plantam non vidi. VAILLANTIVS, non repugnante LINNAEO, florem pentapetalon vidit.

I. MONTIA LINN. Lap. n. 30. ROYEN. p. 199.

Anagallis aquatica subrectior I. B. III. p. 786.*Alfina palustris minor folio oblongo* C. B. Prodr. p. 118.*Alfina palustris portulacae aquaticae similis* RAJ. p. 1035.*Alfina formis paludosa tricarpos flosculis albis inapertis* FLUKN. p. 20. T. 7. f. 5. non bene, VAILL. p. 10. cum caractere.*Alfinoides annua verna* VAILL. T. 3. f. 4. optime.*Cameraria aquatica* DILL. E. N. C. Cent. VI. app. T. X. & *major* DILL. Cat. Giff. p. 61. BUXB.*Montia aquatica major* MICHEL. p. 18. T. 13. f. 1.II. *Portulaca exigua*, f. *andrachnion arvense* CAM. Hort. p. 131.*Portulaca arvensis* C. B.*Cameraria arvensis* DILL. E. N. C. l. c. & *minor* DILL. Cat. Gieff. p. 46.*Montia aquatica minor* MICHEL. T. 13. f. 2.I. II. *Cameraria* f. *Portulaca arvensis exigua* RUPP. p. 96.STAEHELINUS *Michelfeldae*, ibidemque lectam misit M. GAGNEBIN.

Caulis ramosus, debilis, succulentus, humilis. Folia conjugata, progrediendo latiora, obtuse lanceolata, aut ovata. Flores ex unifloris petiolis, penduli, exigui, albi, congesti in racemum, qui ex suprema parte caulis prodit, infra tamen suprema folia.

L I N N A E A

GRONOV. LINN. n. 523.

SERPILLIFOLIA BUXBAUM Act. Petrop. II. p. 346.

Calyx primus, quadrifolius, fructum continet. Ex fructu petiolus adscendit, qui secundum edit calycem quinquesidum: Intra eum flos est, campaniformis, ora obtuse quinquesida. Stamina duo longiora, breviora totidem. Capsula unilocularis, trispermus (trilocularem facit LINNAEUS in Char. & monospermum BUXBAUM) Tuba simplex, apice recurvo, globoso. Recentem non vidi.

I. LINNAEA floribus geminatis LINN. Cliff. p. 320. ROYEN. p. 236.

Campanula serpyllifolia I. B. II. p. 816. C. B. Prodr. p. 34. cum icone deteriori PARK. WAGN. p. 273. RAJ. Syll. exter. p. 81. Hist. p. 741.*. H. OX. II. p. 456. I. R. H. RUBB. act. suec. p. 96. bene. SCHEVCHZ. It. II. p. 131. It. VI. p. 454.

Nummu-

Nummularia Norvegica flore purpureo Aët. Hafn. II. p. 346.

Nummularia Norvegica repens folio dentato floribus geminis PETIV. Mus. n. 787.

Nummularia major rigidioribus & variis crenatis foliis flore purpureo gemello FLUKN. p. 264.

Serpyllifolia BUXBAUM l. c.

Obolaria SIGESBECK primit. p. 79.

Linnaea LINN. Lap. n. 250. T. 12. f. 4. ex RUDBECKIO.

In M. Galanda i. B. In umbrosis rupibus inter *Valentiam* & *Vettis* SCHEUCHZERUS. In *Gottardo* M. CHERLER. In *Malojae* & *Septimi* locis sylvestris inferioribus I. GESNER.

Cauliculi steriles procumbunt, & longe repunt, radículas exigentes per intervalla, florigeri eriguntur. Folia pene orbicularia, firma, subhirsuta, denticulis aliquot obtusis incisa. Scapi florigeri ex summis caulibus florigeris longi, nudi, biflori. Calycis inferioris duo foliola minora, duo majora, echinata. Flos nutans, extus albus, intus purpureus, odoratus. Stamina alba, ex imo fundo floris.

L I M O S E L L A

LINDERN & LINN. n. 520.

PLANTAGINELLA DILL. Nov. spec. p. 113.

Calyx profunde quinquefidus, segmentis obtusis. Flos sensibilibus difformis, duobus paribus segmentorum singulatim aequalibus, inpare minore, tubulosus, segmentis brevibus, patentibus. Stamina quatuor, quorum duo longiora, sub apicibus inflexa. Ovarium ovale, bivalve, polyspermon, uniloculare, feminibus ad mediâ placentam adfixis; tuba ex apice ovarii obliqua.

1. LIMOSELLA LINN. Lap. n. 249.

Plantago aquatica minima CLUS. p. CX. absque icone. PARK. MERR.

Plantaginella palustris C. B. P. RAJ. Cat. Angl. p. 237. Hist. p. 1077. Syn. III. p. 278. H. OX. II. p. 605. T. 2. inter *Damafonia*, MAPP. p. 242.

Spergula perpusilla lanceolatis foliis LOES. p. 261. ic. 81.

Alfne palustris exigua flosculis albis, foliis lanceolatis, plantaginellae aquaticae instar MENZEL. pugill. T. 7. COMMEL. ind. holl. FLUKN. p. 20. T. 74. f. 4. vol. c. T. aut. de Par. p. 381. RAJ. in suppl. &c.

Plantaginella RUPP. p. 18.

Menyanthoides vulgaris VAILL. p. 126. FAB. v. p. 91. cum falsa descriptione.

Limosella annua LINDERN. p. 156. T. V. f.

STAEHELINUS in rivulo prope *Riehen* an der *Holzmatte*. (Gottingae in orbitis aqua plenis viisque lutosis.)

Cespes foliorum longe petiolatorum, sine elliptico vel ovali, flagella edit, quae novos cespites matri similes regenerant. Flores ex cespite in scapis unifloris, quam folia brevioribus, albi, intus ad tubum subrubri, staminibus nigris.

T O Z Z I A

MICHEL. p. 20. LINN. n. 504.

Calyx quadrifidus; denticulis lateralibus, uti in *Euphrasia*, cui maxime analogus est. Flos ex tubo cylindrico, bipartitur, labris duobus fere in eodem plano positus, parum difformiter hiantibus. Superius fit duobus brevioribus, subrotundis; inferius tribus longioribus. Stamina ex tubo floris quatuor, inaequalia, apicibus oblongis. Fructus ovalis, unilocularis, monospermos. Tuba cylindrica, simplex.

1. TOZZIA

Anonyma F. Gregorii radice Dentariae COLUMN. II. p. 49. ic. p. 50.

Euphrasia lutea radice squamata C. B. Prodr. p. 111. RAJ. Syll. p. 124. WAGN. p. 276.

Euphrasia lutea minor radice squamata PARK. p. 1370.

Euphrasia lutea Alfne folia radice squamate H. OX. III. p. 431. ex COLUMN. RAJ. p. 773. * FLUKN. p. 142.

Dentaria buguloides radice globosa, squamis myodontoideis alpina MENZEL. pugill. & T. IX. non male, nisi quod radix nimis rotunda sit.

Tozzia alpina, lutea, Alfnes folio, radice squamata MICHEL. p. 20. T. 16.

C. B. in montibus *Biennensibus* & circa *Einsidlen*. SCHEUCHZER in M. *Kinzenboren*, in alpp. *Glaronensium* & *Uriorum*, in *Crispalto* M. Ego in sylvis M. *Feuerstein*, in lapidosis M. *Stockhorn* ad lacum *Stockernsee*, in adscensu ex area *Creux du Vent*. In *Furck-*
H h h h matt

mat M. I. GESNER. GAGNEBIN in M. Chasseral prope cryptam glaciale, a la Comte bioffe: au haut de la Comte Grede, & in M. Wasserfall.

Radix longa succulenta, alba, fit squamis imbricatis, & alterne adgestis, quarum planum minime crassum est. Caules multi; ramosi, quadrati, cubitales, cum foliis succulenti, ramis & foliis conjugatis. Pallida haec, circumscriptione ex ovali acuminata, denticulis obtusis crenata. Petioli florales ex alis foliorum, breves, uniflori. Flos flavus, inferioribus tribus segmentis maculatis. Semina ex rotundis conica, acuminata, obscuri coloris.

O R O B A N C H E.

TOURNEF. T. 81. LINN. 509.

Calyx quadrifidus, profunde incisus & acute. Flos lato, crasso, cylindrico tubo, bilabiatus, fauce manifesta. Labium superius modice erectum, fornicatum, bifidum, dentatum; inferius pendulum, trifidum; laterales lobi semicirculares, crenati: medius in duos tumores elevatur, ex quibus semicircularis crenata bractea dependet: solet autem circa Ovarium contabescere. Stamina incurva, duo longiora, duo breviora. Tuba proboscidis similis, sine rotunde bicolli. Ovarium ex ovato longe acuminatum, uniloculare, bivalve, seminibus scobiformibus, copiosissimis, in duo receptacula adgestis. Habitus perpetuo aphyllus.

1. OROBANCHE caule ramoso LINN. Cliff. p. 321. ROYEN. p. 299.

Orobanche III. πολυκλωνος CLUS. Hist. p. 271.

Orobanche CAM. Epit. p. 311. nitide ZWING. p. 380. ic.

Orobanche altera brevior & ramosa CAESALP. p. 342.

Orobanche minor purpureis floribus f. ramosa I. B. II. p. 781.

Orobanche ramosa C. B. P. Bas. p. 25. PARK. H. OX. III. p. 502. RAJ. p. 1227. Syll. ext. p. 195. MURALT. p. 726.

Orobanche ramosa floribus purpureis MAGN. Char. p. 239. I. R. H.

β. *Floribus purpurascens* I. R. H. GARID. MAPP. & C.

γ. *Floribus coeruleis* I. R. H. GARID. VAILL. MAPP. & C.

δ. *Floribus albidis* EORUMD.

Basileae & Michelfeldae inter Cannabini. Tiguri videtur legisse MURALTUS.

Humilior est, vix dodrantalis, bulbo gracili, pene nullo, caulibus & ramis erectis. Spica longa, laxa. Flores minores, graciles, albi, vel pallide coerulescentes. Squama sub flore brevis & lata.

2. OROBANCHE caule simplici, coeruleo, foliis sub floribus brevibus.

Orobanche flore subcoeruleo CLUS. p. 271 f. II. Clusii I. R. H. TILL. GARID.

Orobanche magna purpurea Monspeffullana I. B. II. p. 782.

STAEHELINUS auf der Sissacher Fluh.

Radix crassa, orbicularis, bulbosa. Caulis pedalis, non ramosus, totus, una cum floribus, violaceus. Spica florum longa, & laxa. Flores strictiores & longiores, pro ratione latitudinis, quam sequenti.

3. OROBANCHE caule simplici, albido, foliis sub flore longioribus.

Orobanche RUELL. p. 390. CORD. p. 46. a. non placet. CAESALP. p. 342. AICHST. Vern. ord. 7. T. 2. RIVIN. Irreg. monop. T. 88.

Orobanche vera GESN. Hort. p. 270.

Limodorum f. Orobanche DOD. Cereal. p. 171. Hist. p. 552.

Orobanche major CLUS. Pann. p. 242.

Orobanche I. CLUS. Hist. p. 270.

Rapum Genistae LOB. II. p. 89. (similior Matthiolianae)

Orobanche II. TAB. p. 684. LUGD.

Orobanche flore majore I. B. II. p. 780.

Orobanche major Garyophyllum olens C. B. P. Bas. p. 25. H. OX. III. p. 502. ZWING. T. aut. de Par. p. 122. I. R. H. & C.

Orobanche f. Rapum Genistae RAJ. Hist. p. 1227.

Orobanche caule simplicissimo LINN. Cliff. p. 321. ROYEN. p. 299.

β. *Minoribus floribus, albidis, spica densiore.*

Orobanche MATTHIOL. p. 536.

Orobanche I. TAB. p. 684.

Orobanche flore minore I. B. II. p. 781.

Abunde

DICOTYLED. STAMINIBUS QUAT. INAEQUAL. 611

Abunde in agris & pratis sterilibus circa Bernam. Basleae in salicetis ad Birsam, in M. Muteto &c. Circa Ferriere Mr. GAGNEBIN.

Radix bulbus est subrotundus, squamis imbricatis tectus, quales ad caulem, sed paulo laxiores, reperiuntur. Caulis cum tota planta siccus, lignei coloris, pedalis & ultra, rectus, non ramosus, subhirsutus. Spica junior, ut solet, densa, adulta rarior. Flores crassiores, quam prioribus, odore grato florum tunicae. Squama sub flore quolibet floris longitudine.

* Flore majore croceo. Ad radicem M. Grauenhorn supra Thermas Fabarias SCHEUCHZER, Annon varietas?

SQUAMARIA

RIVINI LINN. n. 540.

ANBLATUM T. T. 481.

Radices ex squamis compactae, & caulis aphyllus, uti Orobanchae. Calyx campaniformis, semiquadrifidus, supremis duobus segmentis majoribus. Flos monopetalos, ex longiusculo tubo bilabiatus. Labrum superius subrectum, complicatum, simplex. Inferius tripartitum, segmentis lateralibus minoribus. Stamina basi apicis plumosa, septo duos apicis loculos evidenter distinguente. Tuba valens, deorsum incurva, apice lato, cavo. Ovarium ex ovato compressum, in mucronem desinens, uniloculare, feminibus circa unam placentam numerosis, subrotundis.

I. SQUAMARIA RIVINI. monop. irr. T. 88. bene RUPP.

Anblatum CORD. p. 89 b. cum bona icone DOD. 553.

Αγρολεβος GESN. epist. p. 115 b. Tab. Coll. p. 56 b.

Anblatum Cordi DOD. frum. p. 173. T. aut. de Par. p. 287.

Dentaria MATTH. p. 964. bene, BLAKW. T. 430. BUCHWALD.

Dentaria major CAM. epit. p. 705. sive Αφύλλος I. CLUS. Pannon. p. 452. Hist. p. CLX.

Arachidna CAESALP. p. 342.

Anblatum Cordi f. dentaria major THAL. p. 7.

Squamata f. dentaria major AICHST. Vern. Ord. I. T. I. f. 1. bene

Anblatum Cordi f. αφύλλος I. B. II. p. 783.

Orobanche radice dentata major C.B. P. H. OX. II. p. 503. RAJ. p. 1229. Syll. ext. p. 195. SCHEUCHZ. It. I. p. 45.

Dentaria major αφύλλος Orobanchae facie BARREL. ic. 80.

Dentaria aphyllus ZWING. p. 382.

Anblatum flore e rufo candicante, f. Anblatum Cordi T. Coroll. 48. 10HR. LIND.

II. Orobanche radice dentata, altius radicata, foliis & floribus atropurpureis MENZ. H. OX. III. p. 503.

β Minor CLUS. C. B.

GESNERUS Tiguri auf dem Höckler legit, & im Käferholz SCHEUCHZERUS. Interlaci in umbrosis sylvis copiose provenit.

Caules aphylli, squamis adspersi, ovalibus, ferratis, dodrantes, ex una radice multi. Flores in spicam uno versu dispositam, quam amplae subrotundae purpurascens squamae distinguunt. Calyx hirsutus, albidus, segmentis purpureis. Floris galea purpurea, barba albicat.

Ad epilepsiam BUCHWALD p. 102. quem effectum alii Dentariae tribuunt.

PINGVICULA

TOURNEFORT. T. 74. LINN. n. 14.

Calyx campanulatus, quinquefidus, cujus tria segmenta subrotunda adscendunt, duo descendunt, acute exsecta. Flos tubo valde ventricoso, difformis, deorsum ex ipso fundo calcar emittit, tunc finditur in labrum superius cordatum, sive in duo subrotunda segmenta fissum; & inferius tribus sectum latioribus, etiam rotundis. Fauces amplae, pilosae. Fructus ovatus, unilocularis, polyspermos, circa unicam placentam. Tuba simplex, sine infundibuli formi, plicato. Stamina tantum duo, sed bifida: duo apices veri, disciformes, a tuba teguntur, duo inferiores spongiosi, quasi abortivi, destituuntur veris capsulis.

I. PINGVICULA calcare gracili, cylindrico, violaceo flore.

Pinguicula GESN. fract. p. 64. CLUS. p. 310. Pann. p. 360. cum bona icone. CAM. Hort.

Pinguicula vel liparis GESN. Hort. p. 272 b.

Cucullata LUGDUN. p. 1206.

Hhhh 2

Pingui-

- Pinguicula Gesneri* I. B. III. p. 546. RAJ. p. 751. I. R. H. MAGN. Char. p. 233.
Sanicula montana flore calcari donato C. B. P. TIT. it. MURALT. p. 563.
Pinguicula f. *sanicula Eboracensis* PARK. p. 532. bene.
Viola palustris, *Pinguicula*, vel *ιωωγρον* *Dodecatheon Plinii Gesneri* MORIS. II. p. 477.
 β Major.
Pinguicula flore majori coeruleo BURS. Act. suec. p. 508.
Pinguicula flore amplo, purpureo, calcare longissime RAJ. p. 752. I. R. H.
Pinguicula nectario cylindraco longitudine petali LINN. Lap. n. 11. ROYEN. p. 304.

Vulgaris five prior circa Bernam nascitur ultra *Seelhofen*: circa *Jvorne*, supra *Nods*, *Tiguri* in M. *Uetliberg*. Inter *Lenz* & *Brien*z *Rhaetiae*. Mr. GAGNEBIN legit *au bec de loiseau*, qui duabus leucis distat a *Ferriere d' Erguel* &c. semper in pratis udis aut umbrosis sylvis. Major in monte *Thuri* a me lecta est, & in *Gottardo*.

Folia ad terram strata, ovalia, aut elliptica, pinguissimo glutine oblita, marginibus introrsum plicatis, extus subhirsuta. Scapi aliquot, aphylli, triunciales & ultra, uniflori; flores nutantes, in priori obscurius, in altera eleganter violacei, calcare stricto cylindrico, dimidii floris longitudine brevius in vulgari, longius in β.

2. PINGVICVLA calcare lato, conico, flore albo.

- Pinguicula flore albo* CLUS. Pann. p. 311. Hist. p. 360.
Pinguicula minima flore albo MERRET. p. 94.
Pinguicula flore albo minore calcare brevissimo RAJ. Hist. p. 752. FLUKN. I. R. H. RUDBK. p. 99.
Pinguicula nectario conico petalo brevior LINN. Lap. n. 11. T. XII. f. 3.
 I. B. & MORISON priori conjungunt.

In alpinis abunde. In M. *Waach*: in herbidis M. *Hengst*; HYBERVS ex M. *Lunae* I. B. ex M. *Thuri*.

Similis est per omnia; sed flos albus, labii inferioris medio segmento duabus maculis luteis notato: calcar latius, conicum, album, fine flavo, aut rubro.

Vulgaris species alvum ducit, & eo scopo in syrupum decoquitur in *Wallia* RAI.

L E N T I B U L A R I A

RIVIN. VAILL.

UTRICULARIA LINN. n. 15.

Calyx fit duobus, caducis, ovalibus, foliis. Flos monopetalos, bilabiatus, fauce ampla. Labium superius integrum, media eminentia in duas quasi cavitates divisum. Inferius peramplum, tumet in duo juga quasi labra, ex quibus petalodes barba descendit, latissima, semicircularis, medio ex arcu paulo productior. Retrorsum eadem calcar breve, incurvum, conicum projicit. Stamina duo, ex imo floris fundo orta, ad se invicem conflexa, apicibus adunata. Ovarium ex sphaerico compressum, tuba brevis, apice crassiusculo. Intus agmen seminum, in sphaerulam compressorum, circa communem placentam.

1. LENTIBVLARIA RIVIN. T. 78. DILL. nov. gen. p. 115.

- Meon aquaticum quod Lentibularia dici potest* GESN. Coll. p. 90.
Millefolium aquaticum flore luteo galericulato LOB. p. 791. I. B. III. p. 783. PARKINS.
Foeniculum aquaticum galericulatum TAB. Teut. p. 189. absque icone, AMBROS. LIND.
Millefolium aquaticum lenticulatum C. B. Bas. p. 43. LOES. SUTHERL. HOFM. IOHR. EN. praef.
Millefolium palustre galericulatum RAJ. Cant. Cat. Ang. Hist. p. 1322. cum descriptione, MERR.
 FLUKN. H. OX. III. p. 622.
Linariae affinis palustris, millefolii folio lenticulato, flore luteo MAGN. Hort. p. 120.
Lentibularia vulgaris T. aut. de Par. p. 479. VAILL. Bot. p. 114. MAPP. p. 165.
Lentibularia major VAILL. Mem. de Acad. des scienc. 1719. p. 28. T. 2.
Lentibularia GESN. RIVIN. RUPP. p. 192.
Utricularia nectario conico LINN. Lap. n. 14. ROYEN. p. 364.

Bernae in fossis inter *Wittighofen* & viam *Worbensem*. *Mibhelfeldae* I. B. & C. B. *Genevae*, in palustribus I. B. Circa lacum *felinum*, & circa *S. Gallen* I. GESNER.

Longi caules, & folia instar illuviei aquae innatant, capillaria, alterne ramosa, ramulis subdivisis, omnibus longis, gracilibus, non dentatis. Ad alas divisionum sessiles adsunt vesiculae lenticulares, cavae, purpurascens, per aetatem nigrae. Ex cauliculis horizontaliter natantibus erigitur extra aquam scapus aphyllus, dodrantalis & ultra, in apice racemum ferens florum quinque aut ultra. Calyx lividus. Flos luteus, tumoribus labri inferioris aurantiis.

CLAS-

CLASSIS II.
FRUCTU BILOCULARI.

A N T I R R H I N U M.

LINN. n. 514.

ANTIRRHINUM T. T. 75.

ET LINARIA TOURNEF T. 76.

Calyx quinquefolius, superioribus laciniis longioribus. Flos difformis fauce floris superius & inferius elliptice in palatum ellipticum tumente, quorum superius inferiori incumbit & congruit, ut floris tubus naturaliter clausus sit; labro superiori reflexo bifido, inferiori tumido mento in barbam trifidam producto, cujus media pars minor est, tubo crasso, & sub osculo, quo flos ovarium recipit, in calcar producto, quod modo longius est, modo brevius. Stamina ex imo flore, non eminent. Tubus apice crassescit. Fructus ovalis, bilocularis, varie aperitur, tribus, aut duobus foraminibus.

1. ANTIRRHINUM foliis alternis quinquelobis.

Cymbalaria BRASSAV. p. 234. MATTH. p. 1124. bene, CAM. Epit. p. 860. bene, LVGD.

C.B. RAJ. p. 759. ZWING. p. 919. RIVIN. T. 85.

Cymbalaria Italica folio hederæ LOB. p. 615.*Cymbalaria foliis hederaceis flore coeruleo* AICHST. Aest. Ord. VI. T. 5. f. 2. MUR. p. 528.*Cymbalaria flosculis purpurascens* I. B. III. p. 685. ZANICH. p. 77. ic. 252. RUPP.*Linaria folio glabro subrotundo, hederæ folio Clematidis* H. ox. II. p. 503.*Linaria hederaceo folio glabro seu cymbalaria vulgaris* I. R. H. MAGN. Char. p. 237.*Antirrhinum foliis alternis cordatis, quinquelobis* LINN. Cliff. p. 323. ROYEN. p. 295.β *Flore albo* PONTED. Anthol. p. 245.In muris *Basileæ*. *Tugii* frequentissimam legi. *Tiguri* MUR.

Insigniter reptat, & late muros tegit cespitibus caulium, qui per intervalla radículas demittunt. Folia alterna, reniformi circumscriptione, obiter quinqueloba. Flores in petiolis unifloris, ex foliorum alis ortis. Calyx purpureus, foliolis pene aequalibus. Tubus floris intus albus, fauces flavae; & villosae, galeae duo lobi subrotundi, barbae mentum bifidum, flavescit, descendentes bractæae, uti galea, purpurascunt. Calcar gracile, incurvum, purpureum.

Humectat & adstringit, refrigerat, sed leniter, cum herbaceo sit sapore, cum modica amaricie coniuncto, & dimidia parte succus sit. Ad scabiem WELSCH *mi- dom*. p. 60. Vulnerarium mite esse ZWINGER diff.

2. ANTIRRHINUM foliis imis conjugatis, superioribus alternis, ovalibus.

Veronica femina FUCHS. p. 167. MATTH. 694. CAMER. Epit. p. 462. LVGD.*Veronica femina Fuchsi s. Elatine* DOD. p. 42.*Elatine Dioscoridis &c.* LOB. p. 407. non bene*Elatine* I. TAB. p. 715.*Elatine folio subrotundo* C.B. Bas. p. 75. RAJ. p. 759. ZWING. p. 849.*Elatine mas folio subrotundo* I. B. III. p. 371.*Linaria hirsuta folio subrotundo, flore ex herbido flavescens* H. ox. II. p. 503.*Elatine* RIVIN. T. 85.*Linaria segetum Numulariae folio villosa* T. aut. de Par. p. 110. I. R. H. GARID. &c.*Antirrhinum foliis alternis ovatis* Cliff. p. 323. ROYEN. p. 295.

In arvis non rara, circa *Mathod*, *Bernam*, *Basileam*, *Badae*. Circa *Mandach*, & in *M. Zürichberg* I. GESNER.

Caules humi projecti, multi, ad magnos angulos ramosi, rectis virgis. Folia hirsuta, mollia, ex ovalibus acuminata, raris, & exiguis, denticulis: ima conjugata, superiora alterna. Calyx latifolius, ut folia se contegant, & quasi auriculis excedant super commissiones. Flos brevissimus, tubo pene nullo. Floris labium superius brevius, atropurpureum, inferius luteum, tum labra tumida, tum descendens barba. Calcar longum, conicum, acutissimum. Linariam esse, primus sensit JUNGIIUS.

3. ANTIRRHINUM foliis imis conjugatis, superioribus alternis, ad basin hamatis.

Elatine MATTH. p. 1012. specimen valde ramosum, CAM. Epit. p. 754. bene*Elatine altera* LOB. p. 490. TAB. p. 715. DOD. p. 42.*Verbasculum quroumdam* LVGD. p. 1303.*Elatine femina folio anguloso* I. B. III. p. 372.

Hh hh 3

Elatine

- Elatine folio acuminato* ZWING. p. 849. flore luteo C. B. Bas. p. 75.
Elatine folio acuminato, in basi auriculato, flore luteo EUSD. P. RUPP. &c.
Linaria hirsuto folio, acuminato, in basi auriculato H. OX. II. p. 503.
Linaria elatine dicta folio acuminato RAJ. p. 759.
Linaria segetum Nummulariae folio aurito & villoso, flore luteo T. aut. de Par. p. 111. I. R. H. GARID.
Elatine f. veronica femina BLAKW. T. 170.
Antirrhinum foliis alternis hastatis LINN. Cliff. p. 323. ROYEN. p. 295.
 II. *Flore coeruleo* C. B. I. R. H.

Cum priori.

Similis est, habitu & flore, macilentior tamen, magis villosa, foliis imis sagittatis, non raro uno aut altero praeterea dente accedente, deinde unus, tandem & alter hamus sagittae deficit.

Folia amarissima sunt. Pro vulneraria habetur. Ulcus cancrosum narium ea sanatum fuisse LOBEL. advers. ipsamque lepram p. 197. In vetustis crurem ulceribus succum salutarem expertus est GARIDEL.

4. ANTIRRHINUM caule procumbente, foliis verticillatis, quaternis, floribus racemosis.

- α Humilior, flore minore, neque aureo rictu, foliis saepe quinis.
 An *Linaria III. Moravica II.* CLUS Hist. p. 322. spica nimis densa, flores nimis parvi.
Osyris purpureo-coerulea repens LOB. Adv. p. 410.
Linaria minor Dalechampii LUGD. p. 115 I. videtur
Linaria parva purpurea foliis sine ordine dispositis I. B. III. p. 460. RAJ. p. 757. Syll. p. 167.
 (omissa sunt verba sine ordine)
Linaria coerulea repens C. B. PLUKN. I. R. H. MURALT. p. 65 I. ZWING.
Linaria coerulea procumbens H. OX. II. p. 501.
 β Paulo major, rarioribus foliis, quaternis, flore paulo majori, ejusque labro medio aureo.
Sedum parvum coeruleo flore, quod est Linariae species GESN. Epist. p. 89. 92.
Linaria in alpihus minor flosculis coeruleis GESN. Hort. p. 265. Nihil inpediit, quin etiam prior sit varietas.
Linaria Pannonica II. CLUS. Pann. p. 309. bene
Linaria III. stiriaca EI. Hist. p. 322.
Linaria Pannonica TAB. p. 824.
Linaria purpurea parva I. B. III. p. 460. RAJ. Syll. ZWING.
Linaria quadrifolia supina C. B. SCHEUCHZ. It. I. p. 42. It. IV. p. 338. cum descriptione WAGN. I. R. H.
Linaria quadrifolia coerulea procumbens H. OX. II. p. 500.
Antirrhinum foliis saepius quaternis, linearibus, caule diffuso, floribus racemosis ROYEN. p. 297.
 II. *Linaria hispanica III.* CLUS. Hist. p. 321.
Linaria foliis carnosissimis cinereis C. B. I. R. H.

Priorem varietatem HUBERUS in *Albula M.* invenit, DALECHAMPIUS ad saxa ripae fl. *Arve*. Ibidem I. B. & in *M. Thuri*. Posteriores SCHEUCHZERUS in *Sureneneck, Foch, Waldnacht*, ad pedem *M. Titlisperg*. Ego passim in arenosis, ad alveos torrentium & inter deciduos lapides: v. g. supra aedes balnei *Weissenburgensis* eundo versus scaturiginem, in adscensu ad *Neunenen, Scheidek*, in *Gemmio* &c.

Prostrati caules, vix dodrantes. Folia glauca, graciliter elliptica, terna & quaterna in verticillo. Flores in summis ramis inter folia conferti, quasi spicam faciunt, longissimi, speciosi. Calcar longissimum, conicum. Labrum utrumque violaceum, sed mentum aurantium. Galea stricta, uti tubus floris, & longa. Apices insignes aurei.

5. ANTIRRHINUM foliis linearibus adscendentibus, spica longa, calcare toto flore longiori.

- Linaria lutea montana Genistae tinctoriae foliis* C. B. RAJ. p. 754. PLUKN. SCHOL. BOT. ZWING. p. 959.

In *M. S. Bernhardi* C. B.

Specimen meum, quod ex Burserianis est, videtur caule erecto fuisse, & habitu vulgaris speciei n. 6. Folia acuta, similia; flos vero minor, flavus, longissimo calcare, florem ipsum superante, faucibus admodum pilosis.

6. ANTIRRHINUM foliis linearibus, adscendentibus, congestis, ramis spica florali densa terminatis.

- Scheisskraut* BRUNFELS. II. p. 43.
Herba urinalis DORST. p. 148.

DICOTYLED. STAMINIBUS QUAT. INAEQUAL.

615

- Osyris* FUCHS. p. 545. MATTH. p. 1209. CAMER. Epit. p. 930. RUELL. p. 640.
Osyris linaria TRAG. p. 357. LUGD.
Linaria GESN. Coll. p. 86. CAESALP. p. 350. RIVIN. T. 82.
Linaria vulgo dicta GESN. Hort. p. 265.
Linaria prima DOD. purgant. p. 182.
Osyris linaria f. *urinaria* LOB. Ic. p. 406.
Osyris major TABERN. p. 126.
Linaria lutea vulgaris I. B. III. p. 456. RAJ. p. 752. BLAKWALL. T. 115.
Linaria vulgaris lutea flore majore C. B. Bas. p. 62. P. H. OX. II. p. 499. T. aut. de Par. p. 23.
 I. R. H. & T. 76. VAILL. ZANICHELL. ic. 174.
Linaria vulgaris AICHST. aest. ord. I. T. 14. f. 3. nostras PARK. IC. REG. N. 128.
Antirrhinum foliis lanceolato linearibus, confertis, caule erecto, spicis terminatricibus sessilibus, floribus imbricatis ROYEN. p. 297.

Ubique ad fossas, & locis ruderosis.

Caulis ab uno pede ad tres, in pinguioribus ramosissimus, firmus, erectus. Folia notissima, linearia, glauca, nervo medio divisa, adscendentia, congesta. Flores in summis ramis in breves spicas colliguntur. Calyx dentibus longis, acutis, pene aequalibus. Calcar incurvum, conicum, dimidio flore longius. Flos subcitrinus, medio tumore labri inferioris tinctius flavo, labio superiori valde stricto & replicato. Stamina in puncto contactus duorum loculorum inferuntur. Fructus ovalis, semina rotunda ex nucleo fiunt, & ala foliacea.

Sapor falsus est: inter elementa abundat oleum empyreumaticum GEOFROI III. p. 731. Vires emollientes sunt, cum vi resolvente, putrefaciente. Intus sumta alvum movet & urinam, ad lēterum etiam confirmatum utilissima LOBEL. neque tamen praeter rem monet BLAIRIVS nimis acrem esse, quae intus admittatur: Nam & ipsa classis analogia consentit, & recepta medicorum consuetudo, qui ad solos externos usus eam revocant. Unguentum ad haemorrhoides celebratur CHESNEAU Obs. L. 3. c. XI. TOURNEF. &c. eademque facit cataplasma.

7. ANTIRRHINUM foliis longis, obtusis, viscidis, caule erecto, ramosissimo, calcare brevi.

- Antirrhini* genus flore coeruleo GESN. Coll. p. 59.
Antirrhinum tertium MATTH. p. 1198. CAM. Epit. p. 922. LUGD.
Antirrhinum alterum minimum repens LOB. p. 406.
Antirrhinum minimum THAL. p. 9. I. B. III. p. 464.
Antirrhinum arvense minus C. B. Bas. p. 62. HOFM. RAJ. p. 760. ZWING. p. 955.
Linaria minima foliis hirsutis, floribus obsolete fuscii coloris H. OX. II. p. 502. &c.
Linaria arvensis minima RIVIN. T. 84. DILL.
Linaria pumila vulgatior arvensis T. aut. de Par. p. 283. I. R. H. &c.
Antirrhinum foliis lanceolato obtusis, alternis, caule diffuso ramosissimo LINN. Cliff. p. 324. ROYEN p. 295.
 β Foliis reflexis HERM. Hort. p. 379.

Vulgare ad muros & in agris.

Tota planta pinguis est & villosa. Caules ramosi, ad dodrantem alti. Folia subtus saepe purpurascunt, longa, dilatata, obtuse lanceolata. Flores ex alis foliorum, in petiolis unifloris. Calyx fit obtusis foliis, difformiter positus, ut tria superiora a duobus inferioribus hiatu distent, haec autem pro calcare discedant. Flos exiguus, calcare brevi, vix lineam longo, tubo & labro superiori violaceo, mento & barba luteolis. Fructus fere ovalis, duobus foraminibus aperitur.

8. ANTIRRHINUM floribus sparsis sessilibus, calyce brevioribus, calcare destitutis.

- Antirrhinum minus* GESN. Hort. p. 247.
Antirrhinum aliud arvense GESN. Coll. p. 59.
Antirrhinum quartum MATTH. p. 1199. CAM. Epit. p. 923. LUGD.
Antirrhinon CORD. p. 72. LONIC. p. 353.
Antirrhinum sylvestre f. *minus* DOD. coron. p. 87. 88.
Antirrhinum sylvestre *Phyteuma* EIUUSD. Pemp. p. 182. bene
Antirrhinum minimum LOB. p. 405. ex DOD. I. B. F. Boll. app.
Antirrhinum rubrum arvense THAL. p. 9.
Os Leonis alterum CAESALP. p. 351.
Antirrhinum sylvestre AICHST. aest. ord. I. T. 9. f. 3.
Antirrhinum angustifolium sylvestre I. B. III. p. 464. RAJ. p. 760.

Antirrhini

Antirrhinum arvense majus C. B. Basf. p. 62. T. aut. de Par. p. 246. I. R. H. MAGN. Char. p. 236.

MURALT. p. 649. ZWING. p. 255.

Antirrhinum arvense minus H. ox. II. p. 505.

Antirrhinum arvense RIVIN. T. 81. optime.

Antirrhinum foliis lanceolatis petiolatis, calicibus longissimis lateralibus LINN. Cliff. p. 324.

ROYEN. p. 294.

β Flore albo HERM. BOERH. I. R. H.

C. B. *Basileae*. I. B. *Genevae* versus *la Bastie* MURALTUS Tiguri. (Gottingae trans *Leinam* in agris secalinis.)

Caulis erectus, strictus, dodrantalis. Folia angusta, mollia, longissime decrescunt. Flores pauci, sessiles, sparsi. Calyx, qualis prioris, peramplus, flore longior. Flos totus purpureus, sed mentum flavum. Tubus floris, sub osculo ovarium recipiente, in brevissimum calcar retrorsum educitur. Fructus tribus foraminibus aperitur, quorum unum est in loculo superiore, tribus incumbens squamis inferius eminentibus: in inferiori hinc duae, inde una squama ad se invicem inclinantur, inter utrumque vero loculum stylus prodit non deciduus.

9. ANTIRRHINUM calycis foliolis brevibus, ovatis, floribus spicatis, calcare destitutis.

Antirrhinum II. MATTH. p. 1197. CAM. Epit. p. 921. LUGD.

Antirrhinum majus GESN. Hort. p. 247.

Antirrhinum DOD. Pempt. p. 182. bene TAB. p. 851. LUGD. p. 1340. RIVIN. T. 81.

Antirrhinum vulgo caput canis &c. LOB. p. 404. adv. p. 175.

Antirrhinum magnum DOD. LUGD. p. 1341.

Cynocephalus Plinii Dal. LUGD. p. 830.

Os leonis vulgo CAESALP. p. 351.

Antirrhinum flore rubro AICHSTETT.

Antirrhinum vulgare I. B. III. p. 463. RAJ. p. 760. I. R. H. & T. 751. GARID. p. 35. & ic. 7.

Antirrhinum majus alterum folio longiore C. B. P.

Antirrhinum majus longiore folio H. ox. II. p. 504.

Antirrhinum foliis lanceolatis, petiolatis, calicibus brevissimis, racemo terminatrici LINN. Cliff. p. 324. ROYEN. p. 294.

II. Quomodo differt

Antirrhinum I. MATTH. p. 1196.

Antirrhinum CAM. Epit. p. 920.

β Flore albo MARANTA. p. 61. AICHSTETT. &c.

Bernae ad muros & maceries, sed ex semine projectio. Sponte circa *Bellinzonam Lepontiorum* reperit HUBERUS. Ex muris castris *Neocomensis*.

A priori manifesto differt, caule altiori, ad tres pedes, foliis latioribus, floribus congestis, in spicam nudam, calyce quinque brevibus subrotundis foliis facto, flore multo breviori: flore ampliori, speciosae magnitudinis; Fabrica fructus incurvi paulum diversa est, cum squamae superioris ostii duae inferiores sint, una superior, inferiorum una major, media, recta protensa. Semina angulosa, informia, undique aspera, atra.

D I G I T A L I S.

TOURNEF. T. 73. LINN. n. 496.

Calycis folia quinque inaequalia, suprema minora, ima maxima. Flos (MALPIGH. ic. 134.) lato tubo, & deorsum ventricoso, parum difformis, terminatus ore patulo, cui quatuor segmenta sunt, supernum emarginatum, lateralia minora, imum longius, & amplius, figura varia. Stamina incurva omnia, sed longiora magis, conjunctioni loculorum inserta. Tuba triquetra, fine lanceolata. Ovarium piriforme, incurve ovale, cum duabus, pro more, placentis, stylum longum retinet.

1. DIGITALIS foliis calycinis ovatis acuminatis ROYEN. p. 292.

Digitalis purpurea FUCHS. p. 893. DOD. Coron. p. 41. Pempt. p. 169. LOB. ic. p. 572. ex DOD.

TAB. p. 568. GESN. Hort. p. 291 b. I. B. II. p. 813. RAJ. p. 767. T. aut. de Par. p. 432. I. R. H. & T. 73. A. E. F. K. L. M.

Digitalis Fuchsii GESN. Coll. p. 74. flore purpureo Hort. p. 256 b.

Campanula sylvestris f. *digitalis* flore purpureo TRAG. p. 888. cum icone.

Virga regia major flore purpureo CAESALP. p. 348.

Digitalis flore rubro AICHST. aest. ord. I. T. 2. f. 2.

Digitalis purpurea folio aspero C. B. H. ox. II. p. 478. ZWINGER &c.

Digita-

DICOTYLED. STAMINIBUS QUAT. INAEQUAL. 617

Digitalis RIVIN. T. 103. FLAKWALL T. 16.

β Flore albo WEINMANN. T. 464 a. MAPP. &c.

C. GESNER ait „circa *Curiam Rhaetorum* reperiri. Circa *Mülhusium* I. G.

Caulis hirsutus, erectus, parum ramosus, tripedalis. Folia alterna, ampla, petiolata, ex ovatis & ellipticis longe lanceolata, villosa, mollia, margine ferrato. Spica longa, rara, florum ad unum latus dispositorum, nutantium. Calycis folia ovalia. Color in flore purpureus, tubo albicante, interne purpureis maculis vario. Segmenta floris rotundiora. Semina pene quadrangula, ab altero latere sulco divisa.

Pro vulneraria habetur LOBEL. & ad strumas commendatur inponenda. Sed acris est, & vomitus, alvumque ciet RAI. ut inter venenatas censeatur BOERHAAVIO. Extus contusam herbam, aut unguentum ex floribus, ad podagram, ad strumas, & hachitidem Angli laudant: nostris officinis ignota est.

* DIGITALIS angustifolia folio ferrugineo inter Helveticas recensetur a I. C. BAUHINO, neque repugnaverim, cum in M. *Vogeso* supra *Mülhusium* reperiatur. Nihil tamen ultra de loco natali innotuit.

2. DIGITALIS foliis calycis linearibus acutis, flore venoso, maculoso.

Digitalis lutea FUCHS. p. 894. non placet, THAL. TAB. p. 567. melius, LUGD. de BRILL. WEINMANN. T. 463 d.

Campanula sylvestris f. *digitalis* flore pallido TRAG. p. 888.

Digitalis flore majore pallidiore GESN. Tab. Coll. p. 74.

Digitalis Fuchsi flore luteo majore GESN. Hort. p. 256 b.

Digitalis tertia DOD. p. 169.

Virga regia major flore pallido CAESALP. p. 348.

Digitalis lutea flore majore, folio latiore I. B. II. p. 813.

Digitalis flore luteo AICHST. aest. ord. I. T. f. 3.

Digitalis lutea magno flore C. B. Bas. p. 70. RAJ. Syll. p. 116. Hist. p. 768. H. ox. II. p. 479.

I. R. H. MURALT. p. 586. ZWINGER.

In montanis minime rara, v. g. in adscensu M. *Hauenstein* supra *Balstal*, circa *Weissenburg*, versus *Wimmis* &c. In M. *Uetliberg* copiose MÜR.

Caulis non ramosus, ut priori, rectus, tripedalis, cum foliis hirsutus. Folia amplexicaulia, sessilia, pariter longe lanceolata, margine obiter ferrato. Flores in spicam raram, uno versu etiam disponuntur, colore ex herbaceo luteo, intus ex sanguineo maculosi & venosi. Calycis folia lanceolata, & floris segmenta acutiora. Valvulae semiovatae, durae, acutae. Semina hinc convexa, inde sulcata, acuta, exigua.

3. DIGITALIS foliis calycis linearibus, acutis, flore puro.

Digitalis minori flore vulgatiore GESN. Coll. p. 74.

Digitalis Fuchsi floribus luteis minor EIUSD. Hort. p. 256 b.

Digitalis quarta DOD. p. 169.

Virga regia CAESALP. p. 348.

Digitalis flore minore, subluteo, angustiore folio I. B. II. p. 814.

Digitalis major lutea, vel pallida, parvo flore C. B. Bas. p. 70. RAJ. p. 768. T. aut. de Par. p.

433. ZWING. I. R. H. MAGN. Char. p. 231.

Digitalis lutea minore flore H. ox. II. p. 479.

Digitalis flore luteo minore RIVIN. T. 104.

II. *Digitalis lutea* LOB. Advers. p. 245. parva ic. p. 573.

Digitalis lutea angustifolia parva C. B.

Similibus locis cum priori, non rara. In adscensu M. *Suchet* &c.

A priori differt foliis glabris, durioribus, angustioribus: floribus in spicam densiorem congestis, minoribus, non maculosis. Floris segmenta omnia acuta, & triangularia. Fructus & semina prioris.

G R A T I O L A.

RIVIN. MAGNOL. LINN. n. 833.

A Digitali differt laciniis extremi tubi magis reflexis, amplioribus, subrotundis; Staminiibus tantum duobus apices ferentibus, tubo flori adnexus, cum duo alia libera, & sterilia sint LINN. Folia conjugata.

1. GRATIOLOA GESNER. Coll. p. 80. MATTHIOL. p. 697. bene, CAMER Epit. p. 464. DODON. ic. vet. II. p. 355. Purg. p. 119. Pempt. p. 361. 362. optime, LUGD. I. B. II. p. 434. RAI. Syll. p. 139. Hist. p. 1885. ZWINGER. p. 970. RIVIN. T. 105. BLAKWALL. T. 411. ROYEN. p. 292.

Limnium f. Centauroides CORD. Diosc. p. 86. cum icone GESNERIANA.

Eupatorium Mesuae GESN. Hort. p. 258.

Gratiola f. Gratia Dei LOB. ic. p. 435.

Gratiola flore albo & Gratia Dei AICHST. vern. ord. 6. T. 15. f. 2.

Gratiola centauroides C. B. P. MURALT. p. 675. MAGN. Char. p. 231.

Digitalis minima gratiola dicta H. ox. II. p. 479. T. aut. de Par. p. 266. I. R. H.

β Flore albo MAPP. p. 94.

Ebroduni frequentissima, inter arcem & lacum, & in pratis, ut sint, quae inutilia fiant ob copiam pabuli inidonei. Circa *Anet*: Circa *Boudri* prope patibulum &c. Aufm *Riedt bey der Enge* 1. GESNER.

Caulis teres, erectus, ramosissimus, pedalis. Folia conjugata, sessilia, acute elliptica, acute circumferrata. Flores ex alis foliorum, in petiolis unifloris. Calycis folia acuta, lanceolata. Flos gracilior, tubo longo, ad extremitatem sursum reflexo, pallidus est, segmenta faucium purpurea, fauces lanugine lutea comantur.

Sapor amarissimus, nauseosus est. Salibus variis abundat GEOFFROI III. p. 531. Dumdum inter purgantia recensita est, teste CORDO, & PONTANO discipulo CORDI, & HEROLDO apud MATTH. Epist. p. 203. & equos debilitare vi valida MATTHIOLUS ait, p. 212. C. GESNERUS dosin fixit expertus, in substantia ad scrupulum & semidrachmam Epist. p. 22b. 38. 94. Epist. ad I. B. p. 147. in infuso ad drachmam unam, BOULDUCE paulo plus exhibet, pulverem nempe radicis a triginta, ad sexaginta grana Comm. Paris. 1705. p. m. 247. qua dosi vomitum movere, & perinde uti Hypocacoanha Dysenteriiis prodesse testatur Addit TOURNEFORTIVS „ in lacte infundendam esse, cum in vino nimis calefaciat. In hydrope medico nostrati familiaris est. Sed ibi, si labes viscerum adfuerit, mortem praecipitat BOERH. *lect. Bot.* Vide malum eventum apud BUCHNERUM *Miscell.* 1728. p. 870. BLAIRIVS omnino diffidit medicamento de maligniori indole suspecto Dec. VI. p. 276. neque concedit CHOMELIVS, nisi in clystere pugillum unum. Sed praeterea vulneraria est, externo usu, celebris circa *Ebrodunum*, rusticorum curationibus: experimento confirmata CAESALPINI L. 5. c. 96. ut acute olim HOFMANNVS vim siccantem ejus & adstringentem olfecerit.

* 2. GRATIOLOA alpina I. B. III. p. 435. RAI. p. 1885.

In M. *Braulio Rhaetorum*.

„ Caulis vix fescuncem altus: Folia longa ad unciam; sapor nullus eminet. Mihi tota ignota est, & ex Rhaeticis alpibus vulgarem adtulit HUBERUS.

* GRATIOLOA minor, herbula fruticosa subdulcis GESN. Tab. Coll. p. 80. Quid?

SCROPHULARIA

TOURNEF. T. 74. LINN. n. 494.

Calyx quinquefidus, segmentis inaequalibus, quorum supremum minimum est, ima maxima. Flos difformis, tubo brevi, lato, fauce ampliter patula. Labium superius recta porrectum, bifidum, segmentis subrotundis, sibi incumbentibus. Labium inferius trifidum; laterales partes breves, ex tubo floris continuantur, media semielliptica contra tubum floris ad acutissimum angulum reflectitur. Ex ortu labii superioris squama bifida carnosae antrorsum prodeit. Stamina crassa, incurva, apices uniloculares. Tuba sine breviter bifido, incurva. Fructus subrotundus, bivalvis, placenta pentagona circumdatur. Semina in duobus loculis plurima.

1. SCROPHULARIA foliis conjugatis, ex elliptico decrefcentibus, caule & ramo paniculatis nudisque spicis terminatis.

Scrophulariae majoris altera species GESN. Hort. p. 286.

Ocymastrum majus TRAG. p. 184. absque icone.

Clymenum in aquosis GESN. Hort. p. 254. b.

Scrophularia femina CAM. Epit. p. 867. prima icon. ZWING. p. 923.

Betonica aquatilis DOD. p. 50. bene.

Betonica aquatica major septentrionalium LOB. p. 533.

Betonica aquatica TAB. p. 544. minus bene, LUGD.

Scrophu-

Scrophularia major CAES. p. 349.

Scrophularia maxima radice fibrosa I. B. III. p. 421. cum icone aliena.

Scrophularia aquatica major C. B. Bas. p. 68. RAJ. p. 764. T. aut. de Par. p. 300. I. R. H.

Scrophularia aquatica major caule fimbriato LOES. p. 248. ic. n. 75.

Scrophularia radice fibrosa H. OX. II. p. 482.

Scrophularia aquatica BLAKW. T. 86.

β *Minor* LOB. Teut. p. 633. C. B. HOFM. ELSH. BUXE. LIND. IOHR. MAPP. minime videtur differre.

Scrophularia, palustris non foetida f. aquatica minor FLUKN. Amalth. p. 190.

Ubique in aquosis.

Radix longe fluitat, & innumerabilia filamenta longa, & alba, demittit. Caules alti, ad sex pedes, rectissimi, quadrangulis alis ex angulis prodeuntibus. Folia Be-tonicae, ex ellipsi lente in mucronem decreſcunt, margine non profunde serrato. In iconibus veterum ima unam alteramque pinnam accessoriam habent, sed eae sunt omnino prima folia ramorum. Supremos ramos spicae laxae & aphyllae ubique terminant, factae ex floribus racemosis, in petiolis multifloris. Galea atropurpurea, intus adhaerentem habet squamam cordiformem, crassulam, obscure purpuream. Seg-menta barbae viridia, mista spadiceo, aut purpureo. Calycis segmenta subrotunda, ora alba, angusta. Fructus conicus, in duas acutas valvas diffilit: placenta magna, ru-gosa, femina angulosa.

Folia trita faetent, amara sunt: vires habent vulnerarias. Hanc Liquidam esse Brasiliensium, qua addita nauseosus sapor Sennae corrigatur, viribus non debilitatis, MARCHANTIUS per experimenta didicit *Comm. Paris.* 1701. p. m. 275. in quem LOCHNERUS commentatur EPH. NAT. CUR. Cent. VII. obs. 65. Vulnerariam esse dudum LOBELIVS.

2. SCROPHULARIA foliis cordatis, conjugatis, caule & ramis spica nuda paniculata terminatis.

Braunwurz BRUNF. I. p. 213.

Scrophularia EIUSD. p. 215. DORST. p. 265 b. MATTH. p. 1130. CAM. Epit. p. 866. DOD. p. 50. RIVIN. T. 106. &c.

Galeopsis FUCHS. p. 194. CAES. p. 349.

Ocimum TRAG. p. 184.

Urtica labeo GESN. Ind. quadr. p. 142.

Clymenum cum nodis in radice GESN. Hort. p. 254 b.

Scrophularia major GESN. Coll. p. 106. Hort. p. 280. LOB. p. 533. LUGD. RAJ. p. 764. BLAKW. T. 87.

Scrophularia major f. castrangula TAB. p. 542.

Scrophularia vulgaris & major I. B. III. p. 421.

Scrophularia nodosa foetida C. B. Bas. p. 68. T. aut. de Par. p. 143. I. R. H. ZANICH. p. 142. ic. 303. MAGN. Char. p. 232

Scrophularia radice nodosa foetida MORIS. II. p. 482.

Scrophularia mas ZWING. p. 922.

Scrophularia foliis cordatis racemo terminatrici LINN. Cliff. p. 322. ROYEN. p. 293.

β Foliis ad nodos ternis, caule pentagono PONT. Comp. Tab. p. 68.

γ Foliis & floribus viridibus, RAJ. Syn. III. p. 283. *

Ad vias, & fossas, non aquosas. Varietatem γ *Goettingae* reperi.

A prima differt radice tuberosa, multiformi; caule non alato, licet quadrangulari; foliis circa pediculum exscissis. Color in galea purpureus, viridior in barba, & squamula galeae similis.

Folia amara, & foetida sunt; Resolvit, aperit, ulcera repurgat: Ex radice emplastrum fit ad coecas haemorrhoides, ex foliis putrefactis ad scabiem TRAGUS, CRATO, Confil. L. III. Similia in ulceribus antiquis ipse foliorum pulvis facit, qui perinde, ut radix, intus sumtus haemorrhoidum dolores dicitur tollere HENR. ab HEERS &c. Verum neque in scrophulis, neque in dolentibus haemorrhoidibus fidam reperisse vir-tutem testatur BUCHWALD. p. 260. Non alia planta vulnera in obsidione Rupellensi sanata fuisse ait CHOMELIVS.

3. SCROPHULARIA foliis conjugatis cordatis, profunde incis, petiolis multifloris, ex alis foliorum prodeuntibus.

Lamium II. Urticae folio CLUS. Pann. p. 594. 595. cum bona icone.

Lamium Pannonicum II. exoticum CLUS. Hist. p. XXXVIII.

Scrophularia montana maxima COLUMN. p. 191.

Scrophularia lutea magna, amplis foliis I. B. II. p. 422.

Scrophularia flore luteo C. B. Prodr. p. 112. cum iconc, PARK. RAJ. p. 765. RIVIN. T. 106. bene, I. R. H.

Scrophularia annua folio lamii flore luteo H. OX. II. p. 482. FLUKN. & C.

Scrophularia montana maxima latifolia BARREL. ic. 273.

Scrophularia foliis cordatis oppositis, pedunculis lateralibus solitariis multifloris LINN. Cliff. p. 322.

ROYEN. p. 293.

Bischoffszellae in *Turgoja* D. SCHERBIUS legit, & ad I. GESNERUM misit.

Folia profundius incisa, latiora, ut longitudo non multum cedat latitudini, cum toto habitu hirsuta. Flores racemosi, in petiolis multifloris, ex alis foliorum, non in spicam nudam. Calycis folia ex ellipticis acuta, quae prioribus obtusa sunt; flos ex viridi pallet. Caetera priorum.

4. SCROPHULARIA foliis pinnatis, ramis paniculata spica terminatis.

Herba foliis Pyrethri, caule cubitali, flore & semine scrophulariae CORD. sylv. p. 221.

Ruta canina CLUS. p. CCIX. LOB. II. p. 55. TAB. p. 136. LUGD.

Duae fruticosae in alpibus, minor CAESALP. p. 349.

Scrophularia tertia Dodonaeo tenuifolia, Ruta canina quibusdam vocata I. B. III. p. 423.

Scrophularia, ruta canina dicta, vulgaris C. B. Bas. p. 68. I. R. H. ZANICHEL. p. 242. ic. 212.

Planta caule crasso & C. MENZ. Ingolst. p. 114. n. 101.

Scrophularia altera ruta canina dicta PARKINS. RAJ. Hist. p. 766.

Scrophularia major, ruta canina vulgo dicta MORIS. II. p. 483.

Scrophularia foliis pinnatis, racemo terminatrici nudo, pediculis bifidis LINN. Cliff. p. 322. ROYEN. p. 294.

II. Huc Icon monstrosa *Sideritidis tertiae* MATTH. p. 1000. ob fructus (vide CAM. Hort. p. 159. & C. B. ad LUGD. p. 48.) Quae tertia LUGD. altera TAB.

β *Scrophularia minor, ruta canina dicta* H. OX. II. p. 483. I. R. H.

Major abundat ad litora. Lacus *Furatenfis* versus *Valorbe*. Basileae ad *Wiesam*, ad *Birfig* fluv. ad *Rhenum* eundo ad *Grenzach*. Circa *Genevam* RAI. In *Combe bioffe* prope M. *Chasseral* GAGNEBIN. Minor ad *Arolam* inter *Arberg* & *Worben*.

Caulis rectus, cubitalis, quadrangulus, ramosus. Folia ima tantum incisa, superna tenuiter divisa, pinnata, nervo lato, pinnis alternis latiusculis, semipinnatis, denticulis exiguis, modo acute, modo rotunde terminatis, & in progressu latefcen-
tibus. Flores in summis ramis in spicam nudam, paniculatam, laxam, uti primis speciebus. Calycis ora argentea splendens, segmenta subrotunda. Floris tubus atropurpureus, aut albus: galeae laciniae atropurpureae, barbae margo roseus. Apices magni, purpurei, polline aureo. Ovarium breve, ad fundum fissile, placenta crassa, rugosa.

P E D I C U L A R I S.

PEDICULARIS spec. TOURN. & LINN.

Hoc nomine trado plantas, quibus calyx monophyllos, in quinque plerumque inaequalia segmenta, per ambitum modo simplicia, modo dentata & cristata, dividitur, flos ex tubo valde hiat, galea superior in rostrum abit, quod modo longius est, modo breve & obtusum; & labium inferius pene aequabiliter in tria segmenta subrotunda finditur, ut tamen medium minus sit. Fructus ex ovato conicus, conpressus. Semina angulosa. Stamina duo majora in galea conspicua, & tuba galea longior.

O R D O I.

I. ROSTRO GALEAE LONGO, ACUTIORI

I. CALYCE CRISTATO.

1. PEDICULARIS alpina, foliis alternis, pinnatis, pinnulis pinnatis, floribus ochroleucis rostratis, in spicam congestis SPEC. de *Pedic* n. II. & T. XV.

Alectorolophus major CLUS. Pann. p. 707.

Alectorolophus alpina I. EIUSD. Hist. p. CCX.

Filipendula montana DOD. p. 56. ex CLUS. TAB. p. 141. AMBR. PARK.

Oenanthe f. Filipendula altera montana LOB. Adv. p. 326. ic. p. 730. ex CLUS. LUGD. p. 784.

Oenanthe alia Myconi LUGD. p. 786. mala icon, si haec est.

Pedicu-

*Pelicularia Alpina foliis
alternis bis pinnatis floribus
ochroleucis rostratis in spicam
congestis.*

DICOTYLED. STAMINIBUS QUAT. INAEQUAL. 621

Pedicularis bulbosa I. B. III. p. 438. non bene, RAJ. p. 771. *. HERM. SCHEUCHZ. It. V. p. 425. cum bona descriptione. It. I. p. 46. cum malis synonymis.

Filipendula montana flore pediculariae C. B. ex CLUS. WAGN. MUR. p. 669.

Filipendula montana major albida PARK. p. 436. in textu.

Pedicularis alpina purpurea major, radice Oenanthes vel Asphodeli MOR. III. p. 42. Color erroneus ex male lecto CLUSIO. irrepsit.

Alectorolophus montana flore albo BARREL. ic. 469. luteo BOCCON. Mus. di Fis. p. 315. T. 8.

Pedicularis alpina major albida radice Oenanthes vel asphodeli FLUKN. p. 283.

Pedicularis alpina asphodeli radice purpurascens flore I. R. H. MAGNOL. Hort.

Pedicularis caule simplici foliis lanceolatis semipinnatis serratis acutis LINN. Lap. n. 242. T. 4. f. 1. E foliis est minus dissectis, propior iconi I. B. sed ima defunt, neque videtur differre ROYEN. p. 299.

II. *Filipendula alpina* LUGDUN. p. 1138. TIT.

Pedicularis alpina lutea C. B. PARK. RAJ. p. 771. I. R. H. TILL.

Pedicularis alpina, flore luteo, radice nigra, MOR. III. p. 427. non autem I. B.

Copiose floret circa moles glaciales vallis *Grindeliae*, & in *Gotthardo* M. Suam ex al-
pibus *Toggicis* MURALTUS. Circa thermas *Valesias*, I. GESNERUS.

Radix fit numerosis bulbis, oblongis, teretibus, pene lignosis, in unum caput collectis. Folia ad terram copiosa, eleganter expansa, pinnata, numerosissimis paribus, ad viginti. Pinnae & ipsae ita profunde dentatae, ut semipinnatae sint, pinnulis ipsis uno & altero dente notatis. Caules non ramosi, dodrantes, pene nudi, hirsuti. Flores in spicam densam, foliolis distinctam, quae vix ultra calyces eminent. Color ipsis ochroleucos.

2. **PEDICULARIS** alpina, foliis alternis, pinnulis incis, floribus sparsis, rostratis, purpureis, SPEC. de pedicul. n. XII. T. XVI.

An *Alectorolophus Alpinus minor* CLUS. Pann. p. 707.

Alectorolophus alpina III. EIUSD. Hist. p. CCX. Videtur ex loco natali, rarioribus foliis, calyce cristato.

An *Pedicularis alpina, purpurea, strigosior, spica oblonga, incana, floribus alternatis, & per intervalla positae* BURS. Act. suec. p. 405? sed nostra non potest nomen *spicatae* admittere.

Pedicularis alpina filicis folio minor C. B. MOR. I. R. H. TIT. TILL. ex CLUS.

Ad viam regiam *Gotthardi* M. quae nuper diffractis rupibus munita est.

Radix fibris constat teretibus, in caput collectis. Caules pene nudi, parum ramosi, dodrante minores. Folia pauca, ad terram nulla, pinnata, nervo, lato, pinnis profunde incis, septem, aut octo parium. Ex alis foliorum longi petioli uniflori. Calyx subhirsutus. Flos splendide purpureus.

3. **PEDICULARIS** foliis pinnatis, pinnulis obtusis dentatis, galea rostrata. T. VIII.

GAGNEBIN ex alpinis *Cottiis*: addit se eandem legisse supra *Villeneuve* Bernensium.

Caulis hirsutus, durus, erectus, non ramosus, dodrante minor. Folia pinnata, pinnis pinnatis, pinnulis uno alterove dente notatis, obtusis, tota crassa & pulposa. Flores in spicam rariorem congesti, foliis minime distinctam. Calyx cristatus & amplus. Flos speciosus, Galea longa falcata, acute terminata. Labium inferius ellipticis segmentis divisum. Videtur purpureus fuisse.

ORDO II.

II. GALEA OBTUSA BREVIORI.

I. CALYCE CRISTATO.

4. **PEDICULARIS** caule ramoso, erecto, calyce bifido.

Pedicularis campestris prior species TRAG. p. 249. cum bona iconē.

Fistularia procerior in palustribus Hollandiae DOD. p. 556.

Quaedam in alpinis CAESALP. l. 8. c. 38. p. 300.

Ruta pedicularia Pedicularis TAB. p. 690.

Pedicularis Danica maxima LOB. Illustr. 147.

Pedicularis pratensis purpurea C. B. Bas. p. 49. haec enim, non altera, *Michelfeldae* nascitur, & eadem est, procul dubio, planta MURALTII prope lacum *felinum* p. 612.

Pedicularis purpurea aquatica recta & procera BURS. act. suec. p. 504.

Pedicularis Tragi MERRET. p. 91.

Pedicularis palustris rubra elatior RAJ. p. 700. SUTHERL. SIEB. COMMEL. ZWING. TOURN.

T. aut. de Par. p. 294. I. R. H. & T. 77. A. D. E. H. I. K. L. MORIS. III. p. 428.

VAILL. & C.

Pedicularis RIVIN. T. 91. optime DILL. SPEC. pedic. n. VI.

β Flore albo TAB. in text p. 1183. RAJ. TOURN. DILL. &c.

γ Flore viridi ELSHOLZ. MENZ.

Haec in *Helvetia* non rara est; *Michelfeldae* in palustribus. *Bernae* ubique in pratis udis, circa *Seelhofen*, *Gumlingen* &c. In alpinis etiam humilior provenit. Flore albo reperi circa *Seelhofen*, & supra *Gurnigel*, & flore roseo ibidem.

Radix unica, crassa, depacta. Caulis ad terram ramosus, pedalis & altior, rectus. Folia plurima pinnata, nervo lato, pinnarum paribus ad viginti usque, oblongis, profunde dentatis, ut semipinnata videantur. Plerumque fusco colore tinguntur. Flores ex alis foliorum petiolati, in supremo caule raram spicam faciunt. Calyx subhirsutus, ventricosus, compressus, bifidus, segmentis cristatis. Flos purpureus, crasso tubo, galea obtusa, cis finem spinulam educente, fauce valde hiante, barba tripartita, subrotundis segmentis. Ungues pilosi. Tuba paulum eminet. Ovarium calyci aequale, lato & difformi rictu hiat, penè ovale; semina ovata, minime marginata.

5. PEDICULARIS caule ramoso, procumbente, floribus sparsis, obtusis.

Alectorolophus DOD. ic. vet. II. p. 52.

Fistularia EIUSD. p. 556. bene.

Alectorolophi III. varietas CLUS. Pann. p. 710. & icon p. 709.

Alectorolophi III. genus alterum EIUSD. Hist. p. CCX. CCXI. cum icone ex DODONAEI.

Pedicularis LOB. p. 748. ibidem, RAJ. Cant. MERR.

Pedicularis, quibusdam crista Galli, flore rubro I. B. III. p. 476. MENZ.

Pedicularis pratensis purpurea C. B. quod ad synonyma, ELSH. SUTH. SIBB. HERM. ZWING. p. 893. cum icone, T. aut. de Par. p. 294. I. R. H. &c.

Pedicularis pratensis rubra vulgaris RAJ. p. 770.

Pedicularis purpurea palustris seu pratensis vulgaris humilior MORIS. III. p. 427.

Pedicularis minor RIVIN. T. 91. DILL. nov. spec. p. 40.

β Flore albo CLUS. Hist. p. CCXI. I. B. C. B. LOES. HOFM. MORIS. T. &c.

Passim circa *Ferrieres* vulgaris est GAGNEBIN.

A priori facile differt, caule humili, procumbente, ramis patulis, foliis minoribus, pinnatis, sed paucioribus pinnis, & late cum nervo confluentibus; floribus fere sessilibus, longioribus, strictioribus, pallidius purpurascens, ad fauces maculosis; calyce quinquefido, dente imo minimo, reliquis cristatis: Reliqua fere conveniunt.

Adstringentem esse, vulnerariam, ulcera saniosa ficcare olim DODONAEUS. Nostro tempore ad similes usus, etiam interne, cum *Arnica* praedicant MOEHRINGIUS in *historiis medicis* & OVELGÜNE. N. C. Vol. V. obs. 158. Suspecta fuerat I. BAUHINO, uti tota classis non est absque ingrata acrimonia.

ORDO III.

II. GALEA OBTUSA.

II. CALYCE NON CRISTATO.

6. PEDICULARIS caule erecto, non ramoso, pinnis foliorum retroversis, imbricatis.

An *Alectorolophi alpini majoris varietas floribus pallidis* CLUS. Pann. p. 707. ob radices, *Asparagi* similes.

Quae *Alectorolophus* II. floribus pallidis EIUSD. Hist. p. CCX.

Filipendula montana altera floribus pallidis C. B.

Filipendula montana altera RAJ. p. 771. MURALT. p. 669.

Pedicularis alpinae purp. majoris varietas foliis mollioribus pallidis MORIS. III. p. 429.

Pedicularis altera asphodeli radice I. R. H. TILL.

Pedicularis caule simplici, foliis semipinnatis obtusis, laciniis imbricatis crenatis LINN. Lap. n. 244.

T. II. f. 2. SPEC. de pedic. n. VIII. T. XVI.

II. An *Herba asplenio persimilis* GESN. descr. fract p. 65. brevissime

Pedicularis alpina folio ceterach C. B. videtur, WAGN. I. R. H. SCHEUCHZ. It. V. p. 427. cum descriptione, an RUDBEK. p. 99.

In M. *Pilati* SCHEUCHZER. Copiose legi in adscensu *die Leitern*, qua pervenitur ad cacumen M. *Neunenen*. Suam MURALTUS in alpinis *Glaronensibus*. In M. *Lützlifalp* & *Sattel Abbatiscellanorum* GESNER.

Radix fit aliquot bulbulis teretibus, longissimis. Caulis non ramosus, rectus, triuncialis, Folia glauca, ad terram multa, ad caulem sparsa, pinnata, pinnis adeo congestis, ut mutuo se contegant, retroversis, per oram acute serratis, cum nervo, & inter se in extremo folio, confluentibus. Flores subrecti, caulem terminant.

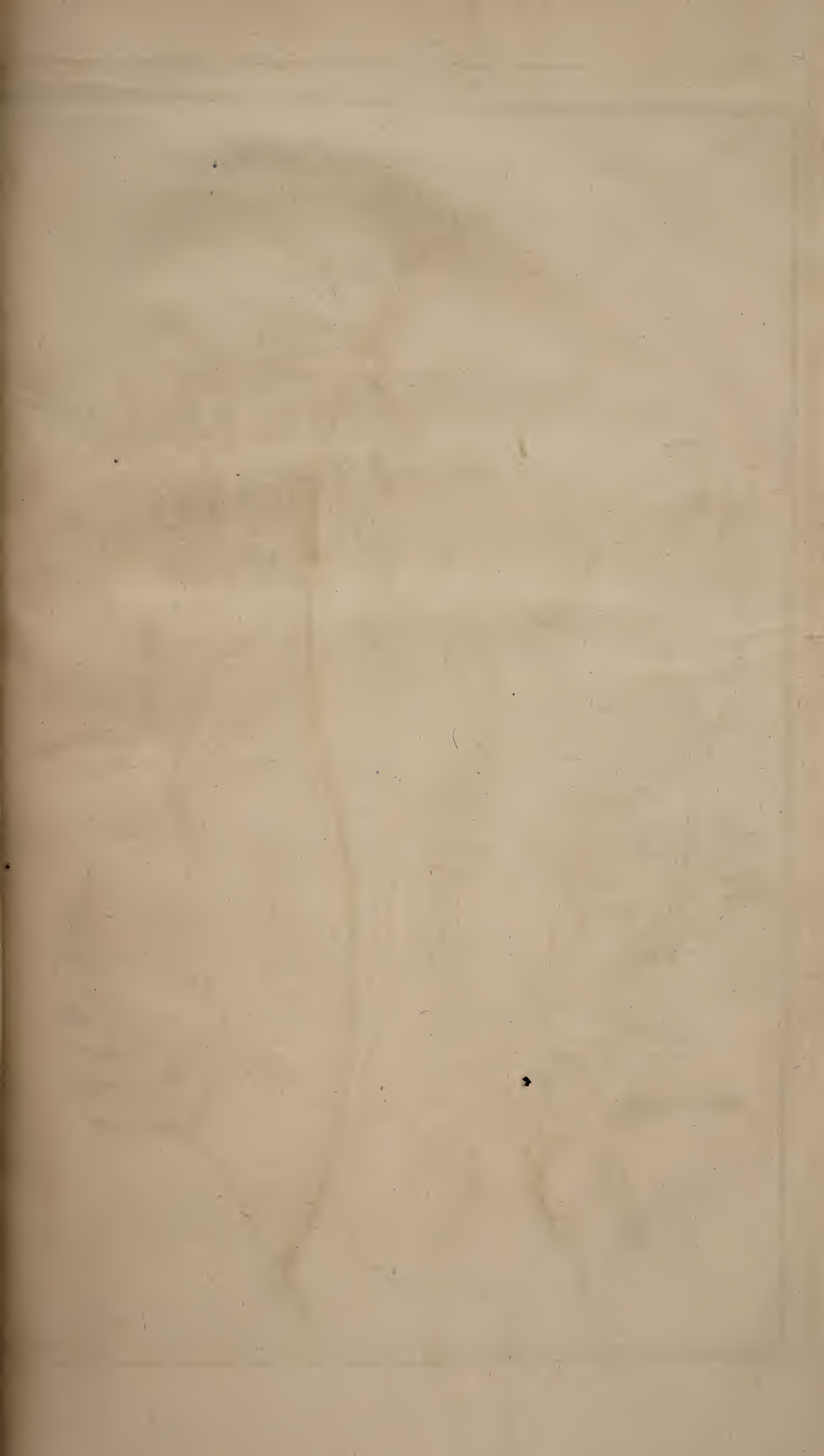
Calyx

*L. 1. Pedicularis Alpina foliis
alternis pinnatis pinnulis incis
floribus sparsis purpureis, rostratis.*

*L. 2. Pedicularis Alpina foliis alternis
pinnatis floribus atro rubentibus in
spicam congestis.*

*L. 3. Pedicularis Alpina caule
simplici foliis semipinnatis
obtusis laciniis imbricatis crenatis*

S. 2. *Pedicularis Alpina* foliis bis
pinnatis floribus ochroleucis
in spicam congestis.

S. 1. *Pedicularis Alpina* floribus
purpureis spicatis foliis
pinnatis conjugatis

Calyx quinquefidus, non cristatus. Flos praelongus, labio superiori spinula destituito, rictu peramplo, barba trifida, subrotundis segmentis: totus dilute luteus est, summa galea ferrugine notata. Tuba eminet. Si a calyce liceret notam sumere, haec, & sequentes species, simplicibus, neque cristatis, segmentis differrent a prioribus. Sed repugnat analogiae speciei 1. & 2. quae tamen calyce & ipsae diversae sunt.

7. PEDICULARIS alpina, foliis alternis, pinnatis, floribus ex atro rubentibus in spicam densam congestis SPEC. de pedic. n. X. T. XVI.

An *Pedicularis alpina purpurea major* SCHEUCHZ. It. V. p. 426. Non repugnat.

Ad glaciale molem, ex qua *Rhodanus* scaturit, neque alibi. An eadem, quam GESNERVS ait nasci *auf der alten Alp, & Wagenluken*.

Radix lignea, transversa, fibrosa. Caulis unicus, non ramosus, rectus, cubitalis. Folia pinnata, pinnis omnibus confluentibus, longis, ellipticis, continuo dentatis, parium fere ad sedecim. Spica brevis & densa. Flores in tota familia minimi, colore tristi ex sanguineo, Scrophulariae, galea obtusa, absque spinulis; rictus non maximus. Stamina flava, ex flore eminent, quod in hac familia rarum est.

Folia & spicam hujus speciei icon CLVSIANA exprimit, dicta ad n. 1. sed radice differt & colore.

8. PEDICULARIS foliis alternis, pinnis pinnatis, foliis ex spica florifera longe eminentibus. Icon est T. XVII. Conf. SPEC. de Pedic. n. IX.

Pedicularis major alpina LUGD. p. 1138. PARKINS.

Pedicularis major Dalechampii I. B. III. p. 438. RAJ. p. 770. *

Pedicularis alpina filicis folio; major C. B. MOR. III. p. 427. WAGNER, I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 26. It. VII. p. 516. certo.

II. *Pedicularis alpina flore luteo, radice nigra* I. B. III. p. 438. omnino, SCHEUCHZ. It. V. p. 426.

Non rara ad lapidosa alpium: in adscensu *Gemmii, Neunenen, Stokhorn, Waach. Auf dem Sattel & hinter dem Oehrli Abbatiscellanorum* I. GESNER.

Radix unica, crassa, praelonga. Caulis pedalis & ultra, rectus, latus, non ramosus. Folia pauca, vel ad truncum, vel humi, multa sub spica, & inter flores, hirsuta, subtus pallida, triangulariter decrescunt. Nervus non foliosus, durus: pinnae ad viginti paria, longissimae, pinnatae: pinnulae dentatae, peracutae, confluentes. Spica densa, foliis longe eminentibus distinguitur. Calyx hirsutus, turgidus, inaequaliter sectus. Segmentum medium barbae latius. Totus flos ochroleucos, hirsutus; galea valde obtusa.

9. PEDICULARIS alpina, floribus purpureis spicatis, foliis pinnatis, verticillatis SPEC. n. V. T. XVII.

An *Alectorolophi alpini majoris varietas, floribus purpureis* CLUS. Pann. p. 707. Sed ait, se circa *Gentilly* legisse, cum nostra in planitiem non descendat.

Alectorolophus alpina II. floribus purpureis CLUS. p. CCX.

Filipendula montana altera floribus purpureis C. B.

Pedicularis alpinae purpureae n. 12. *varietas foliis mollioribus, floribus purpureis* MORIS. III. p. 427. Omnes ex CLUSIO.

Pedicularis alpinae folio Ceterach altera species SCHEUCHZ. It. V. p. 426. certo.

Reliquis vulgatio, ubique in pratis alpinis nascitur.

Radix lignosa, simplex. Caules ex una radice multi, dodrante humiliores, non ramosi. Folia ad terram multa, ad caulem verticillata, bina, quaterna, mollia, pinnata, pinnis ad decem paria, ellipticis, ferratis, nervo lato; nigricant plerumque. Spica densa, lata, foliis distincta, sed quae floribus breviora sint. Calyx albus, viridibus venis distinctus, dentibus mediis bifidis. Flos laete purpureus, labio inferiori amplo, medio segmento angustiori. Stamina alba, ferrugineis apicibus.

A L E C T O R O L O P H U S.

CRISTA GALLI RIVINI.

RHINANTHI Sp. LINN. n. 511.

Calyx peramplus, lateraliter latus, supra & infra apertus, compressus, incisus quatuor dentibus simplicibus, triangularibus. Flos satis similis Pediculari, galea bifida, subtus late appendiculata. Apices lanugine barbati. Fructus compressus, in calyce adolescit. Semina compressa, fere semilunaria, ala tenuiori marginata. Folia conju-

conjugata. RHINANTHVS f. ELEPHAS fructu, calyce, flore, eoque manifestissime peculiari, abunde differt.

1. ALECTOROLOPHUS calycibus hirsutis, foliis inter flores latioribus.

Cristae galli genus in montibus alterum CAESALP. L. 8. c. 37.

Pedicularia lutea TAB. p. 791. bene.

Crista Galli mas 1. B. III. p. 436. cum descriptione, RAJ. p. 769.

Major varietas Alectorolophi, f. crista Galli Dodonaei HOFMAN.

Pedicularis lutea pratensis elatior & majoribus foliis MORIS. III. p. 426.

Pedicularis pratensis lutea erectior calyce floris hirsuto T. aut. de Par. p. 294. I. R. H. VAILL.

Crista Galli DILL. Gieff. p. 80.

Crista Galli major & elatior calyce floris hirsuto, rictus limbo violaceo RUPP. p. 194.

In Helvetia non rara. Bernae ad vias, & in agris.

Caulis plerumque ramosus, cubitalis. Folia ex ellipticis longe decrescunt, nervo medio, & lateralibus inter se parallelis, conspicuis, ambitu rotunde crenato, pilos habent breves, colore sunt sublivido. Flores in spicam distincti foliis latioribus, albicantibus, quae floribus breviora subponuntur. Adpendices f. spinulae herbaceae galeae, modo coeruleae, modo pallidae, flos ipse flavus: barba ad fauces maculosa, medio segmento latiore, transversim elliptico.

2. ALECTOROLOPHUS calycibus glabris, foliis inter flores latioribus.

Cristae gallinarum RUELL. p. 437.

Verbenaca recta CORD. p. 66.

Pedicularis campestris 2. species TRAGI p. 250. absque icone.

Alysson pratense f. Ruellii GESN. Coll. p. 57 b.

Crista Galli DOD. Cereal. p. 219. 220. Hist. p. 555. 556. herbariorum LOB. p. 529. eadem icon.

Cristae genus in montibus CAESALP. p. 341.

Crista Galli femina 1. B. III. p. 436. DILL. nov. spec. p. 44.

Pedicularis pratensis lutea vel crista Galli c. B. Bas. p. 50. H. ox. III. p. 426. T. aut. de Par. p. 204. I. R. H. & T. 77. B. F. D. M. N. O. P. PONT. p. 78.

Pedicularis f. crista Galli lutea RAJ. p. 769.

Alectorolophi f. cristae Galli varietas minor HOFMAN.

Crista Galli pratensis humilior coma fusca RUPP. p. 194.

Crista Galli RIVIN. T. 91.

Rhinanthus corollae labio superiore brevior LINN. Lap. n. 248. Cliff. p. 325. ROYEN. p. 298.

β Varietas macilentior, ramosior, foliis perangustis.

Crista Galli angustifolia montana c. B. Prodr. p. 86. P. PARK. RAJ. p. 771. * MORIS. III. p. 427.

Crista galli montana angustifolia serotina RUPP. p. 194.

Pedicularis major angustifolia ramosissima, flore minore luteo, labello purpureo DILL. Syn. RAJ. III. p. 284. *

Pedicularis angustifolia montana I. R. H. MAPP.

Prior ubique in pratis humidis, adpendicibus galeae aristatis, modo coeruleis, modo pallidis. Altera supra Biennam in pratis altioribus & sylvis It. Helvet. n. XIX.

Humilior est, foliis angustioribus, evidentius ferratis, calycibus glabris, florum colore flavo tinctiori.

Inutilis est, segetes & prata corrumpit, exosa agricolis. VRATISLAVIENSES panem coeruleum reddere, non noxium tamen facere testantur Act. 1718. M. Jul.

S T A E H E L I N I A.

SPEC. de pedic. n. 2. 3.

BARTSIA LINN. n. 965.

Inter Alectorolophum & Melampyrum media est. Habitus prioris; flos magis ad posterius accedit, ob tubum longum, latefcentem, rictum floris minimum, segmenta barbae parva, fructum minime compressum ex ovato conicum. Differt a Melampyro galea emarginata, staminibus barbatis, calycis segmentis brevibus, quibus cum Alectorolopho convenit, seminum figura solida, angulosa, & absentia bractearum diversae fabricae inter flores.

1. STAEHELINIA.

Clinopodium alpinum PONAE p. CCCXLIII. Ital. p. 207. habitum exprimit, non optima PARKINS. RAJ. p. 554. ubi male ad *Acini* pulchram speciem refertur.

Chamae-

- Chamaedry vulgari falsae aliquatenus affinis alpina & Clinopodium alpinum Ponaë* I. B. III. p. 289. cum icone meliori, R. A. J. Syll. ext. p. 302.
- Teucrium alpinum coma purpureo coerulea* C. B. TIT. It. MURALT. p. 637.
- Et *Clinopodium alpinum hirsutum* C. B. utrumque ex Pona, MORIS Prael. p. 382. FLUKNET.
- Pedicularis alpina purpurea, Teucrii folio* MORIS. III. p. 428.
- Pedicularis alpina Teucrii folio purpurascente coma.* I. R. H. RUDBEK. p. 99.
- Euphrasia caule simplici, foliis cordatis, sessilibus, obtuse serratis* LINN. Lap. n. 246.
- Bartsia foliis oppositis, cordatis, obtuse serratis* CLIFF. p. 325. ROYEN. p. 298.
- II. *Teucrium alpinum inodorum magno flore* C. B. Prodr. p. 116. pro nova, PARKINS. R. A. J. p. 626. * WAGN. SCHEUCHZ. It. I. p. 50. It. IV. p. 341. It. V. 428. cum mala descriptione fructus, It. VII. p. 519.
- III. *Crataegonum foliis brevibus, obtusis, Westmorlandicum* R. A. J. Cat. Angl. p. 83. Hist. p. 773.
- Euphrasia f. Crataegonum foliis brevibus obtusis Westmorlandicum* FLUKN. p. 142. T. 28. f. 1. non bene.
- Euphrasia erecta foliis brevibus & obtusis, Veronicæ, Westmorlandica* MORIS. III. p. 431. T. 24. f. 9. non bene.
- Pedicularis Anglica foliis brevibus obtusis* TOURN.
- Euphrasia rubra Westmorlandica foliis brevibus obtusis* R. A. J. Syn. III. p. 285. * cum bona descriptione.

Vulgaris est in omnibus lapidosis jugis *Juræ*, & alpium, non altissimis.

Radix perennis; caulis non ramosus, vix dodrantalis, erectus, obscure purpureus. Folia cordata, sed sessilia, hinc vix conspicue exsculpta, brevia, obtusa, nervosa, subrotunde crenata, luridi coloris. Flores in summa planta in spicam foliosam congesti, breviter petiolati, obscure violacei. Calyx hirsutus. Tubus floris crassus, ventricosus, hiatus exiguus, cum galea, paululum longior, barbae incumbat; Brevis illa, fornicata, emarginata, uti *Alectorolopho*. Barba trifida, segmentis brevioribus, quam *Pediculari*, plerumque contracta. Sub apicibus pili pallidi, copiosi. Valvae per medium semisepto distinguuntur. Tuba globulo donata, longe eminet.

Cum prior, ni fallor, monuerim, hanc plantam novum generis nomen mereri, primus idem inposuerim, spero Botanicos idem servaturos, in memoriam STAEHELINI, amici olim VAILLANTII, qui in minimarum plantarum notitia non multos pares habet, & hoc ipsum opus fungorum, & adfinium, deinde rariorum indigenarum plantarum aliquot centuriis auxit & ornavit.

M E L A M P Y R U M.

TOURNEF. T. 78. LINN. n. 507.

Calyx quadrifidus; dentibus gracili mucrone terminatis. Flos pene *Stæbeliniae*, paulatim latefcens, galea cava, simplici, acuta, non emarginata, longiori, recta porrecta, rictu amplo, barba tridentata, & inter dentes eminente, fructu ex quadrangulâ ovato, acuto, tetraspermo, seminibus teretibus. Folia conjugata.

I. MELAMPYRUM spica brevi & densissima, foliis inter flores cristatis, apice reflexis.

I. *Melampyrum luteum linariae folio* C. B. Prodr. p. 112. MORIS. III. p. 429. T. 23. f. 4.

II. An *Crista* CAESALP. p. 340.

Melampyrum luteum angustifolium C. B. P. Bas. p. 67. PARKINS. MILL.

Melampyrum cristatum flore albo (& purpureo) I. B. III. p. 440. bene I. R. H. & C.

Melampyrum cristatum R. A. J. p. 775. ZWING. RIVIN. T. 80 optime.

Melampyrum angustifolium cristatum spica quadrata, flosculis ex luteo pallescentibus nostras FLUK. p. 249. T. 99. f. 2.

C. B. in *Muteto M. & Wasserfall*. Ego inter *Mathod & Orbe*, & passim in dumetis agri *Aventici*. Circa *Genevam* R. A. J. in montibus sylvestribus. Mr. GAGNEBIN in segetibus circa *Sonvillier* versus *Charbonniere*.

Caulis erectus, ramosus, pedalis. Folia minime ferrata, fere linearia, longa, & angusta. Summi rami terminantur densissima spica florali. Eam faciunt folia latissima, in carinam plicata, cristata, margine profunde & acutissimo ferrato, mucrone deorsum flexo, quorum quodvis suum florem comprehendit. Ejus tubus in ortu purpureus est, barba lutea, galea modo alba, modo purpurea.

774 2. MELAMPYRUM spica densa, longiori, foliis inter flores laciniatis, adscendentibus.

Braun Fleischblumen BRUNF. II. p. 58.

Trifolium majus, EIUSD. III. p. 47. commode

Triticum vaccinum TRAG. p. 662. GESN. Coll. p. 112 b. DOD. p. 541. cereal. p. 149. LUGD.

Parietaria sylvestris III. CLUS. p. XLIV. Pann. p. 605. cum bona icone.

Melampyrum, triticum vaccinum Tragi, Cordi, & Dodonaei, LOB. p. 37.

Melampyri V. species THAL. p. 79. & forte VI. EIUSD.

Melampyrum, triticum nigrum, f. bovinum TAB. p. 241.

Melampyrum multis triticum vaccinum I. B. III. p. 439. RAJ. p. 774.

Melampyrum coma purpurascens C. B. Bas. p. 67. MORIS. III. p. 428. ZWING. p. 852. cum icone majori. PLUKN. T. aut. de Par. p. 288. I. R. H. MAGN. Char. p. 238.

Melampyrum arvense RIVIN. T. 79. bene.

Melampyrum foliis laciniatis laxa spicatis ROYEN. p. 298.

β Coma alba MAPP. &c.

In segetibus circa *Basileam*, *Biennam* &c. abunde.

Caulis erectus, valde ramosus, firmus, cubitalis. Folia lingulata, longissime lanceolata, superius ad originem incisa. Spicae densae; folia inter flores laciniata, purpurea. Labium superius in ambitu pilosum, ex albo ferrugineum. Inferius ferrugineum, fauces flavae. Staminum apices connascuntur, ad basin barbati. Fructus ovalis, acuminatus. Semina pediculata, hinc convexa, inde cava.

Semen panem coeruleo colore (TRAGI) & ingrato sapore inficit (CLUS.). Vaccis non displicet ADVERS. p. II.

3. MELAMPYRUM spica laxissima, foliis inter flores laciniatis, patentibus

Parietaria Lipsiensium TRAG. p. 193. solum nomen.

Coma coerulea GESN. ad I. B. P. 95.

Parietaria sylvestris I. CLUS. Pann. p. 602. Hist. p. XLIV. bene.

Parietaria sylvestris CAM. Hort. p. 117. cum descriptione.

Melampyro affinis, Parietaria coerulea quorundam I. B. III. p. 440.

Melampyrum coma coerulea C. B. RAJ. p. 775. Syll. ext. p. 180. H. OX. III. p. 429. T. 23. f. 5.

Melampyrum luteum coma coerulea BARREL. ic. 769. n. I. bene.

Melampyrum sylvaticum RIVIN. T. 80. RUPP. MAPP.

β Coma alba HOFM. BARREL. ib. n. 2. SIEGESB. flor. p. 73.

γ Coma purpurea SIEGESBECK.

Nondum in *Helvetia* vidi, quae *Gottingae* in lignis caeduis frequentissima est. Sed continetur in herbario NEUHAUSIANO, in quo nullas exoticas vidi, adeoque videtur circa *Biennam* nasci.

Caulis diffusus, cubito altior. Folia latiora, ex ovatis lanceolata: Spica vera nulla, sed flores alis foliorum insident solitarii, folia suprema in origine profunde dentata sunt, pene ciliata, breviora, pene cordata, & violaceo laetissimo colore tinguntur, qui in umbrosis in album languet. Flores autem plerumque propinqui sunt, foliis longioribus minus distincti, ut spicam imitentur. Flos flavus, tubi ortu aurantio, qui color etiam in labio inferiori est. Calyx villosus. Stamina barbata.

775 4. MELAMPYRUM floribus sparsis, sessilibus, binatis, foliis superioribus incisis.

Parietaria sylvestris II. CLUS. Pann. p. 603. Hist. p. XLIV. sed mala icon floribus spicatis, qui nostro inter folia proveniunt.

Melampyrum Dod. I. II. III. IV. THAL. p. 79.

Crataegonum LOB. p. 36. LUGD. exCLUSIO.

Milium sylvaticum I. *Alsine sylvatica* TAB. 242.

Et *Milium sylvaticum* II. EIUSD. p. 243. Ob flores: vix enim agnoscas, cum non male Odonititen referat.

Parietaria sylvestris AICHST. aestiv. ord. 12. T. 2. f. 2.

Satureja lutea Dal. LUGD. p. 899.

Melampyrum sylvaticum flore luteo, sive Satureja lutea sylvestris I. B. III. p. 439. RAJ. p. 775.

Melampyrum luteum latifolium C. B. Bas. p. 67. MORIS. III. p. 429. T. aut. de Par. p. 117. I. R. H. MAGN. Char. p. 238. MAPP. & eiusd. rictu albo ib.

Melampyrum montanum RUPP. p. 193.

Melampyrum foliis lanceolatis florum paribus remotis LINN. Lap. n. 240.

β Flore

β Flore albo, labio inferiori duabus luteis maculis distincto RAJ. Syn. III. p. 286.*. T. aut. de Par. p. 492. VAILL.

γ Foliis variegatis ex albo & viridi VAILL.

δ Angustifolium LINDERN.

In sylvis abiegnis omnibus.

Caulis debilior, humilior, dodrantalis. Folia petiolata, rariora, longe exlingulatis lanceolata, superiora ad originem aliquoties profunde laciniata, suprema trifida sunt, hastata, hamis sursum reflexis. Flores ex alis foliorum sparsi, binati, in petiolis unifloris, uno versu dispositi. Tubus floris albus, galea lutea, pubescente margine, tumoribus barbæ tinctius flavis, Apices cohaerent.

5. MELAMPYRVM floribus sparsis sessilibus, binatis, foliis omnibus indivisis.

An haec, ob angusta folia, *Hyssopus lutea* Dal. LUGD.

Melampyrum luteum alpinum BURSER. l. c. p. 504.

Melampyrum latifolium floribus parvis luteis CELSII LINN. Lap. n. 240. HALLER It. Hercyn. n. IX.

Stachelinia flore flavo COMM. NOR. 1735. p. 92.

In sylvis alpium & Jurae ubique.

Simile priori, differt habitu magis furculoso, teneriori, etsi potius altius adsurgat, flore triplo minori, croceo toto, magis patente, barba evidentius trifida, & in primis, quod nulla omnino folia dentata sint. CL. LINNAEUS pro varietate habet prioris speciei. Verum neque a loco ea pendet, ad utraque species eodem loco nascatur, neque videntur proportionibus ad accidentia referendae esse. Nostrae vero flos ad folia rationem habet triplo minorem quam prior.

ODONTITES.

RIVIN. T. 89. 90. DILL. nov. gen.

Ab *Euphrasia* differt galea cava, incisa, sed indivisa, & staminibus extra florem se efferentibus, & fructu ovali, compresso, obtuso, obscure emarginato.

I. ODONTITES foliis inter flores ferratis.

Odontides RUELL. p. 457.

Euphrasia altera DODON. p. 55.

Euphrasia 2 DOD. LOB. p. 496. LUGD.

Aliud genus cristae flore purpureo CAESALP. p. 340.

Odontites TAB. p. 242. RIV. T. 89. RUPP.

Et *Milium sylvaticum* I. TAB. ib. tum II. EIUSS. p. 243. multo hujus, quam *Melampyri*, similiore sunt.

Ericoides rubra THAL. p. 40.

Euphrasia parva purpurea I. B. III. p. 433.

Sideritis pratensis rubra LUGD. p. 1121.

Euphrasia pratensis rubra C. B. Bas. p. 67. RAJ. p. 772. MORIS. III. p. 431. ZWINGER.

Pedicularis serotina purpurascens flore I. B. H. T. aut. de Par. p. 125. MAGN. Char. p. 239.

Euphrasia foliis lanceolatis LINN. Cliff. p. 326. ROYEN. p. 299.

II. *Euphrasia sylvestris major purpurea* COLUMN. ic. p. 202. BARREL. ic. 276. *latifolia* COLUMN. p. 201.

Euphrasia Italica latifolia altera C. B. RAJ. p. 773. Syll. p. 124. H. ox. III. p. 431.

β Foliis tenuioribus, floribus pallidioribus MENZEL.

γ Flore albo VAILL. MAPP.

Vulgatissima locis humidis.

Caulis ad cubitum adscendit, ramosissimus; Folia uti adfinibus conjugata, & cruciata, mollia, hirsutula, inferne glabra, nervosa, ambitu oblonge elliptico, raro & non profunde dentata. Flores in spicas longas, raras, ad unum latus respicientes. Floris tubus in medio contractior: galea plicata, hirsutula, in ipsa plica hilo incisa, barba aequaliter trifida, his dilute rubentibus. Stamina cum tuba ex flore eminent, sub apicibus barbata. Semina ovata, acuta, striata in fructu obtuse ovali. Tota planta fusca est.

2. ODONTITES foliis inter flores integris.

Aliud genus cristae flore luteo CAES. p. 340.

Euphrasia flore luteo CAM. Hort. p. 59.

Ericoides luteum THAL. p. 39.

Euphrasia sylvestris major lutea angustifolia COLV. in icone p. 203.

Euphrasia lutea, montana, angustifolia, major altera EUSD. in descr. p. 204.

Sideritis pratensis lutea LUGD. p. 1121.

Coris Monspessulana lutea I. B. III. p. 433.

Euphrasia pratensis lutea C. B. Bas. p. 67. RAJ. Syll. ext. p. 124. Hist. p. 773. H. OX. III. p. 432.

ZWING. p. 867. MUR. p. 588.

Odontites flore luteo RIVIN. T. 90. bene RUPP.

Pedicularis serotina lutea I. R. H. VAILL. & C.

β *Flore vario* PONTED. Tab. p. 71.

Multo rarior priori. C. B. ad patibulum in dumetis. I. B. circa *Leurach*. In sylva supra *Frienisberg* SCHUH. In collibus gramineis *Vallesiae* inter *Sedunum* & *Sideram* olim reperi. MURALTUS indicat in sylvis. In M. *Legerberg* supra *Badam* I. GESNER

Folia angustiora, inferiora aliquantum denticulata, superiora minime; & quae inter flores sunt, angustissima, non dentata. Flores colore flavo; ovaria minora:

3. ODONTITES foliis omnibus linearibus.

Pedicularis tenuifolia PLATER in herb. ficc.

Pedicularis annua, lutea, tenuifolia, viscosa, pomum redolens GARID. p. 351. ic. 80.

Lecta in M. *Leitern* *Valesiae*, in sylvula, inter *Farn*, & *Jnnen*, quae imminet praecipitio.

Caulis ex gracili radice rectus, pedalis, ab imo ad summum ramosus, totus cum foliis rubiginosis pilis obsitus. Folia conjugata, gracilia, Linariae, sub floribus vero singulo flore duplo longiora. Flores in longas spicas, uti *Odontiti*, ex brevissimis petiolis. Calyx campaniformis, semiquadrifidus, laciniis simplicibus. Labium superius latum, subrotundum, in eo gemelli apices, staminibus non barbatis. Labium interius *Euphrasiae* aut *Odontitis*, laciniis gracilibus, emarginatis. Tuba simplex longe eminet. Spica praeterea multo laxior, minus unilateralis, & stamina non videntur ex flore eminere: etsi ex unico specimine a I. G. misso, cum mea ex-ciderint, nihil liceat definire.

E U P H R A S I A.

TOURNEF. T. 78.

EUPHRASIAE LINN. n. 512. species.

Calyx quadrifidus, in capillares spinulas aequales exit. Flos tubo cylindrico, limbo bilabiato, galea retrorsum revoluta, explanata, bifida, segmentis etiam emarginatis, tribus barbae segmentis, singulis pariter emarginatis. Stamina flore breviora, galea continentur, sub apicibus barbata. Fructus ovatus, compressus, superne emarginatus, polyspermos. Folia conjugata.

I. EUPHRASIA foliis ovatis acute dentatis LINN. Lap. n. 247. Cliff. p. 325. ROYEN. p. 299.

Euphrasia DORST. p. 116 b. CAM. Epit. p. 767. BLACKW. T. 427.

Euphrasia FUCHS. p. 246. GESN. Coll. p. 76. MATTH. p. 1022. (ad ramosum specimen) DOD. p. 54. TAB. p. 862. bene, I. B. III. p. 432. RAJ. p. 771. RIVIN. T. 89. bene

Euphrasia argentinensium TRAG. p. 328.

Euphrasia f. *Euphrosyne ocularis* LOB. p. 496.

Euphrasia altera CAES. p. 339.

Euphrasia major THAL. T. 40.

Euphrasia ramosa pratensis flore albo AICHST. Aestiv. Ord. frut. T. 13. f. 3. MAPP.

Euphrasia officinarum major & ramosior foliis minoribus C. B.

Euphrasia officinarum C. B. Bas. p. 67. H. OX. III. p. 430. T. aut. de Par. p. 194. I. R. H. & T. 78. ZANICH. p. 97. ic. 246. MAGNOL. Char. p. 233.

II. Floribus purpureo coeruleis totis, AICHST. l. c. f. 4. VAILL. ZANICH. p. 98. Ad lacus Sylvae planae ripam SCHEUCHZ.

Euphrasia major flore amplo ex coeruleo purpurascente VAILL. p. 51.

Nihil vulgatius in pratis humidis.

Caulis ramosus, dodrantalis, & ultra; etiam simplex. Rami conjugati, & folia sessilia, ex ovalibus acuminata, mucrone obtuso, acute dentata, subtus nervosa, hirsutula. Flores ex alis foliorum, pene sessiles, in summa planta congesti, quasi spicati. Flos amplus, albus, galea purpurascente, lineata, barba alba, ad originem macula flava, & lineis aliquot signata: semina alba, ovata, sulcata.

Amara

Amara est, & ad oculorum mala mire laudatur (HILDAN. Epist. 59.) succus in-
primis (ALLEYNE) cum aqua nullius momenti sit BUCHWALD p.120. Sed merito c.
HOFMANNUS, ex eo vero GARIDELLUS, tunc demum valere, quando oculi pituita
laborant, caeterum calidam esse, quae cum vino infusa, oculisque admota, amicum
LOBELII pene excoecaverit.

β An *Euphrasia minor* THAL. p. 40? Non videtur

Euphrasia minor DILL. nov. spec. p. 53. (sed majoris calyx pariter quadrifidus est) non ramo-
sa MAPP. p. 101.

Euphrasia officinarum VAILL. p. 51.

In sterilibus gramineisque montium.

Humilior est, duarum unciarum altitudine, plerumque non ramosa; flore exi-
guo, albo, aut purpureo. Sed hae notae non videntur sufficere ad novam spe-
ciem efficiendam, cum tota planta, in eadem ratione decrescat, & malignior locus
natalis evidens sit causa humilitatis.

II. *Euphrasia in alpihus Helvetiorum parva flore luteo* c. B.

Euphrasia alpina minima flosculis luteis BURSER. l. c. p. 508.

Euphrasia lutea minima alpina subrotundo folio nigricante BOCCONE Mus di Piant. p. 64. f. 60.

Euphrasia minima lutea EIUSD.

Euphrasia alpina parva luteis floribus I. R. H.

Euphrasia alpina luteo flore MURALT. p. 713.

Euphrasia Helvetiorum parva luteis floribus SCHEUCHZ. It. I. p. 36.

Euphrasia pratensis lutea SCHEUCHZ. It. II. p. 133. (malum nomen)

Euphrasia quaedam alpina parva EIUSD. It. IV. p. 334.

In Gotthardo, Gemmio &c. MURALT in alpp. *Glaronensibus* & *Toggicis*.

Elegans varietas vix uncialis, ramosa, aut non ramosa, absque admisto albo co-
lore, galea tota purpurea, barba tota flava, cum aliae plantae in alpihus decolo-
rentur, albaeque fiant.

2. EUPHRASIA tenuissime dissecto angusto folio BOCCONE Mus. di Piant p.
54. T. 60. RAJ. III. p. 401. I. R. H. TILL.

In supercilio orientali praecipiti areae *creux du vent*.

Omnia vulgaris, sed folia semuncem longa, linea non latiora, argute ad nervum
usque denticulata.

Neque de hae fatis certus sum diversam esse a prioribus.

AGERATUM.

TOURNEF. T. 422.

ERINUS LINN. Coroll. n. 965.

Calyx quinquefolius, campaniformis. Flos, ex tubo cylindrico, pene infundi-
buli formis, limbo plano, quinquesido, levissime difformis, duobus segmentis su-
perioribus ab inferioribus magis distantibus, omnibus emarginatis. Ovarium ex
ovali bicolle, acuminatum. Tuba brevis, bifida. Semina multa exigua.

I. AGERATUM.

Moschatellina alpina GESN. apud I. B.

Ageratum purpureum LUGD. p. 1184. non male, I. B. III. p. 1. p. 144. IONQ. p. 5. RAJ. Syll.
p. 53. Hist. p. 1055. (inter pentapetalas)

Ageratum alpinum serratum c. B. SCHEUCHZ. It. IV. p. 328. TILL. *glabrum flore purpurascence*
I. R. H. BURGG. lex. p. 346.

Hyssopoides montana flore pentapetaloide, violae purpureae colore & odore, Agerati foliis MOR. III.
p. 613.

Lyfimachiae purpureae affinis Agerati foliis glabris FLUKN. p. 237.

Ageratum serratum alpinum f. purpureum MURALT. p. 701.

Erinus LINN. Cliff. p. 320. ROYEN. p. 301.

β *Flore albo* BARREL. ic. 1192. bene I. R. H. TILL. &c.

γ *Varietas villosa* HORT. BLES. IONQ. p. 5. I. R. H. FLUKN.

δ *Hujus varietas flore albo* I. R. H.

In subalpinis saxosis abunde, etiam in *Jura* v. g. *M. Dolaz*, *Saleve*, *Thuri* & rupi-
bus, juxta quas ex *Vogelberg* descenditur in *Wasserfall*. *Flore albo* circa *Weissenburg*
frequens est.

Caules multi, procumbentes, non ramosi, duriusculi. Folia ad terram in rosulas
congesta, ad caulem alterna, progrediendo latefcunt, dentibus rectis, per latiore

terminum ferrata, subhirsuta. Flores alterni, in summitate congesti, petiolati. Flos purpureus, venosus, stamina in tubo floris latentia. Odor gratus & tenuis.

PLANTAE FLORE MONOPETALO DIFFORMI.
DUOBUS STAMINIBUS LONGIS,
DUOBUS BREVIORIBUS
DIDYNAMIAE LINN.

CL. III.

GYMNOTETRASPERMAE.

CAESALP. L. XI, C. 14. BOERHAAVE p. 151. BLAIR. Dec. IV.

His naturalis character est, calyx pene semper unifolius, quinquefidus; flos ex tubo lateacente hians, fissus in superiorem integram, aut emarginatam, partem, erectam, & imam descendentem, saepissime trifidam, absque calcare: Tuba apice bifido, altero hamo recto, altero curvo. Semina in calyce quatuor, nuda. Folia conjugata, cruciata. Flores alis foliorum insidentes, saepissime coronam circularem circa caulem efficiunt, unde nomen *Verticillatarum*.

ORDO I.

FLORE UNILABIATO JUNG. Phytol. c. XVII. &c.

His galea nulla est, & tubus floris ibi vel integre resectus, vel brevissimus, emarginatus. Loco galeae stamina ex flore erumpunt, in arcum flexa, & Tuba.

C H A M A E D R Y S.

CHAMAEDRYS TOURNEF. T. 97.

& TEUCRIUM TOURNEFORTII T. 93.

TEUCRIUM LINNAEI n. 467.

Calyx campaniformis, ora quinquefida, denticulis supremis majoribus, imis tantum incisione separatis, rectioribus. Floris tubus incurvus, deorsum gibbus, superne brevis, resectus, inferne in quinquepartitum petalon educitur. Hujus partes aliae minores sunt, auriculae, duorum parium, quorum primum erigitur, alterum rectius antrorsum inclinatur. Media pars latior, sursum cava, subrotunda, circumferrata. Stamina longe eminent, apices globosi. Tuba inter stamina media.

I. CHAMAEDRYS procumbens, foliis solidis, ovatis, rotunde crenatis.

Varietates distinxerunt Auctores, praeter omnem veri speciem. Ecce aliquas.

a Altior, & durior.

Trissago f. *Chamaedrys* MATTH. p. 818. Epit. p. 567. non placet.

Chamaedrys major repens DOD. p. 43. neque haec, C. B. P. H. OX. III. p. 422. I. R. H. ZANNICH. p. 58. ic. 97. male, MURALT. p. 659. ZWING.

Chamaedrys major LOB. p. 591. cum icone minoris DOD., CLUS. Pann. p. 610. RAJ. Hist. p. 527. Syll. ext. p. 92.

Chamaedrys vulgaris major CLUS. Hist. p. 351. absque icone

Chamaedrys major I. TAB. p. 378.

II. Varietas hujus flore albo C. B. SCH. BOT. SENK.

III. *Albo & rubello* in eadem planta C. B. I. R. H. TILL. SENK. de *Lil. conv.* n. 10.

VI. Flore albo, maculis rubellis.

V. Varietas villosa.

Chamaedrys major II. TAB. p. 378.

VI. *Chamaedrys alpina frutescens folio splendente* MAGNOL. Hort. p. 52. cum icone I. R. H. TILL.

β Varietas minor, vulgatior

Chamaedrys repens minor DOD. p. 43. C. B. Bas. p. 72. P. H. OX. I. C. T. aut. de Par. p. 69. I. R. H.

Chamaedrys quercula minor, *Trissago* f. *Trixago* LOB. ic. p. 491. cum icone, quam DONAEUS pro majore dedit.

Chamaedrys vulgaris f. *secunda* CLUS. Hist. p. 51. ex DOD.

Chamaedrys quercula minor *Trissago* TAB. p. 377.

Chamaedrys vulgaris PARK. RAJ. Syll. ext. p. 92. Hist. p. 527.

II. Flore

DICOTYLED. STAMINIBUS QUAT. INAEQUAL. 631

II. *Flore albo* CLUS. B. B. TILL. VAILL. MUNTING. GESN. Hort.

III. Villosa.

Chamaedrys alpina hirsuta repens SCH. BOT. H. OX. III. p. 422. RAJ. III. p. 382.

Chamaedrys alpina villosa I. R. H. *Delspergae*

α. β. Unicam proponunt, qui sequuntur.

Chamaedrys vera TRAG. p. 204. GESN. Coll. p. 67 b. *mas* FUCHS. p. 869.

Chamaedrys RUELL. III. c. 56. CORD. Hist. p. 125 b. GESN. Hort. p. 253. CAESALP. L. XI. c. 40. AICHSTETT. Vern. Ord. 8. T. 9. f. 3. RIVIN. T. 10. bene

Chamaedrys vulgo vera existimata I. B. III. p. 288.

Teucrium foliis ovatis inciso crenatis petiolatis floribus laxè verticillatis LINN. Cliff. p. 302. ROYEN. p. 307.

Chamaedrys Trissago BLAKW. T. 80.

Varietates habet WEINM. T. 361. b. c. d. e. f.

In Helvetia ad oras viarum minime rara. Circa Bernam reperi inter *Rubigen* & *Minsigen*. In lapidosis ad pedem Jurae M. major vulgarissima est, minor in planioribus; *Scaphusiae* (MUR.), *Basileae* &c.

Caules projecti, ramosi, multi congeruntur, a quatuor unciiis ad pedem, firmuli, obtuse quadranguli, & pene teretes. Folia firma, petiolata, ovata, parte ulteriores profunde crenata, prima integra, nitide virent, inferne pallida, raro glabra, plerumque subhirsuta. Flores ex alis foliorum breviter petiolati, duo, tres ad quinque in summis ramis, quibus folia minora non ferrata subsunt, habitum spicatum imitantur. Calyx ventricosus, modo obscure purpureus, modo viridis, apicibus in spinulas molles exeuntibus, intus villosus. Flos naturaliter dilute purpurascens: fauces, & primae auriculae subhirsutae. Semina subrotunda.

Sapor foliorum amarus est, cum adstrictione. Hinc infuso vinoso febrifuga vis, ad intermittentes, dicta RIVERIO, & P. ALPINO, & efficacior ipsa cortice aliquando conperta CHOMELIO p. 462. tum stomachica, & ad cachexias, chlorosesve valida. Pulvis foliorum ad podagram, decoctum sexaginta diebus continuis ad Arthritidem utiliter propinatur, Caesari CAROLO V. olim commendatum VESAL. *de rad. Chin.* p. m. 48. & laudatum ab experto PAOLO BOCCONE *Off. di Fis.* p. 118. Sed cavendum est morbis, quibus causa calida est BOERH. Ad sputum sanguinis succi diuturnum usum laudat CRATO *Epist.* L. V. p. m. 301.

2. CHAMAEDRYS foliis ellipticis, ferratis, mollibus, verticillis inter folia paucifloris.

Scordium RUELL. p. 556. FUCHS. p. 776. GESN. Coll. p. 106. MATTH. p. 842. bene CAM. Epit. p. 588. DOD. p. 126. CAES. p. 456. TABERN. p. 761. AICHST. Vern. Ord. 8. T. 9. f. 2. I. B. III. p. 292. C. B. P. RAJ. p. 576. ZWING. p. 737. RIVIN. T. 11. MAGN. Char. p. 103. ZANICHELL. p. 240. ic. 140. BLAKW. T. 475.

Trixago palustris GESN. Ind. quadr. p. 134.

Scordion TRAG. p. 885. CORD. Diosc. p. 58. qui primus *Wittebergae* invenit deperditam plantam (ELLINGER *in carmine*), quam laudem male FELISSERIO tribuit LOBELIUS advers. p. 210.

Scordion verum GESN. Hort. p. 279 b.

Scordium s. Trixago palustris LOBEL. ic. p. 497.

Scordium alterum HILDAN. Cent. II. Obs. 93.

Chamaedrys palustris allium redolens MOR. III. p. 423.

Chamaedrys palustris canescens s. scordium officinarum T. aut. de Par. p. 414. I. R. H. GARID. &c.

Teucrium foliis ovato lanceolatis ferratis sessilibus, foliis saepius binis CLIFF. p. 302. ROYEN. p. 306.

II. *Majus* TAB. p. 762.

In paludosis Helvetiae frequens, maxime inter *Moraturn* & *Anet*, ad viam. Sed *Bernae* etiam nascitur inter *Wittighofen* & viam *Worbensem*.

Caules ramosissimi, procumbentes, ramis erectis, pedalis & ultra. Folia mollia, hirsuta, longius elliptica, magnis dentibus crenata. Flores in alis foliorum duo ad quinque, nullibi spicati, petiolati, colore pallide ex coeruleo purpurascens. Medium segmentum barbae amplum, longius, & minus rotundum, & utrinque prope originem fissum.

Odor singularis, validus, non ingratus, quasi theriacalis, sapor amarus. Hinc in infusione sudores movet, exanthemata propellit: & antiquitus ad pestem laudatum est; eodem QUAKELBENUS, BUSBEQUII medicus, domesticos suos in pestis initiis constitutos, servavit L. III. p. m. III. In pectoris morbis a pulmonis ulceribus celebre nostratibus medicamentum est. Sed ad vermes puerorum etiam laudatur, & equo-

& equorum morbum epidemicum verminosum hoc medicamento superasse dicitur BRASSAVOLA. p. 219. A. cachexia & anasarca liberatos usu Scordii recenset KLEINKNECHT, *de scord.* p. 69. Extractum pariter sudores movet, & tinctura Sylviana. Alexipharmacam STAHLII tincturam ingreditur. A Scordio celebris illa confectio Diascordii magnam partem virium habet, qua nihil in laxitate ventriculi & intestinorum praestantius est, dosi unius drachmae. Externo usu gangraenas retardat potentissime, vitamque reddit membris semimortuis BOERHAAVE. Cadavera in loco, ubi Scordium copiose nascebatur, non conputruisse, antiqua est historia GALENI *Antid.* L. I. c. 12. Analysin chemicam habet I. A. WEDEL *de scord.* p. 14.

815
3. CHAMAEDRYS foliis cordatis, scapis florigeris nudis, spicatis, longissimis.

Scordion alterum majus GESN. *Ind.* p. 110.

Salvia sylvestris TRAG p. 15. licet flori galeam adpingat. LONIC. TAB. p. 372.

Scorodonia CORD. *Hist.* p. 91. THAL. RIVIN. T. 12. bene RUPP. DILL. BLAKW. T. 9.

Scordium majus Plinii GESN. *Hort.* p. 279 b.

Salvia agrestis f. *sphacelus* DOD. p. 291. LUGD.

Scordion alterum Plinii LOB. *ic.* p. 497. CAM. *Hort.*

Alia brevior & fruticosior CAES. p. 443.

Scorodotis f. *scordium foliis salviae* I. B. III. p. 293.

Scordium alterum f. *salvia agrestis* C. B. Bas. p. 72. P. & C. *sylvestris* MUR. p. 733.

Scorodonia f. *salvia agrestis* RAJ. p. 576. MAGN. *Char.* p. 103.

Chamaedrys elatior salviae folio flore ochroleuco MOR. III. p. 423.

Chamaedrys fruticosa sylvestris melissae folio I. R. H. VAILL. & C.

Teucrium foliis cordatis crenatis petiolatis spicis laxis secundis LINN. *Cliff.* p. 301. ROYEN. p. 306.

β Folio variegato I. R. H. TILL.

In montanis Helvetiae minime rarum, v. g. in sylvis circa *Kohlholz*, in cacumine montis *Pantigerhubel* ad austrum: ad viam *Ebrodunensem* qua descenditur a *Riffaulaz* ad *Ivonans*, supra *la Motte*. In *Albio* M. GESNER & supra *Eglisou* in sylvis MVRALT.

Caules quadranguli, duri, erecti, superius ramosi, tripedales. Folia pene glabra, rugosa, atroviridia, rotunde incisa, ex cordatis elliptica, lente decrescunt. Rami ex alis foliorum florigeri, foliis nudis, longissima spica ex paucifloris verticillis terminantur, quos minima folia distinguunt. Dens calycis superior a reliquis valde distinctus. Flos ochroleucos.

Odor Scordii debiliior: folia amara: Aperit cum vi adstringente, vulneraria. In hydropne infusum utile est TOURNEF.

4. CHAMAEDRYS foliis integris angustis, ellipticis, subtus incanis.

Guldinkraut ARET. p. 235.

Polium majus CORD. *Diosc.* p. 58. CORD. *Hist.* p. 124 b. cum egregia icone GESNERIANA.

Polium nostrum GESN. *Coll.* p. 98.

Polium alterum vel minus EIUSD. *Hist.* p. 273 b.

Polium EIUSD. *Epist.* p. 93.

Polium alterum MATTH. p. 841. male, CAM. *Epit.* p. 587. melius LUGD.

Polium lavandulae folio femina recentiorum LOB. *ic.* p. 488.

Polii adhuc alia exilior species CAES. p. 438.

Polium femina TAB. p. 365.

Polium Lavendulae folio C. B. Bas. p. 63. P. MOR. III. p. 356. T. aut. de Par. p. 518. I. R. H. VAILL. MAGN. *Char.* p. 104. LIND. p. 143. ZANICH. p. 214. *ic.* 150. n. 1.

Polium vulgare Germanicum longiore folio I. B. in *Prodr.* *Hist.* p. 87. nam in ipso opere deficit.

Polium montanum Lavendulae folio PARK. RAJ. *Syll.* p. 206. *Hist.* p. 525. PARK. *MAPP.*

Polium album secundum MORIS. III. p. 356.

Ajuga folio integro RIVIN. T. 15. bene RUPP.

Teucrium foliis lanceolatis integerrimis petiolatis, spicis laxis subrotundis LINN. *Cliff.* p. 302. ROYEN p. 305.

II. *Polium montanum* I. CLUS. *Pann.* p. 629. absque flore

Polium VII. albo flore EIUSD. *Hist.* p. 363. cum icone LOBELIANA.

Polium montanum album C. B. RAJ. p. 542. *. I. R. H. MVR. p. 690.

II. *Polium montanum* II. CLVS. *Pann.* p. 630.

Polium VIII. clvs. *Hist.* p. 363. cum dicat ad lacum *Lemanum* nasci.

Polium montanum repens C. B. RAJ. p. 525. *. I. R. H.

Polium montanum minimum supinum LOB. p. 488.

III. *Polium campestre* TAB. p. 365.

Polium foliis & facie Lavendulae AICHST. *Aest. Ord.* XI. T. 12. f. 11. non bene

Polium Lavandulae folio angustiori I. R. H. *MAPP.*

In Helvetia non rara. Copiose inter *Valeire* & *Moncharand* in siccis, tenui gramine tectis, in sabulosis *Valesiae*, in vallibus per quas Basilea itur ad *Delfperg*: c. b. ad *Birsam* in arenosis; ad pontem *Wiesae*, circa *Michelfelden* &c. Tiguri ad *Silam* fl. Circa *Neufchatel*, *Vallangin* &c.

Radix crassa, lignea, ramosa. Caules plurimi, repentes, lignosi, ramosi. Folia firma, elliptica, gracilia, viridia, inferne incana. In summis ramis spica brevis, paucis foliis mista. Calyx campaniformis, non ventricosus, longis spinulis aristatus. Flos albidus, aures primae fusco lineatae. Medium segmentum barbae paulo profundius incisum quam Scordio, & pene tripartitum. Sed non placuit ob hanc so- lam notam separare. Semina obscuri coloris, ex ovatis acuminata. Odor gratus, aro- maticus.

An ad hoc genus pertinet

Symphytum petraeum MATTH. p. 960. non vero CAM. Epit. p. 699. qui confundit cum Cori- de, hujusque dat iconem, a qua separat eam c. b. *Matthioli* LOB. advers. p. 198.

CLUS. p. CLXXIV. obiter, LUGD. p. 1174. TAB. p. 560. ZWINGER. p. 816.

Symphytum petraeum foliis Thymi c. b.

LOBELIUS prope M. S. *Bernhard*.

In icone CAMERARII hirsuta ait LOBELIUS folia inordinata, linearia, acuta: Caules ex magna radice plurimi prostrati, pedales (LOBEL.) Flores spicati ramos ter- minant. Calyx campaniformis, in quinque peracuta segmenta fissus: flos ipse unila- biatus, novemfidus, qualis fere folii est, purpureus LOBEL. coeruleus CAMER. Se- mina nigra, angulosa.

5. CHAMAEDRYS foliis pinnatis, pinnis obtuse trifidis.

Chamaedrys vera femina FUCHS. p. 870.

Altera Dioscoridis Chamaepitys TRAG. p. 79.

Et *Chamaecyparissus agrestis* EIU. in icone.

Iva illa arvensis GESN. Coll. p. 83.

Chamaedrys altera MATTH. p. 819. CAM. Epit. p. 568.

Chamaepitys altera DOD. purg. p. 428. Hist. p. 46.

Chamaepitys III. DOD. purg. p. 431. optime.

Chamaedrys laciniatis foliis LOB. p. 385. PARK. RAJ. p. 528. Syll. p. 92. T. aut. de Par. p. 70.

I. R. H. MAGN. Char. p. 102.

Chamaedrys femina quibusdam CAESALP. p. 457.

Iva Muschata TAB. p. 385.

Botrys verticillata I. B. III. p. 298.

Botrys Chamaedryoides c. b. Bas. p. 42. P. MURALT. p. 655. &c.

Chamaedrys minor annua laciniatis foliis MORIS. III. p. 423.

Chamaedrys minor repens ZWING. p. 734. male.

Iva Moschata folio multifido RIVIN. T. 14. DILL. 125. conf. nov. gen. p. 102.

Teucrium foliis aliquoties trifidis, floribus verticillatis LINN. Cliff. p. 301. ROYEN. p. 306.

β *Flore albo* CORNUT. p. 229. VAILL.

Inter stipulas in agris Helvetiae. Bernae inter *Wabern* & *Seelhofen*. Circa *Mathod* abunde. Circa *Scaphusiam* MUR. Prope *Renam* GAGNEBIN.

Caulis ramosissimus, vix unquam pedalis. Folia mollia, hirsuta, laciniata, pin- nata, nervo lato, pinnis utrinque trium parium, obtuse trifidis, qualis & media in- par est. Flores seni, octoni, in foliorum alis sedent. Calycis ampli, & ventricosi dens superior, major, a reliquis valde remotus. Flos dilute purpureus: medium se- gmentum maculatum, alae anteriores trifidae; unde occasio novi generis faciendi. Semina ex rotundis reniformia, aspera, & reticulata superficie.

Odor gratus, vinosus, aromaticus.

B U G U L A.

BUGULA TOURNEF. T. 98.

& CHAMAEPITYS T. 98.

AIVGA LINN. char. n. 466.

& TEUCRII Sp. LINN. in Hort. Cliff.

A *Chamaedry* & prioribus manifestissime differt alarum tantum uno pare, medio segmento lato, emarginato, labii superioris aliquo vestigio bifido. *Bugulam* vero a *Chamaepity* distinguere nequeo.

1. BUGULA foliis trifidis, floribus sparsis in alis foliorum.

Iva RUELL. p. 576.*Chamaepitys* GESN. Ind. p. 21.*Chamaepitys tertia* FUCHS. p. 886. male, TRAG. p. 50. non bene.*Chamaepitys vera* CORD. Diosc. p. 61.*Chamaepitys prima* CORD. Hist. p. 109. DOD. purg. p. 429. optime, Hist. p. 46.*Chamaepitys* GESN. Coll. p. 68. MATTH. p. 940. CAM. Epit. p. 679. bene, RIVIN. T. 14.*Chamaepitys species una* GESN. Hort. p. 253.*Ajuga luteo flore* CLUS. Pann. p. 637. Hist. p. CLXXIV. obiter.*Ajuga* f. *Chamaepitys mas Dioscoridis* LOB. p. 382.*Chamaepitys*, vulgo *Iva* CAESALP. L. XI. c. 43.*Chamaepitys major*, *Abiga*, *Iva Arthritica* TAB. p. 385.*Chamaepitys major* AICHST. aest. ord. frut. T. 1. f. 3.*Chamaepitys vulgaris odorata*, *flore luteo* I. B. III. p. 295.*Chamaepitys lutea vulgaris*, *folio trifido* C. B. Bas. p. 93. P. H. OX. III. p. 425. T. aut. de Par. p.

326. I. R. H. MAGN. Char. p. 102. ZANICHELL. p. 60. ic. 253.

Chamaepitys vulgaris PARK. RAJ. p. 573. ZWING. p. 799. EXCAMERARIO.*Teucrium foliis simpliciter trifidis* LINN. Cliff. p. 301. ROYEN. p. 306.β *Flore roseo* CLUS. I. R. H.

In agris Helvetiae planioris. Circa *Zunach* GESNERUS. *Basileae* C. B. ad *Wiesam* & circa *Riehen* I. B. versus *Dornach*. Ego versus *S. Jacob*. Circa *Mathod* vulgatissima. Versus *Valeire*, *Genevae* I. B.

Caulis humilis, dodrante minor, saepe triuncialis, erectus, etiam ramosus, totus foliis tectus; cum toto habitu hirsutus. Folia saepe caule non multo breviora, ima integra, deinde tridentata, suprema pene ad basin trifida, angustis laciniis, & integris. Flores duo vel tres in alis foliorum sessiles. Calyx latus & brevis: dentes tres superiores breves. Tubus floris valde brevis. Alae fusco vel rubro lineatae; barba media flava, rubro guttata. Apices aurei.

Tota planta resinosa, ad tactu viscida, odore aromatico. Hinc emmenagoga creditur, & longo usu ad arthritidem valere, & ad vulnera. In febribus decoctum apud Mauros in frequentissimo usu est. SHAW *travels* p. 264. Ad mictum cruentum sunt qui laudent. Boves & oves putrescentes hac herbula sanatas vidit BRASSAVOLA p. 193.

2. BUGULA foliis ovatis, inter flores stipatis, flagellis repens.

Consolida media BRUNF. I. p. 95. bene, FUCHS. p. 391. GESN. Coll. p. 69 b. MATTH. p. 962. valde ampla icon & erecta, CAM. Epit. p. 702. non bene, AICHST. Vern. ord. 1. t. 6. f. 1.

Bugle RUELL. p. 501.*Brunella* DORST. p. 237. LONIC.*Brunella coerulea prior* TRAG. p. 309. ic. p. 311.*Verbenaca supina* GESN. Coll. p. 113. Hort. p. 285.*Bugula* DOD. Ic. vett. p. 166. pempt. p. 135. ex MATTH. RAJ. p. 575. RIVIN. T. 75. T. aut. de Par. p. 321. I. R. H. MAGN. Char. p. 104. ZANICH. p. 43. ic. 241.*Bugula flore coeruleo* CLUS. Pann. p. 609. Hist. p. XLIII.*Bugula*, *Prunella*, & *Consolida media Fuchsi* & *Matthioli* LOB. p. 475. icon DOD.*Alterum genus Chamaecissi* CAESALP. L. XI. c. 36. p. 453. cum bona descriptione.*Consolida* I. TAB. p. 554. & II. EIUSD. p. 555. ex MATTH.*Consolida media*, quibusdam *Bugula* I. B. III. p. 432.*Consolida media pratensis coerulea* C. B. sed intelligit sequentem &c.*Bugula δισσοκaulης* RENEALME p. 124.*Bugula sylvatica vulgaris coerulea* H. OX. III. p. 391.*Bugula minima glabra, flore aureo* BARREL. n. 337.Et *Bugula media flore coeruleo* EIUSD. ic. 338.*Bugula consolida media* BLAKW. T. 64.*Teucrium foliis ovatis, crenatis, caule simplicissimo, stolonibus reptatricibus* LINN. Cliff. p. 301. ROYEN. p. 306.β *Flore purpureo vel carneo* FUCHS. C. B. Bas. p. 77. MORIS. &c.*Bugula carnei coloris* CLUS. Pann. p. 609. Hist. p. XLIII. descriptio, non icon.γ *Flore albo* TRAG. LOB. CLUS. &c.δ *Flore aequae coeruleo* I. R. H. VAILL. PONTED. Anth. p. 259.

Coerulea vulgatissima est: rubra non rara, ad viarum aggeres: alba in montibus, v. g. *Feuerstein*.

Caulis

Caulis princeps erigitur, totus foliis tectus, non ramosus, quadrangulus, semipedalis. Ex eo in ambitum sparguntur plurimi caules procumbentes, raris foliis vestiti, novis daturi florigeris caulibus originem. Folia ovalia, leviter hirsuta, obiter magnis cremis dentata, ima late petiolata, inter flores vero latiora, pene rotunda, non dentata, sessilia, saepe rubro colore tincta, multo villo mista. Verticilli octiflori & ultra, arcte in spicam congesti. Calyx fere regularis, campanulatus. Flos ex albis & cyaneis venis varius, labio superiori brevissimo, cordato, barbae medio segmento pariter cordato: apices aurei, fauces intus lanuginosae. Semen ovale, rugosum.

Amara est, detergens, leniter adstringit, vulneraria habetur, & ad anginas utilis. ETTMULLERUS ad pulmonum etiam aliaque interna ulcera laudat.

3. BUGULA foliis angulose dentatis, caule simplici.

MATTHIOLI LOBELII DODONAEI & TABERN. icon hanc speciem propius exprimit.

Consolida media major THAL. p. 28.

Consolida media Genevensis I. B. III. p. 432. RAJ. p. 535. Syll. ext. p. 104.

κυλλοχνοίς RENEALM. p. 125. cum bona descriptione, in qua staminum inaequalitatem minime praetervidit.

Consolida media pratensis coerulea C. B. in Horto sicco.

Bugula hirsuta Genevensis MORIS. III. p. 391.

Bugula coerulea alpina PARK. FLUKN. p. 73. T. 18. f. 3. non bene.

Bugula montana RIVIN. T. 75.

Bugula sylvestris villosa flore coeruleo T. aut. de Par. p. 402. I. R. H. &c.

Bugula alpina maxima SCHEUCHZ. in icone.

II. *Consolida media coerulea alpina* HOFM. RAJ. VOLC. non autem I. B. siquidem ipse eam distinguit, MURALT. p. 661. ZWING. p. 316. cum icone.

β *Flore carneo* CLUS. T. aut. de Par. WEINM. T. 707 e.

γ *Flore suaverubente* I. R. H. &c. WEINM. l. c. b.

δ *Flore albo* T. aut. de Par. I. R. H. WEINM. d.

ε *Foliis inter flores rubris.*

Bugula alpina minor rubrifolia, flore ex coeruleo purpurascente SCHEUCHZ. It. V. p. 424.

Coeruleo flore in omnibus pratis; albo & rubro reperi in pratis montanis inter Pantiger-Hubel & Thorberg-Alp.

SCHEUCHZERIANA ab Auctore in valle Engstlana reperta est, tum in Rhæticiis alpibus; a HUBERO in Furca M. a me in M. Scheidek descensu versus Hasli.

Diversissima est, stolonum defectu, caule elatiori, pedali, toto cum foliis villoso, foliis magnis dentibus incis, tanquam trilobatis, acuminatis, etiam inter flores dentatis.

4. BUGULA alpina maxima, SCHEUCHZERI in valle domestica, eundo ex Raetzuns versus Tusciam, procul dubio varietas est prioris.

ORDO II.
FLORE GALEA PRAEDITO.
I. TRIFIDA

C A S S I D A

TOURNEF. T. 84.

SCUTELLARIA LINN. n. 493.

Calyx bifolius. Superius folium cassidi simile, inferius planum, utrumque recta linea terminatur, quasi resectum. Galea fornicata, cassidi similis, accessoria, habet alas quasi emarginatas, sursum inclinatas, ut solent in Unilabiatis. Barba tripartita, nempe alis peculiaribus, & media parte emarginata. Tubus floris ex origine descendit, tum reflectitur.

1. CASSIDA foliis cordatis, longe decrepcentibus, ferratis, floribus gemellis.

Ignota circa lacum felinum GESN. Coll. p. 82 b.

Judaicae herbae alia species DOD. p. 93. bene.

Lysimachia galericulata LOB. Ic. p. 34. cum icone propria minus bona, Lobelii CLUS. p. LIII.

Gratia Dei altera EIUSD. p. 265.

Tertianaria TAB. p. 375.

Sideriti congener tertia THAL. p. 104.

Tertianaria, aliis *Lysimachia galericulata* I. B. III. p. 435.

Lysimachia coerulea galericulata, vel *Gratiola coerulea* C. B. Bas. p. 71. P. R. A. J. p. 572.

Scutellaria palustris repens coerulea H. O. X. III. p. 406.

Scutellaria RIVIN. T. 76.

Cassida palustris vulgatio flore coeruleo T. aut. de Par. p. 185. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 82.

Scutellaria foliis cordatolanceolatis, crenatis LINN. Lapon. n. 239. Cliff. p. 316. ROYEN. p. 310.

β *Flore albo* C. B. RUPP. I. R. H. MAPP.

γ Quomodo differt

Scutellaria latifolia flore minore RIVIN. T. 77?

In aquosis minime rara, ad margines fossarum.

Caules quadranguli, marginibus eminentibus ramosissimi, cubitales, fragiles. Folia circa petiolum excavata, ex ellipticis longiuscule decrescunt, rotunde circumferrata. Flores semper bini, petiolati. Galea dilute coerulea, barba alba, media parte maculosa. Stamina sub apicibus barbata.

Amara est, allium olet, & viribus suis ad Scordium accedit.

II. GALEA SIMPLICI VEL TANTUM FISSA SEGMENTIS NON DIVARICATIS.

B R U N E L L A

TOURNEFORT. T. 84. LINN. n. 492.

Calyx bilabiatus, superiori labro quasi resecto, breviter tridentato, dentibus aristatis, inferiori bifido, aristato. Flos sursum ex calyce erumpit tubo ventricoso. Galea magna, fornicata, linea media eminente lenissime incisa. Barba reflexa versus caulem, tripartita, alis subrotundis, medio segmento semicirculari, crenato.

1. BRUNELLA foliis dentatis, spica folio minore.

Brunella TRAG. apodix. p. 302. FUCHS. p. 621. DOD. p. 136. RIV. T. 29.

Prunella vulgaris TRAG. p. 301. non bene, MORIS. III. p. 363.

Prunella coerulea altera TRAG. p. 309.

Prunella vulgo dicta GESN. Coll. p. 98 b.

Consolida minor MATTH. p. 963. CAM. Epit. p. 703. (foliis ferratis)

Symphytum petraeum, consolida minor Matth. LOB. p. 474.

Prunella CAESALP. p. 453. RAJ. p. 551.

Prunella, consolida minor TAB. p. 553.

Prunella officinarum AICHST. vern. T. 1. f. 2.

Prunella flore minore, vulgaris I. B. III. p. 428. LINN. Lapon. n. 238.

Brunella major, foliis non dissectis C. B. Bas. p. 77. T. aut. de Par. p. 60. I. R. H. ZANICH. p. 40. ic. 242.

Brunella bracteis cordatis LINN. Cliff. p. 316. ROYEN. p. 314.

Prunella, Brunella BLAKW. T. 24.

β *Minor* RIV. T. 29.

γ *Hirsuta* FONT. Tab. Bot. p. 91. n. VI.

δ *Flore purpureo.*

Brunella IV. TRAG. p. 309. 310. THAL. PARK. RAJ. HERM. MUNT. I. R. H. VAILL.

ε *Flore albo*, quam legi in Saleva M. & circa Renan GAGN.

Prunella II. TRAG. Confer. DOD. THAL. C. B. Bas. p. 77. TAB. ic. p. 553. RAJ. PONTED. Anthol. p. 254. &c.

ζ *Lureo flore*, PONTED. comp. p. 90.

An differt *Brunella purpurea palustris, strigosa & elatior* TILL. T. 172.

Ubique in humectis.

Caulis erectus, semipedalis, & pedalis. Folia ex ovatis longe decrescunt, mucrone obtuso, margine obiter dentato, subhirsuta. Flores in spicam arctam congesti, quae distinguitur foliis late cordatis, mucronatis, complicatis. Spica folio minor. Calyx & folia inter flores lateraliter pilosa. Flos naturaliter ex purpura coeruleus.

Sapor herbaceus, subamarus, paulum stypticus & glutinosus. Vulneraria est externo usu, & ad supprimendum sanguinem, atque solidanda vulnera vulgo a paganis tusa inponitur: interne vero decocti specie ad haemoptoen, haemorrhagias, dentes firmandos. In aphthis gargarisma confert. Carbunculos se hujus herbulae ope fa-

ope sanasse testatur GUY de la BROUSSE de la nat. des plantes p. 51. post CAESALPINUM. Verum recte C. HOFMANNVS, omnino adstringere & ficcare.

2. BRUNELLA foliis integris, vix dentatis, spica foliis majori.

Prunella sexta TRAG. p. 310.

Prunella I. non vulgaris CLUS. Hist. p. XLII. cum bona icone.

Prunella major EIUSD. Pann. p. 606. & I. p. 607.

Prunella magno flore purpureo I. B. F. Boll. p. 189.

Brunella coerulea magno flore AICHST. aest. ord. 14. T. 13. f. 3. MORIS. III. p. 363. ZWING. p. 815.

Prunella flore magno, folio non laciniato I. B. III. p. 428. RAJ. p. 552.

Brunella coerulea magno flore C. B. T. aut. de Par. p. 179. I. R. H. RUPP. MAGN. Char. p. 85.

Brunella flore majore RIVIN. T. 29.

Icones WEINMANN. T. 268 b. c.

β *Flore carneo* SUTHERL. I. R. H. VAILL.

γ *Flore albo.*

Brunella VII. TRAG. p. 311.

Confer. CLUS. C. B. PARKINS. PLUKN. I. R. H. TILL. VAILL.

δ *Ex albo vario.*

PONTED. p. 93.

ε *Leucophaeo* VAILL.

In altioribus pratis, v. g. in adscensu M. *Hauenstein*, supra *Neuenstatt* &c.

Fere omnia prioris: sed in caule nihilo altiori flos major, uncialis, & major, folia duriora, minus ferrata, aut integra, spica quovis folio longe major. Color naturaliter saturate coeruleus.

LINNAEVS expungit hanc plantam, uti reliquas grandifloras. Si in cultu perseverant, uti certe de parviflora novi, & in Violis, Calamintha, &c. certum est, tunc quidem non videtur imitandus.

3. BRUNELLA foliis imis integris, superioribus laciniatis, parviflora.

Brunellae altera icon DOD. p. 36.

Prunella II. non vulgaris, albo flore CLUS. p. XLIII.

Prunella laciniato folio CLUS. Pann. p. 606. & II. icon IBID. p. 608.

Symphytum petraeum LOB. p. 475. ead. icon.

Prunella in asperis CAESALP. p. 453.

Prunella III. TAB. p. 554.

Prunella flore albo parvo, folio laciniato I. B. III. p. 429. RAJ. p. 551.

Brunella folio laciniato C. B. Bas. p. 77. P. ZWING. RIVIN. T. 30. ZANICH. ic. 136. an & MUR. p. 655?

II. Minor.

Brunella minor alba laciniata C. B. AMBR. H. OX. III. p. 363. ZWINGER.

III. *Foliis superioribus divisis, flore ex albo variegato* PONT. tab. p. 92.

IV. *Flore roseo*, VAILL. WEINM. I. C. d.

V. *Flore coeruleo-purpureo* CLUS. ib. C. B. P.

Brunella folio laciniato, flore purpureo VOLC. I. R. H. TILL. TIT. VAILL. &c.

VI. *Brunella foliis inferioribus integris, superioribus divisis* PONT. p. 93. n. 7.

Eadem videtur.

β *Brunella verbenulae folio, flore coeruleo* VAILL. p. 22. T. V. f. I.

Brunella folio verbenae tenuifoliae BOERH. MILLER.

II. *Flore purpurascete* VAILL.

α *Albo flore* reperi in M. *Salève*, ad pedem M. *Thuri*: GAGNEBIN circa *Biennam*, eundo ad lacum: STAEHELINVS ad *Wiesam*.

Differt a priori n. I. caule procumbente, foliis imis similibus, superioribus pinnatis, pinnis paucis, longis, simplicibus, medio segmento longe maximo. Flores vero ochroleuci: sub spica duo folia multo longiora, & laciniata eminent. Folia inter flores etiam cordata.

β STAEHELINVS reperit circa *Riechen*, flore purpureo, foliis imis etiam non raro divisis, caule cubitali, procumbente,

* 4. BRUNELLA foliis imis integris, superioribus laciniatis, grandiflora.

Brunella flore magno albo, folio laciniato I. B. III. p. 429. C. B. inter var. RAJ. p. 552.

Brunella minor alba laciniata I. R. H. TILL. GARID. BOERH.

Brunella alpina grandiflora, foliis laciniatis, flore albo PLUKN. p. 70.

Brunella laciniata, vel auriculata, flore magno albo VAILL. p. 22.

Brunella alpina laciniata, flore magno BOERHAAVE, MILL.

β *Flore rubro.*

- Prunella laciniata*, flore magno purpureo 1. B. l. c. R A J. Syll. p. 209. H. o x. III. p. 364.
Prunella coerulea, magno flore, folio laciniato, flore rubro c. B. pro varietate.
Prunella flore magno purpureo, foliis laciniatis R A J. p. 552.
Brunella alpina grandiflora, foliis laciniatis, flore saturatius purpurascens FLUKNET. p. 70.
Brunella laciniata, vel auriculata, flore magno purpureo VAILL.
Prunella alpina laciniata, flore magno BOERHAAVE p. 165.

II. Flore roseo.

Brunella laciniata flore roseo 1. R. H. TILL.

III. Flore coeruleo c. B. inter var. VAILL. l. c.

Varietatem flore albo 1. B. circa Rhodanum versus la Bastie prope Genevam: SCHEVCHZER. inferius ad viam cavam inter Immensee & Küsnacht.

Differt a n. 3. uti 2. a n. 1. nempe spica folio nihilo minori.

S A L V I A.

LINN. n. 16.

SALVIA Tourn. T. 83.

SCLAREA TOURNEF. T. 82.

HORMINUM TOURNEF. T. 82.

Calyx, uti priori, bilabiatus, superiori labio reflexo, breviter tridentato, inferiori profundius bifido. Floris Galea bifida, falcata, (MALP. ic. 141.) modo longe, uti in Sclarea, modo brevius, ut in Hormino & Salvia. Barba trifida, lateralia segmenta subrotunda, medium majus, modo integrum, modo emarginatum, ferratum. Stamina duo: quodvis duo gerit ex uno stipite filamenta, quorum longius verum loculum longum fert strictumque; brevius modo loculum verum, modo imperfectum quasi vestigium. Separari vetat has plantas communis facies, & peculiaris staminum fabrica.

I. SALVIA foliis ovato-lanceolatis, ferratis, verticillis raris & diffitis.

Eupatorium BRUNFELS. II. p. 30.

Orminum sylvestre FUCHS. p. 569. propius varietati profunde incisae, CORD. Diosc. p. 59. GESN. Coll. p. 94.

Sylvestre Gallitrichum DORST. p. 136.

Salvia sylvestris TRAG. p. 53. ex FUCHSIO.

Horminum sylvestre GESN. Hort. p. 262. MATTH. p. 888. non bene, si hoc est; CAM. Epit. p. 629. bene, cum caractere.

Orvala sylvestris, species quarta DOD. p. 293. ex FUCHSIO Coron. p. 294. absque icone, VAILL. p. 180.

Horminum sylvestre IV. flore violaceo CLUS. Pann. p. 580. absque icone.

Hormini sylvestris IV. prima species CLUS. p. XXX.

Sylvestre Horminum LOB. adv. p. 240. ic. p. 556.

Gallitrichum vulgo CAES. p. 442.

Sclarea sylvestris, *Matrisalvia* TAB. p. 374. bene.

Salvia agrestis flore purpureo AICHST. Vern. ord. 9. T. 11. ic. 2. non bene.

Gallitrichum sylvestre vulgo s. *sylvestris sclarea*, flore purpureo-coeruleo & magno 1. B. III. p. 311.

Horminum pratense foliis ferratis c. B. Bas. p. 69. R A J. p. 544. H. o x. III. p. 393.

Sclarea pratensis foliis ferratis, flore coeruleo T. aut. de Par. p. 142. I. R. H. MAGN. Char. p. 81.

Horminum pratense RIVIN. T. 36.

Salvia foliis ovatis, incisocrenatis, verticillis subnudis LINN. Cliff. p. 12. ROYEN. p. 308.

β Flore dilutiore VAILL. PONT. anth. p. 255. comp. 92.

γ Flore albo GESN. T. p. 375. AICHST. l. c. f. 3. I. B. III. p. 312. ROYEN. p. 119. T. aut. de Par. I. R. H. &c.

Horminum pratense niveum, foliis incanis c. B. MOR. l. c.

δ Flore purpureo THAL. ROYEN. T. aut. de Par. I. R. H. PONTED. &c.

ε Flore suaverubente VAILL. BOERH. &c.

ς Foliis profunde incis.

Horminum sylvestre majus, foliis profundius incis. c. B. R A J. p. 145.

Hormini sylvestris IV. altera species CLUS. Pann. p. 580. &c.

In Helvetia frequens est in pratis & ad vias: Bernae in vallo urbis. Flore purpureo in sylvis sub Grandvi, carneo Basileae ad vias, albo etiam alibi reperi.

Folia ad terram multa, pauca ad caulem rugosa, nervis subtus depresso, & media juga adtrahentibus, margine obtuse serrato; ima pene cordata, deinde ovata & ovato-lanceolata. Caulis cubitalis, erectus, foliis nudis. Flores in verticillos florum trium ad sex, insident parvis foliolis pallentibus, latis, acuminatis. Color naturalis sature coeruleus. Galea longa, fissa, medio segmento cordiformi, serrato.

Tuba

DICOTYLED. STAMINIBUS QUAT. INAEQUAL. 639

Tuba longe eminent. Stamina styli hinc breve & latiusculum pondus adpensum habent, inde longissima apiculata filamenta, galeae aequalia. Semina subrotunda, nigra, alba fede umbilici.

2. SALVIA foliis cordato-sagittatis, ferratis, acutis LINN. Cliff. p. 13. ROYEN. p. 308.

Orvala tertia DOD. Coron. p. 293. Hist. p. 292. bene.

Horminum sylvestre latifolium verticillatum MURALT. p. 715. quod in campestribus indicat, vix aliud esse existimo.

Horminum sylvestre secundum, Colus Jovis CLUS. p. XXII. XXIX. eadem icon.

Colus Jovis CLUS. Pann. p. 577. absque icone, LOB. p. 557. ex DOD. AICHST. aest. ord. 8. T. 4.

Melinum vulgo CAESALP. p. 443.

Galeopsis lutea Dalech. LUGD. p. 1248. PARK.

Salvia alpina THAL. p. 372.

Galeopsis species lutea, viscida, & odorata, nemorensis I. B. III. p. 314.

Horminum luteum glutinosum C. B. Bas. p. 69. RAJ. p. 547. Syllog. ext. p. 147. H. OX. III. p. 390. ZWING. p. 776.

Horminum flore luteo RIV. T. 35.

Salvia montana maxima, foliis Hormini, flore flavescens I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 48.

Sclarea glutinosa lutea MAGN. Char. p. 81.

β *Flore Striato* C. B. TIT.

Passim in Helvetia montana. C. B. in M. Muteto. I. B. in Rhaetia non longe a balneo Fidis, propela Bastie Genevae, & prope Walenstatt. Ego copiosissime ad viam inter Zweyllütschenen & Grindelwald; in valle Simmia; circa montem falsum Baetiensem; in sylvis M. Leitern Valesiae. In introitu de la Combe Bioffe & C. GAGNEBIN.

Tota planta viscida est, & odorata. Caulis quadratus, cubitalis, ramosus. Folia longe petiolata, hirsuta, sagittata, sed progressu latiori, acuminata. Spicae longae ramos terminant, verticillis vicinis, quos parva folia separant. Flos luteus, maxima falcata galea bifida, & tuba longe eminent: Stylorum pondera longiora, ad duas lineas, nodulo terminata, qui imperfectus est locus. Filamenta ipsa longitudine galeae, longis apicibus. Semina ex ovatis acuminata, spadicea.

In morbis pectoris, ad calculum ACT. BRESLAV. L. XXIX. p. 96. Vinum moschatum reddere BOCCONE Mus. di Piante p. 53.

C A R D I A C A.

TOURNEF. T. 87.

LEONURI LINN. n. 490. species.

Calyx bilabiatus, duabus laciniis inferioribus longioribus retrorsum reflexis, tribus superioribus brevibus, erectis. Galea erecta, instar cochlearis cava, subrotunda. Barba trifida, galea minor, segmentis acutis.

1. CARDIACA foliis trilobatis.

Icon BRUNFELSII I. p. 158.

Vulgo Agripaume RUELL. p. 624.

Cardiaca FUCHS. p. 395. DORST. p. 651. bene, GESN. Coll. p. 66. MATTH. p. 1128. (junior) CAM. Epit. p. 864. non bene, DOD. p. 94. LOB. ic. p. 516. CAESALP. p. 445. LUGD. TAB. p. 545. I. B. III. p. 320. ROYEN. fasc. II. p. 49. cum caractere, RAJ. p. 571. RIVIN. T. 20. bene, I. R. H. ZANICH. p. 49. ic. 187. BLAKW. p. 171.

Marrubium Cardiaca dictum C. B. Bas. p. 65. MORIS. III. p. 378. forte primum Theophrasti C. B. p. & C.

Leonurus foliis caulinis lanceolatis, trilobis LINN. Cliff. p. 313. ROYEN. p. 310.

β *Flore albo* MENZ. Gedan. I. R. H. & C.

γ *Foliis crispis* HERM. I. R. H. & C.

Nihil frequentius in ruderosis & ad vias.

Caulis ramosissimus, altus ad 4 pedes & ultra, erectus, ramis longissime erectis. Folia petiolata, trifida, lobis exterioribus majoribus, semibifidis, undique acute dentatis; medio lobo minori, semitrifido. In ramis superioribus densi verticilli foliis insident, in duos semiverticillos divisi. Galea extus hirsuta pallide purpurea; barba alba, purpureis maculis conspersa.

Laudatur ad cardiacam puerorum ex inflatione ventriculi ortam: sed fere nullo in usu est. Sudorificam esse ajebat BOERHAAVIVS, & ea adiuncta; quasi amarum fumum

809

mum per omne corpus dispergi; prodesse ergo, quando pituita ventriculum obfidet.

2. **CARDIACA** foliis cordiformibus.

Urtica sexta TRAG. p. 5.

Sylvestris Melissa EIUSD. p. 13.

Galeopsis flore luteo CORD. Diosc. p. 69.

Urtica iners tertia f. *lamium luteo flore* DOD. p. 153. optime.

Lamium luteum LOB. ic. p. 521. eadem, TAB. p. 537. RAJ. p. 560.

Galiopsis quarta THAL. p. 55. &

Urtica fatua incana EIUSD. p. 132.

Galeopsis f. *urtica iners flore luteo* I. B. III. p. 323. T. aut. de Par. p. 450. I. R. H. & C.

Lamium folio oblongo, luteum C. B. Bas. p. 68. H. ox. III. p. 385.

Lamium flore luteo RIVIN. T. 20. GESN. Indic. p. 47.

Leonurus foliis ovatis, serratis, acutis LINN. Cliff. p. 313. ROYEN. p. 310.

β *Foliis maculatis* HERM. PLUKN. MUNT. SUTHERL. I. R. H. 10HR. RAJ. VAILL.

γ *Foliis amplissimis, maculis nigris notatis* GAGNEB. in villa du Creux du Vent.

δ *Foliis angustissimis* PLUKN. RAJ. III. p. 304.

In sylvis & ad sepes abunde.

Caulis debilis, cubitalis, cum foliis hirsutus. Folia petiolata, crenata, cordata, mucrone in inferioribus brevi, in superioribus longo. Flores in verticillos decemfloros in alis superiorum foliorum. Calyx a priori paulum differt uno segmento superius posito, quatuor minoribus, inferioribus. Flos primae speciei similis, major, flavus, medio, longiori, barbae segmento media linea & maculis quibusdam distincto. Galea longa, erecta, ut ex patulo rictu stamina erumpant.

L A M I U M.

TOURNEF. T. 58. LINN. n. 488.

Calyx obscurius bilabiatus, segmentis modice inaequalibus in aristas terminat, tubo patulo. Floris galea concava, fornicata, obscure aliquando emarginata, serrata. Barbae segmenta lateralia minima, quae spinulam reducunt, medium amplissimum, bifidum, per medium plica eminente divisum.

1. **LAMIUM** foliis dissitis, cordatis, acutis.

α *Taubnesseln Männlin* BRUNF. p. 153.

Lamium FUCHS. p. 469. hujus similior est.

Urtica 7. TRAG. p. 5.

Galiopsis CORD. Diosc. p. 69. TRAG. ic. p. 4. MATTH. p. 1129. absque icone, CAM. Epit. p. 865. bene.

Urtica mortua DORST. p. 302 b. GESN. Coll. p. 115.

Urtica iners f. *Lamium primum flore purpureo* DOD. p. 153.

Lamium purpureum TAB. p. 537.

Galiopsis f. *urtica iners, flore purpurascens majore, folio non maculato* I. B. III. p. 321. RAJ. p. 559. Syll. ext. p. 129. MORIS. III. p. 384. sub n. 1.

Lamium purpureum non foetens, folio oblongo C. B. Bas. p. 65.

Lamium purpureum foetidum, folio parvo acuminato, flore majore PLUKN. p. 204. T. 198. f. 1.

Lamium folio oblongo, flore rubro PARK. I. R. H. RUFF.

I. *Galeopsis* RIVIN. T. 62.

Lamium purpureum, flore majore PET. letr. III. p. 45. cum icone.

Lamium foliis cordatis, acuminatis, serratis, petiolatis LINN. Cliff. p. 314. ROYEN. p. 319.

II. *Foliis maculatis.*

Urtica λευκοσικτος THAL. p. 132.

Urtica mortua alba maculas habens COLUM. l. c. p. 121. obiter.

Urtica foetida vulgaris, purpurea, folio maculis albis notato I. B. F. Boll. p. 187.

Lamium maculatum C. B. MOR. III. p. 385.

Haec in Helvetia ad omnes sepes reperitur.

Caulis pedalis, & ultra, erectus, fragilis. Folia remota, petiolata, cordata, hirsuta, crenata. Flores in verticillos decemfloros &c. foliis insidentes in orbem. Flos purpureus, fauce amplissima, maculosa, galea hirsuta, integra, barbae alae spinularum similes. Maculae vagae ineunte hyeme ex morbo subnascuntur.

Ad fluorem album conservam Lamii maculati laudat ETTMULLER. Vulgati vero albi infusio in frigida ad scrophulas pro praestantissimo medicamento laudatur COMMENT. PARIS. 1717. p. 852. ad anginam eandem a rusticis adhiberi BOERHAAVE. Oleo

VE. Oleo abundat GEOFROI III. p. 659. hinc balsamum vulnerarium DODARTI, celebre ad ulcera detergenda.

β *Taubnesseln weiß* BRUNF. I. p. 152.

Urtica 5. TRAGI p. 5.

Lamium RUELL. p. 455.

Lamium flore albo GESN. Ind. p. 47.

Galeopsis flore albo CORD. Diosc. p. 69.

Urtica iners f. *lamium primum flore albo* DOD. p. 353. cum icone.

Lamium f. *Archangelica flore albo* LOB. p. 520.

An *Milzatella foliis candidioribus* CAES. p. 450.

Lamium album TAB. p. 536. RAJ. p. 559.

Galeopsis f. *Urtica iners floribus albis* I. B. III. p. 322.

Lamium album non foetens, folio oblongo C. B. Bas. p. 65. p. (cum purpureo)

✓ *Lamium vulgare album, f. Archangelica flore albo* PARK. T. aut. de Par. p. 108. I. R. H. MAGN. Char. p. 86.

Lamium album vulgare f. Archangelica MORIS. III. p. 384.

Icon MERIANAE LVIII.

Archangelica alba BLAKW. T. 33.

II. *Flore dilute carneo* VAILL.

III. *Minus* BROMEL.

Haec paulo rarior Bernae nascitur ad coemiterium novum, & prope Neuenbrück in sepibus.

Tota planta pallidior est, folii mucro longius producitur, ochroleucos, macula ex viridi luteola in barbae origine. Galea saepe emarginata.

γ *Urtica lactea Senensium* MATTH. p. 1130. absque icone.

Lamium Plinii CAM. Hort. p. 83.

Milzadella vulgo, Lencas Dioscor. forte CAESALP. p. 449.

Lamium Plinii montanum Campoclaresium COLUMN. p. 190. ic. p. 192.

Galeopsis folio maculato I. B. III. p. 322.

Lamium alba linea notatum C. B. Bas. p. 66. I. R. H. RAJ. p. 560. MOR. III. p. 384. MAPP. p. 161.

δ *Foliis magis incis.*

Lamium Aequicolorum COLUMN. p. 191. ic. p. 192.

Basileae C. B.

In hac varietate linea medium nervum sequitur, lactei coloris.

In scirrhis lienis praedicatur, ab ipso etiam C. HOFMANNNO.

2. LAMIUM foliis cordatis, obtusis, in summa caule congestis.

Urtica iners TRAG. p. 5. & *Lamium* ic. p. 4. non bene.

Urtica iners altera DOD. p. 153. bene.

Urtica non mordax vulgaris, foetens, purpurea LOB. Ic. p. 520. eadem.

Extat in rudibus quaedam CAESALP. p. 450.

Galeopsis II. TAB. p. 545. bene.

Ballote crispa major LUGD. p. 1253. omnino.

Galeopsis f. *urtica iners folio & flore minori* I. B. III. p. 323. brevissime.

✓ *Lamium purpureum foetidum, folio subrotundo, f. Galeopsis Dioscoridis* C. B. Bas. p. 65. T. aut. de Par. p. 206. I. R. H. & C.

Lamium rubrum PARK. RAJ. p. 557. BLAKW. T. 152.

Lamium annuum vulgare rubrum MORIS. III. p. 385. VAILL.

Galeopsis minor RIVIN. T. 62.

Lamium foliis cordatis obtusis petiolatis LINN. Cliff. p. 314. ROYEN p. 39.

β *Flore albo* C. B. BOERH. VAILL.

γ *Minus* HERM. I. R. H. TILL. BOERH.

δ *Minus flore albo* BOERH.

ε *Foliis profunde incis* PLUKN. p. 304. T. 41. f. 3.

Nihil in hortis, & vallo, agrisque frequentius.

Caulis humilior, vix supra semipedem, ima parte pene nudus, superne tectus pyramide decrescente foliorum, quae cordata sunt, breviora quam priori, obtusiora. Flos multo minor, rubellus, barba maculata, cum spinulis acutissimis. Galea integerrima.

3. LAMIUM foliis superioribus amplexicaulibus, incis.

Morsus Gallinae folio hederulae alterum LOB. ic. p. 463. bene.

Quaedam juxta parietes CAESALP. p. 450.

Marrubium χαμαίωτες THAL. p. 76.

Ballote crispa LUGD. p. 1253.

Galeopsis f. *Urtica iners folio caulem ambeunte* I. B. III. p. 853. cum icone aliena.

Alsines species TAB. p. 214. bene.

M m m m

Lami-

Lamium foliis caulem ambeuntibus RAJ. p. 560.

Lamium minus folio caulem ambiente C. B. Bas. p. 68. pro varietate, T. aut. de Par. p. 107. I. R. H.

Lamium annuum foliis caulem ambientibus, minus MORIS. III. p. 386.

Galeopsis folio caulem ambiente, minor RIVIN. T. 63.

Laminm foliis floralibus sessilibus amplexicaulibus obtusis LINN. Cliff. p. 314. ROYEN. p. 319.

II. *Lamium foliis caulem ambientibus, majus* C. B. Bas. p. 66. RAJ. p. 560. cum priori &c.

Galeopsis folio caulem ambiente RIVIN. T. 63.

Basileae non rarum: Bernae rarius, inter segetes, v. g. ad dextras viae *Moratensis*, ubi primum sylvam tangit.

Caules projecti, pedales, quando magni. Folia ima subrotunda, femiquinqueloba, petiolata, rotunde circumferrata: superiora sessilia, ut quodvis suum sodalem lata basi adtingat, non raro profundius, & pene ad medium incisa. Verticilli densis foliis insident. Flos longissimo tubo ex calyce exsilit & gracilissimo. Galea villosa, purpurea, integra: barba punctulata, uti fauces, quae peramplae sunt.

S T A C H Y S.

RIVIN. LINN. n. 458.

STACHYOS & GALEOPSIS sp. T.

Calyx in nostris ex tubulo dilatato quinquefidus, bilabiatus, inferioribus duobus segmentis rectioribus, brevioribus, & distantibus a tribus superioribus, dentibus omnibus in spinas exeuntibus. Flos maximo rictu hiat. Galea brevis, erecta, subrotunda, modice cava. Barba multo longior, recta, lateralibus segmentis exiguis, subrotundis, medio ampliori, semicirculari, emarginato.

I. *STACHYS* foliis cordatis, acuminatis, petiolatis; floribus laxe spicatis LINN. Cliff. p. 309. ROYEN. p. 31.

Urtica Herculea GESN. Ind. p. 142. TAB. p. 536.

Heraclea TRAG. p. 5. & *Urtica* XI. EIUSD. ib.

Herbae Judaicae cognata? GESN. Coll. p. 80. b. & p. 107.

Galeopsis legitima CLUS. Hist. p. XXXV. cum bona icone, p. XXXVI.

Quaedam in montibus CAESALP. p. 443.

Urtica Herculea TAB. p. 536.

Urtica foetida I. B. F. Boll. p. 187. *maxima πορφυρανθεμος* THAL. p. 132.

Galeopsis rubra LUGD. p. 1248. absque icone.

Galeopsis f. *Urtica iners magna foetidissima* I. B. III. p. 853.

Lamium maximum sylvaticum foetidum C. B. Bas. p. 66. p. &c.

Galeopsis legitima Dioscoridis RAJ. Hist. p. 548.

Stachys foetida sepium, flagellis reptatricibus H. OX. III. p. 382.

Galeopsis procerior, foetida, spicata T. aut. de Par. p. 196. I. R. H. & T. 86. A. C. E.

Stachys sylvatica RIVIN. T. 26. bene.

Lamium maximum sylvaticum alterum MURALT. p. 593. procul dubio.

Galeopsis BROM. BLAKW. T. 84.

β *Folio longiori* PONTED. Tab. p. 24.

An *Urtica foetida angustifolia* I. B. F. Boll. p. 187.

Caulis erectus, ramosus, tripedalis & ultra, cum tota planta hirsutus. Folia longe petiolata, mollia, cordis forma. Flores in spicas foliis minimis distinctas, factas ex verticillis fere octifloris. Flos recta exstat. Galea pubescens, fature purpurea, tribus profundioribus lineis distinguitur. Barba ex albo & purpureo varia: fauces hirsutae, lateralia segmenta acuta, medium emarginatum. Semina nigra, hinc convexa, inde lateribus coeuntibus, rotundo-triquetra.

Sapor herbaceus, adstringens, foetor lamiaceus. Oleum infusum ad tendinum vulnera, aqua infusa ad pleuritidem & colicam nephriticam laudatur. Tourn.

2. *STACHYS* foliis hirsutis spicam distinguuntibus, obscuri coloris, imis cordiformibus.

An *herbae Judaicae cognata* GESN. Coll. p. 80 b.

Urticae foetidae, sclareae Tragi similis vel stachydi Fuchsi I. B. Boll. p. 187.

Pseudostachys alpina C. B. Prodr. p. 113. Bas. p. 68. RAJ. p. 555. ZWING. p. 744.

Stachys f. *Pseudostachys alpina* H. OX. III. p. 318. cum mala icone, T. X. f. 4.

Stachys alpina folio Betonicae IC. REG. flore purpureo DILL. p. 97.

Galeopsis alpina betonicae folio, flore variegato I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 36. BOERH. VAILL. MAPP.

Stachys alpina RUPP. p. 183.

Stachys alpina magna, flore ex albo rubescente BOERH. p. 153. denuo.

II. Omnino eadem est (teste RAJO III. p. 202.)

Stachys

DICOTYLED. STAMINIBUS QUAT. INAEQUAL. 643

Stachys folio obscure virente, flore ferrugineo H. OX. II. p. 382. T. X. f. 11. RAJ. III. p. 201.
VAILL.

Stachys latifolia major, foliis obscure virentibus, flore galeato ferrugineo FLUKN. p. 356. T. 317.
f. 4.

Stachys folio obscure virente, flore purpurascēte WALTH. p. 108. T. XIX.

Stachys foliis lanceolato-ovatis, ad basin emarginatis, verticillis tomentosis LINN. Cliff. p. 301.
ROYEN. p. 517.

Minime rara in montanis *Juræ* & ad *Alpium* radices. In *M. Suchet* maxima copia. Inter *Langenbruk* & *Wallenburg* copiose. In dumetis circa *Grindelwald*. SCHEUCHZER. in *M. Utilberg* & alibi.

Caulis ramosus, aut non ramosus; cubitalis & bicubitalis; erectus. Folia mollia, obscuri coloris, rugosa, hirsuta, ex cordatis productiora, superiora vero ex ellipticis. Verticilli densissimi. Calyx duobus segmentis minus profunde, reliquis profundius incisus, in spinulas terminatis. Semina magna, fusca, ex rotundis acuta. Galea extus hirsuta, obsolete purpurascit. Barba aut varia est ex albo & obsolete purpureo, aut tota obsolete coloris; & ipsa pilosa, medio segmento subrotundo, emarginato.

Odor paulo gratior *Melissophylli*.

3. STACHYS foliis tomentosis albis, verticillis densissimis, ad basin exsectis, longe decrescētib. 801

Stachys FUCHS. p. 765. 766. RUELL. p. 533. CORD. p. 58. & Hist. p. 146. GESN. Coll. p. 109. Hort. p. 283. TAB. p. 376.

Marrubium agreste TRAG. p. 9. male.

Pseudostachys MATTH. p. 830. CAM. Epit. p. 578. LUGD.

✓ *Stachys Fuchsi* DOD. p. 90. & MATTH. LUGD. I. B. III. p. 319. RAJ. p. 554. FLUKN.

Stachys Dioscoridis LOB. p. 530. ex DOD.

Salvia sylvestris CAES. p. 441.

Marrubium montanum alterum THAL. p. 76.

Stachys major Germanica C. B. Bas. p. 68. P. PARK. ZWING. p. 743. T. aut. de Par. p. 151.
I. R. H. MAGN. Char. p. 84.

Stachys folio densiore candicante, serrato, & acuto, major H. OX. III. p. 381.

Stachys alba, latifolia, major BARR. ic. 297.

Stachys montana RIV. T. 27. optime, VOLC.

Stachys foliis oblongo-cordatis, floribus verticillatis CLIFF. p. 309. ROYEN. p. 317.

β *Foliis ternis* VAILL.

γ *Foliis angustioribus* Flor. Bat. BOERH.

δ *Flore albo* C. B. VAILL.

ε *Flore dilutiore* I. R. H.

C. B. *Basileae* in arvis & inter segetes, ego inter *Steinenthor* & *S. Margret*, uti olim I. B. Idem versus *Mutetz*, & circa *Genevam*, ubi copiose reperi, ad viam versus *Thuri*.

Caulis erectus, bipedalis & ultra, cum foliis alba, tomentosa, copiosissima lanugine tectus. Folia crassa, sicca, rugosa, ex ovalibus productiora, circa nervum modice excisa. Verticilli densissimi. Galea extus lanuginosa, intus purpurea, modice incisa.

4. STACHYS verticillis spicatis, foliis subhirsutis, ellipticis, ad basin emarginatis. 803

Betonica foetida GESN. Coll. p. 63.

Stachys palustris Gesneri CAM. Hort. p. 164.

Tertiola CAES. p. 431.

Stachys aquatica TAB. p. 577. bene.

Urtica fatua aquatica πολυμορφος THAL. p. 132.

Galeopsis angustifolia foetida I. B. III. p. 854.

Lysimachia galericulata adulterina AICHST. Aest. Ord. 10. T. 7. f. 3.

✓ *Stachys palustris foetida* C. B. B. Bas. p. 68. H. OX. III. p. 383. ZWING. p. 744.

Sideritis radice strumosa, Anglo-Britannica LOB. III. p. 109.

✓ *Sideritis Anglica, strumosa radice* PARK. p. 587. RAJ. p. 563. FLUKN.

Lysimachia hirsuta purpurea, flore galericulato LOES. p. 156. ic. 41. pro nova.

Stachys palustris RIVIN. T. 26.

Galeopsis palustris Betonicae folio, flore variegato T. aut. de Par. p. 196 I. R. H. T. 86. E. G. E. &c.

Sideritis prima, gravis odoris MAGN. Char. p. 88.

β *Latifolia* BOERH. p. 163.

Passim in paludosis, ad fossas, in agris humilioribus.

Caulis erectus, bipedalis, tripedalis, ex imo ramosus. Folia molliter hirsuta, ne-
Mmmmm 2 que ta-

que tamen tomentosa, ex ellipticis lente acuminata, rotunde crenata. Verticilli crebri, exiguis foliolis distincti, in spicam ordinati, caulem terminant, quos sex ad 12. flores faciunt. Galea hirsuta, profundius violacea, ex luteolo varia. Barbae medium segmentum amplum, emarginatum, origo varia ex iisdem coloribus.

Amara, foetida, vulneraria est LOBEL.

G A L E O P S I S.

LINN. n. 487. TOURNEF. pleraeque.

TETRAHIT. DILL. nov. gen. p. 130.

CANNABINA BOERH.

CANNABINASTRUM HEISTER. ind. 1731.

Calycis campaniformis spinae acutae, longiores, & rigidae. Galea subrotunda, erecta, ferrata: uti barba ferrata est, cujus alae pene quadratae sunt, medium segmentum multo amplius, & emarginatum, propius in origine instructum appendicibus.

1. GALEOPSIS foliis & caule fulcrato hispidis, flore duplo calyce longiore.

An haec rustica cannabis RUELL. p. 546.

Cannabis sylvestris prior TRAG. p. 35. absque icone.

Urtica mortua conceptaculis spinosis GESN. Coll. p. 115.

Urtica iners quarta DOD. p. 153. floribus purpureis punctis inscriptis EIUSD. p. 154.

✓ Cannabis spuria LOB. observ. app. p. 466. RAJ. p. 561. RIV. T. 31.

Cannabis spuria facie urticae LOB. p. 527. (icon in qua ex vitio pictoris foliorum ferrae omissae sunt PLANT. ad ic.)

Cannabis sylvestris Dalech. LUGD. p. 497. commode.

Cannabis sylvestris, quorundam urticae inerti affinis I. B. III. p. 854.

Urtica aculeata, foliis ferratis C. B. Bas. p. 66.

Cannabis spuria prima PARK. p. 599. tertia in icone ex LOB.

Lamium annuum procerius, urticae folio, verticillis spinosis MORIS. III. p. 386.

Galeopsis procerior, calyculis aculeatis T. aut. de Par. p. 450. flore purpurascens I. B. H. VAILL. & C.

Sideritis, quae urtica aculeata foliis ferratis MAGN. Char. p. 88.

Galeopsis corolla rubra aut alba LINN. Lapp. n. 237.

Galeopsis ramis summis strigosis LINN. Cliff. p. 314. ROYEN. p. 319.

Icones WEINM. T. 300. b. c. T. 301. a. b.

II. Mala species, orta ex errore iconis Lobelianae.

Urtica aculeata foliis non ferratis C. B. Bas. p. 66. AMBROS. TIT.

Lamium annuum medium elatius, foliis non ferratis MORIS. III. p. 386.

β Varietas flore albo.

An Cannabis sylvestris altera TRAG. p. 351.

Urtica aculeata foliis ferratis candidis C. B.

Galeopsis alpina calyculis aculeatis, flore parvo, albo, vario PONT. Tab. p. 94.

Habent etiam PARK. HERM. MERRET. MOR. SIBB. SUTH. MAGN. DILL. PLUKN.

T. TILL. VAILL. BOERH. SIEGESB. BUXB. RUDB. p. 92.

Nihil vulgatius in agris & sylvis caeduis.

Caulis durus, hirsutus, erectus, brachiatus, una cum foliis asperius hirsutus. Rami sub verticillis & foliis intumescunt. Dura ista, patula, petiolata, ex ovatis lanceolata, ferrata, nervosa. Verticilli densissimi. Flos calyce duplo longior: calycis aculei in hac specie longissimi. Galea integra, cava, purpurascit. Barbae origo ex luteo & purpureo varia; finis & alae purpuracea. Inter media segmenta, & lateralia, acuta utrinque appendix eminet. In varietate β omnia alba, oris & maculis purpureis. Semina crassa, maculosa, hinc convexa, inde duobus planis obtuse inclinatis finiuntur.

2. GALEOPSIS foliis & fulcrato caule hispidis, flore calyce quadruplo longiore, bicolore.

Varietas urticae quartae, flore partim luteo, partim purpureo DOD. p. 154.

Cannabis sylvestris altera, Lamium quorundam LOB. ic. p. 527.

Cannabis spuria prima PARK. p. 599. ic.

Cannabis spuria flore specioso luteo, labro purpureo RAJ. p. 561.

Lamium annuum procerius, Urticae foliis, flore luteo amplo, labro purpureo H. OX. III. p. 386.

Lamium cannabinum aculeatum, flore specioso luteo, labiis purpureis PLUKN. p. 204. T. 41. f.

3. male.

Cannabis spuria flore majore RIVIN. T. 32. optime.

Cannabis spuria angustifolia, variegato flore, polonica BARREL. ic. 1158.

Cannabina

DICOTYLED. STAMINIBUS QUAT. INAEQUAL.

645

Cannabina flore magno luteo, labiis purpureis BOERH. p. 159.
Galeopsis corolla flava, labio inferiori maculato LINN. Lap. p. 193.
An Galeopsis angustifolia flore vario RUDB. p. 98.
 Icon WEINM. T. 300 a.

BAUHINI & TOURNEF. non habent.

SCHEUCHZER. supra *Fabarias Thermas*, qua itur ad coenobium, ad casae alpinas.
 GAGNEBIN circa *Ferriere* in lino, hordeo, avena.

Inter speciem I. & III. media est, sed propior primae habitu duro & verticillis longius aculeatis primae; flore vero unciali, specioso, tertiae, cujus luteus color est, labii vero inferioris medium segmentum purpureum est.

3. GALEOPSIS foliis ovato-lanceolatis, mollissimis & tomentosis.

Varietas Urticae quartae, flore toto luteo vel albido DOD. p. 154.

Cannabis sylvestris spuria tertia LOB. p. 28.

Cannabina alba TAB. p. 547. nisi sit varietas n. i.

Et *Alysson arvense album* p. 842. idem enim videtur.

Urtica aculeata foliis non serratis altera C. B. COMM. &c.

Cannabis spuria tertia PARK. descr. p. 599.

Cannabis spuria flore magno eleganti RAJ. Syn. III. p. 240.

Lamium annuum, medium, Urticae angustioris folio, flore ochroleuco H. ox. III. p. 386.

Galeopsis altera calyculis aculeatis, flore flavescente I. R. H. VAILL. MAPP.

Ladanum verticillis crebrioribus, flore flavescente, caule fulcrato DILL. p. 135.

Bernae inter stipulas abunde, v. g. inter viam *Arbergensem* & *Moratensem*.

Caules pedales, erecti, ramosi. Folia mollia, molli sericeo villo hirsuta, modice & rariter crenata, ex ovalibus lanceolata. Caulis sub ramis intumescit. Verticilli densissimi, lanuginosi; calyces bilabiati, aculeo duro, in tota familia brevissimo. Flos longe ex calyce erumpit, unciali major, tubo gracili, deinde ventricosus. Galea leviter incisa: labii inferioris alae quadratae, appendices breves, & medium segmentum crenatum. Flos totus hirsutus, ochroleucus: fauces flavae.

4. GALEOPSIS foliis longe ellipticis, subhirsutis.

Betonica campestris purpureo flore TRAG. p. 198.

Herba similis Judaicae, flore purpureo GESN. Coll. p. 81.

Ladanum segetum LUGD. p. 443. RIVIN. T. 24.

Sideriti congener II. THAL. p. 103.

Alyssum Galeni flore purpureo TAB. p. 541.

Ladanum segetum flore rubro quorundam (& albo) I. B. III. p. 855. RAJ. p. 566. MAGN. Char. p. 97.

Sideritis arvensis angustifolia rubra C. B. Bas. p. 67. p. &c.

Lamium arvense annuum angustifolium, rubrum, verticillis spinosis H. ox. III. p. 386.

Galeopsis patula segetum purpurascens flore T. aut. de Par. p. 270. I. R. H. RUPP.

Galeopsis ramis summis pubescentibus LINN. Cliff. p. 314. ROYEN. p. 319.

β Flore albo I. B. F. Boll. p. 187. I. R. H. TILL. LIND. MAPP. &c.

γ Latifolium RIVIN. T. 24.

Nihil frequentius in segetibus.

Caulis ramosus, brachiatus, pedalis. Folia longe elliptica, angusta, rariter serrata, hirsuta. Flores in densos verticillos. Calycis dentes inferiores modice breviores, aculeis brevioribus, quam in I. & 2. Flos longe eminens, purpureus. Galea serrata, subhirsuta, barba ampla, alis quadratis, medio segmento emarginato, venis albis & purpura picto, serratis omnibus. Medium segmentum non raro duabus peculiaribus incisionibus distinguitur, ut sit semiquadrilobum. Semina ovato-triquetra, maculosa.

B E T O N I C A.

TOURNEF. T. 96. LINN. n. 476.

& *STACHYOS* LINN. species aliquae.

Mihi character Betonicae est in floris tubo recto, hirsuto, fauce amplissima. Galea integra, subrecta, undulata, in longam appendicem sursum angustiore contraeta, saepe serrata. Barba trifida, medio segmento plicato, emarginato, serrato. Calyx bilabiatus: segmentis plerumque in pilos terminatis, duriores aut molliores.

I. BETONICA foliis inter diffitos verticillos longioribus, ellipticis, serratis.

Betonica campestris prima, flore candido TRAG. p. 198.

Mmm 3

Herba

Herba in arvis, similis Judaicae, flore albo GESN. Coll. p. 81. & *sideritis prima quae & Terrabit?*
p. 107.

Sideritis arvensis flore pallido CAM. Hort. p. 161.

An *Sideriti congener II. flore candido* THAL. p. 104?

Alyssum majus TAB. p. 541. bene.

Sideritis glabra latiore folio I. B. F. Boll. p. 187.

Sideritis glabra arvensis I. B. III. p. 427.

Sideritis arvensis latifolia glabra C. B. Bas. p. 67. RAJ. p. 566. DILL. VAILL. BREYN. Prodr. II.
p. 97.

Sideritis flore albo, barba luteola RIVIN. T. 69. (galeam pingit incisam) DILL. RUPP.

Betonica arvensis annua, flore ex albo flavescente T. aut. de Par. p. 248. I. R. H. VAILL.

Sideritis arvensis glabra, flore albo BOCCON. p. 116.

Galeopsis, quae sideritis arvensis latifolia glabra MAGN. Char. p. 87.

Stachys foliis lanceolatis, sessilibus, basi adtenuatis LINN. Cliff. p. 310. ROYEN. p. 317. Conjun-
git hanc speciem cum sequente.

β *Foliis ternis* FONT. Tab. p. 98.

In arvis exeunte aestate abunde.

Caulis erectus, pedalis, & bipedalis, brachiatus. Folia inferiora longe petiola-
ta, ovata; superiora elliptica, pallida, ampla, rotunde circumferrata, subhirsuta.
Verticilli distincti quinque circiter florum. Calyx bilabiatus: segmenta superiora
tria sursum recurva, inferiora duo descendunt: aristata omnia, sed mollissima. Ga-
lea sinuata, non bifida, crenata, ochroleuca. Barba descendit, pallide sulfurea.
Semina fusca, rotunde triquetra.

In Moravia ad tabernaculum puerorum in usu est BOCCONE.

2. **BETONICA** foliis inter verticillos diffitos brevibus, in aristam terminatis,
integris.

Sideritis prima RUELL. p. 594. FUCHS. p. 769. GESN. Hort. p. 281. Tab. Coll. p. 107. THAL.

Sideritis, Reiskraut CORD. Diosc. L. III. c. 175. L. IV. c. 33.

Herba Judaica GESN. H. Tab. Coll. p. 80.

Sideritis I. CLUS. p. XXXIX. non placet.

Sideritis, Heraclea Dioscoridis TAB. p. 128. non placet.

Sideritis vulgaris hirsuta I. B. III. p. 425. C. B. Bas. p. 67. H. ox. III. p. 387. *erecta* C. B. SCHEUCHZ.
It. VII. p. 519. MUR. p. 734.

Sideritis flore luteola RIVIN. T. 10. (galeam pingit incisam.)

Sideritis hirsuta procumbens VAILL. p. 184.

Forte & T. & FLUK. Mantiss. p. 171. & plerumque; non autem C. B.

In Helvetia ad vias frequens v. g. sub clivo *Sandrein*, ad viam *Muriensem* cis agrum.
Basileae versus *Crenzach*. SCHEUCHZER. pro rara: *Scaphusiae* MURALTUS. In valle S.
Jmier GAGNEBIN.

Caulis durus, una cum foliis hirsutus, erigitur, etsi prima pars aliquando pro-
cumbat. Folia nervosa, carnosae, rugosa, rotunde ferrata, ovata, deinde elliptica,
ima petiolata, superna minima. Spica rara ex verticillis quinquefloris, foliis su-
stentatis, simplicissimis, aristatis. Calycis segmenta in molles aristas desinunt.
Flos pallide sulfureus, barbae initio striis rufis maculato.

Ad contracturas cum dolore, quas fascino tribuunt, cives suos uti BOCCONE
Mus. di Piant. p. 36. *osserv.* p. 113.

3. **BETONICA** foliis inter verticillos in vertice congestos brevissimis & in-
tegris.

Betonica BRUNF. I. p. 88. FUCHS. p. 350. DORST. p. 38. bene, RUELL. III. c. 76. GESN. Coll.

p. 52. b. Hort. p. 250. MATTH. p. 944. non bene, CAM. Epit. p. 681. cum cha-

ractere, DOD. p. 40. LOB. ic. p. 532. CAES. p. 444. LUGD. TAB. p. 543. RAJ.

p. 550. RIV. T. 28. LINN. Cliff. p. 310. BLAKW. T. 46. ROYEN. &c.

Betonica purpurea TRAG. p. 197. C. B. Bas. p. 67. T. aut. de Par. p. 320. I. R. H.

Vetonica CORD. D. IV. c. 1. Hist. p. 164b.

Betonica vulgaris CLUS. p. XXXIX. Panni. p. 598. H. ox. III. p. 365.

Betonica vulgaris purpurea I. B. III. p. 301. MAGN. Char. p. 91.

II. *Flore carneo* BOERH. VAILL.

III. Varietas serotina, altior, ramosior.

Betonica alpina, incana, purpurea BARR. ic. 340.

Betonica spica longiore & molliore CLUS. I. C. H. OXON.

Betonica major ramosa, Mauritiana dicta HOFMANN.

Betonica purpurea, spica longiori TILL. ZANICH. p. 37. ic. 250.

Betonica foliis hirsutis, floribus purpureis amplissimis MENZ. pugill. RAJ. III. p. 297. TILL.

Satis vulgaris in collibus apricis, in sylvis caeduis; in pratis udis, v. g. circa *Belp.* Albam reperi inter plantas D. CONSTANT.

Caulis non ramosus, cubitalis, erectus. Folia ima petiolata, superna pauca, sessilia, hirsuta, rugosa, ex cordatis longe & elliptice decrescunt, & obtuse terminantur. Flores in semiverticillos, sed ita vicinos, ut spicam faciant, sub qua caulis longenuus est, foliosam, foliolis flore brevioribus. Calyx paulum bilabiatus, molliter aristatus. Flos naturaliter purpureus, barbae medium segmentum ex albo varium. Semen ovato-triquetrum.

Subsalsus sapor est, herbaceus, leniter aromaticus: radices amarae. Pro cephalica habetur, vulneraria, diuretica, quae longo infusi aut conservae usu in arthritide, [experimento HILDANI] catarrhisve & capitis doloribus profit: recens tamen inebriat ETTMULLER. & radices valide purgant LOBEL. Adv. p. 229. C. HOFMAN. ut vis quidem cephalica videatur imaginaria esse. Errhinum vero esse ex eadem ratione facile credo E. N. C. Dec. I. Ann. IV. obs. 110. & BOERHAAVE in *prael.* Sed & odor movet vertigines, teste BARTHOLINO. Caseis Angli addunt LOBELIUS.

β *Betonica alba* BRUNF. in descr. p. 108. non autem icon, TAB. p. 543. C. B. P. I. R. H. DILL. (qui separat) &c.

Betonica candida TRAG. p. 197.

Rarior flos *Betonicae albidus* DOD. p. 39. Conf. HEROLD. apud MATTH. Epist. p. 203. CLUS. MORIS. ROYEN. p. 116.

γ *Betonica minima alpina, Helvetica* PARK. p. 614. RAJ. p. 550. H. OX. III. p. 365. I. R. H. HERM. &c.

Betonica parva foliis angustis, floribus exiguis, rubris MENZ. pug. rar.

II. *Folio vario* BOERH.

Haec, quam I. GESNERUS circa thermas *Leucenses* legit, folia acutiora, maxime suprema, & dentes pariter acutius incisos habet: sed non satis, puto, diversa est.

ORDO III.

GALEA MANIFESTE BIFIDA, SEGMENTIS DISCEDENTIBUS.

S I D E R I T I S.

TOURNEF. T. 90.

SIDERITIDIS LINN. spec. n. 475.

Calyx profunde incisus, segmentis aristatis, inferioribus deorsum reflexis. Floris galea incisa: barbae trifidae medium segmentum majus, subrotundum, non emarginatum, crenatum. Addi potest, folia crenata, aristata, diversa a reliquis, verticillis subijci.

I. SIDERITIS foliis ellipticis, crenatis, disjunctis verticillis.

Sideritis Monspeliaca scordioides f. scordii folio LOB. Adv. p. 224.

Sideritis Monspeliaca scordioides, floribus luteis &c. LOB. ic. p. 525. non optime.

Sideritis herbariorum V. TAB. in textu.

Sideritis Monspessulana I. B. III. p. 426. cum icone aliena, RAJ. Hist. p. 553. Syll. ext. p. 235.

Sideritis foliis hirsutis profunde crenatis C. B. Bas. p. 66. H. OX. III. p. 388. I. R. H.

Sideritis montana scordioides glabra BARREL ic. 1160.

II. Et tomentosa EIUSD. ic. 343.

C. B. ad ripam *Wiesae* fl. versus *klein Huningen*. Sed vereor ut indigena sit, a nemine hactenus in Helvetia reperta.

Caulis erectus, cubitalis, una cum foliis villosus & hispidus, & facie in universum *Betonicae* alterius. Folia carnosae, sicca, elliptica, obtusa, sessilia, profunde crenata; suprema vero folia, quae verticillis subponuntur, amplexicaulia, lata, circumquaque cristata sunt, dentibus aristatis. Flores lutei, paulo calyce longiores, qui in aristas subtiles terminatur. Odor gravis, non sine aromate.

2. SIDERITIS foliis ellipticis, obscure crenatis, verticillis in spicam congestis.

Sideritis montana LOB. Adv. p. 225. ic. p. 525. pessime, H. OX. III. p. 388.

Sideritis Valerandi Dourer, brevi spica I. B. III. p. 427. RAJ. Syll. ext. p. 237.

Sideritis alpina hyssopifolia C. B. RAJ. p. 552. H. OX. III. p. 388. HERM. I. R. H. &c.

β *Foliis integris.*

Sideritis

II. *Sideritis alpina hyssopifolia, in summitate crenata* C. B. I. R. H.

Sideritis montana hyssopifolia minor BARR. ic. 172. non bene.

Sideritis VII. CLUS. p. XLI.

Et *Sideritis montana hyssopifolia major* BARR. ic. 329.

α β *Sideritis foliis lanceolato-linearibus, sessilibus* LINN. Cliff. p. 313. ROYEN. p. 322.

In apricis ad pedem M. Thuri copiose legi.

Radix lignosa, multiplex. Caules multi, erecti, duri, dodrantes. Folia breviter petiolata, elliptica, modice hirsuta, firma, crenis raris, & aliquando nullis (in β), tribus nervis per longitudinem distincta. Flores in spicam brevem coacti: Folia interjecta lata, serrata, longe aristata. Calyx pariter aristatus. Flos ochroleucos. Galea aliquot lineis, percussa . . . ex sicco.

B A L L O T E.

TOURNEF. T. 85.

BALLOTA LINN. n. 486.

Calyx lente campaniformis, segmentis aequalibus latis, in spinulas terminatis, latiusculis. Galea erecta parum cava, fissa, sed non profunde. Barba amplior: ejus laciniae laterales emarginatae, media pene cordata, crenata, plana.

I. BALLOTE RUELL. p. 552. FUCHS. p. 154. bene CORD. Diosc. p. 57 b. GESNER. Coll. p. 61 b. MATTHIOL. p. 825. Epit. Ital. p. 511. bene, CAMER. Epit. p. 572. CAESALP. p. 445. LUGD. T. aut. de Par. p. 247. I. R. H. ZANICHELL. p. 34. ic. 182. non bene.

Marrubium majus TRAG. p. 8. mala, si omnino haec est.

Marrubium nigrum LONIC. RAJ. p. 571.

Ballote f. Marrubium nigrum DOD. p. 90. LOB. ic. p. 518.

Marrubiastrum, Ballote, Frassium foetidum TAB. p. 540.

Marrubium nigrum f. Ballote I. B. III. p. 318. BLAKW. T. 136.

Marrubium nigrum foetidum C. B. Bal. p. 65. *Ballote Dioscoridis* C. B. P. H. OX. III. p. 377.

Marrubiastrum RIVIN. T. 65. VOLC. MAGN. Char. p. 89.

Ballota LINN. Cliff. p. 311. ROYEN. p. 315.

β *Flore albo* I. R. H. VAILL. TILL.

γ *Folio vario* PONT. Tab. p. 93.

Frequentissima ad maceries & sepes.

Caulis tripedalis, erectus, ramosus. Folia pene cordata, sed basi parum emarginata, villosa, saepe pulvere conspersa, dentata. Verticilli ex duobus petiolis ramosis, foliis distincti aequalibus. Flos obsoletius ex violaceo purpureus: barba venis albis picta.

Folia lamii odore, amara, inter hysterica habentur. Ad podagram infusum laudatur, quod sudores movet; sed GARIDELLUS inefficax expertus est.

M A R R U B I U M.

TOURNEF. T. 91. LINN. n. 473.

Calyx tubulosus, regularis, quinque majoribus, & totidem minoribus dentibus terminatur, in nostra: Galea gracilis, acute fissa & profunde; & laciniae eundo latefcunt: Barbae trifidae lateralibus segmenta recta, exigua, medium transversim reniforme, emarginatum, serratum.

I. MARRUBIUM denticulis calycinis setaceis uncinatis, LINN. Cliff. p. 312. ROYEN. p. 315.

Iconem habet BRUNF. I. p. 159. satis bonam.

Marrubium DORST. p. 182. FUCHS. p. 590. RUELL. p. 553. CORD. D. p. 58. GESN. Coll. p. 88 b. MATTH. p. 828. bene, Comp. Ital. p. 512. optime, CAM. Epit. p. 573. non bene, DOD. Pempt. p. 87. CAES. p. 447.

Marrubium candidum TRAG. p. 8. male.

Marrubium vulgare CLUS. p. XXXXIII. Pann. p. 588. AICHST. Aest. Ord. 7. T. 6. f. 1.

Marrubium album LOB. ic. p. 517. LUGD. I. B. III. p. 316. RAJ. p. 556. RIVIN. T. 479.

Marrubium f. Prasium album TAB. p. 539. bene.

Marrubium album vulgare C. B. Bal. p. 65. H. OX. III. p. 316. T. aut. de Par. p. 115. I. R. H. T. 91. MAGN. Char. p. 92. ZANICH. p. 180. ic. 198.

Ad vias, & in ruderosis, non rarum.

Caules

Caulis multi, firmi, erecti, ramosi, cubitales. Folia subrotunda, acuminata, profundius in rugas contracta, majoribus & minoribus crenis circumferrata, villosa & pulverulenta. Verticilli densissimi, sessiles, distincti foliis longe eminentibus, lanugine tecti. Flores albi.

Odor validus, qui de Moscho aliquid habet, (c. HOFMAN.) medicatus, amarities summa & quasi oleosa, hinc durabiles vires non exiguas promittunt. Insigniter movet, bilis officio fungitur, sudores & urinas urget, aperit obstructa, coacta resolvit. Infusum in mensibus, in morbis pectoris, asthmate senum, aliquando in phthisi, experimento HIPPOCRATIS, in scirrhis hepatis [vide experimentum CHOMELII p. 173.] aliorumque viscerum, ictero &c. ex principibus medicamentis est; succus etiam praestantior, nisi repudiaretur.

C A T T A R I A.

TOURNEF. T. 95.

NEPETHA RIVIN. LINN. n. 474.

Calyx tubulosus, cylindricus, difformis; tria segmenta superiora recedunt a duobus inferioribus recta productis. Galea erecta, cordata. Barbae trifidae alae breviter eminent, ellipticae, pars media quasi petiolata descendit, & sursum cava est, undique circumcrenata.

1. CATTARIA foliis cordatis, petiolatis, verticillis spicatis.

Calamentum tertium RUELL. III. c. 30.

Calaminthae primum genus FUCHS. p. 434. male.

Nepeta vulgaris TRAG. p. 15.

Calamintha tertia CORD. Diosc. p. 586.

Calaminthae species, ut putant GESN. Hort. p. 251.

Herba Gattaria MATTH. p. 719. bene, CAM. Epit. p. 484. non bene.

Cattaria herba DOD. p. 99.

Cattaria f. Mentha cati LOB. ic. p. 511.

Gattaria CAES. L. XI. c. 63.

Mentha felina Cattaria TAB. p. 348. bene.

Mentha felina AICHST. Aest. Ord. 7. T. 4. f. 3.

Mentha Cataria I. B. III. p. 225. RAJ. p. 548.

✓ *Mentha cattaria vulgaris & major* C.B. Bas. p. 64. p.

Nepetha f. mentha cattaria vulgaris & major H.O.X. III. p. 414.

Nepetha RIVIN. T. 52. RUPP. &c.

Cataria major vulgaris T. aut. de Par. p. 254. I. R. H. & T. 95. MAGN. Char. p. 90.

Icon MERIANAE CXIII.

Nepetha f. mentha cataria BLAKW. T. 455.

Nepeta floribus interrupte spicatis, pedunculatis LINN. Cliff. p. 310. ROYEN. p. 30.

Ad sepēs & locis ruderosis.

Caulis erectus, brachiatus, bipedalis. Folia longe petiolata, ex cordiformibus acutiora; profunde circumferrata, incana & tomentosa. Verticilli ex duobus petiolis ramosis componuntur, & foliis distinguuntur brevioribus, ut spicas efficiant confusi, quae ramos longe terminant. Flos albus, non sine tinctura rubelli coloris, & in medio barbae cochleare maculae rubrae.

Odor singularis, & summa amarities vires demonstrat. Emmenagoga est, aperit succo ad duas uncias dato, aut vinoso infuso & decocto sumto, aut pediluvio, lochia pellit, vermes necat, frequentissima in infestationibus feminarum. Cephalico etiam scopo, & carminativo, dari posse, uti Mentha, BOERHAAVE. Ad hepatis aliorumque viscerum scirrhus &c.

2. CATTARIA foliis ovatis, petiolatis, glabris, verticillis diffuse spicatis.

Mentha Cataria hispanica, olim mihi sideritis altissima, flore coeruleo & albo I. B. III. p. 226.

Nepeta media PARK. p. 38. RAJ. p. 548. Hoc certe nomine accepi.

Nepetha f. cataria media H.O.X. III. p. 414.

Cataria hispanica Betonicae folio angustiori, flore coeruleo & albo I. R. H. TILL. MILLER.

Reliqua synonyma minus certa sunt.

Inter Bex & S. Maurice anno 1728. utramque floris varietatem legi cum I. GESNERO.

Caulis ramosus, bipedalis. Folia sessilia, ovata, solida, glabra, albentia ex viridi, subtiliter & obtuse crenata. Verticilli exigui, distincti, longe spicati. Barba dilute coerulea, vel alba, ad originem maculosa. Odor similis fortisque.

Nnnn

HYSSO-

HYSSOPUS.

C. GESNERUS speciem vulgarem hortensem in Vallesia sponte nasci audivit. Sed veritus sum plantam, etiam calidioribus Galliae regionibus, teste LOBELIO, exoticam, ex vagae famae testimonio, civium censui inscribere.

ROSMARINVS.

Circa *S. Saphorin* in muris ubique nasci audio, oppido ex florum abundantia celebri: An ex hortis propagatur? Deficit in fertilissima regione Botanicus, qui definiat.

M E L I S S A.

MELISSAE SP. TOURNEF. T. 91. B. D. F. G. I. N. M.

MELITTIS LINN. n. 480.

Calyx maximam facit diversitatem a sequentibus, nempe ex amplo & brevi tubo bilabiatus discedit in tres breves & latas lacinias; superior simplex est & folitaria, leviter incisa, inferiores duae sociae sunt, & utraque emarginata est. Caeterum flos ex maximis totius gentis, peramplo tubo, labio superiori rotunde emarginato, inferiori peramplo, tum lateralibus segmentis, tum cordata & ferrata media lacinia late subrotundis. Omnes floris laciniae plicatae sunt, & undulatae.

I. MELISSA.

Melissophyllum verum FUCHS. p. 498. VAILL. p. 125. cum descriptione.

Melissa TRAG. p. 12.

Melissophyllum sylvestre CORD. Sylv. p. 223.

Melissophyllum quod pro vero dedit Fuchsius GESN. Hort. p. 267 b.

Melissophyllum Fuchsii EIUSSD. p. 293 b.

Lamium Pannonicum l. versicolore flore CLUS. Hist. p. XXXVII.

Lamium Melissae folio CLUS. Pann. p. 593. ic. p. 592.

Melissa Fuchsii LOB. ic. p. 515. CAM. Hort. p. 99. cum bona icone n. XXX. AICHST. Vern. Ord. 6. T. 7.

Herba sacra quorundam Dalech. LUGD. p. 1336. omnino, etsi separet.

Melissa adulterina quorundam amplis foliis & floribus, non grati odoris I. B. III. p. 233.

Lamium montanum melissae folio C. B. Bas. p. 66. P. RAJ. p. 561. MOR. III. p. 385. WAGN. MUR. p. 537. ZWING. p. 778.

Melissa humilis latifolia, maximo flore purpurascens T. aut. de Par. p. 493. I. R. H. MAPP.

Galeopsis vel Lamium montanum Melissae folio MAGN. Char. p. 87.

Lamium Plinii officin.

Melittis LINN. Cliff. p. 390. ROYEN. p. 319.

β *Flore albo* CORD. CLUS. Hist. p. XXXVII. cum propria icone, Hort. Blef. I. R. H. TILL. VAILL. MAPP.

γ *Angustifolia humilior* CLUS. I. R. H. TILL. MAPP.

In montosis dumetis Jurae minime rara. Reperi proxime *Liechtstal*, in M. Muteto, in adscensu M. Grandvi, *Biennae* &c. *Genevae* a la Bastie RAIUS. Tiguri abunde C. GESNER. MURALT.

Caulis cubitalis, non valde ramosus, erectus. Folia ampla, petiolata, ex ovatis acuminata, rotunde ferrata, hirsuta, nigricante colore. Flores in verticillis sexfloris, ex petiolis unifloris. Galea subhirsuta. Flos totus carneus, macula purpurea in labio inferiori notatur; vel albus, macula carnea.

Odor non ingratus, Lamii. Laudatur a TOURNEFORTIO & GARIDELLO ad subpressionem urinae: nostris ad morbos chronicos pectoris &c.

MELISSAM citrariam dictam WAGNERUS inter indigenas habet p. 280. Sed pene certo persuadeor errorem subesse.

C A L A M I N T H A.

TOURNEF. T. 92.

& MELISSAE SP. T. 91. A. E. H. K. L.

MELISSA LINN. n. 479.

Calyx angustior, tubulosus, striatus: bilabiatus: labium superius reflexum, breviter tripartitum, segmentis retrorsum recurvis, inferius longius, rectius, profundius bifidum. Floris tubus multo strictior, faucibus angustis. Galea brevis, erecta, subrotunde bifida: barba trifida, segmentis subrotundis, quorum medium maximum est, & leniter emarginatum.

I. CALA-

1. CALAMINTHA foliis ex ovatis acuminatis, caule erecto, panicula spicata terminato.

Bergmünz ARET. p. 235.

Calamentum primum RUELL. III. c. 30.

Calamintha montana GESN. Coll. p. 64b. Hort. p. 251. DOD. p. 98. LUGD. BLAKW. T. 166.

Calamintha MATTH. p. 716. (spicae nimis densae) CAM. Epit. p. 481. melius.

Calamintha montana vulgaris LOB. p. 513. ex DOD. AICHST. Aest. Ord. 7. T. 7. f. 2. MOR. III. p. 413.

Calamintha vulgaris CAM. Hort. RAJ. p. 569. ZWING. p. 680.

Calamintha montana vulgaris I. TAB. p. 350. ex MATTHIOLO.

Calamintha flore magno, vulgaris I. B. III. p. 228.

Calamintha vulgaris vel officinarum Germaniae C. B. Bas. p. 64. p. T. aut. de Par. p. 405. I. R. H. MUR. p. 705. MAGN. Char. p. 96. VAILL. p. 26. cum descriptione.

Calamentha RIVIN. T. 46.

Melissa floribus ex alis superioribus, pediculo communi confertis LINN. Cliff. p. 307. ROYEN. p. 320.

β An non etiam *Calamintha magno flore, odore pulegii* MORIS. III. p. 413. quam dicit Genevae nasci.

γ Biunciali flore differt:

Calamintha magno flore C. B.

In Helvetiae dumetis minime rara. Bernae proxime castrum *Reichenbach*, in dumeto quod ab hortis rivus separat. Supra la Motte, Baume, & alibi ad pedem M. Jurae. Circa *Scaphusum* locis saxosis MURALTUS.

Caulis erectus, trium pedum & ultra, ramosus. Folia petiolata, ex ovalibus in mucrone contracta, vel obtuse rhomboidea, acute serrata. Flores in binatos semiverticillos, quos faciunt petioli ramosi, ex alis foliorum prodeuntes, superne foliis longiores, ut summitates ramorum laxis paniculis spicis terminentur. Calyx intus hirsutus, purpura tinctus. Flos unciali longitudine, purpurascens, faucibus maculatis & pilosis.

Odor grate aromaticus est. Habetur pro stomachica, aperitiva, emmenagoga, (etiam aqua stillatitia LOBEL. p. 219.) cephalica, Menthae omnino adfini viribus. BOERHAAVE &c.

* CALAMINTHAM montanam praestantiorē, a priori diversam flore magno, in catalogo SCHEUCHZERI invenio, sed, cum locum non addiderit, non ausus sum civibus accensere.

2. CALAMINTHA foliis ovatis, obtusis, caule procumbente.

An *Calamentum secundum* RUELL. L. 3. c. 30.

An *Pulegium sylvestre* TRAG. p. 22.

Calamintha Italica pulegii odore, acris GESN. Hort. p. 251. & p. 260b.

Calamintha montana MATTH. p. 77. CAM. Epit. p. 482. (non bene.)

Pulegium sylvestre f. *Calamintha altera* DOD. p. 98. ad MATTH.

Calamintha altera odore gravi, Pulegii foliis, maculosis LOB. ic. p. 513.

Calamentum quod vulgo Nepeta CAES. L. XI. c. 61.

Calamentha arvensis secunda TAB. p. 352.

Calamentha angustifolia AICHST. Aest. Ord. 7. T. 8. f. 2.

Calamintha flore minore, odore pulegii I. B. III. p. 229. H. OX. III. p. 413.

Calamintha pulegii odore C. B. Bas. p. 64. RAJ. p. 569. f. *Nepetha* C. B. P. I. R. H. MAGN. Char. p. 93. ZANICH. p. 46. ic. 187.

Calamentha folio incano RIVIN. T. 47.

Melissa floribus ex alis superioribus, pediculo dichotomo, caule procumbente LINN. Cliff. p. 308. ROYEN. p. 321.

Calamintha officinarum BLAKW. T. 167.

II. *Calamintha spicata flore & odore pulegii* MENZ. Pugill.

β *Flore albo* TILL. PONTED. Comp. p. 96.

I. B. passim inter stipulas. *Michelfeldae* I. B. (sed inter herbas ficas cum hoc nomine habetur varietas *Menthae verticillatae*.) Prope *Wesen*, tum in *Castris Rhaeticis* ad muros & in dumetis.

A priori specie differt caule reclinato, foliis minoribus, obtusioribus, pene ovalibus, obscurius serratis, floribus minoribus, minus congestis.

Odor etiam validior est, & in morbis hystericis praeferrī potest. GHOMEL. Extus cuti cataplasma admotum vesicas trahit.

3. CALAMINTHA petiolis ex foliorum alis longissimis, & repetito ramosis.

Calamintha praealta pulegii odore BOCCONE Mus. di Piant. T. 38. & 40.*Calamintha montana praealta*, pulegii odore, dentatis foliis, floribus dilute coeruleis, ex longo, ramo-
so, & brachiato pediculo prodeuntibus BOCCONE off. p. 111. 112. Mus. di Piant.
p. 45. 58. 59. I. R. H. SCHEUCHZ. It. VII. p. 131. TIT.*Calamintha Sabaudica* RIVIN. T. 47.SCHEUCHZER. in dumetis & locis umbrosis prope *Wesen*. Circa *Bex* 1. GESNER legit.Caulis erectus, tripedalis, brachiatus, ramis junioribus molliter tomentosis. Folia exigua, petiolata, subtus tomentosa, obtuse rhomboidea, secundis lateribus longioribus, ima paucis, suprema nullis dentibus incisa. Petioli ex alis foliorum multoties foliis longiores, divisi & subdivisi, foliis destituti, nova facie in hac classe. Calyx striatus, basi ventricosa, latis segmentis. Flos . . . Semen, certe pro eo mis-
sum, ovale, fusconigrum, asperum, linea alba sagittata inscriptum.

* CALAMINTHA fluvialis rara.

Ad *Silam* c. GESNER. Hort. p. 251.

I. GESNERUS rescripsit „Pulegium ibi nasci, Clinopodium montanum, Polium, & Mentham rotundifoliam majorem. Nullum harum intelligit GESNERUS.

C H A M A E C L E M A

BOERHAAVE.

CALAMINTHAE SP. TOURN.

GLECHOMA LINN. D. 477.

Flos in universum similis est, tubo cylindrico. Galea emarginata, & bifida, bar-
bae segmentis lateralibus subrotundis, medio latiori emarginato. Differt calycis
tubulosi segmentis quinque brevibus, latiusculis, in spinulas terminatis: eorum bi-
na inferiora breviora sunt.I. CHAMAECELEMA caulibus procumbentibus, radicatis, foliis cordifor-
mibus, petiolatis.*Hedera terrestris* BRUNF. I. p. 167. DORST. p. 144. CORD. Diosc. p. 716. GESN. Coll. p. 80.
MATTH. p. 626. CAM. Epit. p. 400. DOD. p. 394. (bene pro minori) CAES. p.
452. TAR. p. 88. RAJ. p. 567. RIVIN. T. 67. (sed alta icon, propior majori)
MERIAN. Inf. Europ. n. 47. BLAKW. T. 225.*Chamaecissos* FUCHS. p. 876. RUPP.*Chamaecissos* seu *hedera terrestris* TRAG. p. 798.*Chamaeclema* CORD. p. 161. cum icone Genistae.*Humilis hedera*, f. *Chamaecissos*, *Corona terrae*, *terrestris hedera*, LOB. ic. p. 613. ex DOD.*Chamaecissos* f. *hedera terrestris* I. B. III. p. 855.*Hedera terrestris vulgaris* C. B. Bas. p. 88. H. OX. III. p. 409. MAGN. Char. p. 96.*Calamintha humilior flore rotundiore* T. aut. de Par. p. 181. I. R. H. &c.*Chamaeclema vulgare* BOERH. p. 172.*Glechoma foliis reniformibus crenatis* LINN. Cliff. p. 307.II. *Flore purpureo* RUPP. I. R. H. TILL.III. *Flore albo* MOR.β *Minor* THAL. SCHWENCKF. PARK. COMM. RIVIN. l. c. optime, I. R. H. BOERH. VAILL.
T. 6. f. 5.II. *Minus, flore purpureo* BOERH.III. *Minus, folio variegato* BOERH. MILL.III. *Folio profunde inciso* MILL.γ *Hedera terrestris vesicaria* PANC. n. 904. est morbus.Nihil frequentius ad arborum radices, in sepibus & ad vias. Rubro flore reperi-
cis molendina im *Sulgenbach*.Caules multi procumbentes, radicati, parte florida erecta, non ramosi, vix pe-
dales. Folia longe petiolata, cordata, sed breviora, ampliter circumferrata. Flo-
res petiolati, semicircularem verticillum faciunt, ad unum latus nutantem, a qua-
tuor ad octo. Flos semunciae longitudine, naturaliter cyaneus. Stamina in tubo
floris latent brevissima.Amara folia, subacria, creduntur aperire, cum vi roborante vulneraria esse: imo
vermes etiam pellere, in cataplasmate dolores puerperarum solari. In ulceribus pe-
toris, renum, ad asthma, dysenterias commendantur. Calculosum sabulum pel-
lere

lere BOYLE, & renos purulentos liberare. Syrupum ad asthma laudat CHOMEL. Ad periodicam colicam ex hypochondriorum & mensium vicio laudat HEDER. §. 21. Singulari vi cerevisiae limpiditatem reddit, & fermentationem prohibet BLAIR.

2. CHAMAECELEMA

Hederae terrestris species montana CAM. Epit. p. 401.

Hedera terrestris major I. B. I. c.

Hedera terrestris montana SCHWENKE. p. 161. C. B. Bas. p. 88. P. PARK. RAJ. P. 577. MERR. MOR. III. p. 409. WAGN. VOLC.

Chamaecissus major f. hedera terrestris montana HOFMAN.

Chamaeclema majus, hirsutius VAILL. p. 33. T. 6. f. 4. & *medium* ib. f. 6.

In M. Muteto & Münchenstein. Mistum priori legi in vallis urbis.

Nihil video magni discriminis: Habitus amplior est, pallidior, flos uncialis.

C L I N O P O D I U M

TOURNEF. T. 92. LINN. II. 472.

Calyx ex ventricoso tubo bilabiatus, uti Calaminthae, tribus segmentis sursum flexis brevioribus, infernis, etiam sursum flexis, longioribus. Tubus floris cylindricus. Galea cordata, fornicata. Barbae segmenta lateralia magna, medium transversim latum, emarginatum. Fauces pilosae. Addit LINNAEUS foliola sub floribus setacea. Sed hanc notam excludit necessaria utriusque Acini adfinitas: & ni fallor, ipsa Auctoris fundamenta.

1. CLINOPODIUM verticillis densissimis, dissitis, foliis ex menta, ovatis acuminatis.

Origani quartum sylvestre & minus genus TRAG. p. 35. 36.

Clinopodium CORD. Diosc. p. 57 b. GESN. Coll. p. 69. CAM. Epit. p. 563. non placet, RIVIN. T. 43.

Clinopodium vel Polycnemon GESN. Hort. p. 254 b.

Polycnemon origano simile GESN. Coll. p. 98.

Clinopodium vulgare MATTH. p. 814.

Clinopodium Matth. CLUS. Pann. p. 624. Hist. p. 354. obiter.

Acinos LOB. ic. p. 504. ex DOD.

Clinopodium majus THAL. p. 31. RAJ. p. 558.

Clinopodium primum TAB. p. 353.

Clinopodium quorundam, origani facie I. B. III. p. 250. Bas. p. 63. P. H. OX. III. p. 374.

Clinopodium Origano simile, elatius, majore folio T. aut. de Par. p. 72. I. R. H. ZANICH. p. 70. ic. 176.

Icones WEINM. T. 395. c. h. e.

Clinopodium foliis ovatis, capitulis verticillatis LINN. Cliff. p. 305. ROYEN. p. 313.

β *Humilius* CLUS. C. B. I. R. H. GAR.

γ *Trifoliatum* WEINM. l. c. d. quam inter meas reperio.

δ *Flore albo* CAM. Hort. I. B. BOLL. p. 184. SUTH. VAILL. WEINM. T. 359 b.

ε *Folio variegato* FONT. Tab. p. 97.

Frequens in dumetis & ad sepes.

Caulis erectus, una cum foliis molliter hirsutus, ad bipedalem usque. Folia dissita, ex ovatis acuminata, rariter dentata. Verticilli foliis insident densissimi, misti foliolis capillaribus, lanuginosis. Flos purpureus, ex calyce hirsuto longe eminet. Odor leniter aromaticus, non ingratus.

2. CLINOPODIUM verticillis paucifloris, in spicam congestis.

Clinopodium Austriacum CLUS. Pann. p. 622. 623. Hist. p. 353. PARK.

Acini pulchra species I. B. III. p. 620. RAJ. p. 553. Syllog. ext. p. 51. BOERH. MAGN. Char. p. 97.

Clinopodium montanum C. B. SCH. BOT. I. R. H. MURALT. p. 708. BOCCON. dipiant. p. 50. T. 45. PLUKN. TIT. It. SCHEUCHZ. It. II. p. 132. It. V. p. 425. ZWING.

Acinos Austriaca latioribus foliis dentatis H. OX. III. p. 405.

β *Flore albo* PLUKN.

Abunde in montosis alpium & Jurae, ad vias lapidosas: Circa Weissenburg &c. Ex Rhaetia HUBER.

Caules semiprocumbentes, pedales, purpurei. Folia ex rotundis acuminata, dentibus paucis obiter incisa, sicca, firmula. Verticilli sexflori, in summis caulibus congesti in brevem spicam: petioli breves, flores semierecti. Calyx hirsutus, intus

pilosus, saepe violaceus. Flos unciali paulo brevior, violaceus, fauces maculosae. Apices coccinei. Semina fusca, pene rotunda. Odor fortis & gratus. Pro magno medicamento ad morbos pectoris habetur apud alpicolas.

3. CLINOPODIUM verticillis paucifloris, ab imo ad summum dispersis.

Ocimastrum FUCHS. p. 826.

Calamentum montanum TRAG. p. 37. bene.

Montanum pulegium RUELL. p. 549.

Calaminthe quaedam ocimi fere foliis CORD. Sylv. p. 221.

Pulegii petraei species quaedam GESN. Hort. p. 254 b.

Pulegium petraeum GESN. Hort. p. 274 b.

Clinopodium vulgare CLUS. Pann. p. 624. Hist. p. 353. 354. LOB. ic. p. 506. bona icon ex DOD.

Ocimum sylvestre, *acinos* DOD. p. 280. coron. p. 280.

Clinopodium alterum TAB. p. 354.

Clinopodium CAES. p. 454.

Clinopodium minus THAL. WEINM. T. 399. a. male.

Acinos multis I. B. III. p. 259. RAJ. p. 553. MAGN. Char. p. 97.

Clinopodium arvense ocimi facie C. B. Basf. p. 64. T. aut. de Par. p. 420. I. R. H. &c.

Acinos f. *Ocimum sylvestre* H. OX. III. p. 404.

Acinos RIVIN. T. 47.

Thymus caulibus vix ramosis, foliis ovatis, serratis, acutis, pedunculis plerumque unifloris LINN.

Cliff. p. 306. ROYEN. p. 325.

Acinos Anglicum CLUS. Pann. l. c.

Acinos Dioscoridis EIUSD. Hist. l. c.

Clinopodium ocimi facie alterum C. B.

Acinos Anglica RAJ. Cant. MARTIN. Cant.

Clusii PARK. RAJ. Cat. Angl.

β *Flore albo* I. R. H.

γ *Majus*, inter varietates C. B. HERM. VAILL.

Acinos f. *Clinopodium arvense ocymi facie, majus* BOERH. p. 176.

Vulgari simile, folio longiore RAJ. III. p. 300.

δ *Foliis angustioribus*, pene levibus HERM. VAILL.

ε *Foliis hirsutissimis* HERM. VAILL.

ς *Idem Flore albo* VAILL.

ζ *Minimum*, unius unciae MENZEL.

η *Varietas Romana, odore Pulegii* BOCCONE Mus. di piant. p. 50. 51. T. 44.

Abunde in arvensibus & saxosis.

Caules dodrantes, ex imo ramosi, modo erecti, modo procumbentes, firmi. Folia glabra aut subhirsuta, firma, dissita, ex ovalibus acuminata, modo unico denticulorum pare notata, modo pluribus, idque maxime in altioribus speciminibus. Verticilli quinqueflori & paulo ultra. Flos violaceus, fauce luteola. Calyx hirsutus. Semina ex ovatis rostrata, levia. Ut dicam quod verum est, exigue a priori differt, strigiosi habitu, floribus minoribus, & dilutioris coloris, verticillis frequentioribus.

Odor gratus & aromaticus, qui toti generi fere communis est.

T H Y M U S.

LINN. n. 486.

THYMUS T. 93.

SERPILLUM T. 93.

SATUREIA T. & THYMBRA T.

Cum *Clinopodio* calyce convenit, differt flore, cui galea plerumque emarginata, barbae segmenta pene aequalia sunt, neque medium vel latius, vel emarginatum. Semina subrotunda, nigra. LINNAEUS totam hanc familiam in unam plantam conjungit, sed boni ordinis causa distinguo tres species, neque experimento novi conpertum esse, eas mutuo commutari.

1. THYMUS verticillis in summis ramis congestis, foliis ovalibus, basi ciliatis, flore minore.

α *Vulgatissimum folio glabro, ad basin ciliato, acri odore, flore exiguo.*

Serpyllum vulgare, flore media parte minori I. B. II. p. 269. RAJ. p. 321.

Serpyllum

- Serpyllum vulgare* H. OX. III. p. 403. FLUKN.
Serpyllum minus, flore purpureo TAB. p. 362.
Serpyllum flore parvo coeruleo I. B. Boll. p. 186.
Serpyllum vulgare minus C. B. Basf. p. 63. T. aut. de Par. p. 148. I. R. H. VAILL. p. 183. T. XXXII. f. 7. (totum glabrum) ZANICH. p. 246. ic. 172. nimis longis foliis.
Serpyllum flore minori RIVIN. T. 42. DILL.
b Flore roseo TRAG. VAILL.
c Flore albo TRAG. TAB. I. C. LOES. MERR. I. R. H. &c.
d Flore albo, inodorum C. B.
e Folio vario HERMAN. I. R. H. BOERH.
 β Varietas vulgaris minoris foliis longioribus, solidioribus, inodoris, subtus quasi punctatis, basi parce ciliatis.
Serpyllum 2. TRAG. p. 39. quod dicit inodorum esse.
Serpyllum angusto glabroque folio CLUS. Pann. p. 628. Hist. p. 359.
Serpyllum angustifolium glabrum C. B. RAJ. p. 522. *. Syll. ext. p. 235. Syn. III. p. 231. H. OX. III. p. 403.
 Icon VAILL. T. XXXII. f. 7. hoc exprimit.
Serpyllum juglandis odore MILL.
 γ Citri odore, paulo pallidius.
Serpyllum quod citrum olet GESN. Hort. p. 280 b.
Serpyllum alterum gratius MATTH. p. 725.
Serpyllum citratum MATTH. Ital. p. 437. in textu, CAM. Ep. p. 489. SCHWENKE. AICHST. autum. ord. 2. T. 1. f. 2. RAJ. p. 522. PARK. MERR. RIVIN. T. 41. RUPP. DILL. &c.
Serpyllum citrii odore CLUS. Pann. p. 625. I. B. III. p. 207. MAGN. &c.
Serpyllum Pannonicum I. CLUS. Hist. p. 359.
Serpyllum foliis citri odore C. B. Basf. p. 63. H. OX. III. p. 403. T. aut. de Par. p. 534. I. R. H. VAILL. &c.
b Moschatum PARK. p. 8.
c Minus I. R. H. DILL.
 δ Cum capitulis tomentosis, quod infecti opus est.
Serpyllum vulgare minus hirsutum, cum globulis suis tomentosis H. OX. III. p. 403.
Serpyllum vulgare repens, capitulis lanuginosis SCH. BOT. MILL.
Serpyllum vulgare minus capitulis lanuginosis C. B. T. aut. de Par. p. 149. I. R. H. TILL.
 ε Altius, dodrantale, & erectius, foliis & verticillis diffitis.
 An *Serpyllum majus* CAM. Hort. p. 158. PARK. RAJ. p. 522. *. VOLC.
Serpyllum TAB. p. 359. nisi hortense est, BLAKW. T. 418. de isto videtur.
Serpyllum magnum latifolium MERR. majus HOFM. p. 112.
Serpyllum erectum RIVIN. T. 41. DILL. BUXB.
Serpyllum vulgare majus, flore minore VAILL. p. 183. huc refero T. XXXII. f. 9.
b Flore albo CAM. Hort. C. B.
Serpyllum album I. & II. TAB. p. 361.

Primum ubique in arvis, & ad vias: secundum in montanis, & macilentis clivis: tertium locis iisdem, & vicium est, quod primo & secundo contingit: quartum in sylvis.

Omnibus plurimi caules, ex imo ramosi, subhirsuti, firmi. Folia ovalia ad originem ciliata, caeteris glabra. Verticilli pauciflori, tum inferius diffiti, tum in capitula cum eminentibus foliis congesti. Flos sesquilineae diametro. Galea lenissime emarginata.

ζ Foliis pallidis, angustis, non solum ciliatis, sed totis hirsutis, caule tamen glabro. Ex rupe Mildeux GAGN.

Serpyllum latifolium hirsutum C. B. Prodr. p. 108. P. PARK. RAJ. p. 522. *. H. OX. III. p. 403. T. aut. de Par. p. 148. I. R. H. VAILL. p. 183. T. XXXII. f. 6. RUPP. &c.

Serpyllum vulgari valde simile, hirsutum I. B. III. p. 269. RAJ. p. 521.

2. THYMUS verticillis in summis ramis congestis, foliis ovatis, & caule hirsutis.

Serpyllum angusto & lanuginoso folio CLUS. Pann. p. 628. I. B. III. p. 207. RAJ. Hist. p. 522. *. Syll. ext. p. 235.

Serpyllum Pannonicum III. CLUS. Pann. p. 627. Hist. p. 235.

Serpyllum Bojemicum odore unctuosum, suavissimum SCHWENKE. p. 195.

Serpyllum angustifolium hirsutum C. B. P. quoad synonyma, non autem Basf. I. R. H. RUDB. p. 100. TILL. TIT. &c.

Serpyllum villosum fruticosius, floribus dilute rubentibus FLUKN. p. 344. RAJ. p. 278.

Serpyllum saxatile hirsutum thymifolium incanum, flore rubello BOCCON. p. 108. T. 89. male, si hoc est: SCHEUCHZ. It. II. p. 142. (sed existimo de alio hunc auctorem loqui)

An

An *Serpyllum saxatile hirsutum thymifolium nanum, flore rubello* VAILL. p. 183. T. XXXI. f. 40.
Non videtur, ob folia nimis glabra, flores amplos; & veram plantam, ni fallor,
adtulit GAGNEBIN, distinctam a vulgaribus serpyllis, pene Juniperi folio.

In *Valesia* ad vias ubique. C. B. in *M. Wasserfall* & SCHEUCHZ. in alpidibus Rhaeticis
se legisse ajunt; sed videntur aliud intelligere.

Habitus prostratus vulgaris speciei: caules toti hispidi, dodrantes: folia longiora,
ut longitudo latitudinis tripla sit, & quadrupla; non solum ciliata, sed tota hirsuta,
subtus nervosa. Flores dilute purpurei.

3. THYMUS verticillis in summis ramis congestis, foliis ovatis, basi ciliatis, flo-
re majori.

a Foliis amplis, pallentibus, rotundis, undique hirsutis, pedalis altitudinis, ex maximis
SCHEUCHZ. in alpidibus *Praegallienfibus*. Habeo ex *Valesia*.

Serpyllum montanum hirsutum RIVIN. T. 42. ob flores amplos.

Serpyllum latifolium hirsutum SCHEUCHZ. It. VI. p. 462. non autem priorum auctorum.

β Foliis latioribus, in origine ad latus hirsutioribus, caule pedali, ex maximis, inodorum. In
alpidibus *Rhaeticis* ad Italiam declinantibus SCHEUCHZ. HUBER. inter *Chiaven-*
nam & Promontores. In *Gotthardo* M. legi.

Serpyllum latifolium foliis ad marginem pilosis SCH. BOT. H. OX. III. p. 403.

Serpyllum alpinum latifolium subhirsutum SCHEUCHZ. It. VI. p. 462.

b Varietas citrum redolens, perinde uti minoris illa varietas notior, missa ex patriis monti-
bus a D. GAGNEBIN.

c Varietas inodora, foliis firmis, minimis tantum ciliatis, verticillis magnis prioris, & sta-
tura. In glarea ad montes glaciales vallis *Grindeliae* legi.

Serpyllum angustifolium hirsutum, vel montanum repens hirsutum C. B.

An *Serpyllum hirsutum minus repens inodorum* FLUKN. p. 344. RAJ. Syn. III. p. 231.

γ Similis vulgaris minoris, sed flore majori, quatuor lineas longo, & iisdem locis reperun-
dum.

Serpyllum I. TRAG. p. 39.

Serpyllum vulgare majus C. B. Bas. MORIS. III. p. 403. &c.

Serpyllum vulgare, flore duplo majore I. B. III. p. 269. RAJ. p. 521.

Serpyllum flore majore I. B. font. Boll. p. 186.

Serpyllum vulgare flore majore purpureo T. aut. de Par. p. 418. I. R. H. MAGN. Char. p. 68.
VAILL. p. 183. T. XXXII. f. 8. &c.

Serpyllum RIVIN. T. 42.

d *Flore albo* T. aut. de Par. I. R. H. VAILL. MILL. &c.

Denique plerique verum unicum serpyllum proposuerunt, quod nulla nota ad unum prio-
rum referas.

Serpyllum FUCHS. p. 251. similis grandifloro, DORST. p. 268. erecto adfines, GESN. Coll.
p. 106. cum varietatibus, CAES. p. 465. THAL. p. 111.

Serpyllum sylvestre CORD. Diosc. n. 53. RUELL. p. 512.

Serpyllum alterum MATTH. p. 725. *Saturejatum* CAM. Epit. p. 489.

Serpyllum vulgare DOD. coron. p. 282. Pempt. p. 276. minori similis, CLUS. Pann. p. 652.
Hist. p. 359.

Serpyllum & saxifraga Dodonaei LOB. ic. p. 432. ex DOD.

Thymus repens foliis planis, floribus verticillato-spicatis LINN. Cliff. p. 306. ROYEN. p. 325.
hoc nomine totam familiam conjungit, & multi certe laboris fecit compendium.

Acrida pleraque sunt, & aromatica, cum aliqua adstrictione, magno argumento
virium resolventium, emmenagogarum. Nostri serpyllum ad infestiones frequen-
tissimum est. Sed in vino infusum, & aqua stillatitia, aut spiritus, eadem possunt.
Essentia ex serpyllo & ligno sassafras, paratur ad catarrhos, tussesque seniles. Ex ci-
trata specie STAHLIUS spiritum paravit nulli inferiorem Aromatum. Infusio ad
catarrhos lentosque pectoris morbos convenit. Ad aquas cephalicas ex paucis serpyl-
lum admittit LUDOVICI p. 271.

ORIGANUM

LINN. n. 471.

ORIGANI sp. TOURNEF.

Calyx regularis, quinque dentibus breviter incisus, inter dentes pilosus. Galea
lata, bifida, cordata. Barbae segmenta subrotunda, lata, medium modice majus,
fere ut in serpyllo, a quo calyce differt.

1. ORIGANUM spicis foliosis, brevissimis, coloratis, umbellatis.

Origanum

DICOTYLED. STAMINIBUS QUAT. INAEQUAL.

657

- Origanum* BRUNF. III. p. 159. male, DORST. p. 206. RIVIN. T. 60. BLAKW. T. 280.
Origanum alterum sylvestrius RUELL. p. 502
Origanum sylvestre seu vulgare FUCHS. p. 552. TAB. p. 346. bene.
Origanum I. II. & III. TRAG. p. 53.
Origanum sylvestre CORD. Diosc. III. c. 32. DOD. p. 285. C.B. Bal. p. 63.
Origanum vulgare GESN. Coll. p. 93 b. MATTH. p. 701. CAM. Ep. p. 469. AICHST. Aut.
 Ord. 2. T. 5. f. 2.
Origanum sylvestre vulgare GESN. Hort. p. 269 b. LUGD. H. OX. III. p. 359.
Agrioriganum f. *Onites major* LOB. p. 492.
Origanum Italicum CAES. p. 1163.
Ορειανος Ηρακλεωτικη RENEALM. p. 58.
Origanum vulgare spontaneum I. B. III. p. 236. RAJ. p. 539. T. aut. de Par. p. 217. MAGN.
 Char. p. 95.
Origanum sylvestre, cunila bubula Plinii C. B. P. I. R. H. ZANICH. p. 200. ic. 249.
Origanum foliis ovatis, spicis laxis, erectis, confertis, paniculatim digestis LINN. Cliff. p. 305. ROYEN.
 p. 323.
 β *Flore albo, etiam foliis inter flores, & toto habitu pallidioribus* TRAG. CAM. Hort. I. B. F. Boll.
 C. B. MORIS. I. R. H. MAPP.
 γ *Flore roseo* TRAG. VAILL.
 δ *Folio vario* HERM. I. R. H. &c.

Nihil frequentius ad margines dumetorum. Albo flore reperi non rarum.

Caulis ramosissimus, erectus, bipedalis & tripedalis, teres. Folia hirsuta, mollia, integra, ex ovatis acuminata. Flores congesti in petiolis ramosis de foliorum alis exeuntibus, efficientibus umbellam convexam, ramos terminantem, mistam foliolis subrotundis, calyce majoribus, plerumque coloratis. Calycis dentes purpurascunt. Floris tubus brevis & latus: color naturaliter carneus, semina pene ovata, acuta, minuta.

Acre est, aromaticum, odoratum, aperiens, absque adstriptione (HOFMAN.) emmenagogum in pediluvio vel infuso, ad asthma etiam & icterum laudatur (BVCHWALD. p. 187.) sed usus parcius est. BOERHAAVE siccum cum melle sumtum Marubii vires habere testatur, absque ingrato sapore. In Italia inter cibos recipitur BRASSAVOLA p. 94.

ORDO III. FLORE OBSCURIUS BILABIATO.

M E N T H A.

MENTHAE TOURNEF. T. 89. LINN. n. 478.

Calyx brevis, quinquefidus, inferioribus segmentis sibi propius accedentibus. Flos parum bilabitus, cum Galea modice erigatur; incisa ista, barba trifida subrotundis segmentis pene aequalibus. Omnibus etiam flores exigui, in arctissimos verticillos congesti.

1. MENTHA foliis ovatis, tomentosis, verticillis in spicam nudam continuatis.

Menthastrum rotundiore folio GESN. ad Hort. p. 267 b.

Menthastrum TRAG. p. 18. quia cum Marrubio comparat: f. altera agrestis mentha n. 5.

An primi *Sisymbrii species hirsutioribus foliis* CORD. p. 45?

Mentha aquatica altera CAES. L. XI. c. 64.

Menthastrum sylvestre AICHST. Aest. Ord. 7. T. 3. f. 2.

Menthastrum folio rugoso, rotundiore, spontaneum, flore spicato, odore gravi I. B. III. p. 219. RAJ.
 p. 532. MOR. III. p. 368.

Mentha sylvestris rotundiore folio T. aut. de Par. p. 424. I. R. H. VAILL. non vero C. B. MAPP.
 p. 193.

Menthastrum anglicum RIVIN. T. 51?

β *Flore purpureo* VAILL.

1. B. Genevae au *plein palais*. Basileae legi, am *Steinenthor*; deinde in *Alsatia* ubique ad vias.

Caulis firmus, bipedalis, ramosus, sed folia ovalia, minime acuminata, rugosa, crassa, superiora tomentosa, ima tantum hirsuta. Verticilli in spicas graciles, densissimas congesti. Flores albi aut dilute carnei; odor gratus.

O o o o

2. MEN-

2. MENTHA foliis elliptico-lanceolatis, verticillis in spicam nudam continuatis.

- Nepeta aquatica* TRAG. p. 18. & ic. p. 20.
Menthastrum longiore folio GESN. Hort. p. 267 b.
Menthastrum FUCHS. p. 292. MATTH. p. 714. DOD. p. 96. LOB. Ic. p. 509. CLUS. Hist. p. XXXII. RIVIN. T. 51. BLAKW. T. 292.
Menthastrum spicatum folio longiore candicante I. B. III. p. 221. RAJ. p. 532. RUPP.
Mentha sylvestris longiore folio C. B. Bas. p. 64. P. T. aut. de Par. p. 494. I. R. H. MAGN. Char. p. 100. ZANICH. p. 185. ic. 265.
Mentha spicis confertis, foliis serratis sessilibus LINN. Cliff. p. 306. ROYEN. p. 325.
 β Varietas folio breviori, rotundiori.
Menthastrum TAB. p. 349. bene.
Mentha sylvestris, rotundiore folio C. B. ex fide herb. viv.
 γ Flore niveo: im Sulgenbach.

Prior, pisculenti odoris, ubique in aquosis: haec gratior, circa *Rogelsbaum* Marchionatus *Badensis*.

Caulis erectus, ramosissimus, cubitalis, & altior. Folia ex longe ovalibus longe acuminata, acute serrata, superne ex atro viridia, inferne lanugine candida obnupta. Verticilli in summa planta, nullis foliis distincti, parum diffiti vel confluentes, spicam efficiunt nudam, cylindricam. Calycis segmenta capillaria. Galea acute incisa, barbae segmenta elliprica, pallentia omnia, & inscripta concentrica saturatio-ris purpurea linea. Stamina alba longe eminent ex flore. Semina peneparallelepipedata.

Ab hac *Mentha hortensis* illa differt folio ovali, galea minus incisa, segmentis totis pallentibus, non inscripta macula ad oras parallela, staminibus ex tubo floris non procumbentibus.

3. MENTHA foliis ovato-lanceolatis, verticillis paucis, supremo maximo.

- Sylvestris mentha prima* TRAG. p. 18.
Sisymbrium FUCHS. p. 722. *sylvestre* LUGD. ZWING. p. 679.
Calamintha aquatica similis arvensis GESN. Hort. p. 251? sed dicit raram esse.
Aquatica f. *sisymbria* *Mentha rubro folio* & C. LOB. ic. p. 509.
Mentha aquatica prima CAES. L. XI. c. 64.
Calamintha aquatica, calamentum aquaticum TAB. p. 353.
Mentha aquatica f. *sisymbrium* I. B. III. p. 223. RAJ. p. 533. BLAKW. T. 32.
Mentha rotundifolia palustris C. B. Phyt. Bas. p. 64. f. *aquatica major* C. B. MOR. III. p. 370. f. 6. T. 7. bene, T. aut. de Par. p. 212. I. R. H.
Mentha palustris spicata RIVIN. T. 49. DILL.
Mentha floribus capitatis, foliis ovatis, serratis, petiolatis LINN. Cliff. p. 306. ROYEN. p. 325.
 b. *Foliis rubris* MERRET.
 c. *Foliis maculosis* HERM. I. R. H.
 β Paulo asperior, hirsutior, foliis nervosioribus: quam *Morati* legi.
Mentha aquatica f. *sisymbrium hirsutius* I. B. III. p. 224. RAJ. p. 533. * MOR. III. p. 370.
 b. *Mentha rotundifolia palustris minor* BROM. p. 64. seu flore globofo C. B. Prodr. p. 109. P.
Mentha sisymbrium dicta, hirsuta, glomerulis ac foliis minoribus & rotundioribus RAJ. Syn. III. p. 233. T. X. f. 1.

Prior passim in aquosis exit.

Caules pedales, cubitales. Folia lata, ex ovatis acuminata, quandoque pene cordata, serrata; in prima modice hirsuta, & non nunquam glabra, in altera reticulatis subtus nervis aspera; tota obsoleti coloris lanugine obducta. Flores in summis ramis in unum alterumve verticillum, & spicam denique globosam. Dentes calycis latiores, non capillares. Flos major, quam prioribus, barba aequaliter trifida, colore ex coeruleo dilute purpureo. Stamina ex tubo floris non erumpunt. Barba acute bifida, etiam revoluta.

Etsi sylvestribus his *Menthis* vix utamur, instructi melioribus, creduntur tamen etiam illae de vi stomachica aliquid habere.

4. MENTHA floribus verticillatis, foliis ovatis, acute serratis LINN. Cliff. p. 207. ROYEN. p. 326.

- Calamintha arvensis* GESN. Coll. p. 64b. Hort. p. 251.
Calamintha aquatica CAM. Epit. p. 483. RAJ. p. 530.
Calamintha aquatica Belgarum & Matthioli LOB. ic. p. 505.
Polycnemum Lobelii LUGD. p. 932. & denuo

- Nepetha quarta Tragi*, *Calamintha mentastri folio Penae* p. 207. & p. 206.
Calamentha arvensis I. TAB. p. 352.
Mentha arvensis verticillata hirsuta I. B. III. p. 217. MOR. III. p. 369. T. 7. f. 5. bene, T. aut. de Par. p. 495. I. R. H.
Calamintha arvensis verticillata C. B. Bas. p. 65. p.
Mentha verticillata RIVIN. T. 48.
 II. An *Calamintha aquatica* MATTH. p. 718?
Calaminthae secundum genus FUCHS. p. 435.
Mentha aquatica exigua TRAG. p. 24. RAJ. Syn. III. p. 233.
Mentha angustiore folio RIVIN. T. 48.
Mentha palustris verticillata DILL. Gieff.
Mentha arvensis verticillata glabra MAPP. p. 193.

In arvis ubique, & in fossis aquosis, hic tolerabili, sed illic detestando dulci odore.

Caulis procumbit, pedalis & ultra. Folia ex ovatis acuminata, non tomentosa, modo evidenter, modo obscure dentata. Flores in verticillos inter folia. Flores subcoerulei, galea profunde bifida, mediam barbae lacinia angustior. Tuba longissima. Stamina modice ex tubo floris eminent. Semina ovata.

Ad dysuriam laudat LOBEL. Adv. p. 217.

* 5. *Menthae montanae* species inodora, prope *Lucernam*, qua *Bernam* itur I. C. BAUHINVS in *Paradiso Helvetico*.

Quid sit, nescio.

P U L E G I U M.

RIVIN. III.

MENTHAE T. & LINN. species.

A *Mentha* differt galea non emarginata, uno barbae segmento nihilo majori. Calyx perinde quinquefidus, quem MAGNOL quadrifidum facit. Non separarem, nisi in officinas recepta esset.

I. PULEGIUM foliis subrotundis, verticillis nudis.

- Pulegium* BRUNF. I. p. 227. DORST. p. 239. RUELL. L. 3. c. 26. FUCHS. p. 198. bene, TRAG. p. 23. CORD. D. 52. & Hist. p. 110. GESN. Hort. p. 704. MATTH. p. 704. CAM. Epit. p. 471. DOD. p. 282. CAES. L. XI. c. 61. I. B. II. p. 256. RAJ. p. 533. RIVIN. T. 22. BLAKW. T. 312.

Γαυχων, *Pulegium regium vulgatum* LOB. ic. p. 500.

Pulegium latifolium C. B. Bas. p. 63. P. T. aut. de Par. p. 224. MAGN. Char. p. 101.

Pulegium vulgare PARK. H. OX. III. p. 371. T. 7. f. 2. mala ic.

Mentha aquatica f. *Pulegium vulgare* I. R. H. MAPP.

Mentha floribus verticillatis, foliis ovatis, obtusis, obsolete crenatis LINN. Cliff. p. 307. ROYEN. p. 326.

β *Majus*.

Pulegium mas Plinii LOB. ic. p. 501.

Pulegium regium vulgare majus EIU. III. p. 105. PARK.

Pulegium regium AICHST. Aest. Ord. T. 15. f. 2.

Pulegium latifolium alterum C. B. P.

Pulegium latifolium regium MORIS. III. p. 371. & T. 7. f. 1.

γ *Mentha aquatica* f. *Pulegium vulgare repens, caulibus longissimis ruberrimis, floribus intense rubris* MAPP. p. 196.

δ *Flore albo* PARK. cum icone LOB.

c. B. in sylva infra *Michelfelden*. *Lausannae* CONSTANT. Ad *Rbenum* in lacunis omnibus.

Caules longi, cubitales, prostrati, per intervalla radicati. Folia subhirsuta, obiter dentata. Verticilli florum densissimi, ex ramosis petiolis de foliorum alis prodeunt. Flos dilute ex coeruleo purpurascit.

Amara, acris, penetrantis saporis, aromatica, magis aperit quam *Mentha*, minus adstringit. Emmenagoga est, ex fidissimis [LUDOVIC. p. 219.]; aquae uncias duas quavis nocte hoc scopo dabat CLOSVS (apud CRAT. Epist. L. III. p. 301.) Ad pectoris mor-

ris morbos, tussim convulsivam puerorum, asthmata (CHOMEL p. 372.) raucedines, aqua, vel potentius (BOYLE, LENTIL. *Eteodr.* p. 635.) infusum, vel succus cum melle sumtus insigniter conducunt. Externe adplicata calore suo exulcerat.

2. **PULEGIUM** foliis oblongis angustis, foliis sub verticillis latioribus.

Pulegium Icones Dalech. post DIOSC. L. III. c. 30.

Pulegium cervinum GESN. Hort. p. 274. Coll. p. 99 b. AICHST. Aest. Ord. I. T. 15. f. 3.

ZWING. BLAKW. T. 304. *odoratius, elegantius* Adv. p. 214.

Pulegii alterum genus DOD. p. 282.

Pulegium angustifolium f. cervinum Monspeliensium odoratius LOB. ic. p. 501. cum icon.

Pulegium creticum TAB. p. 355.

Pulegium cervinum angustifolium I. B. III. p. 257.

Pulegium angustifolium C. B. RAJ. p. 534. MORIS. III. p. 370. T. 7. f. 7. RIVIN. T. 22. BOERH. &c.

Mentha aquatica saturejae folio I. R. H. TILL.

Mentha floribus verticillatis, foliis linearibus LINN. n. 307. ROYEN. p. 326.

II. *Pulegium Massilioticum* TAB. p. 356.

β *Flore albo* BOERH. MILL.

CONSTANT *Lausannae pres de la maladerie aupres du Lac.*

Caulis firmus, erectus, dodrantalis, ramosissimus. Folia simplicissima, angusta, acuta, ultra mediam longitudinem paulo latiora, punctata. Sub densis verticillis folia digitata, multifida, ferrata. Flores magni . . . apices eminent.

L Y C O P U S.

TOURNEF. T. 89.

LYCOPNUS LINN. n. 19.

A *Mentha* differt, quod duo tantum stamina habeat. Galea lata, lenissime emarginata. Calycis segmenta omnia longa, in spinulas modice rigentes exeunt, supremo minimo.

I. **LYCOPUS** MAGN. Char. p. 100. LINN. Cliff. p. II. ROYEN. p. 326.

Marrubium aquaticum TRAG. p. 9. THAL. SCHWENKE. RAJ. p. 535. MERR.

Lancea Christi GESN. Coll. p. 84.

Sideritis prima Heraclea MATTH. p. 1002. (foliis integris ferratis.)

Sideritis CAM. Epit. p. 74 b.

Marrubium aquatile DOD. p. 595. foliis imis laciniatis.

Marrubium aquaticum vulgi, sideritis secunda Matthioli LOB. ic. p. 524. eadem icon.

Verbena recta CAES. L. XI. c. 33.

Marrubium aquaticum quorundam I. B. III. p. 318.

Marrubium palustre glabrum C. B. Bas. p. 65. P.

Lycopus palustris glaber T. aut. de Par. p. 287. I. R. H. &c.

Pseudomarrubium palustre RIVIN. T. 21. optime.

Pseudomarrubium aquaticum vulgare MOR. III. p. 378.

Sideritis vulgaris hirsuta ZWING. p. 845. magno errore.

b. *Marrubium palustre hirsutum* SCHOL. BOT. MAGN.

Lycopus palustris villosus T. aut. de Par. p. 288. I. R. H.

β *Marrubium palustre hirsutum, tenuius laciniatum* C. B. Prodr. p. 110.

Lycopus palustris foliis in profundas lacinias incisus I. R. H. DILL. p. 135. cum citet C. B.

Omnes varietates in aquosis abunde proveniunt.

Caulis firmus, ramosus, erectus, bipedalis. Folia plerumque pediculo sunt oblongo, uno pare, & ad tria usque pinnarum oblongarum gracilium aucto, medio segmento amplissimo, lente decrescente, undique ferrato. Sed alias tota laciniata sunt, parallelis fissuris ad nervum divisa, alias simplicia, absque pinnis accessoriis, tantum ampliter & acute dentata. Deinde modo glabra reperiuntur, modo villosa. Verticilli densissimi minimi inter folia. Flos albus, barba roseis punctis distinctus. Semina subovata, compressa.

V E R B E N A.

TOURNEF. T. 94. LINN. n. 843.

Nostrae calyx quinquedentatus, supremo denticulo brevissimo: non raro tamen sex dentes vidi, quorum quatuor conspectiores sunt. Floris irregularitas valde modica. Barba similiter trifida. Stamina quatuor inaequalis longitudinis, pene sessilia.

I. VERBENA foliis laciniatis superioribus, tripartitis, spicis angustis longissimis.

Verbena mascula BRUNF. I. p. 119.

Verbena RUELL. L. 3. c. 103.

Verbena DORST. p. 292. GESN. Coll. p. 113. Hort. p. 285. CAES. L. XI. c. 32. RIVIN. T. 56. (sola summa planta) BLAKW. T. 41.

Verbenaca supina f. femina FUCHS. p. 593. GESN. Coll. p. 113.

Verbena recta TRAG. p. 210.

Verbenaca supina CORD. D. p. 66.

Verbenaca MATTH. p. 1052. pulchre, CAM. Epit. p. 97.

Verbenaca recta DOD. p. 150. bene, TAB. p. 132.

Communis Verbena & sacra recta LOB. ic. p. 534.

Verbena vulgaris CLUS. p. XLV. I. B. III. p. 443. RAJ. p. 535. &c.

Verbena communis coeruleo flore C. B. Bas. p. 80. H. OX. III. p. 408. T. aut. de Par. p. 309. I. R. H. ZANICH. p. 273. ic. 289. IC. REG.

Verbena foliis multifido-laciniatis, spicis filiformibus LINN. Cliff. p. 11. ROYEN. p. 327.

β *Floribus albidis* VAILL. I. R. H.

γ *Folio variegato* BREYN. Prodr. II. p. 100.

Nihil ad vias frequentius.

Caulis erectus, cubitalis, brachiatus. Folia patentia, laciniata, quod rarum in hac gente; pleraque tripartita, lateralibus segmentis minoribus, medio longiori, & per intervalla profunde dentato; suprema pene simplicia sunt, & ovata. Flores in longas, nudas, gracilissimas spicas. Fauces pilosae, color subcoeruleus. Calyx maturus, longus, tetragonus, clausa rubra fauce femina quaterna continet, semiovata, fulcata, & rugosa.

Multum laudatur, etsi ad sensus debilis videatur. Habetur pro vulneraria, aperiente, febrifuga. In cataplasmate cum radice Rhodia dolores capitis dirissimas sanasse dicit FORESTUS, & in pleuritide eadem forma prodesse ait CL. CHOMEL. Extracti drachmam bis de die sumtam vel sanare febres intermittentes, vel certe corticis efficaciam juvare idem adfirmat. Balsamum cum oleo factum est ex antarthriticis arcanis FULVII TESTI, GIORN. delli LETTERATI Vol. XXII. p. 166.

PLANTAE PETALODEAE DICOTYLEDONES.

ORDO IX.

GYMNOMONOSPERMAE FLORE SEMINI UNICO INSIDENTE.

Haec classis naturali charactere cohaeret unica Globularia immista, quae situ differt feminis. Omnibus semen unicum, oblongum: ex apice profert florem deciduum, monopetalon, (in nostris certe) quinquefidum, raro quadrifidum, ex cujus tubo stamina in prima classe tria & quatuor, in reliquis quinque naturaliter nascuntur. Tuba omnibus unica, flore longior, saepissime bifida.

CLASSIS I.

STAMINIBUS LIBERIS.

DIPSACEAE VAILL. Comm. Paris. 1722.

Huic classi stamina libera sunt, quae reliquis in unum tubum connascuntur; & folia, excepta inter nostras Globularia, semper conjugata.

ORDO I.

CALYCE COMMUNI DESTITUTAE.

V A L E R I A N A

TOURNEF. T. 52.

VALERIANAE Sp. LINNAEI n. 21.

Huic semen coronatur anulo, ex plicatis pilis facto, qui maturescente planta se explicant, & in plumosum pappum aperiuntur. Stamina naturaliter tria, flos infundibuli forma, plerumque regularis: est ubi calcar contra semen deorsum projicit, tuncque unicum stamen habet.

I. VALERIANAE FLORE UNIFORMI.

VALERIANAE VAILL. Comment. Acad. 1722.

1. VALERIANA foliis omnibus pinnatis LINN. Cliff. p. 16. ROYEN. p. 234.

a β Unicam faciunt.

Phu Germanicum FUCHS. p. 857. cum foliis utriusque generis.

Serpyllum Germanicum TRAG. p. 61. *sive valeriana* 2. EIUSD. ex FUCHSIO.

Phu parvum MATTH. p. 40. bene.

Valeriana vulgaris CORD. D. I. C. 10.

Phu minus CAM. Epit. p. 22. eximie pro angustiori.

Phu majus commune GESN. Hort. p. 272.

Valeriana sylvestris I. CLUS. Hist. p. LX. bene.

Valeriana sylvestris EIUSD. Pann. p. 512. DOD. p. 349. purg. p. 87. optime, LOB. ic. p. 715.

eadem, CAES. p. 148.

Valeriana major, herba benedicta TAB. p. 165.

Valeriana sylvestris magna aquatica I. B. III. P. II. p. 210.

Phu Dioscoridis verius COLUMN. Phytobas. p. 114. ecphr. p. 210.

Valeriana sylvestris major RAJ. p. p. 388. H. OX. p. 101.

a Foliis angustioribus.

Valeriana sylvestris major montana C.B. Bas. p. 50. P. RAJ. Syll. exter. p. 259. Syn. III. p. 200.

H. OX. III. p. 101. TILL. DILL. RAJ. Syn. MILL. BOERH.

Valeriana secunda foliis angustioribus MORIS. Umbell. p. 50.

Valeriana fol. angustior. RIVIN. T. 2. VOLC.

Valeriana major sylvestris foliis angustioribus VAILL. Mem. p. 252.

Valeriana sylvestris major T. GARID. p. 468. ic. 96. RUPP. T. aut. de Par. p. 236. I. R. H.

LINN. Lap. n. 236. huc magis pertinent.

β Foliis latioribus, splendentibus.

Valeriana sylvestris AICHST. Ord. 9. T. 12. f. 2.

Valeriana

Valeriana palustris major C. B. I. R. H. RUPP. *profunde laciniata* C. B. Prodr. p. 86. H. OX. III. p. 101. pro varietate, I. R. H.

Valeriana sylvestris major RAJ. Syn. III. p. 200. ZANICH. p. 269. ic. 159. huic propior est, *foliis latioribus* HERM. VAILL. p. 251. pro diversa.

Valeriana secunda foliis latioribus MOR. Umbell. p. 51. T. 10. C.

Valeriana sylvestris major altera folio lucido SCH. BOT. T. aut. de Par. p. 232. VAILL. Bot. p. 199. RAJ. Hist. III. p. 242.

Valeriana RIVIN. T. I. DILL. VOLC.

Frequens in sylvis & ad sepes: Altera, latifolia, in aquosis prope urbem, loco dicto *Sulgenbach*. Radices fiunt multis fibris teretibus, sordide ex albo lutescentibus, odoratissimis.

Caulis ad sepedalem, rectissimus, tener, non valde ramosus, nisi in summitate, ubi umbellam profert, divisione petiolorum tripartita, saepissime repetita. Folia conjugata, omnia pinnata, pinnis plerumque paribus, longe decreascentibus, acuminatis, dentatis, dentibus dissitis. Sub Umbella folia aliquot. Inter flores squamulae ovaes. Semen striatum, ovatum. Flos androgynos, rotunde & modice inaequaliter quinquefidus, subrubellus: Habet enim majus segmentum, & duo paria minorum. Stamina tria eminent. Tuba apice latescit trifida. Semen margariferum, sursum angustius, compressum, sulcatum, utrinque linea biseetum.

Odor radicum singularis, vires prodit: amarae sunt, penetrantes. Habentur pro antihysterics, in infusione efficaces TOURNEF. sudorificae, emmenagogae: diureticae HOFFM. Cachecticos etiam tumores dispulisse vidit externo usu SPIES de *Valer.* p. 32. sed princeps vis est epileptica, dicta FABIO COLUMNAE, deinde MARCHANTIO *Comm. Paris.* 1706. p. 430. & SCHUCHMANNO E. N. C. Dec. III. ann. IV. obs. 44. & miris laudata modis, quam tamen experti Medici non satis fidelem invenerunt, etsi promitteret aliquid, & aliquamdiu securos praestaret aegros. Dosis pulveris radicum in vino drachmae unius cum semisse: cochlear semel aut bis praescribit COLUMNA. Vide dubitantes etiam de hac efficacia BRESLAVIENSES 1718. M. *Febr.* Exterius imposita contusa planta sanat vulnera recentia.

2. VALERIANA foliis imis ovalibus, superioribus plerumque pinnatis, sexu distincta.

α Mas: cum sexu feminino imperfectiori.

Valeriana exigua TRAG. p. 62.

Phu minimum MATTH. p. 41.

Phu minimum seu valeriana montana palustris CAM. Epit. p. 23. optime.

Valeriana minor GESN. Hort. p. 272. MERR. RAJ. p. 388.

Phu palustre minimum GESN. Coll. p. 96 b.

Valeriana minima EIUSD. ib. p. 96. b. DOD. purg. p. 88. bene, pempt. p. 350.

Valeriana sylvestris II. minor CLUS. p. LV.

Valeriana sylvestris minor LOB. ic. p. 715. eadem icon, ZWING. p. 522.

Valeriana inodora prima CAES. p. 150.

Phu minus, Valeriana minor TAB. p. 165. bene.

Valeriana minor pratensis seu aquatica I. B. III. P. 2. p. 211.

Valeriana palustris minor C. B. Bas. p. 50. H. OX. III. p. 101. T. aut. de Par. p. 327. I. R. H. DILL. p. 47. cum sexus descriptione, VAILL. p. 252. pro diversa.

Valeriana quarta minor MORIS. Umbell. p. 51. T. X. D. E.

β Femina: cum rudimentis organorum marium.

Valeriana quarta omnium minutissima TRAG. p. 62.

Valeriana palustris inodora, parum laciniata C. B. Prodr. p. 86. Bas. p. 50. P. RAJ. Syll. p. 259. I. R. H.

Valeriana palustris foliis subrotundis LOES. p. 279. ic. 84.

Valeriana sylvestris seu palustris minor altera RAJ. Catal. Angl. p. 299. cum descriptione, Syn. III. p. 200. PLUKN.

Valeriana aquatica minor, flore minore RAJ. p. 389. T. aut. de Par. p. 237. I. R. H. VAILL. p. 252. RUPP.

Valeriana palustris minor, elatior, flosculis minoribus MORIS. III. p. 101.

Valeriana flore exiguo RIVIN. T. 2. BUXB. ERND.

b Flore albo VAILL. I. c. Verum huic flos semper est quam pallidissimus.

α β *Valeriaua foliis caulinis pinnatis, polygama* LINN. Cliff. p. 16. ROYEN. p. 235.

Minime rara in pratis udis, v. g. ad balneum exterius.

Radix odorata, suaveolens, multiceps. Folia in aliquot ex radice fasciculos, subrotunda, aut cordis similia, obiter dentata. Caulis pedalis, non ramosus, nisi in umbellam, trichotomus: Ea in varietate α sparsa satis & speciosa, in β inelegans, & densissima

485

densissima est. Folia ad caulem pinnata, pinnis ellipticis, ad quinque paria, impari extremo ovali, deinde elliptico, obiter dentata. In α flos rubellus, infundibuliformis, speciosior, staminibus ex flore eminentibus. Tuba intra florem, simplex, brevior staminibus; & semen quale in specie 1. Est adeo non mas, uti DILLENIUS post RAJUM, sed utcunque androgynos. In β flos minimus, vix dimidia diametro: Tuba ex flore eminente trifida, staminum trium rudimentum. Ut non repugnem, in priori feminina, in altera mascula organa imperfecta esse, neque officio suo defungi. Deinde in β folia etiam latiora, ut aliquando omnia folia subrotunda sint, absque pinnis accessoriis: Quae est illa *parum laciniata* BAUHINI, notabilis varietas, *Michelfeldae* ab Auctore, & a me prope Bernam lecta inter *Wittighofen* & *Beiswyl*.

3. VALERIANA foliis ad caulem tripteris. It. Helvet. n. VII.

I. *Phu saxatile* GESN. Coll. p. 96 b. Hort. p. 272.

Phu petraeum EIUSSD. App. Hort. p. 295.

Valeriana sylvestris alpina I. CLUS. Pann. p. 512. *latifolia* Hist. p. LV. cum icone non optima, AMBR. MORIS. III. p. 102.

Valeriana alpina altera C. B. I. R. H. TIT.

Valeriana alpina I. B. III. p. 208. cum meliori icone, RAJ. p. 390. SCHEUCHZ. It. I. p. 51. cum descr.

Valeriana major f. *latifolia* PARK. p. 120. quod ad descriptionem. *Valer. minor* IBID. p. 121. icon non mala.

Nardus montana altera MOR. Umbell. p. 51.

II. *Valeriana alpina prima* C. B. Prodr. p. 86. cum bona icone & descriptione, P. BAS. p. 50. ZWING. p. 523. I. R. H. & SCH. BOT. MAGN. FLUKN. TIT. it. (*alpestris*), MAPP. p. 316.

III. *Valeriana alpina saxatilis*, minor, flore albo BARR. ic. 742. bene.

IV. *Valeriana alpina minor*, planta palmaris FLUKN. p. 380. T. 231. f. 7.

V. *Valeriana minima*, planta ut plurimum uncialis FLUKN. p. 380. T. 231. f. 8. RAJ. Hist. III. p. 242.

In Alpium & subalpinorum tractuum scopulis ubique, & in montibus vallis *Emmenthal*. RAJUS in *Saleva* M. C. B. in *Wasserfall*.

Radix lignosa, multiceps, odorata. Folia ex radice petiolata, cordata, acuta, acute serrata. Caules pedales & ultra, ramosi: Folia ad caulem similiter serrata, ex ovalibus lanceolata, sed majori cuique duo minora adduntur sub basi, angusta, serrata. Umbella primae speciei, floribus androgynis, pene regularibus, rosei coloris, odoratis, staminibus tribus &c. Semen late rotundum, striatum, acumine bifurcato.

4. VALERIANA foliis omnibus integris, ex ovato acuminatis, leviter dentatis. It. Helvet. n. VIII.

I. *Valeriana montana* LUGD. p. 1127. *subrotundo folio* Pin. I. R. H. TILL.

II. *Valeriana alpina scrophulariae folio* C. B. Prodr. p. 87. cum bona icone, P. BAS. p. no. I. B. III. p. 208. RAJ. Hist. p. 390. *. Syll. p. 259. MOR. III. p. 102. ZWING. p. 523. T. I. R. H. MAGN. FLUKN. TILL. VAILL. p. 252. SCHEUCHZ. It. I. p. 51. MAPP. p. 318.

Salix alpina scrophulariae folio SCHEUCHZ. It. V. p. 428.

III. *Valeriana montana inodora* C. B. herb. viv. an etiam synonyma?

IV. *Valeriana alpina foliis integris, radice repente, inodora* RAJ. Syll. ex. p. 259. Hist. p. 389. H. OX. III. p. 102. FLUKN. I. R. H.

V. An *Valeriana saxatilis alpina minor*, foliis integris, Italica BARR. ic. 868. icon singularis.

In Jurae M. ubique, v. g. supra *Dornach*, in adscensu ad *Grandvi*, *Saleva* &c. In Alpibus rarius: in M. *Ober-Gurnigel*: HUBERUS ex *Rhaetia*: I. GESNER. ex Alpibus *Abbatiscellanis*: SCHEUCHZER. circa *Waldnacht*: ad lacum *Trüblisee*.

Radix longa, multiceps, lignosa, ramosa, plerumque inodora. Caules non ramosi, pedales, & paulo ultra. Folia ima ovata, modice dentata, petiolata: superiora sessilia, ex ovatis lanceolata, oris plicatis, & obiter incerte dentatis. Character omnino prioris, & florum color.

5. VALERIANA foliis ovatis, obtusis, minime dentatis.

Saliunca f. *nardus celtica* CORD. Hist. IV. c. 57.

Valeriana plantaginis folio, odoratissima GESN. Coll. p. 112 b.

Saliunca GESN. Coll. p. 104.

Nardum celticum MATTH. p. 33. male.

Celtica nardus CAM. Epit. p. 13. male.

- Spica celtica*, fastigiato flosculorum ordine a praecedente differens EIUSD. p. 14. optime.
Nardus celtica GESN. Hort. p. 268 b. CAM. Hort. p. 104. FALLOP. in Diosc. I. c. 12. TAB. p. 869. male, I. B. III. p. 205. cum meliori icone CAMERARII, RAJ. p. 391.*.
 Syll. ext. p. 187. ZWING. p. 518.
Nardus alpina f. *nardus celtica* CLUS. Hist. p. LVII. bene.
Nardus celtica seu *alpina* EIUSD. Pann. p. 514.
Nardus Gallica, quae & *spica celtica* CAES. p. 149.
Nardus celtica, *saliunca* LOB. advers. p. 192. Ic. p. 313. male.
Saliunca Neapolitana LUGD. p. 982.
Nardus celtica Dioscoridis C. B. P. ex MATTHIOLO p. 5.
Nardus celtica altera EIUSD. ex CAMERARII altera icone.
Valeriana, *Nardus celtica* dicta Dioscoridis H. OX. III. p. 103.
Valeriana celtica I. R. H.
Nardus celtica flore albo TIT. ib.
Valeriana alpina minor, *spatulae folio* VAILL. p. 253.

Ab hac planta *Hirculus* C. B. & *Nardo celticae* similis *inodora* C. B. parum differunt; sed nolui definire ex imperfectis speciminibus. GESNERUS ex Alpibus nostris. COLLINUS ad GESNERUM misit ex Alpibus *Valesiae*, Italiae finitimis.

Radix setis tecta, oblonga, multos caules educit, squamis five foliis priorum annorum totos tectos. Folia petiolata, ovata, nervis tribus & pluribus distincta, ad caulem simplicia, elliptica, longiora, semper obtusa. Caulis dodrantalis, terminatus parva & longa spica, verticillata, cujus singulis ramis longa folia subjiciuntur.

Olim inter odoramenta in officinis vendebatur, nunc obsoleta. Ex Stiria tamen in Aegyptum mitti, ubi in balneis feminarum frequens adhibeatur, MATTHIOLUS auctor est.

ORDO II.
 VALERIANAE FLORE CALCAR DEJICIENTE.
 VALERIANOIDES VAILL. PHU RUPP.

6. VALERIANA foliis integris, ovato-lanceolatis, flore calcare donato.

- Limonium Monspeliensum* GESN. Hort. p. 263.
Polemonium alterum DOD. Ic. II. p. 350.
Valeriana rubra DOD. Purg. p. 91. Pempt. p. 351. bene, TAB. p. 168. ex DOD. AICHST. Vern. Ord. I. T. 3. f. 1. ZWING. p. 523. BONANN. Micrograph. ic. 81. 82. 83. MAGN. Char. p. 149. I. R. H.
Phu peregrinum CAM. Epit. p. 24. bene, cum characterē.
Valerianae inodorae species tertia CAES. p. 150.
Ocismastrum valerianthon, & *Valeriana rubra Dodonaei* LOB. p. 341. eadem.
Polemonii species Dodonaei LUGD. p. 1187. duae icones.
Valeriana rubra Dodonaei RAJ. p. 381. Syll. ext. p. 258.
Valeriana rubra latifolia I. B. III. p. 2. p. 211.
Valeriana marina latifolia MOR. Umbell. p. 51. T. XI. *major rubra* (& alba) EIUSD. III. p. 102.
Valeriana marina RIVIN. T. 3.
Valerianoides latifolia flore rubro VAILL. Mem. p. 254.
Valeriana foliis lanceolatis integerrimis, floribus monandris caudatis LINN. Cliff. p. 15. ROYEN. p. 235.
 β *Flore albo* MOR. I. R. H. &c.

In muris arcis *Neocomensis*, & similibus locis DIVERNOI.

Caulis cubitalis, firmus, ramosus. Folia pene cordata, integerrima, longius mucronata; alis vero juniorum insident fasciculi. Umbella plana, ut in primis valerianis. Flos contra semen projicit longum calcar, gracillimum: idemque bilabiato, quinquefido limbo desinit. Stamen unicum.

7. VALERIANA foliis integris, longissimis & angustissimis, flore calcare donato.

- Valeriana rubra angustifolia* I. B. III. p. 211. cum bona icone, C. B. Prodr. p. 38. P. PARK. RAJ. p. 389. Syll. ext. p. 258. I. R. H. GARID. MAGN. &c.
Valeriana marina angustissimo Linariae folio H. OX. III. p. 102.
Valeriana rubra angustis & longioribus foliis FLUKN. p. 379. T. 232. f. 3.
Valerianoides angustifolia flore rubello, capsula majore VAILL. Memoir. p. 254.

In'aditu occidentali ad aream *Creux du Vent*.

Pleraque prioris sunt, sed folia longa, angusta, lentissime decrescunt, cum ad tres uncias longa, a linea ad quatuor lineas lata sint.

V A L E R I A N E L L A

TOURNEF. T. 52. VAILL. n. 255.

VALERIANAE SP. LINN.

Flos Valerianae est & tria stamina; sed fructus pappo non coronatur, variae caeterum figurae, modo conspicuo involucro continetur modo nudus est. Addit BOERHAAVIUS caulis rarissimam *διχοτομία*, quam olim perspicax viderat IUNGIUS.

1. VALERIANELLA caule dichotomo, foliis oblongis, rariter incisfis, feminis mucrone simplici.

α Varietas foliis integris.

Album olus DOD. p. 647.

Lactuca agnina I. TAB. p. 167.

Polypremnon LUGD. p. 554.

Locusta herba prior I. B. III. p. 323. ex TAB.

Pseudovaleriana annua arvensis, praecox, humilis, semine compresso rotundo MORIS. III. p. 104.

Valerianella arvensis, praecox, humilis, semine compresso T. aut. de Par. p. 160. I. R. H. RUPP. & C.

Valerianella vulgaris, vel sativa VAILL. p. 255.

β Foliis superioribus dentatis.

Phu minimum alterum LOB. ic. p. 717. LUGD.

Lactuca agnina II. TAB. p. 167. eadem icon.

Locusta altera foliis serratis I. B. III. p. 324.

Lactuca agnina PARK. p. 812.

Valerianella arvensis, praecox, humilior MOR. Umbell. p. 54. T. Sem. 58. 59.

Lactuca agnina, seu Valerianella foliis serratis RAJ. Syn. III. p. 201. ZWING. p. 985.

Valerianella arvensis serotina, foliis serratis T. aut. de Par. p. 161. pro hac & specie 2.

Valerianella arvensis, praecox, humilis, foliis serratis I. R. H. BOERH.

Locusta minor RIVIN. T. 6.

Valerianella foliis serratis VAILL. p. 255. pro distincta specie.

α β Conjungit utramque I. B. & C. B. cui est *Valeriana campestris inodora major* BAS. p. 50. RAJUS vero p. 392. hoc nomine non serratam intelligit.

Locusta GESN. Hort. p. 266b.

An haec *Bupleurum humilius* CAES. L. IV. c. 142.

Valeriana caule dichotomo, foliis lanceolatis integris, fructu simplici LINN. Cliff. p. 16. ROYEN. p. 235.

Nihil frequentius in fatis primo vere, Majo florens.

Folia ad terram longa, oris parallelis, obtuso & latiori fine, dente uno, vel altero, vel nullo: ad caulem similia, acuta tamen & saepe dentata. Caulis brachiatus, & rami pariter bifidi, ad magnos angulos patuli, pedales, molles & teneri. Umbella foliolis succincta, & squama ovalis sub singulo flore, ut in Valeriana. Seminis involucrum latum & breve, hinc gibbum, inde planius, pene ovale, mucrone brevi, bicolli, hinc resecto, inde simpliciter acuminato. Flos femini infidet infundibuli forma, limbo patulo, inaequaliter secto, externo majori, subcoeruleo. Stamina & Tuba ex flore eminent.

Oleracea est, & in acetariis atque pultibus desideratur. Sed juscula in febribus cum limonum succo, & in renum morbis etiam laudari video.

2. VALERIANELLA caule dichotomo, foliis oblongis, plerumque serratis, feminis corona tridentata.

An *Valeriana campestris major & strigosior* CAM. Hort. p. 175.

An *Bupleurum altius* CAES. L. 4. c. 14?

Lactuca agnina, f. Valerianella foliis serratis RAJ. p. 392. conjuncta cum serrata varietate speciei I.

Valerianellae vulgaris species major serotina RAJ. Syn. III. p. 201. distincta a serrata.

Pseudovaleriana annua, serotina, procerior, semine turgidior H. OX. III. p. 103.

Valerianella arvensis, serotina, altior, semine turgidior EIUSD. Umbell. p. 54. ic. fem. 60. 61.

I. R. H. VAILL. Paris. RUPP.

Locusta major RIVIN. T. 6.

Valerianella serotina altior VAILL. Memoir. p. 255.

Similis omnino prioris, locis iisdem, folio serrato & non serrato. Princeps diversitas

versitas est in feminis involucro, conico, hinc convexo, linea eminente distincto, inde planiore, coronato additamento cavo, venoso, tridentato, cujus medius dens longe major est, simili calami scriptorii. Basi coronae minimi duo denticuli adfident, aegre visibiles. Flos potius rubellus quam coerulescens.

DIPSACEARUM

ORDO II.

FLORIBUS IN CAPITULUM CONGESTIS

f. FLORE COMPOSITO TOURNEF.

His commune est, ut summus petiolus in pulposum discum intumescat, cui undique insident erecta semina, suis porro coronata flosculis.

G L O B U L A R I A.

TOURNEF. T. 295. non bene, LINN. n. 895.

Haec planta in eo anomala est, quod semen intra florem contineat. Flores in capitulum globosum aggregati, ut in sequente classe. Calyx communis nullus, sed squama sub quovis flore propria, quales plurimae conjunctae calycis imbricati speciem efficiunt. Calyx difformis, bilabiatus, hinc bifidus, inde trifidus, villosus. Flos monopetalos, limbo bilabiato, hiante. Superioris labii segmentum acute bifidum, in graciles lacinias, inferioris tres latiores, minus profunde incisae. Stamina quatuor. Semen in imo calyce unicum: tuba globulo terminata. Conf. *It. Helv.* n. XLI.

1. GLOBULARIA caule folioso, foliis ovatis integerrimis LINN. Cliff. p. 490. ROYEN. p. 190.

Bellis coerulea, globularia Monspeliensium LOB. adv. p. 200. ic. p. 478.

Globularia CLUS. Pann. p. 541. obiter, Hist. p. V. VI. cum icone, LOB.

Bellis montana CAES. L. XII. c. 26. p. 494.

Aphyllanthes Anguillarae CAM. Hort. p. 18.

Bellis coerulea TAB. p. 329. bene.

Bellis coerulea Monspeliensium EIUSD. T. 330.

Bellis coerulea Apula EIUSD. ib.

Bellis minor flore coeruleo AICHST. Aest. Ord. IV. T. 2. f. 3.

Aphyllanthes Anguillarae, f. *Globularia Bellidi similis* I. B. III. P. I. p. 13.

Bellis coerulea caule folioso C. B. Bas. p. 78. P. TIT. & C.

Bellis coerulea Monspeliaca RAJ. p. 381. Syll. p. 76.

Scabiosa Bellidis folio, humilis, globularia dicta, caule folioso H. ox. III. p. 51. T. 15. f. 46.

Globularia vulgaris T. aut. de Par. p. 198. I. R. H. PONT. Diff. p. 120. RUPP. ZANICH. p. 114. T. 33. f. 1.

β *Flore albo* CLUS. PONT. Diff. l. c. Comp. Tab. p. 134.

Passim reperi in calidiori *Helvetia*. In rupibus supra *Biennam*, & *Bonneville*; in agris supra *Morges*, ad pedem M. *Thuri*; in M. *Leitern* *Valesiae* I. B. prope *Ramliken* C. B. in sylva *Huningensi* supra *Dornach*, ad semitam, qua a porta *S. Alban* ad *S. Jacob* iter juxta patibulum. GAGNEBIN circa *Valengin*.

Folia ad terram rosulam faciunt, firma, laevia, ovata, longe petiolata, non raro emarginato fine, neque raro dentibus aliquot inscripta. Caules ex rosula exeunt erecti, firmi, pedales, unico capitulo terminati, non ramosi. Folia ad caulem modo plurima modo pauca, alterna, oblonga, acuta. Flores satyre coerulei.

2. GLOBULARIA caule nudo, foliis ad terram oblonge rotundis, integerrimis. CAESALPINUS cum priori.

Aphyllanthes III. LUGD. p. 864.

Bellis coerulea caule nudo C. B. RAJ. p. 381. Syll. ext. p. 76. (recte distinguit a priori, quam non bene conjunxerat I. B.) AN MURALT. p. 576. ZWING.

Scabiosa Bellidis folio, humilis, caule nudo, radice non repente H. ox. III. p. 50. T. 15. f. 43.

Annon *Bellis Alpina latissimo plantaginis folio* WAGN. p. 272.

Globularia caule nudo T. aut. de Par. p. 198.

Globularia Pyrenaica, folio oblongo, flore nudo I. R. H. MAGN. PONT. Diff. p. 121. SCHEUCHZ. It. VII. p. 513.

Scabiosa coerulea Bellidis minoris folio, caule aphylo FLUKN. p. 336.

Legi in Alpibus a. 1731, sed locus excidit. D. HUBER. ex M. *Lunae Rhaetorum* a. 1738. I. GESNER. in *Valesia inferiore*.

Radix lignea, crassa. Folia in rosam ad terram congesta maximam, insignis amplitudinis, fine rotundo, ovali, firma, & laurina carne. Scapus paucissimis aut nullis squamis adpersus, semipedalis. Caput majus priori, etiam coeruleum, florum longioribus laciniis.

3. **GLOBULARIA** caule nudo, foliis cordatis, denticulo ex divisione minimo.

Scabiosa montana repens V. CLUS. Pann. p. 539. 540.

Scabiosa montana repens f. X. EIUSD. Hist. p. V.

Aphyllanthi affinis, *Scabiosa* V. Clusii, *Bellidis affinis* I. B. III. p. 13.

Bellis coerulea montana frutescens C. B. P. TIT. MUR. p. 652.

Scabiosa minima Bellidis folio RAJ. p. 381.

Scabiosa Bellidis folio, humilis, caule nudo, radice repente, folio cordato H. ox. III. p. 50. T. 15.

P. 44.

Globularia montana humillima, repens I. R. H. MAGN. SCHEUCHZ. It. I. p. 37. It. V. p. 335.

PONT. p. 120.

Bellis globularia frutescens minor TIT. It.

Globularia foliis radicalibus cuneiformibus, retusis, dentatis, denticulo intermedio minimo LINN. Cliff.

p. 191. ROYEN. p. 190.

β Non videtur differre.

Bellis coerulea frutescens, Pyrenaica, minima SCH. BOT. p. 185.

Scabiosa Bellidis folio, Pyrenaica, minima H. ox. III. p. 51.

Nihil frequentius verno tempore in saxis *Juræ* & *Alpium* omnibus.

Radix lignea, magna, ramosa, multiceps, terminatur cespitibus foliorum, quales priores habent: sed huic ex basi eundo latefcunt, fine emarginato, dente latiusculo ex divisione eminente. Neque tamen vel obtusa vel acuta folia rara sunt, quae neutra inciduntur. Scapus aphyllus, simplex, uncialis & biuncialis. Capitulum priorum, cyaneum, sed minus.

ASTEROCEPHALUS.

VAILL. Memoir. 1722. p. 242. T. I. f. 17. 18. 19. 20. 21.

SCABIOSAE spec. TOURNEFORT. T. 264. & LINNAEI n. 61.

SCABIOSA KNAUTH. p. 135.

Flores aggregati in capitulum convexum. Involucrum generale floribus longius, octo, decem &c. foliis fit gracilibus. Inter flores similia folia, tot quot ovaria, feminibus non adultis paulo longiora. Placenta convexa, obtusa. Semen ovale involucro tegitur villoso, laxe circumdato, sulcato, terminato in liripipium latefcens, orbiculariter resectum, tenera membrana factum. Hoc vocat JUNGIIUS *flosculos vestitos*, Phyt. c. XIX. Intra involucrum vero ex seminis apice stylus perforatus erigitur, qui anulum gestat, ex quo quinque longa cilia nigra adscendunt, ad basin papposa. Flos inter hos pilos oritur, anulo insidens, tubo latefcens, limbo quinquefido, cujus duo segmenta superiora minima, obtusa tamen, media mediocria, imum maximum est. Haec diversitas, in extremis maxima, obscura est in interioribus flosculis, qui & minores sunt, & pene regulares. Stamina quatuor ex flore eminent. Tuba brevior fine crassiusculo.

495
I. **ASTEROCEPHALUS** foliis ad terram ovalibus ferratis, ad caulem pinatis, angustissimis.

Scabiosa BRUNF. II. p. 28.

Scabiosa V. TRAG. p. 243. absque icone.

Scabiosa minor MATTH. p. 670. bene, CAM. Epit. p. 711. bene, cum caractere.

Scabiosa levis GESN. Coll. p. 106. Hort. p. 279. b.

Scabiosa media DOD. pempt. p. 122.

✓ *Scabiosa minor, f. columbarica* LOB. p. 535. eadem icon.

Scabiosa minor I. TAB. p. 160. I. R. H. JOHR.

Scabiosa minor II. EIUSD. p. 161. I. R. H. JOHR.

Scabiosa minor III. EIUSD. p. 161. I. R. H. JOHR.

Scabiosa minor IIII. EIUSD. foliis omnibus incis. s.

Scabiosa foliis bellidis sylvestris, major & minor THAL. p. 109. *tenuifolia media, minima prior, & minima altera* EIUSD. p. 110.

Phyteuma Dioscor. COL. Phytob. p. 29. cum caractere.

Scabiosa

Scabiosa minor vulgaris I. B. III. P. I. p. 3. RAJ. p. 374. MAGN. Char. p. 146. MORIS. III. p. 48.

Scabiosa indica flore dilute purpureo AICHST. Aest. Ord. 9. T. 10. f. 2. & flore cinereo ib. f. 3. & *angustifolia* flore subcoeruleo T. 9. f. 2.

Scabiosa capitulo globofo, minor C. B. Bas. p. 80. T. aut. de Par. p. 141. I. R. H. certo, ex fide horti ficci;

Et *Scabiosa capitulo globofo, foliis in tenuissimas lacinias sectis* C. B. P. H. Ox. p. 48. MAGN.

Scabiosa pratensis hirsuta ZWING. p. 824. per errorem.

Asterocephalus vulgaris VAILL. p. 242.

Et *Asterocephalus subincanus, sophiae folio* VAILL. p. 243. certe quod ad synonyma.

Et *Asterocephalus minor glaber, Nardi montani foliis* VAILL. p. 244.

Scabiosa corollulis quinquefidis, foliis radicalibus ovatis, crenatis, caulinis pinnatis, setaceis LINN. Cliff. p. 31. ROYEN. p. 189.

β *Flore albo.*

Scabiosa VI. TRAG. p. 243.

Scabiosa tenuifolia candida, f. major THAL. p. 109. nisi fuerit Thuringiaca illa ad aliud genus relata a VAILLANTIO.

Nihil frequentius in agris & ad vias ficcas. In *Valesia* vix nisi albo flore reperias, mollitie & glabritie diversam a sp. 6.

Folia ad terram conferta, breviter lanuginosa, aut glabra, petiolata, ovalia, serrata, Bellidis, quae cito exarescunt, unde in multis iconibus omittuntur: ad caulem pauca, pinnata, pinnarum paribus ad octo usque, extrema ampliori, pene rhomboidea, incisa, omnibus vel dentatis tantum, vel & ipsis pinnatis, pinnulis angustis, acutis. Caulis erectus, pedalis & bipedalis, brachiatus, ramis longe nudis, florifero terminatis capitulo. Color florum naturalis, dilute coeruleus, pili coronae nigri. Semen parvum, rotundum, longe & graciliter rostratum.

* 2. *Scabiosa* II. f. *alpina* CLUS. Pann. p. 535.

Scabiosa montana f. V. Eiusd. Hist. p. II. cum iconē, qua DOD. utitur pro vulgari.

Scabiosa glabra, carnosis foliis virentibus HERM. Parad. Bat. ic. p. 221. flore ex coeruleo purpureo I. B. III. P. I. p. 7. H. Ox. III. p. 47.

Scabiosa montana foliis scabiosae vulgaris C. B. PLUKN. I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 48. PONTEDER. p. 189. ZWING.

Scabiosa montana glabro folio PARK. RAJ. p. 376. Syll. ext. p. 228.

Minime dissentio a VAILLANTIO, qui pro varietate habet; quae jam RAJI fuerat conjectura.

* 3. *Scabiosa capitulo pulchro* WAGN. p. 286. ex I. B. Quid? an *Asterocephalus Hispanicus major*, aut *minor*? Non existimo in Helvetia nasci.

4. *ASTEROCEPHALOS* argenteus, graminifolius, flore coeruleo VAILL. 1722. p. 248. n. 26. cum varietatibus.

Scabiosa graminea, folio argenteo, flore purpureo CAM. Hort. p. 154.

Scabiosa graminea argentea I. B. III. p. 12.

Scabiosa argentea angustifolia C. B. Prodr. p. 127. P. PARK. RAJ. p. 380. MORIS. III. p. 49. T. 15. f. 36. I. R. H. ZWING.

In Alpibus Helveticis ad lacum Locarnensem SCHEUCHZERUS in catal.

Caulis firmus, lanuginosus, erectus, pedalis, cubitalis, non ramosus, longe nudus, & uniflorus. Folia propius terram conferta, longa, angusta, acuta, graminea, tomento albo nitentia. Calyx universalis, & flosculi tomentosi. Flos coeruleus.

S C A B I O S A

VAILL. p. 239. T. I. f. I. 3. 9. II. 12. 13. 14. 15. 16.

SCABIOSAE Spec. T. T. 263. LINN. n. 61.

PSORA KNAUT.

Pleraque sunt quae in priori genere: sed flores quadrifidi, placenta frequentibus pilis obsita, involucrum multo strictius, obsolete quadrangulare, non coronatum anulo fimbriato, sed quadridentatum, aut quinquedentatum. Corona vero seminis pluribus incisa radiis ciliaribus. Calyx similis, & superstes delapso flore; sed nulla squamae inter flores, neque excedit flosculos extimos.

1. SCABIOSA caule & foliis subhirsutis, imis ovatis, superioribus semipinnatis.

a Foliis superioribus laciniatis.

Scabiosa DORSTEN. p. 263. FUCHS. p. 716. TRAG. p. 242. ic. RUELL. p. 459.

Scabiosae primum genus TRAG. p. 243.

Scabiosa hirsuta foliis divisis GESN. Coll. p. 106 b.

Scabiosa prima scabra hirsutaeque GESN. Hort. p. 279.

Scabiosa vulgaris major DOD. p. 122.

Scabiosa major satorum vulgatio LOB. Ic. p. 53. ex DODONAEQ.

Scabiosa vulgo folio scisso CAES. p. 541.

Scabiosa flore ex coeruleo purpureo TAB. p. 158. bene.

Scabiosa dissectifolia major THAL. p. 108. &

Scabiosa dissectifolia media EIUSD. ib.

Scabiosa vulgaris AICHST. Aest. Ord. 9. T. 8. f. 3.

Scabiosa major communior, hirsuta, folio laciniato I. B. III. P. I. p. 2. RAJ. p. 374. H. OX. III.

P. 45.

Scabiosa pratensis hirsuta, quae officinarum C. B. Bas. p. 80. T. aut. de Par. p. 309. I. R. H. PONT.

Diff. p. 185. I. C. REG.

Scabiosa officinarum VAILL. p. 240.

Scabiosa sylvestris BLAKW. T. 185.

Scabiosa corollis radiatis, corollulis quadrifidis, caule hispido LINN. Cliff. p. 31. ROYEN. p. 188.

b Foliis paulo tenuius divisis.

Scabiosa altera campestris, s. segetum & satorum LOB. ic. p. 536.

Scabiosa arvensis, s. segetalis TAB. p. 139.

Scabiosa major segetum PARK. p. 485.

c Glabra VOLC.

d Flore albo SCHWENKE. PARK. cum icone vulgaris, RUPP. &c.

β Foliis omnibus integris.

Scabiosa hirsuta, foliis semper integris GESN. Coll. p. 106.

Scabiosa integrifolia minor, s. maculata EIUSD. p. 108.

Scabiosa major, communior, folio non laciniato I. B. III. P. I. p. 2. MOR. III. p. 45.

Scabiosa integrifolia VAILL. p. 241.

In pratis & ad vias ubique.

Caulis & tota planta naturaliter hirsuta, aspera: maculatus ille, erectus, pedalis & cubitalis, brachiatus. Folia ima late elliptica, acuminata, modice dentata; ad caulem, vel similia, (in β) vel pinnis aucta accessoriis, aliquot parium, latis, non dentatis, nervo folioso, extrema pinna semper ampliori, acute elliptica. Flores nudos ramos terminant. Calyx communis flosculis brevior, latis foliis, pene ovatis. Color coeruleo-purpureus. Involucrum seminis parum hirsutum, quadrangulare. Semen longe hirsutum.

Amara est, ingrato sapore, sudorifica, vulneraria, saponacea. Ad pectoris morbos enixe commendat BOERHAAVIUS, quod molliter & absque nimio motu resolvat; & principe loco cum *Hedera terrestri* ponit LUDOVICI p. 220. Ad empyema commendat RIVINUS. In tussi epidemica maligna, ad rumpendam vomitam, ad pellendas variolas, in usu est. In ulceribus mali moris, etiam venereis, laudat BUCHWALD. p. 253.

2. SCABIOSA foliis omnibus pinnatis, hispidis, caule nudo, non ramofo.

Scabiosa hirsuta, multifida, alpina, repens BOCCONE Mus. di Piant. p. 22. T. 6. I. R. H. VAILL. p. 242.

A Moutru CONSTANT.

Folia ex radice copiosa, hirsuta & aspera, pinnata, extremo segmento latiori, pene rhomboideo, obtuse serrato, in superioribus pene tantum tridentato. Caulis fere nudus, vix semipedalis, unico terminatus capitulo. Flos purpureus, non radiatus. Specimen ita malum est, ut neque negligere visum sit pulchram civem, si vere talis est; neque ausim tamen certo affirmare, aut *Scabiosam* esse aut hanc speciem.

* 3. SCABIOSA pratensis acaulos, foliis exiguis I. C. BAUHINI, WAGNER. p. 286. pro nova.

Circa *Curiam* nasci dicitur. Quid? an modo dicta? non repugnat.

4. SCABIOSA foliis longe ellipticis, acutis, ferratis, firmis & glabris.

Procul dubio, qui sequentem nominant; hanc etiam intelligunt, diversam tamen suis notis, neque respondentem ulli veterum descriptioni.

In pascuis vallis *Erguel*, & alibi in subalpinis abunde.

Habitus

Habitus & flos prioris speciei, sed totus glaber. Folia Persicae simillima, oblonge elliptica, utrinque acuminata, continuo serrata, firma, & solidiora. Flores plurimi, uti tota planta brachiata est, ex coeruleo purpurei, sed minores vix radiati, Succisae similiores. Involucrum hirsutum, quinque-dentatum. Corona feminis quinque radiorum nigrorum. Illud longe ex ovato in mucronem educitur.

4. SCABIOSA foliis ovato-lanceolatis, per oram ferratis & subhirsutis, caule hispido.

Scabiosa latifolia rubro flore CLUS. Pann. p. 535. cum icone, I. B. III. I. p. 9. RAJ. p. 378. Syll. exter. p. 228. H. OX. III. p. 45.

Scabiosa latifolia Pannonica rubro flore, seu III. CLUS. Hist. p. 1.

Scabiosa rubra Austriaca LOB. ic. p. 583. ex CLUS.

An *Scabiosa in sylvis, succisae similis* CAES. p. 541. Ita C. B.

Scabiosa latifolia rubra, non laciniata, secunda C. B. P. ZWING. I. R. H. &c.

Scabiosa montana rubra, non laciniata H. OX. III. p. 45.

Scabiosa Dipsaci folio VAILL. p. 241.

II. Minime differt; & CLUSIUS satis indicat exiguam diversitatem esse.

Scabiosa latifolia, purpurascens flore CLUS. Pann. p. 535. PONTED. p. 188.

Scabiosa latifolia Pannonica, purpurascens folio, seu IIII. CLUS. Hist. p. IV.

Scabiosa latifolia, purpurascens ex nigro flore I. B. III. P. I. p. 9.

Scabiosa montana non laciniata, rubra C. B. Bas. p. 80. & prima C. B. P. HERM. I. R. H. ZWING.

Scabiosa 4. Clusii RAJ. p. 379. Syll. exter. p. 228.

Scabiosa folio integro VAILL. p. 241.

III. *Scabiosa maxima dumetorum, folio non laciniato* I. B. III. P. I. p. 10. RAJ. p. 379.

Abunde in Helvetia, ad pedem M. Jurae; in sylvis v. g. supra Rieggisberg, versus Muri, prope Bernam: in ipso Muteto M. C. B. & ego reperi.

Caulis ut in vulgari, maculatus, altior, a cubito ad quatuor pedes, habitu eodem, asperiori tamen magis, & ramosus idem, & multiflorus. Folia caulem lata basi quasi amplectuntur, ima longo & lato petiolo, superiora lata, ex ovatis lanceolata, ora & nervis subtus hirsutis, ambitu rariter serrato. Flos purpureus, exiguus, non radiatus; & nervus folii saepe ejusdem coloris. Placenta papposa, corona feminis ex paucis radiis facta. Involucrum hirsutum, ovale.

Scabiosae nova species, folio Bardanae, a cl. GRONOVIO ad I. GESNERUM missa, videtur hujus ipsius plantae varietas esse.

S U C C I S A

SUCCISAE Sp. VAILL.

SCABIOSAE Sp. T. & LINN. n. 61.

Cum Aterocephalo convenit squamis inter flores, placenta non papposa, & corolla (nostrarum certe succisarum) quinque radiorum. Differt floribus quadrifidis, feminis involucri in brevissimum limbum producto. Irregularitas flosculorum modica: extimum tamen segmentum longius, intimum brevissimum est.

1. SUCCISA foliis ad terram ovatis, ad caulem oblongis, parum dentatis.

Jacea nigra, vel morsus diaboli BRUNF. II. p. 54.

Succisa FUCHS. p. 715.

Morsus diaboli RUELL. p. 453. TRAG. p. 264. ex FUCHSIO, GESN. Coll. p. 90 b. LOB. Ic. p. 546. ex DOD. TAB. p. 164.

Morsus diaboli vulgo dictus GESN. Hort. p. 268.

Succisa, s. morsus diaboli MATTH. 623. bene, CAM. Epit. p. 397. DOD. p. 124. THAL. I. B. II. P. I. p. 11. RAJ. p. 380.

Scabiosa folio lapathi &c. CAES. L. XIII. c. 59.

Πικνοκομον COLUMN. Phytob. p. 35.

Succisa glabra C. B. P. Bas. p. 80.

Scabiosa pratensis nostras, succisa radice H. OX. III. p. 45.

Scabiosa folio integro glabro, flore coeruleo PONTED. p. 187.

Morsus diaboli & succisa BLAKW. T. 142.

Succisa officinarum VAILL. p. 237.

Scabiosa corollulis quadrifidis, caule simplici, ramis approximatis, foliis lanceolato-ovatis LINN. Cliff. p. 30. ROYEN. p. 188.

b. *Flore albo* TRAG. p. 245. CAM. &c.

γ *Hirsuta*.

Morsus diaboli, hirsuta, rarior GESN. Hort. l. c.

Succisa hirsuta C. B. Bas. p. 80. ZANICH. p. 253. ic. 29.

Scabiosa

Scabiosa folio integro hirsuto T. aut. de Par. p. 141. I. R. H. PONT. l. c. VAILL.

b. *Flore albo* LOES. MAPP.

♂ *Foliis incis.*

Succisa coerulea foliis incis. LOES. p. 263. VAILL.

Succisa angustifolia palustris TRIUMPHETTI observ. p. 76. cum icone.

Minime rara in pratis udis, sylvis umbrosis, &c.

Radix fasciculus est fibrarum, & difficulter obsequitur, unde nomen. Foliorum ad terram rosula, ovalium, plerumque non ferratorum, pilis rariusculis & longis: ad caulem, longa sunt, & gracilia. Caulis parum foliosus, plerumque non ramosus, uno vel pluribus capitulis terminatus. Longos ramos singula terminant capitula, convexiora quam Scabiosis, pene cylindrica, floribus lateralibus non longioribus. Calyx universalis pariter brevis. Flos totus coeruleus: squamae breves, triangulae, inermes, modice inter flosculos eminent. Corolla seminis fulcata, quadrangula, quatuor aut quinque nigris ciliis terminatur. Semen villosa cute, ex ovato in gracile acumen educitur.

Radix sudores movet, (c. HOFMAN. &c.) vulneraria est, ad gargarismata in anginis, etiam venereis, (s. PAULI) ad cataplasmata in discutiendis tumoribus usurpatur, laudata olim ex vi alexipharmaca, etiam ad pestem, (MAYERNE apud LOWTHORP. II. p. 645.) nunc neglecta, neque laudibus respondit vis venenis obposita BUCHWALDIO p. 180.

2. SUCCISA foliis pinnatis, pinnis ferratis, capitulis hispidis, congestis.

Scabiosa alpina maxima LOB. Ic. p. 537. PONTED. p. 189. *montis Jurae & Salevae* LOB. adv. p. 233.

Centaureum norhum Dalech. LUGD. p. 1290. 1291. utcumque.

Scabiosa alpina centauroides AICHST. Aest. Ord. 9. T. 8. f. 1. bene.

Scabiosa alpina foliis Centaurii majoris C. B. P. H. OX. III. p. 46. T. 13. f. 10. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 146.

Scabiosa Centauroides PR. ALPIN. Exot. p. 204. PLUKN. VOLC.

Scabiosa montana maxima RAJ. p. 374. Syll. ext. p. 228.

Succisa alpina perennis, amplissimo Valerianae sylvestris folio VAILL. Memoir. p. 237.

Scabiosa corollulis quadrifidis, foliis pinnatis, pinnis lanceolatis, ferratis LINN. Cliff. p. 30. ROYEN. p. 188.

Integra dumeta efficit in adscensu M. Thuri, quando primum per rupes ad pascua adscenditur per convallem. Ibi etiam, ante me, RAJUS legit.

Caulis & habitus Ebuli simillimus, fistulosus, cubitalis, ramosus. Folia imae elliptica, serrata, ad caulem pinnata, nervo lato foliaceo, in pinnae continuato, paribus pinnarum ad sex & septem circumferratis, ellipticis, inpare extrema simili. Capitula congesta & pene umbellata, pene sphaerica, depressiora. Squamae magnae, hirtae, triangulares. Flores ochroleuci. Immaturam legi: videor tamen observasse, perinde ciliarem stellulam quinque radiorum semen coronare. Flosculi sex- & septemfidi MAGNOLII etiam paradoxo videntur.

D I P S A C U S.

TOURNEF. T. 265. VAILL. p. 234. T. 1. f. 2. 5. 6. 7. 8. LINN. n. 60. MALPIGH. ic. 209.

Cum Succisa convenit squamis cava basi ovaria fuscipientibus, flore quadrifido: differt squamis, quae inter florem sunt eminentibus, spinosis. Corona involucro continua, brevis & quadrata; semini vero longior, flosculo nascenti circumposita, quadrata, plumosa, non radiata.

Non valde repugnaverim, si quis Succisam conjunxerit Dipsaco.

1. DIPSACUS capitulis hemisphaericis, nudis.

Herba caule cubitali, foliis spinosis, capitulis flore scabiosae CORD. Sylv. p. 221 b.

Tertium Cardui fullonum genus TRAG. p. 848.

Dipsaco similis herba, carduo exiguo GESN. Tab. Coll. p. 74.

Dipsacus sylvestris minor, parvis echinis GESN. Hort. p. 257.

Virga pastoris MATTH. p. 663. CAM. Epit. p. 433. LOB. Ic. II. p. 18. ZWING. p. 641. BLAKW. T. 124.

Dipsacus tertius DOD. p. 735.

Virga pastoris vulgaris I. B. III. p. 1. p. 75.

Dipsacus sylvestris capitulo minore, vel Virga pastoris minor C. B. Bas. p. 104. H. OX. III. p. 168. MUR. p. 665. &c.

Dipsacus

Dipsacus minor, f. *Virga pastoris* RAJ. p. 382.

Succisa hirsuta Lapathi folio VAILL. Memoir. p. 238. sed facies, & squamae inter flores demonstrant *Dipsacum* esse.

Dipsacus capitulis florum subglobosis LINN. Cliff. p. 30. ROYEN. p. 188.

Ad sepes, v. g. cundo ad *Sandrein*, Basileae inter *Steinenthor* & *Eschemerthor*: ad *Birsam* &c. Genevae.

Caulis spinis brevibus asper, sepedalis, fragilis. Folia mollia, perampla, ex ovatis acuminata, varie ferrata, nervo spinoso, duobus minoribus foliis, subrotundis, ad basin appositis. Ramos frequentia terminant capitula convexa, hemisphaerica. Foliola omnia aequalia, neque sub basi longiora, in origine lata, cava, arista firma, spinosa, ferrata: omnia eminent. Involucrum quadrangulare, terminatum ora sericea, quadrata, supra quam alia quadrata, major corolla est, sericea, flosculum suscipiens, sessilis, perforata, mucroni insidens feminis. Per maturitatem explanatur eadem, & instar operculi semen protegit, donec delabatur ultimo. Semen ovato quadrangulare. Flores albi. Stamina atro-purpurea.

2. *DIPSACUS* capitulis ovalibus, calycis foliis fulcatis, dentatis, aristis glumarum rectis.

Karten-Distel BRUNF. II. p. 70. planta arida.

Carduus Fullonum EIU.S.D. III. p. 32. DORST. p. 67.

Dipsacus purpureus FUCHS. p. 225. bene.

Carduus fullonum erraticus TRAG. p. 848.

Dipsacus minor GESN. Tab. Coll. p. 74.

Dipsacus sylvestris CORD. Hist. I. c. 59. cum icone sativi ex TRAGO, GESN. Hort. p. 257. DOD. p. 735. THAL. VAILL. p. 236. BLAKW. T. 50.

Labrum veneris alterum MATTH. p. 662. CAM. Epit. p. 432. cum charactere.

Labrum veneris LOB. II. p. 18.

Dipsacus sponte nascens CAES. L. 13. c. 27.

Dipsacus sylvestris, f. *labrum veneris* I. B. III. P. I. p. 74. RAJ. p. 382.

Dipsacus sylvestris, aut *virga pastoris major* C. B. Bas. p. 104. P. H. ox. III. p. 168. T. aut. de Par. p. 266. I. R. H. PONT. p. 178. ZANICH. p. 87. ic. 163.

Dipsacus capitulis florum conicis LINN. Cliff. p. 29. ROYEN. p. 188.

Abunde locis incultis.

Caulis trium & quatuor pedum, spinis brevibus asper. Folia basibus latis obversa, scaphas faciunt, quae aquam continent, ora caeterum in imis ferrata varie, in supremis integra, nervo subtus spinoso. Superiora folia scaphas nullas habent, cum nimis angusta sint & plana. Sub capitulis longa folia, sursum curva, spinosa. Longa ista gentisque maxima, cylindrica, obtuso fine, placenta praelonga. Flosculi innumerabiles, in quincuncem dispositi. Squamae longe eminent inter flores, qui coerulei sunt: abeunt in aristas, ad latera ciliatas, rectas, in aculeum terminatas. Semen ex ovato longe mucronatum. Involucrum quadrangulare, fuscum, pariter succisae primae, continuum corollae quadrangulare, deciduae. A sativo foliis differt non confluentibus, aculeis rectis, mollioribus &c. a laciniato, falcatis radiis, qui huic rectiores sunt, latiores, minus ferrati.

Aqua, quae in cavitate continetur, ad maculas faciei eximendas laudatur, ab ipso olim CAESALPINO; ad oculorum leves morbos & lippitudines a BOERHAAVIO. In antidoto ad morsum canis rabidi reperias in A. HAFNIENSIBUS II. obs. 110.

GYMNOMONOSPERMAE FLORE SEMINI INSIDENTE.

CLASSIS II.

STAMINIBUS QUINQUE COALITIS.

SYNGENESIA LINNAEI p. 232. Confer. VAILLANT. 1718. p. 181 seqq. JUNG. Phytogr. c. 20. BOERHAAVE p. 80.

Huic vastissimae & naturali classi communis nota est, „ ex pariete floris monopetali, aliqua parte tubulosi, limbo quinquefido (GREW. Anat. veg. c. 5. MALPIGH. ic. 154. F. G. H. 181. 182.) semini insidentis, nascuntur quinque filamenta, longas gestantia antheras, quae in unum tubum connascuntur cylindricum, (va-

ginam vocat GREWIUS) circumpositum Tubae unicae, quae ex summo femine ascendit, & plerumque supra tubum staminum emergit, ensis vocata GREWIO l. c. Ita in androgynis; huic enim classi passim feminae flores sunt, aliquando etiam steriles, quorum ovaria abortiunt, neque tamen stamina propria conceduntur: uti mares etiam reperiuntur, quibus stamina sunt, & abortivum ovarium. Horum autem flosculorum plurimi, ut in priori classe, ad unam placentam conascuntur, & uno communi calyce continentur.

I. FLOSCULIS OMNIBUS TUBULOSIS.
EX FLOSCULIS CONPOSITAE JUNG. c. 19. 20.
FLORE FLOSCULOSO I. R. H.

His commune est, ut summus limbus flosculi figuram clausam efficiat, cujus sectio circulus est, quum in altera classe in planum expandantur.

TRIBUS I.

CAPITATAE BOERH. p. 135.
CINAROCEPHALAE VAILL. Mem. 1718. p. 181.

PONTEDERA & LINNAEUS in omnia alia abierunt, naturae obliti. A sexu certe plantas hasce disponere vetat communis lactescentia tribus planipetalae, vetat difficultas observationis in immaturis, Elichrysa, Petasites, & quot non alia genera? quibus alias meri androgyni sunt flosculi, alias misti feminis. VAILLANTIUM ergo sequi visum est, cujus & Observationes & Pinax praestant. Capitatae adeo, communem notam habent, ut flosculorum tubus sit quam longissimus, campanula pariter longa, (VAILL. T. I. 6. 8.) uno plerumque dente profundius a reliquis separato. Ex eadem ratione calycis squamae multis ordinibus sibi succedunt, quorum extimi & imi breviores, superiores semper & longiores & interiores sequuntur. Unde fit, ut capituli diameter, quae a petiolo incipit, plerumque sit transversa longior. Eadem tamen increscit in basi per maturitatem, ut ventricosus calyx inferne tumescat. Tuba etiam fere semper breviter inciditur, quae sequentibus Tribubus in antennas finditur longiores. Quod si hae notae a sequente tribu Disciflorarum non satis hanc separant, in ipsa, ni fallor, rei natura causa potius est, quam in botanico.

ORDO I.

I. FLORIBUS OMNIBUS ANDROGYNIS.
I. PLACENTA ALVEOLATA ABSQUE PILIS.

O N O P O R D U M.

VAILL. p. 193. f. 37. LINN. n. 629.

Calyx squamis rectis, aculeatis: imae tamen reflectuntur. Omnes lanugo quaedam obnubit. Placenta quadrangularibus foveis (VAILL. f. 39.) in favi similitudinem exsculpta, semina recipit ovato-quadrangula, (VAILL. f. 50.) pappo coronata.

1. ONOPORDON foliis tomentosis, obiter laciniatis, caule alato, brachiato.

Weiss Frauen-Distel BRUNF. III. p. 104.

Spina alba FUCHS. p. 57. TRAG. p. 858.

Onopordon Athenaei GESN. Hort. add. ad p. 269.

Acanthium MATTH. p. 671. (icon plantae junioris) CAM. Epit. p. 441. DOD. p. 721. absque tomento, ZWING. p. 650.

Acanthium, spina alba sylvestris Fuchsi, an Onopordon Athenaei anguillariae LOB. II. p. 1. ex DODONAEIO.

Acanthium vulgare flore purpureo TAB. p. 686. ZANICH. p. 4. ic. 161. (nimis strictus habitus.)

Carduus sylvestris CAES. p. 526.

Spina alba sylvestris Fuchsi I. B. III. p. 1. p. 54.

Spina alba tomentosa latifolia sylvestris C. B. P. Bas. p. 103. LOES. p. 261. ic. 81.

Acanthium vulgare RAJ. p. 313.

Acanthium tomentosum, capite & semine majoribus, crispantibus caulium alis BARR. ic. 502. an etiam ic. 501?

Carduus

Carduus alatus, tomentosus, acanthi folio, vulgaris T. aut. de Par. p. 14. I. R. H. MAGN. Char. p. 131. PONTED. p. 125. &c.

Onopordon vulgare flore purpureo VAILL. p. 123.

Onopordum foliis decurrentibus, margine spinosis LINN. Cliff. p. 393. ROYEN. p. 134.

Icones WEINM. T. 307b. T. 308a.

β *Flore albo* TAB. p. 685. C. B. I. R. H. DILL. 10HR. MATF.

An Illyricus vere diversus? non ausim definire. In *Valesia* certe angustiori folio & lanuginosissimo reperitur: Albo flore in M. *Schin* prope *Rätzuns* SCHEUCHZER. Vulgatio ad vias in Helvetia planiori, v. g. *Morati*, *Aventici*, *Paterniaci* &c.

Caulis altissimi, sepediales & ultra, brachiati, continuis alis foliaceis dentatis percurfi. Tomento caulis cum foliis obducitur modo raro, modo densissimo, ut modo vireat tota planta, modo alba sit. Folia sessilia, ex alis caulis enata, pene ex ovalibus lanceolata, varie laciniata, in origine angustiora, ante finem latissima, dentibus in spinas rectas & valentes exeuntibus. Ramos terminant magna capita, spinosissima, violaceis floribus, pappo rufo. Squamae calycis acuto aculeo terminatae, imae deorsum reflectuntur, supernae eriguntur. Semen ovato - quadrangulum, transversim rugosum, griseum, maculatum.

Efficaciam succi ad cancrum, olim a BORELLO laudatam (Cent. II. obs. 51.) novis experimentis in vero labiorum cancro fidelem reperit CL. ELLERS in elegantissimis observationibus, quae in Nosodochio Berolinensi natae sunt.

ORDO II.

I. FLORIBUS OMNIBUS ANDROGYNIS.

II. PLACENTA PILIS OBSITA.

I. CALYCIS GLUMIS SIMPLICIBUS.

L A P P A.

TOURNEF. T. 259. VAILL. n. 196.

ARCTIUM LINN. n. 627.

Ex sphaerico capitulo & squamis calycis apice aduncis, ad obvia quaeque adhaerentibus, facile dignoscitur.

1. LAPP A capitulis & foliorum facie inferiori tomentosis.

Personata, sive Lappa major altera MATTH. p. 1155.

Arctium montanum, & Lappa minor Galeni LOB. ic. p. 587. ex *Salerna* M. adv. p. 257.

Bardana capitulis tomentosis I. BAUHIN. in paralip. ad F. Boll.

Personata altera cum capitulis villosis I. B. III. p. 571. ZWING. p. 937.

Lappa minor montana, capitulis tomentosis, s. capitulis Dioscoridis C. B. H. OX. III. p. 147. I. R. H.

VAILL. Mem. p. 197.

✓ *Bardana major altera* RAJ. p. 332.

Icon MERIANAE LXIII.

Haec in Helvetia lecta est *Biennae* &c. Gottingae frequentior.

Folia amplissima, etiam cubitalia, cordata, sed obtusa, obiter serrata, subtus tomentosa, inprimis juniora. Caulis brachiatus, cubitalis, in vertice umbellifer. Capitula congesta, juglandis magnitudine, obnupta tomento albo, brevi pappo in placenta, sed conferto. Flosculi regulares, violacei. Semina incurva, quinque lineis eminentibus inscripta, inter eas vero reticulata.

2. LAPP A capitulis glabris majoribus.

Lappa major capitulo glabro maximo RAJ. Syn. III. p. 196. VAILL. bot. p. 114.

II. Inter veteres, etsi difficillima est distributio, mallem tamen ad hanc, quam ad priorem, referre eas, quae sequuntur.

Personata, s. Lappa major MATTH. p. 1145.

Personata CAM. Epit. p. 887. cum caractere.

Personata, Lappa major, Bardana LOB. p. 588.

Bardana, s. Lappa major I. B. III. p. 570.

Lappa major, s. Arcium Dioscoridis C. B. Bas. p. 58. P. H. OX. III. p. 146. T. aut. de Par. p. 207.

I. R. H. VAILL. p. 197. &c.

✓ *Bardana major* RAJ. p. 332.

β *Flore albo* I. R. H. RUPP. BUXB. LOES.

Ex Helvetia retuli, ubi, ni fallor, haec vulgatio est.

Capitula aequae magna, aut majora, sed penitus viridia, & glabra. Folia pariter subtus

of Ray page 36
555

subtus albicant & brevi tomento obducuntur. Semina pene similia, sed evidentius maculata.

3. LAPPa capitulis glabris minimis.

Lappa vulgaris capitulo minore VAILL. Mem. p. 197.

Lappa major, Arcium Dioscoridis RAJ. Synopf. III. p. 197.

Bernae vulgaris.

Folia glabra, subtus albida; prioris; capitula pariter glabra, sed minora, vix avellanae vulgaris magnitudine, in planta aequae alta.

Pleraque veterum synonyma non possunt inter diversas species facile distribui. Siquidem satis diversae sunt; propiores tamen sunt mediae n. 2. LINNAEUS omnes conjungit, dicitque *Arctium* CLIFF. p. 391. ROYEN. p. 144.

Radices cinerae sapore, edules sunt, ad venerem movendam aptae LOBEL. Adv. p. 253. caulesque dulces, blandi, & validi tamen nutrimenti. Folia amara. Blande aperit & resolvit radix, absque stimulo, ut in acutis adhiberi possit absque metu: urinam movet & sudorem, expellit exanthemata, variolas: in Pleuritide & difficillima alioquin Peripneumonia laudata, (BOERH. MANARD. L. XIX. epist. 5.) in asthma-te &c. Cum cerevisia decocta arthritidem superavit, urina lactea expulsa FOREST. Decoctum in malignis febribus familiare est in calidiori Gallia, GARIDELLO teste, & a CHOMELIO laudatur p. 241. & ab Empirica illa BOERHAAVIO dicta Haarlemi magno cum successu adhibitum est: tum in *Prisanis Regiis* purgantibus, quibus in ipsa venerea Lue Galli utuntur, & laudat S. PAULI. Aquam destillatam ad tres uncias, soporis inducendi causa, in Pleuritide dabat PREVOTIUS. Semina amarissima, urinam validius pellunt, in emulsione, vel pulvere sumta. Emulsio ad nephritidem commendatur, aut ipsum semen drachmae pondere. Folia extus admota ad Cephalaeam, (WELSCH. mictom. p. 63.) ad tumores dissipandos, (CHOMEL.) & arthritidem laudantur ETTMULL.

C A R D U U S.

VAILLANT. p. 195.

CARDUI Spec. TOURNEF. & LINN. n. 630.

Characterem peculiarem facit pappus in semine simplex, qui Cirsisio plumosus est; & aculeus glumae calycinae rectus, qui Lappae in hamum inflectitur.

I. CARDUUS foliorum laciniis complicatis & spinosis, capitulo spinoso nutante.

Onopordon I. TAB. p. 687. & II. IBID.

Carduus arvensis major, purpureo flore, qui flore nondum nato moschum olebat GESN. Coll. p. 66.

Carduus sylvestris Dodonaei, capite grandi THAL. p. 34.

Onopyxos tertius Guilandini LUGD. p. 1472. puto huc pertinere.

Acanthium sylvestre (flore albo) AICHST. Aestiv. Ord. XI. T. 7. f. 2. bene.

Carduus nutans I.B. III. p. 56. cum bona icone, RAJ. p. 308. I. R. H. RUPP. ZANICH. p. 50. ic. 162.

Onopordon PARK. p. 681.

Onopyxos amplo capite purpureo, angustifolius BARREL. ic. 1116. omnino nostrum refert, distinguunt tamen VAILL.

Carduus alatus major, flore rubro moschato, capite nutante H. OX. III. p. 153.

Carduus moschatus flore amplo, capite deflexo PLUKN. p. 83. cum malis synonymis, VAILL. p. 195.

Icon bona MERIANAE. n. C.

Carduus foliis sinuatis decurrentibus, margine spinosis, floribus solitariis nutantibus LINN. Cliff. p. 393. ROYEN. p. 132.

II. *Cirsium majus, singulari capitulo magno* C. B. quoad synonyma, non vero planta, H. OX. III. p. 150.

Cirsium tertium DOD. purg. 452. Pempt. p. 737. ob capitulum nutans & spinas validissimas.

III. *Carduus spinosissimus, latifolius, sphaerocephalus vulgaris* C. B. quantum video, hic idem fuit.

β *Flore albo* AICHST. T. I. R. H. TIT. II. MAPP.

Nihil frequentius in agris & ad vias. Albo flore SCHEUCHZ. in Rhaetia legit.

Caulis ramosus, cubitalis, alis spinosis, interruptis & brevibus obductus, & tomento araneofo. Folia firma, nitentia, profunde laciniata, nervo albo, mucrone & dentibus in spicam rectam & acutam exeuntibus, laciniis angulosis & complicatis. Capitula ramos nudos terminant singularia, magna, pendula. Spina calycina dura, flava.

flava. Squamae primae reflexae, intimae rectae, & demum subrubellae. Pappus placentae latus. Semina nitida, ex ovato acuminata, utrinque compressa, basi umbilicata, pappo multo & lato. Flosculi campanula praelonga, carnea, vagina subviolacea, tuba clavata apice purpureo. Odor moschi a transeuntibus facile percipitur.

2. CARDUUS foliis ex margine ciliatis, subtus tomentosis, capitulis sessilibus, congestis, mollioribus.

Carduus aspinus communis GESN. Coll. p. 66.

Carduus sylvestris tertius DOD. p. 740.

Carduus spinosissimus vulgaris, *Polyacantha Theophrasti* LOB. ic. II. p. 21.

Carduus sylvestris alter CAES. p. 526. videtur.

Carduus caule crispo I. B. III. p. I. p. 59. bene, T. aut. de Par. p. 65. I. R. H. PONT. p. 125.

Carduus spinosissimus angustifolius vulgaris C. B. Bas. p. 103. LOES. p. 43. ic. 5. bene, HOFM. RUPP. MAGN. Char. p. 135.

Carduus polyacanthos PARK. RAJ. p. 309. capitulis pluribus nutantibus, ramosior H. O. X. III. p. 153. Icones WEINM. T. 315. d. T. 316. a. T. 317. c.

Carduus foliis sinuatis decurrentibus, margine spinosis, floribus confertis terminatricibus LINN. Cliff. p. 393. ROYEN. p. 133.

β *Flore albo* I. B. SCHEUCHZ. It. II. p. 131. PONT. VAILL. SIBB. & C. WEINM. T. 315. c. T. 317. b.

III. Huc, ex fide horti sicci, pertinet:

Carduus palustris C. B. Prodr. p. 156. Bas. p. 102. PARK. SIBB. SUTH. & C.

Satis frequens locis ruderosis & ad sepes. Albo flore SCHEUCHZERUS in Rhaetia reperit inter *Tieffen Casten & Fürstenau*.

Caulis fragilis, tripedalis, ramosus, erectus. Alae longae, sed parum latae, crispae, spinosae. Folia sature virent, subtus tomentosa, laciniata, mollia. Flores in summo caule congesti, ex brevissimis petiolis, exigui. Calyx cylindricus, rara lana obnuptus, aculeis acutis, sed debilibus, glumis imis deorsum reflexis, supernis rectis. Flos purpureus, pappus splendens, vagina cyanea.

3. CARDUUS foliis laciniatis, subtus tomentosis, ex margine spinosis, capitulis sessilibus, congestis, aculeatis.

Carduus acanthoides I. B. III. p. 56. T. aut. de Par. p. 56. I. R. H.

Carduus polyacanthos capitulis longioribus & tenuioribus, foliis albicantibus MORIS. III. p. 153.

Carduus polyacanthos secundus RAJ. p. 309.

Carduus spinosissimus capitulis minoribus RAJ. Syn. III. p. 194. PONTED. p. 123.

I. B. Ad ripas fluviorum & in salicetis: locum vero non addidit.

A priori omnino differt. Alae majores & magis spinosae, tomentosae. Folia validiori carne, profundius laciniata, pene primae speciei, subtus tamen tomentosa, laciniis angulosis, complicatis, in spinas, non in cilia terminatis. Flores congesti, sessiles, multis flavis spinis misti, quae ad calyces pertinent. Albent isti, & squamae imae non reflectuntur, aculei etiam validiores sunt, totus flos minor & longior, carneo colore. Pappus longissimus.

4. CARDUUS foliis rigidis, molliter spinosis, scapo longo, paucifloro. It. Helvet. n. XXIX. & T. XVIII.

α *Cirsium capitulis singularibus parvis* C. B. Bas. p. 101. P. ex fide horti sicci, non autem synonyma.

β *Carduus*, dictus *Cirsium*, folio laciniato, nigrius I. B. III. p. 43. RAJ. p. 305. Syll. ext. p. 85.

Cirsium angustifolium C. B. Prodr. p. 155. Bas. p. 102. P. ex fide horti sicci, RAJ. Syll. ext. p. 99. I. R. H. *Germanicum* PARK. p. 962.

An *Chamaeleon alpinus sonchi spinoso lucido folio, radice nigra, alato caule* BOCC. Mus. di Piant. p. 148. T. 29. & 105? Prior icon non recedit, altera nimis ferox videtur.

Carduus Cirsioides nitido glauco folio, capitulo singulari VAILL. p. 199. ex BOCC.

Cirsium majus, singulari capitulo magno MUR. p. 527. huc videtur referendum.

b. *Flore albo*.

Ex Valesia I. G.

Ubique in pratis montanis & subalpinis Helvetiae. Statim supra *Dornach*; in sylvis eundo ad *Grandvi*, in *Dolaz*, *Thuri*, ad pedes *Nessi* & c. Utramque etiam varietatem ex Germania habeo ab ILL. Socero TEICHMEYERO, circa Jenam lectam.

Caulis rectus, cubitalis, inferius alis spinosis sive foliorum radicibus obductus, superne longe nudus, parum ramosus vel simplex, semper lanuginosus. Folia firma, nitida, glabra, longa, margine ciliato, vel integro, vel dentato, vel laciniato, laciniis majoribus in spinulas exeuntibus. Flos unicus in singulo ramo, junior erigitur,

erigitur, maturus nutat. Capitulum magnum, squamae calycis simplices, triangulares, rectae, imae vero deviae, omnino innocuae. Flosculi suaverubentes, pappo splendente. Semina ex ovato oblique acuminata, grisea, nitida.

γ CARDUUS.

Etsi multa similia habeat, non tamen certus sum, eundem esse. Reperi inter *Unter-Neunen* & *Ober-Neunen* in pascuis lapidosis.

Pleraque similia: Sed caulis ab imo ad summa ramosus, rami foliosi, breves; folia pene semipinnata; caeterum similia, capitula duplo majora.

5. CARDUUS inermis, foliis glabris, imis ovatis, superioribus ad basin pinnatis.

Serratula MATTH. p. 945. CAM. Epit. p. 682. DOD. p. 42. LOB. p. 534. I. B. III. p. 23. C. B. Bas. p. 68. RAJ. 331. IC. REG.

Serratula alias *Terzolla* I. B. apud GESN. Epist. p. 118.

Serratula Matthioli CLUS. Pann. p. 547. Hist. p. VIII. ex DOD.

Serratula tinctoria I. TAB. p. 156. foliis omnibus integris.

Serratula tinctoria II. EIUSD. p. 175. foliis inferioribus integris, superioribus incisis.

Serratula tinctoria III. EIUSD. ib. foliis omnibus incisis.

Ceretta seu *Serretta* CAES. L. 13. c. 53.

Centauroides, aut *Centaurium majus sylvestre Germanicum* THAL. p. 26. cum quatuor varietatibus.

Serratula tinctoris AICHST. Aestiv. Ord. XI. T. 4. f. 2.

Serratula vulgaris flore purpureo PARK. p. 474. & *flore rubro* EIUSD. p. 475. pro diversa.

Serratula vulgaris foliis laciniatis H. OX. III. p. 133. &

Serratula, *vulgaris facie, foliis integris* EIUSD. ib.

Jacea nemorensis, quae *Serratula vulgo* T. aut. de Par. p. 105. I. R. H. MAGN. Char. p. 134.

PONT. p. 135. ZANICH. p. 143. IC. 24.

Rhaponticoides nemorosa, *serratula dicta* VAILL. p. 227.

Serratula foliis pinnatifidis, lacinia terminatrice maxima LINN. Cliff. p. 391. ROYEN. p. 143.

β *Flore albo* THAL. PARK. ROYEN. p. 120. MERR. HERM. I. R. H. VAILL. MAPP.

In paludosis pratis & dumetis, v. g. versus *Seelhofen*: circa *Mathod*.

Caulis rectissimus, gracilis, tripedalis, in summitate demum ramosus. Folia firma, levissima, ora argute ferrata, ima aut integra, ovata, dentata; aut semipinnata, pinnis lanceolatis, dentatis, ad caulem pinnae sub majori segmento accessorias habent aliquot parium. Umbella caulem terminat. Capitula longa, cylindrica. Calycis squamae dense compactae, graciles, ora lanigera. Flosculi pauci, purpurascens, regulares. Pappus in semine splendens, cum aureo nitore & fusco. Videntur autem pauci foecundi esse, plerique vero quos minoribus video feminibus esse, abortire, etsi omnes sint androgyni.

Ad colorem flavum expetitur, & perinde uti aliae plantae tinctoriae, vulneraria est, in lapsu ab alto, ad hernias commendata. Sed rarissime usu venit. LOBEL. Adv. p. 231. &c.

Hanc, & proxime priorem ad DILLENII SERRATULAS pertinere non ignoro, quas ex papposo semine, & calycis squamis adpressis, cuspidatis, & uniformibus flosculis constituit, Hort. Elib. p. 352. Sed dum notas a *Carduo* distinguentes manifestiores invenio, hic relinquere visum est. Sunt enim in ventricoso calyce sui gradus, & in spinarum ferocitate.

6. CARDUUS mollis, foliis imis laciniatis, superioribus integris, squamis calycis reflexis. It. Helvet. n. XXXV. T. XVIII.

Cirsium majus, caule alato, polycephalon, capitulis majoribus, personatae aemulis SHERARD. apud RAJUM in syll. exter. p. 399. RAJ. III. p. 127.

Passim in Jura & Alpibus. SHERARDUS prope Genevam reperit, ego in sylvis circa *Creux du Vent* & supra *Orvins*; tum circa *Valefiae* thermas, & in valle *Ursaria* ad fepes, & in dumetis proxime pagum *Grindelwald*. GAGNEBIN sur le mont *Damain*, aux *Convers*, a *Pertuis* & au cul des prez.

Caulis erectus, altissimus, sepedalis, fulcatus, alis spinosis percursus, fragilis. Folia ima pedalia, pinnata, pinnis paulatim majoribus, extrema maxima, triangularibus omnibus, semibilobis, obscure ciliatis, & ferratis: Superna ex ovatis elliptica, tantum dentata sunt; omnia vero debilia, sature nigra, subtus tomentosa. Flores in summis ramis congesti, sessiles, seni, septeni, exigui. Squamae calycis angustae, mucrone reflexo, falcato. Flos purpureus. Semina stricta, sulcata, incurva, grisea.

C I R S I -

Tab. XIX. Pag. 678.

*Carduus mollis, Lappae capitulū
foliis imis Acanthi superioribus
integris.*

C. J. Rollinus Med. C. del.

Schöpf C. F. Frileich, Älter Acad. Gött. Sculptor

Cirsium alpinum spinosissimum
floribus albis congestis

C I R S I U M.

CIRSIUM VAILL. p. 200. & ERIOCEPHALOS VAILL. p. 203.
CARDUI Sp. & CIRSI Spec. T.

Differt a Carduo feminis pappo plumoso. Eriocephalum a tomento calycis distinguit VAILLANT. Sed in omni Cirso invenies, etsi parcius, tomentum; neque spinarum durities potest genus distinguere.

* 1. CIRSIUM alpinum polycephalon, flore minore, purpurascens, caule aculeis obsito I. R. H.

SCHEUCHZER. supra thermas *Fabarias* & *Valantiam*.

An idem speciei 4? an alia, mihi ignota.

* 2. CIRSIUM Polypodii folio, flore sulfureo, polycephalon SHERARD. apud RAJ. syll. exter. p. 398.

Erisithales LUGD. p. 1094.

Carduus pratensis foliis tenuibus, laciniatis C. B.

Carduus pratensis, acanthi foliis lanceolatis PARK. p. 957.

Cirsium fibrosum, foliis angustioribus viridibus, floribus albicantibus H. ox. III. p. 150.

Carduo-Cirsium alpinum, polypodii instar profunde laciniatum, & aliquando dentis leonis laciniis, flore luteo, polycephalon PLUKN. p. 83. RAJ. III. p. 197.

Carduus mollis laciniato folio TIT. It.

Cirsium acanthoides montanum, flore flavescente I. R. H. TILL. PONT. p. 130. BOERH. VAILL. p. 202.

SHERARD. in adscensu ad summum M. Dolaz.

An idem sequenti? non videtur, cum illud PLUKNETIUS seorsim habeat, neque ulla mentio fiat spinarum.

3. CIRSIUM alpinum spinosissimum, floribus ochroleucis, inter flavescentia folia congestis. IT. HELVET. n. 66. T. XX.

Gross Eberwurtz ARET. p. 234 b.

Carlina polycephalos, alba foliis superioribus candidis C. B. P.

Carlina polycephalos alba RAJ. p. 309. * I. R. H. MAGN. Hort. TILL. SCHEUCHZ. It. II. p. 131.

Cirsium acanthoides, coma florum flavescente, montis Carthusiani PLUKN. apud VAILL. p. 203.

Carduus alpinus spinosissimus, polycephalos, foliis in summitate albicantibus, & albo flore TIT. It.

Cnicus alpinus humile, spinosum, flore pallente PONT. Epist. ad SHERARD. p. VI.

Radix crassa, lignea, non obsequens. Folia ad terram plurima, Carlinae facie, semipinnata, pinnis angulosis, spinosis, incis, spinis ferocibus: Superiora amplexicaulia. Caulis non ramosus, pedalis, & humilior, totus foliis absconditus. In summitate folia alia, latiora, teneriora, albida, nidum faciunt pro floribus. Congesti hi & sessiles, squamis calycis latis, fuscis, spinis modice duris. Flosculi cum vagina ochroleuci.

Quid est *Acanthium montanum* ex *Fura* M. LUGD. p. 1446? caulibus cavis, capitulis multis inter folia sessilibus, tota planta valde lanuginosa.

4. CIRSIUM inerme, floribus inter flavescentia folia congestis.

Carduus pratensis TRAG. p. 860. 861. cum capitulis nudis, *Tragi* GESN. Hort. p. 251 b. LOB. II. p. 11. cum bona icone, I. B. III. p. 1. p. 42.

Carduus pratensis latifolius C. B. Bal. p. 102. PARK. RAJ. p. 305. &c.

Cirsium fibrosum foliis latioribus, divisis, viridibus, floribus albicantibus H. ox. III. p. 150.

Cnicus pratensis, acanthi folio, flore flavescente T. aut. de Par. p. 259. I. R. H. PONT. diss. p. 142. RUPP. &c.

Cirsium acanthoides pratense, flore ochroleuco VAILL. p. 203.

Icones WEINMANNI T. 465 b. c.

Cnicus caule erecto, foliis inferioribus laciniatis, superioribus integris ROYEN. p. 136.

β *Flore purpureo* T. VAILL. RUPP. BUXB. MAPP.

Ubique in pratis humidis.

Caulis fragilis, ab uno pede ad sex usque erigitur, non brachiatus, quasi nudus. Folia ima amplissima, pedalia, pinnata: superiora late amplexicaulia, ex ovatis acuminata, ex margine continuis mollibus spinis ciliata. Flores congesti in summis ramis, inter folia capitulis multo majora, convergentia, albida; adulta vero libere nutant. Squamae calycis molliter spinosae, graciles, aliquo tomento obnuptae. Capitulum longum, & flosculi ochroleuci, vagina fusca. Semina ex ovatis conpressa, linea hinc magis inde minus eminente, alba.

Tener

Tener est & edulis.

5. **CIRSIUM** foliis semipinnatis, spinosis, capitulis oblongis, mitioribus.

a Varietas glabra in segetibus.

Carduus in avena proveniens TRAG. p. 856. breviter, absque icone, c. B. P. Bas. p. 102. &c.

Carduus arvensis GESN. Coll. p. 66. TAB. p. 700. bona icon, SCHWENKF.

Ceanothos Theophrasti COLUMN. p. 45. ic. p. 46. bene, sed pappum pingit simplicem.

Carduus avenarius, seu moschatus PARK. p. 958.

Carduus spinosissimus segetibus frequens H. OX. III. p. 156. RAJ. III. p. 199.

Carduus elatior, Ceanothi aemulus, ex atro virore in totum splendens PLUKN. p. 84. RAJ. III. p. 198.

II. *Flore albo* C. B. SUTHERL. SIBB. T. VAILL. &c.

β An iste *Carduus sylvestris alter* DOD. p. 739. capite minori & minus spinoso, cui male additur icon *Carlinae sylvestris*?

γ Varietas foliis subtus tomentosis, in fossis & ad vias.

Carduus repens vinearum C. B. Prodr. p. 156.

Carduus vinearum repens, folio Sonchi C. B. Bas. p. 102. P.

Carduus serpens levicaulis I. B. III. p. 59.

Carduus vulgatissimus viarum RAJ. p. 310. H. OX. III. p. 156.

Cirsium arvense Sonchi folio, radice repente, flore purpurascens T. aut. de Par. p. 189. I. R. H. PONTED. Diss. p. 133. VAILL. p. 202.

Carduus radice repente, foliis lanceolatis, dentatis, margine aculeato LINN. Lap. n. 293. ROYEN. p. 133.

II. *Caule tuberoso* I. R. H. VAILL. MAPP. p. 36.

Vulgatissimus prior, neque altera varietas rara. Caulis plerumque erectus, bipedalis & ultra, ramosus. Folia firma, semipinnata, laciniis triangularibus, semibilobis, angulosis, & complicatis, dentibus in spinas rigidas exeuntibus: Superiora vero pene integra sunt, dentata. Capitulum longum, calyces squamis densis, angustis, inermibus, saepe violaceis. Flosculi lacte purpurascunt. Pappus longissimus. Semen pene prioris, sed minus, subfuscum.

6. **CIRSIUM** foliis spinosis, hirsutis, semipinnatis, pinnis semibilobis, capite rigente, tomentoso, sphaerico.

Carduus Ericephalos DOD. purg. p. 445. optime, pempt. p. 723. CLUS. Pann. p. 666. Hist. p. CLIII.

Carduus tomentosus, corona fratrum herbariorum LOB. II. p. 9. eadem icon.

Spina alba CAES. L. 13. c. 40. Ita C. B. P. Sed capita dicit mollissima.

Carduus alius admodum procerus THAL. p. 34.

Jacea lutea Clusii LUGD. p. 1474. icon, non vero descriptio.

Ericephalos DOD. LUGD. p. 1488. descriptio, non vero icon.

Et *Onopordon* p. 1472.

Carduus capite tomentoso I. B. III. p. 57.

Carduus capite rotundo tomentoso C. B. H. OX. III. p. 155. T. aut. de Par. p. 324. I. R. H. PONTED. p. 121.

Carduus tomentosus, corona fratris dictus PARK. RAJ. p. 311. PLUKN. &c.

Ericephalos capite rotundo maximo VAILL. p. 204.

Icon WEINM. T. 31.

Carduus foliis sinuatis decurrentibus, denticulis & superficie spinosis, calycibus lanigeris ROYEN. p. 133.

β *Flore albo* I. R. H. TILL. RUPP. PONT. WEINM. T. 310b.

γ Capite minus tomentoso RUPP. BUXBAUM.

II. Non videtur differre, nisi aetate, cum sit icon senioris plantae. Id olim I. B. & nuper ERNDL. monuit *It. Topliz.* E. N. C. Vol. 3. App.

Tomentosus carduus anglicus LOB. Adv. p. 370.

Carduus tomentosus LOB. ic. II. p. 10. MUNT. *anglicus* PARK.

Carduus tomentosus capitulo majore H. OX. III. p. 155.

Ericephalos capite oblongo, maximo, flore albo VAILL. p. 204.

In montanis non rarus, v. g. circa lacum *Furatensem minimum*, in M. *Meirivaux*, circa *Creux du Vent*. SCHEUCHZER. inter S. *Mauriz* & al. *ponte*. Vulgo nasci in montibus circa *Ferriere* GAGN.

Caulis virili altitudine erigitur, firmus, ramosus. Folia amplissima, pedalia & ultra, hirsuta, pulposa, subtus tomentosa, semipinnata, pinnis longis bilobatis, utriusque lobi nervo in durissimam spinam terminato, extrema lanceola longissima. Capitula congesta ramos terminant. Capitulum sphaericum, maximum, squamis acutis, erectis, bombycino villo obnuptis, in flavum aculeum terminatis. Flosculus

lus incurvus, longissimus, purpureus, vagina pallente, semine albo, conpresso, pene ovali, oblique truncato.

Capita edulia sunt, uti Cinaræ; idque tribui Carduorum commune est, quorum plerumque caules & placentae mites, farinosi, & boni nutrimenti sunt.

7. CIRSIIUM foliis spinosis, hirsutis, pinnatis, pinnis semibilobis, capitibus tomentosis, turbinatis, pungentibus.

Carduus lanceolatus TAB. p. 699. HOFM. &c.

Carduus lanceatus latifolius C.B. Bas. p. 104. H. OX. III. p. 153. T. aut. de Par. p. 64. I. R. H. &c.

Carduus lanceolatus f. sylvestris Dodonaei I. B. III. p. 58. (Cur dicit, capitula pene innocua esse?)

Carduus lanceatus MERR. RAJ. p. 310.

Carduus lanceolatus latifolius PONTED. p. 124. &c.

Eriocephalus vulgaris capite turbinato, flore purpureo VAILL. p. 205.

Carduus foliis sinuatis, decurrentibus, denticulis & superficie spinosis LINN. Cliff. p. 392. ROYEN. p. 132.

II. *Carduus sylvestris primus* DOD. p. 739. non optime.

Onopyxos Dodonaei LUGD. p. 1471. PARK.

β *Flore roseo* PONTED.

γ *Flore vario* EIUSD.

δ *Flore albo* HERM. I. R. H. VAILL. RUPP. &c.

Vulgatissimus ad vias.

Caulis brachiatus, bipedalis, totus alis foliaceis obductus. Folia prioris, sature viridia, succulenta, semipinnata, pinnis angulosis, bilobis, in spinas duras exeuntibus. Capitula in summo caule sessilia, congesta, pene conica. Squamarum extantes apices aristati, tomento obnupti conspicuo, innumerabiles, squamae intima debiles sunt & purpureae. Semen leniter incurvum, ab altero latere linea divisum, ex spadiceo varium. Flosculi purpurei, pappus longus. A priori exiguitate omnium partium, & maxime capituli, hujusque conica figura differt: caetera similis.

8. CIRSIIUM caule pene nudo, alis crispis obducto, capitulis mitibus, in vertice congestis.

Carduus palustris GESN. Coll. p. 66b. RAJ. p. 309. cum bona descriptione.

Polyacanthos Theophrasti LUGD. p. 1473. omnino.

Carduus polycephalos angustifolius C. B. Prodr. p. 156.

Carduus pratensis polycephalos C. B. Bas. p. 102. P. MUR. p. 578. omnino.

Carduus polycephalos PARK. p. 981.

Carduus spinosissimus, angustifolius, pratensis LÖES. p. 35.

Carduus elatior pratorum uliginosorum IUNGERMANN.

Carduus spinosissimus, erectus, angustifolius, palustris H. OX. III. p. 153.

Cirsium palustre, polycephalon, vulgare T. aut. de Par. p. 259. VAILL. p. 201.

Cirsium pratense, polycephalon, vulgare I. R. H. RUPP. &c.

Cirsium foliis linearibus dentatis, spinosissimis, caule crispo, spinoso, ramoso, floribus erectis ROYEN. p. 134.

II. *Carduus lanceatus angustifolius* C. B. Prodr. p. 155. Bas. p. 104. ex fide horti sicci, PARK. H. OX. III. p. 153. FLUKN. Amalth. p. 51.

Abunde in pratis udis, & in sylvis.

Caulis ab uno ad sex pedes erigitur, & ultra, totus obductus alis, quae foliorum sunt initia, spinosis, sub floribus non ramosus, nisi in summitate; longe nudus, & gracilis. Folia exigua, angusta, pauca, sature viridia, subtus parce tomentosa, semipinnata, pinnis bilobis, lobis in spinas flavas exeuntibus, extrema lanceolata, longissima. In summo caule capitula congesta, quasi spicata, minima, per maturitatem discedunt a se invicem, & sparsa fiunt. Calycis squamae triangulares, fuscae, aculeis modice rigidis, aliquo tomento obnubuntur. Flosculi purpurei, vagina alba. Semina alba, ex ovatis obliqua, quasi unguiculata.

9. CIRSIIUM inerme, glabrum, foliis ciliatis, dentatis. T. XVIII.

An *Cirsium pratense* CLUS. Pann. p. 655.

Flore rubro BRULM. Bresl. 1726. M. April.

Cirsium Pannonicum I. pratense CLUS. Hist. p. CXLVIII. Multo similis est Cardui n. 4. Sed diserte in notis ad C. B. lego, „plumosum *Cirsium Clusiano* pappum esse.

An *Cirsium Pannonicum I. Clusio, folio non laciniato* I. B. III. p. 46.

An *Cirsium angustifolium non laciniatum* C. B. P.

Cirsium alpinum, foliis minus profunde laciniatis, creberrimis spinis oblongis RAJ. p. 307. Videtur.

An *Carduocirsium maximum*, *profunde laciniatum*, in foliorum ambitu spinis mollibus hirtum
FLUKN. p. 83. T. 154. f. 2. nimis duriter & angulose, H. OX. III. p. 150.

In pratis montanis *les mosses*; inter *Aquilegiam* & *Chateaux d'Oex*. GAGNEB. *aux Convers.*

Caulis fistulosus, fragilis, tripedalis, pene nudus. Folia pauca, mollia, incisa, dentibus magnis, triangulis; utrinque glabra, margine rariter ciliato, ima ovato-lanceolata, tantum dentata; superiora profundius incisa, pene semipinnata. Flores longe nudos ramos terminant, magni, calyce penitus inermi, squamis fuscis, & triangularibus. A *Carduo* 4. differt fere mollitie, & plumis pappi, caeterum persimile.

10. *CIRSIUM elatius*, polycephalon, foliis imis integris, superioribus latis, *profunde laciniatis*. SHERARD, apud RAJ. Syll. p. 398. RAJ. III. p. 197.

An *Carduo-Cirsium*, dictum *montis piniferi*, repens, foliis imis integris, subtus incanis, superioribus dissectis, capitulis singularibus, geminis tergeminis HOFM. VOLCAM. p. 85?

An *Cirsium alpinum*, foliis inferioribus rotundioribus & divisis, superioribus in acutos & profundos dentes excavatis PONTED. Tab. p. 132.?

An *Cirsium alpinum* foliis ad costam integris, per ambitum in amplas lacinias sectis, flore albido, *asphodeli radice* EIUSD. Diff. p. 133.?

SHERARD. ad rivulum a Jura decurrentem, non longe Geneva.

„ Folia in caule *Lycopi* magis dissecti figuram & divisiones utcunque aemulantur.

Suspicio esse eandem priori.

11. *CIRSIUM* caule floris longitudine.

Chamaeleon exiguus TRAG. p. 852. bene.

Carlina minor CLUS. Pann. p. 667. *purpureo flore* EIUSD. p. CLVI. cum icone.

Carduus acaulos septentrionalium, *Chamaeleon albus Cordi*, *Chamaeleon exiguus Tragi* LOB. II. p. 5. ex CLUS.

Chamaeleon exiguus Tragi LUGD. I. B. III. p. 62.

Chamaeleon septentrionalium exiguus COLUMN. p. 19. obiter.

Carlina acaulos minor, *purpureo flore* C. B. RAJ. p. 310. MUR. p. 657.

Carlina montana minor, *acaulos* BARREL. ic. 493.

Carduus humillimus septentrionalium, *flore purpurorubente* H. OX. III. p. 156.

Cirsium acaulos flore purpureo T. aut. de Par. p. 189. I. R. H. PONTED. p. 129. VAILL. p. 201.

β *Flore albo* MOR. VAILL.

γ *Flore dilute rubente* GAGNEBIN.

δ *Foliis pictis* WEINM. T. 319b.

In acclivibus, lapidosis, & alibi in agris editis non rarum, v. g. juxta viam quae ducit per M. *Hauenstein* versus *Balsal*. Circa *Almedingen*, sedem generosi & amicitissimi FRANCISCI LUDOVICI STEIGERI, in agris ficcis.

Folia ad terram in circulum disposita, petiolata, semipinnata, pinnis bilobatis & trilobatis, ferratis, in validas spinas exeuntibus. Caulis unus vel plures, vix uncialis, uniflorus, neque tamen aphyllus. Capitulum maximum, longum, squamis triangularibus, fuscis, mitissimis. Flosculi purpurei: pappus ad biuncem longus. Semen leniter incurvum, fere uti Sp. 7.

12. *CIRSIUM* foliis semipinnatis, pinnis semibilobis, capitibus inermibus singularibus.

α Varietas foliis latioribus modice dentatis.

Nardus montana Monspeliensium CLUS. Pann. p. 660.

Cirsio V. congener, *Carduus bulbosus Monspeliensium* EIUSD. Hist. p. CL. cum icone LOBELIANA.

Carduus bulbosus Monspeliensium LOB. adv. p. 371. ic. II. p. 18. LUGD. PARK. an sit *Leucantha Dioscor.* LOB. advers. p. 370.

Carduus bulbosus Monspeliensium, sive *Acanthus sylvestris* quibusdam, foliis laciniatis I. B. III. p. 43.

Carduus pratensis, *asphodeli radice*, *latifolius* C. B. RAJ. p. 305. Syll. ext. p. 86.

Cirsium latioribus foliis viridibus, *laciniatis*, *radicibus asphodeli* H. OX. III. p. 151.

Cirsium pratense, *asphodeli radice*, *latifolium* HERM. I. R. H. VAILL. p. 201. RUPP. BVXB. &c.

β Foliis profunde incisis, *Cardui lanceolati* similitudine.

Iacea aculeata seu tuberosa TAB. p. 154.

Acanthus sylvestris alter LUGD. p. 1444.

Carduus pratensis asphodeli radice, foliis tenuiter & profunde incisis C. B. Bas. p. 102. P. RAJ. Syll. ext. p. 86. &c.

Cirsium asphodeli radice, foliis viridioribus, profunde & tenuiter divisis H. OX. III. p. 151.

Cirsium pratense asphodeli radice, foliis tenuiter incisis I. R. H. VAILL. p. 201. pro diverso.

C. B.

Cirsium montanum foliis longis
serratis subtus incanis.

Cirsium Alpinum boni Henrici
folio.

c. B. varietatem posteriorem *Michelfeldae*: SCHEUCHZER. ad alpium radices.

Radix ex medio quasi trunco teretes albasque fibras demittit. Caulis erectus, ramosus, bicubitalis, non alatus. Folia petiolata, semipinnata, pinnis angulosis, multilobis, dentibus in spinas breves terminatis; ora ciliari, subtus tomentosa & alba. Capitula magna in ramis longe nudis, lata, squamis triangularibus, fuscis, inermibus.

* 13. CIRSIIUM. . . .

Cirsium maximum, incano folio, bulbosa radice CLUS. Pann. p. 660. Hist. p. CXLIX. absque icone.

Cirsium maximum, foliis carnosiss, bulbosa radice, forte *Lutetianum* I. B. III. p. 1. p. 44. RAJ. p. 306. H. OX. III. p. 150. SCHEUCHZ. It. VII. p. 511. VAILL. p. 201.

Cirsium maximum asphodeli radice C. B. P. I. R. H.

SCHEUCHZERUS in udis pratis montanis *Valesiae*.

Caulis bicubitalis & ultra, pollicis crassitie, striatus, tomento obsitus. Folia ex ovatis utrinque acuminata, viridia, succiplena, in ambitu mollibus spinis hirta. Capita majora, quam Sp. 14., purpurea. Radix crassis & oblongis fibris, *Asphodeli* bulbos referentibus. Ita CLUSIUS & C. B. Addit SCHEUCHZERUS, folia cauli appressa, subtus lanuginosa esse, capitula in summitate plura.

* 14. CIRSIIUM. . . .

Cirsium III. f. montanum II. CLUS. Pann. p. 660. Hist. p. CXLIX. brevissime.

Acanthium peregrinum TAB. p. 686.

Cirsium majus singularibus capitulis LUGD. p. 584.

Cirsium tomentosum radice bulbosa, quibusdam *Leucacantha Anguillariae* I. B. III. p. 44. MOR. III. p. 151. SCHEUCHZ. It. VII. p. 501.

Cirsium montanum maximum RAJ. p. 305.

SCHEUCHZERUS *Seduni* ad vias.

Radices plures, teretes, naporum similes, albae. Folia dodrantalia & cubito longiora, superne tota albicant, incisa, dentibus decussatis, ut in *Eriocephalis*; ciliis f. spinis innocuis, undique ex ora exeuntibus. Caulis erectus, ramosus, tomento obsitus. Flores singuli ex singulis pediculis, nutantes; calyce miti, flosculis purpureis. Ita I. B.: mihi enim praeter folia nihil ad manus est.

15. CIRSIIUM foliis longissime lanceolatis, ferratis, subtus tomentosis. T. XXI.

Cirsium Britannicum CLUS. Pann. p. 657.

Cirsium Anglicum II. EIU. Hist. p. CXLVIII. cum icone non optima.

✓ *Cirsium Britannicum Clusii repens* I. B. III. p. 46. RAJ. 306. Syn. III. p. 193.

✓ *Cirsium singulari capitulo squamato, vel incanum alterum* C. B. P. ex CLUSIO, I. R. H. SCHEUCHZ. It. IV. p. 332.

Cirsium Britannicum repens, foliis majoribus, subtus incanis H. OX. III. p. 149.

Cirsium Helenii folio, capitulo magno VAILL. p. 200.

An idem *Carduus calyce inermi, foliis lanceolatis, margine ciliatis* LINN. Lap. n. 292? non omnino convenit.

An *Carduus caule fere unifloro, calyce inermi, acuto, foliis lanceolatis, ciliatis, integerrimis, & laciniatis* LINN. Hort. p. 392. ROYEN. p. 134? Ita synonyma jubent.

In fossis vallis *Ursariae* copiose. Ibidem & in *Rhaetia* SCHEUCHZERUS.

Caulis erectus, firmus, bicubitalis, profunde sulcatus, tomentosus, dum junior. Folia frequentia, absque alis, longissima, elliptica, in medio latiora, lentissime lanceolata, nigra, glabra, subtus tomentosa & incana; margine argute ferrato, spinulis ex ferrarum dentibus minimis, mollissimis. Capitula singularia nudos caules terminant, crassa, lata; squamis triangularibus, fuscis. Flosculi purpurei. Nihil in tota planta spinarum.

16. CIRSIIUM foliis triangularibus, lunate dentatis, subtus tomentosis, capitulis inermibus, in spicam congestis. Icon exstat T. XXII.

An *Carduus mollis, Lapathi folio* CLUS. Pann. p. 663. p. 664. I. B. III. p. 46. C. B. P. RAJ. p. 307. *. Syll. exter. p. 85. BOCCONE observ. p. 112.

Carduus mollior II. CLUS. Hist. p. CLI.

Carduus montanus foliis Helenii, non spinosus CAM. Hort. p. 35. ex nota manu C. BAUHINI scripta.

Carduus mollis, Helenii folio, Camerarii PARK. p. 991.

Cirsium polyanthemum, molliori hastato folio H. OX. III. p. 148.

Carduo-Cirsium Britannici floribus plurimis, in summo caule adgestis FLUKN. T. 145. f. 3. utcunque.

566

557

Cirsium alpinum boni Henrici folio I. R. H. PONT. p. 131.

Carduus mollis Lapathi foliis TIT. It.

Ad rupes proxime infra *Teufelsbrück* ad dextram, abunde; &, ni fallor, in *Gottbarde* M. SCHEUCHZER. in jugis *Aversanis* & *Praegallicis*.

Radix lignosa, evulsu difficilis. Folia copiosissima, petiolata, etiam ad caulem, quod in hoc genere rarius est; pene cordata, longe acuminata, carnosae; ex atro virentia, glabra; inferne albissima, uti *Populi* folia, margine ita ferrato, ut intervalla dentium lunata sint. Caulis lignosus, pedalis & cubitalis, spica densa florum terminatus. Capitula parva, longa; squamis in toto genere brevissimis, triangularibus, tomento albicantibus. Flosculi purpurei.

Quae haecenus recensui, omnia vera sunt *Cirsia*, plumulas in femine & pappum habent in placenta: quod etiam de *Cirsio humili montano*; *Cynoglossi folio*, *polyanthemo* RAJ. Syn. III. verum est, ut adeo ferratulam LINNAEANAM *Lapon.* n. 291. & ab hac & a nostris diversam esse oporteat.

ORDO III.

I. FLORIBUS OMNIBUS ANDROGYNIS,

II. PLACENTA PILIS OBSITA,

II. CALYCIS GLUMIS SEMIPINNATIS.

S I L Y B U M.

VAILL. p. 219.

CARDUI Spec. T. & LINNAEI.

Calycis squamae ex lateribus emittunt utrinque spinas, molles, ipsae vero in fortissimos terminantur aculeos: imae repandae extant. Pappus & in placenta & in corona feminis plurimus. Semen crassum, ex ovali compresso incurvum, umbilicatum, apice incisum.

I. SILYBUM nervis foliorum albis.

Feebdistel BRUNF. II. p. 71.

Carduus albus BRUNF. III. p. 41. venis non expressis.

Chamaeleon albus NEUEN. apud BRUNF. II. p. 243.

Marianus carduus CORD. Diosc. L. III. c. 14.

Carduus Mariae vulgo dictus GESN. Hort. p. 251. b.

Spinae albae species Fuchsi GESN. Coll. p. 108 b.

Spina alba hortensis FUCHS. p. 56. cum venis.

Carduus Mariae TRAG. p. 850. bene, RAJ. p. 312. ZWING. p. 648. BLAKW. T. 79.

Sardus lacteus MATTH. p. 676. foliis incisiss, CAM. Epit. p. 445.

Carduus leucographus DOD. p. 721. 722.

Silybum, *Carduus Mariae*, & *lacteus*, *Leucographis Plinii* LOB. ic. II. p. 7. eadem icon.

Aliud Cardui sylvestris genus in ruderibus CAES. L. 13. c. 37.

Carduus Marianus f. lacteus TAB. p. 699.

Carduus Marianus, f. lacteis maculis notatus I. B. III. p. 52. MAGNOL. Char. p. 170.

Carduus albis maculis notatus, vulgaris I. B. F. Basil. p. 103. H. OX. III. p. 155. T. aut. de Par.

p. 323. I. R. H. PONT. p. 124.

Silybum albis maculis notatum, flore purpureo VAILL. p. 219. ic. 31.

Icon MERIANAE CXVI.

Carduus squamis calycinis, margine & apice spinosis LINN. Cliff. p. 393. ROYEN. p. 133.

β *Flore albo* VAILL. &c.

Circa hortos, & inter fimeta in suburbanis passim reperitur.

Folia amplissima, margine undulato, plicato, varie ferrato, acute spinoso; lucide virentia, nervis albis distincta, elegante habitu. Caulis ramosus, erectus, ad sex pedes altus, alatus foliorum spinosis originibus, superne longe sub flore nudus. Flos quisque suum ramum terminat, magnus, speciosus: capitulum spinis horridum. Flosculi carnei, vagina violacea, pappus ochroleucus.

Semina in medicina adhibentur, amara, farinosa, ad emulsiones in morbis pectoris laudata, etiam certioribus experimentis, (BRESLAV. 1718. p. 149. 1063.) quibus constat, dolores punctorios & coagulatum sanguinem earum usu sublato fuisse. In fluore albo laudant alii BUCHWALD.

A T R A C T Y L I S.

LINN. p. 217.

CARTHAMI Sp. LINN. n. 632.

CNICI Sp. T.

Calyx fit ex degenerantibus paulatim plantae foliis. Prima ad basin non differunt; sequentia etiam semipinnata sunt, pinnis & mucrone spinosis, rugosa adhuc & viridia: intima minime pinnata, in simplicem fiunt glumam, apice acuto purpureo terminatam. Basin calycis lana obnubit. Semina in ambitu absque pappo, interiora vero pappo lato terminantur. VAILL. f. 43.

I. *TRACTYLIS* succo sanguineo, flore luteo.

Atractylis mitior RUELL. p. 548.

Phonos, atractylis GESN. ind. p. 88.

Atractylis sylvestris EIUSD. Coll. p. 616. Videtur.

Atractylis MATTH. p. 810. 811. male, CAM. Epit. p. 561. bene, cum caractere, DOD. p. 736. LOB. ic. II. p. 13. eadem, ZWING. p. 648. RAJ. Syll. ext. p. 74. Hist. p. 304. BLAKW. T. 468.

Atractylis Matthioli TAB. p. 689. male.

Carthamum sylvestre CAES. L. 13. c. 44. omnino, ob succum sanguineum.

Cnicus sylvestris prior, Atractylis Dalech. LUGD. p. 1450. & denuo 1468. & 1469.

Atractylis Theophrasti & Dioscoridis, sanguineo succo COLUMN. p. 19. ic. p. 23. optime.

Atractylis flore luteo I. B. III. p. 83.

Atractylis lutea C. B. P. VAILL. p. 217.

Carduus luteus, erectus, reticulatus, ramulis fusum referentibus H. OX. III. p. 160.

Cnicus, Atractylis lutea dicta HERM. Hort. p. 164. T. aut. de Par. p. 190. I. R. H. PONT. p. 141. MAGN. Char. p. 131. RUPP. &c.

Carthamus foliis amplexicaulibus, acuminate dentatis LINN. Cliff. p. 394. ROYEN. p. 136.

In calidiori Helvetia, v. g. in *Valesia*, in agro *Aventico*, prope pagum *Treicovagnes*, circa *Thuri*, *Genevam* &c. I. B.

Ima folia semipinnata, pinnis argute dentatis, in spinas exeuntibus, cito exarescunt. Ad caulem similiter firma sunt, nervis eminentibus reticulata, non ita profunde semipinnata, amplexicaulia, pene cordata. Caulis rectus, firmus, cubitalis. Ramos flores singuli terminant, magni: pappus flosculorum ex albo purpureus, flosculus luteus. Calyx & summa planta viscida sunt, resinoso odore; & defracta quaelibet pars plantae sanguineum succum plorat. Semen turbinato quadrangulum, ad pappi basin latum, resectum.

Amara est, balsamica videtur, viribus Hyperici & Cardui benedicti; sed in officina vix reperitur.

C A R L I N A.

TOURNEF. T. 285. VAILL. p. 219.

LINN. n. 246.

Perinde uti priori, folia extima calycis nihil a foliis semipinnatis plantae reliquae diversa sunt; proxima paulum degenerant, fiuntque in spinas ramosas; intima denique laminae sunt simplices, aridae, cartilagineae, acuminatae, sed splendentes, & expansae in formam radiorum. Semina cylindrica, villosa involucrio tecta, pappo majori, deciduo, in origine crasso, sed ramoso, multifido, ramulis plumosis; tum altera corolla pappi simplicis, brevis, non decidui, exteriori, distincta squamis erectis, ligulatis. Deinde diameter transversa capitulis longior est, ut faciem floris radiati imitetur.

I. *CARLINA* caule ramoso, floribus umbellatis.

Icon BRUNF. II. p. 69.

Dipsacus minor EIUSD. III. p. 33.

Atractylis media GESN. Hort. p. 249 b.

Atractylis mitior FUCHS. p. 121.

Atractylis f. Carthamus sylvestris TRAG. p. 839.

Carduus vulgaris MATTH. p. 669. commode, CAM. Epit. p. 439.

Carlina sylvestris vulgaris CLUS. p. CLVI. T. aut. de Par. p. 66. I. R. H. PONT. p. 168. VAILL. Memoir. p. 220.

Carlina sylvestris DOD. p. 728. RAJ. p. 288. MAGN. Char. p. 143.

Icon Cardui sylv. II. DOD. p. 739. huc pertinet.

Rrrr 3

Sequa-

- Sequanorum Cirsium luteum*, *Carlina* fil. *Dodonaei*, *Atractylis mitior Fuchsi* LOB. Ic. II. p. 14.
 nomen certe, de icone enim dubito. &
Carduus vulgarissimus viarum, *Onopyxos Guilandini* LOB. II. p. 20. quod ad iconem.
Heracantha TAB. p. 697. commode, AICHST. Aestiv. Ord. XI. T. 8. f. 3.
Carlina sylvestris quibusdam, aliis *atractylis* I. B. III. p. 81. &c.
Cnicus sylvestris spinosior C. B. Bas. p. 102.
Carduus xeranthemos vulgaris annuus H. OX. III. p. 162.
Scolymus sylvestris ZWING. p. 645.
Carlina caule multifloro corymboso LINN. Cliff. p. 395. ROYEN. p. 135.
 II. *Carlina sylvestris spinosior, polycephalos* C. B. Hofm.
 Nihil admodum differre videtur *Carlina sylvestris incana, cornucopioides, Senensis* BOCCONE
 Mus. di Piant. p. 169. T. 125.
Carlina sylvestris quibusdam, aliis *Atractylis polycephalos* SCHEUCHZ. It. VI. p. 454.
 b. Varietas monstrosa fasciato caule.
Carduus monstrosus, figura cornucopiae IMPERAT. L. LXXVIII. c. I. I. B. III. p. 56.
 III. Humilior THAL. p. 6.

Vulgaris in arvis & collibus sterilibus, apricis.

Caulis erectus, ramosus, purpureus, a duabus unciis ad cubitum erigitur. Folia amplexicaulia, robusta, nervis reticulata, tomento obnupta, dentata, dente quolibet duas fere flavas & rigidas spinas educeute. Flores ramos terminant umbellae specie, fescuncem lati. Laminae intimae calycis radiati flavescent. Flosculi pallentes, ad denticulos purpureus, vagina spadicea. Semen columnae simile, villosum, pappo ochroleuco, ramoso, plumoso.

2. CARLINA caule unifloro. LINN. Cliff. p. 395. ROYEN. p. 135.

a Varietas caule brevissimo, frequentior.

Eberwurtz BRUNF. II. p. 47.

Carduus Paris EIUSD. III. p. 35. absque flore.

Chamaeleon niger CORD. Diosc. III. c. XI.

Silybus GESN. Coll. p. 107. vulgo *Carlina* descr. M. fract. p. 63.

Carlina EIUSD. Coll. p. 66. RUELL. p. 482.

Chamaeleontis genus GESN. Coll. p. 67 b.

Cardopatum vulgo dictum, caule carens EIUSD. Hort. p. 251. b.

Chamaeleon albus MATTH. p. 656. & EPIT. CAM. p. 428. bene, ZWING. p. 639.

Carlina altera DOD. purg. p. 439. p. 440. optime, pempt. p. 727.

Carlina major ακαυλος CLUS. Pann. p. 667.

Chamaeleon albus Diosc. ἑξία Theophr. EIUSD. Hist. p. CLV. ex DOD.

Chamaeleon albus Dioscor. &c. LOB. II. p. 4.

Vulgaris Carlina COLUMN. p. 13.

Carlina minor vulgaris AICHST. Aest. Ord. XI. T. 8. f. 1.

Carlina acaulos magno flore C. B. Bas. p. 103. p. albo I. R. H. VAILL. p. 220.

Carduus xeranthemos flore albo ampliore, acaulis H. OX. III. p. 262.

Carlina acaulos flore luteo pallescente IC. REG. p. 59.

b. Flore purpureo I. R. H. mihi non visa. SCHEUCHZ. ad radices alpium. LUGD. p. 1453. ex *Allobrogibus*.

β Varietas caulifera, diversa procul dubio a COLUMNIANA purpurea, quam pro caulescente describit, & mera varietas, cum a C. B. & Germanis auctoribus recensetur, neque alia in Germania nascatur.

Cardopatum vulgo dictum, caulem habens GESN. Hort. p. 251. b.

Chamaeleon albus FUCHS. p. 881. LOB. Ic. II. p. 4.

Chamaeleon vulgaris TRAG. p. 851.

Chamaeleon niger alter MATTH. p. 659. CAM. Epit. p. 430. (quem nihil a priori differre monet CAMERARIUS.)

Carlina prior DOD. purg. p. 439.

Carlina f. *Leucacantha* DOD. Hist. p. 727.

Carlina elatior, Chamaeleon albus vulgaris CLUS. Hist. p. CLV.

Chamaeleon albus caule donatus LOB. Obs. p. 480.

Carlina caulescens magno flore C. B. P. Bas. p. 103. MUR. p. 706.

Carduus xeranthemos flore albo, caulescens H. OX. I. c.

Carlina caulescens ZWING. p. 639. magno flore albicante I. R. H. VAILL. p. 220.

b. Rubente flore I. R. H. SCHEUCHZERUS ad radices alpium legit.

α β Recte conjungit I. B. & RAJUS, quibus unica est.

Carlina caulifera vel acaulos I. B. III. p. 181.

Carlina humilis RAJ. p. 288.

Passim in pratis sterilibus *Juræ* & *Alpium* autumnò floret. Abunde circa lacum *Juratensem*, in valle *Simmia* &c. In *M. Saleva* I. B. in *Wasserfall* C. B. in *M. Randenburgico* MURALT. Caulifera circa *Ferrieres* vulgatiores est GAGN.

Radix lignosa, brachiata, nigra. Cespes foliorum ad terram in orbem ponitur. Glabra sunt, pinnata, pinnis angulosis, plicatis, in spinas feroces exeuntibus. Caulis plerumque vix fescuncem altus, foliosus tamen, aliquando cubitalis. Flos amplissimus, trientali diametro, quando radios explicavit, quod fit interdiu & coelo fudo; nam nocte & pluvio aëre clauditur. (GUI de la BROsse de la nat. des plant. p. 62. & C. GESNER.) Radii albi, splendidi. Flosculus ex luteo viret, dentibus purpureis. Semen majus minus hirsutum, pappo simili.

Discus carnosus floris edulis est & validum alimentum praestat. Radix acris, amara, aromatica, sudores movet penetrantissime, hinc antiquitus inter alexipharmaca numeratum. Somnum impedire HELMONTIUS.

ORDO IV.

II. FLOSCULIS IN AMBITU STERILIBUS.

Hae plantae, praeter discum verorum flosculorum majorum, extrorsum repandorum, qui semiflosculos quasi aemulantur tribus Radiatae, semine, sed abortivo, praediti, staminibus & Tuba destituti.

I. CALYCIS SQUAMIS SIMPLICIBVS.

R H A P O N T I C U M.

VAILL. p. 223.

CENTAUREAE Sp. LINN.

Placenta papposa: Squamae calycis subrotundae, neque acutae, neque spinosae, neque pinnatae, etsi ora aliquando findatur, & pene fimbriata videatur. Flosculi neutri tantum quinquefidi, veris & fertilibus non multo majores.

* I. RHAPONTICUM.

Centaurium majus Germanicum CORD. Sylv. p. 223 b. & huc icon pertinet hist. L. IV. c. 59.

Centaurium majus montanum, Lapathi vel Inulae folio GESN. Hort. p. 252.

Centaurium majus, Rhaponticum vulgo dictum FABRIC. apud GESN. in CORD. p. 235 b.

Rha DOD. ic. vet. p. 334

Aretion DALECH. in Diosc. Ruellii L. IV. c. 91.

Rha capitatum folio enulae, centaurii majoris facie LOB. adv. p. 118. ic. p. 288.

Rhapontici alia icon TAB. p. 910. ex LOBELIO.

Centaurium majus, Rha capitatum, folio Enulae, subtus hirsuto & incano I. B. III. p. 41. cum iconne, MOR. III. p. 132. RAJ. p. 331.*.

Rha capitatum helenii folio LUGD. p. 1700.

Rhaponticum folio helenii incano C. B. VAILL. p. 224. ZWING.

Centaurium majus folio Helenii incano I. R. H.

Centaurea calycibus squamosis, foliis ovato-oblongis, denticulatis, integris, petiolatis, subtus tomentosis LINN. Cliff. p. 421. ROYEN. p. 142.

II. *Rhaponticum alterum, angustiore folio* LOB. ic. p. 288. LUGD. p. 1701.

Centaurium f. Rhaponticum alterum, angustiore folio I. B. III. p. 41. RAJ. p. 331.*.

Centaurium majus alterum, capitatum, angustiore integro folio H. OX. III. p. 132.

Centaurium majus, folio Helenii angustiore I. R. H. SCHEUCHZ. It. II. p. 132.

Rhaponticum angustifolium incanum C. B. P. VAILL. p. 224. ZWING. p. 462.

C. GESNER. supra *Glaronam*. In *Galanda* M. FABRICIUS. SCHEUCHZER. n. I. in alpebus *Praegalliensibus* & *Aversanis* [nisi is Auctor de *Cirsii* nostra specie, *lapathi* folio, potius loquitur, quum capitula ad 12. congesta numeret, *Rhapontico* vero veteres auctores unicum in summo caule appingant] plantam vero n. 2. supra *Valantiam* *Sarunetum* & in *M. Grauenhoren*. I. GESNER. n. I. in descensu *Spelugae* ad pagum cognominem.

Ampla folia *Enulae*, pene cordata, subtus lanuginosa; ora ferrata, nervo crasso; petiolata. Caulis rectus, uniflorus, capite magno, purpureis flosculis, squamis imis calycis deviis. Ita LOBELIUS in prioribus operibus. Amara esse GESNERUS, & hircum olere, margine punctis rufis denticulato.

Pro II. vero iconem dat similem, angustiori tamen folio, & longe elliptico.

Infir.

Infusum vinosum ad malum hypochondriacum valde laudat CRATO *Confil.* L. VI. p. 519.

2. RHAPONTICUM caule humili, unifloro, foliis integris, tomentosis.

Arctium quorundam LUGD. p. 1307. RAJ. p. 332. obiter.

Lappa montana altera, lanuginosa C. B. P. H. OX. III. p. 147. ex LUGD.

Centaurium majus alpinum, acaulon fere, foliis verbasci lanuginosis I. R. H.

Rhaponticoides acaulon ferme, Verbasci folio, capite magno VAILL. p. 226. n. 3.

SCHEUCHZERUS in catalogo, ex Montibus altissimis Praegallienfium & Auerfannorum.

Pulchrae plantae caulis vix uncialis est. Folia pauca, petiolata, tomento crasso tota obducta; prima cordata, obtusa; posteriora ovato-lanceolata. Flos caulem terminat, amplissimus, calyce lanuginoso, molli; squamis simplicibus, longis, acutis. Pappus duriusculus, longus. Color aureus.

* CENTAURIUM alpinum luteum c. B. Prodr. p. 56.

* & Centaurium majus folio in plures lacinias diviso WAGNERUS inter Helveticas recenset p. 273. Verum non tanta huic viro fuit Botanices peritia, ut eo unico sponse novae cives admittendae videantur.

* ALIA Tussilaginis alpinae oblongis foliis similis, foliis crassis, palmum longis, inferne hirsutis, per marginem serratis; caule hirsuto, rufescente, striato, aspero; corymbo florum 10. vel 12. Centaurii majoris similitudinem; semine papposo SCHEUCHZER. It. II. p. 132. ut videtur, in iisdem montibus Praegalliae vallis.

3. RHAPONTICUM foliis squalidis, tomentosis, inferioribus ad basin semipinnatis, superioribus integris.

a. Centaurii majoris pratensis species GESN. Hort. p. 252.

Scabiosa vulgaris pratensis TRAG. p. 243. n. 4. absque icone.

Centaurii majoris species minor, foliis indivisis GESN. Coll. p. 67.

Pseudo-Rhaponticum foliis oblongis EIUSD.

Rhaponticum ignobile pratense EIUSD. p. 102.

Cyanus sylvestris angustifolius THAL. p. 30.

Jacea nigra TAB. p. 152. flore rubro AICHST. Aest. Ord. XI. T. 5. f. 1.

Jacea vulgaris capitata & squamosa I. B. III. p. 27.

Jacea nigra pratensis latifolia c. B. Bas. p. 80. MORIS. III. p. 139. T. aut. de Par. p. 20. I. R. H. VAILL. Bot. p. 107. ZANICH. p. 144. ic. 206. n. 2. non vero Anglorum.

Jacea nigra squamosa capitulo, major LOES. p. 128. etsi alia synonyma habeat.

Rhaponticum pratense, Jaceae folio & facie, flore purpureo, coronato VAILL. p. 224.

Centaurea capitulis squamosis, foliis lanceolatis, radicalibus, sinuato-dentatis, ramis angulatis LINN. Cliff. p. 421. ROYEN. p. 142.

b. Flore albo AICHST. l. c. f. 2. MUNT. I. R. H. TILL. GARID. VAILL. & c.

c. *Jacea foliis pictis* WAGN. p. 279. pro non descripta: videtur varietas esse.

β *Jacea nigra angustifolia, vel lithospermi arvensis folio* c. B. Prodr. p. 127. P. I. R. H. DILL. TILL. caule levi RUPP. aspero MAPP.

Jacea humilis, incana, pratensis, folio integro AMBR. p. 295. cum icone.

Jacea pratensis angustifolia, incana, floribus incarnatis HOFM.

Jacea pumila, supina, purpurea MAPP. p. 150. non autem synonymon c. B.

γ *Varietas acaulis* SPERL. Cat. ind. Dan. p. 466.

δ An *Jacea nigra tomentosa, laciniata* RAJ. Syn. III. p. 199. Sed videtur haec varietas esse Cyani nostri n. 3.

Ubique in pratis & arvis. Varietas β. locis macilentioribus non rara est, foliis omnibus indivisis. Varietas δ. in *Valesia* nascitur, tota denso albo tomento obsita, calycis squamis albis, splendentibus.

Folia valde variant: Ima pinnata, unico pare pinnarum, nervo sensim latefcente, medio segmento maximo, obiter dentato. Superiora, & aliquando omnia, integra, linearia, squalida omnia, hirsuta, & albida. Caulis a biunce ad cubitum, parum ramosus, flore unico ramum singulum terminante. Squamarum calycis pars eminens oram siccam habet, fuscam, lacerabilem. In placenta pappus plurimus, in feminibus vero paucissimus. Flosculi steriles, in radios dispositi, bilabiati, duabus laciniis erectis interioribus, tribus majoribus extrorsum pendulis, subinde quaternis. Flosculi feminae non penitus regulares, duobus segmentis pro Tuba discedentibus, pariter suave purpurei, vagina violacea. Semen obesum, lineis varium, ex ovato acuminatum.

4. RHA-

4. RHAPONTICUM foliis pinnatis, tomentosis, inferiorum pinnis pinnatis.

Stoebe Salmantica rubra CLUS. Hisp. p. 361. bene.

Stoebe Salmantica tertia EIUSSD. Hist. p. IX.

Aphyllanthes quartum DOD. p. 125.

Stoebe argentea Salmantica minor, Stoebe Salmantica altera Clusii LOB. ic. p. 544.

Stoebe minor TAB. p. 156. omnes ex CLUSIO.

Scabiosa squamata argentea I. B. III. p. 30.

Stoebe calyculis argenteis C. B. P. RAJ. p. 324. Syll. p. 141. &c.

Jacea non spinosa, foliis magis divisis, elatior, calyculis splendentibus H. OX. III. p. 140.

Jacea calyculis argenteis, major I. R. H. TILL.

Rhaponticum tenuifolium laciniatum, calyculis argenteis, majus VAILL. p. 224.

Centaurea calycibus squamosis, foliis radicalibus duplicato pinnatifidis, caulinis dentato-laciniatis ROYEN. p. 142.

β An vere differt *Jacea alba* TAB. p. 153.

Stoebe calyculis argenteis, minor C. B. PLUKN.

Jacea calyculis argenteis, minor I. R. H.

Rhaponticum tenuifolium, laciniatum, calyculis argenteis, minus VAILL.

HUBERUS in lapidosis prope *Bellinzonam*.

Folia pinnata, pinnis confluentibus, longis, angustis, semipinnatis, pinnulis acutis, tota tomento albo oblita. Caulis ramosus, durus, vix dodrantalis. Capitula magna, squamis ficcis, integris, ex ochroleuco splendentibus. Flosculi purpureascent.

C A L C I T R A P A.

VAILL. p. 209.

CENTAUREAE Sp. LINN. CARDUI Sp. T.

Character est in calycis squama qualibet terminata in valentem aculeum, & ex lateribus ciliata.

I. CALCITRAPA foliis laxe pinnatis, mollibus, capitulis ad latera caulis sessilibus.

Eryngium BRUNF. III. p. 59. commode.

Calcatrpa RUELL. p. 436. 587.

Eryngium alterum TRAG. p. 872.

Polyacantha CORD. Hist. I. c. 16. cum bona icone capituli GESNERIANA.

Carduus stellatus GESN. Hort. p. 282 b. DOD. p. 733. purg. p. 448. bene, RAJ. p. 317.

Carduus muricatus, vulgo Calcitrapa dictus CLUS. p. VII. ex DODON.

Carduus stellatus, sine Stellaria, & Calcitrapa LOB. II. p. 11.

Cacatreppola CAES. L. 13. c. 48.

Spinastella GESN. ad I. B. Ep. p. 103. TAB. p. 701.

Myacanthos Theophr. LUGD. p. 1474. ex CORDO.

Hippophaestum vel Hippophaës Diosc. COLUMN. p. 105.

Carduus stellatus, foliis papaveris erratici C. B. P. &c.

Jacea ramosissima, capite longis aculeis, stellatim nascentibus, armato H. OX. III. p. 144.

Cyanoides stellata spinosa, flore purpureo PONTED. p. 221. ZANICH. p. 76. ic. 152.

Calcitrapa officinarum flore purpurascente VAILL. p. 209.

Centaurea calycibus tubulato-spinosis, sessilibus, foliis linearibus, pinnatifidis LINN. Cliff. p. 423.

ROYEN. p. 140.

β Flore albo I. B. inter *Genevam & Cologne*, TAB. p. 702. cum icone, I. B. PARK. T. VAILL.

WEINM. T. 316. c. MAPP. &c.

In *Aventico* agro ubique in gramineis tenuibus, suburbanis. *Bernae aufm Falkenplaz.*

Caulis brachiatus, procumbens, pedalis & ultra. Folia mollia & subhirsuta, nervo lato, pinnis distantibus, longis, acutis, modice dentatis. Capitula ad latera ramorum sessilia, in imis glumis calycis. Aculeus princeps glumae calycinae reflexus, flavus, maximus, durissimus; laterales utrinque tres quatuorve, multo minores, debiles. Supremae spinulis lateralibus destituuntur. Semina cordis figura. Extimi flosculi neutri quadrifidi, unum circulum faciunt, quasi radiorum. Interiores pene bilabiati, omnes laete purpurei. Pappus in placenta argenteus, copiosus.

Amara est. Cortex radicis ad drachmam unam infusus habetur in Gallia pro febrifugo minime infido, [TOURNEFORT.] nostris ignoto. Seminis drachma

S S S S

una

una valde urinam movet GEOFFROI, ut etiam sanguinem pellat LOBEL. Advers. p. 372.

C Y A N U S.

VAILL. p. 234.

& IACEA p. 231.

IACEAE T. pleraeque Species,

& CYANUS T. 264.

CENTAUREAE Sp. LINNAEI.

Huic calycis squamae ex latere longe ciliatae, sed molles & inermes. Notae essentiales, quibus a Cyano differat Jacea, non invenio, & major latitudo laciniarum in flosculis neutris per gradus minuitur.

I. CYANUS pinnis foliorum pinnatis, pinnis acutis, gracilibus, dentatis.

Centaurium majus in muris GESN. Hort. p. 252.

Stœbe Salmanticae alteri similis e Gallia CLUS. Hisp. p. 362.

Stœbe Gallica CLUS. Pann. p. 546. vel *Austriaca elatior* Hist. p. IX. X.

Cyanus minimus viticulis sparsis, striatis, perpusillis, copiosis calyculis, flore purpureo, obsoleto LOB. Advers. p. 236.

Cyanus sylvestris, tenuifolius, minimus THAL. p. 30.

Jacea alba LUGD. p. 1192. non bene.

Jacea collina minor, leptophyllos SCHWENKE. p. 111.

Centaurii majoris species tenuifolia I. B. III. P. I. p. 31.

Stœbe major, calyculis non splendentibus C. B. Bas. p. 81. RAJ. Syll. p. 241. Hist. p. 324.

Jacea non spinosa, foliis magis divisis, elatior, capitulis minoribus, non splendentibus H. OX. III. p. 140.

Jacea foliis candicantibus, laciniatis, calyculis non splendentibus I. R. H. IOHR. SCHEUCHZ.

It. IV. p. 337. VAILL. p. 233. ZANICH. p. 145. ic. 8. MAPP.

Cyanus collinus foliis candicantibus, laciniatis, calyculis non splendentibus, flore purpureo PONT. B. Flore albo PONTED.

Basileae copiose ad ripam *Rheni*, qua *Huningam* descenditur. In locis ficcis & ad vias *Valesiae*.

Caules duri, ramosi, ramis etiam divisis, pedales, & altiores. Folia plurima, sicca, modo tomento incana, modo glabra, pinnata, pinnis gracilibus, pinnatis, pinnulis non raro dentatis. Capitula plurima caules & ramos terminant. Calyx longus, superne contractior, densus, squamis triangulis, margine albis durisque pilis barbato. Placenta evidentius papposa, in feminibus vero brevis pappus est. Corona flosculorum neutrorum & totus flos carneus.

2. CYANUS foliis pinnatis, pinnis obtusis, dentatis.

An *Scabiosa V.* TRAG. p. 243?

Centaurii pratensis species collina major GESN. Hort. p. 252.

Rhaponticum degener collinum EUSD. Tab. Coll. p. 102. &

Centaurii majoris species foliis divisis, in collibus p. 67.

Scabiosa major MATTH. p. 969. bene.

Scabiosa CAM. Epit. p. 710. non placet.

Jacea major LOB. Obs. p. 252. non vero icon p. 541.

Scabiosa major, flore purpureo TAB. p. 158.

Cyanus sylvestris major arvensis THAL. p. 29.

Scabiosa montana Dalech. LUGD. p. 1108. nimis angulose, & denuo ic. p. 1066.

Centaurium collinum Gesneri, flore purpureo I. B. III. p. 32. PONTED. p. 216.

Scabiosa major, squamatis capitulis C. B. Bas. p. 80. P.

Jacea major RAJ. p. 325.

Jacea nigra laciniata MORIS. III. p. 140.

Jacea vulgaris laciniata T. aut. de Par. p. 202.

Flore purpureo I. R. H. VAILL. p. 332. &c.

Centauria calycibus ciliatis subrotundis, foliis pinnatifidis LINN. Cliff. p. 422. ROYEN. p. 139.

II. *Jacea tertia* TAB. p. 158.

Jacea altera squamatis capitulis C. B.

Jacea montana, laciniata, squamata MUR. p. 717. in alpp.

β *Flore albo* THAL. I. B. in *Wasserfall*, & versus *Leurach*: I. R. H. MAPP. &c.

γ *Flore amplissimo* MERRET.

Ubique ad valla urbium, in acclivibus, sterilibus, &c. An eadem quam SCHEUCHZER ait nasci in descensu *Spelugae* versus *campum altinum*? non videtur.

Caulis

Tab. XXIII. Pag. 691.

*Jacea cum Squamis ciliis instar
pilosis.*

C.D. Zellinus, M. T. delin.

*Xeranthemum Valesiacum
flore clauso.*

Sculpsit C.F. Weyssich fclius Acad. Gott. sculptor.

Caulis durus, brachiatus, erectus, bipedalis & tripedalis. Folia alterna, firma, pene glabra, pinnata, costa lata, pinnis simplicibus, linearibus, obtusis, aliquando & ipsis semipinnatis. Nudos ramos terminant singuli flores speciosi, sphaerico & compacto capite. Squamae parte eminente triangulares, cinctae ornamento fusco, fimbriato. Corona semiflosculorum radiata, conspicua, laciniae majores quam flosculis. Pappus in semine durus, niger, & brevis, in placenta plurimus. Flosculi purpurei. Semen pene ovatum, incurvum, basi truncatum.

3. CYANUS foliis imis ad basin pinnatis, superioribus integris, ovato-lanceolatis. T. XXIII.

Jacea nigra DOD. Ic. vet. p. 136. Hist. p. 136. RAJ. p. 325. Syn. III. p. 198.

Jacea montana, humilis, hirsuto capite CLUS. Pann. p. 543. & 545.

Jacea austriaca VI. EIUUSD. Hist. p. VII. cum icone ex DOD.

Jacea nigra vulgaris LOB. p. 514. eadem, PARK.

Jacea cum squamis ciliis instar pilosis I. B. III. p. 28. T. aut. de Par. p. 473. I. R. H. MAGN. Char. p. 133. VAILL. p. 232. MAPP. p. 151. T. XXIII.

Jacea nigra laciniata C. B. P. RAJ. Syll. p. 152. Hist. p. 328. * I. R. H. VAILL. denuo p. 232. MAPP. denuo p. 150.

Jacea austriaca hirsuto capite H. OX. III. p. 139.

Cyanus cum squamis ciliis instar pilosis PONT. p. 211.

& *Cyanoides montana, squamis ciliis instar pilosis* EIUUSD. p. 220.

& *Cyanoides vulgaris, angustifolia, capitulis minoribus* p. 219. ex synonymis.

β *Flore albo* SIBB. SUTH. VAILL.

In Helvetia rara, quae Angliae familiaris est. HUBERUS inter Chiavennam & Ripam. Rhapontici 3. valde similis est, ficcis & glabris foliis, imis sub nervo pinnatis, superioribus integris; sed latiora sunt, ex ovato utrinque acuminata, modice dentata; subnigra. Deinde capitula differunt, coronata quidem & purpurea, sed squamis calycis terminatis in foliolum nigrum, semicirculare, per ambitum ciliis ornatum.

4. CYANUS flosculis radialibus latissimis, septifidis.

Lychnis agria BRUNF. III. p. 167.

Cyanus RUELL. p. 448. FUCHS. p. 428. CAES. L. 13. c. 52. I. B. III. p. 21. RAJ. p. 321.

Cyanus coeruleus GESN. Hort. p. 256. Tab. Coll. p. 72 b.

Baptifecula TRAG. p. 565.

Cyanus minor MATTH. p. 508. CAM. Epit. p. 289. cum caractere, LUGD. &c.

Cyanus flos DOD. p. 250. frumentorum EIUUSD. Coron. p. 51.

Cyanus vulgaris LOB. p. 546.

Cyanus coeruleus arvensis TAB. p. 146. THAL.

Μηκρὸν ἡρακλέα COLUMN. phytob. p. 92.

Cyanus arvensis flore coeruleo AICHST. vern. ord. 7. T. 7. f. 1.

Cyanus segetum coeruleus C. B. Bas. p. 81. C. B. P. &c.

Cyanus segetum vulgaris, minor, annuus H. OX. III. p. 134.

Cyanus segetum flore coeruleo T. aut. de Par. p. 191. I. R. H. PONT. p. 209. VAILL. p. 234. ZANICH. p. 77. ic. 289.

Centaurea calycibus ferratis, foliis linearibus infimis dentatis, superioribus integerrimis LINN. Cliff. p. 422. ROYEN. p. 139.

β *Puniceo flore* GESN. Hort. & Coll. TRAG. TAB. p. 147. &c.

γ *Albo flore* GESN. Hort. & Coll. TRAG. AICHST. &c.

Inter segetes coeruleo flore vulgo nascitur; atro purpureo flore ad vias in suburbanis reperi.

Caulis firmus, erectus, pedalis & cubitalis, ex summitate ramosus, cum foliis tenui tomento obductus. Folia ima integra, dentata, elliptica, alias semipinnata, latiora tamen, extremo segmento ampliori: ad caulem longa, gracilia, pinnis ad angulum rectum accessoriis, gracilibus, acutis: suprema denique integra, linearia. Suum quemque ramum flos singulus terminat. Calyx compactus, ora squamarum triangularium arida, alba aut fusca, & ferrata potius quam ciliata. Flos speciosus, totus ejus coloris, a quo nomen habet. Radii expansi, ampli, multo majores flosculis foecundis, bilabiati, laciniis latissimis, infundibulum facientibus bilabiatum, superne quatuor aut quinque dentibus, inferne duabus aut tribus ferratis. Thalamus papposus, corona feminis papposa, durior, brevis VAILL. f. 57. uno segmento flosculi longissimo. Tuba longe eminens, bifido latiusculo stigmatem.

Aqua destillata florum ad oculos laudatur: infusionis vis aliqua est in diuresi C. HOEMANN. hinc in hydrope laudatur E. N. C. Dec. III. ann. V. VI. Semen amarum,

rum, ad drachmam dimidiam sumtum, alvum ducit TRAG. Sed exiguus hujus pulchrae plantae usus est, praeterquam in tingendis saccharatis, & linteolis parandis pro pictoribus, BLAIR. Pharmacol.

5. CYANUS foliis integris, subtus tomentosis, caule alato.

Verbasculum TRAG. p. 219. cum bona icone.

Cyanus montanus GESN. Coll. p. 72 b. TAB. p. 150. seu *sylvaticus* GESN. Hort. p. 256.

Cyanus major MATTH. p. 507. CAM. Epit. p. 288. minus bene, DOD. Coron. p. 53. bene, pempt. p. 251. LUGD. AICHST. Vern. Ord. 7. T. 6. f. 2. de BRY, ZWING. RAJ. p. 322. BLAKW. T. 266.

Cyanus major, *verbasculum Tragi* LOB. p. 548. ic. alia.

Altera Cyani majoris planta in montanis COLUMN. Phytob. p. 97.

Cyanus alpinus radice perpetua I. B. III. p. 23. H. OX. III. p. 134.

Cyanus montanus latifolius C. B. Bas. p. 81. MAGN. Char. 135. vel *Verbasculum cyanoides* C. B. P. I. R. H. PONT. p. 208. VAILL. p. 235. MUR. p. 527.

Centaurea calycibus ferratis, foliis lanceolatis, integerrimis, decurrentibus LINN. Cliff. p. 422. ROYEN. p. 138.

b. *Flore albo* I. R. H. WEINM. T. 447 b.

β *Cyanus montanus angustiore & longiore folio, Belgicus* H. R. P. SCH. BOT. HERM. MAGNOL. MOR. I. R. H. VAILL. p. 235. & ic. 13. BOERH. MILL.

Cyanus major alpinus, incisus foliis TRIUMPHETTI p. 26. cum icone, H. OX. III. p. 134. FLUKN. Amalth. p. 69.

Ubique in fylvis *Furcae*, adusque *Clusam* descendit: in *Albio* M. C. GESNERUS: in *Uetliberg* MURALTUS: ad alpium radices in pratis, &c.

Caulis erectus, cubitalis, alatus. Folia conferta, ex alis caulis adscendunt, elliptica, acuta, integra, subtus tomento adspersa. Flos multo major unicus in summo caule, ramove, similis priori n. 4: squamis calycis & colore semiflosculorum: major medietas trifida & quadrifida est; minor, inferior, simplex aut bifida, angustiores quam priori. Flosculi disci purpurei, vagina atro-purpurea. Semina brevissima, papposa, oblique truncata basi, ex ovalibus compressa. Tuba sub fine crassescit, latiuscule bifida.

6. CYANUS foliis subasperis, glumis calycis in reflexam plumulam desinentibus.

a *Elatior, Hercynica.*

Jacea montana villosa capite, elatior CLUS. Pann. p. 543.

Jacea montana villosa capite, f. IIII. elatior EIUSD. Hist. p. VI.

Cyanus sylvestris, montanus, integrifolius THAL. p. 29.

Jacea latifolia capite hirsuto C. B. P. RAJ. p. 327. LOES. H. OX. III. p. 142. SCHEUCHZ. It. II. p. 135. RUPP. GEM.

Jacea Pannonica capitulis villosis nigricantibus VOLC. p. 222. SIEGESB.

Jacea cum squamis pennatis f. capite villosa RAJ. Syll. ext. p. 151. MAGN. T. aut. de Par. p. 473. I. R. H. GARID. VAILL. p. 232.

Serratula capite hirsuto, squamis pennatis DILL. p. 156.

Cyanus alpinus humilis, capite villosa PONT. p. 211.

b. *Flore albo* C. B. RUPP.

β *Humilior, Helvetica.*

Jacea montana villosa capite, humilior CLUS. Pann. p. 543.

Jacea humilior, f. V. EIUSD. Hist. p. VI.

Jacea angustifolia capite hirsuto C. B. P. RAJ. p. 327. H. OX. III. p. 141. I. R. H. GARID. MAPF.

Jacea cum squamis pennatis, f. capite villosa, humilior FLUKN. p. 191. VAILL. p. 232.

α β Recte conjungit I. B.

Jacea cum squamis pennatis, sive capite villosa, elatior & humilior III. p. 29.

Centaurea calycibus ciliatis, ciliis setaceis, reflexis LINN. Cliff. p. 422. ROYEN.

Inter *Urselen* & *Realp*, & porro in adscensu *Furcae* M. HUBER. In pratis udis vallis *Rheinwald*, & alibi SCHEUCHZERS. I. GESNER. supra *Faltz*, pagum *Rhaetiae*.

Caulis erectus, firmus, cubitalis & ultra, ramosus aut non ramosus. Folia per caulem continuo prodeunt, sicca, subhirsuta, pene ovata, per marginem breviter dentata: superiora, amplexicaulia. Capitula singula caules terminant. Squamae calycis exeunt in nervum longum, ad angulos rectos ciliatum, fuscumque, quasi plumulam, deorsum reflexam. Flos coronatus, purpureus. Placentae pappus longus, in semine brevis, neque tamen nullus: quae ratio erat, cur DILLENIIUS *Crupinae* generi inferere juberet *nov. gen.* p. 139.

7. CYA-

7. CYANUS glumis calycis in plumulam reflexam terminatis, foliis longioribus, molliter tomentosis.

Cyanus alpinus capite pennato SCH. BOT. 1. R. H. VAILL. p. 236.

Cyanus alpinus, Lychnidis candidissimo folio, capite reticulato BOCCONE p. 20. T. 2. RAJ. III. p. 201.

An ista *Jacea uncialis foliosa alpina, calyce e squamis pennatis composito* SCHEUCHZ. It. VI. p. 459. eodem loco cum priori: an priori eadem?

Inter plantas STAEHELINI & GAGNEBINI vidi, & forte SCHEUCHZ. hanc potius quam priorem intellexit, modice diversam a priori, genere certe non separandam, capitulo simillimo, plumulisque calycis, sed foliis longioribus, totis mollissimo tomento obductis, & albis.

PLANTARUM FLORE COMPOSITO TRIBUS II.

DISCIFLORAE BOERHAAVE p. 93.

CORYMBIFERAE VAILL. p. 356.

DISCOIDEAE NUDAE JUNG. c. XIX.

His flosculi similiter multi in unum & multifidum calycem colliguntur, sed breviores quam in priori classe, unde caput latius, planius, & minus ventricosum aut globulosum nascitur. Haec nota, etsi levis videri possit, in naturali tamen facie perspicua est & nemini obscura. Porro eadem plantae vel meros habent androgynos flosculos, vel, quod multo frequentius, androgynos in centro, dum in circumferentia unus pluresve circuli florum femininorum ponuntur. Hi denuo vel cavitatem continent, & fistulosi sunt, vel in ligulam explicantur. Quare haec tribus discedit in duas Gentes minores, quarum primae vel androgyni soli flosculi sunt, vel praeterea feminini, sed fistulosi: Hos flores *Discoideos* vocant. Alteri genti pene semper circulus est flosculorum in ambitum expansorum, qui in ligulas planas expanduntur. Hi sunt *Radiati* flores pene omnium Auctorum, quos non video quare ob paucissimas anomalias dissolvamus, & misceamus planipetalis puris.

DISCOIDEAE.

ORDO I.

SEMINIBUS CORONA NUDIS.

T A N A C E T U M.

LINN. n. 636.

TANACETUM VAILL. p. 369. TOURNEF.

& *BALSAMITA* VAILL. p. 368.

& *CONYZOIDES* T. Mem. de l'Acad. 1706. p. 108.

Calyx hemisphaericus, ex multis ordinibus squamarum simplicium compactus, quorum infimi superiores ex parte abscondunt. Flosculi omnes androgyni, in planum discum congeruntur. Placenta pilis nuda. Recte dudum BLAIRIVS *Balsamitam* conjunxit Tanacetis Pharmacol. p. 67.

1. TANACETUM flore singulari nutante, foliis cincto.

Aster cernuus COLUMN. p. 251. ic. p. 252. optime, RAJ. Syll. ext. p. 72. Hist. p. 338. *Columnae, flore citrino* BARR. ic. 1142.

Aster Atticus foliis circa florem mollibus c. B. Bas. p. 79. p.

Chrysanthemum conyzoides cernuum foliis circa florem mollibus H. ox. III. p. 18.

Conyzoides flore flavescente, cernuo TOURN. Mem. 1706. p. 108. PONT. diff. p. 195.

Asteriscus flore nutante RUPP. p. 139.

Balsamita Conyzae folio, flore cernuo VAILL. Memoir. 1719. p. 369.

Aster foliis ovatis, integris; floribus solitariis reflexis, calycibus foliosis ROYEN. p. 531.

c. B. ait *Michelfeldae* nasci.

Caulis brachiatus, pedalis. Folia ovato-lanceolata, serrata, subhirsuta. Flores in summis ramis penitus cincti corona foliorum latiorum, undulatorum, mollium; per maturitatem inversi nutant iidem, ex inflexo & latiori petiolo; maximi caeterum in hac gente. Flosculi lutei in longis, prismaticis, strictis seminibus. Calycis folia lata, apice, uti in Asteribus, reflexo.

2. **TANACETUM** foliis pinnatis, pinnis semipinnatis, floribus umbellatis.
Tanacetum BRUNF. I. p. 250. II. p. 88. DORST. p. 281b. TRAG. p. 158. bene, CORD. Hist. II. c. 120. GESN. Hort. p. 283. Coll. p. 109b. MATTH. p. 908. CAM. Epit. p. 650. DOD. p. 36. bene, CAES. L. XII. c. 8. de BOOT. ic. 66. RAJ. p. 365. BLAKW. T. 464.
Artemisia monoclonos FUCHS. p. 46.
Tanacetum quod non est ambrosia CORD. Diosc. p. 58.
Tanacetum millefolii foliis LOB. p. 749. ex DOD.
Artemisia Dioscoridis TAB. p. 10.
Tanacetum vulgare AICHST. Vern. Ord. 5. T. 5. f. 3. IC. REG. *Flore luteo* I. B. III. p. 1. p. 131.
Tanacetum vulgare luteum C. B. Bas. p. 40. H. OX. III. p. 2. T. aut. de Par. p. 366. I. R. H. VAILL. p. 369. MAGN. Char. p. 144. PONT. p. 193. ZANICH. p. 257. ic. 283.
Tanacetum foliis pinnatis, pinnis pinnatifidis, incis, serratis LINN. Cliff. p. 398. ROYEN. p. 155.
 β Varietas oris foliorum *crispis* DOD. & LOBELIO picta.
Artemisia sativa angelica TAB. p. 10.
 γ *Flore albo* TAB. p. 10. An unquam visa?

Olim sponte non nascebatur, teste GESNERO. Nunc ad muros, ad fossas, ad fluviorum ripas adclives, minime rara est, five nova civis fuerit, five incrementa sumserit, quae rara fuerat. In altissimis alpidibus *Rhaetiae* SCHEUCHZER.

Caulis firmus, erectus, ramosus, ad quatuor & quinque pedes adscendit. Folia pinnata, pinnis ad costam dilatatis, ordinate incrementibus, longis, semipinnatis, confluentibus ultimis; semipinnulae acute bidentatae: tota caeterum glabra & sature viridia sunt. Flores summos ramos terminant, collecti in densas & planas umbellas, absque circumpositis foliis. Flosculi exigui, numerosissimi, lutei.

Amara est & aromatica: cadavera intacta conservat. Vermes necare dicitur TRAGO, C. HOFMANNO, ANDRYO (*des vers* c. IX.) ETTMULLERO & aliis; ut necessarium visum sit ELSHOLZIO & CHOMELIO demonstrare, semen Tanaceti non esse verum semen contra vermes (E. N. C. Dec. II. Ann. III. Obs. I. & tr. *des Pl. us.* p. 441.) Florum ficcatorum drachmam pro magno hysterico exhibet FULVIUS GHERLI *Offerv.* 58. Sudorem movet infusum, ventriculum roborat. Ad cachexiam succus majori, quatuor unciam, dosi prodest, uti Absinthium, minori, ad intermittentes febres PONTED. Abortum admotum praecavere, dixerunt veteres, & CRATO apud CAMERARIUM; partum vero in balneo juvare LINNAEUS: & vaporem per inferiora receptum menses pellere S. PAULI. Folia contusa inter caput & pileum posita, defatigatos solantur BOCCONE *Offerv.* p. 80.

A R T E M I S I A

LINNAEI n. 644.

ABSINTHIUM VAILL. p. 371. TOURNEF. T. 260.

ARTEMISIA VAILL. p. 374. TOURNEF. T. 260.

ABROTANUM TOURNEF.

Calyx, ut Tanaceto, imbricatus. Flosculi in disco similiter androgyni; sed in ambitu feminae sunt: (DILLEN. Eltham. p. 37. VAILL. ic. 23.) obscura campanula, tuba vero longiore bicorni. In nonnullis, quae separat & Absinthia dicit PONTEDERA, aliqua exigua villositas in placenta est. Separari vero haec tria genera non possunt, & flore & habitu & viribus convenientibus. Recte id vidit JUNGIIUS, deinde BLAIRIUS *Essays* p. 65.

1. **ARTEMISIA** floribus umbellatis, foliis petiolatis, palmatis, fericeis.
Absinthium alpinum, candidum, humile C. B. Prodr. p. 71. P. PARK. RAJ. Syll. p. 47. Hist. III. p. 231. I. R. H.

BURSERUS ex M. Gletschberg Vallesiorum, non longe a *Valle Augusta*.

Radix longa, depacta. Folia argenteo villo obsita, longe petiolata, laciniata, ramis pinnatis ad duo & tria paria, pinnis palmatis, quinquefidis, linearibus, angustis. Caulis parum ramosus, dodrantalis. Umbella florum caulem terminat densissima. Calyx tomentosus. Flores majores quam sequentibus, sublutei.

2. **ARTEMISIA** ex alis florida, foliis brevibus, palmatis, supinis, semiteretibus.
Absinthii genus in Vallesia I. B. de *Absinth.* p. 62. *herba alba* GESN. Hort. p. 244. 289b.
Herba alba DOD. p. 26.
Absinthium seriphium CAM. Hort. p. 3. confundit cum *Seriphio marino*.

Absin-

Absinthium seriphium montanum candidum C.B.P. SCHOL. BOT. I. R. H. BOERH. SCHEUCHZ. It. IV. p. 328. It. VII. p. 508.

Absinthium Valesiacum tenuifolium, f. herba alba I. B. III. P. I. p. 179. cum icone ramuli non mala, MOR. III. p. 9.

Absinthium album Valesiacum PARK. RAJ. p. 369. confundit cum marino, cum sequente vero *Artemisia VAILLANTII*.

In *Valesiae* arenosis a *Leuca* ad *Gundes* ubique ad vias, nullibi vero in alpidibus.

Radix ramosa, lignea, amplissima. Caules plurimi, toti cum foliis gossypiceo albo tomento obducti, virgis longis, gracilibus, erectis. Juxta ramos longa serie flosculi, calyce pariter tomentoso & albo. Folia petiolata, brevia, pinnata, pinnis palmatis, in quinque & septem ligulas lineares confertim divisis, tomento ita obducta, & convolutis oris, ut pulpofa & pene teretia videantur.

Sapor & odor aromaticus, acris, absque amarore. Videtur planta magnarum virium esse.

3. ARTEMISIA ex alis florida, foliis petiolatis, palmatis, planis, sericeis.

I. *Affenzo alpino* IV. PON. Ital. p. 218. cum icone.

Absinthium pumilum I. B. de Absinth. p. 75.

Absinthium alpinum incanum C. B. Prodr. p. 71. PARK. RAJ. Syll. exter. p. 47. I. R. H. VAILL. p. 372.

Absinthium umbelliferum, muttellina quibusdam I. B. III. p. 183.

Absinthium pumilum, palmatum, minus, argenteo sericeoque folio BARR. ic. 462. RAJ. III. p. 231. PLUKN. Mantill. p. 1.

Absinthium pumilum, palmatum, minus, argenteo sericeoque folio, Hispanicum & Italicum BOCCONE p. 81. T. 71. ex BARRELIERO.

Absinthium seriphium, montanum, candidum SCHEUCHZ. It. I. p. 29. T. 3. f. 1. non placet, It. IV. p. 328.

II. Deinde huc pertinent confusae inter veteres plantulae:

Absinthium alpinum, multo minus GESN. Hort. p. 243. b.

Absinthium alpinum humile EIUSD. p. 290.

Absinthium ponticum aliud in alpidibus, congener communi GESN. in epist. ad I. B. p. 124.

Absinthium ponticum alpinum minus EIUSD. ib. p. 135.

Absinthium supinum DOD. p. 23.

Absinthium parvum & incanum, Gesnero humile CAM. Hort. p. 3.

Absinthium supinum herbariorum LOB. Observ. p. 434.

Absinthium pumilum Camerarii CLUS. p. 339.

Absinthium repens TAB. p. 3. non male.

Absinthium ponticum montanum C. B. P. (quod ad synonyma, nam in horto sicco est vulgare) RAJ. p. 367. *. TILL. VAILL. p. 372.

Et *Absinthium pumilum repens vel supinum* C. B. (quod ad synonyma) H. OX. III. p. 9. RAJ. Syll. exter. p. 47. Hist. p. 368. *. PLUKN. p. 3. T. 37. f. 1. (similis TABERNAEMONTANI iconi) I. R. H. VAILL. l. c.

Absinthii seriphii species, quibusdam Chamaemelum Chrysanthemum Fuchsii I. B. III. p. 176.

Et *Absinthium vulgare montanum* I. B. III. p. 172. ex CAM. & DODONAE0, sed icon est vulgaris.

Absinthium alpinum commune, vel minus H. OX. III. p. 7.

In alpidibus saxosis passim. In *Gemmii* ad *Valesios* descensu; in vallis *Grindeliae* alpidibus. C. GESNERUS ad *Rhenum superiorem*; & super lacum *Rivarium*; SCHEUCHZ. in *Foch Tittlisberg & Gemmio*. In rupibus praecaltis supra *Aquilegiam*, dictum *Genipi*, quod idem est *Gäbius* planta SCHEUCHZERI Itin. V. melius *Gäbuse Grindeliorum*. I. GESNERUS in alpidibus *Uriensium*, *Angelimontanorum*, & *Abbatiscellanorum*.

Radix crassa, ramosa, lignosa, prioris. Caules multi, vix adtolluntur, praeterquam virgis suis rectis, & ex latere longo ordine floriferis, dodrantalibus. Tota autem planta villosa, non bombaceo, ut in priori, sed sericeo, splendente, & inclinato tegitur. Folia non pulpofa, & quasi teretia, uti priori, sed plana, linea paulo angustiora, petiolo longo pinnata, pinnis congestis paucis, protinus palmatis, trifidis & quinquefidis, laciniis angustis, acutis. Calyces villosi, & flores lutei, ex brevibus petiolis, qua nota a priori facile distinguitur.

Amaricat, aromatica est, magnae famae planta inter alpidcolas. Ad febres intermittentes, quae in alpidibus saepe saeviunt; ad vulnera consolidanda, ad pellendos menses, frequenter etiam in subitis illis frigoribus suppressos, communis est in toto Bernensium alpidum tractu, quasi Panacea.

4. ARTEMISIA foliis incanis, pinnatis, pinnis bilobis latioribus, floribus ex alis pendulis, in spicis heteromallis.

Absinthium BRUNF. II. p. 142. DORST. p. 2. CORD. D. III. c. 26. Hist. II. c. 81. TRAG. p. 335. MATTH. p. 685. non placet, CAM. Epit. p. 452. nitide, CAES. L. XII. c. 1. BLAKW. T. 17.

Absinthium vulgare RUELL. p. 493. FUCHS. p. 1. TAB. p. 1. PARK. RAJ. p. 366. 1C. REG. T. 1.

Absinthium commune GESN. Hort. p. 243. b. Coll. p. 56.

Absinthium latifolium DOD. p. 23.

Absinthium vulgare, ponticum Ruellii LOB. p. 752.

Absinthium vulgare majus I. B. III. p. 168. H. OX. III. p. 7. VAILL. p. 371.

Absinthium Ponticum seu Romanum officinarum, seu Dioscoridis C.B. Bas. p. 42. P. I. R. H. MAGN. Char. p. 139. PONT. p. 223.

Icones WEINM. T. 9. b. T. 9. a. T. 7. a.

Artemisia foliis compositis multifidis, floribus subglobosis pendulis, receptaculo papposo LINN. Cliff. p. 404. ROYEN. p. 153.

II. *Absinthium montanum seu Romanum* TAB. p. 1.

Absinthium montanum vulgare ZWING. p. 660.

Huc etiam multa synonyma, dicta ad II. numeri prioris, pertinent, sed vix ullo modo possunt a GESNERIANA planta liberari, quae omnino est, quam diximus n. 3.

Ad vias, & locis ruderosis, Valesiae maxime, tum Sarunetum & Rhaetiae: Ita SCHEUCHZER. Ad pagum Reschetz intra Lauffen ZWINGER. Sed valde suspicor, ex hortis primum ortam, novam accessisse civem Germaniae.

Caulis erectus, pedalis & bipedalis, durus. Folia superne obscure virent, inferne tomento obducuntur nitente, sericeo, adpresso; mollia caeterum & plana, lata, pinnata, nervo foliaceo, latefcente, pinnis bilobis, pinnulis inaequaliter bifidis, quadrifidis, lanceolatis. Flores nutantes ex petiolis unifloris spicas exiguas faciunt, ex uno latere florentes; longe ex alis juxta ramos eriguntur. Squamae calycis latae, glabrae, ora albente. Placenta papposa. In ambitu flosculi obscurissimi, cum tuba longa bicorni; in centro veri, campaniformes. Semina ex ovatis longe acuminata.

Amarissima est, maxime folia, potentiora floribus GEOFFROI, cum aromate non ingrato, bili succedanea. Sale fixo maxime abundat, acidis hinc adversa & cruditati ventriculi. Vix ulla planta frequentius in usu est, quod stomachicorum medicamentorum, in relaxatione toni, in cruditate acida pene princeps sit. Haec etiam est ratio, quare, ubicunque roborandum est, adhiberi possit, in hydrope, morbo hysterico, hypochondriaco, scorbuto, quartana & aliis intermittentibus. Usus est vel crudae plantae, uti feminis in pane butyrato, (ad cruditates BUCHWALD. p. 74.) vel succi ad unciam unam sumti; in hydrope, cachexia, &c. vel infusi vinosi, aut cum spiritu vini facti; vel cerevisiae, quae in hydrope valet, sed inebriante vi abundat LINDERN de venen. p. 547. vel extracti, vel spiritus cum fermentante melle parati (LUDOVIC. p. 216.) vel spiritus magis alcalini, maxime antacidi, ex foliis initiis putredinis permixtis GEOFFROI p. 14. vel essentiae, quando in infuso spirituofo extractum dissolvitur; vel alterius ZWELFERIANAE aut HOFMANNIANAE, quando oleum destillatum in spiritu vini diluitur, cum potentioris certe spe efficaciae. Veteres inter purgantia retulerunt, nescio qua ducti ratione. Vis blande narcotica conjungitur, sed innoxia: ut nihil sit, cur ei praeferamus Ponticam speciem, quod consilium est SIEGESBECKII de rorella. Ex semine spiritus coeruleus destillat. Externo usu in fotu cum vino, vel aqua marina, gangraenae potenter resistit BARTHOLIN. E. N. C. Dec. I. Ann. II. Obs. 2. Ulcera fordida, bubones venereos, fomentando depurat. Acido ita resistit, ut hac planta vina sua, in aestuoso coelo facile in acidam naturam degeneratura, condiant Valachi SCHENDUS van der BECK app. ad E. N. C. Vol. I. Sed ea vina oculis nocere, non solum ex libris veterum, sed expertus, monet BOERHAAVIUS. Vermiculos certe, aceti incolas, necat BONANN. microgr. p. 291.

5. ARTEMISIA foliis planis, semipinnatis, pinnis rariter dentatis, floribus erectis, dense spicatis.

a Virgis rubentibus.

Artemisia RUELL. p. 551. DORST. p. 1. TRAG. p. 344. GESN. Hort. p. 248. b. MATTH. p. 848. CAM. Epit. p. 595. BLAKW. T. 431.

Artemisia latifolia FUCHS. p. 44.

- Artemisia major* CORD. Hist. L. 2. p. 83.
Artemisia GESN. Coll. p. 60.
Artemisia latioris folii DOD. p. 33.
Artemisia mater herbarum LOB. p. 764.
Artemisia vulgaris CAES. L. 12. c. 5. I. B. III. p. 184. PARK. RAJ. p. 372.
Artemisia rubra TAB. p. 7. bene.
Artemisia vulgaris major C. B. Bas. p. 41. MAGN. Char. p. 140. LINN. Lap. n. 297.
Artemisia latifolia vulgaris major H. OX. III. p. 5.
Artemisia vulgaris major, caulibus & flore purpurascens T. aut. de Par. p. 176. I. R. H. PONT. p. 292.
Artemisia officinarum, flore purpurascens VAILL. p. 375.
Artemisia foliis pinnatifidis, pinnis laciniatis, floribus erectis LINN. Cliff. p. 404. ROYEN. p. 153.
 β *Frutice candido* GESN. I. C. FUCHS. CLUS. p. 340. THAL. p. 5. TAB. p. 8. cum icone, C. B. HERM. I. R. H. VAILL. &c. Distinguit BLAIR. sed vix videtur credibile, adeo simillimas omni dote plantas, vere diversas esse.
 γ *Flore sulfureo* VAILL.
 δ *Minor* I. B. C. P.
 ε *Foliis variegatis* HORT. BLES. I. R. H. WEINM. T. 171.

In ruderosis & ad vias. Verum neque hanc putaverim veram esse indigenam.

Caulis ad quatuor usque pedes adsurgit, plerumque purpureus, rarius virescit. Folia hinc viridia, inde albissima, & tomentosa, firma, semipinnata, cum nervus valde latus sit, & late scat eundo, pinnis longis, acuminatis, per paria dentatis. Flores sessiles, erecti in densas spicas, quae longa serie circa ramos exstant VAILL. ic. 36. Calyx longior quam priori, neque in planta pappus. Flosculorum perinde alii feminae, exigui, tuba non majores, tubae cornubus latiusculis, uno recto, altero incurvo: androgyni rubri, tuba breviori, in plumulam purpuream terminata, modice eminente ex floris tubo.

Acris est, & aromatica, oleosa, cum terrea natura. Ab omni tempore pro medicamento emmenagogo habita, & in feminarum infestationibus ante partum usu recepta fuit. Imo pro ipso abigendo foetu adsumtam fuisse, narrat P. AMMANN. Med. Crit. p. 6. Decoctum dolores a partu tollit, & lochia urget BUCHWALD. p. 34. 35. Spiritus fermentatitius grato sapore est & odore. Externo usu ad sclopetorum ictus, ad ambusta laudatur E. N. C. Vol. 2. obs. 195. balneum ad reficiendas vires a morbo chronico labefactatos, vapor ad dissipanda oedemata. Moxam esse Artemisiae fungosam carnem CLEYERUS habet E. N. C. Dec. II. Ann. IV. Obs. I. qua incensa & ustulato pede podagrico, malum, certe ad aliquot dies, certo tollitur TEMPLE.

6. ARTEMISIA foliis planis, longe petiolatis, pinnis pinnatis, caule procumbente, laxè spicato.

- An *Abrotanum campestre* f. IV. TRAG. p. 340?
 Et *Abrotanum sylvestre* f. V. EIUSD. p. 34. an utrumque?
Ambrosia altera MATTH. p. 852. CAMERAR. Epit. p. 597. LUGD.
Abrotanum candidum CORD. III. c. 59. Hist. 1. c. 65. oblocum natalem.
Artemisia sylvestris leptophyllos quaedam GESN. Hort. p. 248.
Artemisia tenuifolia DOD. p. 33. ex MATTH. THAL. p. 6. I. B. de plant. a Div. p. 33. H. OX. III. p. 5. VAILL. p. 376.
Ambrosia tertia Dioscoridis leptophyllos LOB. p. 765. mala ic.
Ambrosia tenuifolia purpurascens CLUS. Pann. p. 559.
Artemisia tenuifolia III. EIUSD. p. 340. absque icone.
Abrotanum campestre TAB. p. 16. C. B. Bas. p. 41. PARK. RAJ. p. 371.
Artemisia tenuifolia f. leptophyllos, aliis Abrotanum sylvestre I. B. III. p. 124.
Artemisia foliis multifidis, linearibus, caule procumbente LINN. Cliff. p. 403. ROYEN. p. 154.
 α *Caulibus rubentibus* (quae nempe vulgatio est) SCHWENKE. HERM. T. aut. de Par. p. 46. I. R. H. PONT. p. 289.
 β *Caulibus albicantibus* THAL. p. 6. T. aut. de Par. I. R. H. &c.

C. B. ad ripam Rheni Basileae. Copiosissime in *Valesia* ad vias, & ad ripam lacus *Ebrodunensis* supra *Grandson*. In comitatu *Sarunetum* SCHEUCHZ.

Radix dura, ramosa. Caules plurimi, erecti, vel semiprostrati, brachiati, lignosi, cubitales. Folia virentia, firmula, ex teretibus compressa, pinnata, petiolis & foliorum & pinnarum longis, pinnis in extremo pinnatis, pinnulis angustis, acutis.

Tttt

536

tis, propioribus. Flores in spicas breves, ex lateribus foliorum prodeuntes, circa longas, pene nudas rectasque virgas. Exigui sunt, squamis magnis calycis, ovatis, virentibus, oris albis. Flosculi pauci, utriusque tamen sexus. Pappus nullus. Odor acris, aromaticus; similisque sapor, absque amarore.

ORDO II.
DISCIFLORAE SEMINE PAPPO CORONATO.

GNAPHALIUM LINN. n. 645.

ELICHRYSUM TOURNEF. T. 259. VAILL. p. 383.

FILAGO TOURNEF. T. 259. VAILL. p. 391.

Characterem diuersitatis horum generum invenire non potui: ut omnino cum LINNAEO sentiam. Nam & splendor squamarum calycis per gradus minuitur, & figura pentagona in vulgatissimae Filaginis flore deest, & fila, in quae folia ramive tracti discedunt, communem characterem dant utrique generi. Ergo Gnaphalio calyx squamis imbricatis, plerumque coloratis, aliqua parte sui aridis, post deflorescentiam expansis, ut instar radiati floris superstes sit. Pappus feminis flosculi longitudine. Flosculi alias duorum sexuum, feminae in ambitu, & androgyni; alias, androgyni omnes, alias in diversis plantis sexus separati & foli obtinent singuli.

I. FLOSCULIS ANDROGYNIS
IN UNA PLANTA, IN ALTERA FEMINIS.

1. GNAPHALIUM sexubus tota planta distinctis.

α Planta flosculis omnibus androgynis. Confer DILLENIIUM *append. ad Cent. VI. E. N. C.* p. 78.

Pilosella minor DOD. p. 68. icon interior, CLUS. Pann. p. 486. Hist. p. 330.

Gnaphalium montanum suaverubens LOB. p. 483. TABERN. p. 392. AICHST. Vern. Ord. 3. T. 16.

Gnaphalium montanum album LOB. ic. p. 482. peculiaris, neque bona; RAJ. p. 283.

Gnaphalium montanum folio rotundiore, purpurea & alba HIST. OXON. III. p. 89. T. XI. f. 32.

Gnaphalium montanum purpureum IC. REG. T. 94.

Elichrysum montanum folio rotundiore, subpurpureo I. R. H. TILL. & C.

Et Flore candido EORUMD.

Et Flore suaverubente EORUMD.

Et Flore variegato EORUMD.

Helichrysum montanum rotundiore flore VAILL. p. 387. cum iisdem varietatibus.

β Planta flosculis omnibus feminis.

Pilosella minor FUCHS. p. 606. DODON. p. 68. icon exterior, excepto flore; LUGD. I. B. III. p. 162.

Lagopus TRAG. p. 332.

Gnaphalium montanum purpureum LOB. ic. p. 483. ex DOD.

Icones TAB. p. 392. 393. huic propiores sunt.

Gnaphalium montanum Dalechampii LUGD. p. 1116. male.

Gnaphalium montanum longiore folio & flore C. B.

Chrysocome humilis montana acutiore folio H. OX. III. p. 89.

Elichrysum montanum longiore folio & flore purpureo I. R. H. TILL. GARID. & C.

VAILL. eodem nomine, sed cum adspiratione.

Icon GARIDEL. pro sp. folio rotundiore n. 30. hujus est.

Et pro *Gnaphalio montano*, flore candido, inter ICONES REGIAS n. 95.

b. Flore albo EORUMD.

c. Flore purpureo EORUMD.

α β *Gnaphalii* genus aliud, vel mollius GESN. Tab. Coll p. 79. b.

Gnaphalium caule simplicissimo, corymbo terminatrici, sarmentis procumbentibus LINN. Cliff. p. 400. ROYEN. p. 147.

Utrumque in adclivibus, macilentis vulgare est.

Denfi cespites foliorum sessilium late terram contegunt, & reptando augentur, flagellis procumbentibus, novosque ordientibus cespites; omnia vero quasi petiolata, ante finem latefcunt, & obtuso rotundo ambitu terminantur, nervo in spinulam educto; hinc virentia & subhirsuta, inde incana & tomentosa, arida & firmula. Caulis floriger erigitur ad dodrantem usque, foliis longioribus & acutioribus, terminatis umbella florigera. Calyx sursum dilatatur. Squamarum pars eminens perenni

enni colore lacteo, vel rubello, vel purpureo ornatur. In varietate α) flores androgyni, semine praediti sunt, & tuba, quae staminum tubo includitur; flosculo purpurascens, tubo staminum croceo, pappo albo crassiori. Huic flos brevior est, & habitus humilior. Alteri β) flores feminae, longiores ob subpositum majus semen & strictae campanulae longitudinem; & totus habitus capituli major, longior, tuba praelonga bicorni. Haec praeterea altior est, & inelegantiori flore. Semen oblongum, acutum & tenue. An androgynis semen infoecundum? Certe minus est quam feminis.

Hispidulae nomine & *Pilosellae* in medicinam recipitur ad siccandas defluxiones in pulmones, & tussim convulsivam puerorum. Syrupus in officinis prostat. Subaustera est & oleosa planta GEOFROI III. p. 525.

II. FLOSCULIS OMNIBUS ANDROGYNIS.

2. GNAPHALIUM foliis perangustis, confertis, umbella exigua, lutea, caulem terminante.

Annon *Elichrysos tenuifolia* CORD. L.V?

Stoechas citrina tenuifolia Narbonensis I. B. III. p. 154. bene, non autem synonyma; RAJ. Syll. exter. p. 241. Hist. p. 281. KNAUT.

Elichrysum seu Stoechas citrina minor BARR. IC. 410. VAILL. p. 385.

Stoechas citrina MUNT. IC. 292.

Elichrysum f. Stoechas citrina angustifolia I. R. H. differt capitulis magis cylindricis & angustioribus: an MAPPI p. 97?

CONSTANT au dessus de Blonai.

Radix lignosa, recta defixa. Caules multi, erecti, tomentosi, minime ramosi, dodrantales. Folia frequentia, tomento obscurius obducta, linearia, brevia, acuta, marginibus contractis, Roris marini foliis similia. In summo caule umbellae arctae florum exiguorum, luteo subfusco colore, non valde splendido, hemisphaericorum; squamis, quam Stoechadi, acutioribus.

3. GNAPHALIUM foliis longe acuminatis, firmioribus, subtus tomentosis, caule supremo ramoso, umbella lactea terminato.

Gnaphalium Americanum CLUS. p. 327. bene, Pann. p. 496. I. B. III. p. 162. PARK. RAJ. p. 284. & Syn. III. p. 182.

Helichrysum f. Chrysocome repens, foliis deciduis, flore externe albo, intus flavescens H. OXON. III. p. 89.

Elichrysum latifolium Americanum I. R. H. MILL. MAGN. &c.

Helichrysum Americanum latifolium VAILL. p. 388.

Gnaphalium vulgare majus BUCHW. p. 136.

Gnaphalium foliis lineari-lanceolatis, acuminatis, alternis, caule superne ramoso, corymbis fastigiato LINN. Cliff. p. 401. ROYEN. p. 139.

Non recenserem, lectum ad Arolam, loco nimis propinquo praedio Drakau, nisi DILLENIIUS inter Anglicas haberet, simili loco lectum; & videtur etiam in Dania nasci, ex BUCHWALDI loco citato.

Caulis crassus, trium quatuorve pedum, ramosus, tomento albo obductus. Folia oblonga, linearia, lanceolato fine, ante finem latiora, viridia, inferne tomentosa, & ex albo subfusca. Flores in summis caulibus in umbellam laxam, ramosam. Capitulum hemisphaericum. Calycis squamae, parte colorata, lacteae, absque splendore. Flosculi omnes androgyni, ex luteo virides, staminum tubo eminente, croceo, deinde fusco.

III. FLOSCULIS IN UNOQUOQUE FLORE PLURIMIS IN AMBITU FEMININIS, IN CENTRO PAUCIS ANDROGYNIS. CALYCIS SQUAMIS NITENTIBUS, CAPITULIS TERETIBUS. ELICHRYSA T. & VAILL.

4. GNAPHALIUM, foliis mollissimis, tomentosis, obtusis, umbella argentea caulem terminante.

Chrysocome altera CLUS. Hisp. p. 367.

Chrysocome III. peregrina II. CLUS. Hist. p. 326. absque icone.

Elichrysium sylvestre latifolium, capitulis conglobatis C. B. P. HERM. T. aut. de Par. p. 331. non autem synonyma, I. R. H. MAGN. Char. p. 139. MILL.

Gnaphalium ad Stoechadem citrinam accedens I. B. III. p. 160. RAJ. Syll. ext. p. 135. Hist. p. 284. MAGN. Bct. p. 111.

Chrysocome citrina, supina, latifolia, Italica BARR. ic. 367.

Helichrysium f. *Chrysocome annua sylvestris*, capitulis minoribus conglobatis MORIS. III. p. 88. non vero synonyma.

An *Gnaphalium majus*, lato oblongo folio PLUKN. p. 171. T. 31. f. 6? (nimis duriter)

Helichrysium sylvestre latifolium, capitulis conglobatis VAILL. p. 388.

An *Elichrysium palustre*, in *Lalandia lectum* A. H. II. Obs. 130.?

Gnaphalium foliis semiamplexicaulibus, ensiformibus, repandis, obtusis, utrinque pubescentibus, floribus conglomeratis ROYEN. p. 194.

Circa *Cudrefin* C. B. Ego in palude, quae est circa scaturiginem *Heilbad*, prope thermas *Valestas*. HUBERVS circa *Bellinzonam* & *Clauennam*, ibidem ad ripam *Mairae* SCHEUCHZ.

Caules multi, erecti, toti cum foliis albo tomento obducuntur. Folia copiosa, linearia, fine obtuso, unciam & duas uncias longa, ad tres & quatuor lineas lata; mollissima, hinc vaga. In summis caulibus ramosae umbellae florum sessilium. Calyx ex argenteo splendet, in petiolis decemfloris, & ultra. Capitulum pene cylindricum. Flosculi alii feminae, numerosi, albidii: androgyni flavicant.

5. GNAPHALIUM ramis spicatis frequentissimis, alis foliorum insidentibus.

Rubrkraut TRAG. p. 331. icon exterior.

Pseudo-Leontopodium MATTH. p. 1194. CLUS. Pann. p. 495. Hist. p. 330. absque icone, LUGD.

Filago Germanica altera, secundum folia florida LOB. advers. p. 201. ic. p. 482. cum icone propria.

Gnaphalium vulgare majus THAL. p. 55.

Chrysocome lanuginosa Dalech. LUGD. p. 1125. commode, sed flores ait aureos esse.

Gnaphalium majus TAB. p. 390. angusto oblongo folio C. B. P. H. OX. III. p. 91. PLUKN. HERM. TIT. &c. f. *maximum virgatum* MUR. p. 714.

Gnaphalium majus Germanicum PARK. p. 685. 686.

II. *Gnaphalium Anglicum vel Belgicum, folio longiore* LOB. ic. p. 482. HORT. BLES. IONQ.

Gnaphalium majus, angusto oblongo folio, alterum C. B. P. LOES. SIBB. SUTH. HERM. VOLC. TIT.

Gnaphalium Anglicum MERRET. vulgare majus PARK. p. 685.

I. II. *Gnaphalium rectum* I. B. III. p. 160. cum bona icone.

Gnaphalium Anglicum RAJ. p. 295. Syn. III. p. 183.

Elichrysium spicatum T. aut. de Par. p. 332. I. R. H. MAGN. Char. p. 139. RUPP. &c.

Helichrysium spicatum VAILL. Mem. p. 389.

Gnaphalium floribus sparsis per caulem simplicissimum LINN. Cliff. p. 402. ROYEN. p. 148.

Valde frequens in sylvis circa *Bernam*, & adclivibus dumetis M. *Gurten*, &c.

Caules recti, ramis copiosissimis, sed brevibus; cubitales, & ultra; albi & tomentosi. Folia viridia, cinereo tomento obnupta, subtus lanuginosa, linearia, acuta, sesquilineam lata, erecta. Ex alis foliorum continui rami, toti obsiti floribus, quorum conjunctione laxa spica pene per totum caulem efficitur. Capitula oblonga, sursum angustiora. Squamae basi virides, deinde spadiceo notatae, ora pallente & splendida. Flosculi feminae plurimi: androgyni quatuor, aut quinque sublutei. Semen, ut fociis, longum & tenue.

In Gotthardo M. simillimam reperi, humiliorem, foliis latioribus, ad decem lineas.

6. GNAPHALIUM foliis angustissimis, caule non ramoso, brevi spica nuda, subfusca, terminato.

An *Gnaphalium supinum Lavandulae folio* BOCCONE p. 107. T. 85? Non recedit.

An *Elichrysium alpinum minimum, capillaceo folio* I. R. H.?

Gnaphalium oblongo folio SCHEUCHZ. It. II. p. 134.

Gnaphalium umbellatum minimum EIUSD. It. IV. p. 335. ex loco natali, nam nomen longissime recedit.

Helichrysium spicatum minimum VAILL. p. 389.

In Gotthardo M. & in *Furcae* M. descensu ad *Valestos*. Ibidem SCHEUCHZ. In *Speluga* I. GESNERVS.

Caules copiosissimi, tomentosi, trium & quatuor unciarum, non ramosi, erecti aut procumbentes, plerumque ex atro purpurei, sed tomento albo tecti. Folia linearia, modico tomento, fuscuncem longa, lata lineam. In supremo caule alis foliorum

liorum insident in spicae speciem. Capitula similia prioris capitulis, etiam majora, quatuor, ad octo. Flosculi feminae aliquot, & multi androgyni.

An fuerit varietas prioris ex conditione loci humillima?

7. GNAPHALIUM caule non ramoso, umbella tomentosa longis foliis insidenti.

An *Wollblumen* ARET. Nels. p. 234.

Gnaphalium alpinum GESN. Epist. p. 93 b. CLUS. Pann. p. 495. Hist. p. 328. ZWING. p. 767.

Leontopodium MATTH. p. 1193. *Matth.* DOD. p. 68. ex CLUSIO, LUGD. TAB. p. 393.

Gnaphalium alpinum pulchrum I. B. III. p. 161. RAJ. p. 296. Syllog. exter. p. 134. PLUKN.

Gnaphalium alpinum magno flore, folio oblongo C. B. P. H. OX. III. p. 92. TIT.

Gnaphalium, Leontopodium supinum BARR. ic. 127. n. VIII.

Et *Gnaphalium, Leontopodium erectum* EIUSD. ic. 127. VIII.

Et forte *Gnaphalium erectum angustifolium minus* EIUSD. ic. 128. n. VI.

Gnaphalium alpinum f. Leontopodium Matthioli IC. REG. T. 59.

Filago alpina capite folioso I. R. H. TILL. FONT. p. 165. cum descriptione, SCHEUCHZ. It. VI. p. 456.

Helichrysum alpinum pulchrum, comis foliosis VAILL. p. 388.

β Icon monstrosa videtur.

Leontopodium f. pes Leoninus LOB. adv. p. non. Ic. p. 484.

Leontopodium, species Gnaphalii TAB. p. 393.

Gnaphalium alpinum magno flore, folio brevi C. B. P. MOR. I. C. RAJ. p. 296.

Gnaphalii alpini pulchri aliud genus I. B. III. p. 161.

Leontopodium majus PARK. p. 684.

Helichrysum alpinum pulchrum, comis foliosis, minus VAILL. p. 389.

In saxosis M. Dolaz. In M. Waach vallis Simmiae. HUBERVS inter *Filifur & Bergum*, SCHEUCHZER. in montibus Soglio vicinis, & vallis Aversanae, & in montibus vallis Rhenanae. I. GESNER. in *Albula*, & *Gemmio*.

Folia nigricant, sed copiosissimo tomento obducuntur, oblonga, in medio paulo latiora, sine obtuso: talia cum sint, & ad terram & in suprema parte caulis congeruntur patula, in reliquo caule pauciora. Caulis semipedalis, non ramosus. Infident vero supremis foliis flores exigui, calyce extus tomento copiosissimo obsito, qua nota facile distinguitur.

8. GNAPHALIUM latiori folio, caule non ramoso, spica nuda fusca terminato.

Leontopodium parvum Lobelii CLUS. p. 328.

Gnaphalium alpinum minus C. B. Phyt. H. OX. III. p. 92. T. 13. f. 6. MUR. p. 714.

Gnaphalio alpino affine, Leontopodium parvum Lobelii I. B. III. p. 161. RAJ. p. 296.*

Leontopodium minus PARK. p. 984.

Filago alpina minor erecta SCHEUCHZ. It. II. p. 133.

II. *Gnaphalium alpinum nanum vel pumilum* BECCONE plant. rar. p. 40. T. 20. non recedit.

In Nesso M. legi. I. GESNER. in *Gemmio* M. SCHEUCHZERUS in alpibus *Rhaeticis*, MUR. in *Glaronensibus*.

A prioribus omnino differt. Radix pariter nigra & lignea, crassa. Folia ima lingulata, superiora etiam ad tres lineas lata, hinc viridia, inde crassissimo tomento obnupta. Caulis non ramosus, erectus, dodrante minor, ex apice praefert flores tres vel quatuor, ex virente, fusco, & inelegante calyce. Flosculi plerique feminae, & nisi plurimum fallor, saepe omnes. Cum I. specie nihil commune habet, neque volui hactenus ab iis separare, quibuscum capituli colore & facie convenit.

9. GNAPHALIUM caule ramosissimo, diffuso, umbellis sessilibus, fuscis.

Filago minor DOD. p. 66. LOB. p. 481. ex DOD. (icon non placet, cum habitu sit nimis gracili) PARK. DILL. LEOPOLD.

Gnaphalio vulgari similis I. B. III. p. 159. MAGN. Bot. SCH. BOT.

Gnaphalium vulgare MER. R. p. 47.

Gnaphalium annuum serotinum, capitulis nigricantibus, in humidis gaudens H. OX. III. p. 92.

Gnaphalium humile, ramosum, capitulis nigris RAJ. p. 295. Syn. III. p. 181. PLUKN.

Helichrysum aquaticum minus, capitulis foliatis T. aut. de Par. p. 274. MAGN. Hort.

Helichrysum aquaticum ramosum minus, capitulis foliatis I. R. H. VAILL. Bot.

Filago palustris, capitulis nigricantibus, supina RUPP. p. 157. LIND. BUXB. GEMEINH.

Helichrysum aquaticum ramosum, capitulis foliatis VAILL. p. 388.

Gnaphalium caule ramoso diffuso, floribus confertis terminatibus LINN. Cliff p. 402. ROYEN. p. 148.

Ubique in hortis & ad fossas.

Caulis ramosissimus, saepe vix ultra aliquot uncias effertur, patulis ramis & procumbentibus, tomento, sed superne densiori, obsitus. Folia mollia, linearia, ante finem latiora, lanceolata, modice tomentosa, maxime inferius. In summis ramis copiosissimi flores sedent, multo tecti tomento. Calycis squamae splendentes, fuscae; juniores vero luteo-fuscae. Flosculi androgyni satis multi, lutei.

II. *Gnaphalium medium* TAB. p. 390. non bene, c. B. Bas. p. 78. & plerorumque.

Gnaphalium procumbens nostras, maxime tomentosum, capitulis ex viridi flavescente compositis FLUKN. p. 172. siquidem a priori distinguit.

Filago sylvatica lanuginosa erecta, Lavandulae folio VAILL. p. 391.

Nihil omnino differt, & est exemplar erectius prioris, teste horto ficco c. B.

ORDO IV.

III. FLOSCULIS IN EODEM FLORE FEMININIS ET ANDROGYNIS.

II. CAPITULO CONICO PENTAGONO MINUS NITENTE.

FILAGO TOURNEF. T. VAILL. p.

10. *GNAPHALIUM* caule dichotomo, sphaeris floralibus in angulo divisionis sessilibus.

Antipater RUELL. p. 441.

Gnaphalium FUCHS. p. 222. commode.

Ruhrkraut TRAG. p. 331. icon interior.

Gnaphalion, Ruhrkraut GESN. Coll. p. 79. b.

Impia Plinii GESN. Hort. p. 262 b.

Lomentum f. *Centunculus* CORD. Diosc. L. 3. c. 132.

Gnaphalium vulgare MATTH. p. 861. CAM. Epit. p. 606. bene, LUGD. TAB. p. 389. &c.

Filago seu Impia DOD. p. 66. T. aut. de Par. p. 80. I. R. H. VAILL. Mem. p. 391. & ic. 7.

PONT. p. 164. RUPP. ZANICH. p. 100. ic. 114. n. 1.

Gnaphalium vulgare, Filago, Centunculus LOB. ic. p. 480.

Herba Impia CAES. L. XII. c. 15.

Gnaphalium Germanicum I. B. III. p. 158.

Gnaphalium vulgare majus c. B. Bas. p. 78. RAJ. p. 295. ZWING.

Gnaphalium annuum vulgare, capitulis rotundis, sessilibus, ad angulos floridum H. ox. III. p. 92.

Gnaphalium caule dichotomo, erecto, floribus in alis sessilibus LINN. Lap. n. 299. ROYEN. p. 148.

In omnibus agris, inter stipulas, abunde.

Caulis erectus, sed amplissime brachiatus, dichotomus, foliosus. Folia lineam & duas lineas ubique lata, tomentosa, mollia. In angulo divisionis ramorum singula sphaera sedet, ex floribus undique se erigentibus, tomento conjunctis. Nempe, revera in juniore planta sphaerae florales ramos terminant; verum subnascens lateraliter ramus, facit ut in adultiore stirpe eadem sphaera longe infra summum caulem in divisione fideat. Calyx pentagonus, squamis nitentibus, acutis, ex viridi fuscis; ora sublutea. Androgyni flosculi pauci, duo, tres; sublutei.

Passim, & populariter, scopo adstringendi adhibetur in dysenteria & diarrhoea. Ad vermes arcendos & in verminosis morbis brutorum animalium valet BOCCONE *Mus. di Fis.* p. 148.

II. *GNAPHALIUM* caule erecto, ramosissimo, glomerulis florum ad alas longe sessilibus.

Filago alia DOD. p. 67. absque icon.

Filago vulgaris, floribus per caulem sparsis T. aut. de Par. 80. RUPP.

Filago altera I. R. H. TILL. GARID. PONT. p. 165.

Filago incana, tomentosa, erecta VAILL. p. 391.

Filago incana, capitulis in summis caulibus & ramulis dispositis DILL. app. p. 2. MAPP. p. 105. Videtur.

Haec in *Valesia* ad vias frequentissime reperitur, apricorum amans, & calidorum steriliu clivorum.

Caulis erectus, sed ramosissimus, ramis adscendentibus, pedalis, cum tota planta tomentosus, foliosus. Folia ima ad quatuor superiora unam lineam lata, mollia, linearia. Flores per totum caulem in agmina conjuncti insident foliorum alis, & ramos

mos spicis laxis terminant. Calyx pentagonius, conicus, extus totus tomentosus, albus ex viridi, absque nitore. Sexus in flore uterque. Cum spicato n. 5. nihil quidquam commune habet.

12. GNAPHALIUM caule erecto, ramoso, foliis brevissimis, glomerulis sessilibus disitis, prope summities positus.

Gnaphalium minimum LOB. p. 481. non bene, I. B. III. p. 159. ex LOBELIO, RAJ. p. 296. cum descriptione, PLUKN.

Gnaphalium minus TAB. p. 391. ex LOBELIO, *repens* C. B. Bas. p. 78. P. MAGN. &c.

Gnaphalium minimum erectum, in arenosis nascens H. OX. III. p. 92. T. XI. f. 3.

Filago minor I. B. H. TILL. GARID. RUPP.

Filago brevi angustoque folio erecta VAILL. Mem. p. 392.

Et *procumbens* EUSD. ib.

Gnaphalium minus Gerardi PONT. p. 166.

Ad macilenta viarum, v. g. paulo cis *Grauholz*.

Radix minima. Cauliculi triunciales & semipedales, foliis toti obducti, erecti, superne ramosi & brachiati. Folia incana, mediam lineam lata, semunciam longa. Glomeres florum, uti in priori, passim ad ramos, sed pauciores, magis sparsi, propiores vertici: conici sunt, sulcati, calyce ex albo virente, absque nitore. Flosculi utriusque sexus. Quodvis latus coni duae glumae faciunt, cum accessoria ad basin.

13. GNAPHALIUM caule ramoso, foliis longis & angustis, glomerulis florum substratis.

Gnaphalium vulgare tenuifolium I. B. III. p. 159. absque icone, H. OX. III. p. 92. MAGN. Char. p. 139.

Filago vulgaris tenuissimo folio, erecta T. aut. de Par. p. 81. I. R. H. VAILL. p. 391. RUPP. BUXB. &c. &

Procumbens VAILL.

II. An vere differt *Gnaphalium vulgare ramosissimum, foliis angustissimis, polyspermon* RAJ. p. 296? folia dicit brevia, Syn. III. p. 181.

Gnaphalium minimum alterum nostras, Stoechadis citrinae foliis tenuissimis PLUKN. p. 172. T. 298. f. 2. bene.

I. B. & STAEHELINUS *Basileae* in segetibus.

A priori differt caule magis ramoso, foliis adhuc angustioribus, sed unciam longis, minus tomentosis, quorum aliquot sub glomerulo quovis florum longe eminent.

CHRYSOCOMA.

LINN. II. 639.

CONYZAE Sp. TOURNEF. & VAILL.

A Gnaphalio fere differt calyce toto concolore, virente, nulla parte neque colorata, neque arida. Deinde fila non trahit lacerata. Flosculi omnes androgyni.

I. CHRYSOCOMA foliis linearibus, petiolo sub flore intumescente.

Linariae tertium genus TRAG. p. 358. bene.

Linaria aurea Tragi LOB. ic. p. 411. AICHST. Aestiv. Ord. I. T. 14. f. 1. HOFM. RAJ. p. 292. Syll. ext. p. 166.

Et *Linofyris nuperorum* LOB. ic. p. 409. GARID.

Osyris Austriaca CLUS. Pann. p. 301. 311. Hist. p. 325.

Linaria aurea TAB. p. 825.

Chrysocome Dioscoridis & Plinii COL. p. 81. ic. p. 82.

Heliochrysos Tragi, sive linaria tertia I. B. III. p. 151.

Linaria folioso capitulo, lutea, major C. B. P. &c.

Virga aurea Linariae folio, floribus congestis & umbellatim dispositis H. OX. III. p. 125.

Conyza Linariae folio T. aut. de Par. p. 422. I. R. H. & T. 259. F. G. L. H. K. VAILL. p. 397. PONT. p. 157. ZANICH. p. 73. ic. 71.

Chrysocoma calycibus laxis LINN. Cliff. p. 639. ROYEN. p. 145.

β minor TAB. p. 825. C. B. H. BLES. KNAUT. BUXB.

In rupibus *Passgartflüh* supra Biennam. In *Neocastrensi* comitatu SCHEUCHZER.

Caulis foliosus, longe absque ramis, ex summitate ramosus, cubitalis. Folia Linariae, angustiora, linearia, acuminata, viridia, glabra. Flores in spicatum umbellam. Petioli sub floribus intumescunt. Sub floribus squamae accessoriae, quasi paulatim calycem ordiuntur, foliorum plantae similes, rectae, laxae dispositae, longae, angu-

angustae, acutae. Flosculi lutei, magni, omnes androgyni; ovarium villosum, pappus densus, ochroleucos.

C O N Y Z A E.

CONYZAE LINN. n. 646. pleraque species.

CONYZAE VAILL. & TOURN. sp.

A Cryfocome distinguitur calycis squamis apicem, ut in Aftere, extrorsum reflectentibus; flosculis in ambitu femininis.

1. CONYZA foliis ovato-lanceolatis, floribus laxè umbellatis.

Conyza major GESN. Hort. p. 255. MATTH. p. 870. bene, CAM. Epit. p. 612. cum caractere, LUGD.

Conyza helenitis GESN. ic. ad CORD. Hist. II. c. 145. non autem planta CORDI, quae flore fit radiato.

Conyza major altera DOD. p. 51. ex MATTH.

Baccharis Monspeliensium LOB. ic. p. 574. ex DODONAE0, PARKINS. MAGN. Char. p. 138. BLAKW. T. 102.

Conyza helenitis Cordi THAL. p. 21. cum passim nasci dicat.

Conyza major vulgaris C. B. Bas. p. 78. P. RAJ. p. 292. T. aut. de Par. p. 73. I. R. H. T. 259. A. B. C. D. E. VAILL. p. 394. PONT. p. 156. ZANICH. p. 72. ic. 245.

Conyza major Matthioli, Baccharis quibusdam I. B. III. p. 1051.

Eupatorium montanum Verbasci foliis, vulgatus, Baccharis dictum H. ox. III. p. 99.

Conyza foliis lanceolatis, acutis, caule annuo, corymboso LINN. Cliff. p. 405. ROYEN. p. 157.

Abunde ad vias sepesque.

Caulis erectus, firmus, brachiatus, bipedalis. Folia obscure viridia, rugosa, mollia, subtus incana, ovalibus paulo longiora. Flores ramos terminant, laxè umbellati, calyce pene cylindrico, sursum lateſcente, squamis longis, triangularibus, viridibus, mucrone purpureo, reflexo, & recedente a parte calycis reliqua. Flosculi feminini multi, campanula pene nulla. Tuba praelonga, purpurea. Androgyni vero flavum flosculum habent, tubumque bicornem intra vaginam. Semen oblonge ellipticum, sulcatum, basi circulari.

Odor leniter, neque absque gratia, aromaticus. Hinc TRAGO dicitur emmenagoga esse.

Astereſ, calyce proximòs, conjungere vetant neceſſitudines aliae majoris momenti.

E U P A T O R I U M.

TOURNEF. T. 95. VAILL. p. 398. LINN. n. 638.

JUNG. in Doxol. min.

Calyx squamis paucis non aridis, neque coloratis, rectis, apice non reflexo. Flosculi valde pauci, calyce longiores, androgyni, longi, tuba longissima, bicorni. Pappus in semine in nostris non plumosus. Folia huic, in tota gente foli, conjugata.

1. EUPATORIUM foliis plerumque ternatis.

Eupatorium adulterinum FUCHS. p. 265. I. B. II. p. 1065. SCHW.

Herba S. Kunigundis TRAG. p. 490. 491.

Eupatorium Avicennae GESN. Tab. Coll. p. 76. Hort. p. 258. IMPERATI L. 28. c. 1. BLAKW. T. 110.

Eupatorium vulgare MATTH. p. 1025. CAM. Epit. p. 757. male.

Vulgare Hepatorium DOD. p. 28.

Cannabina aquatica s. Eupatorium mas LOB. ic. p. 528. ex DOD.

Eupatorium vulgo appellatum CAES. L. 12. c. 16.

Eupatorium Cannabinum C. B. Bas. p. 91. P. PARK. RAJ. p. 293. T. aut. de Par. p. 193. I. R. H. & T. 259. VAILL. p. 398. MAGN. Char. p. 137. PONT. p. 161. ZANICH. p. 97. ic. 7. & 173.

Eupatorium Cannabinum vulgare, foliis trifidis, profunde dentatis H. ox. III. p. 92.

Eupatorium foliis digitatis LINN. Cliff. p. 396. ROYEN. p. 155.

β *Flore albo* LOES. VAILL. WEINM. T. 496. 4.

γ *Foliis integris, minime digitatis* RAJ. Syn. III. p. 180.

Prior ubique provenit in aquosis: alteram Gernsheimi legi, in Palatinatu.

Caules

Caules hirsuti, quadranguli, tripedales & sepedales. Folia ex crasso petiolo ternata, omnibus foliolis acute serratis, subhirsutis, medio maximo, ovato-lanceolato, lateralibus, late ex petiolo ortis, angustioribus. Summi caules umbellam planam gerunt, densamque. Flosculi purpurei: & similis Tuba. Semen nigrum, longum, gracile, pyramidale, basi acuta.

Odor acris, sapor peramarus est. Multum habet alcalinarum partium GEOFROI III. p. 453. GESNERUS decocto pugilli unius radices alvum & vomitum sibi movit *Epist.* p. 63. 121. quem effectum CHOMELIUS non vidit, & nimiae dosi tribuit BOERHAAVIUS. In cachexia, & ictero, & hydropo rusticum medicamentum est BUCHWALD. p. 120. confirmatum a CHOMELIO: post paracentesin infuso florum utuntur (BLAIR). Dosis succi unciae unius, extracti ad drachmam TOURNEF. Non alio medicamento scorbuticos Turfae fossiores sibi mederi, putrida ulcera pedesque tumentes sanare, febres etiam intermittentes potio infuso debellare docet BOERHAAVIUS. Extus ad-mota, vulneraria est TRAG. & hydropicis cruribus, aut scroto tumentis apprime convenit CHOMEL.

C A C A L I A

TOURNEF. T. 258. VAILLANT. p. 404.

TUSSILAGINIS Sp. LINN.

Facile a Petasite distinguitur calyce, & Eupatorio propior est: differt tamen calyce cylindrico, squamis paucis, circiter quinque, conglutinatis, ut monophyllos & dentatus videatur. Flosculi paucissimi, omnes androgyni, & quadrifidi.

I. CACALIA.

a Varietas foliis subtus albescentibus, & tomentosis: Eadem solet altior esse & florum umbellis densioribus.

Bechion sylvestre CORD. Sylv. obs. p. 222. hoc vel *β*

Cacalia du CHOUL. p. 74. an Ic. ad Diosc. ? RUELL. c. 108. L. IV. LOB. Advers. p. 255. Ic. p. 592. non bene, CAES. L. XII. c. 19.

Cacalia Ghini MATTH. p. 1184. absque icone.

Cacalia incano folio CLUS. Pann. p. 501. ic. p. 100. Hist. p. CXV. RAJ. Syll. ext. p. 80. Hist. p. 291. PONT. p. 158.

Tussilago alpina maxima SCHWENCKE. p. 211.

Cacaliae quibusdam primum genus I. B. III. p. 569.

Cacalia foliis crassis hirsutis C. B. Bas. p. 58. H. OX. III. p. 94. TILL. I. R. H. ZWING. p. 758. SCHEUCHZ. It. I. p. 32. TIT. VAILL. p. 404. *f. vulgaris* MUR. p. 705.

Cacalia incano rotundo folio PARK. p. 1221.

Cacalia alpina Petasitidis foliis, subtus lanuginosis FLUKN. p. 74. VOLC. p. 75.

Cacalia foliis crassis, lanuginosis TIT. It.

Cacalia tomentosa BOECLER. Mat. Med. II. p. 488. MAPP. p. 47.

b *Flore albo* BURSER. Act. Suec. p. 506.

c *Foliis profunde sectis* SCHEUCHZ. iconem habuit plantae lectae prope *Valenz. Sarunetum*.

β *Foliis subtus glabris, vel folis nervis hirsutis, humilior & pauciflora.* Conf. *It. Helvet.* *Cacalia glabro folio* CLUS. p. CXV. cum icone LOBELII, quam iste pro villosa dedit, Pann. p. 501. H. BLES. PHYTOR.

Cacaliae quibusdam genus alterum I. B. III. p. 569.

Cacalia foliis cutaneis acutioribus & glabris C. B. H. OX. III. p. 94. T. 12. f. 6. HERM. I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 32. TIT. VAILL. p. 404. PONT. p. 158. MAGN. Char. p. 137. WAGN. RUDB. p. 96.

Cacalia folio glabro acuminato PARK. p. 1221.

Cacalia quibusdam RAJ. Syll. ext. p. 80. Hist. p. 291.

Cacaliae genus alterum, foliis acutioribus, utrinque viridantibus FLUKN. p. 74.

Cacalia glabra ROBERT. ic. p. 52.

Cacalia foliis crassis, hirsutis MAPP. p. 47. videtur huc potius pertinere.

b *Flore albo* PONT.

a β *Tussilago caule ramoso* ROYEN. p. 159.

An vere differt *Tussilago Alpina f. montana* Dalech. LUGD. p. 1052. simillima nostrae, sed flore, ut ajunt, subluteo.

Varietas subtus hirsuta in alpibus frequentior est, & in dumetis inter *Biennam* & *Deffenberg* non rara. MURALT. in *M. Legerberg*. Glabra rarior est, eam legi in *Creux du Vent*, in montibus *Biennensium* &c. HUBERUS circa *Thermas Fabarias*; SCHEUCHZER. in *Monte Legerberg* &c.

Vv vv

Caulis

PLANTAE DICOTYLEDONES

Caulis cubitalis & bicubitalis, hirsutus, saepe purpureus, per intervalla folia & scapos florigeros edit. Folia petiolata, circa petiolum excisa, modo cordata, modo latiora, renis figura, semilunariter ferrata, subtus vel glabra, vel nervis folis hirsutis, vel tomentosa, & tunc quidem crassiora. Summus caulis, ramosus, latam fert & densam umbellam. Calyx fere purpureus, Flosculique & Tubae. Flosculi vix supra quatuor. Semina longa, stricta, sulcata, quadrangula. Pappus simplex.

P E T A S I T E S.

TUSSILAGINIS LINN. n. 648. pleraeque Sp.

PETASITES VAILL. p. 402. TOURNEFORT. T. 258.

& *TUSSILAGO* T. T. 267. VAILL.

A *Cacalia* differt calycis squamis multorum ordinum imbricatis, floribus obfioribus, flosculis plurimis, habitu singulari, caule nempe simplici, aphylo, ante folia erumpente, folis squamis coloratis, a foliis diversissimis, adperso. In conjungenda vero *Tussilagine*, ob speciem tertiam, omnino cum LINNAEO sentio.

ORDO I.

FLOSCULIS OMNIBUS ANDROGYNIS.

I. PETASITES floribus spicatis, flosculis omnibus androgynis.

Petasites FUCHS. p. 644. spica nimis densa & confusa, TRAG. p. 414. 415. eadem, CORD. Hist. p. 123. bona descriptio, GESN. Hort. p. 271. b. Coll. p. 96. LONIC. DOD. p. 597. bene, CAES. L. 12. c. 20. ANTHAL. AICHST. Hybern. T. 5. f. 1. RAJ. p. 260. MUNT. VOLC. BLAKW. T. 222.

Tussilago major MATTH. p. 845. non bene, CAM. Epit. p. 592. HOFM.

Petasites vulgo appellatus CLUS. Pann. p. 502. obiter.

Petasites florens, & sine flore EIUUSD. p. CXVI. icon DOD.

Petasites flore purpureo CAM. Hort. p. 122.

Petasites, Tussilago major TAB. p. 749. male.

Petasites vulgaris rubens ZWING. p. 754. rotundiore folio I. B. III. p. 566.

Petasites major & vulgaris C. B. Bas. p. 58. P. VAILL. BOT. p. 159. Memoir. p. 403. PONT. p. 159. MAGN. Char. p. 137. IC. REG.

Petasites major vulgaris rubens, rotundiore folio H. OX. III. p. 95.

Petasites major & vulgaris altera, quae potest acaulis vocari RUPP. p. 153.

Tussilago scapo imbricato thyrsifloro, flosculis omnibus hermaphroditicis LINN. Cliff. p. 411. ROYEN. p. 159.

β *Flore albo*: an AICHST. Hybern. T. 5. f. 3. ? potius crediderim.

Haec species in Helvetia vulgata est, in aquosis v. g. *Bernae* an der *Worbte*, bey der *Wegmühle* &c. Ad *Birsam*, & inter *Lochstall* & *Schauenburg* ZWINGER. *Flore albo* legi ad *Birsam*, prope S. Jacob.

Radix alba, mollis, ex magno tubere fibras demittit. Caulis prior erumpit dodrantalis, aut pedalis, simplex, purpureus, squamis conspersus concoloribus. Eum terminat spica brevis, densaque, florum erectorum ex brevibus petiolis, plerumque unifloris. Calyx subruber, ex quatuor squamarum ordinibus, superne laxior, quasi campaniformis. Flosculi a decem ad viginti, albi, vel rubris lineis distincti, speciosi, regulares. Vagina eminens, purpurea. Tuba clavata, alba. Post thyrsus floralem mense Majo folia succedunt ex longis pediculis, cordata, sed prope mucronem latiora, margine angulato & semilunariter dentato, sparsa subtus lanugine. Est ubi reniformia sunt. Radix acris, aromatica, non ingrato sapore; resinosa, si verno tempore effodiatur s. PAUL. Sudorem pellit: hinc inter Alexipharmaca numeratur; & bubonibus extus admota in peste prodest. Sed ob acrem vim etiam in asthma laudat BUCHWALD. p. 197. Cataplasmate podagricum sanatum habet WOOD. in Epist. ad RAJUM.

ORDO II.

II. FLOSCULIS IN AMBITU FEMININIS.

I. NON LIGULATIS, NEQUE PATENTIBUS.

2. PETASITES floribus spicatis, plerisque flosculis androgynis.

Petasites flore albo CAM. Epit. p. 593. optime, THAL. p. 9. an AICHST. Hybern. T. 5. f. 2. ? H. BRES. 10NQ. ZWING. p. 754.

Petasites noster, Leucanthemos CAM. Hor. p. 122.

Petasites

Petasites albus anguloso folio I. B. III. p. 567. RAJ. p. 261. ex I. B. FLUKN. PONTED. p. 159. MILL.

Petasites alpina SCHWENKE. p. 155.

Petasites minor C. B. LUGD. LOES. HERM. VOLC. VAILL. p. 404. LEOP. & C.

Petasites major albus, anguloso folio H. OX. III. p. 95.

Tussilago major altera, vel petasites minor HOFM.

Tussilago scapo imbricato, thyrsis fastigiato, flosculis femininis nudis, paucis, centralibus hermaphroditicis LINN. Cliff. p. 411. ROYEN. p. 159.

Icon C. GESNERI apud CAMERARIUM demonstrat, indigenam fuisse. Prope Bernam ad Arolam sub pago Worlauffen dicitur lecta fuisse a HAGENBACHIO. Circa Ferriere legit & misit D. GAGNEBIN.

Thyrus spicatus, spica brevi, uti in priori n. 1. Folia angulose reniformia, subtus omnino lanugine incana. Flos primae speciei, magnus, calyce sursum laxato, virentē. Feminini flosculi pauciores, plures mares, longissimo tubo, conspicua campanula ochroleuca.

Hoc esse videtur *Aconitum Pardalianches* Matth. in faucibus Jurae, inter Gets & Mission PONS in LUGDUN. p. 54. 55.

3. PETASITES floribus spicatis, flosculis paucissimis androgynis.

Petasites major, & vulgaris prima species RUPP. p. 153.

Petasites in medio majoribus flosculis, reliquis minoribus BUXB. pl. Hal. p. 258.

Petasites major, floribus longis pediculis insidentibus DILL. in RAJ. Syn. III. p. 179. Hort. Eltham. p. 309. ic. 297. ubi calyx paulo aliter pingitur, longus, ventricosus, ora contracta, squamis multorum ordinum.

Tussilago scapo imbricato, thyrsis oblongo, flosculis femininis nudis, centralibus hermaphroditicis paucissimis LINN. Cliff. p. 411. ROYEN. p. 159.

Petasites maximus, maritimus, Borussiae MENZ. Pugill. H. OX. III. p. 95. idem esse videtur.

Petasites AICHST. l. c. hujus similior est, calyce & spica.

Pro minore misit I. GESN. Gottingae haec species vulgatiores est *It. Hercyn.* n. 2.

Scapus altior, cubitalis, tripedalis. Folia maiora, non raro cubitalia, quae ad petasum sufficient. Spica longior, laxior, floribus ex longioribus & ramosis petiolis pendulis. Calyx magis cylindricus, ex duplici squamarum ordine, subrotundis squamis, & concinnius dispositis, ut uno circulo calyx terminetur. Flos semper incanus adparet, ob pappum calyce longiorem; & femininorum flosculorum exiguitatem. His quinque brevissimi dentes, campanula perangusta, tuba longa, bicornis. Androgynus unus & duo, subrubelli, magna campanula, tuba clavata, stamina quinque libera, minime in tubum connata.

4. PETASITES scapo paucifloro, floribus subtus tomentosis, albißimis.

Cacalia tomentosa C. B. Prodr. p. 102. H. BLES. H. OX. III. p. 94. SCH. BOT. I. R. H. TILL. SCHEUCHZ. It. II. p. 230. T. 18. f. 1. It. IV. p. 331. VAILL. p. 404. BOERH. etc.

Petasites minor SCHEUCHZ. It. IV. p. 425.

A *Tussilagine scapo thyrsifloro fastigiato, floribus radiatis* LINN. Lap. n. 303. differt foliis non ita profunde, neque triangulariter sectis, (quae in Laponica fere Gei rotundifolii maioris similia sunt) & floribus paucissimis.

Non rarissima in alpibus, v. g. in adscensu *Gemmii*, quo ex valle *Frutigenensi* pervenitur ad *Spitbalmatte*. In humidis prope *Pilisur* HUBERUS.

Radix crassa, lignosa. Folia ex radice modo fere triangularia, modo cordis forma, superne ex atro virent, modico tomento conspersa, subtus albißimo tomento obducta, argute ferrata. Caulis, quem rarius edit, humilis: Spica pauciflora; tres pingit SCHEUCHZER. magnos, calycum imbricatis squamis multorum ordinum.

* PETASITES minor, folio anguloso crassiori T. in catalogo separatur a SCHEUCHZ. & indicatur, in M. Pilati, supra thermas *Fabarias*, alibique in alpibus Helveticis. Sed ignotum, & absque synonymo a TOURNEF. propositum, describere nequeo.

5. PETASITES scapo unifloro, flosculis in ambitu femininis, tubulosis.

I. *Hemionitis* Icon post Dioscoridem Ruellii ad c. 129. L. 3.

Tussilago foliis minoribus & solidioribus GESN. Fract. p. 65.

Asarina MATTH. p. 38. pessime, flore radiato, quem melinum dicit esse.

Asarina Matthioli TAB. p. 752. flore *Anthemidis* I. B. III. p. 566.

Tussilago alpina minor SCHWENCKE. p. 212.

Asarina foliis asari C. B.

II. α foliis tomentosis.

- Tussilago alpina* I. canescente folio, flore aperto CLUS. p. CXII. & eadem flore evanido p. CXIII.
Tussilago alpina I. EIUSD. Pann. p. 497. cum icone evanidi floris.
Tussilago montana minima LOB. ic. p. 590. cum duabus ex CLUSIO iconibus, LUGD. p. 1053.
 & *alpina altera Clusii* p. 1052.
Tussilago alpina minor, folio rotundo I. B. III. p. 565.
Tussilago alpina rotundifolia, canescens C. B. H. OX. III. p. 130. MUR. p. 641. SCHEUCHZ. It. IV.
 p. 342. TIT. It.
Tussilago alpina RAJ. Hist. p. 260. Syll. exter. p. 251.
Tussilago parva alpina MENZ. Pug.
Petasites alpina rotundifolia, minima, canescens SCHEUCHZ. It. VII. p. 516. cum descriptione.
Senecio alpinus, rotundifolius, parvus PONT. p. 155.
Petasites monanthos, rotundifolia, glabra VAILL. p. 405.
 III. *Tussilago glabro fere folio* CLUS. Pann. p. 498. 499.
Tussilago II. IBID. p. 498. quam iconem pro specie flore aperto exhibet in historia.
Tussilago alpina glabro folio CLUS. Hist. p. CXIII. & II. in icone, sine flore; RAJ. Syll. exter.
 p. 257. Hist. p. 260.
Petasites alpina rotundifolia glabra C. B. P. TIT. WAGN.
Petasites monanthos rotundifolia, glabra VAILL. p. 403.
 I. II. III. *Tussilago scapo fere nudo, unifloro, foliis cordatis, angulatis, denticulatis* LINN. Cliff.
 p. 411. ROYEN. p. 159.
 β *Flore albo* I. GESNER. ad radicem M. Gletscher, supra thermas Valesias.

In alpinis & altioribus *Furæ* nemoribus locisque subudis, umbrosis, minime rarus. Caulis verus, qui praeterea radix est, prosternitur, & longe folia edit, fibrillasque nutritias. Folia longe petiolata, firma carne, ambitu reniformi, acute circumcrenata; juniora tomentum subtus habent, quod adulta dejiciunt. Scapus paucis squamis conspersus, dodrantalis. Flos speciosioris magnitudinis, quam priores. Calyx purpureus. Feminini flosculi unico ordine ad decem, campanula minima, bifida: Androgyni ad 28. conspicui, purpurei, tuba perinde bicorni & eminente. Semina prismatica, striata.

6. PETASITES scapo unifloro, flosculis in ambitu ligulatis.

- Ungula Caballina* BRUNF. L. I. p. 41. absque flore, TRAG. p. 418.
Tussilago FUCHS. p. 140. RUELL. p. 557. COR. D. Diosc. p. 58. MATTH. p. 844. CAM. Epit.
 p. 590. 591. cum caractere, LUGD. AICHST. Hybern. T. 6. f. 1. I. B. III. p. 563.
 PARK. H. OX. III. p. 130. RAJ. p. 259. RUPP. &c.
Bechium s. farfara DOD. p. 596. duae icones.
Tussilago farfara LOB. p. 589. ex DODON.
Tussilago, quae vulgo farfara CAES. p. 490.
Tussilago vulgaris CAM. Hort. C. B. Bas. p. 58. T. aut. de Par. p. 235. I. R. H. PONT. p. 235. MAGN.
 Char. p. 124. VAILL. Memoir. 1720. & ic. I. p. 375. IC. REG.
Tussilago seu farfara VOLC. BLAKW. T. 204.
Tussilago scapo imbricato, unifloro, foliis cordatis, angulatis, denticulatis LINN. Cliff. p. 411.
 ROYEN. p. 159.

Nihil frequentius primo vere ad fossas, & in agris subhumidis.

Scapus primus prodit, squamis adpersus frequentibus, dodrante minor, uniflorus. Folia ex imo caule subnascuntur, utcunque cordata, angulosa, ferrata dentibus semilunaribus. Calyx fere uti in n. 3. ex unico ordine foliorum longorum, in cylindrum conjunctorum, cum aliis ad basin accessoriis. Semiflosculi radiati, plani, numerosissimi, sed ligulati, sine obtuso, flavi: feminini flosculi ad triginta, luteoli, eminente vagina flava, & tuba clavata, minime bicorni, campanula speciosa.

Folia amara, subviscida, creduntur lenire, & aperire; hinc in morbis pectoris, phthisi, asthmate &c. cum floribus, in infuso, decocto, & fumo, tabaci modo adsumta, qui modus antiquissimus etiam PLINIO notus fuit, in frequentissimo usu sunt BUCHWALD. p. 279. &c. Ad calculum comminuendum, succum copiose sumtum commendant (COMM. NORIC. 1736. p. 394.) nimis, vereor, debilem. Ex lanugine radices fomes paratur SCALIGER. de Subtilit. Exerc. 180.

SENECIONEM ob summam similitudinem, cum DILLENIO & LINNAEO ad Iacobaeam retuli.

CORYMBIFERAE DISCOIDEAE.

ORDO III.

PLACENTA SQUAMIS DISTINCTA.

XERAN-

X E R A N T H E M U M.

TOURNEF. T. 284. VAILL. 1718. p. 222. LINN. n. 643.

Calycis imbricati primae squamae ovaes, exigua arista; ultimi ordines longi, pungentes; sicci omnes & splendentes. Flosculi in ambitu feminae, femine villosi, quinque triangularibus squamis coronato, flosculo strictiori, longiori: Androgyni interiores, latiori campanula, eminente vagina, squamis erectis flosculorum longitudine.

1. *XERANTHEMUM* capitulis inapertis. T. XXIII.

Xeranthemum GESNERI apud 1. B. iii. p. 25. RAJ. p. 287.

Stœbe incana altera, *Cyani* aut *Jaceae* capitulis, & flore *Ptarmicae vulgaris* herbariorum LOB. Adv. p. 235. ic. p. 544.

II. *Ptarmicae Austriacae* affinis, nata *Clusio* CLUS. post. p. 32.

Jacea oleae folio, minori flore C.B.

Xeranthemum flore simplici purpureo minore 1. R. H. VAILL. p. 223.

Jacea incana, *cyani* capitulis C.B.P.

Xeranthemum oleae folio, capitulis simplicibus, *incanum*, foetens, flore purpurascens minore MORIS. III. p. 47. Cur foetens? contra fidem CLUSII & nostram observationem. An de alia planta agitur?

Xeranthemum incanum, flore albo 1. R. H. MAGN. Hort. VAILL. p. 223.

Xeranthemum Valesiacum flore clauso COMM. LIT. 1731. Spec. L. Vid. iconem T. nostr. XXIII.

Ad vias *Valesiae* circa *Sideram* & *Leucam*. In herbis siccis C. B. erat, adlatum ex Hispania. GAGNEBINVS etiam misit, in Gallia Narbonensi lectum.

Exigua radix: Caules multi, parum ramosi, lignosi, erecti, pedales, foliosi, una cum foliis lanugine tecti. Folia linearia, acuta, superne subatra, inferne alba, utrinque lanuginosa. Caules singuli flores terminant, squamis imis argenteis, ultimis, quae pro radiis sunt, carneis, aut albis, nunquam patentibus, uti quidem solent in hortensi specie. Similes inter flosculos bracteae.

B I D E N S.

TOURNEF. T. 262. LINN. n. 641. JUNG. Doxol. min.

CERATOCEPHALUS VAILL. 1720. p. 421, & f. 46. 47. 48.

Haec familia inter utrumque genus ambigit, radiata modo, modo nuda. Calycis squamae erectae, obtusae, similesque inter flosculos. Flosculi in ambitu si qui sunt, ligulati, plani, tridentati, steriles sunt, tuba destituti, femine abortivo, minime aristato: Veri vero androgyni, brevi tubo, campanula quadrifida & quinquefida. Semen longum, planum, medio dorso eminente, cornubus rectis duobus, sive retrorsum hamatis aristis, majoribus, flosculi longitudine, ex angulis praeditum, uno aut duobus cornubus minoribus, ex linea media, quae semen dividit. Olim BOBARTUS dentes fere quatuor esse monuerat (in Epist. post. RAJ.) Folia conjugata.

1. *BIDENS* foliis tripartito divisis. CAESALP. p. 488.

Verbena supina TRAG. p. 211. absque icone, T. aut. de Par. 60. 1. R. H. & T. 262. MAGN. Char. p. 141. LINN. Lapon. n. 292.

Verbesina GESN. Hort. p. 296b

Torbesina Bononiae EIU.S.D. p. 259b.

Hepatorium aquatile DOD. p. 395. cum icone.

Hydropiper, *Pseudohepatorium femina* LUGD. p. 1039. &

Hydropiper alterum Dalechampii IBID. an flore radiato?

Verbesina, f. *Cannabina aquatica*, flore minus pulchro, elatior ac magis frequens 1. B. II. p. 1073.

Cannabina aquatica, folio tripartito diviso C. B. Bas. p. 91. P.

Conyza palustris, foliis tripartito divisis LOES. p. 53. ic. 10. flore radiato.

Eupatorium aquaticum femina RAJ. p. 360.

Chrysanthemum cannabinum bidens, folio quinquepartito, f. vulgare H. OX. III. p. 17.

Ceratocephalus vulgaris, foliis tripteris & pentapteris, caule rubente VAILL. Memoir. p. 423.

Bidens coronis seminum retrorsum aculeatis, seminibus erectis LINN. Cliff. p. 399. ROYEN. p. 157.

β *Caule flavescens* VAILL.

γ Varietas, siquidem hoc nomen meretur, foliis supremis tridentatis. *Bidens lamii* folio longiori BLANKENH. de Acme. Palat. f. 1.

Nihil vulgatius ad fossas.

Caulis valde brachiatus, bipedalis. Folia petiolata, ex una costa tria, aut quinque, VVVV 3 mino-

minora quidem ad latus, late cum costa confluentia; medium amplius, pene rhomboideum; serrata omnia profundius. Sub flore corona latior foliorum plantae undulatorum. Calycis & placentae squamae virides, lineis nigris, quales & in flosculis sunt. Semen sursum latefcens, compresso-triquetrum. Dentes plerumque tres, sed duo perstant, sagittati iidem, uti ora deorsum hamata & aspera est.

2. **BIDENS** foliis longe ellipticis, ferratis, indivisis.

Eupatorium aquaticum femina septentrionalium, stellato & odore flore LOB. ic. p. 529.

Conyza aquatica, foliis integris latioribus THAL. p. 20.

Bidens folio non dissecto CAES. l. c. T. aut. de Par. p. 249. I. R. H.

Eupatorium cannabinum chrysanthemum TAB. p. 117. bene.

Conyza palustris AICHST. Aest. Ord. 5. T. 7. f. 2.

Verbesina pulchriore flore luteo I. B. III. p. 1074.

Cannabina aquatica folio non diviso C. B. Bas. p. 91.

Conyza palustris, foliis ferratis LOES. p. 54. ic. II.

Eupatorium aquaticum, folio integro RAJ. p. 361.

Chrysanthemum cannabinum bidens, foliis integris, oblongis H. OX. III. p. 174.

Forbicina vulgaris, folio integro PONT. p. 248.

Ceratocephalos Persicae folio, flore luteo discoide VAILL. p. 422.

Et radiato EIUSD. ib.

Icones WEINM. T. 375. d. & e. & f. I. BLANKENHORNII huc pertinent.

II. Omnino eadem est *Hepatorium aquatile*, folio non diviso, flore aureis undique petalis radiato TRIUMPHETTI p. 65.

Chrysanthemum aquaticum bidens, f. *hepatorium aquatile*, folio non diviso, flore aureis petalis undique radiato H. OX. III. p. 17. T. 5. f. 25.

β Varietas humilis, non ramosa, quales autumnno ad inum caulem majoris progerminant.

Eupatorium cannabinum palmare & angustifolium MERRET. p. 37.

Verbesina minima DILL. Giesl. p. 167. nov. spec. p. 66. Syn. RAJ. p. 188. T. 7. f. 2.

Ceratocephalos minimus integrifolius VAILL. p. 422.

Bidens palmare & angustifolium LEOPOLD. p. 21.

Similibus locis Bernae, circa Mathod. &c.

Caulis ramosissimus, erectus, cubitalis. Folia patula, longe ex ellipticis acuminata, serrata. Capitulum majus simile, etiam foliis succinctum; squamae perinde nigro lineatae. Radii plerumque nulli: si adsunt, flavi, patentes, speciosi, uno ordine. Aristae fere quatuor, quarum mediae breviores. Flosculi flavi.

Acris odor utriusque speciei, quando teritur, vires aliquas promittit. Cum ergo videret NEBELIUS, aut certe discipulus ejus, Ac mellam ex Bidentis genere esse, incubuit in hanc plantam, & facta analysi eandem omnino esse putavit cum Ceylanica; non botanice certe: an vero medicis notis conveniat, ignoratur.

C O R T M B I F E R A E.

TRIBUS II.

DISCO RADIATO.

JUNG. Phytol. c. XIX. VAILL. Memoir. 1720. p. 357.

Hae pleraque cum Discoideis communia habent; sed circa flosculos disci androgynos circumstant feminini flosculi, quibus tubus brevis est, interius resectus, exterius in planam bracteam expansus, tubo plerumque longiore, quae fere semper ad angulum rectum ex flore patula exstat. Semiflosculi steriles, in hoc genere rariores sunt, contra quam CAMERARIUS adfirmat E. N. C. Dec. III. Ann. I. Obs. 107.

ORDO I.

PLACENTA SQVAMIS DISTINCTA.

B U P H T H A L M U M.

LINN. n. 659.

A S T E R I S C U S.

TOURNEF. T. 283. VAILL. 1720. p. 429. DILL. Elth. p. 42.

Huic calycis squamae imbricatae, trium ordinum: semiflosculi apice trifido, & eorum semina plana, marginata, feminina, abortiunt. Ovaria vero flosculorum non marginata, quadrilaterae columnae figura sunt, brevissima coronula. Flosculi regulares,

lares, quinquefidi. Squamae inter flosculos cavae, exterius ovariis foecundis adponuntur.

1. BUPHTHALMUM flore nudo, foliis conjugatis.

Cannabinae aquaticae simile, capitulis nutantibus C. B. Prodr. p. 138.

Conyza capite nutante I. B. II. p. 1055. cum icone, in qua pappum videtur pingere & folia alterna: RAJ. p. 361.*.

C. B. *Michelfeldae*.

Habitus ita accedit ad Bidentem 2. ut confundi possint; & folia pariter conjugata sunt, sed toto diffident caractere. Calycis enim squamae paucae, late ex ovalibus acuminatae, laxe dispositae. Semiflosculi breves & latissimi, tribus amplis dentibus divisi, semine lato, plano, utrinque acuminato, brevissimo pappo coronato. Tuba longa. Flosculorum semen simile videtur, paulo crassius; squamae inter flosculos ellipticae; vagina longe eminent. Deinde capitula ex alis summorum foliorum prodeunt, omni corona foliorum destituta: Folia ipsa latiuscula basi amplexicaulia, deinde latefcunt, & longo desinunt mucrone, hirsuta & ferrata. Caulis cubitalis, ex summitate ramosus.

2. BUPHTHALMUM foliis linearilanceolatis, ferratis, villosis, calycibus nudis. LINN. Cliff. p. 464. ROYEN. p. 170.

Aster Pannonicus CLUS. Pann. p. 526. ic. p. 527.

Aster III. Austriacus I. EIUSD. Hist. p. XIII. MENZ. Ingolst. p. 55.

Aster luteus major, foliis succisae C. B. P. RUPP. BUXB. ZWING. p. 945.

Aster luteus Pannonicus primus H. O. X. III. p. 117. T. 21. f. 1. inter pappos.

Aster montanus luteus, flore pallido, foliis non ita rigidis, leviter una cum caule hirsutis BURS. Act. Suec. p. 531.

Aster luteus Pannonicus major, s. Austriacus primus CLUSII RAJ. p. 267. ? certe papposum dicit semen.

Chrysanthemum Asteris facie, foliis succisae HERM. Hort. p. 144. flor. p. 34. primus suae sedi restituit.

Asteriscus calyce brevi, angustifolius BOERH. p. 105.

Asteriscus perennis villosus, ferratus, calyce imo non folioso VAILLANT. p. 430.

II. Omnino huc pertinet:

Conyzae species alia, caule cubitali GESN. Coll. p. 70.

Conyza major altera THAL. p. 21. ic. II. optime.

Conyza montana lutea, foliis oblongis C. B. P.

Aster montanus luteus, foliis oblongis I. R. H.

Adeoquē VAILLANTIIUM, qui haec nomina inter Helenia habet, de alia planta dicere necesse est.

Circa Langenbruk ad sepes abunde, versus Wallenburg It. Helvet. n. LXXXVII. HUBERUS circa Wesen. In Neocastrensi comitatu nasci D. DIVERNOI.

Caulis hirsutus, erectus, ramis erectis, unifloris; cubitalis, & ultra. Folia longe elliptica, longe mucronata, margine breviter & rariter ferrato; subaspere hirsuta. Flos caulem terminat speciosa magnitudine, nulla omnino corona foliosa susceptus. Calycis squamae hirsutae. Flos totus flavus; petala plana, trinervia, apice angustiori, tridentato.

Eandem plantam, cum nomine *Asteroideis Salicis folio*, misit ex M. Uetliberg I. GESNERUS.

3. BUPHTHALMUM floribus nudis, foliis subtus incanis, pinnatis, pinnis argute ferratis.

Chamomilla crocea RUELL. p. 569.

Chamaemelum Chrysanthemon FUCHS. p. 26. non bene.

Bupthalmum GESN. Ind. p. 15; MATTH. p. 909. bene, CAM. Epit. p. 651. male, TAB. p. 21. C. B. Bal. p. 41.

Chrysanthemum verum GESN. Coll. p. 68. b.

Bupthalmus, Germanis Streichblumen TRAG. p. 152.

Chrysanthemon quibusdam CORD. Diosc. p. 60.

Anthemis GESN. Schol. ad c. 154. L. III.

Bupthalmum vulgare CLUS. Pann. p. 569. RAJ. p. 349. *Chrysanthemo congener* CLUS. Hist. p. 332. bene.

Cotula lutea DOD. Coron. p. 241. Hist. p. 259. absque icone.

Bupthalmus, oculus bovis LOB. ic. p. 772. male.

Chamaemelum, Chrysanthemum quorundam I. B. III. p. 122. VAILL. p. 413.

Bupthalm-

PLANTAE PETALODEAE

Bupthalmum Tanaceti minoris foliis C. B. I. R. H. PONT. p. 253. MAGN. Char. p. 126. I. R. H.
Chrysanthemum foliis Tanaceti LOES. p. 47. ic. 9.
Chrysanthemum Tanaceti folio, flore aurco, Italicum BARR. ic. 465. bene.
Chrysanthemum perenne, brevioribus & incanis foliis, Tanaceti instar alatis H. OX. III. p. 20.
Bupthalmum caule ramoso, foliis pinnatifidis linearibus, laciniis serratis, dentatis, floribus pedunculatis LINN. Cliff. p. 414. ROYEN. p. 171.

β *Flore pleno* LEOPOLD.

Non ita, uti in Germania, frequens est. Ad Rhenum tamen legi. c. B. in dumentis prope rudera *Augustae*, & non longe a *Riehen*. I. B. *Basileae*, extra portam *Lapidream*.

Caulis durus, pedalis & ultra, ramosissimus. Folia viridia, inferne incana, petiolo lato, pinnata, pinnis simplicibus, acute dentatis, nervi latitudine. Singulus suum ramum flos terminat, speciosus, patulus. Calycis squamae densissime in hemisphaerium congestae. Semiflosculi latiusculi, tridentati, cum flosculis flavi. Squamae placentae fine acuto, quasi aristato. Semina in ambitu omnino incurva, per medium sulcata, lateribus tenuibus, quasi alatis; sub flosculis vero quadrangula.

De odore & viribus *Chamaemeli* participat, cujus faciem prae se fert. Pulverem florum ad icterum CAMERARIUS, ad volvulum expertus laudat EHRHARD. ad LONICERUM p. 36. Dosis facit drachmarum duarum. Urinam ciet BRASSAVOLA.

A C H I L L E A.

VAILL. p. 414. LINN. n. 661.

MILLEFOLIUM TOURNEF. T. 283.

& PTARMICA T. 283.

Calycis squamae dense imbricatae, ordinatim terminatae, & hemisphaericae: Semiflosculi brevissimi, ut latitudo vix cedat longitudini; trinervii, tridentati; deinde pauci, vix supra decem.

I. ACHILLEAE FOLIIS INTEGRIS.

PTARMICA T. 283. BOERH.

I. ACHILLEA foliis integris, minutissime serratis. VAILL. p. 416. LINN. Cliff. p. 412. ROYEN. p. 176.

Tarchon GESN. Ind. quadr. p. 126. qui in pratis quibusdam luxuriat EIUSD. Epist. ad I. B. p. 96.

Ptarmice FUCHS. p. 638: 639. GESN. Coll. p. 99b.

Pyrethro cognata herba GESN. Hort. p. 275b.

Millefolium tertium TRAG. p. 478.

Tanacetum album seu acutum EIUSD. p. 159. ex FUCHSIO.

Ptarmica CORD. Diosc. L. 2. c. 192. MATTH. p. 585. CAM. Epit. p. 354. RAJ. p. 344. BLAKW. T. 276.

Ptarmica vulgaris CLUS. p. XII. AICHST. Aest. Ord. XI. T. 5. f. 3. non bene, PARK.

Draco sylvestris, f. Ptarmice DOD. p. 710.

Ptarmica, f. Ptarmica folio Taronis, vel sternutatoria LOB. ic. p. 455.

Quaedam in asperis CAES. L. 12. c. 25.

Ptarmica vulgaris folio longo, serrato, flore albo I. B. III. p. 147. T. aut. de Par. p. 297. I. R. H. PONT. p. 260. MAGN. Char. p. 129.

Dracunculus pratensis, serrato folio C. B. Bas. p. 27. P.

Dracunculus pratensis viridis, f. Ptarmica vulgaris folio serrato H. OX. III. p. 40.

β *Humilior* HERM. Hort.

γ *Flore pleno* CLUS. cum icone, C. B. MERR. MUNT.

δ *Ptarmica alpina foliis angustis, partim serratis, partim integris* BOCCONE Mus. di Piant. p. 107. T. 85. I. R. H. non videtur differre.

Ptarmica, f. Dracunculus pratensis minor, viridis, foliis profundius & elegantius incisis FLUKN. Mant. p. 157.

In humectis abunde circa *Bernam* &c.

Caulis firmus, cubitalis, ramosissimus, erectus. Folia firma, fragilia, viridia, longa, linearia, argute serrata. Flores in umbellas laxas, toti cum disco albi; tubis tantum in semiflosculis fuscis, luteis in disco. Squamae inter flores apice subhirsutae. Calyx subhirsutus. Semiflosculi pauci, ad undecim.

Acris odor est & aromaticus. Salivam masticata movet, & faucium mucosis obstructionibus prodest BOERHAAVE.

2. ACHIL-

2. *ACHILLEA* foliis pinnatis, pinnis ferratis maximis, extremis confluentibus.
Dracunculus alpinus, foliis scabiosae c. B. Prodr. p. 39. P. RAJ. Syll. ext. p. 119. Hist. p. 344.

WAGN.

Tanacetum alpinum BURS. Act. Suec. p. 503. ex loco natali.

Tanacetum inodorum, *Leucanthemum alpinum* BARR. ic. 991. non placet.

Dracunculus latifolius alpinus, folio scabiosae H. OX. III. p. 41. &

Bellis perennis, *matricariae* folio IBID. p. 30.

Ptarmica alpina, *matricariae* foliis TRIUMPH. Obs. p. 83. cum bona iconē, RAJ. Syll. p. 209.

BOCCONE p. 150. T. 110. ex TRIUMPH. I. R. H. IC. REG. PONT. p. 262.

Corymbifera, *Millefolii umbella*, folio alato & laciniato RAJ. p. 345. pro nova.

Achillea, *Matricariae* folio, flore albo VAILL. p. 405.

In adscensu *Gotthardi* ab ipso ponte *Teufelsbrück*, sursum. In *Grimfula* M. ad viam abunde. In M. *Stifel Abbatiscellanorum* I. GESNER. & in descensu M. *Furkmatt*. Infra *Weissenstein* HUBERUS. Ad *fabarias* etiam *Thermas* C. B.

Radix lignosa. Caulis erectus, non ramosus, cubitalis & ultra. Folia pinnata, primis pinnarum tribus paribus minoribus distinctis, reliquis cum costa confluentibus. Pinnae firmæ, virides, omnes profunde & acute circumferratae, parte vero inferiori profundius, ut pene semipinnatae sint. Flores in umbellam, quae caulem terminat. Squamae calycis glabrae, subluteae, oris fulcis & ficcis. Semiflosculi pauci, sex, septem; cum disco albi. Squamae inter flores glabrae.

3. *ACHILLEA* elatior, foliis pinnatis, pinnis minutissime ferratis, VAILL. 1720. p. 416.

Ptarmica alpina, foliis profunde incis. I. R. H.

Ptarmica alpina, *millefolii* folio BOCC. Mus. di Piant. p. 144. T. 101.

SCHEUCHZER. in editoribus alpium Helveticarum.

Foliis a priori diversa est, quae amplexicaulia sunt, semipinnata, costa foliosa, pinnis latiusculis, acutis, lanceolatis, nonnunquam dentatis, nonnunquam intermistis minoribus. Calyce pallido differt ab *Achillea alpina* n. 6. cujus praeterea satis similis est, altior tamen, & laxior.

4. *ACHILLEA* foliis sericeis, petiolo longo, latefcente, fine lato, semipinnato.

Absinthium montanum umbelliferum CLUS. Pann. p. 555. ic. p. 553.

Absinthium alpinum umbelliferum CLUS. Hist. p. 340. RAJ. Syll. p. 48.

Absinthium album LOB. Ic. p. 753. TAB. p. 4. RAJ. p. 345. capitulis scabris LUGD. p. 246. ex LOBELIO.

Absinthium album squamosis capitulis I. B. de Absinth. p. 76.

Absinthium albis floribus, capitulis squarrosis I. B. III. p. 185.

Absinthium alpinum umbelliferum latifolium C. B. P. TIT. p. 2. It. & c.

Dracunculus argenteus, f. *Ptarmica incana humilis*, foliis laciniatis, Absinthii latioribus aemulis H. OX. III. p. 40. T. 10. f. 5.

Ptarmica humilis incana, foliis laciniatis, Absinthii aemulis HERM. PLUKN. MAGN. I. R. H. PONT. p. 262.

Achillea humilis incana, *Coronopifolia*, flore candido VAILL. p. 416.

Achillea foliis sinuato-lanceolatis, planis, villosis, nitidis, obtusis LINN. Cliff. p. 412. ROYEN. p. 176.

C. B. & WAGNERVS inter alpinas Helveticas numerant.

Radix lignosa; caulis ad terram foliosus, superne pene nudus, umbella terminatus, dodrantalis. Folia Absinthii fere, tomento albo nitente obsita, petiolo longo, latiusculo, latefcente, fine palmato, sive semipinnato, profunde tribus ad septem pinnis simplicibus, aut semel dentatis, diviso. Flores in umbella ad viginti. Squamae calycis subhirsutae, subluteae, ora sicca fusca. Semiflosculi albi, circiter octo.

5. *ACHILLEA* foliis pinnatis, lanugine totis obductis, floribus albis umbellatis.

Millefolium alpinum, *incanum*, flore specioso I. B. III. p. 138. H. OX. III. p. 39. T. XI. f. II. RAJ. p. 347*. Syll. ext. p. 182. I. R. H. SCHEUCHZ. It. II. p. 138.

Millefolium alpinum tomentosum odoratum nanum BOCCONE Mus. di Piant. p. 166. &

Millefolium tomentosum odoratum EIU. T. 120.

Millefolium alpinum flore specioso SCHEUCHZ. It. IV. p. 338.

Achillea alpina incana flore specioso VAILL. p. 415. confundit cum varietate minore speciei nostrae sextae.

F. PLATER. ex *Valesia* habuerat. SCHEUCHZER. in altissimis jugis *Aversanorum* & *Praegal.*

XXXX

Prægallienſium montium. Copioſiſſime naſcitur in deſcenſu *Furcae* M. verſus fontem *Rhodani*. Ibidem SCHEUCHZER.

Caulis folioſus, humilis, vix ſemidodrantalis, umbella terminatur. Folia tota longa lanugine obnupta, pinnata, pinnis plurimis, linearibus, aliquando uno aut altero dente notatis. Calyces pene ſpadicei, lanuginofi. Radii albi, ſex ad octo.

In M. *Ceniſio* decocto utuntur, uti planta *Genipi*. BOCC. muſ. di Fiſ. p. 191.

6. *ACHILLEA* foliis pinnatis, pinnis longis, acutis, ſubhirsutis, raro dentatis.

Parthenium alpinum CLUS. Pann. p. 262. Hiſt. p. 336. RAJ. Syll. p. 198.

Millefolium alpinum I. B. III. p. 139. *de plant. a Dio.* p. 55.

Matricaria alpina Chamaemeli foliis C. B. P. RAJ. p. 398. FLUKN. an SCHEUCHZ. It. IV. p. 338? cum flores neget eſſe multo majores floribus vulgaris millefolii.

Millefolium alpinum leve, ampliore folio H. OX. III. p. 39.

Et *Millefolium alpinum hirsutum* IBID. p. 38.

Chamaemelum alpinum ſaxatile perenne, flore albo ſingulari, calyce nigricante TILL. T. 19.

Anthemis alpina ſaxatilis umbellata perennis, calyce nigricante MICH. p. 33.

β Quid eſt varietas foliis pinnatis BURS. p. 503?

In ſaxoſis altioribus alpium, *Grimſulae*, *Gotthardi*, *Furcae*, *Gemmii* abunde. In M. prope *Wefen* I. B.

Radix craſſa, lignea; caules multi, duri, vix ſemipedales. Folia viridia, ſubhirsuta, pinnata, pinnis longis, linearibus, acutis, aliquando dentatis, nervo lato. Umbella florum caulem terminat, ſpecioſorum, ad octo lineas latorum. Calycis ſquamae leves, e luteo virides, ora ſicca & nigra. Petala plana, pauca, ſex, octo; alba.

Odor grate & acriter aroma ſpirat. SCHEUCHZERVS deſtillari ait à Valeſiis, & pro cephalico atque uterino medicamento haberi. Alpicolae noſtri perinde *Genipi* vocant, uti *Absinthium* alpinum, & ſimiliter inter vulneraria principe loco ponunt.

Decocti unciis octo in Pleuritide ſudorem ſibi movere alpicolas BOCC. Muſ. di Fiſ. p. 191.

β *Iva moſchata* GESN. Hort. p. 263. Epist. p. 66.

Chamaepitys millefolio alpino ſimilis, differens odore GESN. add. ad Hort. 236.

Tanacetum parvum alpinum LUGD. p. 956. male.

Aſſenzo III. alpino umbellifero PON. Ital. p. 220.

Millefolio alpino affinis planta, quibuſdam Iva moſchata I. B. III. p. 140. RAJ. p. 347 *. Syll. ext. p. 282. ZWING. p. 504.

Tanacetum alpinum odoratum C. B. P. SCHEUCHZ. It. II. p. 142. T. 21. f. 3. It. VI. p. 462.

Dracunculus argenteus ſ. Ptarmica alpina humilis, alatis foliis H. OX. III. p. 41.

Anthemis alpina ſaxatilis odorata minima perennis, floribus exiguis umbellatim compactis MICHEL. p. 53. n. 14.

In M. *Braulii* jugo GESNER in alpiſus *Rhaeticis* I. B. *Praegallienſibus* SCHEUCHZER. In M. S. *Bernardi*.

Diſtinguunt auctores, etiam melioris notae I. B. & SCHEUCHZERVS. Sed in exemplaribus C. B. & iconibus SCHEUCHZERI nulla omnino diverſitas eſt.

7. *ACHILLEA* pinnis foliorum ſemipinnatis, & varie incifis.

An *Achillea* CORD. p. 136. & *Dioſc. IV.* p. 36?

Millefolium purpureum C. GESN. add. ad Hort. p. 268. TAB. p. 130.

Millefolium majus MATTH. p. 1141. CAM. Epit. p. 877. male, ZWING.

Et *Stratiotes millefolium* MATTH. p. 1007. bene.

Millefolium rubro flore CLUS. Hiſt. p. 331. non autem icon.

Millefolium ſ. Achillea DOD. p. 100. icon, non deſcriptio.

Millefolium terreſtre vulgare, Stratiotes; Millefolium Dioſcorid. LOB. p. 747. icon, non nomina, quae ad ſequentem referuntur.

Millefolium purpureum majus C. B. Prodr. p. 72. RAJ. p. 347 *. MOR. III. p. 39. I. R. H. ZWING. p. 918. MAPP. p. 198.

II. *Millefolium montanum Tanaceti foliis, flore purpureo* DODART. MOR. I. C.

Ptarmica alpina Tanaceti folio, flore purpureo I. R. H.

I. II. *Achillea Tanaceti folio, flore purpureo* VAILL. p. 415.

β *Flore albo* H. OX. VAILL.

C. GESNER in pratis circa *Curiam*.

Caulis erectus, cubitalis, durior. Folia multo latiora, quam ſequenti, pinnata, pinnis ſemipinnatis, laciniis varie dentatis, inordinatis, petiolis latis. Umbellae laete purpureae. Squamae fuſca ora alatae, & reliqua eadem *Achilleae* n. 6.

8. *ACHIL-*

8. *ACHILLEA* pinnis foliorum plurimis, longe aequalibus, pinnatis, pinnulis trifidis & quinquefidis.

Millefolium album BRUNF. III. p. 171.

Millefolium RUELL. p. 595. DORST. p. 190. icon exterior, CAES. L. 12. c. II. BOOT. Ic. 36. BLAKW. T. 18.

Millefolium terrestre majus CORD. p. 139.

Stratiotes millefolia FUCHS. p. 727. CORD. Diosc. p. 63 b. & IV. c. 36.

Millefolium vulgo dictum GESN. Hort. p. 268. Coll. p. 90 b.

Millefolium purpurei floris DOD. p. 100.

Millefolium terrestre purpureis floribus LOB. p. 747. icon.

Millefolium minus MATTH. p. 1042. male.

Millefolium terrestre minus Dioscoridis TAB. p. 130. commode.

Et *Millefolium purpureum* EIUSD. ib. potius enim hujus, quam prioris simile est.

Millefolium stratiotes, pennatum, terrestre I. B. III. p. 136.

Millefolium vulgare purpureum minus C. B. Bas. p. 42. H. OX. III. p. 38. T. aut. de Par. p. 347.

I. R. H. PONT. p. 260.

Et *Millefolium vulgare album* C. B. Bas. p. 42. H. OX. I. c. T. aut. de Par. p. 118. I. R. H. PONT.

p. 258. MAGN. Char. p. 130. ZANICH. p. 187. ic. 143.

Millefolium vulgare PARK. RAJ. p. 345.

Achillea vulgaris, flore albo VAILL. p. 415.

Et *carneo* EIUSD. ib.

Et *purpureo* EIUSD. ib.

ICON MERIANAÆ LXVII.

Achillea foliis pinnato-pinnatis LINN. Lap. n. 311.

Achillea foliis duplicato pinnatis, glabris, laciniis linearibus acute laciniatis LINN. Cliff. p. 413.

ROYEN. p. 175.

Ubique ad vias, frequentius albo flore, deinde carneo diluto, raro lacte purpureo; uti in n. 7.

Caulis erectus, pedalis. Folia & ad caulem, & ad terram plurima, in circulum posita, firma, subhirsuta, pinnata, pinnis pinnatis, pinnulis trifidis, & quinquefidis. Pinnarum paria plurima sunt, lente & crescentium, & decrescentium, petiolis latis. Umbellae densae; squamae virentes, ora dilutissime fusca. Petala plana quatuor aut sex, flosculi medii ochroleuci, aut carnei. Semen griseum, leniter incurvum, hinc convexum, inde cavum.

9. *ACHILLEA* pinnis foliorum & pinnulis remotis, & angustis pinnulis plurimis.

Nobile millefolium TRAG. p. 476. bene.

Millefolium terrestre minus CORD. Diosc. L. 2. c. 38. & p. 139. Videtur.

Millefolium Stratiotes GESN. Hort. p. 268.

Millefolium Tanacetii odore GESN. Epist. ad I. B. p. 101 b.

Tanacetum minus DOD. ic. II. p. 315. sive album EIUSD. pempt. p. 37.

Tanacetum minus, candidis floribus LOB. ic. p. 750. non bene.

Achillea MATTH. p. 1007. non bene, si haec est. Sed videtur potius ad speciem 7. pertinere;

CAM. Epit. p. 750. CAES. p. 481. de hac videtur.

Sideritis Matth. LUGD. p. 772.

Achillea, millefolium nobile TAB. p. 129.

Achillea millefolia odorata I. B. III. p. 140.

Tanacetum minus album, odore camphorae C. B. Bas. p. 40. r.

Achillea f. millefolium nobile RAJ. p. 386. VAILL. p. 414.

Millefolium nobile & Stratiotes vera H. OX. III. p. 38.

Millefolium nobile RAJ. Syll. ext. p. 182. I. R. H. PONT. p. 259. MAPP.

GESNER vorm Steinthor Basileae. C. B. in agrorum limitibus versus Haefingen & circa pontem Wiesae in arenosis. Copiose Biennae reperi auf der Passgartflüh. Neocomi D. DIVERNOI.

Altius est vulgari, pedali majus, folioso caule, pinnis foliorum, quae in n. 7. & 8. pleraeque proximae sunt, remotioribus, longioribus, paribus pinnularum sex & ultra, angustioribus, magis lanuginosis, petioli etiam ubique angustiores. Tubae flavae, inde facies floris ochroleuca. Odor multo gratior, & acrius aromaticus. Calyces subfusci, & lanuginosi.

Vulnerarium medicamentum est, ex praecipuis, resolvendo, deinde roborando, acri illud vi, hoc terrea adstringendi praestat. Succus ad aliquot uncias potus ad fluorem album, gonorrhoeas, ad haemorrhagias valet, & pulmonum labem. In haemorrhoidibus sistendis in se ipso expertus laudat BUCHWALD. p. 178. in haemoptysi

moptysi BRESLAV. 1718. M. Mart. BAIER. apud LANG. de *millefol.* p. 14. uteri haemorrhagiis THOMASIVS ibid. p. 16. sanguine ex intestinis fluente a nimio conatu CHOMEL. p. 574. (succo ad sex uncias dato) consolidando vulnere lithotomi utuntur. Infusum theiforme gratissimum est, ad cardialgias, ad lochia suppressa, ad colicam. Succus urinas cruentat C. HOFMAN. mensesque revocat BUCHWALD. & naribus immixtus sanguinem ciet, indicio virium penetrabilium. STAHLIVS non alio medicamento tonico, & stomachico frequentius usus est. In debilitate hypochondriaca, febribus intermittentibus, phthisi aliisque malis mire laudatur a F. HOFMANNO. Oleum stillatitium, perinde uti Chamaemeleum, sapphirino colore est PETZSH. de *millef.* p. 15. 26. &c. Haec omnia de priori specie 8., sed longe magis de hac valent, quae multo praestantior est.

10. ACHILLEA pinnis aequalibus, confertis, tomentosis, pinnulis capillariter divisis.

Achillea minima BURS. l. c. p. 503.

Millefolium odoratum minus Monspelienfium HORT. BLES. H. OX. III. p. 38. RAJ. p. 346.*

Syll. ext. p. 182. ZWING. p. 618. SCHEUCHZ. It. VII. p. 515. &c.

Tanacetum minus, albo millefolii flore, odorum BARB. ic. 692. bene.

Millefolium odoratum minus album I. C. ROB. T. 140.

Millefolium odoratum Monspelienfium I. R. H. TILL. GARID.

Achillea odorata minor Monspelienfium VAILL. Mem. p. 415.

Circa arcum *Valeriam Seduni* legi. Ibidem SCHEUCHZER. HUBERVS versus *Ripam*, quae prope *Clavennam* est.

Priori accedit, habitu erecto, folioso, hirsuto, sed etiam magis lanuginosum est, pinnae vero multo propiores & multo breviores, pinnulae penitus capillaceae, calyx totus pallens, flos albus, minimus, odor gratior, & aromaticus.

β *Millefolium alpinum* CLUS. p. 331. Pann. p. 562. SCHEUCHZ. It. IV. p. 338. *incanum, carneo flore* C. B. RAJ. Syll. p. 182. Hist. p. 347.* I. R. H. ZWING. p. 918.

Millefolium alpinum Clusio, incanum, nonnihil carneum I. B. III. p. 138.

In *Gemmio* M. idemque a I. GESNERO habeo, sed flore utrumque albido.

Non video, qua ratione a priore separetur.

Huic ad conglutinanda vulnera principem potentiam esse BOCCONE *observ.* p. 128. *Mus. di Fis.* p. 216. etiam ad gonorrhoeam.

II. ACHILLEA pinnis foliorum aequalibus, tomentosis, pinnulis primis trifidis, secundis simplicibus.

Millefolium luteis floribus GESN. Tab. Coll. p. 90 b. Hort. p. 268.

Heliochrysum alterum MATTH. p. 1045.

Heliochrysum Italicum CAM. Epit. p. 788. male, si huc pertinet.

Stratiotes lutea CLUS. Hisp. p. 371. bene LUGD.

Stratiotes millefolia flavo flore CLUS. Hist. p. 330.

Millefolium minus f. Stratiotes chiliophyllos DOD. p. 101. ex CLUSIO.

Millefolium luteum LOB. ic. p. 748. TAB. p. 131. RAJ. Syll. ext. p. 182. Hist. p. 347.

Millefolium tomentosum luteum C. B. I. B. III. p. 138. H. OX. III. p. 39. PONT. p. 259.

Achillea lutea tomentosa minor, tenuissime laciniata VAILL. p. 418.

Achillea foliis linearibus pinnatifidis, villosis, foliolis tripartitis, intermedio longiore LINN. Cliff. p. 413. ROYEN. p. 175.

In herbario C. B. fuit, cum scheda, ex *Valesia* missum esse.

Caules lanugine obducuntur, firmi, dodrantaes, foliosi: folia tenuiter divisa, pinnis brevibus, aequalibus, confertis, pinnulis primis trifidis, secundis simplicibus, petiolo amplexicauli. Calyx subhirsutus, e luteo pallens. Flos totus flavus & concolor. Semen exiguum, planum, curvatum. Odor & sapor grate aromaticus.

C H A M A E M E L U M.

VAILL. p. 409. TOURNEFORT. T. 281.

ANTHEMIS LINN. n. 660.

Pleraque cum *Achillea* communia habet, sed differt florum radiis pluribus, & longioribus, & disco convexo: a *Bupthalamo* vero, feminibus omnibus similibus.

I. CHAMAEMELVM foliis laxè pinnatis, pinnis palmatis, caule folioso unifloro.

An *Absinthium foliis minutis, flore Chamaemali* GESN. Hort. p. 244.

Absinthium

DICOTYLEDONES RADIATAE.

717

Absinthium montanum COLUMN. phytobas. plant. nov. Hist. p. 24. *Abrotani feminae flore ejusd.*
in textu p. 23.

Absinthium montanum Chamaemeli flore I. B. III. 1. p. 184. ex COLUMN.

Chamaemelum montanum lanuginosum, magno flore H. OX. III. p. 35. S. VI. T. 10. f. 4.

Bellis incana Chrysanthemi cretici folio BOCCONE Mus. di piant. T. 98. bene, & p. 136.

Chamaemelum alpinum abrotani folio I. R. H. VAILL. 1720. p. 412. ubi alias plantas adjunxit.

I. GESNERVS *hinter dem Oehrli Abbatiscellanorum.*

Radix videtur perennis esse; caules cespitosi, pedales, imi foliosi. Folia longe petiolata, plana, pinnis ad tria & plura paria, primis palmatis, quinquefidis, quadrifidis, ultimis tantum incisfis. Flores in singulis ramis singuli, speciosa magnitudine: Calycis squamae triangulares, fuscae, nervo luteo. Petala plana, alba, latiuscula, apice inciso. Discus luteus.

2. CHAMAEMELUM foliis lanuginosis, pinnatis, pinnis capillariter multifidis, brevioribus.

Parthenium, nobilis Chamomilla TRAG. p. 149. bene.

Chamaemelum nobile repens GESN. Coll. p. 68.

Chamaemelum odoratum vel nobile EIUSD. Hort. p. 253. & *nobile* EIUSD. app. p. 291.

Chamaemelum odoratum DOD. Coron. p. 243. Hist. p. 259. 260. bene.

Anthemis f. Leucanthemis odorata LOB. ic. p. 770. eadem.

Icon in CAM. Epit. p. 646. optima est.

Chamaemelum Romanum TAB. p. 19. *flore simplici* AICHST. Aest. Ord. XI. T. 3. f. 2.

Chamaemelum odoratissimum repens, flore simplici I. B. III. p. 118. H. OX. III. p. 35. RAJ. p. 353. ZWING. p. 511.

Chamaemelum nobile f. Leucanthemum odoratius C. B. I. R. H. PONT. p. 256.

Chamaemelum officinarum VAILL. p. 410.

Anthemis foliis pinnato-decompositis, laciniis setaceis LINN. Cliff. p. 415. ROYEN. p. 172.

β *Flore pleno* CAM. Epit. l. c. AICHST. l. c. f. 3.

γ *Flore semipleno* WEINM. T. 363. d.

CONSTANT circa *Lausannam en Chamblande*, & ad viam versus *Fechy*.

Caules procumbunt, valde ramosi, dodrantales. Folia pinnata sunt, nervo lato; pinnae dissitae, quarum primae pinnulae cum reliquis decussantur, laciniatae omnes ad basin, ipsis laciniis paucis, bifidis, & trifidis: facile crispantur & contrahuntur, & lanugine obnupta quasi incana videntur. Flores singuli ramos terminant. Calyx albicat ex viridi. Radii albi tridentati, discus luteus, modice convexus. Semen pene conicum. VAILL. f. 31.

Haec species in officinas recipi debet, grato odore & aromatico conspicua, etsi vel proxima, vel *Matricaria prima*, multo frequentius utantur Germani. Flores amari sunt, stomachici, carminativi, febrifugi, veteris Regis NECHEPSI, deinde ACHILLIS GASSERI, ZACUTI, MORTONI, SCHULZII, & BOERHAAVII experimento. Dosis est pulveris scrupulus unus & dimidia drachma per singula quadrihoraria: & drachma una de die F. HOFMAN. succi vero uncia una. Infusum aquosum menses pellit, dolores a partu residuos solatur, calculos absque impetu noxio promovet, & vomitus nephriticos & convulsivos coërcet: Vinosum, calide sumtum, ad gustum falsum, colicae efficaciter medetur WELSCH. Mictom. p. 35. & nephritidi BLAIR. Aqua destillata sudorem movet, recepta in puerperiis. Oleum stillatitium, non quidem ex hac specie, sed ex *Matricaria prima*, coeruleum paratur, potens in fuscitandis motubus ad uterum, ad sudorem. Externo usu *Chamaemelum* insigniter discutit absque nimio calore, quod acidum admistum habeat; resolvit, emollit: ad cardialgias, durities mammarum, tenesmos, uteri morbos a puerperio, dysurias utile. In clysteribus emollientibus vix unquam omittitur, & vel sola sufficit puerperis, in flatuum abundantia &c.

3. CHAMAEMELUM foliis pene glabris, pinnis pinnatis, pinnulis latiusculis.

Anthemis DORST. p. 56. icon exterior.

Parthenium FUCHS. p. 583. latitudinem folii exprimit.

Bupthalamum minus CORD. Diosc. p. 60.

Cotula foetida RUELL. p. 569. BRUNF. I. p. 255. TRAG. Apodix. p. 302. GESN. Coll. p. 72 b. Hort. p. 291. AICHST. Aestiv. Ord. Frut. T. 10. f. 2. RAJ. p. 355. BLAKW. T. 67.

Chamaemelum sylvestre foetidum f. cotula foetida DOD. p. 258. non autem icon.

Cotula alba EIUSD. ic. non placet, ob tenuitatem foliorum.

Cotula foetida officinarum, est Parthenium, vel virginea LOB. p. 773. ex DODONÆO.

XXXX 3

Cota

Cota CAES. L. 12. c. 23.

Cotula TAB. p. 21. non bene.

Chamaemelum foetidum f. *Cotula foetida* I. B. III. p. 120. PONT. p. 256.

Chamaemelum foetidum C. B. Bas. p. 41. T. aut. de Par. p. 258. I. R. H. VAILL. p. 410. & f. 32.

Chamaemelum annuum, *praecox*, *foetidum*, *semine aureo* H. OX. III. p. 36.

Anthemis foliis pinnato-decompositis, *laciniis linearibus*, *caulibus diffusis*, *radice annua* ROYEN.

p. 172.

β *Flore pleno* MERR.

Frequens inter stipulas & ad vias.

Caulis erectior, ramosus, dodrantalis. Folia virentia, glabra, latis petiolis, pinnata, pinnis etiam latioribus, ordinatis, propioribus primis minoribus, deinde semipinnatis, pinnulis semper latiusculis, neque perinde capillaribus uti priori. Semiflosculi multi, stricti, albi, tridentati. Discus valde convexus, per aetatem pene parabolicus: flosculi, uti solent, non penitus regulares, lutei. Odor validior, neque satis gratus.

Hanc speciem, quando unice emolliendum est, praefert HOFMANNVS. Sed MATTHIOLVS acrem esse adfirmat, ut cutem applicata exulceret. Succum urinam ciere, pulmones liberare, ducere atram bilem LOBELIVS *Advers.* p. 344.

β *Buphrthalmum* FUCHS. p. 144. non bene, si hoc est; similis autem est *Matricariae* n. 1.

Chamomilla fatua TRAG. p. 148.

Cotula non foetida GESN. Hort. p. 291. TRAG. l. c. PARK.

Cotula alba, *non foetida* DOD. Coron. p. 240. Hist. p. 258. absque icone.

Inodora Cotula LOB. Adv. p. 345.

Chamaemelum inodorum f. *Cotula non foetida* I. B. III. p. 120.

Chamaemelum inodorum C. B. Bas. p. 41. I. R. H. PONT. p. 257. RUPP.

Chamaemelum inodorum, *annuum*, *humilius*, *foliis obscure virentibus* H. OX. III. p. 36.

An *Chamaemelum serotinum annuum*, *foliis obscure virentibus*, *flore majore* MORIS. III. p. 35.

In agris *Basileae* &c.

C. BAUHINVS hanc plantam ad *Matricariam* i. retulit, RAIVS recte ad *Chamaemelum foetidum* cum quo breviori & latiori folio consentit, & squamis in placenta.

PLANTAE FLORE RADIATO.

ORDO II.

II. PLACENTA NUDA.

I. SEMINE PAPPO NON CORONATO.

M A T R I C A R I A

MATRICARIA VAILL. p. 365. TOURNEFORT. T. 281. LINNAEI n. 655.

& *BELLIDIOIDES* VAILL. p. 361.

CHRYSANTHEMUM LINN. n. 654.

LEVCANTHEMUM TOURNEF.

& *CHRYSANTHEMUM* TOURNEF. T. 280.

Calyx hemisphaericus, squamis imbricatis, dense congestis, & reliqua *Chamaemeli*, sed nullae inter flosculos squamae. Adfinitatem *Bellidis majoris* cum *Chrysanthemis*, & diuersitatem a *Bellide minore*, perspicax viderat JUNGIUS. LINNAEANA a calyce, fateor, obscurior videtur: nam omnibus omnino *Matricariis* calyces diversae longitudinis squamas habent, & in apice marginatas.

1. MATRICARIA foliis pinnatis, pinnis latis, capillariter multifidis.

Anthemis DORST. p. 56. b. icon interior.

Chamaemelon Leucanthemon FUCHS. p. 25.

Chamomilla vulgaris TRAG. p. 148.

Anthemis CORD. Disc. p. 59 b.

Chamaemelum GESN. Tab. Coll. p. 68. vel *Anthemis* EIUSD. Hort. p. 253.

Cotula non foetida alia EIUSD. Hort. app. p. 291.

Anthemis f. *Chamomilla* MATTH. p. 905. bene, CAM. Epit. p. 645.

Chamaemelum vulgare DOD. Coron. p. 236. Hist. p. 257. bene.

Anthemis vulgatiore f. *Chamomilla* LOB. ic. p. 770. ex DODON.

Chamaemelum CAES. L. 12. c. 22. THAL. TAB. p. 18. BLAKW. T. 296.

LUGDUNENSES ter, p. 1344. 1345. 968.

Chamaemelum vulgare amarum I. B. III. p. 116. RAJ. p. 355.

Chamaemelum vulgare, *Leucanthemon Dioscoridis* C. B. Bas. p. 41. H. Ox. III. p. 35. T. aut. de Par. p. 255. I. R. H. PONTED. p. 255.

Chamaemelum annuum vulgare, *Leucanthemon Dioscoridis* MICHEL. p. 34. cui Chamaemela nostra sunt Anthemides.

Chamaemelum vulgare leucanthemon ZANICH. p. 48. ic. 250.

Matricaria leucanthemos annua, *Chamaemeli folio*, *ovariis nigricantibus* VAILL. p. 370.

Matricaria foliis supra decompositis setaceis pedunculis solitariis LINN. Cliff. p. 415. ROYEN. p. 173.

II. *Chamaemelum serotinum annuum*, *foliis obscure virentibus*, *flore majore* H. Ox. III. p. 35. Ita VAILL. cum synonyma sint Cotulae non foetidae.

β *Caule rubente* I. R. H.

Caulis plerumque erectus, altior, etiam bipedalis. Folia pene capillaria, glabra, pinnis remotis, ad magnos angulos trifidis & bifidis, vel simplicibus. Calyces pene plani, squamae virides. Placenta longa, cylindrica. Flos coloribus, & disco valde convexo, Chamaemeli foetidi similis, radiis pariter tridentatis.

Odor tenuis dulcis, minime ingratus, non raro nullus, ut merito suspicer, Cotulas non foetidas FUCHSII & aliorum potius huc pertinere. Vires eadem, quae Romani Chamaemeli, paulo debiliores; ut non videam, quare ab EHRHARDO praeferatur: promiscue vero hoc cum Romano, & Cotula foetida adhibetur. Decoctum amarum est.

2. MATRICARIA foliis pinnatis, pinnis latis, incis, semiflosculis brevissimis.

Matricaria prima BRUNF. p. 249. l. 245. bene.

Matricaria EIUSD. III. p. 63. RUELL. p. 568. DOD. Coron. p. 236. Hist. p. 35. RAJ. p. 357. BLAKW. T. 192.

Febrifuga DORST. p. 121.

Artemisia tenuifolia FUCHS. p. 45. TAB. p. 8.

Matricaria hortensis TRAG. p. 155.

Parthenium CORD. p. 59 b. Hist. p. 161. CAM. Epit. p. 649. *Matricaria* GESN. coll. p. 24 b.

Parthenium, vulgo *Matricaria* GESN. Hort. p. 271.

Parthenium seu matricaria MATTH. p. 902. THAL.

Matricaria nostras LOB. ic. p. 751.

Matricaria, vulgo minus *Parthenium* I. B. III. p. 129.

Matricaria vulgaris C. B. Bas. p. 40. H. Ox. III. p. 32. seu *sativa* C. B. P. I. R. H. PONT. p. 284. MAGN. Char. p. 129. VAILL. p. 365.

Et *Matricaria sylvestris flore toto luteo* C. B. P. quam pro Jacobaeae specie habet DILLENII.

Matricaria f. Parthenium IC. ROBERT. p. 137.

Matricaria foliis conpositis planis, foliolis ovatis incis, pedunculis ramosis LINN. Cliff. p. 416. ROYEN. p. 173.

β *Flore pleno* SCHWEERT. II. T. 13.

In ruderosis abunde, si satis certo spontanea est.

Caulis tripedalis, firmus, erectus, valde ramosus. Folia viridia, hirsutiae subaspera, pinnata, nervo latelescente, paribus duobus & tribus, pinnis latis, circumscriptione brevi, pene ovali, semipinnatis, aut tantum rotundule dentatis, extremo lobo trifido maiore. Flores in longis nudis pediculis. Calycis squamae, si propius inspicias, pariter margine sicca alatae. Placenta planior, modice convexa. Semiflosculi bractea brevis, alba, tridentata, pene millefolii, discus luteus.

Odor singularis, pene Chelidonii majoris: vis oleosa GEOFFROI III. p. 826. Ab omni tempore pro emmenagoga, & uterina habita est, & inde nomen habet: ad lochia pariter, & dolores a partu (s. PAULI &c.) paulo debilior Chamaemelo. In nephritide, in variis imi ventris obstructionibus etiam laudatur. Externo usu ad mammarum tumores, ad dolores fixos commendatur. Cataplasma ad cepheas clavumque frigidum commendat CHESNEAU. Trita folia auri inserta resistunt odontalgiae CHOMEL.

3. MATRICARIA foliis imis petiolatis, ad caulem auritis & ferratis.

α Varietas alpina spinosioribus pulposis & acutioribus foliis, superne in lanceolatum finem desinentibus, flore pro portione plantae majoribus, radice crassa, lignosa.

Bellis alpina folio longiore & crassiore CAM. Hort. p. 27.

Bellis maxima SCHWENKE. p. 29.

Bellis

Bellis alpina major, folio rigido RAJ. Syll. p. 76. Hist. p. 351. ob locum natalem ZWING. p. 787. WAGN. p. 272. non autem C. B. quem lego in notis plantam habuisse longissimis foliis & acute incis. Vid. IT. HELV. II. 61.

Huc pertinere puto *Bellidem montanam majorem, folio acuto* MUR. p. 704.

β Varietas vulgatissima, foliis obtusioribus, tenuioris carnis, caule ramosiore.

Quinta species Parthenii, Gänsblumen BRUNF. I. p. 254. l. 258.

Flos S. Johannis DORST. p. 127 b. bene.

Bellis major Barbari TRAG. p. 144.

Bellis major RUELL. p. 441. FUCHS. p. 148. MATTH. p. 910. bene, pro varietate b. CAM. Epit. p. 635. vulgator, GESN. Hort. p. 250. Tab. Coll. p. 62. DOD. p. 265. ex MATTH. CAES. L. 12. c. 26. p. 494. LUGD. AICHST. Aest. Ord. 5. T. 6. f. 1. I. B. III. p. 114. RAJ. p. 350. BLAKW. T. 42.

Bellis major f. consolidamedia vulnerariorum LOB. ic. p. 478.

Bellium majus TAB. p. 331.

Bellis sylvestris caule folioso, major C. B. Bal. p. 77.

Bellis polyclonos sylvestris major, caule folioso H. OX. III. p. 28.

Leucanthemum vulgare T. aut. de Par. p. 109. I. R. H. PONT. p. 28. MAGN. Char. p. 126. ZANICH. p. 161. ic. 184.

Bellidoides vulgaris VAILL. p. 362.

Chrysanthemum foliis amplexicaulibus oblongis, superne serratis, inferne dentatis LINN. Cliff. p. 416. ROYEN. p. 175.

b Varietas foliis omnibus profunde incis, semipinnatis, hirsutis, caule magis ramoso.

Leucanthemum vulgare, caule villis canescente I. R. H.

Icon WEINM. T. 238 b.

c Disco albo HOFM. M. Mauric. p. 8.

d Semiflosculis fistulosis.

e Foliis & petalis acuminatis I. G. an der Siel.

f Foliis angustioribus denticulis rarioribus & magis exstantibus VAILL.

g Folio obtuso crenato I. R. H. SCHEUCHZ.

Bellis montana, folio obtuso crenato C. B. Prodr. p. 121. P.

h Foliis saturate virentibus, profunde incis, flore minore FLUKN. Amalth. p. 4.

Ubique in herbosis & ad vias. Varietas prima in saxosis alpium & *Furæ* M.

Caulis erectus, ramosus, pedalis, & cubitalis. Folia ad terram, ut in *Pyrethro* n. 1. & 2. petiolata, extrema sola parte foliacea, ovata, crenata: ad caulem vero sessilia, profunde dentata, primis dentibus se circa caulem decussantibus, fine obtuso, tribus dentibus pene aequae altis inciso. Singulus singulum ramum flos terminat, ut umbellam laxam efficiant, squamis calycis fusca ala cinctis, quae in alpina varietate n. α latior est. Petala plana, tridentata, alba, discus luteus. Semen profunde sulcatum, fuscum jugis albis.

Habetur pro vulnerario, pro medicamento ad tabem. Eadem ad morbos aestuosos huic tribuit BOCCONE, quae alii Bellidi minori. Decoctum acre, pene piperis sapore, diureticum habetur & pectorale ad purulentorum excreationem GEOFFROI.

P Y R E T H R U M.

MATRICARIAE Sp. VAILL.

CHRYSANTHEMI Sp. LINNAEI.

Hae plantae calyce, & flore, & nuda placenta cum Bellide majore conveniunt, differunt autem semine coronato, corona denticulata, quae orientem flosculum fuscipit.

I. PYRETHRUM foliis pinnatis, pinnis semipinnatis dentatis.

α Flore majore.

Tanacetum inodorum I. CLUS. Pann. p. 550. Hist. p. 338. RAJ. Syll. p. 243.

Tanacetum montanum, flore inodoro majore C. B. P. ZWING. p. 504. male scribit minore.

Tanacetum inodorum, floribus bellidis majoribus AICHST. Aest. Ord. 5. T. 4. f. 1.

Tanacetum inodorum latifolium, magno Bellidis flore BARR. ic. 781.

Bellis Tanaceti folio quorundam RAJ. p. 352.

Bellis Tanaceti folio minor, flore majore H. OX. III. p. 30.

Matricaria Tanaceti folio, flore majore, semine umbilicato MICHEL. p. 34.

β Flore minore.

Tanacetum inodorum II. CLUS. Pann. p. 551. Hist. p. 338. RAJ. p. 352.

Tanacetum inodorum DOD. p. 37. PARK. RAJ. Syll. p. 243. minori flore ZWING. p. 505.

Tanace-

Tanacetum non inodorum, perperam fideritis Italarum LOB. p. 750.

Tanacetum leucanthemum TAB. p. 131.

Tanacetum montanum inodorum, minori flore C. B. Bas. p. 40. P. MURALT. p. 736.

Athanasia leucanthemos MAGN. Char. p. 128.

Bellis montana minor, Tanaceti folio MOR. Prael. PLUKN. p. 66. T. 82. f. 1.

Tanacetum inodorum latifolium alpinum, magno Bellidis flore BARREL. ic. 786. videtur.

Bellis Tanaceti folio, major & elatior, flore minore H. OX. III. p. 30.

Matricaria Tanaceti folio, flore minori, semine umbilicato I. R. H. SCHEVCHZ. It. I. p. 43. VAILL. p. 366. MAPP. p. 189.

Parthenium quod Matricaria Tanaceti &c. MICH. p. 34. n. 5. & n. 3.

α β Tanacetum album 1. B. III. p. 133.

Chrysanthemum foliis pinnatis, pinnis serratis, caule multifloro ROYEN. p. 174.

Genevae RAIUS. C. B. in adscensu montis versus aedem *S. Christianae*. Ego inter *Münchenstein* & *Muttenz* in sylvis. SCHEUCHZER. in nemoribus vallis *Angeli-montanae*. In *M. Legerberg* GESNER.

Caulis firmus, erectus, trium & quatuor pedum, brachiatus. Folia ampla, firma, atro-viridia, pinnata, pinnis longis, semipinnatis, laciniis ipsis acute dentatis. Flores in umbellas. Calycis haemisphaerici squamae virides, ora fusca. Semiflosculi albi, tridentati, flosculi lutei, discus planus. Et flosculi & semiflosculi femina corolla quinquedentata ornantur. Nullus odor, aut sapor eminet.

2. PYRETHRUM foliis omnibus longè petiolatis, palmatis, incanis.

Pyrethrum alpinum GESN. Hort. p. 274 b. *chamaemelo simile* EIU. D. Coll. p. 100.

Chamaemelum alpinum C. B. ex notis meis, *inodorum* PARK. RAJ. p. 356. * Syll. p. 93. ZWING. p. 511. SCHEVCHZ. It. I. p. 33.

II. *Leucanthemum alpinum* CLUS. p. 335. Pann. p. 564.

Chamaemelum alpinum inodorum, foliis incanis latioribus & sinuatis H. OX. III. p. 35. T. 12. f. 5.

Buphthalmum amarum, absinthii umbelliferi fere foliis, inodorum PLUKN. p. 73.

An & *Chamaemelum montanum incanum absinthioides Italicum* BARR. p. 457? certe icon accedit.

III. *Leucanthemum alpinum tenuifolium* BARR. ic. 458. n. III. bene.

IV. *Leucanthemum Pyrenaicum minimum, multifido & incano folio* I. R. H.

Bellidioides incano hirsuto pennatoque folio VAILL. Mem. p. 364.

In alpium saxosis fere ubique, v. g. in *M. Scheideck*, *Gemmio*, *Gotthardo* &c. SCHEUCHZERUS ad pedem *M. Titlisberg* & in valle alpina *Waldnacht*, & in *Gotthardo* M.

Radix acri sapore est, lignea; caules procumbentes, vix semipedales: Folia ex glauco viridia, crassa, modo hirsutiae incana, qualia ex Pyrenaeis habeo, modo subhirsuta, modo glabra, longo petiolo, fine palmato, sive proximis & profundis, fere septenis, laciniis inciso. Flores singuli suum caulem terminant, amplius calyce pene toto fusco, linea lutea diviso, semiflosculis albis, bidentatis. Seminis corona in flosculis & semiflosculis foliacea, alba.

3. PYRETHRUM foliis glabris, imis petiolatis, palmatis, ad caulem semipinnatis.

Bellis alpina minor C. B. Prodr. p. 120. P. ex notis, RAJ. Syll. exter. p. 76. Hist. p. 351. *. SCHEVCHZ. It. I. p. 31.

Bellis alpina minor, rigido folio PARK. p. 529. (malum nomen) H. OX. III. p. 29.

Leucanthemum alpinum angustifolium BARREL. ic. 458. n. 11. bene, & forte etiam *latifolium* Ibid.

Bellis alpina foliis profundius dissectis SCHOL. BOT. p. 184.

Bellis montana foliis coronopi, laciniis PLUKN. p. 65. T. 17. f. 3.

An *Leucanthemum alpinum foliis profunde incis* I. R. H.? Certe SCHEVCHZ. hoc nomine utitur It. I. p. 42. It. II. p. 136. It. IV. p. 307. VAILLANT. vero aliam videtur intelligere.

Et *Leucanthemum alpinum foliis Coronopi* SCHEVCHZ.

Matricaria alpina Jacobaeae folio minus secto, flore magno albo VAILL. 1720. p. 368. ex synonymo 1. B.

In alpinis saxosis passim. C. B. in *Valesia* supra *M. Gemmi* & circa *Thermas Faba-rias*. SCHEUCHZERUS & I. GESNERUS in alpi-*bus Glaronensibus*, *Abbatiscellanis*, *Rhaeticis*. Ego in *Gotthardo*, in *M. Rothenhorn*. HUBERUS ex *Albula* *Rhaetiae* M.

A *Matricaria* proxime distat: convenit habitu caulis florisque; erectus ille, drontalis est: folia ad terram multa, oblonga, per ambitum acute incisa, longe petiolata, petiolo late-*scen-*te, in fine palmato, septem nempe & novem profundis laciniis

laciniis confertim inciso, ad caulem pauciora, sessilia. Calyx nigrior, quam vulgari. Petala plana tridentata, in centro sublutea. Semiflosculorum semen corona ornatur lata, in tres fere partes fissili, in flosculis vero brevis est, obscura, & continua corolla.

Leucanthemum alpinum foliolis ad caulem adnatis crenatis SCHEVCHZERUS in catalogo separat ab hac specie, cum qua in Itinere IV. conjunxerat. Verum Synonymon ex BOCCONE citatum pertinet ad Bellis-Leucanthemum MICHELI, neque videtur plantae alpinae esse.

C A L T H A

TOURNEF. T. 284. VAILL. p. 371.

CALENDULA LINN. n. 672.

Calycis squamae duorum ordinum, longae, & angustae. Semiflosculi numerosi, lati, tridentati. Semina duorum generum. Quae sub semiflosculis sunt, extima, hinc convexa, & per mediam partem instar limae aspera (VAILL. f. 26.) inde foveis duabus incisa, media parte eminente. Interiora, quae sub flosculis sunt, minus lata, solidiora, majori parte aspera, caeterum similia & foecunda sunt VAILL. f. 27. Quae vero sub flosculis nascuntur, sterilia eadem, delabuntur immatura.

I. CALTHA floribus minimis pallentibus.

Calendula circa Monspelium nascens GESN. Hort. p. 251.

Calendula sylvestris minor CAES. p. 495.

Calendula arvensis TAB. p. 335. bene.

Caltha minima I. B. III. p. 103.

Caltha arvensis C. B. H. OX. III. p. 14. RAJ. p. 338. Syll. ext. p. 81. T. aut. de Par. p. 182. I. R. H. PONT. p. 271. VAILL. p. 372.

Caltha humilis & minima C. B. P. I. R. H.

Calendula minor arvensis HERM. MAGN. Char. p. 128. RUPP. p. 138.

Icones WEINM. T. 284. T. 285. a. b.

Circa *Basileam*, STAEHELINUS in herbario vivo.

Huic caulis humillimus, dodrantalis; folia unciam longa, dimidiam lata, acuta, rariter dentata, flos vix uncialis, pallidior, quae notae nullo cultu in majoris indolem transeunt.

Omnes nostrates Calendulae acres sunt, amarae, penetrabili, saponacea potius quam aromatica subtilitate. Recentis plantae succus alvum humectat, aridae calfacit. Motus vitales suscitatur omnes, & excretionem morantes urget, siue menses fuerint, siue sudor, siue sanguis compactus dissolvendus. Hinc vis hujus plantae, cum aceto conjuncta, in aceto, cui flores sunt infusi, ab omni tempore magni facta est in peste, in petechiis, & malignioribus exanthematibus. Porro resolvit eadem coagula viscerum, uterum, scrophulas (in cibo adsumpta CHOMEL.) chlorosin. Dosis succi unciarum trium, extracti drachmae unius aut duarum. Extus admota vesicas trahit.

B E L L I S

TOURNEF. T. 280. VAILL. p. 358. LINN. n. 656.

Huic calyx pene Calendulae, ex semiduplici fere ordine squamarum ovalium erectarum VAILL. f. 20. MALPIGH. ic. 119. Semiflosculi plurimi, apice integro, lanceolato, discus floris conicus. Semen marginatum (VAILL. f. 20.) longe cordatum.

I. BELLIS scapo nudo unifloro LINN. Cliff. p. 418. ROYEN. p. 177.

Solidago BRUNF. II. p. 29. *minuscule* I. p. 78.

Primula veris DORST. p. 234 b. TRAG. p. 161. CAES. p. 493.

Bellis minor sylvestris FVCHS. p. 147. TAB. p. 328. C. B. Bas. p. 77. RAJ. p. 349. T. aut. de Par. p. 57. I. R. H. PONT. p. 276. MAGN. Char. p. 127. VAILL. p. 359. ZANICHEL. p. 35. ic. 206. f. 1. & 197. n. 2. BLAKW. T. 200.

Bellis minor RUELL. p. 441. GESN. Hort. p. 259. Coll. p. 62. MATTH. p. 912. Epit. p. 655. minis glabra.

Bellis sylvestris DOD. p. 265. ex media MATTHIOLI.

Bellis major sylvestris LOB. p. 476. ex DOD.

Bellis minor sylvestris spontanea I. B. III. p. III. cum icone scabiosae.

Bellis

DICOTYLEDONES RADIATAE:

723

Bellis minor pratensis f. vulgaris H. ox. II. p. 31.

β Petalis fistulosis GAGN. ad Boinaud & circa Ferriere au verger de Renan.

γ Praeter hortenses varietates huc refero:

Sylvestrem minimam LOB. Illustr. p. 109.

Bellidem foliis parvis, floribus albis, alpinam MENZ. T. 8.

♂ Et *Bellidem mediam* MATTH. p. 911. TAB. p. 320. EUGD. p. 854. Omnino huc videtur pertinere.

Porro *Bellis media nudicaulis, non ramosa* VAILL. p. 358.

Et *Bellis montana folio obtuso crenato* MURALT. p. 522.

Et *Bellis sylvestris media, caule carens* MAPP. p. 37. ob semina nuda, omnes huc pertinent.

Ubique in pratis & ad vias.

Folia ad terram multa in cespitem, petiolo longo, latoque, segmento folioso, subrotundo aut ovali, circumcrenato, firmulo, & subhirsuto. Scapus nudus, dorante minor, unico flore terminatur. Petala plana, ad quadraginta, angusta, alba, extus saepe purpurea. Flosculi lutei. Pappus ex oriente semine parvus, quo ipso naturalis conjunctio cum Bellidastro declaratur. TOURN. T. 280. b.

Mitis est, nitrosa, subadstringens, subviscida & vulneraria, (CORNUT.) Pro insigni medicamento habetur in omni hectica febre, maxime vero in ea specie, quae a potu frigido in aestuans corpus ingesto oritur, ex testimoniis RIEDLINI, MICHAELIS BRUNNERI (apud FABRUM de bell. min. p. 12.) CHRISTIANI CIVIS mei, & aliorum, sive in aqua infuderis, sive, quod BRUNNERUS mavult, in caprillo lacte. WEPFERUS cum nasturtio etiam in aliis febribus hecticis exhibebat. In peripneumonia ad coactum sanguinem resolvendum (FABRICIUS apud S. PAULI) in morbis inflammatoriis succus cum melle BOERH. in haemorrhagiis, & aliis ex laxitate morbis vi sufficit vulneraria BUCHWALD. p. 48. 49. Inter antiscorbuticas herbas & resolventes hypochondriorum coagula, sola feligitur a D. LUDOVICI p. 205. Monent tamen aliqui, non convenire, quoties expectoratio movenda est, cum alvum ducat BURGGRAV. p. 1535.

PLANTAE FLORE RADIATO.

ORDO III.

II. PLACENTA NUDA.

I. OVARIIS PAPPO CORONATIS.

BELLIDASTRUM.

MICHEL. p. 32.

DORONICI Sp. LINN.

A Bellide, si omnino placet separare, unice differt pappo copioso ex summo semine.

I. BELLIDASTRUM foliis hirsutis & obtusioribus.

Bellis media CAM. Epit. p. 654. ex caractere, adeoque GESN. Hort. p. 250. CLUS. p. XLIV. & LOB. Adv. p. 199. ex loco natali, ZWING. p. 787.

Bellis sylvatica I. B. III. p. 114. RAJ. p. 349. Syll. ext. p. 75.

Bellis sylvestris media, caule carens C. B. Bas. p. 77. certō; An aliorum recentiorum? & TOURNEFORTII?

Bellis monoclonos media montana H. ox. III. p. 30.

Bellis sylvestris minor SCHEUCHZ. It. V. p. 424.

Et *Bellis alpina minor, sylvestri minori similis* SCHEUCHZ. It. VI. p. 453. f. 13. ob caput villosum.

Bellidastrium alpinum foliis brevioribus hirsutis, caule palmari, flore albo MICHEL. p. 32. T. 29.

Doronicum caule nudo, simplicissimo, unifloro LINN. Cliff. p. 500. ROYEN. p. 160.

II. *Bellis caule pedali aut bipedali nudo, foliis magnis latis, floribus rubris & albis* MENZ. pugill. T. 8. H. ox. III. p. 30. RAJ. p. 349. I. R. H. VAILL. p. 358. TILL.

III. *Bellis autumnalis monanthos, caule nudo, tenui, praelongo, flore ex albo rubente* RAJ. III. p. 221. PONT. p. 277.

Tussilago Bellidis folio VAILL. p. 375.

In omnibus alpium saxosis, primo vere, etiam in Hauenstein M. & valle Emmia abunde IT. HELVET. n. V. Ad Silam I. GESNER.

Bellidis vulgatissimae totum habitum habet, foliaque, & scapum uniflorum. Pallidior

lidior tamen tota, altiori scapo & dodrantali, foliis paulo acutioribus, petiolo angustiori, calyce villoso eiusque squamis longioribus, flore majori. Semina omnia pappo rufo coronata.

* *Bellis alpina latissimo plantaginis folio* WAGNER. p. 272. non alia esse videtur.

ERIGERON.

LINN. n. 653.

ASTERIS Sp. VAILL. & TOURNEF.

CONYZOIDES DILL. nov. gen. p. 142.

& CONYZELLA DILL. nov. gen. ibid.

Calycis squamae aliquot ordinum, longae, lineares, simplices, apice non reflexo. Flosculi feminini alii, ligulati, gracilissimi, erecti, non patuli, alii androgyni in centro de more gentis, & femina omnium similia, pappo plurimo coronata.

1. ERIGERON caule unifloro, calyce tomentoso.

Aster montanus coeruleus, omnium minimus H. OX. III. p. 120. HERM. RAJ. III. p. 163. BOERH.

I. R. H.

Asteri montano purpureo similis vel globulariae calyce villoso SCHEUCHZ. It. IV. p. 329.

Aster alpinus minimus, corolla candida, disco luteo PONT. p. 228.

Aster montanus omnium minimus, foliis oblongis, floribus albis VAILL. p. 400.

Aster caule unifloro, foliis integerrimis, calyce villoso, subrotundo LINN. Lap. n. 307. T. IX. f. 3.

Erigeron caule unifloro LINN. Cliff. p. 407. ROYEN. p. 165.

β *Flore purpurascens* PONT. l. c. SCHEUCHZ. ib.

SCHEUCHZER. in alpinis *Glaronensium* & *Uriorum* &c. Ego in *Gemmio* M. secundum lacum *Daubensee*. In *Gothardo* M. HUBERUS.

A sequente specie differt caule vix triunciali, flore aequae magno, calyce crasso, toto villoso, squamisque calycis latioribus: Folia subhirsuta, ad terram pariter petiolata, ovaliter terminata, ad caulem aliquot, utcunque humilis fit, lingulata, acuta, sessilia.

2. ERIGERON caule saepe unifloro, calyce subhirsuto.

I. *Conyza coerulea alpina major* C. B. Prodr. p. 124. WAGN. PARK. H. OX. III. p. 115. RAJ. Syll. ext. p. 106. Hist. p. 271.* ZWING. p. 770.

Aster Atticus coeruleus major I. R. H. TILL.

II. *Conyza coerulea alpina minor* C. B. l. c. WAGN. PARK. H. OX. l. c. RAJ. l. c. ZWING. l. c.

Aster Atticus coeruleus minor I. R. H. VAILL. p. 399. TILL.

III. *Asteri montano purpureo similis vel Globulariae* I. B. II. p. 107. cum bona icone, FLUKN. SCHEUCHZ. It. I. p. 30. It. II. p. 130. It. IV. p. 329.

Aster alpinus longifolius flore purpurascens RAJ. Syllog. ext. p. 71.

Aster alpinus flore purpurascens RAJ. Hist. p. 268. H. OX. III. p. 120. I. R. H.

IV. *Conyza coerulea non acris, levi folio* RUDB. p. 97.

C. B. & I. C. BAUHINUS in *Gothardo* M. Copiose in via ducente in *Grindelwald* ad sinistram, prope torrentem *Lütschinen*, paulo cis pagum. I. GESNER. in alp. *Abbatiscel-lanis* copiose. HUBERUS circa thermas *Fabarias*, prope *Sils*, & prope *Zollbrück* *Leopontiorum*. SCHEUCHZER. in alpe *Fisimat* &c.

Similitudo cum sequente non obscura est. Caulis rectus, in nostratibus vix ramosus, uniflorus & biflorus, sed in cultis, & in Gallicis speciminibus ramos erigit. Folia pluscula, longa, pene glabra, lanceolato fine. Flos caulem terminat singularis. Calycis squamae rectae, angustae, subhirsutae, pullae. Semiflosculi albi, aut dilute carnei. Flosculi subvirides. Pappus rufus.

SCHEUCHZER. in catalogo *Asterem Atticum* seorsim habet, sed ex C. B.

3. ERIGERON floribus ex ala foliorum prodeuntibus, flosculis femininis multis imperfectis.

Tinctorius flos minor TRAG. 154. absque icone.

Conyza minor MATTH. p. 871.

Conyzoides coerulea GESN. Tab. Coll. p. 70 b. app. ad CORD. p. 216.

Nonne etiam *Conyza muralis* EIUSD. Coll. p. 69 b?

Dentellaria quibusdam GESN. Hort. p. 216 b. icon varietatis majoris, cum calyce male picto, quasi squamas haberet imbricatas.

Dentellaria nostra EIUSD. ib. p. 256 b.

Erigeron tertium DOD. Ic. vet. II. p. 113. quantum Hist. p. 641.

Conyza coerulea TAB. p. 861. bona icon pro minore, C. B. Bas. p. 79. HOFM.

Amellus

- Amellus montanus Aequicolorum* COL. II. p. 26.
Conyza odorata LUGD. p. 1045. ex GESN.
Senecio sive *Erigeron coeruleus*, aliis *Conyza coerulea* I. B. III. p. 1043.
Conyza coerulea acris C. B. P. H. OX. III. p. 115. RAJ. p. 270. MUR. p. 661.
Aster arvensis coeruleus acris T. aut. de Par. p. 57. I. R. H. MAGN. Char. p. 121. VAILL. Memoir. p. 399. ZANICH. p. 27. T. 10. f. 1.
Conyzoides DILL. Gieff. p. 154.
Senecio integrifolius purpurascens acris DILL. Elth. p. 344.
Erigeron vulgare LINN. Lapon. n. 308.
Erigeron pedunculis alternis unifloris ROYEN. p. 165. LINN. Cliff. p. 407.

Frequens in arvis aridis & clivis lapidosis, urbium vallis &c.

Altitudo valde incerta est. Cubitalem caulem vidi, vidi uncialem, semper autem pene purpureum, subasperum. Folia lingulata, undulata, mollia, subhirsuta, omnino priorum. Flores in longis petiolis unifloris, aut multifloris. Calycis squamae graciles, hirsutae. Flosculi in hac specie feminini alii ligulati, perangusti, extimi, dilute carnei, bifidi, fere ad quadraginta; alii vero absque ligula, campanula obscura, & eminente tuba constant. Discus luteus, pappus plurimus, subrufus. Semen longum, strictum, flavescens.

Acris est & ad pectoris morbos in superiori Germania adhibetur incidendi scopo.

4. ERIGERON floribus ex alis foliorum in spicam congestis, flosculis femininis omnibus ligulatis.

- Aster Canadensis annuus* H. BLES. JONQ. p. 18.
Virga aurea Virginiana hirsuta annua di flor pallido ZANONI istor. p. 204. ic. LXXVIII. foliis ferratis.
Conyza thyrsoides PANCOR. apud ZORN. ed. prior. n. 538. posterior. p. 227. cum icone foliis minutis ramosa HOFM.
Conyza minor uncialis annua pallido flore BARREL. n. 116. foliis ferratis.
Conyza Canadensis annua acris, linariae folio BOCCONE plant. rar. p. 85. ic. 46. RAJ. p. 271. Syn. III. p. 175. SCH. BOT.
Conyza Canadensis annua acris alba HERM. Hort. p. 188. Flor. p. 24.
Conyza alba acris annua VOLC. p. 123. *hirsuta major* FLUKN. p. 117.
Conyza annua acris alba, linariae folio H. OX. III. p. 115. T. 20. f. 29.
Virga aurea Virginiana annua I. R. H. T. aut. de Par. p. 173. MAGN. Hort. p. 206. Char. p. 123. TILL. FONT. p. 231. RUPP. VAILL. Bot. p. 146. LEOP. p. 179. ZANICH. p. 279.
Conyzella DILLEN. nov. gen. p. 142. Cat. Gieff. p. 160. E. N. C. Cent. III. IV. Obs. 125.
Virga aurea annua BOERH. p. 79. WALTHER.
Aster canadensis annuus flore papposo VAILL. memoir. p. 403. BUXB. pl. Hal. p. 30.
Conyza alba acris flore papposo WEINM. T. 422 b.
Erigeron floribus paniculatis LINN. Cliff. p. 407. ROYEN. p. 166.

Ubique nunc nascitur in ruderosis & in sylvis caeduis, quae certissime exotica fuerat.

Caulis hirtus, erectus, virgatus, ab uno ad tres cubitos altus, ramosissimus. Folia lingulata, hirsuta, pallida, ora integra, ad basin tamen & ad terram ita firmiter ciliata, ut ferrata videantur. Flores in petiolis brevibus multifloris ex alis foliorum, circumstant ramos erectos, spicasque longissimas, & laxas efficiunt perexigui. Calyx longe cylindricus, viridis, subhirsutus. Petala plana, minima, pallidissime carnea, gracilissima, numerosissima. Flosculi lutei etiam exigui, quadrifidi.

A S T E R.

LINN. n. 652.

ASTERES TOURN. plerique T. 274.

ASTERES VAILL. plerique.

& HELENIIUM VAILL. p. 390.

Huic calycis squamae latiusculae, oblongae, apice vel in omnibus, vel certe in iis, quae ad basin calycis ponuntur, reflexo; semiflosculi patuli, apice tridentato.

ORDO I. FLORE PURPUREO.

ASTER VAILLANT.

1. ASTER foliis ad terram petiolatis, ovatis, caule unifloro.

Aster atticus flore puniceo ARET. p. 234 b.

Yyyy 3

Aster

PLANTAE PETALODEAE

Aster atticus V. CLUS. Pann. p. 533. cum bona icone.

Aster VII. *austriacus* V. EIUSD. Hort. p. XV.

Aster purpureus montanus LUGD. p. 861. I. B. II. p. 1045. RAJ. p. 268. Syll. p. 71.

Aster montanus coeruleo magno flore, foliis oblongis C. B. P. H. BLES. SUTHERL. I. R. H. WAGN. TILL. TIT. It. SCHEVCHZ. It. IV. p. 329.

Aster alpinus coeruleo magno flore PARK. SCHEVCHZ. It. I. p. 30. It. II. p. 130.

Aster humilis montanus, flore amplo, foliis angustis non serratis H. OX. III. p. 120.

Aster montanus pumilus, flore coeruleo magno IC. REG. T. 36.

II. *Aster atticus alpinus alter* C. B. P. H. OX. III. p. 19. SCH. BOT. ZWING. p. 944. I. R. H. TIT. It. TILL. VAILL. p. 399.

Aster atticus coeruleus alpinus CAM. Epit. p. 905.

III. *Aster atticus alpinus alter, magno flore* SCH. BOT. H. OX. III. p. 119. FLUKN. Hist. III. p. 163.

IV. *Aster hirsutus austriacus magno flore, folio subrotundo* C. B. Prodr. p. 124. MOR. III. p. 119. Etsi distinguat C. B. in specimine tamen sicco diversitatem non reperio.

V. *Doronicum in Stiriae montibus, floribus coeruleis* C. B. P. p. 185. procul dubio huc pertinet, nostrum enim passim vocant.

Minime rarus in alpium saxosis. In summa crepidine *Creux du vent* GAGN. Legi in *Gemmio* M. in *Robtenhorn*, in *Waach*, *Gottardo* &c. HVBERS ex *Albula* Rhaetica, & circa *Silium*.

Speciosae plantae radix lignosa, scabra. Folia subhirsuta, ad radicem multa, late petiolata, fine ovato, non raro dentato, ad caulem longulata, pauca. Caulis uniflorus, pedalis. Floris diameter ad duas uncias. Calycis squamae latae, obtusae. Petala plana, suave purpurea, ordine plus quam simplici, latiuscula. Discus flavus. Semen ex angusta basi sursum latefcens, modice compressum.

2. *ASTER* foliis scabris, ellipticis, integris, floribus in summo caule umbellatis, coeruleis.

Aster atticus FUCHS. p. 134. CORD. D. IV. c. 120. Hist. II. p. 62. cum icone aliena, GESN. Hort. p. 269. DOD. p. 266. bene, Coron. p. 258. CAM. Epit. p. 904.

Tinctorius flos TRAG. p. 154. ex FUCHSIO.

Aster atticus Fuchsi GESN. Coll. p. 61.

Aster atticus f. Amellus MATTH. p. 1175.

Aster VIII. *Italarum & Fuchsi* CLUS. p. XVI.

Aster Italarum LOB. p. 349. ex DOD. *Quaedam in montibus* CAES. L. XII. c. 39.

Aster atticus minor, flore coeruleo AICHST. aest. ord. V. T. 12. f. 1. & *major, flore coeruleo* IBID. f. 3.

Aster atticus purpureo flore I. B. II. p. 1044.

Aster atticus coeruleus vulgaris C. B. Bas. p. 79. P. MUR. p. 703. ZWING. p. 944. I. R. H. PONT. p. 226. MAGN. Char. p. 121. VAILL. p. 399.

Aster atticus Italarum flore purpureo PARK. RAJ. p. 268. Syll. exter. p. 71.

Aster atticus vulgaris H. OX. III. p. 119. *purpureo flore* IC. REG. T. 31.

Aster atticus f. Inguinalis BLAKW. T. 109.

Aster foliis lanceolatis, scabris, semiamplexicaulibus, parum serratis, calycibus laxis, squamis lanceolatis LINN. Cliff. p. 407. ROYEN. p. 166.

β *Albo flore* I. B. f. Boll. p. 178. I. R. H. VAILL.

C. B. in *Muteti* M. ericetis ultra *Huningam* versus sylvam; & in collibus ad patibulum. Sed abunde provenit in collibus apricis & juniperetis agri *Aventicensis*, v. g. supra *Mathod*, eundo versus *Baume*. MVRALT in asperis collibus.

Radix lignosa, caulis altior, tripedalis, ramosus. Folia minus hirsuta, sicca, latiuscula, elliptica. Calycis squamae laxae positae, latiusculae, reflexae. Ex alis summorum foliorum flores in petiolis unifloris. Flos fescuncem latus. Semiflosculi angustiores, coerulei, discus luteus.

ORDO II.

ASTERES FLORE LUTEO.

HELENium VAILL.

3. *ASTER* foliis amplexicaulibus, crispis, subtus incanis, luteo flore radiato.

Calaminthae tertium genus FUCHS. p. 436.

Conyza palustris GESN. Coll. p. 70.

Conyzae species tertia GESN. Hort. p. 255.

Conyza media MATTH. p. 872. DOD. p. 52. LOB. ic. p. 345. AICHST. aest. ord. 5. T. 12. f. 1. bene, RAJ. p. 262.

Conyza

- Conyza tertia vulgaris* CLUS. Pann. p. 326.
Conyza media vulgaris EIU.S.D. Hist. p. XXI.
 Altera in iisdem locis CAES. L. 12. c. 32.
Conyza TRAG. p. 165. TAB. p. 860. melius.
Conyza media Matthioli, flore magno luteo, humidis locis proveniens I. B. II. p. 1050.
Conyza media asteris folio luteo, vel tertia Dioscoridis c. B. Basf. p. 79. &c.
Conyza media repens, asteris flore luteo, vel tertia Dioscoridis H. OX. III. p. 113.
Aster pratensis autumnalis, conyzae folio T. aut. de Par. p. 179. 247. I. R. H. MAGN. Char. p. 122. ZANICH. p. 29. ic. 141.
Helenium pratense autumnale, conyzae foliis caulem amplexantibus VAILL. p. 391.
Conyza foliis lanceolatis acutis, caule annuo, corymbofo LINN. Cliff. p. 405. ROYEN. p. 157.
 β *Flore pleno* WEINM. T. 423. C. LOCHN. E. N. C. Cent. VIII. obs. 2.

In fossis magna copia.

Caulis lanuginosus, brachiatus, bipedalis, & tripedalis. Folia pene sagittata, caulem amplexa, mucrone acuto, margine plicato & undulato, subhirsuta, inferne incana, spongiosa. Flores numerosi in petiolis unifloris. Calycis squamae angustae, valde numerosae, tomento obducuntur. Radii lutei, tridentati. Flosculi concolores, pene innumerabiles, saepe quadrifidi. Pappus in semine rarus. Tota planta odore & sapore est acriori.

4. ASTER caule ramosissimo, foliis crispis, floribus luteis saepe nudis.

- Conyza minor* TRAG. p. 166. (forte & *media* EIU.S.D.) MATTH. p. 871. non bene si haec est, CAM. Epit. p. 613. eadem icon, TAB. p. 860. RAJ. p. 262.
Conyza minima LOB. p. 245. DOD. p. 52. LUGD. THAL. &c.
Conyzae mediae minor species, flore vix radiato I. B. II. p. 1050.
Conyza minor, flore globofo c. B. Basf. p. 79. p.
Chrysanthemum conyzoides palustre minus, flore globofo H. OX. III. p. 19. inter non papposas.
Aster palustris parvo flore globofo T. aut. de Par. p. 178. I. R. H. MAGN. Char. p. 122.
Helenium palustre annuum foliis crispis VAILL. p. 393.
Conyza & pulicaria BLAKW. T. 103.
Conyza foliis lanceolatis, obtusis, ramis secundum flores gradatim enascentibus LINN. Cliff. p. 405. ROYEN. p. 157.

In fossis humidis ad agros Basileae & alibi.

Caulis ramosissimus, purpureus, cubitalis. Folia amplexicaulia, minora, ad marginem crispa, foetida. Flores & summos ramos, & minores ex alis foliorum prodeuntes terminant. Calyx valde hirsutus, squamis densissime congestis, quarum imae solae, & vix quidem repandae sunt. Semiflosculi breves, acute tridentati, saepe nulli. Semina pappo brevi coronata, placenta nuda, in qua re a DILLENIO dissentio, qui in ea villos, non autem in feminibus describit.

5. ASTER foliis ovato-lanceolatis, ferratis, subtus incanis, floribus luteis.

- An *Tinctorius flos tertius* TRAG. p. 154. quem dicit a coeruleo colore differre?
 An *Aster pannonicus tertius* CLUS. Pann. p. 529. 530?
Aster pannonicus quintus EIU.S.D. Hist. p. XIV. XV. non satis crenas exprimit.
Aster pannonicus tertius Clusii, luteus, folio hirsuto salicis I. B. II. p. 1047.
Aster pannonicus subhirsuto salicis folio, tertius H. OX. III. p. 118.
Aster lanuginoso folio, V. Clusii RAJ. p. 266.
 An *Aster flore luteo* TAB. p. 330. (non displicet.)
 Qui *Helenium montanum salicis folio subtus incano* VAILL. p. 392. cum aliis synonymis.
 An *Aster luteus hirsuto salicis folio* c. B. P. RUPP. ZANICH. p. 27. p. 52. f. I. I. R. H. De Rup-
 piano certum est, cum Jenae legerim eundem.

Omnes icones differunt foliis non ferratis, quae nostra manifesta nota est.

In solitudine die Eymatte, ad rivum, magna copia. In comitatu Neocastrensi DIVERNOI.

Caulis cubitalis, in summitate ramosus. Folia sessilia, superne modice subhirsuta & nigra, inferne tomento incana, margine acute ferrato, circumscriptione elliptico-lanceolata, omnino saligna. Calyx glaber, fusco tinctus, squamis ad basin reflexis: pappus praelongus. Semiflosculi non lati.

6. ASTER foliis amplexicaulibus, ex ovatis acuminatis, ora ferrata, flore amplissimo luteo.

- Elenium* FUCHS. p. 242. MATTH. p. 71.
Elenium TRAG. p. 170.
Helenium CORD. Diosc. p. 9. DOD. purg. p. 73. 74. Hist. p. 344. CAM. Epit. p. 35. bene, LUGD.

- LUGD. TAB. p. 562. AICHST. Autumn. ord. 2. T. 5. f. 1. H. OX. III. p. 129. RAJ.
 p. 273. BLAKW. T. 473.
Helenium majus CORD. Hist. p. 142 b.
Inula GESN. Coll. p. 83.
Inula vulgo, *Enula* GESN. Hort. p. 262.
Helenium & Inula Anguillariae, *Panax Chironium* LOB. ic. p. 574.
Enula CAES. L. 12. c. 34.
Helenium f. *Enula Campana* I. B. III. p. 1. p. 108. PARKINSON.
Helenium vulgare C. B. Bas. p. 81. VAILL. p. 390.
Aster omnium maximus, *Helenium dictus*. T. aut. de Par. p. 396. I. R. H. MAGN. Char. p. 120.
Aster foliis ovatis, rugosis, subtus tomentosis, amplexicaulibus, calycum squamis ovatis patulis LINN.
 Cliff. p. 807. ROYEN. p. 166.

In pratis circa *Tigurum* GESNERUS, sed suspicatus non vere spontaneam esse, & me consentientem habet. *Michelfeldae* C. B. *Neocastro* retulit ad ripam lacus lectam D. RITTER.

Radix amplissima. Folia vastissima, amplexicaulia, utrinque ex ovalibus decre-
 scunt, subtus lanuginosa, per oram ferrata. Caulis ad sex pedes erectus, firmus,
 foliosus, foliis fursum decrefcentibus. Flos amplissimus, squamis calycis latissimis,
 herbaceis, reflexis, petalis planis longis & angustis.

Radix acris, amara, aromatica, bili similis sapore & efficacia medica: Princeps vis
 est in emendando laxo & debili ventriculo: in colica ab acido, in debilitata dige-
 stione ciborum, in hypochondriaco malo, ad pellenda lochia, menses, in fuscitan-
 do torpore, qui ab hyberna inertia oritur. Eadem etiam indicatio est ad vermes.
 Porro vi penetrabili resolvente thoraci prodest: decoctum aut aqueum infusum aut
 condita radix, aut essentia, ac ipsa radix ad duas drachmas sumta: ad asthma lauda-
 tur ab omnibus scriptoribus, ad tussim ferinam, in cerevisia cocta LENTIL. *Miscell.*
 p. 321. Ipsum, si credis CATTIERIO (*Obs.* 2.) pellit calculum. Nocet, quoties calido
 excessu peccatur; Ad pestem tamen conditam pro prophylaxi edunt, v. g. DIEMER-
 BROEK, an bene? Extus adplicata est inter phoenigmos.

* 7. ASTER . . . Sed flos ita pingitur, ut *Doronico* aut *Solidagini* accedat.

- Aster montanus hirsutus* LOB. ic. p. 350. *Pexae* LUGD. p. 1135.
Aster luteus sive oculus Christi minor LUGD. p. 1135.
Aster montanus luteus femina TAB. p. 338. ex LOB.
Aster atticus luteus villosus latifolius, magno flore C. B. I. R. H. ZWING. p. 944.
Aster montanus flore luteo magno, hirsutus, quibusdam oculus Christi I. B. II. p. 1046. cum icone
 transposita: Sequens vero icon eo pertinet, MOR. III. p. 118. n. 3.
Aster montanus alter, folio & caule hirsutis RAJ. p. 267.*
Helenium montanum villosum angustifolium, flore magno singulari VAILL. 1720. p. 391.
Aster foliis lanceolatis sessilibus villosis, caule saepius unifloro ROYEN. p. 168.

SCHEUCHZER. in editioribus pratis alpium, sed raro.

I. B. „ Radix geniculata. Caules multi ex supina radice, pedales, pilosi; folia ad
 terram multa, superne rara, tomentosa, albida, tres & quatuor, unciam longa, la-
 ta femuncem. Flores in summa planta singulares, magni, aurei, calyce albido.

8. ASTER foliis ovatis, tenerrime crenatis, nitidis, utrinque glabris.

- Aster luteus, latifolius, glaber, foliis rigidis, & minutissime crenatis* FLUKN. p. 57. T. 16. f. 1.
 RAJ. III. p. 163.
Helenium glabrum, Myrti lato serrato cuspidatoque folio VAILL. p. 392.
 An *Aster montanus Italicus, luteus, foliis brevioribus & rigidioribus serratis, floribus umbellatim*
 compactis MICHEL. apud TILL. p. 18.

Passim in agro Aventicensi legi, v. g. ad viam, quaa *Mathod* adscenditur, ad S. *Chri-*
stophe & circa *Bastiacum*, in pratis, qua itur au *Buliet*.

Caulis lignosus, cubitalis, ramosus, aut non ramosus. Quemvis ramum flos sin-
 gulus terminat. Folia plurima, patula, sessilia, lata basi, ovato-lanceolata, nervo-
 sa, argute crenata, quasi ciliata, sature & nitide virentia. Calycis squamae fuscae,
 parte dimidia reflexae. Flos flavus, radiis tridentatis, unciae diametro.

Aster montanus Salicis folio glabro multorum auctorum idem esse videtur. De
Ruppiano certum est.

9. ASTER foliis longissime lanceolatis, utrinque levibus, rariter dentatis, flori-
 bus luteis in umbella infrequente.

- Aster luteus linariae rigido glabro folio* R. ecque refertur

Aster

Aster Pannonicus quartus CLUS. Pann. p. 531.
Aster sextus Austriacus, IIII. CLUS. Hist. p. XV.
Conyza media Monspeliensis, quibusdam *Asteris Attici* genus, folio glabro, rigido I. B. II. p. 1049.
Aster angustifolius f. 6. *Austriacus* 4. RAJ. p. 266. *
 Nomen c. B. habet MOR. III. p. 118.
 An *Aster luteus angustifolius* MUR. p. 703. in montibus?
Aster montanus saxatilis luteus, angusto acuto nervoso & molli plantaginis folio, multicaulis BOCCONE
 Mus. di Piant. p. 31. T. 18.
Aster salicis folio glabro, longo, acuto EIUSD. Mus. di Fis. T. VI. n. 11.
 In M. Muteto c. B. neque enim alium esse ejus
Asterem montanum luteum salicis folio glabro BAS. p. 79.
 declarat frater, qui hunc ipsum sextum CLUSII a CASPARO habuit, in montibus
Basileensibus lectum.

Caulis tripedalis, lignosus, ruber, foliosus, in vertice brachiatus. Folia copiosa, levia, pene linearia, longissimo mucrone, margine obiter & levissime dentato. Flores singuli ramos terminant; in umbellam convexam dispositi.

* CONYZA aquatica laciniata MURALT. p. 709.

Adeo vulgarem esse in Helvetia, ut locum natalem exprimere non fuerit necesse, ex silentio omnium auctorum adducor ut minime credam,

S O L I D A G O.

LINN. n. 655.

VIRGA AUREA VAILL. p. 396.

& JACOBÆOIDES VAILL. p. 387.

VIRGA AUREA TOURNEFORT. T. 275.

Ab *Astere* differt apice squamarum calycis introrsum converso & concavo, externe gibbo, semiflosculis paucis, vix decem (LINNAEUS), in apice obscure incis, ut lanceolati videantur. A Senecione squamis multorum ordinum: an satis evidenter? Interim addo, flores laxi in spicis cauli parallelis disponi.

I. SOLIDAGO caule erecto, racemis alternis erectis. LINN. Cliff. p. 409. ROYEN. p. 161.

α Varietas folio lato, subhirsuto, serrato, caule sepedali.

Virga aurea vulgo dicta GESN. Tab. Coll. p. 108. Hort. p. 286. haec enim vulgatius nascitur.

Virga aurea latifolia serrata c. B. BAS. p. 79. an H. OX. III. p. 124. I. R. H.? hi enim citant I. B. qui de specie dicit *Solidaginis*, ZANICH. p. 278. ic. 271. IC. ROB.

Virga aurea margine crenato DOD. p. 142. similis alpinae.

Virga aurea altera serrato folio LOB. ic. p. 299. ex DOD.

Virga aurea CAES. XII. c. 41. THAL. CAM. Epit. p. 748. pro alpina, RAJ. p. 278. ZWING. p. 846. ex CAM.

Virga aurea ferratis foliis TAB. p. 873. quae icon similior est alpinae n. 2.

Virga aurea vulgaris latifolia I. B. II. p. 1062. T. aut de Par. p. 172. omnino, VAILL. p. 396.

II. *Virga aurea alpina, laurinis rigidioribus foliis* BOCCONE p. 34. T. 16. I. R. H. VAILL.

β Varietas, quae videtur in Anglia & Gallia frequentius nasci, crenis foliorum obscurioribus.

Virga aurea LONIC. p. 556. MATTH. p. 1006. DOD. p. 142. AICHST. Aest. Ord. 10. T. 6. f. 2. BLAKW. T. 169.

Virga aurea foliis non ferratis CAM. Epit. p. 749.

Aurea virga Villanovani, Limonii aut Costi hortensis foliis, Doriae floribus LOB. ic. p. 298.

Virga aurea Matth. & *Virga aurea* Dodon. LUGD. p. 1272.

Symphytum petraeum III. flore albo TAB. p. 561.

Virga aurea angustifolia, minus serrata c. B. H. OX. III. p. 125. ZWING.

Virga aurea vulgaris PARK. H. OX. III. p. 124.

Et *Virga aurea levibus non ferratis* MOR. Prael. & H. OX. III. p. 124.

Virga aurea vulgaris latifolia I. R. H. GARID. JOHR. PONTED. p. 230. DILL. Gieff. p. 164.

Et *Virga aurea angustifolia, minus serrata, flore albo* I. R. H. ex TAB.

Virga aurea folio longo, lato, minus serrato VAILL. p. 396. ex DOD.

Et *Virga aurea folio longo angusto, minus serrato* VAILL. p. 396. ex MATTHIOLO.

Varietas α in sylvis M. Gurten & Weissenstein & alibi in Helvetia & Germania vulgo provenit. Varietas β non rara est, & in Jurae vallibus frequentior.

Caulis erectus, ad sex pedes ab unico. Folia petiolata, ima fere ovata serrata, deinde ex ovato lanceolata, subrotunde serrata, firmula, subhirsuta. Scapi ex omnibus alis multiflori, & foliis breviores, erecti, ut flores longe latera caulis observent. Calyx glaber, pallens. Semiflosculi trinervi, apice contracto, sed inciso,

cifo, a quinque ad decem, flosculi pariter pauci, & magni, ex quibus vagina, & ex ea bicornis tuba eminet. Semen sulcatum, longum, conicum, basi acuta, capite pappifero rotundo.

Styptica est, amara, princeps vulneraria, quam etiam Solidagini aliqui praeferunt ad potiones vulnerarias, quae mundificando adstringunt. In lenta quavis putredine eximia est, tum ad nephritidem & calculi initia, quae & purget renes, & repurgatos consolidet (BARCLAI. in duce Lotharingiae). In ulcere urethrae interno & externo usu hujus plantae ope pulchram sanationem obtinuit CL. LISCHWITZ de virg. aur. n. XLVII. XLVIII. in ulcere renum CHOMELIUS. Calculum pepulit aliquoties drachmis tribus pulveris ter per intervalla octo horarum sumtis FULVIUS GHERLI off. 56.

2. SOLIDAGO floribus in summitate congestis.

Varietas est, quae in Jura M. & Alpibus humilioribus vulgo nascitur, cubitalis, foliis firmioribus, glabris, imis ovalibus, obtusis, vix serratis, uti etiam suprema folia saepe non serrata sunt, floriferis petiolis paucifloris, & unifloris, in summa planta in paniculam congestis: sed, fateor, vix separo a vulgari, neque *Cambricam floribus conglobatis* DILLENII Hort. Elth. p. 413. T. 306. neque alias ibi citatas, cum notae per gradus minuantur. Huc pertinere videntur:

Virga aurea CAM. Epit. p. 748. deinde icones DOD. LOB. & TAB. dictae ad a hanc exprimunt.

Virga aurea Broccenbergensis THAL. p. 129.

Virga aurea longo molli & lanceolato folio, alpina BOCCONE T. 30. p. 34. vulgationis non satis dissimilis, RAJ. III. p. 167. I. R. H. SCHEUCHZ. It. II. p. 144.

β Varietas minima.

Annon *Verbascum minimum* LUGD. p. 1304. 1305.

Virga aurea humilis H. BLES. p. 220. Prael. p. 323. VAILL. p. 398.

Virga aurea montana minor BARREL. ic. 783. BOCCONE Mus. p. 169. T. 118. bene, RAJ. III. p. 167. TILL. SCHEUCHZ. It. II. p. 144. It. IV. p. 463.

Virga aurea parva seu minima, folio crenato, flore luteo TIT. It. pro nova.

Virga aurea montana folio angusto subincano, flosculis conglobatis LLHOYD apud H. OX. III. p. 125. (differre videtur, si differt, hirsutie), RAJ. Syn. III. p. 177.

An *Virga aurea omnium minima* H. R. P. SCH. BOT. HERM. I. R. H. BOERH.

In Gemmo & aliis *Valesiae* alpibus, *Speluga* M. & alibi SCHEUCHZERUS: nisi, quod valde probabile est, de varietate alpina Solidaginis I. potius dixit.

S E N E C I O.

LINN. n. 260.

IACOBAEA I. R. H. & VAILL. 1720. p. 382.

& *SENECIO* I. R. H. & VAILL. 1719.

& *SOLIDAGO* VAILL. 1720. p. 376.

Character a calyce desumitur, cujus squamae in cylindri speciem erectae, ita conglutinantur, ut integer, & serratus videri possit: accedentibus aliis, vagis & angustis, ad basin, sive tunc conniveat eundo calyx, sive divergat, sive graciles fuerint squamae, sive latiusculae. Paucissimae sunt, quae semiflosculis destituuntur, neque tamen, ob summam adfinitatem characteris, possunt longe removeri. Fateor praeterea, a Solidagine Jacobaeas nonnullas aegrius distingui, quae calyce sint squamoso. Sed medelam hactenus non reperi. Addendum omnino, flores umbellatim disponi.

ORDO I.

FOLIIS LACINIATIS.

IACOBAEA VAILL.

& *SENECIO* VAILL.

1. SENECIO foliis petiolatis, cordatis, serratis, subtus incanis, floribus luteis, ex summo caule racemosis.

I. *Conyzae alpinae* genus Böni GESN. fract. p. 63.

Conyza montana Böni EIUSD. Coll. p. 70 b.

Lunaria montana EIUSD. Coll. p. 87.

Conyzae alpinae species EIUSD. Hort. p. 255.

Conyzis cognata herba procera, flore fere Doronici TAB. M. Gal. apud GESN. Hort. p. 235 b.

II. *Jaco-*

- II. *Jacobaea latifolia Pannonica* CLUS. Pann. p. 574.
Jacobaea Pannonica III. CLUS. Hist. p. XXIII.
Jacobaea alpina laciniata flore bupthalmi C. B. P. H. OX. III. p. 110. SUTHER. SIBB. SCH. BOT. HERM. WAGN. ZWINGER.
Jacobaea Pannonica latifolia I. B. II. p. 1054. RAJ. Syll. exter. p. 153. PLUKNET.
 III. *Jacobaea latifolia altera* CLUS. Pann. p. 576.
Jacobaea Pannonica IV. EIUSD. Hist. p. XXIII.
Erigeron alpinum SCHWENCKE. p. 67.
 I. III. *Jacobaea alpina foliis rotundis ferratis* C. B. Prodr. p. 69. 70. SCH. BOT. RAJ. Syll. ext. p. 153. MUR. p. 717. SCHEUCHZ. It. VI. p. 459. TIT. BUXE.
Conyza alpina I. B. II. p. 1055. RAJ. p. 260. Syll. ext. p. 263.
Jacobaea foliis rotundis ferratis H. OX. III. p. 110.
Jacobaea alpina foliis subrotundis ferratis C. B. P. I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 40. PONTED. Diff. p. 235.
Jacobaeoides scrophulariae folio VAILL. p. 387.
Solidago foliis cordatis, petiolatis, ferratis ROYEN. p. 162.

Minime rara in alpium pinguibus & lapidosis, ubi fimus abundat, & circa casas pastorum. I. B. in monte supra *Wesen*.

Caulis firmus, striatus, cubitalis, vix ramosus. Folia spongiosa, flavida, subhirsuta, subtus rariter tomentosa, pene cordiformia, sed in medio latiora, ferrata, petiolata. Flores fere unciales, flavi, in petiolis tomentosis, multifloris, qui caulem terminant: squamae calycis angustae, acutae, divergentes. Petala plana valde numerosa.

Acris est, deleteria, purgat cum vehemente morfu, & oves creditur depilare.

2. **SENECIO** foliis utrinque tomentosis semipinnatis, laciniis vix dentatis, umbella florum globosa.

- Chrysanthemum alpinum* I. CLUS. pann. p. 566. bene, histor. p. 333. *Clusii*-RAJ. p. 341. Syll. ext. p. 95.
Chrysanthemum alpinum Judenbergense, Jacobaeae adfines I. B. II. p. 1058.
Chrysanthemum alpinum incanum foliis laciniatis C. B. SCH. PAR. & C. MUR. p. 707.
Jacobaea alpina incana minor BARR. ic. 262. n. I. bene.
Jacobaea pumila alpina BOCC. Mus. di Plant. T. 8.
Jacobaea alpina pumila comosa incana BOCCONE ib. p. 20. RAJ. Hist. III. p. 179. SCHEUCHZER. It. II. p. 136.
Jacobaea pumila absinthii umbelliferi foliis incanis, floribus velut in umbellam positis PLUKN. p. 194. T. 39. f. 6. bene, RAJ. Hist. III. p. 175.
Jacobaea alpina, humilis, absinthii umbelliferi foliis incanis H. OX. III. p. 109.
Jacobaea alpina absinthii folio, humilior I. R. H. VAILL. Mem. p. 385.
 II. Praeterea, etsi non potest cum floribus albis PONAE conciliari, haec eadem planta fuit in herbario C. B. & HAGENBACHII pro
Absinthio III. alpino umbellifero PON. Ital. p. 220.
 III. Huc etiam referenda videtur *Jacobaea pyrenaica incana saxatilis latifolia* I. R. H. VAILL. p. 385.
Absinthium pumilum, pulmatum, crasso tomentoso pallescente folio BARR. ic. 481. Etsi enim folia latiora habeat, flore tamen convenit, totaque facie.

Ex Helvetiae alpibus habuit C. B. & imprimis ex *Gotthardt* M. ex *Valesiacis* D. CONSTANT. In vallis *Aversanae* & *Praegalliae* montibus legit SCHEUCHZERUS. MURALTUS in *Glaronensibus*.

Pulchra planta tota utrinque albo brevi tomento tegitur, uti *Jacobaea marina*, macilentiori tamen. Caulis firmus, dodrantalis, in summitate umbellam gerit compactam, pene globosam. Folia petiolo latelescente, pinnis eundo majoribus, minus incis, confertis, in varietate III. brevibus, rotundis, & ex apice palmatim exeuntibus. Calyx lanuginosus nigricans, superne latelescens, radii pauci, flavi, latiusculi, discus de fuscidine habet.

3. **SENECIO** foliis pinnatis, pinnis multiformibus dentatis, floribus umbellatis luteis.

- Sancti Jacobs-Blum* BRUNNE. II. p. 60.
S. Jacobi herba FUCHS. p. 741. 742. bene.
Flos S. Jacobi TRAG. p. 287.
Senecio major s. flos S. Jacobi MATTH. p. 1133. bene, CAM. Epit. 870. foliis nimis acutis, LUGD.
Jacobaea DOD. p. 642. pinnis semipinnatis.

Jacobaea vulgaris CLUS. p. XXII. eadem icon, I. B. II. p. 1057. RAJ. p. 284.

Jacobaea, *Senecio*, & herba *S. Jacobi* LOB. p. 227. eadem.

Herba *S. Jacobi* CAES. p. 500.

Herba *Jacobaea* TAB. p. 169.

Jacobaea vulgaris laciniata C. B. Basf. p. 40. H. OX. III. p. 168. T. aut. de Par. p. 203. I. R. H.

PONT. p. 232. MAGN. Char. p. 122. VAILL. p. 382.

Senecio foliis pinnato-lyratis, laciniis lacinulatis LINN. Cliff. p. 406. ROYEN. p. 164.

β *Jacobaea laciniis latioribus* C. B.

γ *Foliis tenuissime laciniatis* PONT. p. 233.

Jacobaea latifolia I. B. II. p. 1057. RAJ. p. 285.

Jacobaea Barbareae instar laciniata LOES. p. 129. ic. 35. bene.

Jacobaea palustris viridior, latiore folio H. OX. III. p. 110.

An *Jacobaea rotundifolia* FUIREN. apud BARTH. Cist. Med. p. 285?

Jacobaea latifolia palustris s. aquatica RAJ. p. 285. PLUKN. T. aut. de Par. p. 278. I. R. H. VAILL. p. 382. &c.

δ *Jacobaea laciniis tenuioribus, vulgaris, foliis Erucae instar laciniatis* T. aut. de Par. p. 277.

I. R. H. PONT. VAILL.

ε *Jacobaea foliis quercus tenuifoliae instar divisis* C. B. MAGN. Hort.

ς *Jacobaea vulgaris, foliis ad raphanum accedentibus* C. B. I. R. H. GARID.

ζ *Flore absque semiflosculis* SHERARD. apud RAJUM Synopf. III. p. 177.

η *Flore luteo in ambitu albo* ROYEN. p. 119.

Nihil vulgatus ad vias, in agris & fossis. Varietas vero β. circa *Bernam* abunde provenit, v. g. in adscensu per clivum *Sandreim*.

Caulis erectus, firmus, fulcatus, tripedalis. Folia ima in varietate β vel omnino ovalia, subrotunde crenata, ad basin paulo profundius incisa; ad caulem paulatim latiora sunt, pinnis accessoriis, vel subrotundis, & irregulariter circumdentatis, eundo latescens, extremo segmento amplissimo, trifido. In vulgari vero omnia perpetuo pinnata sunt, nervo lato, cum pinnis confluentibus, difformiter dentatis. Dantur etiam folia *Artemisiae* similia, quibus nempe pinnarum longarum duo latera parallela sunt, apex solus semel aut bis incisus, alia quibus pinnae semipinnatae: multas alias varietates volens omitto. Flores ex summo caule in petiolis ramosis umbellatim disponuntur: semiflosculi lutei, fere duodecim, apice tridentato, discus ejusdem coloris, & vagina eminens. Calycis squamae gibbae & valentes. Semina elliptica, subhirsuta.

Folia amara, acria, dicuntur ad erysipelas valere & ad anginas, & in dysenteriiis mire laudat S. PAULI, quibus parum tribuo, cum insuavissimo sint sapore.

4. SENECIO foliis pinnatis, pinnis linearibus apice incisis, subtus incanis.

Senecio Jacobaea Zeelandica incana LOB. illustr. p. 76.

Jacobaea vulgaris minor PARK. p. 668.

An *Jacobaea procerior, incana* BURS. Act. Succ. p. 503?

Jacobaea artemisiae folio, incana latifolia non repens BARR. ic. 267.

Et *Jacobaea incana repens hirta* EIUSD. ic. 153. melius.

† *Jacobaea incana segmentis longioribus* H. OX. III. p. 108.

Jacobaea Senecionis folio incana, perennis RAJ. p. 285. PLUKN. I. R. H. ZWING.

Jacobaea artemisiae folio, radice repente VAILL. Memoir. 1720. p. 382.

Basileae in sylvis legi a. 1736, tum Jenae abunde in vineis, si quidem haec vera est & diversa planta, quod vix credo. Nam etiam vulgaris perennat.

Caulis multa lanugine alba obducitur. Folia subtus incana, acutius divisa, pinnarum lineis terminantibus parallelis, uti de varietate vulgaris speciei dixi, apice incisis. Tota durior est.

5. SENECIO foliis pinguibus, pinnatis, pinnis alterne brevissimis, radiis perexiguis.

Matricaria sylvestris TRAG. p. 156.

Innominata foetida pinguis, foliis ut botryos GESN. Coll. p. 82. b.

Cotula, forte conyza, foetida, pinguis tactu GESN. Hort. p. 255.

Senecio foetidus GESN. ib. p. 286. b. LUGD. p. 576. cum icone nimis elegantula, PARKINS. HOFM.

Erigeron majus DOD. Ic. vet. II. p. 113. obiter, hist. p. 641. flore non radiato, foliis bene expressis.

Jacobaea pannonica mollior CLUS. Pann. p. 372.

Jacobaea pannonica I. EIUSD. Hist. p. XXI. absque icone, T. aut. de Par. p. 474. I. R. H. GARID. &c.

Erigeron

Erigeron tomentosum alterum LOB. ic. p. 226. eadem, MERR. &c.

Senecio hirsutus I. B. F. Boll. p. 177. *viscidus major, odoratus* EL. II. p. 1042. RAJ. p. 290. PLUKN.

Senecio incanus pinguis C. B. Bal. p. 39. H. OX. III. p. 106. ZWING. p. 502.

Jacobaea incana viscosa annua, Senecionis folio VAILL. p. 384.

Senecio hirsutus viscidus graveolens DILL. Hort. Elth. p. 347. T. CCLVIII. f. 336.

Senecio foliis pinnatifidis, sessilibus, lacinulis angulosis, superioribus latioribus, florum radiis disco brevioribus ROYEN. p. 164.

Frequens est in sylvis caeduis, maxime vero in areis carbonariorum, & ubi torfa exulta fuit.

Tota planta tenera est, viscido unguine foetido obducitur, & pulverem, quicquillasque retinet. Caulis erectus, ex vertice ramosus, cubitalis & ultra. Folia utcunque similia prioris n. 3. nervo lateacente, pinnis cum nervo confluentibus, diffitis, longis, apice lobatis & dentatis, inter quas brevissimae aliae & simplices se inmittunt, eundo acutioribus, extrema maxima. Flores in summa planta umbellae faciunt. Calyx regularis superne connivet, ut in Sonchis, squamis etiam magis conjunctis, accessoriis obscurioribus, ex qua nota Senecionem a Jacobaea separat DILLENIIUS l. c. Semiflosculi rarissime, certe nobis, desunt, exigui, revoluti & tridentati, una cum disco flavi.

β. Circa Heilbad Valesiae reperi nudo flore.

6. SENECIO foliis semipinnatis, dentibus brevioribus, radiis brevissimis.

An *Erigerum* I. DOD. p. 640? Ita VAILL. puto ob flores: sed folia sunt prioris.

An *Senecio major in montibus* CAES. L. 13. c. 51?

Senecium montanum TAB. p. 169. bene.

Senecio minor latiore folio f. montano C. B. Bal. p. 39. P. DILL. Hort. Elth. T. 258. fig. 337.

Senecio montanus PARK. p. 671.

Jacobaea Senecionis folio H. BLES. MAGN. Bot. & Hort. & Char. p. 122. T. aut. de Par. p. 474.

I. R. H. GARID. VAILL. Bot. p. 108. cum descriptione.

Senecio montanus mollior, pallido parvo flore BARR. ic. 401. bene.

Jacobaea annua Senecionis folio, parvo flore VAILL. Memoir. p. 384.

c. B. in pratis circa Cliben. Sed erat in horto sicco, cum hoc nomine, varietas Senecionis vulgaris.

Caulis pedalis & ultra, erectus: Folia subhirsuta, minime viscida, pinnata, nervo lateacente, ut pene semipinnata sint, laciniis brevioribus, incis. A priori fere exiguitate florum differt, & quod visco careat.

7. SENECIO foliis pinnato - sinuatis, amplexicaulibus, floribus nudis sparsis. ROYEN. p. 165.

Erigerum RUELL. p. 624.

Senecio FUCHS. p. 286. MATTH. p. 1132. pro pingui specimine, CAM. Epit. p. 869. non bene, CORD. Diosc. IV. c. 97. GESN. Coll. p. 106 b. CAES. L. 12. c. 51. LUGD. HOFMAN.

Senecio vulgaris TRAG. p. 285. PARK. RAJ. p. 290.

Senecio Erigeron GESN. Hort. p. 280 b. TAB. p. 168. bene.

Erigeron minus DOD. p. 641.

Senecio f. Erigeron LOB. p. 225. eadem icon.

Senecio vulgaris f. Erigeron I. B. II. p. 1041. MAGN. Char. p. 137.

Senecio minor vulgaris C. B. Bal. p. 39. P. H. OX. III. p. 106. T. aut. de Par. p. 301. I. R. H. VAILL. Mem. 1719. p. 405. 41. IC. REG. LINN. Lapon. n. 296.

Senecio major vulgaris PONT. p. 153. cum caractere.

Erigerum, Senecio BLAKW. T. 132.

β Quid aliud *Senecio maior* TRAG. p. 284.

Frequentissimum vitium hortorum.

Caulis erectus, ramosissimus, pedalis, latus & debilis. Folia plurima nitida, inferne aliquantum tomentosa, lata basi sessilia, semipinnata pinnis latis brevibus, minute serratis. Flores numerosi in summis ramis similes speciebus duabus prioribus, sed constanter absque semiflosculis. Semen longe ellipticum, sulcatum, subhirsutum.

Sapor herbaceus est, utcunque nitrosus. Refrigerat, pro vulneraria habetur, ad inflammationes & scirrhus testium & mammarum externe adhibetur, cum malvis in lacte coctus, & ad gargarismos in anginis C. HOFMAN. Tritum, & ventriculo inpositum, vomitus movere, & febres sanare, lego in ESS. OF EDIMB. SOC. II.

p. 47. quod valde paradoxum est. In colica spasmodica infantum familiaris fuit LENTILIO, *eteodr.* p. 502.

8. **SENECIO** foliis ramosis, nervo & pinnulis planis & angustissimis, floribus umbellatis.

Chrysanthemum alpinum III. CLUS. Hist. p. 373. absque icone.

Achillea montana Artemisiae tenuifoliae facie LOB. p. 746. Adv. p. 333.

Ageratum ferulaceum LUGD. p. 1184. MUNT. ic. 87.

Et *Achillea montana* Penae LUGD. p. 772.

Ageratum ferulaceum Dalech I. B. III. I. p. 152. RAJ. p. 286.

Chrysanthemum alpinum foliis longis tenuiter incis C. B. ex CLUSIO.

Et *Chrysanthemum alpinum foliis Abrotani multifidis* EIUUSD. ex LUGD. & LOB. (cum quibus confundit CLUSIANAM stirpem, vel solo scapo unifloro diversissimam. Errorem olim correxit JOHNS.) ZWING. p. 503.

Jacobaea alpina foliis ferulaceis H. OX. III. p. 109. VAILL. 1720. p. 386.

Jacobaea foliis ferulaceis flore minore I. R. H. errorem C. BAUH. repetiit.

MURALTUS in *M. Glaronensibus*, si quidem ei viro fides adhibenda est.

Caulis crassus, pedalis, foliosus. Folia glabra, dura, tenuiter divisa, longe petiolata, pinnis ramosis, pinnulis nervi similibus, acutis, incis

ORDO II.

FOLIIS NON PROFUNDE INCISIS.

SOLIDAGO VAILL.

9. **SENECIO** foliis longe ellipticis acute serratis, floribus umbellatis.

Solidago Saracenica FUCHS. p. 728. TRAG. p. 487. eadem ic. DOD. p. 141. LOB. ic. p. 299. ex DOD. RAJ. p. 276. VAILL. mem. 1720. p. 377.

Solidago Saracenica alia circa Sargans GESN. Coll. p. 108. Hort. p. 286.

Virgae aureae alterum genus CAES. L. XII. c. 41. omnino.

Consolida aurea TAB. p. 556. bene.

Consolida Saracenica AICHST. Aest. Ord. 10. T. 6. f. 1.

Virga aurea angustifolia serrata f. *Solidago Saracenica* I. B. II. p. 1063. H. OX. III. p. 124. MUR. p. 737.

Virga aurea angustifolia C. B. Bas. p. 79. *serrata* F. H. OX. III. p. 124.

Jacobaea alpina foliis longioribus serratis I. R. H. PONT. p. 235.

Senecio foliis lanceolatis serratis, floralibus pedunculos aequantibus LINN. virid. p. 84. ROYEN. p. 163.

In omnibus sylvis montanis *Juræ* & *Alpium* frequens.

Caulis erectus ad quatuor, & quinque pedes, alatus, non ramosus, nisi ubi in umbellam finditur. Folia frequentia, firma, ex ellipticis utrinque acuta, ex atro viridia, argute dentata, glabra, aut subtus lanuginosa. Petioli florales ex summo caule erecti, multiflori. Calyx omnino respondet characteri: filamenta sex ad octo sub calyce tenuissima, duodecim latiora, in cylindrum conglutinata. Petala plana fere quinque, incisa, pallida, lineata. Semina sunt longae, incurvae, fulcatae columnae. Pappus ex orbiculo.

Vulneraria est, in *Falltranck* Helvetiorum recipitur, laudatur ad mala ex lapsu, ad pellendas urinas.

10. **SENECIO** foliis ovato-lanceolatis, subtus hirsutis, floribus umbellatis. conf. It. HERCYN. n. 23.

Verbasculum alpinum minimum LUGD. p. 1126. huic valde affine est.

Consolida Saracenica major LUGD. p. 1271.

Consolida Saracenica prior THAL. p. 27.

Virga aurea f. *Solidago Saracenica latifolia serrata* I. B. II. p. 1063. (quod caput corruptum esse videtur) FLUKN. p. 390. T. 235. f. 1. sed icon tota glabra est, LISCHW. p. 27. & 37.

Virga aurea, Solidago Saracenica dicta, latifolia serrata LOES. p. 286.

Virga aurea latifolia serrata RAJ. p. 279. ex I. B. sed confudit cum vulgatissima *Virga aurea* CASPARI BAUHINI, Syll. ext. p. 263. MAPP. p. 327.

Virga aurea montana serrata magno flore WAGN. p. 289.

Jacobaea nemorensis latiore rigidior & hirsuto folio RUPP. p. 142.

I. B. ait „nasci in *Münchenstein*; sed manifesto confudit cum vulgari *Virga aurea*. Haec nostra in saltibus Hercynicis vulgaris est.

In hac specie folia in medio lateſcunt, ut ovato-lanceolata ſint; ſubtus maniſeſto hirsuta ſunt.

II. **SENECIO** foliis longiſſime mucronatis, ferratis, ſubtus incanis, floribus umbellatis.

Conyzae aquaticae ſpecies GESN. Hort. p. 255.

Conyza aquatica longis & ferratis foliis GESN. Coll. p. 70.

Conyza quarta CAM. Epit. p. 615.

Lingua major Dalech. LUGD. p. 1037. bene.

Conyza aquatica maxima ferratifolia THAL. p. 21. ic. III.

Consolida palustris TAB. p. 555. optime.

Virgae aureae ſ. ſolidagini anguſtifoliae affinis, lingua avis Dalechampii I. B. II. p. 1063. RAJ. p. 280.

Conyza palustris ferratifolia C. B. Baſ. p. 79. MURALT. p. 661. ZWING. p. 170.

Jacobaea foliis longis, integris, & mucronatis H. OX. III. p. 110.

Jacobaea palustris altiffima, foliis ferratis T. aut. de Par. p. 204. I. R. H. VOLC. TILL. RUPP. ZANICH. p. 146. ic. 131. MAPP.

Solidago palustris, perſicae folio ſubtus incano VAILL. Mem. p. 378.

C. B. *Michelfeldae* in paluſtribus: C. & IOHANNES GESNERI *Tiguri* ad lacum. Copioſe in *Rhenana* regione reperi, v. g. circa *Schreck*.

Caulis erectus, ad quatuor & quinque pedes altus, non ramosus, niſi ex vertice, ibique multiflorus. Folia longiſſime ex linearibus lanceolata, ora acute ferrata, ſubtus pallida & hirsutiora. Flos multo major prioribus, ſed ſemifloſculi plures, atque longiores, ut diameter floris ſit biuncialis, totus flavus. Calycis ſquamae latiufculae, in interiori ordine, cum aliis vagis ad baſin.

* 12. **SENECIO**.

Conyza aquatica, Aſteris flore aureo C. B. Prodr. p. 124. JONQ. SCH. BOT. RAJ. III. p. 152.

Aſter pratensis alpinus, flore aureo I. R. H. TILL.

Helenium paluſtre ſubhirsutum, foliis calthae VAILL. p. 392.

BURSERUS in *Valeſia* prope *Sedunum*.

Caulis cubitalis, teres, hirsutus, geniculatus, ramosus. Folia villoſa, aſpera, per oram crenis ferrata, longa ad tres & quatuor uncias, lata ad duas. Flores toti aurei, ſinguli in ſuis petiolis, magni, aſteris forma. Semifloſculi tenues, ſemen pappoſum. In notis addidi „floribus eſſe umbellatis, foliis longis, acutis, ferratis, accedere ad *Solidaginem perſicaefoliam*: Sed differre.

13. **SENECIO** foliis elliptico-lanceolatis, denticulatis, ſubtus tomentosis, caule paucifloro.

Haec planta maximae difficultatis eſt.

I. *Doronicum anguſtifolium alterum* CLUS. Pann. p. 519.

Doronicum III. Auſtriacum II. CLUS. Hiſt. p. XVIII. cum icone non recedente.

Doronicum folio ſubrotundo ferrato I. B. III. p. 1. p. 17. ex CLUS. H. OX. p. 127.

II. *Doronicum Helveticum incanum* C. B. Prodr. p. 97. PARK. H. OX. III. p. 128. RAJ. p. 277.* SCHEUCHZ. It. I. p. 36. cum deſcriptione, It. VII. p. 511. an etiam MUR. p. 710? ZWING.

Solidago monanthos folio oblongo, ſubtus lanuſinoſo VAILL. Mem. p. 379.

Doronicum foliis lanceolatis denticulatis, ſubtus tomentosis, caule uniſloro ROYEN. p. 160.

III. Eadem eſt, ex notis meis,

Jacobaea rotundifolia incana C. B. Prodr. p. 69. RAJ. p. 272*. Syll. exter. p. 153.

An *Jacobaea Doronici folio & flore, montana* BARR. ic. 229? Sed multiflora pingitur.

Doronicum radice dulci ſ. longifolium MUR. p. 709. procul dubio huc pertinet.

Frequens in lapidoſis alpium & *Jurae* M. culminibus. In M. *Robtenhorn*, *Waach* &c. SCHEUCHZER. in M. *Albula* & valle montana *Waldnacht*. HUBERUS ex M. *Lunae*. I. B. ſuam in M. *Braulio* & M. *Thuri*, eandemque RAIUS in M. *Jura* legit.

Radix ex craſſo tubere demittit fibrarum capillicium. Caulis tomentofus, firmus, cubitalis, longe nudus, monanthos, aut certe pauciflorus. Folia pene elliptico-lanceolata, carne pulpoſa, ferrata, aut tota araneoſa lanugine teſta, aut glabriora, qualia ſpecimina in *Jura* M. legi, ima petiolata, ſuprema ſeſſilia. Flos ſeſcuncialis diametri, flavus. Calyx a prioribus in eo diverſus, quod ſquamae ad baſin nihilo anguſtiores aut breviores ſint, quam interior ordo, adeoque am-

bigit

bigit inter Doronici florem & Senecionis. Semina omnia papposa. Semiflosculi lati, tridentati.

* 14. **SENECIO** uniflorus, foliis longe petiolatis, ellipticis, glabris, ferratis.

Tussilago alpina folio longo I. B. I. p. 1. p. 21. RAJ. p. 277.

Tussilago alpina folio oblongo C. B. Prodr. p. 101.

Doronicum integro & crasso Hieracii folio MAGN. Bot. app. p. 295. H. OX. III. p. 128. SCHOL. BOT. FLUKN. Amalth. p. 71.

Jacobaea integro & crasso Hieracii folio I. R. H.

I. B. in M. Braulio & Thuir. RAIUS in Fura M.

In descriptione & icone videtur a priori distingui foliis utrinque glabris, longioribus, angustis, paulo rarius ferratis.

* 15. **SENECIO** foliis petiolatis, ellipticis, hirsutis, minime ferratis, caule unifloro.

Doronicum primum vel minus CLUS. Pann. p. 517. 518. bene.

Doronicum II. Austriacum I. EIUSD. Hist. p. XVII.

Doronicum II. longifolium TAB. p. 337?

Doronici species ex horto Ferrariensi, folio longo hirsuto I. B. III. p. 1. p. 19.

Doronicum longifolium hirsutiae asperum C. B. H. OX. III. p. 127. TILL. SCHEUCHZ. It. VI. p. 455. ZWING. p. 596.

Doronicum Austriacum angustifolium PARK. RAJ. Hist. p. 277. Syll. ext. p. 118.

Jacobaea montana, croceo amplo singulari flore, spathulae folio BARR. ic. 265.

Solidago Succisae folio, flore magno VAILL. p. 379.

Doronicum foliis lanceolatis, alternis, dentatis, caulinis amplexicaulibus, caule ramoso ROYEN. p. 160. si nostram vult.

SCHEUCHZER. in *Albula* M. & aliis Rhaetorum alpibus.

Caulis dodrantalis, uniflorus. Folia neque crenata, neque ferrata, longe petiolata, longa ad sesquidigitum, digitum lata, una cum caule hirsutiae aspera. . . .

* 16. *Doronicum folio longo ferrato* I. B. III. p. 1. p. 19. in Rhaetia.

Lanugo mollicella, & color ex viridi flavescentis Doronici vulgaris. Folia longa, unciam fere lata, ferrata. Reliqua Doronici rotundifolii.

Videtur *Arnica* I. esse, quam nullibi habet I. B.

* 17. *Doronicum Helveticum humile, crassis foliis* C. B. Prodr. p. 97. H. OX. III. p. 128. T. 24. f. 10. cum icone Senecionis n. 12. RAJ. p. 277. * Syll. exter. p. 118. WAGN. HERM. ZWING. p. 596.

FLEISSERUS legit in *Gemmio* M. (ibi *Arnica* I. copiose nascitur.)

Planta palmaris est. Folia crassa, densa, superne ex atro virentia, inferne pallida, nonnihil hirsuta. Prima ex rotunditate oblonga sunt, per ambitum crenata, pediculi basibus caulem ambientibus: reliqua ad sex uncias longa, sesuncem lata, superna petiolo destituta. Caulis brevis, hirsutus, divisus in ramos biunciales, unifloros: Flores lutei mediocres.

Non dixerim, an ad Senecionem pertineat, an nova sit?

18. **SENECIO** foliis lingulatis, tomentosis, simplicissimis.

Jacobaea Pannonica folio non laciniato CLUS. Pann. p. 574. I. B. II. p. 1656. ex CLUS. RAJ. p. 272. * ZWING. p. 505.

Jacobaea Pannonica II. CLUS. Hist. p. XXII.

Jacobaea montana lanuginosa angustifolia, non laciniata C. B. I. R. H. RUPP. p. 142. H. OX. III. p. 111. T. 12. fig. 30.

Solidago longifolia tomentosa & incana, floribus fere umbellatis, subtus atro-rubentibus VAILL. 1720. p. 380. n. 26.

SCHEUCHZER. in alpibus Helveticis.

Caulis pedalis, foliosus, erectus, in summitate ramosus. Folia amplexicaulia, longa, ligulata, tomento obnupta, quod decutiunt adulta. Flores in spicam umbellatam, majusculi. Calycis segmenta lata, divergentia, villosa, continuo uno ordine. Petala & discus flavus, longa illa, lineata, tribus dentibus incisa.

A R N I C A

MOEHRING. Hort. priv. p. 106. 107.

Suprema sedes petioli paulum dilatatur sub flore, deinde finditur in duos ordines latiorum foliorum, sursum divergentium. Hac nota a Senecione differt. Omnia femina pappo coronantur, quo ipso distinguitur a Doronico.

I. ARNI-

1. ARNICA foliis alternis ferratis.

Doronicum foliis angulosis, radice scorpii figura GESN. Hort. p. 257.

Doronicum maius ex albis Helveticis EIUSD. apud. CORD. Hist. IV. c. 72.

Gemschenwurtz ARET. p. 235.

II. *Aconitum Pardalianches* Theophr. MATTH. p. 1082. CAM. p. 823. huic folia sunt appendiculata, neque icon placet, LUGD.

Aconitum Pardalianches Matth. TAB. p. 580.

Doronicum radice dulci C. B. (non autem synonymon CLUS.) RAJ. p. 275. Syll. ext. p. 117. HERM. SCHEUCHZ. It. I. p. 36. (passim in albis) VAILL. p. 390. ZWING. p. 595.

III. *Aconitum Pardalianches Plinii* MATTH. p. 1081. (cum icone fictitia radicum), TAB. p. 580. LUGD. PANC.

Doronici altera species LOB. Adv. p. 290.

Doronicum brachiata radice, cancri forcipularum ritu LOB. ic. p. 649.

Doronicum brachiata radice LUGD. p. 1203. PARK. RAJ. p. 275.

Doronicum radice Scorpii brachiata C. B. H. OX. III. p. 127. I. R. H. VAILL. p. 389. (I. GESN. apud Glaronenses legit.)

IV. Denique non puto differre, imo vero haec folia icon plantae meae recte convenit, MATTH. vero suspectae sunt, & forte fictitiae.

Doronicum III. Austriacum CLUS. Pann. p. 520.

Doronicum IV. Stiriacum CLUS. p. XVII.

Doronicum folio lato, flore magno I. B. III. p. 1. p. 17.

Doronicum latifolium, flore magno C. B. H. OX. III. p. 128. T. 24. f. 14. HERM. I. R. H. PONT. p. 237. VAILL. p. 390. ZWINGER.

Doronicum Stiriacum flore amplo RAJ. Syll. p. 117. Hist. p. 275.*

Passim reperi in faxosis alpium. In Rothenhorn, Gemmo circa die Daube, Gotthardo M. SCHEUCHZERVS circa cacumen Jugi M.

Radix brachiata, nodosa, fibris comata, scabra, evulsu difficilis. Folia imalonge petiolata, superiora sessilia, in universum ovata, modo profunde circumferrata, fere ut in Pulmonaria Gallica, modo obiter & lenissime ferrata, satore viridia, hirsuta, viscida, mollia. Caulis dodrantalis, uniflorus. Calyx viridis, hirsutus. Flos maximus adfinium, biuncialis, flavus. Semiflosculi incis, femina omnia papposa.

2. ARNICA foliis ovatis, integris, conjugatis.

Ptarmica GESN. ind. p. 96. *Dioscoridis* Ic. ad c. 154. L. 2. DIOSCOR.

Ptarmica montana GESN. Coll. p. 99 b.

Caltha alpina EIUSD. Hort. p. 251. DOD. purg. p. 62. Hist. p. 254. SCHWENKE.

Alisma MATTH. p. 934. *alpinum* GESN. Hort. p. 245 b. THAL.

Montana herba Doronici radice, folio plantaginis GESN. epist. p. 23 b.

Mutterwurtz ARET. p. 234 b.

Chrysanthemum latifolium DOD. p. 263. LUGD.

Doronicum VI. Pannonicum CLUS. p. XVIII.

Nardus Celtica, plantago alpina LOB. ic. p. 313. nomen. Icon vero est, quam pro β dedit CLUSIUS.

An & *Damasconium alterum* EIUSD. p. 739.

Damasconium I. Diosc. TAB. p. 738.

ΔΙΟΥΣΚΡΙΔΗΣ RENEAUME p. 118. 119.

Alisma Matthioli f. *plantago montana* I. B. III. p. 1. p. 20. ex loco natali, describit vero caulem uniflorum.

Doronicum Germanicum PARK. RAJ. p. 276*.

Doronicum Plantaginis folio MUR. p. 709.

Arnica FEHR. EPH. NAT. CUR. Dec. 1. ann. 9. 10. obs. 2. RUPP. p. III.

Doronicum foliis oblongo-ovalibus LINN. Lap. n. 304.

β Varietas humilis, uniflora, foliis acutioribus.

Doronicum Austriacum quartum CLUS. p. 520. 522. H. OX. III. p. 127.

Doronicum V. Germanicum CLUS. p. XVIII. RAJ. p. 276.* Syll. ext. p. 117.

Caltha alpina TAB. p. 336.

Ptarmica montana Dalech. LUGD. p. 1169.

Doronicum Germanicum foliis ex adverso nascentibus villosis I. B. III. p. 1. p. 19.

Doronicum monanthes foliis ad radicem brevibus, nervosis, duplici in caule foliolorum pari RAJ. III. p. 166.

Doronicum foliis lanceolatis LINN. n. 305.

α β Recte conjungitur a C. B. VAILL. & C.

Doronicum plantaginis folio alterum C. B. H. OX. III. p. 127. I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 36. PONT. p. 237. WAGN. RUDE. p. 97.

Solidago foliis oblongis, nervosis, plerumque conjugatis VAILL. p. 380.

A a a a a

Ubique

?
Doronicum
plantaginifolium

Ubique in pratis alpinis Helvetiae, in valle *Hafelia*, *Ursaria*, *Nesso* M. &c. Ad radicem *M. Pilati* copiose I. GESNER. SCHEUCHZER. in *M. Schweizerhacken* &c.

Radix lignea, fibris comosa. Folia ad terram ovata, vel ex ovatis acuminata, trinervia & quinquenervia, hirsuta, pallide lutea: ad caulem pauca, unum par aut alterum, acutiora, conjugata, quod rarissimum in hac gente, neque a JUNGIO praetermissum est. Caulis pedalis & cubitalis, longe nudus, simplex, vel brachiatus. Calycis squamae latae, pene quindecim, manifesto ex communi principio ortae. Flos flavus, duarum unciarum diametro. Petala plana, omnino tridentato apice, ut male RUPPIUS integro dixerit sine terminari, neque optime bifida ERNDL. in EPH. NAT. CUR. Vol. 3. obs. 135.

Odorata est, acris, nauseam plerisque & vomitum movet, & sternutationem, a qua nomen habet. Hoc seculo in Germania celebrata est ex vi resolvente sanguinem extra vasa effusum a lapsu (s. PAULI in quadrip. FEHR. l. c. BRESL. 1719. *M. Mart.* 1722. Febr. 1721. *Mart.* & Nov. &c. 1724. p. 217. de la MARCHE de vero *arnicae usu*) nimio conatu (WOLF. Bresl. 1725. *M. Jul.* EPH. NAT. CUR. Vol. I. obs. 125. BUCHNER. misc. 1728. p. 1450. de la MARCHE ib.) epilepsia ex terrore BRESL. 1724. p. 218. contusione magna BRESL. 1726. p. 244. Vim diureticam decocti in dysuria jam LOBELIUS cognovit *Advers.* p. 133. indeque nomen finxit RENEAUME. Sed nimis validam esse motuum excitatricem, & ipse sapor & tristitia exempla docent V. BRESLAV, 1719. *M. Aug.*

D O R O N I C U M.

DORONICI VAILL. Species & character p. 389.

DORONICI TOURNEF. T. 277.

& LINN. n. 650. Species.

I. DORONICUM foliis cordatis obtusis, imis longe petiolatis, superioribus amplexicaulibus.

I. Doronicum Graphoy GESN. Ind. quadr. p. 30.

Doronici alia species dulcis s. Graphoy EIU.S.D. ibid. p. 60.

Doronicum Graphoy dictum I. B. III. p. 18. Miror distingui a I. B. cum adeo manifesto idem sit cum officinali, ex indice GESNERI.

Doronicum TAB. Galand. M. p. 235 b. *vulgo dictum* GESN. Coll. p. 74.

Doronicum Romanum GESN. Hort. p. 257. & CORD. Hist. IV. c. 72.

Aconitum Pardalianches minus, quod falso *Doronicum* vocant MATTH. p. 1083.

Aconitum Pardalianches minus CAM. Epit. p. 824.

Aconitum Pardalianches DOD. purg. p. 305. optime, *primum* EIU.S.D. Hist. p. 437.

Doronicum latifolium CLUS. p. XVI. ex DOD. Pannon. p. 517.

Doronici tertii varietas LOB. ic. p. 649.

Doronicum CAES. L. 12. c. 33. I. B. III. p. 1. p. 14.

Doronicum radice scorpii figura LUGD. p. 1203. & denuo p. 1737. tum ex *Matth.* tum nova icon, & melior.

Doronicum I. TAB. p. 336.

Doronicum radice Scorpii C. B. I. R. H. & T. 277. ZWING. p. 595. &c.

Doronicum vulgare PARK. RAJ. p. 274. PONT. Diff. p. 238.

Doronicum majus officinarum H. ox. III. p. 127.

Et *Doronicum Scorpii radice repente* EIU.S.D. ib.

Doronicum Romanorum BLAKW. T. 239.

In *M. Thuri* copiose, quando primum ad rupes pervenitur, & alibi circa *Genevam* RAI. Ex *Valesia* habuit C. GESNER.

Radix longe serpens, crassa, transversa, fibrillas numerosas deiicit, Folia ex radice, in longa ala foliacea auctis pediculis, cordata, sed obtusa, tomentosa. Caulis brachiatus, foliis adpersus rarioribus, amplexicaulibus. Ramos longe nudos singuli flores terminant flavi, Calycis squamae acutiores & angustiores, quam *Arnica* (VAILL. T. 14.), virides, ad triginta. Semiflosculi lineati: flosculi ex viridi pallent, vagina crocea, semina ovata.

De hac planta plurimum pugnatum est tempore MATTHIOLI: cum iste post MARANTAM p. 67. deleteriam, & verum *Aconitum Pardalianches* veterum esse contenderet; GESNERUS vero cum eo nomine Thoram proponeret, & *Aconitum* salubre esse contenderet: deinde GUILANDINUS nostrum pro vero & veterum & Ara-

DICOTYLEDONES RADIATAE.

739

& Arabum Doronico haberet, negaret autem GESNERUS, quod acre illud esset ex oriente Doronicum, dulce vero hoc nostrum, & suaviter aromaticum. Cum ergo CORTUSUS canes quatuor drachmis radice Doronici enecasset, MATTH. p. 1086. GESNERUS experimentum fecit in se ipso, & drachmas duas adsumsit, absque noxa Hort. p. 257. add. Epist. p. 18. b. p. 74. b. p. 78. & similis sententia fuit LOBELII Advers. p. 290. & SEPTALII Anim. L. IX. n. 54. 55. Ipse denique MATTHIOLUS data fescunce canem etiam alacriorem factum vidit Epist. p. 302. Vanissimum vero rumorem, quod perierit ex usu aromaticae & innoxiae radice GESNERUS, nescio quomodo post haec testimonia potuerint propagare COSTAEUS, C. HOFMANNUS, BOERHAAVIUS & PONTEDERA. Interim usus ejus nobis obsolevit: In Anglia in vino & cerevisia ad menses pellendos frequenter adhiberi BLAIRIUS testis est. De-
bile, sed innoxium etiam ad capitis mala expertus est CL. LUDOVICI p. m. 115. Ad colicam venatoribus recipi. SPIGEL Isag. p. 53.

PLANTAE FLORE COMPOSITO.

TRIBUS III.

PLANIPETALAE BOERHAAVE p. 80.

CICHORACEAE VAILL. Mem. de l'Acad. 1721. p. 227.

Hae plantae a radiatis differunt, quod non alios flosculos habeant, praeterquam ligulatos, quales illis in ambitu ponuntur: (VAILL. f. 5. MALPIGH. ic. 207.) deinde quod ii flosculi praeter semen & tubam etiam stamineam cylindrum nactae sint: Apex pene perpetuo quinque denticulis inciditur. Omnes etiam lacteum succum amarum, saponaceum, refrigerantem ex omnibus partibus suis laesae destillant.

ORDO I.

I. PLACENTA NUDA.

I. SEMINE CORONATO.

T A R A X A C U M.

DENS LEONIS TOURNEF. T. 266. VAILL. Mem. 1721. p. 227.

& TARAXACONOIDES VAILL.

LEONTODON Sp. LINN. n. 618.

Calyx squamosus, squamis multarum serierum imbricatis, quarum quae ad basin ponuntur, eae deorsum reflectuntur. Semina pappi plerumque in stipite proferunt, (VAILL. f. 12.) nonnunquam sessilem. Scapi nudi, uniflori, ex qua nota prius Taraxaci genus constituit JUNGIUS,

ORDO I.

PAPPO SIMPLICI, IN STIPITE CALYCIS SQUAMIS IMIS REFLEXIS.

DENS LEONIS VAILL.

I. TARAXACUM pinnis foliorum triangularibus.

a Varietas foliis latis, vulgarior.

Dens Leonis BRUNF. III. p. 70. RUELL. p. 375. 438. MATTH. p. 506. CAM. Epit. p. 286.

DOD. p. 636. RAJ. p. 244. MERIAN. ic. VII.

Caput monachi DORST. p. 806.

Hedypnois FUCHS. p. 680. Dalech. LUGD. p. 564.

Hieracium majus TRAG. p. 262.

Hieracium parvum CORD. Diosc. III. p. 35. l. 55.

Hieracium minus GESN. Hort. p. 261 b. Coll. p. 81 b.

Dens Leonis vulgi f. urinaria LOB. ic. p. 232.

Aphaea CAES. L. 13. c. 3.

Dens Leonis, rostrum porcinum TAB. p. 175.

Hedypnois f. Dens Leonis Fuchsi I. B. II. p. 1035.

Dens Leonis latiore folio C. B. Bas. p. 37. P. T. aut. de Par. p. 192. I. R. H. PONT. Diss. p. 85.

MAGN. Char. p. 116. ZANICH. p. 85. ic. 288.

Dens Leonis vulgaris H. ox. III. p. 74.

Dens Leonis qui Taraxacon officinarum VAILL. Mem. 1721. p. 230.

Aaaaa 2

Dens

- Dens Leonis, Taraxacum* BLAKW. T. 1.
Leontodon calyce inferne reflexo LINN. Lap. n. 280.
 β Foliis amplissimis cubitalibus.
Dens Leonis major SCHAEF. delic. Hall. DILL. Giesl. p. 122. nov. spec. p. 53.
Dens Leonis amplissimo folio I. R. H. TILL. LEOP.
 γ Folio acute diviso in lacinias lineares.
Aphaea angustioris folii CAES. p. 508.
Chondrilla altera Dodonaei minor THAL. p. 23.
Dens Leonis angustiore folio C. B. Bas. p. 37. P. H. Ox. l. c. T. aut. de Par. &c.

Ubique in hortis, ad vias &c.

Folia in orbem expansa, glabra, mollia, nervo crasso albo, plus quam semipinnata, pinnis triangularibus, dentatis, saepe retrorsum hamatis, extrema amplissima. Scapus succulentus, cavus. Flos erectus, ex majoribus hujus gentis. Calyx interior fit uno ordine squamarum, exterior vero multis confusis & reflexis falciolis VAILL. f. 50. 51. Petala copiosissima, flava, subtus saepe livida. Stamina tubus subobscurus, eminet. Semen sulcatum, sub pappo echinatum; pappus in stylo.

Lac amarum est, tum folia, & radix etiam amarior. Succus vires totius gentis possidet, validiores quam Cichoreum, resolvere nempe coagula viscida, absque morfu, saponacea vi. Laudatur ad tussim, cum lacte sumtus, ad febres intermittentes, etiam rebelles, a BOERHAAVIO, ad calculum vesicae &c. Icterus succo expresso, sed ad integras libras exhibito, expugnavit IDEM. Eum succum in acutis etiam malis ipsaque Pleuritide propinavit BARRETE. Ingreditur, cum radice graminis, Ptisanam regiam, cujus formulam magno redemit LUDOVICUS XIV.

* DENS LEONIS folio Erysimi vulgaris SCHEUCHZER. in saxis alpium.
 An diversus a priori?

2. TARAXACUM foliis integris, dentatis, pappo simplici.
 An *Dens Leonis alpinus minimus glaber* SCHEUCHZ. It. I. p. 35? non repugnat.
 An *Dens Leonis alpinus glaber spatulae folio dentato* VAILL. p. 231?

Pleraque sunt prioris, cujus vix est nisi varietas: foliis integris, rotunde desinentibus, per marginem dentatis.

An idem, cum hoc nomine apud SCHEUCHZERUM ad radices *M. Tuliaci*?

3. TARAXACUM foliorum dentibus triangularibus, fine subrotundo.
Hieracium alterum minus IV. COLUMN. Ecphr. L. II. p. 29. ic. p. 31. folio extremo nimis acuto, RAJ. p. 246.*
Dens Leonis alpinus minimus laciniatus, flore croceo H. Ox. III. p. 75.
 An *Dens Leonis minimus alpinus glaber* I. R. H?
Dens Leonis foliis extremo subrotundis, floribus aureis SHER. apud RAIVM Syll. ext. p. 399. Ic. T. nostr. XXIV.
Hieracium minus saxatile, dentis leonis folio, unico caule, flore flammeo TIT. It.
Hieracium dentis leonis folio obtuso, minus SCHEUCHZ. It. I. p. 40.
Hieracium dentis leonis folio obtuso, minus, flore sanguineo EUSD. It. IV. p. 336.

Ubique in alpiis pascuis, & in *M. Falconario* &c. vid. IT. HELV. n. 60.

Folia ex petiolo lateſcunt, ferrata, dentibus magnis angustis, minus profunde, quam in prima specie, extremo segmento parabolice pene & obtuse terminato. Scapus squamulis plerumque adspersus; vidi etiam, sed raro, bifidum; firmior quam Taraxaco. Flos minor, colore saturo ex luteo rubente, calycis hispidae nigraeque squamae non reflexae.

Possit ad Hieracium pariter referri: sed cum pene perpetuo scapus uniflorus reperiatur, visum est hic relinquere: Eadem cum media sit inter Dentem Leonis VAILL. & Taraxaconoides, non permittit, ut genera separemus: est enim pappo simplici prioris, calyce & habitu duro alterius.

II. PAPPO PLUMOSO, (MALPIGH. ic. 294.) SESSILI, CALYCIS SQUAMIS ERECTIS.

TARAXACONOIDES VAILL. p. 232.

4. TARAXACUM foliis integris sinuatis, pappo plumoso, calyce glabro.
Hieracium dentis leonis folio, monoclono glabrum C. B. herb. viv. an auctorum?
Dens Leonis glaber, angustiore & longiore folio, flore minore SHERARD. apud MOR. III. p. 75.
 RAJ. Hist. III. p. 147.

Dens

Hieracium alpinum foliis.
dentatis flore magno. C. B.

Hieracium dentis leonis folio, plerumque
monoclonon flore aurantio.

Dens Leonis foliis angustis, laciniatis, glabris SHER. apud. RAIVM in Syll. ext. p. 399.

Et *Dens Leonis minimus folio integro gramineo, vix sinuato* H. OX. III. p. 75. RAJ. III. p. 147.

An *Hieracium Chondrillae folio glabro, radice succisa, minimum* DILL. Giesl. p. 173. nov. spec. p. 68.

Taraxaconoides Chondrillae glabro virente folio VAILL. p. 233.

In palustribus, & alpibus ipsis. In Gotthardo M. in pratis Eymatte prope Bernam.

Radix crassa, aspera, fibris comata. Folia ad radicem in orbem posita, in universum elliptica, remote & triangulariter dentata, glabra. Scapus firmus, semipedalis & altior. Calycis squamae ex livido nigricantes, acutae, non reflexae, multorum ordinum, leves. Flos mediocris, vix octo lineas latus.

5. TARAXACUM foliis integris dentatis, calyce hispido, pappo plumoso.

An *Taraxaconoides glabra minor, Spatulae foliis integris aut & dentatis, flore majore* VAILL.

In Gotthardo M. legi.

Radix lignosa, fibris comata. Folia longa, ex petiolo longo, nudoque, fere elliptica, acuta, margine brevissime serrato. Scapus pedalis, firmus. Flos luteus, calyx niger, ex duobus squamarum ordinibus subhirsutis.

6. TARAXACUM foliis asperis, triangulariter dentatis, pappo plumoso, calyce hispido.

Hieracium sylvestre in pratis GESN. Tab. Coll. p. 81.

Chondrillae parvae species THAL. p. 24.

Hieracium minus, dentis leonis folio subaspero C. B. P. certo, non autem synonyma: non vero RAJ. neque H. OX. III. p. 64. TOURNEF. hi enim auctores *Hypochoerin* ita vocant.

Hieracium caule aphylo, hirsutum I. B. II. p. 1038. cum icone, RAJ. p. 245. &c.

Hieracium dentis leonis folio, hirsutum MERRET. p. 62.

Dens Leonis foliis hirsutis & asperis I. R. H. TILL. GAR. ZANICH. p. 86. ic. 183. n. 1. non bene.

Hieracium dentis leonis folio, caulibus aphyllis glabris DILL. Giesl. p. 122. nov. spec. p. 53. EPH. NAT. CUR. Cent. VI. app. p. 62. T. IX. f. 18.

Taraxaconoides perennis & vulgaris VAILL. Mem. p. 232.

Hieracium Narbonense, caule aphylo, folio sinuato hirsuto RUPP. p. 160. videtur, cum indigenam faciat.

Leontodon calyce toto erecto hispido, foliis hispidis, dentatis, dentibus integerrimis LINN. Cliff. 386. ROYEN. p. 122.

II. *Hieracium dentis leonis folio obtuso, minus* C. B. Prodr. p. 63. Basil. p. 37. RAJ. Syll. p. 145. Hist. p. 247. flore magno C. B. P. PARKINS.

In sylvis abunde.

Folia in orbem non plurima, sicca & aspera, quae procedendo latefcunt, & dentibus sinuantur magnis triangularibus: sine pariter triangulo. Scapus firmus, dorantal: calycis squamae erectae, hispidae, fuscae. Flos non magnus VAILL. f. 3. Semiflosculi flavi, subtus obscuriori colore.

β In Gotthardo M. varietatem reperi dentibus minimis, & foliis minus asperis.

7. TARAXACUM foliis asperis, obiter dentatis, calyce hispido, pappo plumoso.

An *Dens leonis hirsutus, montanus, saxatilis, calyce longiore nigricante* H. OX. III. p. 76. S. 7. T. 7. f. 15? Non repugnat: ad priorem n. 6. refert VAILLANT.

Dens leonis, foliis longis & hirsutis, ad margines rarius dentatis SHERARD. apud RAJUM in Syll. ext. p. 399.

In saxosis alpium Gotthardi, Chasseral.

Foliorum finis obtusus, margo dentibus paucis obiter serrata, aut integra, habitus pulposior, asperior: reliqua prioris, a quo aegre differt.

8. TARAXACUM foliis asperrimis, pene spinosis, pinnato-sinuatis, pappo plumoso.

I. *Hieracium minus asperum, Stoebes folio* C. B. in herb. viv.

II. *Hieracium parvum hirtum, caule aphylo, crispum quando siccatum* I. B. II. p. 1038. cum bona icone, RAJ. p. 249.

Hieracium parvum, crispum quando siccatum RAJ. Topogr. Obs. p. 438.

Dens Leonis tenuifolius hirsutus, crispus quando siccatus MOR. III. p. 76.

Huc refert VAILL. *Dentem Leonis minimum foliis hirsutis & asperis* I. R. H. An idem in catal. SCHEVCHZ. ex alpibus?

Taraxaconoides perennis hispida, Coronopi folio VAILL. p. 233.

III. *Hieracium dentis leonis folio, hirsutiae laciniatum, minus* C. B. Prodr. p. 63. cum icone: magis laciniatum EIUSD. P. n. 13.

Hieracium alterum saxatile montanum COLUMNAE conjungit RAJUS. Sed differt omnino majoribus foliis & dentibus.

RAJUS ad radicem M. *Salève*, GAGNEBIN & DIVERNOI in M. *Chasseron*.

Foliorum copiosus cespes ad terram: Pilis albis asperrimis hirta sunt, arida & pungentia, sinuata & pene pinnata, paucis dentibus rectis, latiusculis, triangulis, sine tridentato. Flos majusculus.

H I E R A C I U M.

VAILL. p. 237. LINN. II. 620.

& *PILOSELLA* VAILL. p. 236.

HIERACII multae species TOURNEF. T. 267.

Calycis squamae erectae, imbricatae, multorum ordinum. Semina brevia, pene cylindrica, aut conica, sulcata, pappo coronata simplici.

1. *HIERACIUM* foliis integerrimis ovatis, caule repente, scapo unifloro. LINN. Cliff. p. 388. ROYEN. p. 122.

Auricula muris BRUNF. III. p. 119. male.

Pilosella major FUCHS. p. 605. GESN. Coll. p. 96. DOD. p. 67.

Auricula muris major TRAG. p. 278.

Pilosella RUELL. p. 585. CAM. Epit. p. 708. CAES. L. 13. c. 18. BLAKW. T. 365.

Pilosella, & *Holosteum lacunae* LOB. ic. p. 479.

Pilosella, *auricula muris* TAB. p. 196.

Pilosella majori flore s. vulgaris repens I. B. III. p. 1039.

Pilosella major repens hirsuta C. B. Bas. p. 78. P. T. aut. de Par. p. 516. I. B. H. MAGN. Char. p. 83.

Pilosella repens RAJ. p. 242.

Pilosella monoclonos vulgaris repens minor H. OX. III. p. 77.

Dens leonis qui pilosella officinarum I. R. H. PONT. Diff. p. 87.

Pilosella officinarum VAILL. p. 236.

β *Pilosella major* CAM. Epit. p. 709.

Pilosella major repens glabra C. B. Phytop.

Pilosella major glabra MOR. Prael. p. 294. H. OX. III. p. 78.

γ Varietas utrinque albo & densissimo tomento obsita.

Pilosella montana pilosissima VAILL. p. 236.

Dens Leonis alpinus minimus, pilosellae folio SCHEUCHZ. It. IV. p. 333.

Pilosella, quam ex COLUMNAE citant, non est monoclonos, uti MORISONO visum, neque hujus loci. Lege *FABIUM* p. 250.

Varietas prima in apricis collibus macilentis & ad oras viarum vulgarissima est. Varietatem tertiam in *Gotthardo* M. legi: & in pratis alpium SCHEUCHZ.

Folia ad terram ovata, sicca, superne viridia, longis & raris pilis hirsuta, inferne albo tomento obsita, in vulgari planta. Caules alii stolonos sunt reptantes, foliosi, plantam reparaturi: alii scapi florigeri aphylli, erecti, uniflori, qui sub flore intumescunt, & pilis nigris exasperantur. Calyx cylindricus, hispidus, niger, & farina alba adpersus, plurimis squamis fit, ad quadraginta. Petala sulphurea, pappus admodum mollis, lanosus & brevis. Semen nigrum, sulcatum, basi pappigera breviter radiata.

Amarissima est, vulneraria, detergens, sicciore reliqua gente lactescentium, adstringens magis & carnibus consumendis apta. In anginis, morbisque pectoris ab acri sero laudatur. Ad hernias puerorum ob vim adstringentem BUCHWALD. &c.

2. *HIERACIUM* foliis pilosis, ovalibus, caule brachiato, paucifloro.

In *Gotthardo* M.

Folia pilosa, ovalia, uti in n. 1. Sed caulis longior, durior, tres vel quatuor flores in remotis ramis fert, aspero nigroque calyce, absque farina. Media quasi planta est inter 1. & 3.

β Idem esse videtur

Pilosella foliis longis, angustis, acutis, per margines aequabilibus, tribus vel quatuor in summo floribus SHERARD. apud RAJUM Syll. ext. p. 400.

Pilosella minor microcaulos non umbellifera, umbelliferae Col. similis TRIUMPHETT. apud FRATR. p. 65.

SHERARDUS & ego ad pedem M. *Thuri*.

Folia ovalia, pilosa, obiter dentata. Scapus valens, pedalis, biflorus, aut triflorus, fusco calyce, non farinoso.

3. *HIE-*

3. *HIERACIUM* foliis virentibus, pilosis, ovato-lanceolatis, scapo simplici multifloro.An *Auricula muris minor altera* TRAG. p. 278?*Pilosella major prima* TAB. p. 196.*Pilosella minor, folio angustiore, minus piloso, repens* I. B. II. p. 1040. H. OX. III. p. 78. RAJ. Syll. ext. p. 203. Hist. p. 243.*Pilosella minor, foliis glabris, cum pluribus floribus ex uno caule* I. B. F. Boll. p. 176.*Pilosella major repens, minus hirsuta* C. B. Bal. p. 78. P. RAJ. Syll. ext. p. 203. RUPP. &c.Annon *Pilosella minor repens* πολυανθος *Jungerm.* HOFM. RAJ. Syll. p. 203.An *Dens leonis, qui pilosella, folio minus villosa* I. R. H. ob synonyma. Sed nostra caule est multifloro.*Hieracium pilosellae folio erectum majus* ZANICH. p. 139. ic. 150. n. 1. omnino.*Hieracium piloselloides vulgare* VAILL. p. 238.II. *Pilosella major altera* TAB. p. 197.*Hieracium pilosellae folio erectum minus* I. R. H.

In pratis minime rarum.

A priori multis modis differt. Folia utrinque viridia, pilis longis adspersa, ad petiolum quasi ciliata, minime tomentosa, margine minimis denticulis serrato, fine auctiori, lanceolato. Caulis pedalis & ultra, sterilis quidem repit, floriger autem erigitur, uti in praecedente, & quatuor aut quinque flores fert minores, minimis exceptos foliolis. Flos exiguus, sulfureus. Semen, ut priori, conicum, inversum, sulcatum, nigrum, ex lata basi pappum emittit.

4. *HIERACIUM* caule nudo, brachiato, multifloro; foliis virentibus, pilosis, linearibus.An *Hieracium piloselloides vulgari simile Florentinum* VAILL. p. 238?An istud *Hieracium foliis integerrimis, caule repente, scapo nudo multifloro* LINN. Cliff. p. 388. ROYEN. p. 124? Non crediderim nostrum in Laponia nasci.Circa *Leucam Valesiae*.

Folia prioris dissimilia, ligulata, pene linearia, auctiora, longius pilosa; flores longe minimi, in summo caule umbellati, &, quae princeps nota est, caulis longe sub floribus & fere in medio brachiatus, bifidus.

5. *HIERACIUM* foliis longe lingulatis, pilosis, caule imo folioso, erecto, multifloro.I. *Pilosella major altera* TAB. p. 197.*Hieracium μακροκαυλον Dalechampii* LUGD. p. 570. non placet.*Pilosella minori flore, hirsutior & elatior, non repens* I. B. II. p. 1040. RAJ. Syll. p. 203.*Pilosella major erecta* C. B. Bal. p. 78. ex synonymo, RAJ. p. 241. RUPP. &c.*Hieracium pilosellae folio erectum majus* I. R. H. TILL. LEOP. MAPP. &c.II. *Pilosella major umbellifera μακροκαυλος montana & pratensis* COLUMN. Ecphr. p. 248. ic. p. 249.*Pilosella montana hispida parvo flore* C. B. RAJ. p. 241. DILL. RUPP.*Pilosella major montana hispida parvo flore* H. OX. III. p. 78.*Hieracium montanum umbellatum angustifolium* I. R. H. TILL. LEOP. MAPP. p. 146.III. *Hieracium murorum angustifolium, non sinuatum* C. B. Bal. p. 38. P. I. R. H.*Hieracium murorum angustifolium, non laciniatum* RAJ. p. 240.*Pilosella polyclonos non repens, murorum, longo & angusto folio* H. OX. III. p. 78.IV. *Pilosella erecta foliis longis angustis, floribus parvis numerosis in summis caulibus* SHERARD. apud RAJUM Syll. III. p. 400.V. Idem etiam inter plantas C. B. fuit cum nomine *Hieracii alpini folio oblongo angustissimo* Prodr. p. 64. H. OX. III. p. 69.

C. B. in muris, & in M. Muteto & Crenzach: *Basilea* etiam habui a STAEHELINO. RAJUS *Genevae*, SHERARD. in confluente fl. *Arve* cum *Rhodano*, I. GESNER. ex muris munimentorum *Tigurinorum*.

Folia ad terram longe petiolata, lingulata, denticulis minimis serrata, pilis obiter adspersa, aliquando semipedalia. Caulis longissimus, ad quatuor pedes, prope terram similia, sed acutiora folia habet, superne longe nudus terminatur florum ramosa, & multiflora umbella. Flores lutei, calyce nigro & hispido.

6. *HIERACIUM* foliis ovatis, caule pene aphylllo, floribus purpureis umbellatis.*Waldgylflin* ABET. p. 234 b.✓ *Hieracium Germanicum* I. Fr. Gregorii COLUMN. Ecphr. II. p. 28. ic. p. 30.*Hiera-**Hieracium
auctiora*

Hieracium alpinum non laciniatum, flore fusco C. B. Prodr. p. 65. PARK. H. OX. III. p. 69. WAGN. ZWING. p. 494.

Pilosella polyclonos, non repens, major, flore fusco H. OX. III. p. 78.

Hieracium alpinum, hirsutum, floribus minoribus atro-purpureis SCHEUCHZ. It. IV. p. 336.

Hieracium piloselloides latifolium, floribus saturate croceis VAILL. p. 238.

β Minime differt sativum illud

Hieracium hortense floribus atropurpureis C. B. I. R. H. &c.

Hieracium foliis integris, caule subnudo simplicissimo piloso, colymbo terminatrici LINN. Cliff. p. 388. ROYEN. p. 124.

Ad viam, qua a pago *Hospital Gotthardus* M. conscenditur, abunde. In *Rhaetia* supra pagulum *Juf* in prato, SCHEUCHZER.

Folia ad terram ovata, & ovato-lanceolata, valde pilosa, margine modo integerrimo, modo obiter dentato, ad caulem unum folium adfidet, aut alterum, acutum, lanceolatum. Caulis nigris pilis hirsutus. Flores in spicam umbellam brevem, calyce hispido, nigro, flosculis in alpina varietate satore purpureis, hortensibus enim in croceum emollitur. Pappus rarus: tubus & vagina flava. Semina columnaria, sulcata, transversim rugosa, nigerrima.

7. **HIERACIUM** foliis ovatis, tomentosis, caule nudo; floribus spicatis luteolis terminato.

α *Intubus αφυλλοκαυλος major* THAL. p. 66. C. B. Phyt. AMBR.

Hieracium pratense latifolium, non sinuatum, majus C. B. Bas. p. 39. RAJ. III. p. 139.

Hieracium montanum latifolium, non sinuatum LOES. p. 125. pro novo.

Hieracium αφυλλοκαυλον folio subrotundo, multiflorum VAILL. p. 243.

β Minor varietas exstat apud THALIUM C. B. &c.

γ In notis meis lego, eandem plantam fuisse in horto sicco C. B. pro

Pilosella majori erecta:

Et pro *Pilosella majori erecta altera*.

C. B. in pratis circa *Münchenstein* & humidis M. *Crenzach*. Ego in pratis acclivibus inter villas *Gundeldingen*, & in M. *Muteto*.

Foliorum ad terram rosula est, amplorum, ovalium, mollium, brevi tomento obfitorum, integro margine, aut leviter ferrato. Caulis bipedalis & tripedalis, spicam fert pallentium florum satis copiosam. Calyx cylindricus, squamis ad basin gracilibus accessoriis, uti in *Hieracioide*, glaber, lividus.

8. **HIERACIUM** caule unifloro, calyce & ellipticis foliis longo villo barbatis.

Hieracii minoris species Broccenbergo peculiaris THAL. p. 57.

Hieracium pumilum II. Gregorii COLUMN. II. p. 29. ic. p. 30.

Hieracium alpinum pumilum folio lanuginoso C. B. P. an VAILL. p. 239?

Pilosella monoclonos, non repens, alpina, minor, lanuginosa, amplo flore H. OX. III. p. 78. S. 7. T. 7. f. 5.

Hieracium alterum pumilum II. RAJ. p. 241. *

Dens Leonis alpinus minimus pilosellae folio I. R. H.

Hieracium alpinum angustifolium villosum SCHEUCHZ. It. IV. p. 336.

Hieracium alpestre pilosum, angustis longioribus foliis, flore pallente TIT. It.

Hieracium villosum alpinum, flore magno singulari, caule nudo RAJ. Syn. III. p. 169. T. 6. 2.

Hieracium caule unifolio & unifloro, calyce villoso LINN. n. 283.

In *Gotthardo* M. & *Bructero* It. *Hercyn.* n. 41. In alpinis *Rhaeticis* SCHEUCHZ.

Folia ad terram plurima, caule paulo breviora, longe ovata & elliptica, integra ora, aut modice ferrata, flavescentia, villosa. Caulis semidodrantalis, aliquot adspersus quasi squamulis. Flos unicus, calyx niger, villo plurimo obductus flavente, luteus.

β Non videtur genere distingui debere

Hieracium alpinum folio acuto, molli, lanuginoso, dentato BURS. act. Suec. p. 502.

An *Hieracium alpinum lanuginosum longifolium, leviter dentatum* VAILL. p. 241.

In *Gotthardo* M. BURSER. in *Gemmio*.

Omnia similia, sed folia profunde dentata dentibus triangularibus.

9. **HIERACIUM** caule ramoso, folioso, foliis & calyce longo villo barbatis.

Hieracium alpinum hirsuto folio CLUS. Pann. p. 643. 647.

Hieracium alpinum V. villosum CLUS. Hist. p. CXLI.

Hieracium alpinum hirsuto folio, V. Clusii, quodammodo incanum I. B. II. p. 1027. ex CLUSIO.

Hiera-

Hieracium alpinum latifolium villosum flore magno C. B. P. PARK. MOR. III. p. 70. HERM. RAJ. Syll. ext. p. 144. Hist. p. 239. TIT. SCHEUCHZ. It. I. p. 39. PONT. p. 91. ZWING. MAPP. p. 145.

Hieracium alpinum latiore folio pilosum magno flore FLUKN. p. 184. T. 194. f. 2. bene. Ex citatione adparet huc pertinere

Hieracium alpinum pumilum folio lanuginoso VAILL. p. 239.

Passim in alpiis & Jurae saxosis. Legi in M. Waach, in Gemmio, in Dolaz, in Creux du Vent. HUBERUS in Albula Rhaetica. In Speluga, Septimo &c. SCHEUCHZER.

Folia & ad terram, & ad caulem, flavescentia, pilosa, mollia, lingulata illa, uti in priori, margine integro vel ferrato; amplexicaulia ista, & ovato-lanceolata. Caulis dodrantalis purpureus, brachiatus, totus foliosus. Flos singulus ramum terminat, magnus, flavus, calyce etiam nigro toto, villo flavo obducto.

β. Hujus varietas est, longiori caule, foliis pene glabris, rarius dentatis, minus villosis, etiam multo longioribus.

Pilosella s. pulmonaria lutea angustiori folio valde villosa duplex I. B. II. p. 1304. in Saleva lecta ZWING. RAJ. p. 240.

Pilosella s. pulmonaria lutea angustiori folio valde pilosa altera RAJ. Syll. p. 204.

10. **HIERACIUM** foliis dentatis, viscidis, hirsutis, subasperis, calyce hirsuto.

Hieracii saxatilis radice praemorsa III. species C. B. Prodr. p. 66.

Legi ad pedem rupium, quibus arx *Falkenstein* insidet.

Radix lignea, minime obsequiosa. Caulis cum foliis viscidus, pedalis. Folia ad terram ovata, circumscriptione obtusa, serrato margine, flavo villo brevi obsita, quasi aspera: ad caulem pauca, similia. Flores multi, unciales, flavi, calyce tantum hirsuto.

β. Foliis longioribus angustioribus, profunde acutis & triangulariter dentatis differt, quam ex herbario C. B. habeo, & in *Gottardo M. & Furca* legi, SCHEUCHZERUS. vero in *Gottardo, Furca, Albula* &c. locis apricis declivibus.

Hieracium montanum laciniato folio CLUS. Pann. p. 647. ic. p. 648. Hist. p. CXLII. CXLIII.

Hieracium angustifolium foliis cichoraceis TAB. p. 188.

Hieracium dentis leonis folio incano, vel laciniatum lanuginoso folio C. B. P.

Hieracium montanum laciniato folio lanuginoso I. B. II. p. 1037. RAJ. p. 245. Syll. ext. p. 144.

Dens leonis montanus hirsutus folio longo dentato H. OX. III. p. 76.

Dens leonis foliis canescentibus villosis I. R. H. TILL. PONT. p. 87. Omnes ex CLUSIO.

Hieracium intybaceum flore magno albido SCHEUCHZ. It. IV. p. 336.

II. An *Hieracium alpinum humile hirsutum, inferiore parte longioribus & candidioribus villis refer-* tum PONT. comp. Tab. p. 137.

γ An *Hieracium latifolium radice praemorsa 2 species* I. B. Prodr. p. 66. Videtur.

Hieracium latifolium praemorsa radice caule singulari Pilosellae majori affine C. B. II. p. 1033. Sed caulis pingitur non ramosus, spicatus.

Hieracium aphyllocaulon folio longiori multiflorum VAILL. p. 243.

Hieracium montanum ramosum hirsutum parvis floribus DILL. Elth. T. CXLIX. ic. 179. p. 180. Omnino videtur.

Ad rupes in horridis praecipitiis, per quae *Urba* se praecipitat, prope *Moncharans*. GAGNEBIN *sur les rochers de la Change*, milliaris distantia a *Ferriere*.

Ad varietatem priorem *Hieracii* n. 10. accedit viscositate foliorum, flavo colore, circumscriptione ovali, & dentibus; differt caule ramoso, cubitali, multifloro. Calyx per aetatem reflectitur.

11. **HIERACIUM** foliis triangulariter dentatis, pilosis, calyce subhirsuto, caule pene nudo.

Hieracium pumilum saxatile radice praemorsa C. B. in herb. I. Spec. in Prodr. p. 66. cum icone nimis simili *Taraxaconoidi*, ZWING. p. 494. 495.

An *Hieracium latifolium praemorsa radice caule singulari Pilosellae majori affine* I. B. II. p. 1033? Non placet, ob flores spicatos, H. OX. III. p. 64. RUFF.

Dens leonis minimus asper I. R. H.

C. B. in alpiis.

A prioribus omnino differt: foliis nullo tomento obsitis, tantum pilosis, ad caulem perangustis, calyce pene glabro. Ad adfinitatem *Pulmonariae* pertinet.

12. **HIERACIUM** foliis ad terram pilosis, acute dentatis, caule brachiato, pene nudo.

Auricula muris major TRAG. p. 276. bene.

Pulmonaria muralis Gallis GESN. Coll. p. 99 b. & *Verbascum murale* p. 113.

Bbbbb

Pul.

Pulmonaria Gallica EIU.S.D. Hort. p. 274 b.

Pulmonaria Gallorum flore Hieracii Auricula muris major Tragi LOB. ic. p. 587. nomen non vero icon:

Lactariola CAEALP. L. 13. c. 22. obscure.

Corchorus Dalechampii LUGD. p. 565.

Pulmonaria Gallica f. aurea TAB. p. 194.

Pilosella maior quibusdam, aliis Pulmonaria flore luteo I. B. II. p. 1033.

Hieracium murorum folio pilosissimo C. B. Bas. p. 38. RAJ. p. 239. T. aut. de Par. p. 97. I. R. H. PONT. p. 89. VAILL. Bot. p. 101. Memoir. p. 241.

Hieracium latifolium, hirsutum, folio unico cauli insidente H. OX. III. p. 70.

Pulmonaria maculosa hispida MUNT. ic. 233.

Hieracium caule ramoso foliis radicalibus ovatis dentatis caulino minori LINN. Cliff. p. 388. ROYEN p. 123. 124.

Nihil vulgatius ad muros, in fylvis &c.

Caulis bipedalis, brachiatus, longe nudus. Folia ad terram variabili facie, longe hirsuta, circumscriptione ovata, aut ex ovatis lanceolata, margine plerumque longiusculis, rarisque & acutis dentibus ferrato, ad caulem pauca; Hi dentes aliquando circa petiolum conferti, & longissimi, alias rariores sunt. Est, ubi nigris maculis variegantur. Flores summos ramos terminant, in laxae umbellae speciem: Calyx niger & hispidus, squamarum duobus ordinibus intimis, & aliis ad basin accessoriis. VAILL. f. 46. Semina purpurea & nigra, fulcata, ex lata basi pappum emittunt, in multis perexiguum.

Ad pectoris morbos, puto ex signatura, commendatur. Sed exiguo in usu est.

β. Hujus varietas est, quando tumor ab infectis natus, totus pilosus, aut radici, aut alae caulis infidet.

Auriculae muris major species in sylvis Brocomagi TRAG. p. 277.

Pulmonaria gallica I. CHEMN. p. 43. app.

Pulmonaria gallica PANC. ic. 856.

Hieracium *μυροφρον* seu mures proferens HEUCH. prov. III. p. 74. cum icon.

Hieracium myophorum RUPP. p. 163. STOB. Aët. suec. 1723. p. 415. Conf. GESNER. Aët. Bresl. 1726. p. 121. qui vermiculos vidit, tumoris auctores.

γ HIERACIUM.

Pulmonaria gallica femina TAB. p. 195. bene.

Pilosellae majoris f. Pulmonariae luteae species magis laciniata I. B. II. p. 1034. RAJ. p. 239.

Hieracium murorum laciniatum minus pilosum C. B. Bas. p. 38. P. H. OX. III. p. 70. ZWING. p. 446. T. aut. de Par. p. 97. I. R. H. PONT. p. 89. VAILL. p. 242. pro varietate.

In fylvis opacis fagorum circa *Basileam*. C. B. In fissuris rupium *du Pertuis* GAGNEBIN. Passim reperi.

Pleraque prioris, sed folia modo hirsuta, modo omnino glabra, dentibus ad basin longioribus incisa; flos minor, flosculi pauciores. Verum omnino persuadeor meam varietatem esse.

δ. Varietas foliis ovalibus glabris vix dentatis.

Pulmonaria gallica rotundifolia BARR. ic. 342.

Hieracium murorum folio minus piloso non maculato H. R. P. I. R. H. GARID. RUPP. LUGD.

In M. Chasseral.

13. HIERACIUM foliis ad terram acute & longe dentatis, pene glabris, caule brachiato subnudo.

Pilosellae majoris f. pulmonariae luteae laciniatae species minor I. B. II. p. 1034. RAJ. Syll. ext. p. 204. Hist. p. 240. ZWING. p. 497.

Hieracium hirsutum f. Pulmonariae luteae laciniatae species minor H. OX. III. p. 70.

Nomen VAILL. p. 241. n. 26. aliam plantam designat.

RAIUS in M. Saleve ex fissuris rupium.

Adfine Hieracis 12. differt foliis valde longis, ad septem uncias, insigniter laciniatis, maxime ad basin, superne glabris, inferne subhirsutis. Caules dodrantaes parum ramosi.

Mr. GAGNEBIN in rupibus *du Pertuis* plantam legit, quae hanc ipsam fuisse arbitror, brevicaulis, foliis ad terram acute & longe dentatis, glabris. Longitudine foliorum differebat, quae uncias septem non adtingit.

* 14. HIERACIUM.

Pulmonaria gallorum flore hieracii Auricula muris major Tragi LOB. p. 587. icon.

Pulmo-

- Pulmonaria gallica tenuifolia* TAB. p. 195. DILL. Giesl. p. 95. nov. spec. p. 48.
Pilosellae majoris f. *Pulmonariae luteae species angustifolia* I. B. II. p. 1034. RAJ. p. 240.
 ZWINGER.
Pulmonaria gallica f. *aurea angustifolia* RAJ. p. 240.
Hieracium murorum laciniatum minus pilosum folio angustiore I. R. H. RUPP.
Hieracium pulmonaria dictum angustifolium VAILL. p. 242. & RAJ. Syn. III. p. 168.
Hieracium fruticosum, hirsutum, foliis longioribus & rarioribus, calyce fusco, ovariiis nigris VAILL.
 p. 245.

Folia longa, angusta, hirsuta, modice serrata, non ad radicem solum, sed ad summum usque caulem, sub divisionibus ramorum non laciniata. Reliqua Pulmonariae. GAGNEBIN hoc nomine plantam misit longo, aspero, dentato, folio, flore exiguo Pilosellae. Legerat in muris Basileensibus, & in patriis sylvis circa Ferriere. Verum specimina ita corrupta erant, ut nomen imponere non potuerim.

15. **HIERACIUM** foliis ad terram longe petiolatis; ad caulem amplexicaulibus, longe ovatis & pene integris.

Hieracium glabrum succisae folio prorsus integro VAILL. p. 243.

In M. Chasseral: In sylvis circa Ferriere GAGNEBIN.

Facies caulis nudi in universum Pulmonariae, & calyx niger, sed folia longe petiolata, elliptica, margine integro, fine obtuso, rariter hirsuta, superiora caulem amplexa. Caulis longe nudus, paucis floribus terminatur, diversis a Pulmonaria, calyce livido, modice subhirsuto.

16. **HIERACIUM** caule continuo folioso, foliis latis, ovato-lanceolatis, ampliter dentatis.

Hieracium fruticosum folio subrotundo C. B. Prodr. p. 67. P. RAJ. p. 238.* ZWING. p. 497.

Hieracium fruticosum latifolium polyanthos AICHST. Aest. Ord. 12. T. 1.

Hieracii Sabaudi varietas altera I. B. II. p. 1030.

II. *Hieracium Sabaudum, altissimum, foliis latis brevibus crebrius nascentibus* H. OX. III. p. 71.
 VAILL. p. 244. n. 51.

HUBERUS bey der Zollbrücke unterm Gotthard. Göttingae abunde.

Caulis trium, & quatuor pedum altitudine, summitate sola ramosa, firmus, erectus, vel nutans. Folia non ad terram, sed per caulem etiam plurima, omnia viridia, hirsuta, per marginem magnis triangulis dentibus serrata, sed ima longa, ad sex uncias, superiora brevia, ut latitudo tantum dupla sit longitudinis. Flores magni, quasi umbellati, flavi, calyce livido paucis pilis hirto, femine tetraedro, & nigro.

17. **HIERACIUM** caule continuo folioso, foliis ellipticis, acuminatis, firmis, dentatis.

Hieracii Sabaudi varietas I. Erinus quibusdam Matth. dicta I. B. II. p. 1030.

Hieracium fruticosum latifolium hirsutum C. B. Bas. p. 39. P. PARK. H. OX. III. p. 70. T. 5. f. 57.

RAJ. p. 238. ZWING. T. aut. de Par. p. 100. I. R. H. PONT. p. 92. DILL. RUPP.

Hieracium fruticosum latifolium hirsutum calyce fusco ovariiis nigris VAILL. p. 245.

Hieracium caule erecto multifolio foliis lanceolatis dentatis ROYEN. p. 124.

C. B. rarius in M. Crenzsch. (Ego copiosissime reperi in arce Oppenheimensi.)

Cum priori multa habet communia: differt tamen, caule purpureo, foliis etiam infimis multo brevioribus, omnibus etiam angustioribus, pulposis, firmioribus, denticulis per oram longe brevissimis. Flores ex alis summorum foliorum numerosissimi, & sub ipsis parva folia, quae prior species etiam in supremo caule lata habet,

18. **HIERACIUM** foliis amplexicaulibus, minute serratis, subhirsutis.

Hieracium latifolium montanum Genevense folio Conyzae majoris Monspeffulanae I. B. II. p. 1026:
 bene, nam descriptio corrigit iconem, quae folia glabra facit, RAJ. Syll. ext.
 p. 145. Hist. p. 235. SCHEUCHZ. It. I. p. 40.

Hieracium montanum hirsutum luteum ramosum LOES. p. 125.

Hieracium latifolium Genevense folio conyzae majoris Monspeff. H. OX. III. p. 69. T. 5. f. 50.

Videtur esse *Hieracium montanum latifolium glabrum majus* SCHEUCHZ. It. IV. p. 336, cum hirsutum faciat in descriptione.

Hieracium montanum latifolium glabrum minus VAILL. p. 243. ex synonymis.

II. Idem videtur esse

Hieracium Britannicum CLUS. p. CXL. Pann. p. 643.

Hieracium montanum cichorii folio nostras RAJ. p. 235. Syn. III. p. 166.

Hieracium alpinum asperum Conyzae facie C. B. ex fide herb. viv.

Passim legi, circa thermas *Leucenses* & in *Jura* M. SCHEUCHZER. ad radices alpium *Angelimontanarum*. I. B. in montibus circa *Genevam*.

Caulis durus, bipedalis, parum ramosus. Folia hirsutiae subaspera, circumscriptione ex elliptica acuminata, margine tenuissime dentato, caulem amplexa, duabus quasi auriculis. Flores unus aut pauci in summis ramis, ampli: calyx longis pilis barbatus. Semina rostrata, fulva, quasi Myrrhidis.

* 19. **HIERACIUM.**

- Hieracium montanum alterum leptomacrocaulon* COLUMN. p. 248. ic. p. 249. RAJ. p. 234.
Hieracium montanum leptomacrocaulon MERR. SUTH. VOLL. SHER. apud. RAIVM Syll. p. 400.
Hieracium annuum montanum fruticosius, caule canaliculato H. OX. III. p. 66.
Hieracium leptomacrocaulos f. montanum alterum BOCC. Mus. di pian. p. 206.
Chondrilla Hieracii folio annua I. R. H. GARID.

SHERARD ad rivum ex M. *Jurae* defluentem.

Videtur omnino idempriori esse.

20. **HIERACIUM** foliis amplexicaulibus, minute dentatis, glabris.

- Hieracium montanum latifolium minus* TAB. p. 186. H. OX. III. p. 69. T. 7. f. 47. RAJ. p. 233.*
Hieracium montanum latifolium glabrum minus C. B. PARK. I. R. H. PONT. Diff. p. 91. ZWINGER.
Hieracium latifolium glabrum ex valle Griesbachiana I. B. II. p. 1033.
Hieracium latifolium ex valle Griesbachiana SHER. Syll. exter. p. 400.
 II. *Hieracium montanum Endiviae folio* BOCC. T. 113.
Hieracium latifolium montanum praealtum, glabrum Endiviae folio EIUSD. p. 142. RAJ. III.

p. 142.

Legi in pratis montanis *Jurae*.

Cum priori plurima communia habet, figuram folii longe decrefcentem, neque in medio latefcentem, minute denticulatam, caulem amplexam, acutis auribus neque angulosis, flores in apice paucos, magnos, calycem nigrum. Differt folii glabritie, teneritate.

21. **HIERACIUM** foliis amplexicaulibus, quasi petiolatis, superne latefcentibus, ferratis & glabris.

- Hieracium latifolium glabrum majus* TAB. p. 186. I. B. II. p. 1032. RAJ. p. 233.
Hieracium montanum latifolium glabrum majus C. B. BAS. p. 38. P. PARKINS. H. OX. III. p. 69.
 ZWING. p. 493. I. R. H. PONT. Diff. p. 91. VAILL. p. 243.
Hieracium montanum majus latifolium SCHEUCHZ. It. I. p. 40.
 Annon *Hieracium montanum Jaceae folio integro* BOCCONE p. 64. T. 54.

C. B. in M. *Wasserfall*. Bernae in sylvis paludosis non rarum v. g. in *Bremgarten*: & circa *Ferriere* GAGNEPIN.

Et si multa communia habet cum n. 20. evidenter tamen distinguitur. Caulis altior, ad quatuor & ultra pedes. Folia in origine gracilia, progressu demum latefcent, & lanceolata finiuntur, perinde ceterum nervosa, tenera, angulosis auribus caulem amplexa, acute dentata. Flores in summo caule umbellati, minores, pallidi, calyce livido, pene glabro, praeter pilos nigros ad basin. Semina longa, gracilia, striata.

22. **HIERACIUM** caule alto multifolio & multifloro, foliis firmis, angustis plerumque dentatis.

- Hieracium I.* DOD. p. 638. bene.
Hieracium III. majus angustifolium CLUS. Pann. p. 642. Hist. p. CXL. ex DOD.
Hieracium alterum grandius LOB. ic. p. 240. eadem.
Hieracium montanum angustifolium I. TAB. p. 187. ZWING. p. 495.
Hieracium Sabaudum I. B. F. Boll. p. 175.
Hieracium rectum rigidum, quibusdam Sabaudum I. B. II. p. 1030.
Hieracium fruticosum angustifolium majus C. B. BAS. p. 39. P. PARK. H. OX. III. p. 71. RAJ. p. 238. T. aut. de Par. p. 100. I. R. H. PONT. p. 92. VAILL. p. 245. ZANICH. p. 139. ic. 4. foliis nimis brevibus.
 Et *Hieracium majus angustifolium III.* Clus. I. B. II. p. 1027.
Hieracium foliis lanceolato linearibus, obsolete denticulatis sparsis, LINN. Lap. n. 287. Cliff. p. 387. ROYEN. p. 123.
 β *Hieracium fruticosum angustifolium minus* DILL. EPH. NAT. CUR. Cent. V. VI. append. p. 63. T. 13. est varietas, minime infrequens, caule humili, fere unifloro, foliis ellipticis, latioribus, vix dentatis.

Minime rarum in montanis agris, & ad oras sylvarum v. g. in M. *Gurten*.

Caulis

Caulis ab uno ad quatuor pedes altus, firmus, erectus. Folia frequentia, anguste lingulata, viridia, acute dentata, laepe vero integra, firma, glabra. Flores in summa planta plurimi, umbellati, in longis petiolis. Calyx lividus, glaber. Flos flavus. Semina violacea.

23. *HIERACIUM* foliis glaucis, linearibus, levissime sinuatis, caule pene nudo, ramoso.

Chondrilla folio non dissecto caule nudo I. B. II. p. 1041. H. OX. III. p. 73. RAJ. Syll. p. 95. Hist. p. 228.

Hieracium folio Statices caule nudo I. R. H. TILL. VAILL. p. 240.

II. Caule foliato I. BAUHINI, & priorum omnium.

β Huc etiam pertinet, ex fide herbarii vivi c. B., diversum caule unifloro, non ramoso.

Hieracium montanum angustifolium nonnihil incanum c. B. non vero synonyma.

Et huc etiam referri possunt

γ *Hieracium montanum Asphodeli foliis acuminatis* BOCC. p. 147. T. 106.

Et *Hieracium maritimum umbellatum angustifolium glabrum Pilosellae facie* MICHEL. apud ZANNICH. p. 140. ic. 12. & TILL. p. 81.

Circa *Sideram* in arenosis. I. B. circa *Curiam*. RAJUS ad radicem M. *Salve* & in arenosis ad fl. *Arve*. Circa *Curiam* ad Rhenum SCHEUCHZ. GAGNEBIN ad ingressum *Rhodani* in *Lemanum*.

Facies est Hieracioidis, caule humili, dodrantali, brachiato, foliis sub divisione positis. Folia glabra, glauca, firmula, in universum linearia, obtusa, sed diametro variabili, non tamen dentata. Calyx nigricans & farinosus. Flos luteus pallens. Planta vero β eadem omnia habet, sed caule est monoclonum.

* 24. *HIERACIUM* montanum angustifolium flore pallido foliis leviter sinuatis, raros dentes habentibus, glabris.

In *Valesia* BURSERUS p. 503.

Videtur ad prius n. 23. pertinere.

* 25. *HIERACIUM* alpinum glabrum angustifolium BURSER. l. c. p. 502.

In alpibus *Valesiorum* haud longe *Gemmio*.

Folia levia, acuta, viridia, vix dentata, neque sinuata, glabra, calyx vix villosus.

* 26. *HIERACIUM*.

Hieracium VI. montanum CLUS. Pann. p. 645. 646. Hist. p. CXLI.

Hieracium montanum angustifolium II. TAB. p. 187.

Hieracium montanum angustifolium nonnihil incanum c. B. quod ad synonyma, RAJ. Syll. p. 144. Hist. p. 245. *

Hieracium montanum VI. Clusii angustifolium I. B. III. p. 1038.

Scorzonera angustifolia lutea nonnihil incana H. OX. III. p. 82.

Dens leonis montanus angustifolius I. R. H. RAJ. Syn. III. p. 171.

II. *Hieracium montanum Tragopogonis folio* c. B. cum synonymo. VII. CLUSII.

„ Cum nomine n. II. erat inter herbas HAGENBACHII planta lecta inter *Wasserfall* & *Mummelsthal*, ad quam notavi monoclonum esse, folio glabro *Scorzonerae*, nervoso, pappo vero simplici. SCHEUCHZERUS n. I. circa lacum *Rivarium*.

* 27. *HIERACIUM* alpinum *Scorzonerae* folio I. R. H.

SCHEUCHZER supra arcem *Mammegg*.

An diversum a priori?

* 28. *HIERACIUM* profunde sinuatum pubescens c. B. Prodr. p. 67. Bas. p. 38. P. PARKINS. HIST. OXON. III. p. 65. RAJ. p. 237. Syll. ext. p. 145. I. R. H. ZWINGER.

In pratis ficcioribus *Michelfeldensibus* ad dumeta, & in dumetis *an der Hard*.

In notis meis lego „ esse de gente *Pulmonariae*, foliis amplis, subhirsutis, acute incis. c. B. vero ait, caulem bicubitalem, cavum, brachiatum, levi lanugine, uti tota planta, obduci. „ Folia ad radicem oblonga, acuta, profunde sinuata, etiam laciniata esse, ex oblongis pedicellis; per caulem pauca, acute laciniata. Flores in singulis pediculis aureos.

* 29. *HIERACIUM* montanum rapifolium c. B. Prodr. p. 65. Bas. p. 38. P. PARKINS. HIST. OXON. III. p. 65. RAJ. p. 237. Syll. ext. p. 145. I. R. H. RUPP. WAGN. ZWINGER.

In M. *Wasserfall*. HAGENBACHIIUS prope *Clusam*, ubi quaesitum non reperi.

Laciniae foliorum subrotundae (*Raphanistri*) per marginem sinuatae, tactu asperae.

B b b b b 3

Caulis

Caulis cubito altior, cavus, striatus, rufescens, unum aut duo folia habet. Superne plures ramuli, singulis floribus terminati, rarius binis, luteis.

In notis meis reperio, omnino distinctam plantam esse.

* 30. **HIERACIUM** Pyrenaicum altissimum folio & facie Doronici tertii Austriaci Clusii I. R. H.

SCHEUCHZER in alpinis Rhaeticis.

Omnino, quid sit, ignoro.

* 31. **HIERACIUM** alpinum longifolium hirsutiae incanum.

SCHEUCHZ. in horto BODMERI, ex alpinis vicinis Bernensium adlatum.

An n. 8? Sed hoc alio cum nomine habet SCHEUCHZERUS.

H I E R A C I O I D E S.

VAILL. p. 246.

HIERACII Sp. TOURNEF.

CREPIS LINN. n. 621.

Ab Hieracio, quantum video, non manifesto differt: namque calycem melonis similem, ad basin squamulis quibusdam accessoriis exceptum, etiam Hieracia habent, v. g. Pilosellae pleraeque. Semen vero columnae ventricosae simile etiam obscurius est. Interim nolui a VAILLANTIO discedere, cum inprimis Hieracii genus sit amplissimum. Pappum *plumosum* per festinationem aliquam posuit LINNAEUS.

I. **HIERACIOIDES** foliis pinnatis, pinnis alterne majoribus triangularibus, flore ante expansionem mutante.

I. *Erigerum tertium* DOD. p. 641. bona icon, nisi quod florem radiatum pingat.

Erigeron tomentosum LOB. ic. p. 226.

Erigeron tertium DOD. THAL. p. 40.

Senecio hirsutus C. B.

Jacebaea sylvatica tomentosa cichorii sylvestris folio H. OX. III. p. 109.

II. *Hieracium amygdalas amaras olens*, seu odore Apuli suave rubentis H. R. PAR. I. R. H.

Hieracium castorei odore Monspeliensium RAJ. p. 232.

Hieracium luteum cichorii sylvestris folio amygdalas amaras olens H. OX. III. p. 63.

I. II. *Hieracioides vulgaris foetida* VAILL. p. 247.

Crepis foliis amplexicaulibus lanceolatis, omnibus dentatis, radicalibus sinuatis LINN. VIR. ROYEN. p. 126.

GAGNEBIN in muris pagi S. Aubin.

Tota planta odore est modice ingrato. Caulis & folia villo obducta, humilis ille, pedalis, brachiatus, haec tenuiter divisa, pinnata, pinnis minimis cum majoribus alternantibus, pene triangularibus, in spinulas terminatis. Flores nutant prius quam aperiuntur, deinde eriguntur, lutei, exigui, extus purpurascunt. Calyx subasper, pallidus, semina stylifera. Odor amygdalarum amararum.

2. **HIERACIOIDES** foliis ad terram ferratis, ad caulem pinnatis, pinnis alterne majoribus, caule pene nudo multifloro.

Hieracium chondrillae folio hirsutum H. OX. III. p. 66. GARID. DILL.

Hieracium majus Dioscoridis TAB. p. 180. utcumque.

Hieracium majus erectum angustifolium, caule levi C. B. I. R. H. RUPP. &c.

Hierocoides vulgaris annua cichorii folio, flore luteo subtus purpurascente VAILL. p. 249.

Hieracium foliis radicalibus pinnato dentatis LINN. Cliff. p. 387. ROYEN. p. 123. *caulinis lanceolatis vix denticulatis* LINN. Lapon. n. 286.

In agris & pratis frequens.

Caulis erectus, sulcatus, firmus, bipedalis, brachiatus. Folia ad terram rosulam faciunt, ad caulem rara, subhirsuta, ima petiolata, integra, ferrata, superiora pinnata, nervo lato, pinnis alterne majoribus, linearibus & triangularibus, variis, extremo segmento maximo. In summo, & pene nudo, caule, plurimi flores umbellati, exigui, dentibus petalorum & parte externa saepe purpura tinctis. Calycis squamae lividae, nigris pilis adpersae. Semina longa, valde gracilia.

3. **HIERACIOIDES** foliis variis subasperis, caule altissimo folioso & unifloro.

Hieracium Erucae folio hirsutum I. B. II. p. 1025. H. OX. III. p. 65. T. aut. de Par. p. 99. 470.

I. R. H.

Hieracium majus erectum latifolium caule aspero. C. B. P.

II. *Hiera-*

- II. *Hieracium multis aliis Cichorium luteum hirsutum* I. B. II. p. 1024. bene.
Hieracium luteum hirsutum I. B. II. p. 1024. icon T. aut. de Par. p. 99. I. R. H.
Hieracium Chondrillae folio hirsutum C. B. Bas. p. 37. P. ZWING.
Hieracioides altissima annua, Chondrillae folio flore utrinque luceo VAILL. p. 249.

Satis vulgaris in agris & vineis.

Caulis crassus, angulosus, ramosus, erectus ad tres & ultra pedes. Folia hirsutie aspera, ad terram pene integra, dentata, ad caulem vero incisa, plerumque tamen non pinnata, dentibus profundis, triangularibus, retrorsum conversis, extremo maximo, triangulo. Flores toti lutei, in longis petiolis, ex alis foliorum superiorum, non magni, calyce livente, modo glabro, modo hirsuto VAILL. f. 47. Semen longum, prismaticum, nigrum. VAILL. f. 19.

β *Cichorium montanum angustifolium leve* C. B. in herb. viv. erat varietas foliis ad caulem pene dentatis.

4. HIERACIOIDES foliis variis, glabris, caule ramosissimo.

Haec planta maxime multiformis est: & primo foliis acute & profunde incis, pinnis longis incurvis, hinc simplicibus, inde semitrilobis, est

α *Hieracium foliis & facie Chondrillae* LOB. ic. p. 239. PARK. LOES. &c.

Hieracium minus Dioscoridis TAB. p. 181. bene.

Et *Hieracium aphacoides* TAB. p. 182. I. R. H.

Hieracium Chondrillae folio glabrum C. B. Bas. p. 37. omnino.

Hieracioides annua pene glabra Chondrillae folio undulato VAILL. p. 250.

β Foliis latis dentatis, dentibus triangularibus retrorsum inclinatis, saepe inaequaliter bifidis.

Dens leonis tertius DOD. p. 636.

Hedypnois Plinii: & Aphaca Theophrasti, Cichorium luteum pratense dentis leonis flore Hieracii fo-
lio LOB. ic. p. 229.

Endivia sylvestris CAES. L. 13. c. 9?

Aphaca Dalech. LUGD. p. 562.

Dens leonis tertia TAB. p. 175.

Hieracium multis aliis cichorium luteum glabrum vel minus hirsutum I. B. II. p. 1024.

γ *Cichorium pratense luteum levius* C. B. Bas. PARK. &c.

δ *Hieracium luteum glabrum f. minus hirsutum* RAJ. p. 234. I. R. H. PONT. p. 90.

Hieracium Chondrillae folio glabrum H. OX. III. p. 67.

Hieracioides vulgarissima pene glabra annua folia longo dentato VAILL. p. 249.

ε Varietas foliis latis dentatis, dentibus triangularibus, cum dente leonis convenientibus.

Hieracium minus glabrum C. B. Prodr. p. 63. PARK. RAJ. p. 236. Syll. ext. p. 145. foliis ele-
ganter virentibus C. B. Bas. p. 37. P. H. OX. III. p. 69. I. R. H.

ζ Varietas foliis omnino integris, pene ovatis, levissime denticulatis.

Hieracium facie Hedypnois LOB. p. 239.

Hieracioides annua pene glabra Chondrillae folio plano VAILL. p. 250.

η Foliis angustissimis, lenissime denticulatis, longe petiolatis, flore perexiguo.

An *Hieracioides annua Endiviae folio inciso flore minimo* VAILL. p. 250.

Passim in agris, locis apricis, fossis suburbanis &c.

Omnes hae, adeo multae varietates, commune habent, ut caulis sit durus, striatus, ramosissimus, pedalis, aut paulo ultra. Folia omnino glabra, tenera, virentia. Flores valde parvi, calyx nigris pilis subhirsutus, squamis ad basin capillaribus, petala tota lutea, semina longissima.

P I C R I S.

LINNAEI. n. 612.

HELMINTHOTHECA VAILL. p. 267.

HIERACII Sp. T.

Ab Hieracio differt pappo plumoso, seminum striis subtilibus, transversis: convenit calyce, quem squamae faciunt imbricatae multorum ordinum. In quibusdam speciebus flos nido quasi foliorum suscipitur. Hanc notam essentialem facit LINNAEUS, quae tamen nostratibus deest.

1. PICRIS calycibus nudis, foliis amplexicaulibus ovalibus.

An *Hieracium pratense asperum* GESN. Coll. p. 81.

Lactariola altera CAES. L. 13. c. 23.

Intubus sylvestris f. cichorium sylvestre luteo flore THAL. p. 61.

Cichorium luteum TAB. p. 172. foliis serratis.

Hieracium asperum in limitibus agrorum I. B. F. BOLL. p. 175.

Hiera.

Hieracium asperum majori flore in agrorum limitibus I. B. II. p. 1029. H. OX. III. p. 69. T. 4. f. 48. RAJ. p. 233. T. aut. de Par. p. 99. I. R. H. PONT. p. 90. MAGN. Char p. III.

Cichorium pratense luteum hirsutiae asperum vel Hieracium hirsutum foliis caulem ambientibus C. B. cum varietatibus.

Helminthotheca hispidosa perennis & vulgaris VAILL. Mem. p. 269.

Picris calycibus imbricatis LINN. Cliff. p. 387. ROYEN. p. 128.

Abunde in agris, clivis, vallis urbium.

Tota planta obducitur hirto villo, quasi Echii. Caulis cubitalis, foliosus, brachiatus. Folia caulem amplexa, pene ovata, superiora integra, ima lenissime denticulata. Calyx niger, flavis pilis hirtus, omnino Hieracioïdis, interiori serie cylindrica, exterioribus squamis brevibus, & latis ad basin accessoriis. Flores magni, in petiolis floralibus longis nudisque. Semen incurvum, fulcatum, & transversim rugosum.

2. PICRIS calycibus nudis, foliis amplexicaulibus longis, lingulatis, ferratis.

Hieracium Intybaceum asperum TAB. p. 184. bene.

Cichorium montanum angustifolium hirsutiae asperum C. B. Bas. p. 36. P. WAGN. &c.

Cichorium montanum asperum PARK. p. 779.

In pratis humidis circa Bernam. C. B. suum in M. Muteto.

Hispida facies eadem, aut asperior: folia multo majora, semipedalia, & dodrantalia, petiolo latiusculo caulem amplexa, omnia ferrata, intervallis dentium lunatis. An satis diversa? habitu certe longo recedit.

S O N C H U S.

TOURNEF. T. 268. VAILL. LINN. n. 613.

Calycis squamae angustae, lineares, ex lata basi, quae placenta est, in conum convergunt. Pappus simplex & sessilis, mollissimus. Semen ovale acuminatum.

1. SONCHUS foliis semipinnatis, rigidiusculis, calycibus nigris & hispidis.

Hieracium majus FUCHS. p. 319. bene, MATTH. p. 765. CAM. Epit. p. 524. non bene, LOB. p. 237.

Intybus sylvestris tertia TRAG. p. 270.

Hieracium alterum DOD. p. 639.

Sonchus repens, multis Hieracium maius I. B. II. p. 1017. RAJ. p. 226. T. aut. de Par. p. 304. I. R. H. &c.

Hieracium maius folio Sonchi ZWING. p. 492. vel *Hieracium Sonchites* C. B. Bas. p. 37. &c.

Hieracium maius folio Sonchi angustiore C. B. P.

Sonchus Hieracites maior calyculo hirsuto inter segetes H. OX. III. p. 61.

Sonchus vulgaris repens calyce hirsuto VAILL. p. 256.

Sonchus foliis lanceolato oblongis dentatis floribus congestis hispidis LINN. Cliff. p. 384. ROYEN. p. 129.

β *Cichorea procerior* TRAG. p. 272.

Sonchus laevis altissimus CLUS. Pann. p. 653. HOFM.

Sonchus laevior Austriacus V. altissimus EIUSD. Hist. p. CXLVII.

Sonchus arborescens TAB. p. 192. PARK. alter RAJ. p. 226.

Sonchus asper arborescens C. B. T. aut. de Par. p. 304. I. R. H. PONT. p. 93. MAPP.

Sonchus levis lanceatus acutifolius LOES. p. 258. ic. 79.

Sonchus paludosus altissimus hastato folio H. OX. III. p. 61.

Sonchus laevis palustris altissimus PLUKN. VAILL. p. 256. Botan. p. 189.

Sonchus caule erecto, foliis pinnato hastatis, apice hastatis, floribus congestis villosis LINN. Cliff. p. 385. ROYEN. p. 129.

In agris subhumidis, varietas vero β in ripis Brojae fl.

Planta tota, uti in Sonchis reliquis, tenera est, caule lato, fistuloso, fragili, alto a cubito ad quatuor cubitos, superne hirsuto. Folia firma, nervis albis, costa lata, margine acute ferrato, quasi spinoso, semipinnata, pinnis triangularibus ferratis, retrorsum spectantibus, extrema maxima. Flores in summis ramis sparsi, magni, calyx flavis pilis barbatus. Squamae aliae ad basin, aliae, quae connivent, duorum ordinum, latae omnes.

2. SONCHUS foliis rigidiusculis ferratis, calycibus levibus.

α Varietas foliis integris, ora ferrata, non laciniata.

Sonchus aspera FUCHS. p. 674.

Sonchus tertius asperior DOD. p. 643.

Sonchus

Sonchus levis tenerior LOB. p. 235.

Andryala maior LUGD. p. 563. bene &

Sonchus asperior Lobelii IBID. p. 571.

Sonchus minus laciniosa asperior & spinosior I. B. II. p. 1014.

Sonchus asper non laciniosus C. B. Basf. p. 35. P. H. OX. III. p. 60. RAJ. p. 225. T. aut. de Par. p. 305. I. R. H. PONT. p. 93. MAGN. Char. p. 115. VAILL. Mem. p. 258. ZANICH. p. 250. ic. 196. *foliis Dissaci vel lactucae* I. R. H. VAILL. Bot. RUPP. &c.

β Varietas foliis laciniatis, costa lata, semipinnata, pinnis triangulis ferratis.

Sonchus niger BUELL. p. 374.

Sonchus non aspera FUCHS. p. 675.

Sonchus asper THAL. p. 107. ZWING. p. 481.

Sonchus asper minor CORD. p. 157 b.

Sonchus agrestis marginibus foliorum laciniatis GESN. Coll. p. 108.

Sonchus CAM. epit. p. 278. *aspera* MATTH. p. 496. non bene.

Andryala minor LUGD. p. 563.

+ *Sonchus asper laciniatus* C. B. Basf. p. 35. PARK. H. OX. III. p. 61. RAJ. p. 225. T. aut. de Par. p. 305. PONT. p. 92.

Sonchus laciniatus spinosus I. B. II. p. 1015.

Sonchus asper laciniatus latifolius LOES. p. 257. ic. 77. & *angustifolius* p. 258. ic. 78.

Sonchus asper folio laciniato obscure viridi VAILL. mem. p.

b Flore intus albido extus purpurascens VAILL. bot.

Vtraque varietas in ruderosis, hortis &c.

Caulis purpureus, angulosus, cubitalis, & bicubitalis, ex summitate floriger, floribus singularibus in longis pediculis. Folia firma, nitida, sature viridia, amplexicaulia, integra in varietate α, & acute ferrata, in β vero varie semipinnata. Calyx glaber. Flos pallide sulfureus. Tubae coerulescunt: Semen ovale, compressum, sulcis distinctum, basi acuta.

Odor habet aliquid narcotici.

3. SONCHUS foliis levibus & teneris, calycibus glabris.

α Varietas foliis integris ferratis ovato-lanceolatis.

Intybus sylvestris TRAG. p. 270.

Lactucae sylvestris species folio oblongo subdulci flore luteo GESN. Hort. p. 265. C. B. Phytop. p. 201.

Sonchi genus sylvestre procerum GESN. Coll. p. 108.

Sonchus asper DOD. p. 643.

Sonchus aspera vulgi, flore Hieracii, foliis dentis Leonis aliis lactucae vel Dissaci LOB. ic. p. 234.

Sonchus minus laciniosa mitior f. minus spinosa I. B. II. p. 1014.

β Varietas, in qua folia pediculo lato ferrato fiunt, & maximo segmento triangulari, quod folium terminat.

Sonchus levis CORD. p. 157. *latifolius* TAB. p. 190. bene.

Sonchus laciniatus non spinosus I. B. II. p. 1016.

Sonchus levis minor paucioribus laciniis C. B. Basf. p. 36. P. H. OX. III. p. 60. T. aut. de Par. p. 232. I. R. H. VAILL.

Sonchus minus laciniosus mitior f. non spinosus RAJ. p. 224.

γ Varietas nervo crenato, pinnarum pluribus paribus, serratarum, saepe retrorsum inclinatarum.

Intybus sylvestris alter TRAG. p. 270.

Sonchus levis altera MATTH. p. 498. CAM. ep. p. 280.

Sonchus levis MATTH. p. 497. CAM. Epist. p. 279. DOD. p. 643. RAJ. p. 224. PONT. p. 94. BLAKW. T. 130.

Sonchus levior vulgaris I. CLUS. p. CXLVI.

Sonchus levis vulgaris foliis laciniosis dentis leonis LOB. ic. p. 235.

Sonchus levis angustifolius TAB. p. 189. &

Sonchus alter flore luteo EIUSD. p. 190.

Sonchus levis laciniatus latifolius C. B. Basf. p. 35. P. H. OX. III. p. 60. T. aut. de Par. p. 233. I. R. H. MAGN. Char. p. 114.

Sonchus levis foliis plurifariam incis LINN. Lap. n. 289.

Icon. MERIAN. II. IC.

Sonchus caule ramosissimo diffuso, foliis summis amplexicaulibus, pediculis inaequalibus ROYEN. p. 129.

b. *Sonchus tertius flore niveo* TAB. p. 191. C. B. &c.

Similibus locis cum priori.

Caules & folia teneriora, glauca ista, variabili figura, amplexicaulia, per oram
C c c c c modo

modo dentata, modo pinnata, pinnis pluribus aut paucioribus, extrema libera, maxima. Flores similes pallidi, umbellati. Semina flava VAILL. f. 22.

Omnes Sonchi succulenti sunt, amari, mites, obstructions hepatis resolvunt, ardores moderantur. SYLVATICUS ipsi praefererat Cichorio. Carbones inposito Soncho sanari BOCCONE *Mus. di Piant.* p. 40. Aquam destillatam Tarantulis conferre IDEM *Mus. di Fis.* p. 119. & in morbis malignis, atque uncias succi duodecim in Pleuritide salutare esse IDEM *Mus. di Piant.* p. 41.

4. SONCHUS floribus spicatis coeruleis.

Sonchus levis coeruleo flore CLUS. Pann. p. 650. 651.

Sonchus levior Austriacus III. coeruleo flore EIUSD. p. CXLVII.

Intybus πλατυφυλλος THAL. p. 62.

Sonchus coeruleus CAM. Epit. p. 281. bene.

Sonchus levis quartus flore coeruleo TAB. p. 191.

Sonchus coeruleus latifolius I. B. II. p. 1005. RAJ. p. 225. Syll. exter. p. 239. SCHEUCHZ. It. I. p. 50. VAILL. p. 258.

Sonchus levis laciniatus, vel Sonchus alpinus coeruleus C. B. P. H. OX. III. p. 62.

Sonchus flore coeruleo ROYEN. p. 126. ZWING. p. 482.

Lactuca montana latifolia laciniata flore coeruleo I. R. H. SCHEUCHZ. It. VI. p. 459. MAPP. 160.

Sonchus Laponum altissimus, floribus coeruleis LINN. Lap. n. 290.

Sonchus caule erecto, foliis pinnato hastatis, apice cordato triangulis, floribus racemosis LINN. Cliff. p. 385. ROYEN. p. 128.

Copiose in descensu Grimsulae. RAJUS in lateribus sylvis *Juræ* M. Circa *Alvenii* I. GESNER. In prato pagi *Boinouds* & in summitate vallis *Combe Grède* eundo ad *Chasseral* M. GAGNEBIN.

Caulis purpureus, erectus, trium, & sex pedum, ramosus aut non ramosus. Folia amplissima, amplexicaulia, glabra, tenera, petiolo longo, pinnarum pare plerumque unico, retrorsum spectante, extremo segmento amplissimo, triangulari. In summo caule, aut ramo, spica floralis conferta, petiolis villo viscido nigricante obductis. Calyx fuscus, hirsutus, flos eleganter coeruleus. Semen fere ovatum, compressum, tribus fulcis inscriptum, ex collo pene pediculatum pappum profert (ROYEN.)

P R E N A N T H E S.

VAILL. p. 251. LINN. n. 609.

& LACTUCAE Sp. VAILL.

CHONDRILLAE Sp. T.

Calyx gracilis, cylindricus, paucissimis squamis factus, ad quinque, quibus aliae ad basin breves accedunt, duorum fere parium: longiores autem in stellae speciem expanduntur arefciendo. Semiflosculi totidem, adeoque paucissimi; semen coronatum, sessili pappo aut breviter pediculato.

1. PRENANTHES flosculis quinis, foliis lanceolatis denticulatis LINN. Cliff. p. 383. ROYEN. p. 120.

Lactuca sylvestris altera TRAG. p. 260.

Lactuca sylvestrica in *Icone* GESN. ad CORD. Hist. p. 140. *coerulea* I. B. F. Boll. p. 174.

Lactuca sylvestris purpureo flore GESN. Hort. p. 263 b. an *coeruleo flore* Coll. p. 84.

Lactuca procerissima puniceo flore GESN. Hort. p. 282.

Sonchus levis purpureo flore CLUS. Pann. p. 650. 652.

Sonchus levior Pannon. IIII. purpureo flore CLUS. Hist. p. CXLVII.

Lactuca sylvestris ερυσσανθemos THAL. p. 75.

Sonchus montanus purpureus tetrapetalos COLUMN. p. 244. 246. optime.

Libanotis Theophrasti sterilis, Sonchus Sylvaticus TAB. p. 109.

Lactuca sylvestrica purpurea I. B. II. p. 1005. RAJ. p. 223. Syll. ext. p. 158. ZWING. p. 480.

Lactuca montana purpureo coerulea major C. B. P. Bas. p. 35. H. OX. III. p. 59. MUR. p. 677.

Et minor C. B. H. OX. RAJ. ex CLUSIO.

Chondrilla Sonchi folio flore purpurascens major I. R. H. PONTED. p. 101. RUPP. TILL. LIND. MAPP.

Et minor I. R. H. RUPP. TILL. LIND. MAPP.

Sonchus sylvestris purpureo coeruleus angustifolius RUDB. p. 100.

Prenanthes latifolius flore purpureo VAILL. p. 252.

In sylvis Helvetiae non rara. Bernae nascitur *im Wylerholz, im Lengholz*: Supra *Aquile-*

Aquilegiam, in fylvis circa *Creux du Vent*. In *Müeto & Wasserfall* c. B. Circa *Tigurum* 1. B. in *M. Uetliaco* MURALTUS, circa *Scaphusiam* RAJUS.

Formosae plantae caules ad tres & sex usque pedes exsurgunt. Folia distantia, ad terram ex longis foliaceis pediculis patula, superora caulem amplexa, ligulata, inferius tamen ultra originem ventricosa, glauca, ora leviter ferrata. Ex summo caule pauci flores in petiolis aphyllis, multifloris, ramosissimis, nutantes VAILL. f. 2. Semisflosculi purpurei, pappus sessilis. Semina grisea, inaequaliter triquetra, corona terminata.

2. *PRENANTHES* flosculis quinis, foliis pinnato hastatis LINN. Cliff. p. 383. ROYEN. p. 120.

Sonchus sylvestris lata radice CORD. Hist. p. 293 b.

Lactuca sylvestris flore luteo GESN. Hort. p. 263 b.

Lactucæ sylvestris genus in montibus altis flore melino GESN. Coll. p. 83 b.

Sonchus levior vulgaris II. CLUS. Hist. p. CLXVI. bene.

Sonchus alter folio profundis laciniis sinuato, hederaceo LOB. ic. p. 236.

Sonchus levis alter Danicus aut Anglicus folio profundis laciniis sinuato flore luteo lactucino LOBEL. Illustr. p. 77.

Quaedam in rudibus nascens CAES. L. 13. c. 13?

Sonchus sylvaticus quartus TAB. p. 194. bene

Sonchus levis laciniatus muralis parvis floribus c. B. Bas. p. 36. P. H. ox. III. p. 61. MUR. p. 695.

Lactuca sylvestris murorum flore luteo 1. B. II. p. 1004. RAJ. p. 223. ZWING. VAILL. Mem. p. 260.

Chondrilla Sonchi folio flore luteo pallescente T. aut. de Par. p. 327. I. R. H.

Scariola sylvestris Anguillarae MART. Phil. Trans. II. 407. p. 22.

Frequens in fylvis & asperis umbrosis.

Habitus altus, tener, glaucus, & folia patentia fere prioris. Verum folia pinnata sunt, nervo ferrato, pinnarum uno plerumque pari aucto, extremo segmento amplissime triangulari, ferrato & trilobato. Flores parvi in petiolis nudis, ramosis, ex summis caulibus. Calyx fit quinque squamis longis, in tubum conjunctis, & duobus paribus ad basin accessoriis. Petala lutea, quinque. Pappus mollis in stipite brevi. Semen nigrum, hydriae figura, sursum ventricosum, evidenter fulcatum.

C H O N D R I L L A

VAILL. p. 253.

LINN. n. 623.

CHONDRILLAE Sp. T.

Huic calyx fere similis, graciliter cylindricus, cum squamis ad basin brevibus: sed longa foliola multo plura, in juniore flore conglutinata sunt, in adulto discedunt in radiorum speciem. Semina aspera, pappum in filo praeferunt.

1. *CHONDRILLA* LINN. Cliff. p. 383. ROYEN. p. 120.

Chondrilla altera CORD. Diosc. II. c. 161.

Chondrilla minor circa Curiam GESN. Coll. p. 68.

Chondrilla juncea viminea arvensis TAB. p. 178.

Chondrilla viminea 1. B. II. p. 1021. VAILL. p. 254.

Chondrilla juncea viscosa arvensis quae prima Dioscoridis c. B. Bas. p. 39. P. HERM. T. aut. de Par. p. 188. I. R. H. PONT p. 100. MAPP. p. 72.

Lactuca sylvestris perennis lutea juncea viminalibus virgis H. ox. III. p. 58.

Chondrilla (rectius Lactuca) viminea RAJ. p. 233.

Chondrilla cichoroides DILL. E. N. c. Cent. V. VI. app. p. 61. T. IX. Giess. p. 119.

c. B. ad ripam *Rheni* eundo versus *Crenzach*, & in quibusdam agris circa *Hunningen* (*Spirae* in suburbiis:)

Folia ad terram congesta, eundo latefcunt, margine ferrato, haec cito pereunt & evanescunt. Superiora diversissima, levia, linearia, longissima, vix denticulata. Caulis cubitalis, pene nudus, brachiatus, spinosus. Flores ad latera ramorum fasciculatim sessiles, lutei. Tota planta in superioribus ramis viscosa est.

L A C T U C A

LINN. n. 622. VAILL. p. 259. pleraeque

& *TOURNEF.* multae T. 267.

A *Chondrilla* differt calycis squamis imbricatis multorum ordinum: femine quidem styligero, sed levi, utrinque acuminato.

C c c c c 2

I. LA-

1. **LACTUCA** foliis glaucis, perangustis, ad terram rariter dentatis, ad caulem linearibus.

Chondrilla viscosa humilis c. B. Prodr. p. 68. cum bona iconc, Bas. p. 39. P. JONQ. PARK. HERM. ZWINGER. &c.

Lactuca sylvestris annua, costa spinosa, folio angustissimo glauco H. ox. III. p. 58. VAILL. p. 260.

Lactuca sylvestris laciniata minima nondum descripta RAJ. Cant. p. 83. pro nova, Syn. III. p. 163.

Endivia minor lactucina spinosa BARREL. ic. 136. bene.

Lactuca sylvestris angusto laciniato folio MAGN. bot. app. p. 298. RAJ. Syll. p. 158. T. aut. de Par. p. 477. 1. R. H.

Chondrilla (rectius Lactuca) viscosa humilis RAJ. p. 222.

c. B. in agris ad pontem *Birsae*.

Caules pedales, foliis angustis adpersi. Folia inferiora conferta, linguiformia, integra aut raro ferrata. Flores in superna parte caulium fere sessiles. Calyx tubulosus, lividus, squamis ad basin brevibus, interioribus longis. Flos luteus, pappi stylus praelongus.

2. **LACTUCA** foliis glaucis, non spinosis, pinnatis, pinnis longis, saepe dentatis.

Chondrilla I. CORD. Diosc. II. c. 161. GESN. Hort. p. 253.

Chondrilla tenera CORD. Hist. p. 142.

Lactucæ genus in muris GESN. Coll. p. 83 b.

Chondrilla II. MATTH. p. 510 CAM. Epit. p. 291.

Chondrilla CAES. p. 509.

Chondrilla coerulea TAB. p. 176. RUPP. altera *cichorii sylvestris folio* c. B. P. SCHEVCHZ. It. IV. p. 332.

Lactuca sylvestris perennis purpureo coerulea laciniata angustiore folio H. ox. III. p. 59.

b *Flore albo* TAB. p. 176. c. B. 1. R. H.

c *Flore incarnato* HERM. &c.

β Varietas nervo paulum latiori semipinnato.

Chondrilla altera DOD. p. 637.

Chondrilla coerulea belgarum LOB. p. 230.

Apate Dalech LUGD. p. 561.

Chondrilla latifolia coerulea TAB. p. 177. laciniata c. B. &c.

Lactuca perennis purpureo coerulea laciniato longo folio H. ox. III. p. 59.

α β *Chondrilla vel Chondrilla coerulea* 1. B. II. p. 1019. RAJ. p. 227. Syll. exter. p. 94.

Lactuca perennis humilior flore coeruleo T. aut. de Par. p. 477. 1. R. H. PONTED. p. 97. VAILL. p. 261. MAPP. p. 160.

Lactuca foliis linearibus, dentato pinnatis, laciniis sursum dentatis LINN. Cliff. p. 384. ROYEN, p. 121.

In lapidosis apricis calidioris Helvetiae. Supra *Vingelz* prope *Biennam*. Sur le *Cret Taconnier*, & a *Boinau* prope *Neocomum* DIVERNOI. Supra *Leucam* SCHEUCHZER: circa *Genevam*, & *Basileae* in collibus argillofis 1. B. Tiguri in muris & alibi c. GESNER.

Caulis tripedalis, ramosus. Folia glauca & glabra, perpetuo, nostris quidem, difformiter pinnata. Flores coerulei, speciosi, per summos ramos sparsi, petalis latis, acute dentatis. Pappi stipes longus, ad tres lineas.

3. **LACTUCA** foliis semipinnatis, costa spinosa.

Endivia RUELL. p. 383.

Lactuca sylvestris FUCHS. p. 310. TRAG. p. 259. MATTH. p. 522. CAM. Epit. p. 300. DOD. p. 646. prima TRAG. p. 259.

Agræstis lactuca prior CORD. p. 157 b.

Sonchi genus in ruderibus GESN. Hort. app. p. 296 b?

Seris domestica Lactucina Dioscor. Officinarum *endivia*, perperam recentioribus *sylvestris lactuca* putata LOB. ic. p. 234.

Lactuca sylvestris, Scariola CAES. L. 13. c. 28.

Lactuca sylvestris f. *Endivia multis dicta, folio laciniato, dorso spinoso* 1. B. II. p. 1003.

Lactuca sylvestris costa spinosa c. B. Bas. p. 35. RAJ. p. 222. ZWING. p. 480. T. aut. de Par. p. 106. 1. R. H. PONT. p. 96. MAGN. Char. p. 114. VAILL. p. 260. ZANICH. p. 157. ic. 294.

Lactuca sylvestris laciniata MOR. III. p. 58.

Endivia major lactucina spinosa BARREL. ic. 135.

Lactuca sylvestris folio laciniato spinoso 1C. REG. T. 115.

Basileae ad patibulum & Rheni ripam, Badae I. GESNERUS. *Genevae* I. B.

Caulis durus, erectus, trium & quatuor pedum. Folia multa, dura, glauca, ora ferrata, nervo spinoso, semipinnata, laciniis triangularibus, extrema non majore, basi amplexicauli. Flores ad summos ramos nudos fasciculatim sessiles, iidemque & rami viscidi. Semiflosculi pallentes.

Lacte amaro turget, quod exsiccatum rubescit, & inflammabile redditur LISTER apud LOWTHORP. II. p. 697.

4. LACTUCA foliis superioribus dentatis, costa spinosa.

Lactuca agrestis altera CORD. Hist. p. 157 b. 158.

Sonchi species levis GESN. Coll. p. 108 b.

Lactuca atra CAES. p. 515.

Lactuca agrestis LOB. p. 241.

Lactuca sylvestris vera Dalech LUGD. p. 547. Sed distinguit ab opiata.

Thesion Dalech. Endivia Tragi IBID. p. 564.

Lactuca sylvestris lato folio; succo viroso I. B. II. p. 1002.

Lactuca sylvestris odore viroso C. B. P. I. R. H. ZWING. p. 480. PONT. p. 96. MAGN. Char. p. 114. RUPP. VAILL. Mem. p. 160.

Lactuca sylvestris major odore opii MERRET. RAJ. Hist. p. 219. l. 221.

Lactuca opii odore vehemente soporifero & viroso H. OX. III. p. 58.

Lactuca sylvestris odore opii IC. REG. p. 114.

I. B. circa Genevam.

Caulis tricubitalis, rigidus, fistulosus, ramosus, scatet lacte amaro, opii odore. Folia ima lata, dentata, superiora laciniata, costa spinosa. Semen nigrum, compresum, ex ovato utrinque acuminatum.

LINN. ad priorem refert & vocat *Lactucam caule & folio aculeatis* LINN: Cliff. p. 384. ROYEN. p. 121.

Vires narcoticae sunt, ut fumus vertiginem inducat, idemque facit planta comesta BOERHAAVE.

Hae duae species praeterea calidae sunt, abundant sale & oleo, neque vires reliquae gentis satis similes possident du HAMEL Hist. Acad. Paris. p. 247.

S C O R Z O N E R A.

TOURNEF. T. 269. LINN. n. 624.

SCORZONERA VAILL. p. 270.

& SCORZONEROIDES VAILL. p. 273.

Calyce squamoso, imbricato, multorum ordinum in cylindrum compacto cum Lactuca convenit: differt pappo plumoso: qui modo in stylo praefertur, modo sessilis est.

1. SCORZONERA. . . .

In Valesia circa *Sedunum* nasci ait GESNERUS epist. p. 3. b. notam vero, ex qua speciem definiam, non addit.

An *Scorzonera latifolia sinuata* C. B.

2. SCORZONERA. . . .

Lanceola montana GESN. Hort. p. 264. ad *Ixopum* referenda EI ad CORD. Hist. I. c. 54.

& *Scorzoneræ species*, quae apud nos nascitur EIUUSD. Epist. p. 3 b.

An fuerit *Scorzonera Boemica* MATTH. p. 540.

Scorzonera germanica I. TAB. p. 602.

Scorzonera latifolia altera C. B.

Scorzonera latifolia Germanica H. OX. III. p. 81.

In synonymis extricandis non laboravi, cum nondum certum sit, *Scorzoneram* M. *Albii* hanc potius, quam aliam speciem esse, licet probabile id fiat ex conparatione cum Plantagine minore.

C. GESNERUS in *Albio*, & ibidem in deviiis I. GESNERUS.

Caulis erectus, tripedalis, foliosus; folia ad caulem continuo adscendunt, quasi petiolata, elliptica, praelonga, glabra, firmula, obiter ferrata, aliqua lanugine obnupta. Flores in summis nudisque ramis, magni & lutei, magnis & triangularibus squamis, quarum dorsum eminet. Petala quinquedentata, flava &c.

3. SCORZONERA foliis angustissimis, imis rariter semipinnatis, reliquis integris, caule folioso.

a *Tragopogon tenuissime laciniatum* C. B. Prodr. p. 129. P. H. OX. III. p. 79. R. A. J. Syll. ext. p. 252. Hist. p. 251. *

β Paulum diversa caule erecto, altiori foliis, imis latioribus fere Valerianae.

Tragopogon laciniatis foliis COL. Phytob. p. 21. *Flore pallido* & *Monspeliense flore luteo* I. B. II. p. 1059. ex COL.

Tragopogon laciniatum luteum C. B. P. R. A. J. Syll. p. 252. Hist. p. 251.

Tragopogon laciniatum majus. PARK. H. OX. III. p. 79.

Scorzonera laciniatis foliis I. R. H. PONT. Diff. p. 105. GARID. p. 434. VAILL. &c.

Scorzoneroides vulgaris VAILL. Mem. p. 273.

Supra *Leucam*, ubi plurimas plantas raras reperi a. 1733. In Germania vulgaris.

Radix magna, lignosa, caules prostratos & folia plurima fundit. Pedales illi & ramosi, & foliosi, folia vero viridia, gracilissima, alias simplicia, & superiora quidem semper, alias una alterave pinna aucta. Flos parvus, pallens, extus lividus, calyce subhirsuto. Semina incurva. Lac continuo nigrum colorem induit.

4. SCORZONERA foliis semipinnatis, caule pene nudo, pappo sessili.

Hieracium minus FUCHS. p. 320. MATTH. p. 766.

Lactuca leporina Lagopus TRAG. p. 265.

Hieracium quartum DOD. p. 639.

✓ *Hieracium minus praemorsa radice* LOB. ic. p. 237. PARK. H. OX. III. p. 64.

Picris Dalechampi LUGD. p. 561. &

Apargia Dalechampi p. 562.

Hieracium nigrum TAB. p. 181. T. aut. de Par. p. 201.

✓ Et *Hieracium minus, lactuca leporina* EIUSD. p. 182.

Hieracium minus praemorsa radice f. Fuchsi I. B. II. p. 1031. R. A. J. p. 230.

✓ *Hieracium Chondrillae folio glabro radice succisa majus* C. B. Bas. p. 38. P. MERR. HERM. T. aut. de Par. p. 275. VAILL. &c. &

Hieracium Chondrillae folio glabro radice succisa minus C. B. Bas. p. 38. P. I. R. H. TILL. &c.

Et *Hieracium folio Coronopi* C. B. T. aut. de Par. p. 276. I. R. H. RUPP.

Hieracium minus glabrum ZWING. p. 493

Hieracium Chondrillae folio glabrum MAGN. Char. p. 115. an etiam PARK. I. R. H. & aliorum.

Scorzoneroides Chondrillae vel Coronopi folio pene aphyllorcaulos VAILL. mem. p. 273.

Hieracium vulgare LINN. Lapon. n. 281.

Vulgatissimum in sylvis, in apricis gramineis &c.

Radix minime obsequiosa, edit cespitem insignem foliorum, cauliumque: dodrantes istos, brachiatos, plerumque bifurcatos, longe nudos; glabra illa, variabilia, plerumque ad latum usque nervum secta, laciniis longiusculis, non dentatis, aliquando tamen integra sunt, vix dentata. Caulis sub flore intumescit, & excavatur, calyx lividus, squamis quinque ordinum, angustioribus. Semiflosculi flavi, pappus sessilis.

TRAGOPOGON.

TOURNEF. T. 270. LINN. n. 608. VAILL. p. 264. f. 43. 44. &
TRAGOPONOIDES VAILL. p. 266.

A Scorzonera differt calyce monophyllo, in octo ad duodecim segmenta duplici ordine posita profunde fisso, angusta, acuta, ipso flore plerumque longiora. Semen pingit VAILL. f. 13. 14.

570 1. TRAGOPOGON foliis carinatis, amplexicaulibus, gramineis, flore luteo.

Barba hircina DORST. p. 80. bene.

Gerontopogon RUELL. p. 452. GESN. ind. quadr. p. 38.

Tragopogon FUCHS. p. 821. GESN. Hort. p. 254b. DOD. p. 256. CASS. L. 13. c. 23.

Barbula hirci TRAG. p. 280.

Hirci barba CORD. p. 155b. GESN. Coll. p. 81b.

Tragopogon f. barbula hirci MATTH. p. 537. bene, CAM. Epit. p. 312. cum caractere.

Tragopogon luteum LOB. ic. p. 550. R. A. J. p. 252.

Et *Tragopogon Barbula hirci* LOB. ibid.

Tragopogon luteum, Hirci Barbula TAB. p. 598.

Tragopogon flore luteo I. B. II. p. 1058. AICHST. Aest. Ord. 1. T. 13. f. 2.

Tragopogon pratense luteum majus C. B. Bas. p. 81. H. OX. III. p. 79. T. aut. de Par. p. 157. I. R. H. MAGN. Char. p. 116. VAILL. p. 266.

Tragopo-

Tragopogon calycibus florem superantibus LINN. Cliff. p. 382. ROYEN. p. 119. var. *prima*.
 β *Minus* SCHWENKFELD.
 γ *Caule fasciato*.
Abortivum LOES. p. 270. ic. 83.

In omnibus pratis.

Radix lente conica, anulis distincta, edulis, & boni alimenti. Caulis vere gramineus, ramosus, erectus, foliis ortis ex evolutione successivarum tunicarum, quae totum caulem componunt levia, carinata, longe caudata: ventricosa vero est origo foliorum. Flos caulem & ramum singulus terminat, magnus & flavus, plenissimus. Semen maximum, sulcatum, inter sulcos transversim rugosum.

Tragopogon & reliquae hujus generis cibum praestant gratum, innocuum, nutrimenti optimi, absque ulla acrimonia, aut noxia visciditate.

PLANIPETALAE

ORDO II.

I. PLACENTA NUDA

I. SEMINIBVS NON CORONATIS

L A M P S A N A.

TOURN. T. 272. VAILL. p. 274.

LAMP SANAE Sp. LINN. n. 610.

Calycis squamae longiores in cylindrum compactae, bino ordine, & paucae breviores ad basin accessoriae. Semina nuda, in media placenta maturantur, oblonga, incurva, striata, in apice circulo terminata VAILL. f. 8. ROYENIUS *Lapsanam* legit, quae legitima vox est teste BELLONIO L. III. c. 51.

I. LAMPSACA foliis imis ad petiolum pinnatis, superioribus lanceolatis serratis.

Lampsana DOD. p. 675. bene LOB. ic. p. 207. T. aut. de Par. p. 108. I. R. H. FONT. p. 113. MAGN. Char. p. 119.

Cichorium vel Sonchi genus GESN. Coll. p. 68 b.

Lactucae sylvestris genus procerum IBID. p. 83 b.

Sonchis cognatum olus sylvestre EIUSD. Hort. p. 282.

Lampsana Dodonaei LUGD. THAL. I. B. II. p. 1028. RAJ. p. 256.

Sonchus sylvaticus I. TAB. p. 192. & II. EIUSD. p. 193. & III. IBID.

Soncho adfinis Lampsana domestica C. R. Basil. p. 36. & c. &

II. *Soncho adfinis Lampsana sylvatica* C. B. Bal. 36. p. ex II. TAB.

Et *Lampsana sylvatica elatior* RUPP. p. 169.

I. II. *Intybus f. Endivia erecta lutea Napifolia Lampsana dicta* H. OX. III. p. 54.

Lampsana calycibus fructus angulatis, pedunculis tenuibus ramosissimis LINN. Cliff. p. 384. ROYEN. p. 130.

Sonchus sylvaticus palustris maior & minor JUNG. HOFM. RAJ. Syll. exter. p. 240.

Caulis erectus a duobus ad sex pedes altus. Folia ima, longe petiolata, pinnis ad petiolum exterioribus maioribus, & extremo segmento amplissimo, ovali, obiter ferratis; superiora longe acuminata, pinnis accessoriis destituuntur. Summus caulis finditur in ramos floriferos nudos, terminatos floribus in umbellam dispositis. Exigui isti, & lutei. Ad sepes in sylvis ubique.

ORDO III.

II. PLACENTA SQUAMIS DISTINCTA.

I. SEMINIBUS PAPPO CORONATIS.

H Y P O C H O E R I S.

VAILL. p. 279. LINN. n. 615.

HIERACII Sp. TOURNEF.

Semen coronatum pappo plumoso VAILL. f. 21.

I. HYPOCHOERIS dentibus foliorum rectangulis, caule nudo ramoso.

Hieracium minus CAM. Epit. p. 525. cum folia dicat aspera.

Hieracium tertium DOD. p. 639.

Hiera-

- Hieracium longius radicum* LOB. ic. p. 238. ex DOD. RAJ. p. 230.
Hieracium Intybaceum TAB. p. 183.
 Et *Hieracium μακρορριζον* EIUSD. ib.
Hieracium macrocaulon junceum f. *primum Dodonaei minus* I. B. II. p. 1031.
Hieracium dentis Leonis folio obtuso majus C. B. H. OX. III. p. 66. T. aut. de Par. p. 98. I. R. H.
Hieracium minus, dentis leonis folio subaspero T. aut. de Par. p. 98. non vero C. B.
Hieracium dentis leonis folio obtuso polyrrhizon HOFM. VOLC.
Hypochoeris foliis serrato sinuatis, caule ramoso nudo, pedunculis squamosis LINN. Cliff. p. 386.
 ROYEN. p. 125.

In sylvarum gramineis non raro.

Ad terram corona foliorum hirsutiae subasperorum, sinuatorum, laciniis & foliorum extremitatibus rectis, ante finem dilatatis, modice dentatis. Caulis aphyllus, brachiatus, cubitalis, sub floribus intumescit. Calyx subhirsutus, ex squamis imbricatis multorum ordinum. Flos plenissimus, flavus, extus purpureus. Singulum semen continetur sua cava squama. Lac amarum opii odore.

2. HYPOCHOERIS foliis hirsutis, ovatis, saepe dentatis, caule plerumque unifloro.

- a Hieracium I. latifolium* CLUS. Pann. p. 640. 641. caule ramoso Hist. p. CXXXIX. RAJ. p. 239.
Hieracium magnum Dalech. LUGD. p. 569. foliis serratis.
Pilosella maior Gallorum THAL. p. 82.
Hieracium phlomododes TAB. p. 184. ex CLUSIO.
 Et *Hieracium latifolium montanum* EIUSD. p. 185. caule folioso.
Costa herba CAM. Hort. p. 49.
Hieracium Pannonicum latifolium I. Clusio Pilosellae majori f. Pulmonariae luteae accedens, maculatum & non maculatum I. B. II. p. 1026.
Hieracium alpinum latifolium hirsutiae incanum flore magno C. B. H. OX. III. p. 69. I. R. H. ZWING. SCHEUCHZ. It. II. p. 135.
Hieracium latifolium Pannonicum primum PARK. SHER. apud. RAJ. in Syll. p. 399.
Hieracium alpestre majus Endiviae planae foliis longis maculis ferrugineis adpersis H. OX. III. p. 64.
Hieracium alpinum latifolium maculatum hirsutum incanum flore magno T. aut. de Par. 469.
 RUPP. & C.
 Et *Non maculatum* T. 1BID. p. 470.
Hypochoeris hirsuta Endiviae folio magno flore VAILL. p. 280. LINN. Lap. n. 288.
Hypochoeris caule subnudo, ramo saepius solitario, foliis ovato oblongis integris dentatis LINN. Cliff. p. 385. ROYEN. p. 125.
 II. *Hieracium incanum tomentosum integro folio* BARR. ic. 238.
Hieracium tomentosum integro folio BOCC. p. 147. T. 106.

In valle Urfaria frequens legi. SCHEUCHZER in Maloja M. HUBER prope Malix, & sub diverforio Weissenstein. Ibidem I. GESNER. C. B. suum β in M. Gottardo & circa thermas Fabarias.

Folia ad terram imumque caulem multa, superne pauca; mollia, utcunque ovata, margine leviter dentato in nostris, integro in CLUSIANIS, non maculata, ut in nostris, aut maculata, ut in Germanicis. Caulis in nostris plerumque simplex, cubitalis, uniflorus, in Germanicis subnudus, rariter brachiatus. Flos luteus, amplissimus, fere perpetuo clausus, calyce nigro & hirsuto, imbricatis & maximis squamis.

In Germania in officinas recipitur ad phtisin & pectoris morbos *Costae* nomine C. HOFMAN. p. 220.

β Minime diversus est, etsi foliis ferratis longioribus & acutioribus possit distinguui: sed nimis consentit flos & facies.

- Hieracium alpinum foliis dentatis flore magno* C. B. Prodr. p. 65. ex fide horti sicci, PARK. H. OX. III. p. 66. RAJ. p. 237, WAGN. ZWING. p. 494. Vide iconem T. XXIV.

Neque differt

- II. *Dens leonis latifolius caulescens* C. B. Prodr. p. 62. P. RAJ. p. 237.
 III. *Dens leonis foliis integris caule raris foliis vestito monanthes* RAJ. p. 244.

*3. HYPOCHOERIS. . . .

- Hieracium magnum hispanicum* PLUKN. T. 116. f. I. caule multifloro, foliis amplexicaulibus, dentatis.
Hieracium alpinum glabrum flore singulari caule magno cubitali folioso insidente RAJ. Syll. exter. p. 144.
Dens Leonis montanus glaber, caule cubitali folioso flore magno RAJ. Hist. p. 244. I. R. H. ZWING. p. 490.
Dens Leonis hirsutus montanus caule cubitali folioso flore magno Raji H. OX. III. p. 76.

In

In altissimo jugo M. *Dolaz* RAJUS.

Radix lacte turget, crassitie digiti minimi. Caulis singularis, cubitum altus, non ramosus, foliis, maxime versus summitem, multis vestitus: Ea Pulmonariae Gallicae similia sunt, non profunde laciniata, sed dentata, pilis, raris, vix conspicuis, ad latera longioribus, sessilia ad caulem, ad radicem petiolata. Flos magnus, luteus, ex calyce nigricante, villis obscure ex luteo virentibus barbato.

RAJUS hanc plantam diserte a priori separat, quae tamen serratae ejus varietati simillima videtur, ex descriptione floris. Confer iconem nostram, pariter foliosam.

ORDO IV.

II. PLACENTA SQUAMIS DISTINCTA.

II. SEMINIBUS PAPPO NON CORONATIS.

C I C H O R I U M.

TOURNEF. T. 268. VAILL. p. 282. LINN. n. 613.

Calyx fit duplici serie squamarum, quarum prior quinquefolia est, & exterior, altera octophyllos. Semina fuscipiuntur squamis caudatis longioribus: & brevissima paucorum pilorum corona ornantur. VAILL. f. 9. 10.

1. CICHORIUM foliis pinnatis, pinnis triangularibus dentatis.

Solsequium aliud BRUNF. III. p. 94. 95.

Cicorea DORST. p. 82.

Ambubeja RUELL. p. 438.

Cichorium CORD. p. 141 b. RUELL. p. 374. CAES. p. 506.

Intubum sylvestre FUCHS. p. 979. bene, CORD. Diosc. II. c. 160.

Cichorea coerulea TRAG. p. 271.

Cichorium sylvestre GESN. Coll. p. 68. MATTH. p. 103. BLAKW. T. 183.

Intubus sylvestris CAM. Epit. p. 285. bene.

Cichorium sylvestre, Picris DOD. p. 635.

Seris, Picris, vel sylvestre cichorium LOB. ic. p. 228.

Intubum sylvestre angustifolium Matth. LUGD. p. 557. &

Hypochaeris Dalech. p. 563.

Cichorium Intybus erratica TAB. p. 170.

Cichorium sylvestre (& sativum) I. B. II. p. 1007. RAJ. p. 255.

Cichorium sylvestre f. officinarum C. B. Bas. p. 36. H. OX. III. p. 55. T. aut. de Par. p. 327. I. R. H. PONT. p. III. MAGN. Char. p. 117.

Cichorium caule simpliciter ROYEN. p. 130.

β *Flore albo*, non infrequens, BRUNF. TRAG. THAL. & C.

γ *Flore carneo, purpureo, roseo* TRAG. I. R. H. & C.

δ *Folio integro* C. B. I. R. H.

ε *Semiflosculis fimbriatis* VAILL.

ς *Caule compresso & lato* C. GESN. Epist. p. 86. ACT. HAFN. Ann. II. obs. 130. MAPP. p. 74. & C.

ζ Varietas caule altissimo, sepedali, folioso, in arce *Oppenheimensi* lecta.

Ubique ad vias & in agris sterilibus. Caule lato prope *Biennam*.

Folia ad terram plurima, subhirsuta, & subaspera, pinnata, nervo foliaceo, laciniis triangularibus, serratis, extremis confluentibus in magnum segmentum. Flores lateraliter ramis adhaerent, foliis inpositi perexiguus, naturaliter cyanei. Calycis exterioris squamae ciliatae. Semen breve, crassum, pene pyramidale, incurvum.

In gente Planipetala *Cichorium* medicatis viribus praestare putatur, amarum totum, maxime vero radix, acido, etsi minus conspicuo, praeditum, non sine alcallescente & saponacea virtute GEOFFROI III. p. 321. Aperiunt *Cichoria*, acrius quam reliquae adfines, resolvunt coagula a morbis acutis relicta, & hypochondriorum obstructions, absque impetu, aut calore nimio. Vel crudum (BOERH.), vel in jusculis commode adsumitur, medicamenti loco, & levis nutrimenti, quale in febribus desideratur, & in viris literatis, sedentariis, ventriculi debilitate vulgo laborantibus. Succus expressus & per aliquot septimanas cum fero lactis potus ad diarrhoeam usque, mirifice totum corpus quasi renovat. Solum febres intermittentes rebelles vicisse visum est (GEOFFROI). Infuso feroso ulcus tibiae sanatum habet BUCHNER. *Miscell.* 1729. p. 725. Sativa *Cichorea* inbecillior est, & magis refrigerat C. HOEFMAN.

A P P E N D I X.

Dum opus non minimae molis integro fere anno sub prelo versatur, interim non exigua materies auctarii nata est, quam partim in ipsam seriem schedarum suis locis disposui, partim serius adceptam hic subjicio.

Et I. quidem JOHANNES GESNERUS, pro suo in me amore, loca natalia stirpium rariorum misit, ex quibus aliquas novas cives primum didici, cum desideratarum non paucarum speciminibus.

II. Idem beneficus amicus SCHEUCHZERIANI herbarii vivi nomenclatorem mecum communicavit, qui & ipse proprias rariorum stirpium sedes plurimas continet, & indigenarum numerum me augere coegit, etsi posthumo labori non plenam ubique fidem dare licuerit. Icones etiam circiter quadraginta ex SCHEUCHZERIANIS addidit, quae nonnullas obscuriores plantas declarant.

III. Industrius Dn. GAGNEBIN noningentas & quinquaginta stirpes siccas misit, quae omnes indigenae fuerunt Helvetiae, cum seminibus quingentis. Multa hinc, & rarissimarum civium accessio, locorumque natalium nova ubertas nata est.

IV. Incomparabilis muscorum historia magni DILLENII edita est, ex qua plurima in hoc difficili genere dubia declarare datum est: hanc sollicitè cum meis plantis contuli & quidquid emendari visum est, in hac appendice monui.

V. Propriae observationes in itinere Thuringiaco a 1742. numerosae, & in raris saepe stirpibus, fecerunt, ut in Helveticis multa corrigere aut characteres augere potuerim. RUPIANA enim vestigia secutus, agrum Jenensem frequentibus nec infelicibus excursionibus depopulatus, plurimas plantas florentes decerpsi, quas siccas tantum videre datum fuerat.

Denique VI. cum pars non exigua operis me absente impressa fuerit, & in reliqua etiam emendanda non semper eandem industriam ponere permiserint plurimi alieni generis labores, errata subjicere necesse fuit.

AUCTORES BOTANICI SERIUS ACCEPTI.

VIII. *. LEONHARDI FUCHSENS Kräuterbuch. Basil. Isingrin 1543. fol. Haec editio capitibus aliquot & iconibus auctior est v.g. Pulsatilla.

XVIII. *. BARTHOLOMAEI MARANTAE Methodus cognoscendarum stirpium L. III. Venet. 1559. 4. Etsi nimis superstitiose Dioscoridem, sibi notissimum, veneratus fuerit, ipse tamen naturam non neglexit, & in felicissima Italia nonnullas species, dum varietates reperit & designavit.

XLV. *. JOHANNIS RAUHINI & CLAUDII ROCCARD de Absinthii generibus L. Monspelg. 1593. 8. Prius opusculum specimen est magni operis, obscurum alterum & frustra in veterum descriptionibus laboriosum, dum ipse ita suas stirpes negligenter definit, ut intelligi non possit.

CLIV. *. JOHANNES RAJ synopsis methodica stirpium Britann. Edit. sec. Accessit RIVINI epistola ad RAJUM de methodo, & responsoria RAJi qua methodus TOURNEFORTIANA tangitur Lond. 1696. 8. Haec editio frequentissime citatur, quod huic primum numerosi musci accesserint. In epicrisi sua RAJUS genera classesque non naturales TOURNEFORTII castigat.

CLXXII. *. OLAVI RUDBECKI Laponia illustrata Upsal 1701. 4. Magni operis minima pars

prodiit, periit reliqua. Uplandia hic sola brevissime percurritur, & nomina enumerantur baccharum edulium, quae in Septentrione nascuntur.

CLXXXIII. *. GEORGII ANDREAE HEWING flora quasimodogenita. Gedan. 1712. 4. Stirpes habet, quas LOESELIIUS omiserat, sed plurimas tum hortenses, tum varietates, tum falso nominatas. Verus auctor est BREYNIUS senior.

CCLIX. I. IACOBI DILLENII sylva Muscorum: cum tabb. 85. Oxon. 1741. 4. max. Muscos, & Lichenes, ex ditissima sua tum stirpium tum observationum penu, ita describit, & depingit, ut par huic operi nullum haecenus prodierit. Omnes enim Agrostographiae SCHEUCHZERIANAE virtutes habet, & praeterea ditissima synonyma, icones omnium stirpium fidissimas, neque ullum viciorum SCHEUCHZERI, nisi forte aliquis minuta aliquando specierum discrimina criminetur.

CCLXX. MARCI M'APPI historia plantarum Alsaticarum, posthume edita a D. EHRLMANNO Argent. 1742. 4. Pulcherrimae regionis flora minime egena, raras, & novas plantas continet; sed varietates etiam plurimas, dubiasque nec ulli vilas ex BAUHINIS species

ADDEN-

A D D E N D A.

Ad paginam 2. p. 2. lin. 21. in fin. add. 1. GESN. ad saxa rivi Wangensis.

ibid. lin. 26. post num. 200. add. Certe non videtur, neque plures forte aliae.

ibid. lin. 36. post Basileam, adde: Ad lapides in Dubi fl. GAGNEBIN.

Ad pag. 3. lin. 23. post abunde, adde: Michelsfeldae in fonte 1. GESNER.

ibid. lin. 25. post num. 8. add. malum nomen.

ibid. lin. 27. subiunge: Ex loco natali videtur

Conferva rivulorum capillacea, densissime congestis ramulis DILL. Sylv. p. 21. T. 4. f. 15.

ibid. lin. ult. in fin. adde Duplicem etiam iconem reperio inter SCHEVCHZ. & subiunge: Icon Confervae fontalis ramosissimae glomeratim congestae DILL. Sylv. Musc. p. 28. T. 5. f. 31. nostram plantam exquisitè refert. Sed nostra lignea est.

Post Confervas adde

10. Conferva lobulosa bullata.

Innatantem reperi aquis stagnantibus, & iconem misit STAEHELINVS.

Filamenta omnium brevissima, ut vix a Linkia distinguas, areolas faciunt, in quas bullae aerae recipiuntur: Caeterum in hemisphaericos glomeres componuntur, & ipsos congestos in glandulae conglomeratae speciem, rotundum nempe, lobulosum corpus, quod calente coelo enatat, frigente mergitur.

Ad pag. 4. ibid. lin. 17. subiunge:

BYSSUS Germanica, minima, saxatilis, aurea, violae martiae odorem spirans MICHEL. nov. gen. p. 210. T. 89. f. 3.

Herbula muscosa violae odorem spirans AGRICOLAE.

Iolithos f. lapis violaceus SCHWENKE. de fossil. Siles. p. 382.

Lapis violaceus sylvae hercyniae BRUKM. in scripto proprio.

Ex Lithanthrace iuxta Granitam odorem violae spirantem enata est 1. GESN. Ex sylva Martia habui, prope Scaphusiam.

Continua fere brevisque crusta, ex flavo virescens, quae microscopio spectata fit filamentis, brevibus, latiusculis, quasi villosis, partim integris, partim ramosis. Violae odor, vel Iridis, clim gratior fuit, post decimum tamen annum superest. Cum n. 4. nihil commune habet.

Ad pag. 5. lin. 4. subiunge: Planta mea est certo Byssus evanida floccosa nivea DILL. Sylv. musc. p. 5. T. 1. f. 9.

post l. 21. 9. BYSSUS purpurea aquis innatans Stagnorum superficiei & Confervis innatantem vidi pollinem tenerum, continua crusta aquae inspersum, laete purpureum. Nonne hunc viderunt Byssum, qui aquas sanguineas vidisse voluerunt creduli?

Ad pag. 6. lin. ult. subiunge:

5. ASPERGILLVS capitatus capitulo aureo seminibus subrotundis MICHEL. p. 212.

1. GESN. ad Pedicularis bulbosae radicem.

An diversus a Sphaerocephalo n. 4.

6. ASPERGILLVS capitatus, capitulo pullo, seminibus subrotundis MICHEL. p. 212.

1. GESN. ad reservatorium aquae balneatoriae Rüslikonensis.

An Sphaerocephalos n. 3?

Ad pag. 7. lin. 9. in fine, post factas, adde: Legit in sylvis M. Legerberg prope Badam.

Ad pag. 9. lin. 44. subiunge: Coralloides fungiforme arboreum nigrum vix crustosum DILL. Sylv. musc. p. 78. T. 14. f. 3.

Ad pag. 10. lin. 27. subiunge: 3. b. Aliam plantam hoc nomine dignam reperi exeunte autumno 1741. figuras omnino sessiles, varias, rotundas, convexas, ovales, pulpa Lycoperdorum simili & dilutiore plenos. An ea, quam in sylva Burghölzlein lectam scribit 1. GESN. diversam a mea priori.

ib. lin. 31. subiunge:

4. Ab eo tempore totam plantam vidi. Cespitosum est, pyri forma, petiolatum, simile speciei 1. sed splendide fuscum, plenum capillicio cinereo, quod fracta testa exit, ovale, & paulatim longius. Hoc erit, quod 1. GESN. vocat Clathroides obscurum pediculo donatum, & in sylva Burghölzlein legisse videtur.

5. CLATHROIDES caulescens tomento flavo, in trabibus putridis lectum, ad fine Sp. 2. in catalogo 1. GESNERI.

Ad pag. 12. lin. 15. subiunge: In sylvis abunde, & pascuis. In pratis Wiedikonensibus 1. GESNER.

ibid. lin. 50. in fin. post passim, adde: 1. GESN. M. Martio ad muros valli urbis minoris.

ibid. lin. ult. subiunge:

8. LYCOPERDON coniforme altiori basi insidens totum asperum MICHEL. p. 217.

1. GESN. in M. Uetliberg.

Ad pag. 13. lin. 20. subiunge:

2. GEASTER medius umbilico fimbriato MICHEL. p. 220. T. 100. f. 3.

1. GESN. M. Novembri in Sylhölzlein.

ibid. lin. fin. post desit, interfere: 1. GESN. M. Januario ad truncos arborum putridos.

Ad pag. 14. lin. 42. subiunge:

4. CLAVARIA lutea minima MICHEL. p. 208. T. 87. f. 4.

Sed icon meae plantae staturam multum superat.

Fungoides clavatum minimum DILL. Cat. Giess. & Syn. III. p. 14. n. 1.

Exeunte autumno.

Uncia multo minor fuit, gracilissima, sature flava, superne, ut solet, crassior.

5. CLAVARIA ophioglossoides nigra VAILL. p. 39. T. 9. f. 3. MICHEL. p. 208. T. 87. f. 4.

Fungus ophioglossoides MERR. RAJ. Syn. III. p. 14.

1. GESN. in musco palustri candicante circa lacum felinum.

Uncialis & ultra, colore, qualem titulus praefert.

Ad pag. 15. lin. 25. post abunde, adde: 1. GESN. im Käferholz; ad lacum felinum, in sylvis circa Wyl Turgoviensium.

Ad pag. 16. lin. 3. in fin. post fragili, adde: Bernae in sylva Bremgarten. Circa lacum felinum 1. GESNER.

ibid. lin. 38. subiunge

6. b. CORALLOIDES planum, palmatum, flavum.

In Germania.

Ex crasso quasi bulbo breves cauliculi, rugosi, D d d d 2 plani,

apice pene solo inciso, corniculis ita brevissimis, ut caules fere tantum serrati videantur.

Ad pag. 17. lin. 26. subiunge: *Coralloides membranacea, lanceolata, dilute purpurascens* I. GESNERI.

Ad pag. 18. lin. 15. post *obscuris*, interfere: I. GESNER. in vetustis lignis *des Burghölzleins*.

ibid. lin. 32. post *abunde*, interfere: I. GESN. auf dem Heitlisperg M. Septembri.

ibid. lin. antepenult. subiunge: *Agaricus tubae Fallopianae aemulus* SCHEUCHZERI in icone, idem videtur.

Ad pag. 20. lin. 12. subiunge: *Fungoides minimum acetabuli vel mortarii forma, superne angustatum, extus ex albo flavicans, intus albo rufum, ora lacera, alba*. Addit I. GESN. „ accedere iconem MICHELI T. 86. f. 18.

In aggeribus lutosus M. Uetliberg Majo M.

ibid. lin. 16. in fin. adde: I. GESN. ad aggeres & trabes ligneas prope *Silam* fl.

ibid. lin. 19. subiunge: PEZIZA disciformis, extus villosa, spadicea.

In terra, exeunte autumnino.

Figura plana, orbicularis, ad *Pezizam* 3 accedit; sed colore differt, obscure spadiceo, carne magis gelatinosa, & tremula. Semunciam lata est.

ibid. lin. 27. in fin. post *argillacea* adde: Post pluvias in lignis I. GESNER, nisi vult *Pezizam*, quae in additamentis proxima sequitur.

ibid. lin. 33. in fin. adde: I. GESN. ad trabes iuxta *Silam* fl.

ibid. lin. 40. subiunge: PEZIZA acetabulo parum cavo, lutea. In terra putrida sylvarum.

Simillima *Pezizae* I. I. orbicularis, modice cava, colore differt.

Ad pag. 21. lin. 18. subiunge: PEZIZA petiolo albo, villosa, cupula interne coccinea.

Fungus membranaceus, acetabuli modo concavus, colore intus coccineo f. Kermesino saturo R. A. J. Syn. III. p. 18. huc potius pertinet

Fungoides pyxidatum, intus coccineum, externe albidum, pediculo prorsus albo MICHEL. p. 205. T. 86. f. 5. longe petiolatum.

In ramis siccis exeunte autumnino I. I. SCHEUCHZERUS etiam habet inter icones ex sylva *Keferholz*.

Pulchra planta primo petiolo longo videtur insistere, albo, hirsuto, glande tunc exigua. Deinde finditur & reclinatur, donec evanescente petiolo pene haemisphaerium fiat, semper externe album, interne vividissime scarlatinum fungus, ut non alius eadem pulchritudine sit. Juniorem MICHELI, adultum pingit STERBECK. Caro fragilis.

ibid. lin. 30. in fin. adde: Rebus penitatis pene coniecturam feci, non aliud esse *Lycoperdastrum MICHELIANUM*, quod *Cervi boletum* vocant scriptores.

Ad pag. 24. lin. 34. subiunge: 6. MERULIUS ingens, collo crasso carneo, flavescens, capite ingente, flavo. BOERHAAV.

I. GESNER, cum prioribus, & nuper inveni.

Pediculus duarum & ultra unciarum crassitie, rugosus, flavescens. Capitulum pugni pene mole, ambitu pene sphaerico, non acuminato, rugosum, cellulosum, alveolis laete flavis, carne alba.

Ad pag. 25. lin. ult. subiunge: POLYPORUS exiguus, coriaceus, albus, lignis adnascens MICHEL. p. 130. T. 70.

Ad ligna putrida *Aprilis* M. I. GESNER.

Ad pag. 27. lin. 38. post *celeritatem*, adde: In *Rhaetia* ad larices I. I. SCHEUCHZ.

Ad pag. 29. lin. 10. post num. 6. adde: I. GESNER ait massam carnosam esse, superne candicantem, inferne fuscam, radicibus herbarum irretitam. Videtur eandem plantam dicere.

Ad pag. 32. lin. 3. subiunge:

Aut idem est, aut ex eadem familia, *Coralloides magnus, niger, setosus, setis ex fusco nigricantibus, diaphanis* SCHEUCHZERI, in iconibus per errorem ita dictus.

Ad pag. 35. lin. 17. subiunge:

FUNGUS albus, fuscus, pileoli convexi cute coriacea.

An *Fungus esculentus, totus albus, farinam recte molitam redolens* MICHEL. p. 145. n. 8? Non recedit, vel ob ipsam adfinitatem cum n. 55.

Exeunte aestate in sylvis.

Haecenus coniunxeram cum n. 55. nunc autem totum album reperi, cum lamellae nondum degenerassent, pileolo convexo, ora expansa, cute corii chirothecarii summillima, lamellis, & pediculo farto albis. Diameter quatuor unciarum, pileoli altitudo paulo minor.

ibid. lin. 52. subiunge,

FUNGUS albo pileolo haemisphaerico, ad oras striato.

An *Fungus gracilis, totus albus, pileolo haemisphaerico, ad oras striato, pediculo altiori, fistuloso, sesquilineam crasso*, MICHEL. p. 170. T. 75. f. 6. Pediculi altitudo, quam nostro major, neque nostro memini cavum pediculum fuisse.

Exeunte Octobri.

Pileolus haemisphaericus, in convexa sede sordide albus, media parte levi, reliqua striata: Lamellae albae nitentes. Pediculus biuncialis, gracilis.

Ad pag. 36. lin. 14. in fin. post num. 3. adde: Quem SCHEUCHZER cum hoc nomine depinxit, eundem esse non dixerim. Altior videtur & robustior.

Ad pag. 37. lin. 34. subiunge: Hunc cum nomine, *orbicularis exalbidi pratensis*, in iconibus habet SCHEUCHZER.

Ad pag. 39. lin. 2. in fin. adde: I. GESNER in foliis putrefactis.

Ad pag. 40. lin. 13. subiunge:

Ejusdem, procul dubio, fungi quinque icones inter SCHEUCHZ. fuerunt, cum nomine *Fungi umbilicum referentis, variegati* C. B.

Nempe pileo ex purpureo & sature rubro commisto, β

pileo ex coeruleo viridi & coeruleo atque fusco commisto, δ

pileo ex albo virescente ε

pileo flavescens & fuligine infecto ζ

Ultimo color non erat additus.

Ad pag. 43. lin. 24. subiunge:

Hujus vel insignis varietas, vel alia species est, lectus etiam in putrescente ligno

FUNGUS farina adpersus, pileo obtuse conico, striato, spadiceis, lamellis albis.

Radix bysso obvoluta. Pediculus incurvus, ex cinereo spadiceus. Pileolus spadiceus, late conicus, vel parabolicus, ad oras striatus & flocculentus, totus cum pediculo farinosus. Lamellae

albae

albae. Totus tener & succulentus est. Pilei altitudo intra unciam, pediculi uncia major.

Ad pag. 45. lin. 8. subjunge:

EIUSDEM, puto, iconem habet SCHEUCHZ. cum nomine *Fungi sordide fusci, in acutum conum fastigiati* RAJ. Hist. p. 100.

Ad pag. 46. lin. subjunge:

FUNGUS tener, citrinus, pediculo plano, fistuloso.

An *Fungus, parvus, ex luteo aureus, molliori substantia, pileolo plano, lamellis rarioribus, pediculo longiore* MICHEL. p. 147. f. 4?

A priori & sequente utcumque diversus videtur, lectus exeunte *Angusto* M.

Cum n. 56. communem habet pediculum latum, tenerum, fistulosum, magnitudinem, & figuram. Sed neque glutinosus est, neque ora striata. Teneritate distat a n. 57. cui firma caro est & crassa. Color ubique citrinus.

Ad pag. 47. lin. 23. subjunge:

SCHEUCHZERUS Fungum pingit cum nomine *parvi, pediculo oblongo, pileolo hemisphaerico ex albido sublutei* RAJ. in synopsi, qui a priori 63. diversus videtur campanula hemisphaerica, non striata, pediculo tantum triunciali. A superioribus flavis 56-58. pediculo gracili distinguitur.

Ad pag. 50. lin. 48. subjunge:

Hic est, quem ex vicinia *Glanzenberg* SCHEUCHZERUS depingit, cum nomine *Fungi pileolo lato orbiculari candicante* C. B.

Ad pag. 51. lin. 38. subjunge:

FUNGUS ficcus, spadiceus, leniter villosus, lamellis subflavis.

Haecenus conjunxeram cum n. 85. Sed vere diversum esse conperi, exeunte autumno 1741.

Pediculus fistulosus, albus, vel cinereus, nitens. Pileus tenuissime convexus, spadiceus, villo adspersus facile abstergendo. Lamellae peculiari colore subrufo, butyraceo. Totus ficcus est, unciae diametro, & perinde altus.

Ad pag. 53. lin. 37. subjunge:

Ad hunc refero, quem SCHEUCHZER in iconibus vocat *Fungum pileo in plano orbiculari villoso*. C. B.

Ad pag. 54. lin. 10. subjunge:

FUNGUS pulvinatus, sordide ligneus, concolor. Diversus esse videtur, lectum in sylvis exeunte M. *Angusto*.

Pediculus colore subspadiceo, nitente, ima parte bulbosus; lineatus caeterum, fartus, villosus. Pileus pulvinatus, sordide excinereo luteus, lamellis sordidis, similis coloris. Diameter pilei trium & quatuor unciarum, altitudo petioli dimidia.

Ad pag. 55. lin. subjunge: FUNGUS parvus, viscosus, pileolo griseo, semiorbiculato MICHEL. p. 147. n. 3.

I. GESNER in aggeribus lutosus M. *Urtiberg*. Omnino distinctus videtur.

ibid. lin. 48. subjunge: FUNGUS ex uno pede multiplex, rupicapriini, sive luteo pallescentis coloris, pileolo semiorbiculato viscido, pediculo cylindrico MICHEL. p. 191.

I. GESNER ad radices arborum. Suspicio eundem esse cum n. 107. mire variabili, & cui idem est locus natalis.

Ad pag. 56. lin. 16. subjunge: Idem omnino

esse videtur, quem *Majo* M. in pratis *Wiedikonensibus* nasci ait, cum nomine *Fungi smetarii, minimi, grisei, pileolo cucullato, ubi vis striato, lamellis nigricantibus, pediculo supernae parti pileoli concolore* MICHEL. p. 198. T. 74. f. 6. cum serie incrementorum.

Ad pag. 57. lin. 34. post *maximus* interfere: Inter icones SCHEUCHZERI fuit.

Ad pag. 58. lin. 7. in fin. adde: Hunc ad truncos arborum nascentem recenset I. GESNER.

ibid. lin. 28. in fin. adde: I. GESNERUS habet in catalogo.

Ad pag. 59. lin. 6. subjunge: *Coralloides fungi, forme ex ungula equina livide rufescens* DILL. Sylv. Musc. p. 78. T. 14. f. 5.

ibid. lin. antepenult. subjunge: AGARICUS lichenis facie rufescens, levis, mollioris substantiae MICHELI p. 124. Ord. VIII. n. 12. „

GESNER. ad quercus. „

Pectunculi cavitatem refert, fusco rufus, inferne glaber, superne inaequalis.

Ad pag. 60. lin. 7. post *nascitur*, adde: Circa trabes humiditas ad *Silam* fl.

Ad pag. 61. lin. 40. subjunge: *Fungiformis materia flava, crusta, rubente* SCHEUCHZER in iconibus, ex *Glanzenberg*.

Ad pag. 62. lin. 35. in fin. adde: I. GESNER in palustribus *Wangae* addit „videri vulgarem speciem ab aquis torfaceis mutatam.

ibid. lin. 39. post *fossis*, adde: In fundo *Susae*, fl. prope molendinum a *Renan*.

Ad pag. 63. lin. 49. subjunge: *Coralloides vix ramosum scyphis obscuris* DILL. Sylv. p. 90. T. 15. f. 14. omnino.

ibid. lin. penult. post *truncis*, interfere: I. GESNER circa thermas *Leucenses*.

Ad pag. 64. lin. 11. subjunge: 51. Alia Lichenis corniculo simplici varietas non rara est, quando totus foliaceis ornamentis efflorescit, crusta, quae pro basi est, per longitudinem propagata DILL. l. c. T. 15. l. C.

ibid. lin. 23. in fin. adde: In M. *Pilati* & *Gamor* I. GESNER. Passim in alpinis reperi. In alpinis Rhaeticis SCHEUCHZER.

ibid. lin. 28. in fin. adde: In *Speluga* M. I. GESNER. In M. *Flimsensium* SCHEUCHZER.

Ad pag. 65. post n. 11. Inter varietates hujus n. 11. reperi proceram, & rectam, pene cylindricam, quae videtur esse *Coralloides scyphiforme ossis femoris facie* DILL. Sylv. p. 91. T. 15. f. 15.

ibid. lin. 20. subjunge, Hi globuli in majusculam massam confluent, laetissimi coloris. Neque ulla fere aetas est hujus Lichenis, quae his scutis non aliquando efflorescat.

Ad pag. 66. lin. 6. subjunge: Inter varietates hujus habeo, quae omnino videtur esse *Coralloides crassius subincanum calycibus dentatis* DILL. Sylv. musc. p. 95. f. 18. & aliam, quae evidenter est *Coralloides ramulosum tuberculis coccineis* p. 96. T. 15. f. 19.

ibid. lin. 11. subjunge: Inter varietates meas est, quae procul dubio est *Coralloides parum ramosum tuberculis fuscis* DILL. Sylv. p. 67. T. 15. f. 20.

ibid. post lin. 15. interfere:

191. LICHEN pyxidatus acetabulis foliosis, & coronatis.

Muscus pyxioides BARREL. ic. 1278. n. 2.

D d d d 3

Lichenoides

Lichenoides pyxidatum marginibus eleganter foliatis DILL. Syll. III. p. 69.

Coralloides scyphiforme marginibus radiatis & foliatis EIUSD. Sylv. Musc. p. 85. T. 14. f. 9.

Misit M. GAGNEBIN, & nuper in sylvis reperi, circa *Schleifreisen* Thuringiae.

Durus, virens, ex fusco, fragilis, deformis, crusta foliosa ad cauliculum adpersa, etiam bifidum vidi, ramosum, proliferum. Acetabula difformia, expansa, palmata, saepe aperta, fungulis nigris in singulis laciniis coronata, & foliola ex ambitu spargentia.

ibid. lin. 17. subjunge: Hic potius videtur ex longitudine, & angulis acutis, *Coralloides scyphiforme serratum* elatius caulibus gracilibus glabris DILL. Sylv. p. 88. T. 14. f. 13.

ibid. lin. 21. adde Deinde finduntur acetabula, & in ramos abeunt, qui & ipsi contignationes alias producunt, coronatas, globulis fuscis & majusculis.

Vidi etiam paulo aliter natum, rectis caulibus, scyphis proliferis, secundis vero pyxidibus ramos emittentibus rectos pariter, terminatos in serratum, fuscum, fungosum marginem. Tales vero duriores & glabros reperi. Conf. DILL. l. c. f. E.

ibid. lin. 32. subjunge: DILLENIIUS ad varietates n. 1.

ibid. post lin. 40. interfere: DILLENIIUS ad varietates Lichenis n. 1.

ibid. lin. 23. subjunge: LICHEN pyxidatus, & corniculatus, cinereus, pulverulentus, corniculis brevioribus MICHEL. p. 81. n. 5.

1. GESNERUS misit diversum a priori.

Truncus inflexus, durus, non bifurcatus, sed ex convexo arcu emittens ramos conicos, peracutos, ad spinarum modum, parum divisos. Non vidi receptacula.

Ad pag. 67. lin. p. 3. subjunge: Hic potest esse, cujus primam aetatem habet DILLENIIUS cum nomine *Coralloidis* n. 10.

ibid. lin. 48. subjunge: *Coralloides cornucopioides incanum* scyphis cristatis DILL. Sylv. p. 94. T. 15. f. 17. omnino.

Ad pag. 68. lin. 12. subjunge: *Coralloides corniculis longioribus & rarioribus* DILL. Sylv. Musc. p. 102. T. 16. f. 26. procul dubio.

ibid. lin. 22. subjunge: *Coralloides sparsum* caulibus tortuosis & spinosis DILL. Sylv. Musc. p. 101. T. 16. n. 25.

ibid. lin. 41. in fin. adde: Non differt a n. 32. uti neque 33. differt, neque 37.

ibid. lin. 44. adde *Coralloides corniculis brevioribus & crebrioribus* DILL. Sylv. p. 104. T. 16. f. 27. Nam & alibi in Germania reperi. Facile cognoscendum ex levore, duritie, stricto habitu, corniculis acutissimis, solidis, subito & breviter bifidis trifidive. Caeterum nuper manifesto hunc palmatum Lichenem cum sua crusta ad terram subjecta vidi, juniorem, & degenerationi pyxidati simillimum, manifesto documento, summae inter utramque classem analogiae.

Ad pag. 69. lin. 10. in fin. adde: 1. GESNER in *Splügen*, alpibus variis & M. Legerberg. 1. SCHEUCHZER in *Speluga* M.

ibid. lin. 41. subjunge: Eundem, vel certe non ita diversum, ut notas diversitatis detegere licuerit, misit 1. GESNER pro *Lichene coralloide, tubuloso*,

medio, cinereo candicante, cauliculis crebris, tenuioribus, minus ramosis, receptaculis florum rufescentibus MICHEL. p. 79. n. 5. 391.

Inter varietates Musci 38. habeo cespitem ex *Bructero* M. cui cauliculi frequenter perforati, ramis brevibus & exiguis ex trunco prodeuntibus ornantur, extremitates vero confertas argutas spinas ex latiusculo surculo educunt. Nisi incanus esset, videretur n. 21. DILL. quem miror me in meis non invenire.

Ad pag. 70. lin. 27. in fine adde: Ex eadem nota etiam differt a *Coralloide* 32. DILLENII.

ibid. lin. 38. subjunge: 44. *USNEA* barbata loris tenuibus fibrosis DILL. Sylv. Musc. p. 63. T. 12. f. 16.

Ex *Chamaerhododendro* pendulam legi.

Geniculata est: uti 44. sed diversa, teres, durior, cylindro intersecto, longa fila, flavida, demittente, teretia, dura, simillima sequenti.

ibid. lin. 46. in fin. adde: 1. GESNER ex *Valesia*.

ibid. lin. 48. subjunge: 45. *A. LICHEN* cinereus, longissimus, rugosus, juncus, & subasper MICHEL. p. 77. n. 6. T. XI. f. 1.

1. GESNERUS misit cum nomine *Lichenis arborei villosi crassioris* 1. 1. SCHEUCHZERI.

Crassitie inter adfines *Usneas* excellit: colore ex cinereo fusco est, totus asper, rami pauci, parum ramosi.

Ad pag. 71. lin. 9. post est, adde: DILLENIIUS sterilem, pendulam, saepe pulvisculo efflorescentem, quam ego pro varietate habui, pro distincta specie describit 12mo loco, & vocat *Usneam vulgatissimam tenuiorem & brevioris sine orbiculis* Sylv. Musc. p. 67. T. 39. f. 3.

ibid. lin. subiunge: An *Usnea* capillacea citrina fruticuli specie DILL. Sylv. Musc. p. 73. T. 13. f. 16. Sed non observat flavum colorem a polline pendere?

ibid. lin. 12. post *alpibus*, adde: *Abbatiscellanis*, ubi humo & arborum truncis insidet.

ibid. lin. 21. in fin. adde: 1. GESNER ex *Speluga*; ex *Krajalp Abbatiscellanorum*; ex *Valesia*. SCHEUCHZER in *Speluga* & *Adulae* jugis.

Ad pag. 72. lin. 30. subiunge: Frequentia exempla habeo tenuioris divisionis, & maculis albis, tanquam excoriationibus varia. An huc *Lichenoides* DILL. l. c. n. 57? Deinde meis omnino lanugo illa inferioris superficiei deest. An ergo pertinent ad n. 54? sed vulgatissima sunt ad fudes, palos, arbores.

541. LICHENOIDES coralliforme rostratum & canaliculatum DILL. Sylv. Musc. p. 170. T. 22. f. 62.

Varietas mihi visum est prioris, ob similem duritiem, levitatem, naturam lacunosam. Differunt, mea certe specimina, foliis s. caulibus magis terminatis, angustioribus, ramis summis partim in hamos acutos, partim in frequentissimas scutellas exeuntibus.

Ad pag. 73. lin. 7. subiunge: 551 LICHENOIDES coriaceum cinereum peltis atris compressis DILL. Sylv. Musc. p. 219. T. 30. f. 117.

Hanc plantam videor mihi me inter meas reperire lectam in monte, qui imminet lapicidinis *Bolligen-sibus* ad rupes sabulosas, unicum nempe foliolum, *Pezizae* simile, rotunde terminatum, leviter cavum. Quando reperi, habui pro initio alicuius *Lichenis* peltati.

p. 74. lin. 36. subiunge: Huius classis esse puto, quem SCHEUCHZER in catalogo vocat „*lacinia-tum dense stipatum, inferne album, superne viridem*“, in faxis M. Hirzel. ibid.

ibid. lin. 50. in fin. adde: nempe M. Püntnerberg.

Ad pag. 75. lin. 4. in fin. adde: & lutosus M. Le-
gerberg.

ibid. lin. 33. subiunge: *Lichenoides coriaceum ne-
bulosum cinereum punctatum, subtus fulvum* DILL. Sylv.
p. 223. T. 30. f. 127.

ibid. lin. 39. subiunge: 661. LICHEN pulmo-
narius laciniis obtusis & imbricatis, pallide sulfu-
reis ad oram pulverulentis & flavis.

Dudum habueram ex M. Neunen, sed imperfectio-
rem. Nuper misit D. GAGNEBIN.

Exiguus est, sed valde latus, rotundis & elevatis la-
ciniarum oris, media facie concava, subtiliter rugosa.
Totus margo eleganter citrinus, pulverulentus est,
subtus pallide luteus, inaequalis. Scuta non vidi.

Ad pag. 76. lin. 29. in fin. adde: 1. GESNER ad radi-
cem M. Pilati. 1. 1. SCHEUCHZER viridescens in
saxis alpinis, flavum in prato Wildmann M. Re-
gii, sulfureum in Gemmio.

lin. 35. in fin. post num. 3. adde: DILL. Sylv.
Musc. p. 228. T. 30. f. 184. & eidem subiunge: Ni-
si color obesset, foret Lichenoides DILL. n. 134.
ex MICHELIANIS.

ibid. lin. 41. in fine adde: Ex figura adiecta cor-
rigatur DILLENIANA n. 135. ad exilius specimen
facta. An idem sit MICHELIANO n. 134. non
dixerim. Colore certe differt.

ibid. lin. 48. subiunge: *Lichenoides caperatum
rosace expansum ex sulphureo virens* DILL. Sylv.
p. 139. T. 25. f. 97.

ibid. lin. ult. in fin. adde: Tota superficies exiguis
rugis varie crispatur.

Ad pag. 77. lin. 6. subiunge: DILL. videtur ad
priorem referre, neque repugnarem.

ibid. lin. 18. subiunge: *Lichenoides Endiviae fo-
liis crispis & splendentibus subtus nigricantibus* DILL.
Sylv. p. 192. T. 25. f. 96.

ibid. lin. 25. 26. 27. & 28 dele & pro iis repone: A
priori maxime differt laciniis planis, minime rugosis.

ibid. lin. 48. in fin. adde: Cum n. 69. satis con-
venit, & forte est vetustius eiusdem exemplum.

Ad pag. 78. lin. 7. subiunge: Pro varietate habue-
ram angustifolium muscum, confertius incisus laci-
niis, fuscum, pene spadicum, scutellis sublividis
ex fusco, albo margine cinctis, inferne cirrhosum
anthracinum. Is videtur esse Lichenoides DILL.
n. 81.

781. Pro varietate etiam habui Lichenem
qui diversus videtur. Lacinae latiores quam prio-
ri, rotundiores, color glaucus, polline nigricante
copioso adpersus. Scutellae in centro cespitis am-
plae, nigrae, per maturitatem caevae, oraeque alba
spermaticea cinctae. Inferne niger est. Frequen-
ter punctis nigris varius est, aut demum totus niger.
Annon *Lichen pulmonarius arboribus adnascens in seg-
menta latiora divisus, subtus niger, desuper ex obscuro
virescens receptaculis florum concoloribus* MICHEL. p.
87. o. 15. n. 4. Sed color scutellarum differt.

782. Pro varietate sequentis habui, neque recedit,
multo ampliorem, ut ex amplissimis sit, cinereum,
subtus fuscum, totum crispum, seminali polline &
in margine revolutum & hiantem, & per superficiem
erumpentem, ita conglomeratum, ut brassicam cri-
spam referat, scutellis informibus, externe albi-
dis & pulverulentis, intus nigris pediculatis. To-
tus etiam cavus est, & duplici sit lamina.

ibid. lin. 12. subiunge: DILLENIUS pro varie-
tate habet sequentis.

ibid. lin. 31. subiunge: Pro varietate habet DILL.
Sylv. Musc. p. 155.

ibid. lin. 44. post *essent*, adde: Forte varietas fue-
rit Lichenis 86.

Ad pag. 79. lin. 39. subiunge: An *Lichenoides
pellucidum fuscum corniculatum* DILL. Sylv. Musc. p.
143. T. 19. f. 30.

ibid. lin. 51. in fine adde: Ex muro horti sui
GAGNEBIN.

ibid. lin. ult. in fin. adde: Vidi etiam virentem, &
gelatinosum.

Ad pag. 80. lin. 8. subiunge: *Lichenoides pelluci-
dum Endiviae foliis tenuibus crispis* DILL. Sylv. p. 143.
T. 19. f. 31. omnino, cum prior non sit spinosus.
Deinde magna est suspicio non differre species 34.
& 35. sed ex centro cespitis desumtas esse.

ibid. lin. 10. in fin. adde: Misit etiam Mr. GAG-
NEBIN.

ibid. lin. 25. subiunge: *Lichenoides gelatinosum
fuscum Jacobaeae maritimae divisura* DILL. Sylv. p.
140. T. 19. f. 25. Videtur.

ibid. lin. 36. subiunge: An *Tremella arborea ni-
gricans minus pinguis & fugax* DILL. Sylv. p. 54. T.
10. f. 15.

ibid. lin. 48. subiunge: Hic videtur esse *Liche-
noides gelatinosum lobis crassioribus fusco viridibus*
DILL. Sylv. p. 138. T. 19. f. 22.

ibid. lin. 49. post *frequentissimus*, adde: 1. GESNER
ad truncos Fagorum im Käferhölzlein M. Majo.

Ad pag. 81. lin. 20. subiunge: *Lichenoides crusto-
sum orbiculare incanum* DILL. Sylv. Musc. p. 135.
T. 18. f. 17.

ibid. lin. 28. subiunge: *Lichenoides crustosum or-
biculari & scutellis flavis* DILL. Sylv. Musc. p. 136. T.
18. f. 18.

ibid. lin. 35. subiunge: *Lichenoides tenuissimum
scutellis exiguis miniatis* DILL. Sylv. Musc. p. 175. T.
24. f. 68.

ibid. lin. 36. in fin. adde: Sed pulcherrimo colo-
re coccineo ex Gemmio misit D. RESPINGER.

Ad pag. 82. lin. 18. subnecte: Nisi color obesset,
posset referri ob fabricam ad Lichenem DILL. n.
133. qui ex MICHELIANIS est.

ib. lin. 40. sub fin. adde: In iconibus SCHEUCH-
ZERI reperi. 1. GESNER in sylvestris circa S. Gallen.

Ad pag. 83. lin. 4. subiunge: Ob naturam coria-
ceam, rugosam, potest esse *Lichenoides leprosum tin-
ctorum scutellis lapidum cancri figura* DILL. Sylv.
Musc. p. 130. T. 18. f. 10.

ibid. lin. 18. subiunge: *Lichenoides crustaceum &
leprosum, scutellis subfuscis* DILL. Sylv. Musc. p. 134.
T. 18. f. 16. ob limbum crenatum, crustam tenuem.

ibid. lin. 24. in fin. adde: Sed id distinguit Sylv.
Musc. p. 132. T. 18. f. 13. & scutellas facit nostris fa-
cile majores.

ibid. lin. 30. subiunge: Videtur esse *Lichenoides
tartareum lividum, scutellis rufis margine exili* DILL.
Sylv. Musc. p. 133. T. 18. f. 14.

ibid. post lin. 45. interfere: Huius classis esse vi-
detur, quem I. GESNERUS vocat *Lichenem crusta-
ceum, obscure fuscum, receptaculis florum concoloribus,
magnis, ferratis, verrucosis*. Ad radicem M. Pilati in
saxis.

Ad

Ad pag. 84. lin. 18. subiunge: *Lichenoides verrucosum & rugosum cinereum, glabrum* DILL. Sylv. p. 128. T. 18. f. 9.

ibid. lin. 46. subiunge: *Lichenoides nigro flavum tabulae Geographicae instar pictum* DILL. Sylv. Musc. p. 126. T. 18. f. 5.

Ad pag. 86. lin. 22. subiunge: *Lichenoides leprosum crusta cinereo virescente tuberculis nigerrimis* DILL. Sylv. Musc. p. 126. T. 18. f. 3.

ibid. lin. 37. subiunge: Videtur *Lichenoides punctatum & rugosum nigrum* DILL. Sylv. Musc. p. 125. T. 18. f. 2.

Ad pag. 87. lin. 29. subiunge: Noster videtur esse varietas A. *Lichenoidis* I. DILL.

ibid. lin. 36. in fin. adde: DILL. Sylv. Musc. 125. T. 18. f. 1. dein subiunge: Noster est varietas B.

Ad pag. 88. lin. 8. subnecte: *Lichenoides candidum & farinaceum scutellis fere planis* DILL. Sylv. p. 131. T. 18. f. 11. Sed scuta nondum vidi.

ibid. lin. 38. in fin. adde: Sylv. Musc. p. 3. T. 1. f. 3.

Ad pag. 89. post lin. 28. subiunge: 2 Varietatem ramosam, & palmatam, instar Lichenis proliferi, ex Germania habui.

ibid. post lin. 38. interfere: Annon fuerit *Coraloides caulescens, ramosum, minimum, nigrum, cespitosum, apicibus tumentibus, cinereis* I. GESNERI in catal. circa Petram pertusam.

Ad pag. 90. lin. 45. subiunge: Nonne est *Lichenoides tuberculiforme compressum nigrum lignis putridis adnascens* DILL. Sylv. p. 127. T. 18. f. 7. ob figuram ovalem, & compressam.

Ad pag. 91. lin. ult. subiunge: LICHENOIDES arboreum tenuissimum ex cinereo rufum, capsulis miniaceis elatis. I. GESNER in cerasis. Totum genus puto manere posse cum *Lichen-Agarico*.

CERATOSPERMUM.

MICHEL. p. 125. T. 56.

„Ab Agarico differt seminibus lunatis MICHELII
1. CERATOSPERMUM nigrum, discoides, minimum, e diversarum arborum emortuarum corticibus & inprimis Corylo erumpens MICHELII p. 125. T. 56. f. 1. I. GESNER passim e corticibus arborum.

Ad pag. 93. lin. 18. sub fin. adde: I. GESNER in M. Joch, Rhaetia, & Valesia abunde.

ibid. lin. 29. in fin. adde: *um den Trüblisee*.

ibid. lin. 34. post *flavescit*, adde: Ab hoc musco minime differre *Lycopodium Sabinae facie* RUPPII & DILL. Sylv. p. 445. T. 58. f. 2. magis & magis persuadeor: nunc inprimis, cum consentientem videam DILLENIIUM p. 445. apud quem virum vide Synonyma.

ibid. lin. 49. subjunge: *Lycopodioides denticulatum pulchrum repens spicis pediculis insidentibus* DILL. Sylv. Musc. p. 465. T. 64. f. 2.

ibid. lin. 50. in fin. adde: SCHEUCHZER inter *Tusciam* Rhactorum & *viam malam*.

Ad pag. 94. lin. 5. subjunge: Idem procul dubio est *Lycopodium alpinum spica laxa, foliis alternis, auriculatis* I. GESNER ex montibus Glaronensibus. Synonyma vero a CLUSIO orta rejicit DILLENIIUS cui credendum.

ibid. lin. 26. in fin. adde: ibi SCHEUCHZER, & in Gotthardo, inter *Bellinzonam & Luganum* &c.
ibid. lin. penult. post *Rhaetia*, interfere: tum in M. Pilati & Joch.

ibid. lin. ult. in fin. adde: I. GESNER frequenter in alpinis.

Ad pag. 95. lin. 24. in fin. adde: In *Sila* fluvio I. GESNER. in lacu *Rivario* ad lapides SCHEUCHZER.

ibid. lin. 29. in fin. adde: Sed DILLENIIUS capsulas vidit & eleganter depinxit.

Deinde subjunge: 2. FONTINALIS minor foliis triangularibus minus complicatis, capitulis in summis ramulis sessilibus R. A. J. Syn. III. p. 79. n. 2.

Cum priori I. GESNER. An satis diversa? DILLENIANA certe planta T. 33. f. 2. distinguitur foliis ad ramos congestis, capsulis ramos terminantibus.

Ad pag. 96. lin. 16. in fin. adde: Passim in paludosis montium Neocomensium GAGN.

ibid. lin. 23. subjunge: *Sphagnum pennatum undulatum vagina squamosa* DILL. Sylv. p. 250. T. 32. f. 9.

ibid. lin. 24. in fin. adde: I. GESNER. in M. Uetliberg.

ibid. lin. 31. subjunge: Similem habeo ex *Patagonia* sed novum est „DILL. 23. apr. 1739.

Ad pag. 97. lin. 20. in fin. adde: DILLENIIUS suum pili fere defectu distinguit.

ibid. lin. 22. post. num. 3. adde DILL. Sylv. Musc. p. 253. T. 32. f. 13.

ibid. post lin. 42. interfere: 9. SPHAGNUM erectum, alpinum, trichodes, surculis tenuibus, brevibus, capitulis majoribus. I. GESNER in M. Pilati.

& 10. SPHAGNUM saxatile, alpinum, cauliculis crassis, incurvis, trichodes, foliis prolixis, capitulis crassioribus erectis, in perbrevis pediculis, I. GESNER in via ad *Leiterberg* Valesiae. Utriusque specimina desunt, posterius tamen pene suspicor esse *Bryum* n. 4.

Ad pag. 98. lin. 22. subjunge: *Hypnum dentatum vulgatissimum operculis obtusis* DILL. Sylv. Musc. p. 295. T. 38. f. 29.

ibid. lin. 31. subjunge: *Hypnum foliis rusciformibus capitulis subrotundis* DILL. Sylv. Musc. p. 298. T. 38. f. 31. omnino.

ibid. lin. 39. subjunge: In iconibus DILLENII accedit f. 27. T. 37.

ibid. lin. 46. in fin. adde: Ita DILL. in Ep. sed omnino videtur esse *Hypnum repens triangularibus reflexis foliis majus* DILL. Sylv. p. 303. T. 39. f. 38.

Ad pag. 99. lin. 7. subjunge: *Hypnum vulgare sericeum recurvum, capsulis erectis cuspidatis* DILL. Sylv. p. 323. T. 42. f. 59.

ibid. lin. 17. subjunge: *Hypnum velutinum capsulis ovatis cernuis* DILL. Sylv. p. 326. T. 42. n. 61.

ibid. lin. 26. subjunge: *Hypnum sericeum ramosum & tenuius, capsulis acuminatis* DILL. Sylv. Musc. p. 327. T. 42. f. 62.

ibid. lin. 32. in fin. adde: Sylv. p. 327. pro varietate prioris n. 7.

ibid. lin. 48. subjunge: *Hypnum trichodes serpens setis & capsulis longis erectis* DILL. Sylv. Musc. p. 329. T. 42. f. 64.

ibid.

ibid. *lin.* ult. subnecte: Huic adfipe *Hypnum aquaticum* legim *Hasenbrunnen* prope Bernam, cujus capsulae mihi incognitae sunt. Folia latiuscula, viridissima, in pilum exeunt, heteromalla. Cauliculi longissimi, parum ramosi, color viridissimus; Nolui pro novo proponere.

Ad pag. 100. *lin.* 2. subjunge: An *Hypnum aquaticum foliis & teretibus & pinnatis* DILL. Sylv. musc. p. 308. T. 40. f. 44? Non penitus accedit.

ibid. *lin.* 18. subnecte: DILLENIIUS in *epist.* ait „esse omnino *Hypnum* suum n. 33. Verum ibi negat capsulas observatas esse, folia etiam majora pingit, & minus exstantia, ut omnino differre videatur.

121. An *HYPNUM* erectum aut fluitans foliis longis perangustis acutis DILL. Syll. Musc. p. 299. T. 39. f. 33.

An *Muscus fluitans foliis & flagellis longis tenuibusque* VAILL. p. 139. T. 33. f. 6. Non videtur.

In *Dubi fl.* & au *Cul de Prez* ubi aqua exsiccata recessit.

Non satis certus nomen inpono. etsi melius accedat descriptioni. Caules longi, ramosi: Folia ubique conferta, lanceolata, nervo valde eminente, qua sola nota facile cognoscitur, sature viridia: setas non habet.

ibid. *lin.* 25. subjunge:

131. *HYPNUM* aquaticum nigricans foliis angustis falcatis DILL. Sylv. Musc. p. 334. T. 43. n. 70.

Muscus squamosus nigricans sub aqua vivens PONTED. Comp. Tab. p. 23.

In loco ubi aquae nivales stagnaverant, in ina valle, *Combe de Vallanvron, du coté de Beaufond, au lieu dit Cul des prez* GAGNEB.

Pulchrum muscum partim viridibus & pene nigris, partim marcidis & albis ramis factum misit a. 1742.

Rami incurvi, foliosissimi, folia falcata, lente angustata, in cavam partem cauliculi se conjiciunt, sine acuto non piloso. Setae defuerunt.

ibid. *lin.* 38. subjunge: An vere differt *Hypnum* DILLENII n. 35.

Ad pag. 101. *lin.* 23. subjunge: *Hypnum cupressiforme rotundius vel illecebrae aemulum* DILL. Sylv. musc. p. 113. T. 40. f. 46. Videtur.

ibid. *lin.* 36. subjunge: *Hypnum dendroides sericeum setis & capsulis longioribus erectis* DILL. Sylv. musc. p. 313. T. 40. f. 48.

ibid. *lin.* 46. subjunge: *Hypnum dendroides obscurius setis & capsulis brevioribus nutantibus* DILL. Sylv. p. 315. T. 41. f. 49.

Ad pag. 102. *lin.* 20. subnecte: Hunc muscum DILLENIIUS a me habuit, & accenset *Bryo suo hypnoidi aquatico calyptris nigris acutis* Hist. musc. p. 367. n. 26. Vide inter *Brya*.

ibid. *lin.* 27. in fin. adde: Capsula minutissima. a. n. 24. A longe differt.

ibid. *lin.* 33. subjunge: 24. A. A sequente diversum est, teste DILLENIO.

Bryum hypnoides hirsutum canescens vulgare Sylv. musc. p. 368. T. 47. f. 1. ubi vide synonyma, etsi ego persuadear SCHEUCHZERUM multo vulgaritius *Sphagnum* vidisse.

Facile differt, missus etiam a I. GESNERO.

Habitus ramosus, sed humilior, folia magis adpressa, breviora, pilo etiam breviori, seta longior, capsula in minori planta major.

ibid. *lin.* 42. dele: J. G. ex Alpibus.

Ad pag. 103. post *lin.* 11. interfere: In *sylva musc.* invenio *Hypnum loreum montanum capsulis subrotundis* p. 305. T. 39. f. 40. quod ad hanc varietatem, proceritate, foliis, aliisque notis, accedit.

251. *HYPNUM* lutescens alis subulatis tenacibus DILL. Sylv. Musc. p. 280. T. 35. f. 18.

GAGNEBIN misit lectum in rupibus in suprema via *du droit de Renan*.

Cauliculi & rami teretes, foliis adpressis, luteolis, absque splendore. Rami frequentes, lente conici, simplices, neque ramosi. Folia ovato lanceolata, in mucronem extenuata, pellucida. Setae nondum observatae sunt.

Ad pag. 104. *lin.* 8. subjunge: *Hypnum filicinum cristam castrensem repraesentans* DILL. Sylv. p. 286. T. 36. f. 20.

ibid. post *lin.* 33. interfere: 311. an *HYPNUM* coma lutescente extremitatibus stellatis DILL. Sylv. Musc. p. 303. T. 39. f. 35.

Dudum inter meos fuit, & misit M. GAGNEB.

Caulis longus, durus, ramosus, polline lanuginoso viridi aut rufo obductus, ex qua nota facile cognoscitur, tum foliis, quae nitida, pellucida, plicata & undulata, lanceolata, in pilum exeunt, & ex caule ramisque magis exstant, quam priorum. Setae non vidi. Rami valde graciles, ramosi. Bulbilli passim in alis foliorum, lutescentes.

ibid. *lin.* 39. subjunge: Omnibus pensitatis, malo omittere, donec iterato occurrat. A DILLENIANO diversus est.

Ad pag. 105. *lin.* 23. post *montibus*, interfere, aux combes de *Vallanvron*.

ibid. *lin.* 22. dele *Tiguro*, & scribe: lectum circa antrum M. *Gamor*.

ibid. *lin.* 55. subjunge: DILL. pro sequente habet a quo differt omnino foliis fere ovalibus, habitu, foliis in summis ramulis congestis. An potius varietas n. 34?

Ad pag. 106. *lin.* 7. subjunge: *Hypnum denticulatum pennatum pinnulis duplicatis recurvis* DILL. Sylv. Musc. p. 266. T. 34. f. 5.

Ad pag. 107. post *lin.* 20. interfere.

1. A. *POLYTRICHUM* quadrangulare Juniperi foliis brevioribus & rigidioribus DILL. Sylv. p. 326. f. 2. ubi synonyma vide, quae omnia ad sequentem retuleram MORISONI utrumque &c.

Dudum inter meos fuit, in sylvis vulgaris, durior, humilior, foliis magis adpressis. Misit etiam M. GAGNEBIN.

ibid. *lin.* 29. subjunge, *Polytrichum quadrangulare minus Juniperi folis pilosis* DILL. Sylv. p. 426. T. 54. f. 3. qui multa synonyma meae plantae separat, & aliam facit, pilo in folio destitutam.

ibid. *lin.* 1. GESNER ad radicem M. *Furkmatt* Glaronensium.

ibid. *lin.* *Muscus alpinus major, foliis Juniperi tenuissime serratis, capitulo tereti, calyptra tomentosa* MICHELI. p. 109. n. 4.

1. GESNER circa antrum M. *Gamor*. An diversus?

ibid. *lin.* 20. subjunge: *Polytrichum parvum Aloes folio*

E e e e

folio serrato capsulis oblongis DILL. Sylv. p. 429. T. 55. f. 7. Annon & n. 6. p. 428. An sufficit folii varietas?

Ad pag. 108. lin. 9. subjunge: *Polytrichum Bryi ruralis facie capsulis sessilibus majus*. DILL. Sylv. musc. p. 430. T. 55. f. 8.

ibid. lin. 16. subnecte: Expungenda haec species, certe ex meis.

ibid. dele lineam 22.

ibid. lin. 34. subjunge: *Polytrichum Bryi ruralis facie capsulis sessilibus minus* DILL. Sylv. p. 431. T. 55. f. 9.

ibid. lin. 39. subjunge:

Ipsa DILLENIO fatente hujus vix nisi varietas est *Polytrichum* 5.

Ad pag. 109. lin. 28. subnecte:

DILLENIO in *hist. musc.* p. 340. habet pro varietate n. 1. sed nihil habet adfinitatis, quod vel ex solo situ capitulorum in brevibus setis per cauliculos exeuntium cognoscas. Ecce priorem ejus sententiam, similem reperi, sed strigiosorem in montibus Cambriae & dixi *Sphagnum subulatum viridissimum alpinum* &c., quod quidem in historia reperio p. 245. Sed diversissimum est.

ibid. post lin. 31. interfere:

Bryum pilosum molle setis intortis DILL. Sylv. p. 373. T. 47. f. 33.

ibid. lin. 44. subjunge:

Bryum heteromallum DILL. Sylv. T. XLVII. f. 37. p. 375.

ibid. lin. ult. in fin. adde: Ad loca deliquescentis nivis in alpebus *Abbatiscellanis Flühren*, quae *Toggicis* sunt conterminae.

Ad pag. 110. lin. 10. subjunge:

Bryum trichoides capsulis rubris cernuis DILL. Sylv. Musc. p. 390. n. 59. T. L.

ibid. lin. 24. subjunge:

Bryum capillaceum breve, pallide & laete virens capsulis ovatis DILL. Sylv. p. 380. T. 48. f. 43. Capsulae, quam nostro, multo crassiores.

ibid. lin. 39. sub finem adde: I. GESNER in *M. Pilati*: ad radices *M. Galandae* SCHEUCHZER.

ibid. lin. penult. subjunge:

Possit ad 2. ordinem referri.

ibid. lin. ult. subnecte:

An *Bryum pilosum interrupte falcatum* DILL. Sylv. p. 376. T. XLVII. f. 38? Non recedit.

Ad pag. 111. lin. 45. subjunge:

Accurate recognita DILLENII descriptione ex barbatis ciliis adgnosco, esse *Bryum unguiculatum & barbatum surculis in summitate crassioribus* p. 383. T. 48. f. 47.

14. A. BRYUM stellare, nitidum, pallidum, capsulis tenuioribus DILL. Sylv. Musc. p. 381. T. XLVIII. n. 44.

A praecedente nunc inter meos muscos distinguo, foliis brevioribus, magis decussatis, & stellatis, ciliis minus manifestis, quae priori sunt inter muscos fere insignissima.

ibid. lin. 46. subjunge:

Haec, ex brevitate operculi, est *Bryum tenue stellatum setis purpureis* DILL. Sylv. Musc. p. 386. T. XLIX. f. 51. & planta, quam ego descripsi, non differt a priori n. 14.

ibid. post l. 50. interfere:

Bryum tenue barbatum foliis angustioribus & rarioribus DILL. Sylv. Musc. p. 385. T. 48. n. 49.

Ad pag. 112. lin. 7. subjunge:

Est procul dubio *Bryum palustre aestivum conservae facie* DILL. Sylv. Musc. p. 375. T. 47. f. 36.

Ad pag. 113. lin. ult. in fin. adde: I. GESNER in sylvis humidis *Valestiae*.

Ad pag. 114. lin. 10. in fin. adde: Sed ex *Sylva Muscorum* video hoc nomine adpellari *Hypnum* meum n. 21. Verum lente admota, denuo invenio, setam ex folliculo prodire, verum adeo *Hypnum* esse, quod idem promittit habitus.

ibid. lin. 49. dele 32. & repone 31.

ibid. lin. 50. subjunge:

Microscopio folia contemplatus latiuscula invenio, & fere similia n. 31. Sed differt rosula f. caule multo breviori. Operculum breve, conicum:

ibid. lin. 52. sub fin. adde: Omnino DILL. Sylv. p. 391. T. L. f. 61.

Ad pag. 115. lin. 3. subnecte:

Diversum est. Seta ex rosula prodit ad basin novi ramuli; folia perangusta confertissima, capsula ventricosior.

ibid. lin. 8. subjunge: An *Bryum stellare* horum *sylvarum*, capsulis magnis nutantibus DILL. Sylv. p. 402. T. 50. f. 71?

ibid. lin. 17. in fin. adde: Operculum longa acutatur, qua nota a DILLENIANA differt.

ibid. post lin. 21. interfere:

Omnino hoc est *Bryum pendulum foliis variis pellucidis capsulis ovatis* DILL. Sylv. musc. p. 43. T. 53. f. 79. Ita folia docent & operculum mammillare.

ibid. lin. 41. subjunge:

Omnino ex operculo, est *Bryum pendulum serpilli folio longiore pellucido capsulis oblongis cuspidatis* DILL. Sylv. p. 416. T. 53. f. 80.

ibid. lin. 4. supra ultimam subjunge:

33. A. BRYUM pendulum serpilli folio rotundiore pellucido capsulis ovatis DILL. Sylv. musc. p. 416. T. 53. f. 81.

Si quidem a priori diversum, dudum inter meas est, saepe repertum in sylvis locisque humidis, pariter repens uti *Jungermanniae*, sed quando floret, rosulas faciens ex quinque foliolis maximis & ovalibus, quales subinde scobiferae reperiuntur. Mihi proximum, aut idem videtur, priori n. 33.

Ad pag. 116. lin. 22. subjunge:

Bryum lanceolatum pellucidum capsulis rotundis pendulis carneis DILL. repetito in Sylv. musc. p. 400. T. L. n. 69. Pallorem foliorum, quo certo dignoscitur, omittit.

ibid. lin. 32. subnecte:

Bryum annotinum palustre capsulis ventricosus pendulis DILL. Sylv. musc. p. 404. T. 52. f. 72.

Ad pag. 117. post lin. 38. interfere: STAEHELINVS miscum misit, adfinem argenteo nitore supremi cauliculi, sed foliis imis virentibus, laxioribus, ovalibus, in pilum terminatis, diversum omnino. Setae siccae & capsulae fulcatae, curvulae, cernuae, alterius plantae mihi visae sunt. A. n. 63. DILLENII hic ipse muscus etiam differt.

ibid. lin. 49. subjunge:

Bryum

Bryum stellare roseum majus capsulis ovatis pendulis
DILL. Sylv. p. 411 T. 52. f. 77.

Ad pag. 118. lin. 11. subiunge:

Bryum stellare roseum pendulum minus capsulis & setis longioribus DILL. Sylv. Musc. p. 412. T. 52. f. 78.

ibid. lin. 29. in fine adde: Sed alio revocat DILLENIIUS.

Ad pag. 119. post lin. 7. interfere:

DILLENIIUS in historia muscorum vocat *Mnium serpilli foliis tenuibus pellucidis* p. 332. T. XXXI. f. 2. huc enim, non ad priorem speciem, mea pertinet. Sed certo *Bryum* est, & pulverulenta capitula in rotulas adolefcunt. De hac planta ea verba dixi in epistola, quae citat DILLENIIUS p. 229. non de aliis *Mniis* verioribus: Eorum enim *Mniorum* particulae spermaticae placentae fungosae propriae adhaerent, neque in folia expanduntur. De *Mniis* etiam DILLENII 5. 6. vehementer suspicor, meras esse *Jungermannias*. Valde saepe earum extremos ramulos macilento fine vidi, quasi capitato: Sed verum germen esse, non florigeram machinam, ego quidem persuadebar, & confirmabar tum analogia *Bryi* mei 45. tum incredibili *Mniorum* horum cum *Jungermanniis* similitudine.

ibid. lin. 32. subiunge:

Bryum palustre, scapis teretibus stellatis, capsulis magis subrotundis DILL. Sylv. Musc. p. 340. T. XLIV. f. 2.

ibid. lin. 33. in fin. adde: & GAGNEBIN, locis non adscriptis.

ibid. lin. 42. sub fin. adde: Sylv. Musc. p. 233. T. XXXI. f. 3.

Ad pag. 120. post lin. 5. interfere:

Mr. GAGNEBIN nuper aliam plantam misit, duriorum, summatibus ramorum conicis, folii mucrone longo, &, quod in nullo musco vidi, per siccitatem bifido, trifido, summitate stellata, pulverifera. Sed setae defunt. Legit in palude des *Roufes* prope des *Bois*.

2. *MNIUM Trichomanis facie foliolis integris* DILL. Syn. III. pag. 97. Sylv. Musc. p. 236. T. 31. f. 6.

Dudum inter meas fuit, sed pro varietate alicuius *Jungermanniae* habita. Tota laete viret, brevibus & vix uncialibus cauliculis, qui adeo stipati sunt, ut erigantur, inferne foliosi, superne paulatim rarefcentibus foliolis, demum nudi. Folia subrotunda, continua, disticha. Summus caulis crassa rotula terminatur, quam & ipsam potius pro germine, quam pro capitulo pulverulento habeo. *Rodae* nuper frequentem reperi, & accuratius sum contemplatus.

ibid. lin. 28. in fin. adde: Videtur tamen huc pertinere maxime icon H. 1. in Sylv. Musc. T. LXIX. f. 1.

ibid. lin. 37. subiunge:

Vel eadem, vel proxima, & foliis paulo rarioribus diversa est, quam misit I. GESNER, cum nomine *Jungermanniae alpinae purpureae Cambricae* &c. MICHEL. p. 6. T. 5. f. 16. lectam ad celebrem cryptam seleniticam M. *Gamor*. Meae characterem constituit cauliculi firmitudo & crassities pro ratione magnitudinis, qua omnes *Jungermannias* superat.

ibid. lin. 41. subiunge:

Lichenastrum auriculatum pinnis minoribus crenatis DILL. Sylv. Musc. p. 490. T. LXXI. n. 18.

Ad pag. 121. lin. 8. in fin. adde: Omnino, nam eodem loco reperi, quo RUPPIUS.

ibid. lin. 16. subnecte:

Cum nulla icone DILLENIIANA convenit.

ibid. lin. 20. sub fine adde: Nuper vero *Rodae* abunde ad rupe.

ibid. lin. 25. in fin. adde: Facies est f. 23. T. LXXI. in opere DILLENIIANO: multifida tamen folia in notis meis non invenio.

ibid. lin. 36. subiunge: *Lichenastrum imbricatum majus squamis compressis & planis* DILL. Sylv. p. 496. T. LXXII. f. 26.

ibid. lin. penult. subiunge:

Lichenastrum Asplenii facie pinnulis laxioribus DILL. Sylv. Musc. p. 482. T. LXIX. n. 2.

Ad pag. 122. lin. 11. in fin. adde: lectam prope antrum M. *Gamor*.

ibid. lin. 14. sub fin. adde: Nulla icon DILLENIIANA satis accedit. Sed specimina sicca forte mutata sunt.

ibid. lin. 18. subiunge:

Lichenastrum Trichomanes facie ex basi & medio florens DILL. Sylv. p. 484. T. LXIX. n. 7.

ibid. post lin. 24. interfere:

Huic satis similem misit, puto, STAEHELINUS, cauliculis & foliis planis, distinctis istis, ovalibus obtusis, longioribus quam priori: Flores defunt. An *Lichenastrum Trichomanis facie polyanthemum breve & repens* DILL. Sylv. Musc. p. 485. n. 9. & T. LXX.

ibid. lin. 27. subiunge:

Lichenastrum Trichomanis facie minus ab extremitate florens DILL. Sylv. p. 486. T. LXX. n. 10.

Ad pag. 123. lin. 12. subiunge:

Huc forte *Lichenastra* DILL. 12. 13. 14. quorum obscura est diversitas. Ad minimum f. 20. Synopses ipse reduxit.

ibid. lin. 19. subiunge:

Lichenastrum trichodes minimum in extremitate florens Sylv. p. 505. T. 73. f. 37.

ibid. lin. ultima subiunge,

Lichenastrum arboris vitae facie foliis minus rotundis DILL. Sylv. p. 505. T. LXXII. n. 32 adeoque priora synonyma ad sequentem speciem transferenda sunt.

Ad pag. 124. lin. 14. subiunge:

Lichenastrum imbricatum minus squamis convexa concavis DILL. Sylv. p. 497. T. LXXII. f. 27.

ibid. lin. 29. subnecte:

Lichenastrum imbricatum Tamarisci Narbonensis facie DILL. Sylv. p. 499. T. LXXII. n. 31.

ibid. lin. 28. in fin. dele punctum & repone comma, dein adde: neque etiam nunc evidens est diversitas, post notas DILLENII, qui utramque speciem inter eas fuisse testatur, quas a. 1739. ad ipsum misi.

ibid. lin. 48. sub fin. adde: Ad *Silam* copiose I. GESNER.

Ad pag. 125. lin. 42. subiunge:

Lichenastrum exiguum capitulis nigris e cotylis parvis nascentibus DILL. Sylv. Musc. p. 513. n. 46. T. 74. omnino huc pertinet.

Eeeee 2

Ad

Ad pag. 126. lin. 40. post *dispositis*, interfere:

In sterilibus speciminibus asperae, ovaes, planae eminentiae, excutiae vel strigilis similes, per extrema folia disperguntur.

ibid. lin. 41. subjunge:

2. HEPATICA minor angustifolia capitulo hemisphaerico MICH. p. 3. T. 2. f. 3.

Lichen pileatus angustifolius dichotomus DILL. Sylv. Musc. p. 520. T. 75. f. 3.

1. GESNER in palustribus & rivulis sylvae *Kesferholzlein*.

Ad pag. 127. lin. 14. subjunge:

L. fontanus maior stellatus aequae ac umbellatus & cyathophorus DILL. Sylv. p. 523. T. 76. f. 6.

ibid. lin. 23. in fin. adde: In eadem, sed rarius, umbellas reperi.

ibid. lin. 28. subjunge:

Lichen domesticus minor stellatus pariter & umbellatus & cyathophorus DILL. Sylv. p. 527. T. 77. f. 7. quem vide

ibid. lin. 29. sub fin. adde: 1. GESNER in *Kräuel* circa *Tigurum*, ad muros.

ibid. lin. 46. subjunge:

Repetitis experimentis reperio, bacillos stellatos ab ipsis primordiis suis divisos esse, etiam quando nullo adhuc subnato pediculo folio insident. Adeoque priorem conjecturam revoco.

Ad pag. 128. lin. 12. subnecte:

Icon DILLENII hist. T. LXVIII. n. 4. non bona est, speciminis forte vicio. Florigeram setam possideo.

ibid. lin. 21. subjunge:

Inter DILLENIANAS fere referam ad n. 18. T. 78. Nostrae certe pili subiecti quasi pro nido fuerunt, etsi non viderim ex foliis enasci.

ibid. lin. 23. in fin. adde: 1. GESNER in agris humidis circa *Riehen*. Nisi ista species, ex loco natali, fuerit *Lichen DILLENII* n. 10.

Ad pag. 129. lin. 10. suprault. adde in aquis circa *Hiltelingen*. Dans les marais de *Villeneuve*, allant à Roche M. GAGNEB.

Ad pag. 131. lin. 9. post, Alpinae.

Add. In M. *Uetliberg*, ibidemque ramosa varietas GESNER.

ibid. lin. 8. a fine, post, MURALT. p. 725.

Add. & GESNER. GAGNEB. au *Pelard*, sur la *Cibour* au lieu dit la *Vagniere* & à la *Combe d'Ambessu*.

Ad pag. 132. sub lin. 21. *Lonchitis minor* MUR. p. 681.

Add. *Struthiofera* MUNTING. ic. 86.

ibid. lin. 33. congenerem esse oportet.

Add. Diversa est & eam hactenus habui pro *Polypodio* 4. quod vide.

Ad pag. 134. lin. 19. HUBERUS.

Add. In vetustis muris circa *Glaronam* & *Matt* GESN. In descensu *Spelugae* versus *Campum dulcium* SCHEUCHZER.

Ad pag. 135. lin. 27. supra vineas.

Add. SCHEUCHZ. inter *Clavennam* & fort *Fuentes*: & in montibus vallis *Aversanae*.

ibid. lin. 31. T. T. 318.

Add. In quavis pinna quini, septeni.

Ad pag. 136. lin. 12. facit varietatem β.

Add. Eam circa *Martiniacum* reperit GESNER.

ibid. lin. 18. a fine, 1. GESNERUS misit.

Add. Lectam prope M. *Blattenberg* *Glaronensium*. GAGNEBIN. au cul des prez, & sur la montagne de l'Anvers.

Ad pag. 138. sub lin. 15. a fine,

Add. *Filix minor palustris repens* RAJ. Syn. III. p. 122. n. 7.

Inter lin. 2. & 3. a fine,

Collatis nunc speciminibus, quae *Rodae* in *Thuringia* legi, facile has duas plantas separo. Et species quidem 2. distinguitur ramis petiolatis, nervis glabris, foliis acutioribus, glabrioribus, ramis longe decrescentibus. Species vero 3. ad quam pertinet *filix minor Britannica* &c. H. OX. III. f. 17. separatur a priori, ramis cum principe nervo late confluentibus, nervo & saepe toto folio subhirsuto, obtusioribus, mollioribus, longe velocius decrescentibus. Hujus 3. varietas fuit lobis extremis fere *Barbareae*, quam in valle *Ursaria* legi; planta vero legitima extremas pinnas pariter innuit, ut aliae filices.

Ad pag. 139. sub lin. 18.

Accuratius examinata hac planta, rejicio haec synonyma, & RAJANUM quidem refero ad n. 2. Est enim haec planta ipsissima *Struthiopteris* Cordi, de qua vide synonyma in *Struthiopteride* n. II. & adde, MUNTINGII iconem cum nomine *Struthioferae* scapos feminales utcumque exprimere. Huic ergo filici perpetuum est, folia sterilia in orbem pulcherrime disposita producere, uti plumulae in instrumento lutorio *in volant*; ex centro vero foliorum scapos: Eos juniores legi, complicata folia, referentia quasi *Osmundae* scapos, sensim tamen se explicantia, tota pulverulenta ex CORDI & AMMANNI observatione, quae pulverem concussa dispergere dicuntur. Est ergo haec altera species *Struthiopteridis*.

Ad pag. 140. lin. 17. paria.

Add. In amplioribus speciminibus pinnulae omnino pene semipinnatae sunt, semper tamen agnoscitur apice bidentato & tridentato, & viridissimo colore.

ibid. lin. 28. *Aquilegiae*.

Add. RAJUS suam in fissuris rupium *Jurae* & *Salevae* M.

ibid. lin. 8. a fine, ad *Limagum* reperit.

Add. 1. GESNER bey *Binningen* prope *Basileam*.

Ad pag. 141. lin. 9. *Creux du Vent* &c.

Add. *Rhaeticam* in *Pilati* M. SCHEUCHZER.

ibid. lin. 12. a fine, inveni a. 1736.

Add. A la Cote de l'Anvers prez de *Renan* & à *Valanvron* GAGNEBIN.

Ad pag. 142. lin. 13. in subalpinis ubique.

Add. In M. *Uetliaco* & *Legerberg* 1. GESNER. A la Cote de l'Anvers de *Renan* GAGNEB.

ibid. lin. 14. a fine, in M. *Wasserfall* C. B.

Add. In saxosis udibus alpium GESNER.

Ad pag. 143. sub lin. 24.

Add. *Michelfeldae* vulgare, & passim ad *Rhenum*.

Ad pag. 144. post lin. 7. a fine,

Add. Repetitis experimentis invenio, RAJUM omnino recte sensisse. Caulis huic 7. teretior quam tertio, folia duodecim, tredecim, & ultra, quae *polystachyo* sex sunt, ad novem usque; eorumque internodia novem, quae eidem pauciora sunt; fine graci-

graciliori, quem folia *polystachyi* crassiore macta sunt fulcioremque.

Ad pag. 146. lin. 20. a fine, calyce trifolio.

Adde Semina ovato-triquetra, conjuncta.

Ad pag. 147. lin. 17. in Jugo & alibi.

Add. GESN. in M. *Furkmatt*, in *Gemmio* & alpibus *Abbatiscellanorum*.

Ad pag. 150. lin. 18. a fine, GAGNEBIN.

Adde *Dans le marais de Mommolin, & de la Chaux d'Abelle.*

Ad pag. 152. lin. 10. Arborefcit.

Adde Altissimam & speciosissimam habeo a D. GAGNEBIN, lectam *aux Combes de Vallanvron*.

Ad pag. 153. specie 10.

Add. Capsulas hujus speciei nuper inveni, tomentosas, squamis nigris, ut omnino videatur varietas esse prioris n. 9. foliis alternis, inferne lanuginosis.

Ad pag. 154. ante lin. 1.

Adde β. *SALIX* pumila julis incana lanugine pubescentibus SCHEUCHZER in *Gemmio*, in pratis praealtis M. *Sursee*.

Non differt a priori, uti ex speciminibus I. GESNERI confirmor.

ibid. *lin. 14. Neunen &c.*

Adde In M. *Chasseral* GAGN.

SCHEUCHZERUS videtur a *BOCCONIANA* distinguere, & hanc in alpium jugis, illam in M. *Pilati* & ad radicem M. *Titliaci* ponere. Sed satis certo eadem est.

ibid. *lin. 27. jugo nivoso Furcae.*

Adde In alpe summa *Krajalp* apud *Abbatiscellanos* GESNER.

ibid. *lin. 38. in Furca.*

Add. In *Furcae* parte septentrionali, *Septimo* M. &c.

ibid. *lin. 40. ipse legi.*

Adde In alpibus supra *Villeneuve* GAGNEBIN.

Ad pag. 155. num. 19. Quam in Gemmio reperi,

Adde Et misit D. GAGN. lectam *au roc mil deux*.

Ad pag. 158. lin. 15. a fine, Juli ex alis foliorum sessiles.

Adde Semina pene rotunda, plana, lignei coloris, tubis brevibus, repandis.

Ad pag. 161. lin. 25. circa Tigurum.

Adde I. GESNER circa *Badam*.

Ad pag. 162. lin. 8. prope Meyensfeld I. B.

Adde inter *Ragaz* & *Chur*. SCHEUCHZER in valle *Domestica*, & alibi.

ibid. *lin. 30. & in Grimsula copiose.*

Adde I. GESNER. circa *Engelberg* & in sylva supra *thermas Leucenses*.

ibid. *lin. 3. a fine, conglomeratis albentibus.*

Adde Semen bacca multo minus, nigrum, rotundum, hilo excisum, compressum.

Ad pag. 164. lin. 10. Bacca nigra, sphaerica.

Adde Semina hinc elliptice convexa, inde duas facies planas convergentes habent.

ibid. *lin. 29. pro, quinquefidus, scribendum, semiquinquefidus.*

ibid. *lin. 30. apice simplici,*

Adde Crasso, utcunque bipartito.

Ead. *lin.* Stamina quinque (25. facit BOERH.) in petalorum sinu.

lin. 31. pro, dipyrena, legendum, tetrapyrena. ibid. lin. 4. a fine, versus M. Falconarium &c.

Adde Circa *Ferriere* vulgaris GAGN.

ibid. *lin. ultima: si folia huic magna pingerentur.*

Adde Bacea nigra, majuscula, quasi bicollis: semina quatuor, elliptica, verum triedrica, una facie convexa, duabus planis, ad angulum obtusum convenientibus.

Ad pag. 165. lin. 5. polysperma.

add. Semina subrotunda, superficie eleganter aspera.

ibid. *lin. 25. in Helvetia calidiori.*

Adde *Dans les cotes de la Vanne* milliaris a *Ferriere* distantia GAGN.

Ad pag. 167. Notae FRAXINI: Ex vaginis bifoliis adsurgunt pediculi ramosissimi, singulis ramis ultimis duos ferentibus Apices. Crassi isti, sanguinei, biloculares, polline albo pleni. Inmaturi conglomerantur in mori speciem, laxantur adulti in paniculam. Nihil petalorum.

ibidem, ante *ULMUS* adde: *CELTIS* fructu nigricante.

TURNERUS apud I. B. ait se unam arborem prope *Clavennam*, ad ingressum alpium reperisse. Nemo autem ab eo tempore vidit.

ibidem. Notae *ULMI:* Umbellae florum ad unum pediculum, pene sessiles, ad ramos. Flos latus, albicans, apicibus purpureis, rotunde quadrifidus, quinquefidus. In centro floris erigitur fructus bicornis, corniculis spongiosis loco tubarum, instar chelae cancri ad se invicem converfis. Circa fructus originem filamenta quatuor, ad sex usque, longiora flore. Maturi fructus cornua minuntur, ut pene ovalis videatur, compressus. Intus semen unicum.

Ad pag. 168. lin. 3. proceram arborem.

Adde In *Rhaetia* SCHEUCHZER.

Ad pag. 169. lin. 22. a fine, circa Grindelwald &c.

Adde I. SCHEUCHZER. ad *Spelugae* M. radices versus *Campum dulcinum*. *Dans les combes de Vallanvron* &c. GAGN.

ibid. *lin. 20. a fine, Flos mas major est.*

Adde Ut solet. Fructus brevis: semen nitens, triquetrum.

ibid. *lin. 7. a fine, I. GESNERUS hanc plantam misit.*

Adde Ex *Abbatiscellanis* alpibus.

Ad pag. 170. lin. 26. in descensu Spelugae.

Adde GESNER ex alpibus, passim nascentem. SCHEUCHZ. in M. *Joch: auf Egg Angelimontanorum*. Iidem *Westmorlandicae* nomen non habent.

ibid. *lin. 41. quae dicuntur Riesen.*

Adde I. GESNER. ex alpibus *Abbatiscellanorum*. SCHEUCHZER in *Bärenboden* Glaronensium, in Valle *Praegallia* Rhaetorum. M. GAGNEBIN ad lapides *aux Combes de Vallanvron, & de Beaufond*.

Ad pag. 171. lin. 3. Seminum involucrum leve.

Adde Et nitens, triquetrum. Valvulae exteriores naturaliter integro margine sunt, verruca subinde notatae.

ibid. *lin. 24. a fine, nullis foliis insidentibus.*

Adde Alae verruca notatae.

E e e e e 3

Ad

Ad pag. 172. lin. 15. folia calycis ferrata.
Add. Et quasi spinosa, longiora. Verrucae conspicuae.

Ad pag. 173. lin. 21. Semen nigrum.

Ad pag. 174. lin. 32. tubae crassissimae.

Add. Semen majus, late reniforme.

Ad pag. 175. Ante 5. CHENOPODIUM.
CHENOPODIUM foliis oblongis, dentato-sinuatis, racemis nudis multifidis. LINN. Cliff. p. 84. ROYEN. p. 219.

Botrys FUCHS. p. 179. TRAG. p. 887. MATTHIOL. p. 853. bene, CAMER. Epit. p. 598. CORD. Hist. p. 106 b. GESNER Hort. p. 250 b. Coll. p. 93 b. DODON. p. 34. LOBEL. ic. p. 228. CAES. p. 158. LUGD. p. 932. TABERN. p. 14. AICHSTETT. aestiv. ord. 13. T. 2. f. 3. RAJ. p. 196. BLAKWALL. T. 314.

Botrys plerisque botanicis 1. B. III. p. 398.

Botrys ambrosioides vulgaris C. B. P. &c.

Atriplex odorata f. suaveolens H. ox. II. p. 605.
Chenopodium ambrosioides folio sinuato 1. R. H. &c.

In ruderosis circa Bernam frequens, sed spontaneam esse non speraveram: nunc invenio a I. B. circa Genevam, & a SCHEUCHZERO ad ripam Rhodani in Valesia inferiore lectam fuisse.

Caulis ramosissimus, hirsutus & viscidus, uti tota planta. Folia fere semipinnata, laciniis angulose dentatis. Ex superiore parte caulis plurimi rami, foliosi, & ex foliorum alis floriferi petioli, foliis breviores, gerentes densa, rotunda, sessilia muscaria. Flores ex more gentis.

Odor vinosus, penetrantissimus, vires promittit: Antasthmaticam esse, & ad inflationem hypochondriorum valere lego. Purulentis exspuentibus mire prodest MATTHIOL. p. 852. Sed raro in usu est.

ibid. lin. 15. a fine, eriguntur.

Add. Semen perexiguum, lenticulatum.

Ad pag. 176. lin. 18. a fine, IONQUET.

Add. In via montana versus Albulam M.

ibid. lin. 13. a fine, simplicibus antennis.

Add. Nigrum.

Ad pag. 177. lin. 17. pro unum semen membranaceum, scribe, folliculus membranaceus, bicorni apice. Intus semen nigrum, lucidum, fere ovale.

Ad pag. 178. lin. 18. obs. 211.

Add. Semen compressum, ex ovali acuminatum.

Ad pag. 179. lin. 22. tetraëdrum.

Calyce majus, rostratum, nitens.

Ad pag. 180. lin. 29. SCHULZIUS.

Add. Talem Bienna ex vineis misit Mr. GAGN.

ibid. lin. 35. macula sature purpurea.

Add. Semen planum, subrotundum, rostro acuto, nigrum, lucens,

Ad pag. 184. lin. 14. ubique.

Add. In M. Uetliberg GESN.

ibid. ante PERCHER.

Add. 2. Alchimilla Linariae folio, floribus & vasculis in foliorum alis sessilibus. SHAW. Catal. plant. Afric. n. 14.

1. GESNER in alpibus, & inter meas reperio.

Non videtur differre a priori, neque sufficere petiolorum brevitate.

Ad pag. 185. lin. 16. It. IV. p. 329.

Add. Consentit varietatem esse 1. GESNER.

ibid. lin. 23. pediculi faciunt.

Add. Semen ex ovato acuminatum.

ibid. lin. 42. varietas.

Add. Lecta in M. Regio.

ibid. ante 3. ALCHIMILLA &c.

Add. Alchimilla minor hirsuta cinericia Italica in M. Zürichberg.

Non videtur differre a priori.

ibid. lin. 4. a fine, C. B.

Add. Et SCHEUCHZ. In alpibus Abbatiscellanis & M. Pilati 1. GESN.

Ad pag. 187. lin. 4. ad CHERLERIAM pertinere.

Add. Est omnino Knawel 2 teste 1. GESNERO.

ibid. lin. 15. a fine, Fismat Uriorum.

Add. Et pratis M. Tschierae.

Eadem lin. Lunae Rhaetiae.

Add. In M. Hohen-Masner & Tieffencastel Abbatiscellanorum. In M. Regio GESNER.

Ad pag. 188. lin. 26. a fine, utrinque levia.

Add. Bacca nigra, sphaerica; in ea similis nux, nitida, quae semen continet ex ovali acuminatum.

ibid. lin. ultima, & Dolaz.

Add. SCHEUCHZER in montibus Vallesiae.

ibid. lin. 27. tota aestate.

Add. 1. GESN. prope S. Gallum, bey M. Muschelberg.

Ad pag. 190. ante 3. TITHYMALUS &c.

Add. TITHYMALUS Characias amygdaloides. SCHEUCHZER. ad sepes vallis Domesticae inter Richenoviam & Balneum rubrum.

Haecenus pro Tithymalo lunato flore habui: neque de SCHEUCHZER1 planta licet definire. Similibus certe locis alibi in Helvetia nascitur.

Ad pag. 191. lin. 3. circa Basileam.

Add. In Jura M. circa Ferriere ubique.

ibid. sub lin. 9. Pariter, uti Cyparissias, punctis croceis notatur.

ibid. lin. 22. nulla parte nuda.

Add. Parvus caeterum & rotundus: Semen nitens, rotundum.

ibid. lin. 34. Genevam.

Add. aux Convers & à Clermont GAGNEBIN.

Ad pag. 192. lin. 27. a fine, quam Cyparissiae.

Add. Ab eo tempore Jena specimen nactus omnino conjungo, et si folia latiora sint, & ab imo ad summum ramose floreat. Toto enim caractere consentit.

Ad pag. 193. lin. 21. petalisque lunatis.

Add. Semen ovale, linea alba distinctum.

ibid. lin. 13. a fine, ovarium leve.

Add. Triglobosum, exiguum: Semina pene semi-ovalia.

Ad pag. 194. lin. 7. argutissimis corniculis.

Add. Semina foveis nigris singulari modo notata.

ibid. lin. 23. non acris. Add. Semina ex ovatis acuminata, rugosa, & reticulata.

Ad pag. 196. lin. 24. calidioris Helvetiae.

Add. v. g. circa Douane, Bonneville GAGNEB.

Ad pag. 198. lin. 29. 1. C. BAUHINUS.

Add. 1. GESN. in Sila fl.

Ad

- Ad pag. 200. lin. 10. Broja &c.*
 Adde In lacu *Tigurino* I. GESNER.
- Ad pag. 202. ad 2. PENTAPTERIS &c.*
 In hac specie nuper flores superiores rubros perfecte masculos reperi, inferiores feminas.
 ibid. *lin. 7. a fine, Michelfeldae.*
 Add. I. GESN. Tiguri in fossis, quas lacus adluit.
- Ad pag. 203. lin. 4. a fine, Add. in M. Zürichberg*
 GESNER.
- Ad pag. 204. lin. 6. a fine, breviores aristae.*
 Adde Semen pariter oblongum, hinc sulco profunde divisum, inde convexum.
- Ad paginam 207. lin. 20. lege EX SUMMO DORSO &c.*
- Ad pag. 208. sub lin. 18.*
 Adde γ. Varietas spica prolifera duplici versu disposita, I. GESNERUS *Tiguri.*
- Ad pag. 209. lin. 21. a pago Art.*
 Add. GAGNEBIN in umbrosis & humidis, v.g. in via de la Cibour, ubi a pago Renan adscenditur & ad oras Dubis fl. Differt a n. 8. locustis evidentius hirsutis, a. n. 9. foliis inferne glabris.
- Ad pag. 214. lin. 16. in Wylerfeld.*
 Adde GAGNEBIN in suis montibus.
- Ad pag. 218. lin. 18. in dumetis abunde.*
 Adde Circa *Thermas Fabarias, Legerio &c.*
 SCHEUCHZER.
- Ad pag. 222. lin. 16. Michelfeldae legi.*
 Adde Mr. GAGNEBIN au cul des prez in extrema valle Combe de Vallanvron.
- Ad pag. 223. lin. 21. non habet.*
 Adde Copiosissime inter *Jenam & Rodam* reperi.
- Ad pag. 225. lin. 25. pestis frugum.*
 Adde Circa *Ferriere* abunde in avena GAGNEB.
- Ad pag. 230. lin. 18. a fine, circa lacum felinum.*
 tum in alpihus locustis rarioribus.
 ibid. *lin. 16. & seqq. a fine, pro verbis, calycis glumae &c. usque ad tantum, duo scribendum,*
 altera gluma brevis, sicca, fusca: altera longa, mucrone aristae simili terminatur. Intus duae villosae glumae aequales. Ad majorem exterius basi adfidet arista bicolor, longior sua gluma: ab altera ex medio dorso brevior exit. Semen ovale, tubis duabus, & duobus staminibus comitatum.
- Destillatum bonam aquam angelorum praebet, quae odoribus recipiendis sit aptissima BOCCONE *Mus. di Piant. p. 67.*
- Ad pag. 231. lin. 1. vere floret.*
 Adde In M. *Urtliberg* I. GESN.
 ibid. *lin. 25. Locustae sexflorae.*
 Adde Semen ellipticum, acutum.
 ibid. *lin. 18. a fine, montis Tschierae.*
 Adde In altioribus *Abbatiscellanorum & Rhaetorum*
 GESNER. GAGNEBIN in *Creux du Vent.*
- Ad pag. 233. lin. 5. folliculi exeunte.*
 Adde Semen ellipticum.
- Ad pag. 235. lin. 18. habeo.*
 Adde Ex *Lüzalp Abbatiscellanorum.*
- Ad pag. 241. lin. 7. ad fine est.*
 Adde Semen breve, triangulare.
- Ad pag. 242. lin. 12. supra Bernam. add. In paludibus circa Goudéba.*
- Ad pag. 244. lin. 33. vulgaris est.*
 Add. *Basileae* GAGN.
 ibid. *lin. 4. a fine, add. circa Ferriere* GAGNEB.
- Ad pag. 246. lin. 15. Ochsenstock, add. in M. Tschiera, &c.*
 ibid. *lin. 38. non rarum.*
 Add. GAGN. aux marais de *Goudéba, prez des Brenets.*
- Adde *Ad pag. 247. sub linea 21.*
 * SCIRPOCYPERUS panicula glomerata, e spicis imbricatis composita.
 I. SCHEUCHZER. in pratis udis *Linthae* fl. adjacentibus.
 Fateor me dubitare, neque persuaderi indigenam esse.
- Ad pag. 249. sub linea 7.*
 Add. Varietatem spica vix semunciali, sed tres & quatuor lineas lata, ex paludosis suis misit GAGNEBIN.
- Ad pag. 250. lin. 21. ovato-triquetrum,*
 Adde pene margaritae forma, basi peracuta, sine etiam contracto & exacuto.
 ibid. *lin. ult. Itin. Hercyn.*
 Add. M. GAGNEBIN in M. *Wasserfall, & in paludosis de la Chaux d'Abelle.*
- Ad pag. 251. lin. 22. altissimorum montium.*
 Add. GAGNEBIN aux *Pontins sur l'Anvers de Renan, & in M. Pouillere.*
- Ad pag. 253. lin. 9. Reliqua prioris.*
 Adde Ovaria spadicea, dilutiora quam priori.
- Ad pag. 255. lin. 9. vulgaris est.*
 Add. GAGNEB. in *Ferriere.*
 ibid. *lin. 20. a fine, Adde triquetrum, oblongum.*
 ibid. *lin. 4. a fine, Eymatten distributus.*
 Add In valle dicta *Combe de Vallanvron* GAGNEB.
- Ad pag. 256. lin. 19. a fine, SCHEUCHZERUS describit.*
 Adde Semina ovalia, majuscula.
- Ad pag. 257. lin. 17. a fine, M. Aviculae.*
 Adde Et opacis atque sylvosis viae malae,
- Ad pag. 259. lin. 14. & seq. pro, Calyx sexfidus, scribendum, Petala, aut foliola calycis sena, superne latiora, sagittata, quasi triangularia, intus cava, continent (stamina) gemellis rotund. &c. lin. 15. In Capsula:*
 Add. Triloculari, superne conica hexagonice-acuminata.
- Ad pag. 260. lin. 28. Lachen.*
 Adde Minimum in coenosis circa *Lachen* ponit SCHEUCHZERUS in *Catal* GAGNEBIN *Michelfeldae.*
 ibid. *lin. 4. a fine, Ex Alfatia habeo.*
 Add. GAGNEBIN *sur les eloges pas loin de la Brigade sur le chemin de Ferriere à S. Imier.*
- Ad p. 261. sub linea 7.*
 M. GAGNEB. Typham legit prope influxum *Rhodani* in lacum *Lemanum*, prez de *Boveret*, ovali fere clava, duas uncias alta: an eandem? Sola enim adfuit in specimine pars femina.

Ad pag. 262. lin. 2. a fine, Genœvæ.
Add. GAGN. à la Combe de Vallanvron, & prope Linières.

Ad pag. 263. lin. 25. a fine, Tiguro misit.
Add. In montosis circa Tigurum GESNER.

Ad pag. 264. lin. 9. circa Vettis.

Add. In M. Regio.

ibid. lin. 21. trans Rhenum.

Add. Proxime priorem Michelsfeldae legit, & cum hoc nomine misit M. GAGN.

ibid. lin. 2. a fine, versus Dess. &c.

Add. Ad viam qua Bienna itur ad pagum Douanne GAGN.

Ad pag. 265. lin. 14. post copiose, interfere: In alpe Sattel versus das Oehrli Abbatiscellanorum. A la montagne de Pouillerel, au Chasseral, & au Creux des Biches GAGN.

ibid. lin. 54. in fin. adde: Ovarium longum, ob juga inter valvas eminentia fere triquetrum.

Ad pag. 37. lin. 34. in fin. dele punctum & reponne comma, dein adde: maxime elatior.

Ad pag. 268. lin. 22. in fine adde: ad Silam & in M. Uetliberg I. GESNER.

ibid. lin. 58. in fin. adde: ad radices M. Uetliberg & in Höckler I. GESNER.

Ad pag. 270. lin. 6. in fin. adde: Multas varietates misit M. GAGNEBIN, in ejus enim patria vulgo provenit. Passim in montosis circa Tigurum & S. Gallen GESNER.

ibid. lin. 28. post Rang, interfere: & Chasseral GAGN.

ibid. lin. 35. post brevissimum, interfere: Ovarium ex ovali acuminatum.

ibid. lin. 56. in fin. adde: Circa Ferriere abunde, etiam rufo flore. In M. Gamor, alten Alp, & Regio M. GESNER.

Ad pag. 271. lin. 14. post Saleve, adde: Chasseral, Tete de Rang.

ibid. lin. 15. in fin. adde: in alpibus passim, praesertim in Schwende Abbatiscellanorum I. GESNER.

ibid. lin. 27. post Abbatiscellanorum, interfere: In M. Sursee pascuis supra sylvam SCHEUCHZER.

ibid. ead. lin. in fin. adde: Eadem est n. 2. ex literis I. GESNERI.

Ad pag. 272. lin. 11. subjunge:

Flore albo misit M. GAGN.

ibid. lin. 21. post longius, interfere: Ovarium ovale.

ibid. lin. 51. post ultra, interfere: fistulosus.

ibid. lin. 61. in fin. adde: GAGN. dans les combes de Vallanvron.

Ad pag. 273. lin. 39. sub fin. adde: Ovarium breve, leveque.

ibid. lin. 61. post legi, interfere: & misit M. GAGN.

ibid. lin. penult. post cubitalis, adde: durior, solidior, ferius floret.

Ad pag. 274. lin. 4. in fin. adde: Ultimam nunc distinguo caule non fistuloso, habitu nudiori, solidiori, foliis angustioribus, floris etiam lineolis regularibus, medio segmento triangulari, quod

vulgari subrotundum est, tota ora evidentius serrata.

Dein subjunge:

* ORCHIS palmata alpina flore lutescente testiculato I. SCHEUCHZER in M. Tschiera rarissime.

ibid. lin. 48. in fin. adde: Circa lacum Felinum GESNER.

Ad pag. 275. lin. 8. in fin. adde: Ala Vanne GAGN. In Uetliberg & Höckler I. GESNER.

ibid. lin. 13. post acuminatum, interfere: Faux floris calcar incipit, fere lineae longitudine.

ibid. lin. 31. in fin. adde: GAGN. a la Ferriere pres le Saignelet.

ibid. lin. 49. sub fin. adde: In pratis humidis circa S. Gallen, Appenzell, im Rheinthale I. GESNER.

Ad pag. 276. lin. 11. in fin. adde GAGN. passim, v. g. a la Conte du droit de Renan. In M. Regio GESN.

ibid. lin. 18. sub fin. adde: Siliqua brevis, rubra.

ibid. lin. 24. in fin. adde: Misit etiam M. GAGNEBIN.

ibid. lin. 20. sub fin. adde: Dans la cote du droit de Renan au haut de la Charriere GAGN. In Uetliberg M. & Höckler I. GESNER.

ibid. lin. 45. in fin. adde: Siliqua longa, seminibus & lineis fructum percurrentibus albis.

Ad pag. 277. lin. 12. post literam M. interfere: I. GESNER in sylvis M. Höckler.

ibid. lin. 54. in fin. adde: Nuperiores observationes me docuerunt staminum fabricam eandem esse in Helleborine; diversitas adeo est in figura labelli, cui in Helleborine initium longe tumidum, cavum est, & huic quasi articulata bractea ovalis, eundo diminuta: In Ophride labelli pars cava minor est, pars pendula eundo latefcit, & dividitur.

Ad pag. 278. lin. 10. in fin. adde: Circa Ferriere non rara.

ibid. lin. 14. post facto, interfere: tribus ovatis, duobus minoribus ellipticis.

ibid. lin. 15. Machina staminum fit squama convexa: suprema, squama concava, ima; medio apice, qui & ipse squama fit & vero biloculari pollinis conceptaculo, cavae s. imae squamae innixo, quem tertio loco dicta squama imminens protegit.

ibid. lin. 29. in fin. adde: Vulgaris circa Ferriere. In sylvis circa Tigurum I. GESNER.

ibid. lin. 32. post flexis, interfere: ferratis.

ibid. lin. 35. in fin. adde: Ovarium breve, ovale, tribus jugis majoribus, tribus minoribus eminentibus notatum. Labellum in origine depressum, quasi calcar inchoat.

ibid. lin. ultima.

A. 1742. misit specimen, lectum in fageto de la Sombaille, & alias au haut du bas Monsieur dimidia leuca distantia a Chaudefond. Adeoque vera est indigena. Character, quantum video, est in labello exiguo, integro, oblongo, obtuso, ad basin denticulo utrinque praedito. . . .

I. CORALLORRHIZA

Dentaria aphyllas tertia sive κοραλλοειδης CLUS. Pann. p. 449. ic. p. 450.

Dentaria coralloide radice s. aphyllas III. CLUS. Hist. p. CXX.

Denta-

Dentaria aphyllis minor TABERN. p. 848. I. B. II. p. 781.

Dentaria coralloide radice AICHST. Aest. Ord. 4. T. 4.

Orobanche radice coralloide C. B.

Orobanche spuria f. *Corallorhiza* RUPP. p. 242. cum icone.

Radix alba, teres, ramosa, ramis obtuse terminatis. Scapus aphyllus, dodrantalis. Ovarium longum, gracile. Flos herbaceus, pallens, labellum exalbidum, in umbilico purpureis radiis striatum CLUS.

Ad pag. 279. Gladiolus nascitur in agris M. Zurichberg magna copia I. GESNER.

Ad pag. 280. Iridem n. 2. reperi nuper nascentem circa *Bubek & Waldek*. Flos totus cyaneus est, petalorum reflexorum origo alba, linea imberbis, pars reflexa venis saturate cyaneis picta. Tubae bracteae bifidae, ferratae, cum arcu acuminato intus sub fissura eminente. Caulis tripedalis, fructus ovato triquetrus.

Ad pag. 282. ad *Crocum* α adde Valvae fructus longae, reflexae, undulatae. Semina ex rotunditate acuminata, rubra, quasi subtiliter villosa. Post γ. adde.

Alias varietates Croci misit Mr. GAGNEBIN, in cuius patria fere perinde, ut alibi *Colchica*, vulgo nascuntur. Inter eas est I. varietas similis τn α, sed basi, adeoque toto flore immaculati candoris. II. Alia minor, cui forte nomen γ melius conveniret, oris albis, coerulesco trium petalorum centro & penè totis his petalis coeruleis, striatis lineis violaceis; tribus vero aliis petalis albis, adspersis colore cyaneo diluto.

III. I. GESNER in der Schwendi Abbatiscellanorum reperit & in alpibus *Glaronensibus*

Crocum vernum album latifolium flavo flore varium C. B. I. R. H. Qui est

Crocus vernus latifolius flavo vario flore Constantinopolitanus LOBEL. Advers. p. 437.

Crocus luteus lineis nigris SWEERT. floril. T. 5.

Croci verni latifolii flavi vario flore 1 [& 2] species [utraque] flore simplici [& duplici] I. B. II. p. 644.

β Altera varietas flore copiosiori purpura picto CLUS. ib.

γ Flore duplici EIUSD.

Si eundem recentem vidi, sex rubras strias habet in petiolo florifero. Petala tria exteriora acutiora, maiora, intus crocea, extus striis atro purpureis vel spadiceis pulchre pinguntur. Interiora tota crocea sunt, sola basi spadicea. Evidentissima in tubis cavitas.

Ad pag. 283. *Colchicum vulgare albo flore* I. GESNER in M. Regio

Ad pag. 285. *Narcissus* n. 2. au mont de la Suze audeffus de Boinod GAGN.

Ad ejusdem descriptionem adde, Valvulae ovarii robustae, ovales, semina nigerrima, ex triquetra conica, mucronata.

Ad pag. 285. Ipsam nunc plantam nactus lectam au fond de la Combe Bioffe eundo versus Chasseral, facile definitio esse

Polygonatum III. latifolium CLUS. Pann. p. 266. *latifolium ramosum* EIUSD. p. 267. SCHWENCKE. p. 162.

Polygonatum III. latifolium ramosum CLUS. Hist. p. 276.

Polygonatum latifolium III. TAB. p. 756.

Polygonatum latifolium ramosum I. B. III. p. 530. C. B. P. H. OXON. III. p. 537. RAJ. p. 665. *

TOURNEFORTIUS & recentiores fere non habent; neque quisquam aCLUSIO hanc plantam certo vidit.

II. BAUHINI huc referunt *Laurum Alexandrinam* MATTHIOLI p. 1215. & de icone CAMERARIi in Epitome p. 936. certum est. MATTHIOLANA, si huc pertinet, est ex pessimis, ob petiolos subrectos &c.

„Radices fiunt fibris crassis plurimis. Caulis cubitalis. Folia alterna, distantia, lata basi sessilia, caulem amplexa, ovato lanceolata, ampla & tenera. Florigeri petioli singulares, sub foliis orti, uniflori. Flos. . . [Lilii convallium similis, profundius sexfidus segmentis reflexis CLUSIUS]. Fructus amplus, oblongus, minoris Corni similis.

1. SCHEUCHZER legit in saxosis & sylvosis M. Tschiera.

IBID. *Polygonatum* 3. nascitur etiam in sylvis *Valesiae & Rhaetiae* I. GESNER. Au Creux du Vent, a Pertuis GAGNEBIN.

Ad pag. 288. Ad *Polygonatum* 4. adde „in sylvosis *Valesiae & Rhaetiae* I. GESNER

ibid. adde, „Bacca violacea, semina sphaerica, numerosa, cerei coloris.

Ad pag. 289. advar. „ adde, „spica longiori florum octo, decim, reperit M. GAGNERIN le long des Convers, au bec de l'Oiseau, ego vero Jenae. Sed nihil verae est diversitatis.

lin. 10. supra finem, dele totam.

Ad pag. 290. lin. 11. dele totam. Cum enim eo tempore de Lilio, praeter Martagon, in Helvetia, nascente, non inaudivissem, GESNERIANUM synonymon ad eam speciem traxi, quam noveram indigenam esse.

Ad descr. Lilii I. adde, „fructui valvas nigras, membranèas, nitentes esse, semina ex ovalibus acuminata, quasi marginata, foliacea, flava.

Deinde adde

2. LILIUM foliis sparsis corollis campanulatis, erectis, intus scabris LINN. Cliff. ROYEN p. 31. [qui LIRIUM scribit]

Lilium rubrum f. *aureum* BRUNF. p. 43.

Hemerocallis MATTH. p. 873. CAMER. Epit. p. 616.

Hemerocallis prior Matth. LUGD. p. 1498.

Lilium rufum TRAG. p. 792.

Lilium croceum FUCHS. p. 365.

Lilium rubens vel croceum alterum GESNER Hort. p. 265. ex MATTH.

Lilium purpureum majus DODON. p. 189. AICHST. Vern. Ord. 5. T. 6. f. 1. 2. Dodon. LUGD. p. 1493.

Lilium sylvestre flore croceo CAES. p. 419.

Lilium aureum majus TAB. p. 639.

Martagon Chymistarum &c. LOB. ic. p. 164.

Lilium rubens vel croceum majus I. B. II. p. 688. RAJ. p. 1110.

Lilium purpurocroceum majus C. B. MOR. II. p. 411. S. 4. T. 21. f. 17. I. R. H.

Fffff

Lilium

Lilium flavum rubens SWEERT. T. 46. de BRY. T. 64.

β *Flore pleno* C. B. AICHST.

1. GESNER in alpibus *Abbatiscellanorum auf Bodmen*. SCHEUCHZER inter *Art & Schweitz*: ad lacum *Rivarium* & trans *Gottthardum* M.

Radix alba, prioris, & habitus, & folia. Differt his inordinatis, colore floris e flavo rutilo, qui intus saturatioribus punctis maculatur, tum in primis petalis in apice non reflexis, sed leniter repandis, ut in *albo Lilio*.

3. LILIUM purpureo croceum minus C. B. MORIS. II. p. 411. I. R. H.

Lilium rubens vel croceum montanum C. GESNER Hort. p. 264 b. videtur, cum bulbo sit albo, flore Lili candidi, folio angusto.

Lilium puniceum non bulbiferum minus CLUS. Hist. p. 136. Ita C. B.

Lilium sylvestre minus non bulbiferum CLUS. Pann. p. 143.

Lilium purpureum minus DODON. p. 198. minimum LOB. ic. p. 167. icon interior.

Lilium purpureum alterum minus LUGD. I. C.

Lilium rubeum vel croceum minus I. B. II. p. 682. RAJ. p. 1110.

In montibus *Tigurinorum* C. GESNER: In *Glaronensibus* MURALTUS.

A priori differt angustia foliorum, cum vix linea aut duabus lineis latiora sunt. Lubens omitto varietates bulbiferas & aliorum colorum.

Ad pag. ead. ad *Fritillariam* adde.

β *Albo flore* GAGNEBIN in literis.

Nuper variegatae plantam siccam misit idem. CLUSIUS primus descripsit Pann. p. 169.

Radix bulbosa est, quasi bifida. Caulis pedalis, cubitalis, folia rara, angusta, patula. Flores pauci, longe petiolati, penduli. Petala elliptica, conniventia, ex purpureo & albo in speciem tabulae latrunculariae varia, intus linea viridi ad dimidium divisa. Apices crassissimi. Ovarium eundo latescit, & hinc tribus valvis ovalibus. Semen semicirculare, flavum, foliaceum.

Ad pag. 291. *Hemerocallidis* 1. semina inaequaliter pyramidalia, nigerrima.

IBID. *Hemerocallis* 2. in M. *Hohen-Masmer & Sattel Abbatiscellanorum* I. GESNER.

Ad pag. 292. *Phalangii* 2. semina sunt cunei sphaerici, nigri. Valvae breves, fere orbiculatae. Fructus niger, rotundus.

Ad pag. 293. Prior varietas *Phalangii* 3. nascitur in *Kaeserholzlein* I. GESNER.

Ad pag. 294. *Ornithogalon* 1. in pratis circa *Silam* I. GESNER.

Ad pag. 295. *Porrum* 4. in *Hohen-Masmer & Wagenlücken Abbatiscellanorum*. SCHEUCHZER in aquosis *auf Joch* & *ad lacum Engstlanum*

Post Porra adde.

5. Postquam in Germania, circa *Sulze & Erford* alteram similem plantam reperi, altiore tamen, petalis non verrucosis, foliis planis, ad duas lineas latis, nunc ad hanc synonymon RAJI removeo. Est autem

5. PORRUM planifolium, capite sphaerico, non bulbifero, staminibus alterne trifidis.

Allium sphaerocephalon purpureum sylvestre RAJ. p. 1120. cum in classe planifolia habeat.

Porrum radice granulata & grumosa RUPP. p. 123.

Scorodoprasum latifolium spontaneum Italicum floribus dilute purpureis [sed nostro satore purpurascunt] MICHEL. p. 25. T. 24. f. 5.

Huc videntur pleraque veterum plantae pertinere, quas ad n. 4. retuli. Sed definire non licet.

RAJUS *Genevae* legit.

Radicis tunica alba numerosos nucleos continet. Caulis firmus, cubitalis & altior. Folia ad tres lineas lata, graminea. Vagina sub capite brevis, continuo perit. Caput pene sphaericum. Flores petiolati, petala exteriora acutiora, linea eminente distincta, satore purpurea, interiora dilutiora, nulla linea eminente. Bulbi in capite nulli. Odor pestilens. Colores persistunt, & pulchriores fiunt.

Ad pag. 294. lin. 5. 6. Haec nomina pertinent ad *Porrum* n. 4.

lin. 9. adde In M. *Oehrli Abbatiscellanorum* CLEMENT apud SCHEUCHZERUM p. 258.

Ad pag. 297. *Allium* 2. adde nasci in ruderibus saxosis vallis *Praegalliae*. Eandem plantam misit M. GAGNEBIN pro *Allio sylvestri latifolio capitato purpurascence* C. B. lectam in eodem loco natali, quod adlegat C. B. diversam a *Cepis*, staminibus liberis, floribus parvis, petiolatis.

Ad pag. 298. ad *Allium* 5. adde. In *Hohen-Masmer Abbatiscellanorum* I. GESNER. SCHEUCHZER. *auf den alpfeldern ob Schennis*. Ad montes glaciales vallis *Grindeliae* utraque varietas copiose. In M. *Oehrli* CLEMENS I. C.

Ad idem *Allium* adde, semina magna, nigra, pene sphaerica, Allii sapore. Valvae cordiformes, per maturitatem revolvuntur.

Post *Allium* 5. adde.

* 6. ALLIUM alpinum minimum albo amplo flore SCHEUCHZER.

In M. *Splügen*: ad *Thermas Fabarias*. In summis pratis M. *Tschiera* sed rarius.

Annon fuerit nostra *Hemerocallis* 2. quam SCHEUCHZERUS non habet.

Ad pag. 299. post *Veratrum* adde.

2. VERATRUM flore atrorubente.

SCHEUCHZER in alpibus: sed locum non addit, & a nemine repertum lego.

Ad pag. 305. *Glaucii* semina crasse reniformia, fusca, fulcata, transversim lineata.

IBID. *Chelidonii* semina pene ovata, rugosa, nitida, magnum funiculum retinent.

Ad pag. 306. lin. 4. adde petala *Christophorinae* sunt unice deformationes staminum. Semina dimidia partes taleolarum cylindri ellipticae.

Ad pag. 307. *Filipendula* 3. nascitur auf dem *Wiedikomer ried* I. GESNER.

Ad pag. 308. *Thalictrum* n. 4. passim in pratis alpinis *Rhaetorum* SCHEUCHZER.

Ad pag. 309. *Thalictrum* 7. nascitur ad *Silam* & in M. *Uetliberg* I. GESNER. Siliquae ei sunt in tota gente maximae, longe mucronatae, tribus alis elevatae. Intus semen ellipticum, acutum, atropurpureum.

Ad pag. 312. Aconito n. 1. Semina angulosa, utcunque tetraedra, nigra, tota eminentiis aspera.

Ad pag. 313. Napello semina irregulariter tetraedra, nigra, rugosa.

Ad pag. 315. Ad Resedae Char. adde.

„ Calyx profunde & inaequaliter sexfidus est: scutum petalorum superiorum ferratum, transversim latum: Scutum mediorum non dentatum. Petala duo ima exigua, etiam duas ligulas, sed capillares, ex ungue suo emittunt. Styli tres, breves & crassi. Recte ergo ERNDL.

Ad pag. 318. lin. 2. adde „ Semina nigra, obiter rugosa, ovata, germine magno, adnato.

Ad pag. 319. lin. 2. adde „ transversim rugosae, semina minuta lucida, cuneiformia, facie una convexa, duabus planis & convergentibus. Edulia esse Mr. GAGNEBIN. Caulis aliquando, sed rarius, ramosus est.

lin. 8. adde Siliquae breves, latae. Semina ex ovali acuminata, basi distincta.

Ad pag. 322. ad Ranunculum 1. adde I. GESNER legit in M. Gamor, & habet pro graminifolio bulbofo. SCHEUCHZER cum eodem nomine in alpinis Rhaeticis altioribus.

ibid. Ranunculi 2. Squamae in siccis speciminibus visae, fuerunt ovaria abortiva. Deleantur ergo tres ultimae voces nominis, & quatuor novissimae descriptionis.

Ad pag. 323. lin. 2. GAGNEB. in paludosis prez des bains de Bretagne.

Ad pag. 325. Ranunculi 8. n. 11. ponit SCHEUCHZER inter *Thermas Fabarias* & Coenobium, & ad radicem M. Titelsberg.

Ad eundem „ adde c. b. videtur dixisse de foliis caulis superioribus, eorum enim lobi petiolati sunt. Nullum vero novi Ranunculum montanum, qui folia ima repentis habeat, lobos nempe foliorum petiolatos.

Ad pag. 326. Ranunculi II. synonymon 3. dele, pertinet enim ad Anemonen 4.

Ad pag. 331. Anemone 4. Auf dem Oehrli & hinter dem Sattel Abbatiscellanorum I. GESNER.

Ad pag. 332. Anemone 7. in via montana versus Albulam M. I. GESNER. I. SCHEUCHZER in saxosis & sylvis altioribus M. Tschiera supra Andern.

Ad pag. 333. Anemone 10. in M. Regio I. G.

Post Anemonem 10. adde.

* PULSATILLA rubra coerulescente SCHEUCHZER 1, quam passim in alpinis nasci ait, non videtur alia esse.

Post Anemonen 11. adde

* 12. PULSATILLA alpina flore purpurasciente hispido & nutante.

I. SCHEUCHZER in summis pratis M. Tschiera. Nihil licet definire.

Ad pag. 334. in descriptione Clematidis, dele semina pappo argenteo villosa, & lege, siliquae pene ovatae, villosae, dum juniores.

Ad pag. 337. Caryophyllatae 4 varietas IV. an

dem Mühlebach im Rieschbach prope Tigurum I. GESNER.

IBID.

Comarum nascitur in turficeis circa Wangen IDEM.

Ad pag. 338. Ad ejusdem descriptionem adde. Placenta ovalis, pappum brevem inter semina emittit, quae majuscula sunt, rotunda, compressa.

Ad pag. 339. Quinquef. album majus alterum I. GESNER in rupibus Abbatiscellanorum, maxime beyrn wilden Kirchlein. Album minus alterum SCHEUCHZER in saxosis ad lacum Rivarium.

Ad pag. 340. ad Potentillam 5. In M. Chasseral & Tete de Rang GAGNEB.

ibid. ad fin. Placenta modice papposa.

IB. Post n. 6. adde.

* QUINQUEFOLIUM alpinum repens scrocinum MORIS Hort. Bles. p. 298. I. R. H.

I. GESNER in *Valefia inferiori*.

Suspecta mihi planta, cum in magno opere eam omiserit MORISONUS, in praeludiis vero plurimas, nemini visas, varietates recenscat.

IBID. ad n. 8. Cum hoc nomine plantae in M. Jugo nascentis meminit SCHEUCHZER.

Ad pag. 342. l. 3. SCHEUCHZ. ad radices M. Titliaci.

Ad n. 13. ad *lin. 10.* adde & *Fragaria sterilis alpina caulescens* EIUSD. in Catal.

Ad pag. 343. lin. 6. adde. Auf der Krajalp Abbatiscellanorum.

ibid. ad *Fragariam*. 6. Varietas fructu parvi pruni magnitudine aux Combes de Vallanvron, & in umbrosis Jurae M. GAGNEB.

Ad pag. 344. ad Rubum I.

In alpp. Rhaeticis I. GESN.

Et sub finem; semen magnum, reniforme, superficie reticulata.

Ad pag. 345. n. 3. Semen prioris sed minus.

Ad pag. 346. in descriptione Ribis 1. dele Tuba in fine &c. & lege Tubae duae, distinctae, basi barbatae.

In Rube 2. dele. In paludosis circa Wengi, & lege circa Ferriere abunde, v. g. a la Combe de Vallanvron.

In descriptione *lin. 3.* lege Fructus pene rubens, grate dulcis.

Ad pag. 347. in Ribe 4. Circa Wengi prope Buren in paludosis.

lin. 3. in descriptione adde. Racemi rari, flores nutantes, magni, uti Uvae crispae, calyce subrubente, petalis erectis, speciosis, ex albo virentibus. Tuba crassa, simplex, apice levissime diviso.

ibid. Ad vires adde. „ nuper infusum theiforme scopo diuretico & aphrodisiaco commendari cepit.

Ad pag. 348. Rosa 2. a la Combe Bioffe, & aux combes de Vallanvron GAGNEBIN.

Ad pag. 350. Rosa 8 circa Ferriere in sylvis & dumis.

Ad pag. 350. Ad Sorbi characterem adde. Ita LINNAEUS sed fructus omnino pentaspermus est, etsi aliqua semina abortiant. A Mespilo adeo solis differt Tubis.

Ad pag. 352. Mespilus 2. Inter Curiam & Rohrenburg

tenburg ad ripam SCHEUCHZER. Ad viam stradam supra Bonneville GAGNEB.

Ad pag. 353. Crataegus n. 1. In M. Chasseral GAGNEBIN.

Ad pag. 354. Varietas β Crataegi 2. a Ferriere & prope Boinod GAGN.

Ad pag. 359. post Helianthemum 2 adde.

* HELIANTHEMUM f. cistus humilis folii Sampfuchi capitulis valde hirsutis I. R. H.

SCHEUCHZER in alpinis Helveticis.

„Cauliculi rigidi, folia conjugata, Majoranae, hirsuta, flores ex hirsuto pediculo lutei, calyx villosus, striatus.

An diversum a n. 2.

** HELIANTHEMUM alpinum myrthifolium hirsutum.

SCHEUCHZER & GESNER in alpinis Helveticis.

Mihi omnino ignotum est.

Ad Helianthemum n. 3. adde: in M. Septimo SCHEUCHZER.

Et in descriptione „Valvulae subhirsutae, semina ex rotundis acuminata, basi excavata.

Ad pag. 360. Helianthemi ultimi loca natalia casu omissa sunt. Supra Bonneville legi, in Gemmio M. & in Valesia. Ibidem I. GESNERUS. I. BAUHINUS Genevae circa Champé, & circa Genevam in saxosis RAIUS. In Gotthardo M. SCHEUCHZER.

IBID. Hyperici 1. varietas β in montanis Jurae & alpium vulgatiores est. In descriptione adde. Semina ovato-cylindrica, transversim rugosa.

Ad pag. 361. Hyperici 5. semina subrufa, ad lentem subaspera, & quasi villosa.

Ad pag. 362. Hyperici 6 semen minutius, evidenter rugosum.

Ad pag. 363. lin. 3. adde Semina nigra, reniformia.

ibid. Malvae n. 2. Semen minus reniforme, subrotundum, utrinque depressum.

Ad pag. 364. lin. 3. Ad agros circa Huningam C. B.

Lin. 7. adde „capsulae nigrae, albo villo hispidae; semen livescens, reniforme breve, leveque.

Ad pag. 365. lin. 5. adde Semina compressa, ex ovatis acuminata, sulcis valentibus & undulatis inscripta.

Ad pag. 367. dele lineam 7. supra ultimam, & refer ad n. 8.

Ad pag. 368. Geranii 9 descriptioni adde „Capsulae subhirsutae, semen ejiciunt, pene nigrum, ex reniformi cylindricum.

ibid. Geranium 10 in montanis supra Valenz SCHEUCHZER. In pomariis circa Ferriere GAGNEBIN.

Descriptioni adde. Rostrum breve. Capsulae ad apicem transversis sulcis asperae. Semen leniter reniforme.

Ad pag. 369. Ad descriptionem adde. Semina rufa, ovalia, a valvis rugosis non separantur.

Ad pag. 371. lin. 3. varietas β in M. Legerberg I. G.

Ad pag. 372. lin. 4. Semen semiovale, hinc convexum, inde planum, acuminatum.

Ad pag. 374. in Viscagine 2. dentes valvarum sunt sex. Semina ordinatis elegantibus aculeis aspera.

Ad pag. 375. Viscaginis 3. Semina pene reniformia, pariter elegantibus aculeis inscripta.

Ad pag. 376. lin. 7. In der Krajalp I. G.

Ad pag. 377. Descriptioni Lychnidis 2 adde „Valvae quinae. Semina magna, e cuneiformibus reniformia, eleganter aspera.

ibid. Lychnidis 3 semina ex ovatis reniformia, ex glaucis nigra, opere reticulato aspera.

Ad pag. 378. Lychnidis 4 semina minuta, glauca, reniformia, aspera.

ibid. Saponaria 1. ex Gemmio & alpinis Abbatiscellanorum I. G.

Ad pag. 379. Saponariae 2. semina minus evidenter rugosa, reniformia, compressa.

ibid. Saponaria 4. auf der alten alp Abbatiscellanorum I. G.

Ad pag. 381. Tunicae 2. semina ab altero latere cava, sine eminente, inde depressa linea dividuntur.

ibid. Tunica 3. a la Sauge GAGN.

Ad pag. 382. Tunica 4 albo flore in adscensu ad castrum Sarunetum SCHEUCHZER.

Ad finem descriptionis adde. Semina tenuia, breviter ovata, plana, nigra. Petala lanugine subtili tota pubescunt.

Ad Tunicam 5. adde

2 Flore albo. Supra Malojam M. in adscensu ad M. Lunguin SCHEUCHZER.

Descriptioni adde „Semina prioris speciei.

Tunica 6. Circa Neufchatel & Vallangin GAGNEBIN.

Ad pag. 383. Caryophyllus sylvestris biflorus, in der alten Alp, auf Gamor I. G.

Post lin. 8. adde.

β Flore albo. In M. Maloja & S. Bernhardini SCHEUCHZER.

ibid. Tunica 8. ad scopulos lacus Rivarii SCHEUCHZ.

Ad Tunicam 10. adde, & ad Juram M. supra Genevam.

Ad pag. 384. lin. 4. adde. Ubique in alpinis provenit. SCHEUCHZER in Jugo M. GAGNEB. au haut de la Charriere neuve allant au droit de Renan.

ib. Myosotis 2. in Jugo & Septimo M. SCHEUCHZER.

Post Myosotin 2. adde

* Myosotis alpina pumila myrthifolia I. GESNERI.

Annon varietas?

ibid. Myosotis n. 3. In pratis circa Ferriere GAGN.

Ad pag. 385. lin. 3. Semina reniformia, breviora, superficie obscure aspera.

ibid. Alfine 1. Basileae lecta est a I. G. a la Chaux d'Abelle in paludosis a GAGNEBIN.

Ad

Ad pag. 386. lin. 5. adde Semina breviter reniformia, ordinatim aspera.

Ad pag. 387. lin. 5. Semina, qualia secundae.

Ad pag. 388. lin. 4. Circa *Nidau* SCHEUCHZER.

ibid. Alfine 10. *Basileae* in segetibus provenit 1. G.

ibid. Alfine 11. in alpp. *Abbatiscellanis* GAGN.
ibid. post Alfinen 11. adde.

* ALSINE caryophylloides subhirsuta capillaceo folio, pulchro flore albo.

SCHEUCHZER in alpp Helveticis.

Puto eandem esse undecimae.

Ad pag. 390. lin. 8. add. Semina reniformia, aspera, n. 17. SCHEUCHZER in dumetis vallis *Vetrensis*, in locis udis M. *Septimi*, in descensu *Gemmii* M. ad *Thermas*.

ibid. post n. 18. adde.

1. GESNERUS distinguit Alfinen alpinam minorem glabram, & eodem nomine plantam recenset ad radicem M. *Galandae* natam SCHEUCHZERUS.

Ad pag. 392. Cherleriam legit 1. G. in M. *Regio*, & *auf der alten Alp Abbatiscellanorum*.

Ad pag. 393. post *Sedum* I. adde.

* SEDUM latifolium floribus magnis albicantibus 1. B. III. p. 689.

Cotyledon altera secunda CLUS. p. LXIII.

Sedum majus montanum dentatis foliis c. B. ex CLUSIO, RAJ. p. 688. *

SCHEUCHZER in alpihus: in *Abbatiscellanis* 1. G.

„ Rosulae uti in majori specie „ caulis dodrantalis, foliosus, erectus, floribus onustus, albicantibus, petala sex magna. . . .

* * SEDUM majus montanum dentato folio alterum c. B. RAJ. p. 688. *

Cotyledon altera II. altera varietas CLUS. Hist. p. LXIV.

Sedi latifolii flore albicante species magis dentata 1. B. III. p. 689.

Ut dicam quod res est, cum neque CLUSIUS neque 1. B. *Sedum* tomentosum describant, de eo ipso loqui videntur.

Ad pag. 394. *Sedum* 4. in valle *Engstlana* infra *Joch* SCHEUCHZER.

Ad pag. 395. lin. 6. GAGNEBIN aux Combes de *Vallanvron* & circa *Chaux de Fonds*.

Et descriptioni adde „ Semina oblonga, tenuissima.

Ad pag. 396. *Sedum* 12 in patria mea vulgarissimum est GAGN.

Ad pag. 398. *Sedum* 17 GESNERUS in pratis humidis circa *S. Gallen* & *Rheinthal*. Videtur autem dicere de *Sedo palustri subpurpureo*.

Ad pag. 400. Saxifraga 3. In M. *Joch*, & humidis *Abbatiscellanorum* 1. G.

Ad pag. 401. Saxifragae 5. descriptioni adde. Tubae extenuatae in fructu supersunt. Is brevis

est, facie hirsut modica, & semina continet brevia, tenuissima.

Ad pag. 401. n. 6. Ex alpp. *Abbatiscellanis* 1. G.

Ad pag. 402. n. 8. Etiam in M. *Leger- & Uetli-berg* 1. G. & descriptioni adde „ semina minuta, fusca, acuminata. Ovarium modico osculo hiat.

Ad pag. 403. lin. 8. In M. *Gamor* 1. G.

ibid. Saxifraga 12. in eodem M. *bey der Drachen-höhle* 1. G.

Ad pag. 404. lin. 7. SCHEUCHZER in alpihus *Rhaeticis*, in M. *Septimo*.

Ad pag. 405. lin. 5. adde. Exotica videtur. In catalogo enim non habet. 1. G.

ibid. Saxifraga 18. in M. *Gemmio*, *Furkmatt*, *Pündtnerberg* 1. GESNER.

Ad pag. 408. descriptioni n. 1. adde filiquam subhirsutam esse.

Ad pag. 409. lin. 8. GAGNEBIN *au bord des marais des Chaux d'Abelle*.

ibid. var. α n. 4. IDEM *a la Combe Grède*, *a la Combe de Vallanvron*.

Et post γ adde.

♂ Foliiis quinis IDEM *a la Combe Grède* eundo ad M. *Chasseral*.

ibid. descriptioni speciei 5. adde „ semina glauca, qualia octavae.

ibid. *linea 3.* supra ultimam add. „ in M. *Chasseral* prope cryptam glaciale GAGN.

Ad pag. 410. ad finem *Epilobii* 8.

Semina olivae forma, hinc convexa, inde sulco divisa.

Ad pag. 411. adde *Onagrae* semina angulosa, difformia.

Ad pag. 413. *Paridis* semina triquetronica, obscure sulcata & aspera.

Ad pag. 416. Ad finem *Vaccinii* 1. Semina qualia 2do.

ibid. *Vaccinium* 2. *dans les marais de Chaux d'Abelle & des Pontins* GAGNEBIN.

ibid. ad finem paginae „ semina flava, pene lunata.

Hanc apud *Hercynios*, *Juranos*, & *Thuringos* ajunt esse, quae inebriantes baccas ferat.

Ad pag. 420. lin. 10. Adde ad finem „ rotundus in nostris, valvis ad calycem hiantibus, tuba superstita.

Ad pag. 421. lin. 48. Adde ad finem „ per aetatem perinde callescunt, uti sequenti.

Ad pag. 422. lin. 22. Adde ad finem „ nuces & alae reticulatae. Illae intus lanuginosae, foetae semine ex ovato acuminato.

lin. 33. *Au Courti* en allant a *Pertuis* GAGN.

Ad pag. 428. post *lin. 25.* adde.

β *Flore rubente* GAGN.

Ad pag. 430. lin. 17. Ad finem adde. Omnino, stirpem enim *RIVINI* *Jenae* legi, in sylva *Wellmese*, a *RUPIO* indicatam, *Hippomarathri* similem, sed calycis defectu diversam.

Fff ff 3

Ad

Ad pag. 433. ante ETHUSAM.

1. PHELLANDRYVM foliis imis capillaceis. Myriophyllum MATTH. p. 1167. CAMER. Epit. p. 896.

Millefolium aquaticum DOD. p. 584.

Myriophyllum aut Maratriphyllum palustre LOB. ic. p. 789.

Millefolium, foeniculum aquaticum TAB. p. 73.

Millefolium aquaticum foeniculo simile umbelliferum I. B. III. p. 4.

Myriophyllum prius LUGD. p. 770.

Millefolium palustre primum SCHWENKE. p. 138.

Millefolium aquaticum umbellatum capillaceo & brevi folio C. B. Bas. p. 42. Sed in horto sicco C. B. flores Hottoniae cum foliis Myriophylli misti fuerunt.

Millefolium aquaticum RAJ. p. 459. *

Mr. GAGNEBIN in fossis Michelsfeldensibus aprili M. Ego Gottingae semel absque flore reperi.

Radices fibrosae, albae, ex uno capite multae, longae, fistulosae, I. B. Folia ad terram minutissime divisa, perampla, triangularia, caeterum quovis Meo subtiliora. Alia tamen vidi laxiora, & propiora Phellandryo, qualia etiam ex vaginis nascuntur. Caulis spithamalis; vaginarum latus albusque margo. Umbellae non amplae, generales nudae, peculiares latiusculis foliis succinctae. . . . Flores recentes, fructusque non vidi.

Ad pag. 434. ante LIGUSTICUM adde.

BULBOCASTANUM

TOURNEFORT. T. 161. RIVIN.

BUNIIUM LINN. n. 208.

Involutum utrumque multifolium, latiusculum. Petala aequalia, apice reflexo. Fructus longe ovalis, semina semielliptica, placenta coronata, gibba, per siccitatem evidenter striata. Radix bulbosa, quod rarissimum est in hac gente.

1. BULBOCASTANUM GESN. Hort. p. 250 b. TAB. p. 143. I. B. III. p. 30.

Oenanthe prima MATTH. p. 866. absq. flore, CAM. Epit. p. 609. LUGD. p. 782.

Bunium GESN. Hort. p. 251. ROYEN. p. 107.

Bulbocastanon DOD. p. 433. RAJ. Hist. p. 440. Syn. III. p. 209.

Bulbocastanum grandius Dod Bunium LUGD. p. 774. &

Bulbocastanum mas Tralliani IBID. p. 773. male

Nucula terrestris septentrionalium LOBEL. ic. p. 745.

Panaseolus vulgo CAES. p. VII. c. 29. flore facit purpureo.

Bulbocastanum majus folio apii C. B. MOR. III. p. 274. T. seminum H. h. I. R. H. autour de Par. p. 403.

GAGNEBIN in omnibus agris vallis S. Imier.

Radix edulis, subdulcis. Folia ima longa, petiolata, pinnata, pinnis & pinnulis ramosis, omnibus nervi latitudine, planis, extremis lobulis lanceolatis. Ex vaginis tenuiora proveniunt, nitida omnia & laevia. Umbellae amplae, albae. Semen aromaticum.

Multum nutrire & Venerem movere dicitur.

β Minus, videtur foliis differre tenuioribus.

Ad pag. 436. ad finem Sii adde „Sium fegetale scribit se legisse M. GAGNEBIN, sed specimina desunt, quae plenam fidem faciant.

Ad pag. 438. lin. 2. adde GAGN. in M. la Montagne chaude supra Villeneuve.

ibidem lin. 3. a la combe de Vallanvron GAGNEBIN.

lin. 58. adde in rupibus le Moron & a Pertuis GAGNEB.

Ad pag. 449. lin. 7. adde. In fegetibus supra Douanne eundo versus Dess. GAGN.

lin. 35. pro angusti, lege „ad octo, latiusculi. Petala cordiformia.

Ad pag. 453. lin. 23. adde ad muros in pago S. Blaise GAGN.

Ad pag. 454. lin. 27. adde. Petala interiora modice inaequalia, exteriora evidentius. Dantur etiam flores mares.

Varietatem glabram nuper misit GAGNEB. ex pratis circa Ferriere.

Myrrhidem odoratam reperit idem au bec de l'Oiseau, sed ait a veterinario, dudum mortuo, ante plures annos satam nunc in pratis multiplicari.

Ad pag. 456. lin. 43. adde in M. Chasseral & circa Ferriere GAGN.

Ad pag. 458. lin. 43. adde Au haut de la Charriere au droit de Renan GAGN.

Ad pag. 459. lin. 10. adde Circa Ferriere GAGN. ibid. ad finem paginae adde:

2. APARINE vulgaris semine minori VAILL. p. 14. & T. IV. f. 4.

M. GAGN. au haut de la Combe Gréde.

Neque VAILLANTIUS evidentes notas discriminis dedit, neque in specimine adgnosco aliquas.

3. APARINE semine leviori RAJ. Hist. p. 484. Cat. Angl. p. 24. Syn. III. p. 225. HERM. TILL.

Aparine semine levi IONQ. p. 14. H. Bles. p. 49. H. R. P. I. R. H. DILL. Giesl. p. 150. VAILL. p. 14. T. IV. f. 3. FABREG. II. p. 144. BOERH.

Aparine foliis levioribus & semine leviore H. OX. III. p. 330.

Aparine vulgaris seminibus glabris RUPP. BUXB. Gallium humilium folio hirsuto semine minus aspero MARTIN p. 44.

In hordeo circa Ferriere, sed uberrime au Locle GAGN.

Humilior est vulgari, pedalis, & cubitalis, caeterum asperis etiam foliis & caule; uti flos convenit, & modus florendi in ramosis ramis ex alis foliorum. Differt semine tuberculoso potius, quam hispido, neque adhaerente.

Ad p. 460. ad notam δ adde „Jenae nuper plantam inveni, a vulgari supino diversam, totam glaucam, durioram, erectam, ad tres pedes altam, cum habitu gracili, parum ramoso, nisi in summa planta, foliis subtus cavis, & albis, durioribus, sine spinuloso. Ergo nunc, mutata sententia eam separo.

Ad pag. 464. lin. 3. ante ultimum adde, dans les Combes de Vallanvron. GAGN.

Ad

- Ad pag. 465. lin. 30.* adde Pro veneno haberi & vomitum ciere GAGNEBIN.
- Ad pag. 472.* Plantaginem latifoliam minorem legit Mr. GAGN. in M. *Chasseral au plan de l'Agasse.*
- Ad pag. 473.* Gentianam I. Idem circa *Ferriere* in pascuis.
- Ad pag. 474. lin. 32.* Varietatem Flore albo a la *Joux du Plane prez de Pertuis* GAGN.
- ibid. Cruciatâ in pratis circa *Ferriere* frequens est IDEM.
- Ad pag. 478.* Gentianam folio Asclepiadis legit IDEM a la montagne *Chaude supra Villeneuve.*
- Ad pag. 479.* Gentianam n. 14. IDEM in paludosis aux *Pontins.*
- Ad pag. 483.* *Ανωσημωνα* dixit RENEAUME, non observata causa varietatis, quae in Primulis obtinet. Omnibus enim, dum juniores sunt, tuba floris est longitudine, dimidio brevior eadem adulto flore.
- Ad pag. 487.* Hottoniam circa *Erlach* GAGN.
- ibid. Trifolium fibrinum IDEM aux *Pontins, & sur l'Anvers de Renan.*
- Ad pag. 491.* Campanulam 2. in segetibus circa S. *Imier* GAGNEB.
- Post n. 2. adde IDEM in valle la *Combe de Vallanvron* Campanulam legit, amplissimam, altissimam, folio tenerrimo, glabro, nondum mihi perspectam.
- Ad pag. 495. lin. 7.* IDEM in pratis circa *Ferriere.*
- Ad pag. 496. lin. 4.* IDEM in M. *Chasseral & a Boinod.*
- ibid. III. lege IIII.
- Ad pag. 504.* Violam tricolorem repentem etiam legit a *Chaux de Fonds* eundo a *Boinod aux Crocettes de la Sagne.*
- Ad pag. 506.* Alkekengi odore moschato Argentorati legit IDEM.
- Ad pag. 516.* Cerinthe n. 2. abunde nascitur Jenae ad pedem M. *Kunizberg* e regione pagi *Nauer.* Flos totus pallet, neque dentes revolvuntur.
- Ad pag. 517.* Pulmonariae 2. varietatem 2. legit IDEM circa *Ferriere.*
- Ad pag. 518.* Lithospermum 2 a *Pertuis.* IDEM.
- Ad pag. 519.* Cynoglossum 1. legit circa *Vervai, Lutry & in toto pago Valdensi* GAGN.
- ibid. Ad descriptionem adde „flori plicas intermedias esse, albentes, uti Scorpiuro.
- Ad pag. 520.* Cynoglossum 3. a la *Rancunière & a la Combe Grède* GAGN.
- Ad pag. 529.* Veronica maxima nascitur a la dent de *Jaman, a la cote de l'Anvers* IDEM.
- Ad pag. 534.* Veronica n. 17. flore albo GAGN. a la *Sombaille.*
- Ad pag. 536.* Myagrum 3. prope S. *Aubin & in segetibus aux Brenets* GAGN.
- Ad pag. 537. lin. 1.* post Scaber lege in adulta & sicca planta.
- Ad pag. 538.* Alysson 3. a la *Combe Bioffe, aux rochers de Pertuis, & sur Chasseral* GAGN.
- Ad pag. 539.* Drabam 3. A *tete de Rang, a Pertuis* IDEM.
- Ad pag. 543. lin. 6.* post albi adde Petala ovalia, duo majora, minora totidem.
- Ad pag. 552.* Sifymbrium n. 12. Basileae ad pontem Rheni prope curiam Naviculariorum GAGN.
- Ad pag. 556.* Dentaria I. aux *Combes de Vallanvron* ID.
- Ad pagin. 557.* Dentaria II. ibidem, in *Combe Bioffe &c.* ID.
- Ad pag. 558.* Cardamine 3. ID. aux *Convers.*
- Ad pag. 559.* post n. 4. Varietatem folio amplissimo, saepe ad terram unico, aut ternato, misit Mr. GAGNEBIN.
- Ad pag. 562.* Arabis 1. au *pié du roc mildeux, a la Combe Bioffe, a celle de Vallanvron* IDEM.
- ibid. ante n. 4.
3. ARABIS foliis hispidis, amplexicaulibus, dentatis, caule erecto, ramoso.
- GAGN. au *culdes Roches entre le Locle & les Brenets.*
- Caulis cubitalis, ab imo ad summum ad singula folia ramosus, una cum foliis hispidus; amplexicaulia ista, longe elliptica, per oram serrata. Flores ramos terminant, exigui, qua nota facile separatur ab Arabi I. Omnino persuadeor esse plantam RAIANAM, dictam p. 562. n. 3.
- Ad pag. 564.* Hesperis 3. au *Pelard* GAGN.
- Ad pag. 573.* Ad characterem Coronillae adde „calycem quasi bilabiatum esse, superiori denticulo breviter fillo.
- Ad pag. Coronillam n. 4* legit au *Mildeux* GAGN.
- Ad pag. 575.* Ad Coluteae characterem „calycis dentes superiores semicirculariter excindi (in nostra) inferiores rectiores esse.
- Ad pag. 585.* Trifolii n. 11. petala ita cohaerent, ut pro monopetalo haberi queat.
- Ad pag. 592.* Viciae n. 7. „Calycis segmenta superiora ad se invicem recurvantur, inferiora rectiora, graciliora, longiora sunt. Flos strictus, ochroleucus. Vexillum ungue lato, bractea reflexa, emarginata. Alae fere vexillo aequales, ovatae, auriculis maximis. Carina bipes, mediocriter acuta.
- Ad pag. 622. lin. 12.* post segmentis, adde, medio minori.
- Ad pag. 625.* Melampyri galea fissâ est, non emarginata.
- Lin. ult.* adde Huic denticulus calycis quintus minimus accedit & supremus.
- Ad pag. 633. lin. 7.* dele longis spinulis armatus.
- Lin. 8.* post lineatae, adde secundae minores, plica incipiunt.
- Ad pag. 643.* ad Stachyn n. 3. adde.
- Huic Galea nimis evidenter bifurca est, quam ut in hoc ordine fere ferri possit.
- Ad pag. 677.* Carduus 4. in sylvâ *Wellmese* prope *Jenam* abunde provenit.
- Ad pag. 687.* Arction deleatur ex synonymis & referatur ad speciem 2.
- Ad Tabulas Generum.
- Ad pag. 33.* dele *Berberin.*
- ibid. Exime *Meum* & pone post *Cicutam.*
- Ad pag. 34.* post *Pervincam* adde

VIII. ISOSTEMONES HEXAPETALAE.
Berberis T. 1.

INDEX.

I N D E X.

- Abies* 147
Abies 149
Abrotanum 697
Absointhium 550. 694. 695. 696. 713. 716. 717. 731
Acacia 355
Acanthium 674. 676. 683
Acanthus 447. 682
Acarizoba 425
Acciptrina 550. 557
Acer 421
Acerabulum 394
Acetosa 168. 169. 170
Achillea 712
Achillea 734
Achilleos 480
Acinaria 413
Acinos 653. 654
Aconitum 312
Aconitum 306. 314. 325. 327. 331. 412. 413. 556. 737. 738
Aconito cognata 326. 330
Acopa 487
Acorum 259. 281
Acorus 259. 775
Acorus 281
Acrostichum 134
Actaea 306
Acus moschata 369
Acuta spina 354
Adiantum 106. 107. 108. 116. 133. 134. 136. 137. 140
Adonis 319
Adoxa 412
Aegilops 204. 213. 225. 227. 228
Aegopodium 427
Affodillus 289
Agaricum 5. 26. 27. 28. 29. 32. 33. 57. 58. 60. 61. 89
Agaricus 59
Agaricus 39. 41. 42. 43. 57. 58. 60. 61. 89. 90
Agaricofungus 57
Agaricomerulius 33
Agaricopolyporus 26
Ageratum 629
Ageratum 734
Agrifolium 468
Agrimonia 407
Agrioriganum 657
Agripaume 639
Agrostema 371
Agrostis 218. 219. 229
Αγρωσθρος 611.
Aira 215. 217. 218. 223. 224. 225
Airelles 415
Ajuga 540. 632. 634
Aizoon 393. 395. 396. 397. 398. 402. 561. 562
Alabastritis 556
Alasafa 357
Alcea 363
Alchemilla 184.
Alchimilla 184. 774
Alchimilla 184. 186. 774
Alectorolophus 623
Alectorolophus 620. 621. 622. 623
Alga 2. 5. 199. 200. 201. 328
Algoides 198
Alisma 275. 276. 277. 278. 300. 378. 458. 483. 484. 737
Alizier 357. 358
Allekengi 508. 783
Alleluja 364
Alliaria 553
Allium 296
Allium 295. 296
Alnus 164
Alni effigie 354.
Alopecuros 205. 493. 499
Alfina 385. 780. 781
Alfina 198. 199. 372. 374. 379. 380. 383. 384. 385. 391. 466. 467. 487. 519. 533. 534. 538. 555. 608. 609. 641.
Alfinella 391
Alfinoides 608
Althea 364
Alysson 537
Alysson 457. 458. 522. 533. 536. 539. 540. 624. 645. 646.
Amanita 37. 41. 42. 46. 49. 50. 52
Amaradulcis 507
Amaranthus 176
Amarella 606
Ambrosia 420. 542. 697
Ambubeja 761
Amelanchier 353
Amellus 725
Animi 430
Anomum 347
Ampeloprasum 296
Ampelos 334
Anacampteros 394. 395
Anagallis 481
Anagallis 385. 407. 481. 527. 528. 608
Anagyris 591
Anblatum 611
Anchusa 513. 514. 515. 518. 519. 521
Andromeda 416
Androsace 486. 487
Androsaemum 360. 361. 362
Andryala 753
Anemone 331. 779
Anemone 285. 304. 318. 320
Anemonoides 332. 333
Angelica 445
Angelica 427. 435. 442
Angelicae vitium 427
Anonis 588
Anonyma 609
Anonymos 183. 416. 417. 423. 577. 603
Anostemon 483
Anserina 338
Anthemis 711. 714. 717. 718
Anthericum 291
Anthoceros 127
Anthora 313
Anthoxanthum 230
Anthriscus 449. 453
Anthyllis 183. 389. 566. 570
Antipater 702
Antirrhinum 613
Antirrhinum 314
Antithora 313
Antoniana 408. 409. 410
Antora 313
Apargia 758
Aparine 457. 458. 459. 460. 522. 782
Apate 756
Aphaca 567
Aphaca 597. 598. 599. 600. 739. 751
Aphanes 184
Aphyllanthes 497. 669. 689
Aphyllanthi affinis 667
Apios 596
Apium 427
Apium 323. 428. 431. 433. 436. 443. 444. 445. 451. 453
Aponogeton 198
Apollinaris 512
Aquifolium 467
Aquilegia 310
Aquileja & Aquilina ib.
Arabis 561. 783
Arabis 563
Arachidna 596. 611
Arachis 602. 603
Aracus 595. 598. 600. 601
Arbutus 415
Archangelica 590. 641
Arction 675. 617. 688
Arctostaphylon 416
Arenaria 387. 388. 389. 390
Aretia 185 4..
Argemone 303. 304. 338
Argentaria 185
Argentilla 307
Argentillae similis 306
Argentina 335. 338
Aria 353. 354
Aristolochia 196. 774
Aristolochia 604. 505
Aristolochiae similis 412
Armerius 374. 378. 381. 382. 383
Armoracia 555
Armoraria 378
Arnica 736
Artanita 499
Artemisia 694
Artemisia 694. 719
Arthritica 482. 483. 484
Arum 261
Aruncus 306
Arundo 221
Arundo 255

- Asarine* 707
Asarum 195
Asclepias 525
Ascyron 360. 361. 362
Aspergillus 6. 763
Asperugo 522
Asperugo 459
Asperula 457
Asperula 457. 458. 459. 460
Asphodeliris 291
Asphodelus 289. 290. 294
Asplenium 134
Asplenon 132
Asplenium 135. & *Asplenus* ibid.
Assenzo 695. 714
Alter 725
Aster 412. 693. 711. 724. 725
 735
Asterias 457. 479
Asteriscus 693 710
Asterocephalus 668
Astragaloides 569
Astragaloides 570. 603
Astragalus 565
Astragalus 569. 600. 603
Astragali similis 573
Astrantia 439
Astrantia 445. 446
Athamantia 426. 451
Athanasia 721
Atractylis 685
Atractylis 685
Atragene 334
Atriplex 173
Atriplex 174. 175. 176
Atropa 509
Aubepine 354
Aucuparia 351
Avellana 160
Avena 222
Avicularia 496
Auricula muris 379. 384. 388.
 519. 531. 533. 742. 745.
 746.
Auricula urfi 484. 485
Azalea 416
Azalea 417

B *Baccharis* 704
Bachbonen 528
Bagolae 352. 415
Ballota 648
Ballote 641
Balsamina 505
Balsamita 505. 693
Balsamum 417. 418
Baptisecula 691
Barba caprae 306
Barba capri 306. 307
Barba caprina 306
Barba hircina 758
Barba Jovis 570
Barbula hirci 758
Barbarea 549. 560. 561
Bardana 675
Bartsia 625
Beccabunga 528

Bechion 705. 708
Been album 373. 374
Beerwurtzel 426
Beinhültz 527
Belladonna 509
Bellidastrium 723
Bellidioides 720. 721
Bellis 722
Bellis 667. 668. 713. 717. 719.
 720. 721. 723
Bellium 720
Benedicta 336
Berberis 424
Bergmännlein 331. 332
Bergmüntz 651
Berula 528
Betonica 645
Betonica 380. 381. 382. 383. 533
 618. 643. 645
Betonicum 382
Betula 158
Betulus 158
Bidens 709
Bifolium 277. 278
Bipinella 429
Biscutella 541
Bistorta 178
Bizwurz 331. 478
Blattaria 406. 480. 510. 511.
 512
Blitum 176. 774
Blitum 174. 176
Boletus 23
Boletus 25. 26. 29
Bonus Henricus 174
Borrage 524
Borrage 522
Botrys 633. 774
Botrytis 6
Bovista 12
Brachysiphonios 482
Branca vrsina 447
Brassica 560. 561
Braunwurtz 619
Briza 212. 213
Bromus 227
Brunella 636
Brunella 585. 634
Bruscus 415
Bryonia 505
Bryonia 165
Bryum 108. 771
Bryum 102. 103. 770
Buccinum 314
Bugle 634
Buglossa 513. 523. 523. 524
Buglossum 523
Buglossum 519. 521. 522. 523. 524
Bugula 633
Bulbine 286
Bulbocastanum 782
Bulbocastanum 453
Bulbocodium 285. 291
Bulbosa 291
Bulbus 292. 293. 294
Bunium 549. 782
Bupthalmum 710

Bupthalmum 319. 320. 717. 718.
 721
Bupleurum 436
Bupleurum 666
Bursa pastoris 538. 539. 542. 543.
 545. 546. 562
Butomon 281
Butomus 299
Buxbaumia 10
Buxus 163
Byllus 4. 763
Byssus 2. 36. 62. 88

C *Cacalia* 705
Cacalia 707
Cacatrepolia 689
Calamagrostis 221. 222. 247. 258.
 260. 299
Calamenthum 649. 651
Calamintha 651
Calamintha 649. 654. 658. 659.
 726
Calamus aromaticus 259
Calathiana 473. 474. 476
Calceolus 276
Calcitrapa 689
Calendula 722
Callitriche 199
Caltha 319. 797
Caltha 722
Camariina 162
Camelina 537. 550
Cameraria 608
Campanula 490. 783
Campanula 498. 608. 617
Camphorata 183
Cannabina 644. 645. 704. 705.
 710
Cannabinae similis 711
Cannabis 644
Cantabrica 379
Capillus veneris 137
Capnos 604. 605
Caprago 576
Caprifolium 464
Caprifolium 457
Caput Gallinaceum 577
Caput monachi 739
Carara 542
Cardamine 557. 783
Cardamine 547
Cardamines affinis 560
Cardiaca 539
Cardopatum 686
Carduocirsium 667. 682. 683
Carduus 676. 783
Carduus 672. 673. 674. 675. 679.
 680. 681. 683. 684. 685. 686
 687.
Carex 243
Carex 234. 235. 236. 237. 240. 242.
 259
Carlina 678. 682

 G g g g g Carlina

- Carlina* 685
Carpinus 158
Carpinus 423
Carpobolus 13
Carum 428
Carvi; *Caros*, *Careum* &c. 428
Carvisfolia 442
Caryophyllata 335. 779
Caryophyllata 331. 335. 374. 401
Caryophyllus 375. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390.
Cassida 635
Cassuta 469
Castanea 160
Castanea 568
Catanance 315. 505. 594
Cataputia 189. 190
Cataria 649
Caucalis 448
Caucalis 452
Ceanothus 346
Cedrus 150
Celtis 773
Centaurea 687. 688. 689. 690. 691. 692
Centaurium 374. 475. 480. 672. 687. 688. 690
Centauroides 678
Centummorbia 481
Centunculus 384. 386. 389
Cepa 295
Cepa 285. 295
Cepaea 398
Cerastus 356
Cerasus 354. 357
Cerastium 383. 384. 385
Ceratocephalos 709. 710
Ceratophyllon 201. 203
Ceratosperrum 768
Cerefolium 452. 453. 454
Cerinth 515. 713
Cerinth 515
Cerreta 678
Cervaria 334. 444
Cervicaria 490. 491. 493
Cervispina 163
Ceterach 135
Chaerophyllum 452. 782
Chaerophyllum 453. 454
Chaerophyllo similis 184
Chamaebalanos 596. 597. 603
Chamaebatos 344
Chamaebuxus 607
Chamaecerasus 353. 355. 357. 464. 465.
Chamaecissus 634. 652. 653
Chamaecistus 358. 359. 360. 399. 416. 417
Chamaeclema 592
Chamaecyparissus 633
Chamaedrys 630
Chamaedrys 335. 529. 530. 532.
Chamaedry similis 335. 625
Chamaefelix 136
Chamaegenista 592
Chamaejasme 486
Chamaelea 187. 188
Chamaeleon 677. 682. 685. 686
Chamaelinum 372
Chamaemelum 716
Chamaemelum 314. 320. 711. 714. 718. 719. 721
Chamaemespilus 352
Chamaenerion 408. 409. 410.
Chamaeorchis 269
Chamaepitys 507. 540. 633. 634. 714.
Chamaepyxos 163
Chamaerrhododendron 416. 417. 418
Chamaerrhodos 349
Chamaerubus 344
Chamomilla 711. 718
Chara 196
Cheiranthus 563
Chelidonia 305. 319. 321. 604. 605.
Chelidonium 305. 783
Chelidonium 305. 321
Chenopodium 174. 774
Chenopodium 183
Cherleria 391. 781
Chironia 359
Chondrilla 755
Chondrilla 740. 741. 748. 749. 754. 755. 756.
Christimanus 271
Christophoriana 305
Chrysaea 505
Chrysanthemis 359
Chrysanthemum 324. 693. 709. 710. 711. 712. 720. 727. 731. 734. 737.
Chrysocome 703
Chrysocome 698. 699. 700
Chrysosplenium 189
Cicer 568. 569. 588. 590. 601. 602.
Cicercula 595
Cichoria 752. 761
Cichorium 761
Cichorium 751. 752. 759
Cicuta 433
Cicuta 433. 436
Cicutaria 432. 433. 434. 435. 436. 452. 453. 454
Cicutariae similis 452
Circaea 456
Cirsium 679
Cirsium 523. 676. 677. 679. 686
Cissampelos 173
Cistus 316. 359. 360. 416. 417. 418
Clathroastrum 8. 763
Clathroides 10. 763
Clavaria 14. 763
Clavariae affinis 17
Clematis 333. 779
Clematis 332. 526
Clibenkraut 459
Clinopodium 653
Clinopodium 642. 625
Clymenum 596. 618. 619
Clypeola 539
Cneorum 187. 378
Cnicum 678
Cnicus 679. 685. 686
Cochlearia 542
Cochleata 578
Codium 285
Codianum 285
Colchicum 282. 777
Colubrina 282
Colus Jovis 689
Colutea 575. 783
Colutea 573. 574. 575. 607
Coma aurea 703
Coma coerulea 626
Comarum 337. 779
Conferva I. 763
Conium 434
Consiligo 317
Consolida 515. 516. 735
Consolida aurea 734
Consolida media 634. 635
Consolida regalis 314
Consolida saracenica 734
Convallaria 287. 288
Convallium 287
Convolvulum 173
Convolvulus 488
Convolvulus 173
Conyza 704
Conyza 703. 709. 710. 711. 724. 725. 726. 727. 729. 730. 731. 735
Conyzella 725
Conyzoides 693. 724
Corallo fungus 15. 28
Coralloides 15. 763
Coralloidi affinis 17
Corallorrhiza 278. 776
Corchorus 427. 746
Coris 628
Cornucervi 542
Cornus 463
Coroneola 592
Coroneolae affinis 593
Coronilla 573. 783
Coronopus 542
Coronopus 471
Corrigiola 391
Corylus 159
Corymbifera 713
Cosmosandalos 276
Cota 718
Cotoneaster 352. 353
Cotula 711. 717. 718. 732
Cotyledon 392. 393. 394. 400. 401. 402. 425. 781
Cracca 598. 599. 600. 601
Crambe 536
Crassula 394
Crataegus 353. 780

Crataegus 353
Crataegonum 625, 626
Crepis 750
Crescione 435
Crespinus 424
Cressio 549
Crispina 346
Crispula 373
Crista 625, 627
Crista Galli 624
Crithamus 436
Crithmum 436
Crocum 281
Crocus 281, 777
Crucialis 462
Cruciata 457, 459, 460, 461, 462, 474, 477
Crus galli 323
Cucubalus 373, 377
Cucullata 611
Culices 266
Cuminum 314, 428
Cyanoides 689, 691
Cyanus 690
Cyanus 688
Cyathoides 17
Cyclamen 499
Cyclaminus 165, 288, 499, 500
Cymbalaria 613
Cyminum 442
Cynapium 433
Cynocephalos 616
Cynocrambe 195
Cynoglossa 520, 521, 522
Cynoglossospermum 521
Cynoglossum 521, 783
Cynoglossus 515
Cynorrhodus 347, 349, 350
Cynosorchis 262, 263, 264, 265, 266, 272, 273
Cynosurus 232
Cyperella 248, 251, 256, 257, 258
Cyperoides 234
Cyperoides 243, 244, 245, 246
Cyperus 246
Cyperus 245, 246, 247, 251, 252, 257
Cypripedium 277
Cytisus 591
Cytisus 575, 584

D*actyliobotanos* 404, 534
Dactylus 220
Damaſonium 300
Damaſonium 275, 276, 277, 737
Daphne 187
Daphnoides 188
Dasyſtephane 178
Datura 489
Daucoides 448, 449
Daucus 450
Daucus 426, 429, 430, 431, 432, 433, 440, 443, 444, 448, 451, 452
Delphinium 314

Dens leonis 363, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 751, 760
Dentaria 556, 783
Dentaria 609, 611, 777
Dentellaria 551, 724
Denticulata 412
Dianthus 381, 382
Diapensia 449
Dichotophyllon 202
Dictamnus 311, 312
Digitalis 616
Digitalis 618
Diospyros 353
Dipsacus 672
Dipsacus 685
Diureticè 737
Dodecatheon 504
Döni 318
Dorella 537
Doronicum 738
Doronicum 723, 735, 736, 737
Dorycnium 570
Draba 538
Draba 538, 561, 562, 563, 783
Draco 712
Dracunculus 712, 713, 714
Droſera 373
Droſum 185
Dryas 335
Drymopogon 306
Dryopteris 138, 140, 142
Dulcisamara 507

E*berwurtz* 679, 689
Ebulus 466
Echinophora 441, 449
Echioides 519, 521, 523
Echium 513
Echium 493, 515, 518, 519, 520, 523
Eghelo 591
Eglentina 350
Elaeagnos 155
Elaphoboscum 146
Elatine 173, 470, 496, 521, 533, 534, 597, 613, 614
Elenium 727
Eleoselinum 427
Elichrysum 598, 699, 700, 701
Elleborine 287, 298, 317, 319, 320
Elzbeere 357
Embolus 8
Emerus 575
Empetron 182, 401
Empetrum 162, 773
Endivia 751, 756
Enula 728
Ephedra 145
Ephemerum 286
Epilobium 408, 781
Epimedium 130, 320

Epimelis 352
Epipactis 277
Epipactis 275, 276
Epithymum 469, 585
Equisetum 142, 772
Equisetum 197, 202
Eragrostis 213, 214
Erica 418
Erica 162, 360, 414, 416, 418
Ericoides 416, 627
Erigeron 724
Erigeron 731, 732, 733, 750
Erinaceus 31
Erinus 494, 629
Erini affinis 190
Erioccephalos 680, 681
Eriophorum 250, 251
Eruca 553
Eruca 548, 549, 550, 551, 552, 554, 555, 561
Erucula 553
Ervilia 596
Ervum 602
Ervum 594, 595, 597, 598
Eryngium 455
Eryngium 436, 689
Erysimum 172, 549, 550, 551, 552, 553, 561, 564
Erysimi similis 561
Erysithales 679
Esparsette 577
Esula 189, 190, 191, 192, 193, 194, 505
Ethusa 433
Euonymus 423
Euonymus 417
Eupatorium 704
Eupatorium 407, 618, 638, 704, 709, 701
Euphorbia 189, 190, 191, 192, 193, 194
Euphrasia 627, 628, 629
Euphrasia 628
Euphrasia 386, 519, 520, 533, 609, 625, 627, 628
Euphrasia 474
F*aba inversa* 262, 591
Fabaria 394
Fagopyrum 172
Fagotriticum 172
Fagus 160
Fagus 158, 160
Falcaria 436
Falcata 579
Favagella 321
Febrifuga 719
Feehdistel 684
Fegopyron 172
Ferrum equinum 573
Ferrum equinum 573
Ferula 592
Festuca 204, 208, 209, 212, 223, 225, 227, 228, 230
Ficaria 312

Ficus

- Ficus Idaea* 464
Filago 530. 700. 701. 702. 703
Filicasterum 132. 772
Filicula 133. 134. 136. 138. 139.
 140. 141
Filipendula 306. 778
Filipendula 432. 602. 621
Filius ante patrem 408. 409. 410
Filix 132.
Filix 132. 133. 134. 136. 137. 138.
 139. 140. 141. 142. 772
Fistularia 621. 622. 623
Flammula 322. 334
Fleischblum 581. 626
Flos adonis 320
Flos ambarvalis 606
Flos cheiri 563
Flos crucis 606
Flos cuculi 374. 378. 359
Flos garyophyllus 381
Flos S. Jacobi 731.
Flos S. Johannis 720
Flos Jovis 376
Flos regius 314
Flos Solis 358
Flos tinctorius 724. 726. 727
Flübirlin 352
Flühblümlein 484
Foeniculum 425.
Foeniculum 198. 328. 431. 432.
 487. 612
Foeniculus 329
Foenum Burgundiacum 578
Foenum Graecum 568
Fontalis 180. 200
Fontilapathum 200
Fontinalis 95. 768
Fontinalis 200
Forbesina 709
Forbicina 710
Fragaria 335. 779
Fragaria 335. 342. 779
Fragum 335
Frangula 164. 773
Fraxinea arbor 350
Fraxinella 287
Fraxinella 311
Fraxinus 167. 773
Fraundistel 673
Fritillaria 290. 780
Fruementum Saracenicum 172
Fucus 62. 80
Fumaria 604
Fumaria 612
Fumus terrae 605
Fungoidaster 58.
Fungoides 19. 20. 21. 22. 23
Fungus 34. 764. 765
Fungus 11. 12. 14. 15. 18. 19. 20.
 21. 22. 23. 24. 26. 27. 28. 29.
 30. 31. 32. 33. 57. 58. 60. 61.
 81. 89. 90.
Galega 576
Galega 603
Galeopsis 644
Galeopsis 619. 639. 640. 641.
 642. 643. 645. 646. 650
Galiopsis 640
Galium 460. 782
Galium 458. 459. 460. 461. 462
Gallitrichum 638
Gallium 457. 458. 782
Garlobstuden 415
Garofinus 175
Garyophyllata 335. 400
Garyophyllaea 382
Gattaria 649
Gauchblume 539
Geaster 13. 763
Gemschwurz 737
Genista 592
Genistella 592. 593
Gensblum 538. 720
Gentiana 473. 783
Gentiana 376
Gentianella 473. 474. 475. 676.
 477
Geranium 365. 780
Gerontopogon 158
Geum 335. 336. 337. 399. 400.
 401. 402
Gigharum 261
Gingidium 449
Githago 376
Gladiolus 279. 777
Gladiolus 280. 281. 299
Glans terrae 596
Glastifolia 560
Glastum 516. 535
Glaucium 304. 778
Glaucoides 406. 407
Glaux 406. 407. 565. 566. 568.
 571. 577
Glechoma 652.
Globularia 667
Glycypicros 507
Glycyrrhiza 565. 566
Gnaphalium 250
Gnaphalium 698
Gramen 203. 234. 775
Gramen 129. 235. 236. 237. 238.
 239. 240. 241. 242. 244. 245.
 246. 247. 249. 250. 251. 252.
 254. 256. 257. 258. 385. 386
Gramen bulbosum 301
Gramen floridum 385. 386
Gramen Parnassi 288. 316
Graminifolia 129. 198
Gratia Dei 358. 635
Gratiola 617
Gratiola 416
Grossularia 346. 347
Gruinalis 365. 366. 367. 368
Guadarella 315
Guldinkraut 632
Halicacabum 508
Halimus 464
Hamaemelis 353
Hannebana 512
Hartriegel 463
Hedera 165
Hedera 652. 653
Hedypnois 739. 751
Hedysarum 577
Hedysarum 573. 574. 575. 577
Helenium 727. 728. 735
Helianthemum 358. 780
Helianthemum 399
Helichrysum 698. 699. 700. 701
Heliochrysos 703. 716
Heliotropium 520
Heliotropium 519. 520. 521
Helleborastrum 317. 319
Helleborine 274. 776
Helleborine 182. 277. 477
Hellebororanunculus 318
Helleborum 298
Helleborus 317
Helleborus 298. 319. 320. 439.
 440
Helminthotheca 752
Helxine 172. 173. 177. 456. 438.
 489
Hemerocallis 290. 778
Hemerocallis 289. 777
Hemionitis 134. 707
Hendelkraut 404. 734
Hepatica 126. 771
Hepatica 125. 126. 127. 128. 189.
 316. 320. 321. 328. 457. 458
Hepaticoides 1. 121. 122. 124.
 125
Hepatorium 704. 709
Heptaphyllum 185. 339
Heracantha 686
Heraclea 642
Heracleum 447
Herba alba 694
Herba articularis 373
Herba Barbarae 549
Herba cancri 520
Herba cervi 334
Herba costae 760
Herba cruciola 256
Herba fullonum 474
Herba fumana 360
Herba gattaria 649
Herba Gerardi 427
Herba Jacobaea 732
Herba S. Jacobi 731. 732
Herba impia 702
Herba Judaica 635. 642. 646
Herbae Judaicae similis 645. 646
Herba S. Kunigundae 704
Herba Leporina 584
Herba ocyimi foliis 456
Herba Paralysis 483
Herba Paris 412
Herba perforata 360
Herba rena 446
Herba Roberti 369
Herba Sacra 650
Herba Simeonis 363
 Herba

- Herba d. Stephani* 456
Herba Trinitatis 504
Herba Turca 183
Herba venti 333
Herba urinalis 614
Herba vulneraria 184. 439
Herminium 269
Hermodyctylus 283. 499
Herniaria 182
Herniaria 183. 186
Hesperis 563
Hesperis 552. 553. 561. 562. 563
Hesperidi similis 562
Hiberis 559
Hieracioides 750
Hieracium 742
Hieracium 73. 740. 741. 742. 750. 751. 752. 758. 759. 760
Hierobotane 529
Himmelftengel 476
Hippagrostis 131
Hippia 386
Hippion 476
Hippocrepis 573
Hippolapathum 170
Hippomarathrum 430. 442
Hippophae 162
Hippophaestum 689
Hipposelinum 427
Hippuris 143. 144. 197
Hircibarba 758
Hirculus 399
Hirundinaria 481. 525
Hirzwurz 335
Holosticum 134. 145. 254. 384. 386. 387. 390. 471
Holwurtz 604
Hordeum 204
Horminum 638. 639
Hottonia 487. 783
Houx 468
Humulus 166
Hundtszung 515
Hyacinth Asphodelus 294
Hyacinthus 285. 286. 289. 292. 293
Hydna 31. 32
Hydroceratophyllum 202
Hydrocharis 301
Hydrocotyle 425
Hydrolapathum 171
Hydropiper 181. 528. 709
Hyeble 466
Hyoscyamus 512
Hyoscyamus 410
Hypereum 338
Hypericum 360. 780
Hypnum 97. 768. 769
Hypochoeris 759
Hypochoeris 761
Hypopitys 411
Hyssopifolia 406
Hyssopoides 406. 629
Hyssopus 358
- J** *acea* 503. 504. 671. 678. 680. 682. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 709
Jacobaea 731. 732. 733. 734. 735. 736. 750
Jacobaeoides 731
Jasione 496
Jasione 489
Jasme 486
Iberis 542
Iberis 543. 558. 559
Ilex 467. 468
Illecebra 397
Impatiens 505
Imperatoria 445
Imperatoria 439. 440. 445
Impia 702
Ingruen 526
Innominata 732
Intubum 761
Intubus 744. 751. 761
Inybus 752. 753. 754. 758
Inula 725
Jouthlaspi 540
Irio 172. 549. 551. 555
Iris 279. 777
Isatis 535
Ischaemum 205. 220
Isokoroggi 424
Isophyllum 439
Isopyrum 310. 487
Iva 633. 634. 714
Juncago 258
Juncellus 248. 249
Juncoides 255. 250. 257. 258
Juncoidi adfinis 258
Juncus 252
Juncus 244. 245. 247. 248. 249. 250. 251. 258. 299. 432
Jungermannia 120. 771
Jungermannia 126
Juniperus 146
Ἰξοκαυλον 374. 378
- K** *aiferlin* 484
Kaelberschiff 473
Kartendistel 623
Keiri 563. 564
Knawel 186. 774
Knawel 391
Κοιλανθῆ 478
Κραυροφίλον 375
Kuchenschell 333
- L** *abrum veneris* 673
Labrusca 166
Laburnum 591
Lactariola 746. 751
Lactuca 755
Lactuca 666. 753. 754. 755. 758. 759
Ladanum 645
Lagopodium 570
Lagopus 583. 584. 698
Lamium 640
Lamium 619. 640. 644. 650
Lampsana 759
- Lampsana* 555
Lancea Christi 660
Lanceola 471. 757
Lantana 467
Lapathum 174. 180. 200
Lapatum 168. 773
Lappa 675
Lappa 161. 448. 456. 686
Lappago 461
Lappula 581
Lapsana 555
Larix 148
Laserpitium 440
Laserpitium 445
Lathyrus 189. 595. 596
Lathyrus 59
Lathyrus 597. 603
Laurea 323
Laureola 188. 777
Ledoides 416
Ledum 417
Ledum 416
Lentibularia 612
Lenticula 128. 129. 198. 199
Lenticularia 128
Lens 601
Lens 128. 129. 579. 602
Leontodon 740. 741
Leontopetalon 604
Leontopodium 520. 701
Leonurus 639. 640
Lepidium 546
Lepidium 543. 559
Leucanthemum 720. 721
Levisticum 432
Leucojum 284
Leucojum 539. 543. 552. 560. 561. 562. 563. 564
Leuconarcissolirium 289
Libanotis 450
Libanotis 431. 440. 441. 443. 444. 754
Lichen 63. 765. 766. 767. 768
Lichen 62. 122. 124. 125. 126. 127. 128. 177
Lichenagarius 89
Lichenastrum 120. 771
Lichenoides 63. seqq. 766. 767. 768
Lienenkraut 465
Ligusticum 434
Ligusticum 441. 442. 451
Ligustrum 527
Ligustrum 164
Liliago 286. 292
Liliastrum 290
Lilium 289. 777. 778
Lilium 290
Lilium convallium 286. 288
Limeum 327
Limnesum 618
Limnopeuce 197
Limodorum 278
Limodorum 270. 610
Limonium 179. 487. 665

Limosella 609
Linagrostis 250
Linaria 183. 184. 187. 371. 408.
 537. 613. 614. 615. 703
Linariae affinis 612
Lingua 735
Lingua cervina 134
Lingua passerina 187
Linkia 62
Linnaea 608
Linothylum 184
Linosyris 703
Linozostis 194
Linum 370
Lithospermum 517. 783
Lithospermum 187. 520. 521
Locusta 666
Lolium 206
Lolium 204. 212. 213. 228. 233.
 376
Lonchitis 132. 136. 142. 276
Lonicera 464. 465
Loto affinis 569. 570
Lotus 571
Lotus 570. 571. 573. 579. 580. 581.
 584. 587
Lujula 364
Lunaria 540
Lunaria 130. 131. 484. 539. 541.
 730
Lunularia 125
Luparia 312
Lupulinum 580. 581
Lupulus 166
Lutea 315
Luteola 315
Lutum 315
Luzerne 579
Lychnis 376. 780
Lychnis 373. 374. 375. 376. 377.
 378. 379. 380. 382. 383. 384.
 385. 386. 387. 388. 391. 691.
Lychnoides 388. 390
Lycium 164
Lycotkonum 312. 314
Lycogala 7
Lycoperdastrum 13
Lycoperdoides 13
Lycoperdon 11. 763
Lycopodioides 90
Lycopodium 90. 766
Lycopodium 92. 94
Lycopsis 523
Lycopsis 514. 520
Lycopus 660
Lycostaphylon 463. 464
Lythimachia 480
Lythimachia 406. 408. 409. 410. 411.
 629. 635. 636. 643
Lythrum 406
M*acaleb* 356
Machaleb, Macholebum &c. ib.
Majanthemum 287
Majele 484
Malum 351. 352

Malus 351
Malva 362
Marchantia 127
Mariscus 251
Mariscus 247
Marrubiastrum 648
Marrubium 548
Marrubium 639. 641. 643. 648.
 660
Marsilea 124
Martagon 289. 777
Maru 515
Mater violarum 501
Matricaria 718
Matricaria 714. 719. 720. 721.
 732
Matrisylva 458
Mecon 691
Medica 578
Meelbaum 467
Meerhirs 518
Melampyrum 625. 783
Melandrium 373. 374. 377
Melanium 503
Melanoschoenos 244
Melavosiktin 479
Melanthium 316
Melica 216. 217
Melilotus 587
Melilotus 571. 572. 574. 579. 580.
 582. 584
Melinum 639
Melissa 650
Melissa 640. 651
Melissophyllum 650
Melittis 650
Menianthes 487 & *Menyanthes*
Menoanthes 487. 783
Menyanthoides 609
Mentha 657
Mentha 649. 659. 660
Menthastrum 657. 658
Mercurialis 194
Mercurialis 505
Merulius 24. 764
Mespilus 352
Mespilus 353. 354
Meum 426
Meum 430. 431. 454. 612
Mieffbeer 413
Milium 219
Milium 219. 626. 627
Milium solis 374. 518
Millefolium 201. 202. 328. 329.
 487. 550. 612. 712. 713. 714.
 715. 716. 783
Millegrana 182
Milzatella 641
Mnium 119. 771
Mnium 114. 118
Mochus 602
Mollugo 460. 461
Moly 295. 296. 297
Molybdaena 180
Monophyllum 288
Monorchis 269

Montia 608
Morsus Diaboli 671
Morsus gallinae 386. 534. 641
Morsus ranae 301
Morum 345
Moschatellina 412
Moschatellina 629
Mouftarda 554
Mucilago 5
Mucor 7
Muraria 137
Muscari 285
Muscatellina 412
Muscipula 373. 374. 375
Muscosungus 65. 66. 67. 68. 72. 74.
 76. 77. 79. 80. 88
Muscoides 125
Muscus 62. 63. 64. 65. 66. 68. 69.
 70. 71. 72. 73. 74. 75. 77. 79. 83.
 92. seqq. ad 124. 129. 375. 378
Muttellina 451
Mutterwurz 737
Muttrine 431
Myacantha 689
Myagroides 539
Myagrurn 536. 783
Myagrurn 379. 537. 650
Myofotis 383. 780
Myofotis 519. 520. 538
Myrica 419
Myriophyllum 201. 202. 487. 782
Myrrhida 369. 370
Myrrhis 453. 782
Myrrhis 448. 451. 452
Myrrhoides 452
Myrtillus 414. 415
Myrtus 416
N*apellus* 306. 312. 313. 779
Narcissoleucojum 284
Narcissus 284
Narcissus 284. 291. 292. 393
Nardum 664
Nardus 203. 664. 665. 682. 737
Nasturtium 547
Nasturtium 543
Nasturtium 542. 547. 549. 550. 557.
 558. 559. 560
Natrix 590
Nenuphar 202
Neottia 278
Nepeta 649. 658. 659
Nerium 417. 418
Nidus avis 278
Nigella 316
Nigella 376
Nigellastrum 376
Niseago 375
Nissolia 594
Noli me tangere 505
Noftoc 20. 60. 62. 80
Nucula 782
Nummularia 481. 609
Nuci metellae congener 489
Nux vesicaria 423
Nymphaea 302
Nymphaea 301

Obolaria 609
 Ochsenzung 523
 Ocymastrum 377. 456. 618. 619.
 654. 665
 Ocymoides 374. 375. 376. 377. 378
 Ocymum 172
 Odontides 378
 Odontites 627
 Oenanthe 431
 Oenanthe 307. 620. 782.
 Oenothera 411
 Oleaster 161
 Olfenichium 443
 Olus album 666
 Onagra 410. 781
 Onagra 409. 410.
 Onobrychis 557
 Onobrychis 183. 496. 567. 568.
 569. 577
 Ononis 588. 589. 590.
 Onopordon 679
 Onopordon 676. 680
 Onopteris 136
 Onopyxos 676. 681
 Onosma 513
 Ophioglossum 131
 Ophris 277
 Ophi 474
 Opulus 463
 Opulus 421
 Orchiastrum 274
 Orchis 262. 776
 Orchis 274. 277. 278
 Orchocarpus 465
 Oreoselinum 431. 444. 445
 Origanum 656
 Origanum 653
 Ornithogalum 294. 778
 Ornithogalum 293. 596
 Ornithopodium 572
 Ornithopodium 574
 Ornithopodii similis 573
 Ornus 158. 167. 351.
 Orobanche 610
 Orobanche 137. 228. 411. 611. 711
 Orobanchoides 411
 Orobus 602
 Orobus 566. 570. 599. 602.
 Orvala 631. 639
 Os leonis 615. 616
 Osmunda 130. 772
 Osmunda 133. 599
 Osteocollum 145
 Ostericum 427. 439
 Ostrea 158
 Ostryis 614. 615. 703
 Otites 375
 Oxalis 168. 169. 170. 369
 Oxyacantha 354. 424
 Oxycoccus 413
 Oxys 364

Padus 357
 Padus 357
 Paeonia 310
 Palma Christi 271. 272. 273

Palmaria 402
 Palmata 270. 271. 272. 272
 Panaces 441. 444
 Panax 441. 447
 Pancafeolus 782
 Panicastrum 233
 Panicum 233
 Papaver 303
 Papaver 304. 305. 373. 374.
 Paralysis 483
 Paralytica 484
 Parietaria 177
 Parietaria 626
 Paris 412. 781
 Parnassia 316
 Paronychia 137. 404. 538. 539.
 540. 562.
 Parthenium 714. 717. 719. 721
 Passerina 187
 Pastinaca 446
 Pastinaca 442. 450. 452
 Pastoria bursa 542. 545
 Peeten Veneris 454
 Pedicularis 620
 Pedicularis 317. 624. 625. 627. 621
 Pelecinus 576
 Pentagonium 496
 Pentaphylloides 337. 338. 342
 Pentaphyllum 185. 337. 339.
 340. 341
 Pentapteris 201. 775
 Pentapterophyllum 201
 Peplis 406
 Peplis 193
 Percheper 148
 Perfoliata 437. 438. 480
 Perforata 360
 Periclymenum 464. 465
 Perlicaria 179
 Persicaria 505
 Personata 675
 Pervinca 526
 Pes anserinus 174
 Pes columbinus 366
 Pes Leonis 184. 185
 Petalites 706
 Petroselinum 433
 Peucedanum 442
 Peucedanum 431
 Pez za 18. 764
 Phalangitis 290. 292
 Phalangium 291. 778
 Phalangium 290. 291
 Phalaris 250
 Phallus 29
 Phasiolus 595. 603
 Phellandrium 432. 782
 Phellandrium 431
 Phillyrea 527
 Phleas 301
 Phleum 231
 Phleum 260
 Phlomis 483. 511
 Phlox 381
 Phoenix 206. 212
 Phonos 686
 Phthora 328

Pbu 480. 662. 663. 664. 665.
 666
 Phyllitis 134
 Phyllochois 635
 Phyllon arrhenogonon 538
 Phyllon thelygonon 402. 539
 Phyllo similis 486
 Physalis 508
 Phyteuma 494. 497. 668
 Picea 147. 148. 149
 Picris 751
 Picris 758
 Picrium 475
 Pilosella 539. 562. 698. 742. 743.
 744. 745. 746. 747. 760
 Pilularia 129. 772
 Pinastella 197. 202
 Pinaster 149. 150
 Pinguicula 611
 Pinus 149
 Pinus 149. 197
 Piper 187. 188
 Piperastrum 347
 Pirola 420
 Pirus 351
 Pistacia 423
 Pistilochia 604
 Pisum 594. 595. 599. 600
 Pityospermum 453
 Pityusa 190. 192
 Plantaginella 609
 Plantago 470. 783
 Plantago 300. 609
 Plantanaria 259. 260
 Platanus 421
 Poa 211. 213. 215. 231.
 Podagraria 427
 Polemonium 490
 Polemonium 372. 373. 374. 665
 Poliifolia 416
 Polium 540. 632
 Polyacantha 689
 Polyacanthos 681
 Polychrestum 444
 Polycnemum 653. 658
 Polygala 606
 Polygala 566. 571. 573. 574. 577.
 607
 Polygalium 577
 Polygaloides 607
 Polygalon 565. 577. 606
 Polygalo similis 569. 575
 Polygonatum 286. 777
 Polygonatum 379
 Polygonifolia 391
 Polygonum 182
 Polygonum 145. 173. 182. 183. 186.
 387. 388. 391
 Polygono adfinis 389
 Polypodium 107
 Polypodium 132
 Polyporus 25. 764.
 Polypremnon 666
 Polyspermon 176
 Polytrichum 106. 769
 Polytrichum 114. 115. 135

Populago

- Populago* 319
Populus 158
Porrum 294. 778
Porrum 296. 297
Portula 407
Portulaca 392
Portulaca 395. 407. 608
Potamogeton 199
Potamogeton 178. 198. 201. 202
Potentilla 338. 779
Prenanthes 754
Primula 482
Primula 722
Proserpinaca 182
Protentilla 338
Prunella 636. 637. 638
Prunus 355
Pseudoacorus 281
Pseudoambrosia 542
Pseudoanimum 347
Pseudoapios 596
Pseudoasphodelus 291
Pseudochamaebuxus 607
Pseudochamaedrys 529
Pseudocyperus 239. 247. 252
Pseudocytisus 591
Pseudodamasonium 276
Pseudofumaria 604
Pseudo helieborus 318. 319. 319.
325
Pseudo Iris 291
Pseudoleontopodium 700
Pseudolimodorum 278
Pseudoligustrum 357
Pseudolysimachium 407. 408. 409
Pseudomarrubium 660
Pseudomelanthium 736. 737
Pseudomyagrurn 536. 537
Pseudonarcissus 285. 291
Pseudo-Orchis 270. 277. 278
Pseudorhaponticum 603
Pseudostachys 642. 643
Pseudotruthium 315
Pseudovaleriana 666
Psyllium 470
Ptarmica 799. 712. 713. 737
Pteriadium 140
Pteridium 140. 141
Pterium 133
Pteris 132. 133
Puccinia 16
An Puccinia 17
Pulegium 659
Pulegium 651. 654
Pulicaria 181
Pulmonaria 516. 783
Pulmonaria 73. 516. 518. 745.
746. 747
Pulsatilla 331. 332. 779
Pycnocomos 427. 671
Pyrafter 353
Pyrethrum 720
Pyrethro similis 712
Pyrola 277. 316. 420. 421
- Quadrifolium* 581
Quercus 159
Quinquefolium 337. 338. 339.
340. 341. 779
Quinquesolio similis 339
- Radicula* 548
Radix cava 604. 605
Radix Idaea 416
Radix Rhodia 394
Ranunculoides 328. 329
Ranunculus 321. 779
Ranunculus 128. 300. 301. 310.
318. 319. 320. 321. 329. 330.
331. 333. 335. 412. 425.
Raphanistrum 536. 555
Raphanus 548
Rapistrum 536. 548. 555
Rapum 379. 490. 491. 492. 494.
495. 498
Rapunculus 497
Rapunculus 491. 492. 491. 491. 494.
495. 497
Rapuntium 497. 498
Regina prati 306
Refeda 315. 779
Refeda 316
Restabovis 589
Rha 687
Rhamnoides 161. 773
Rhamnus 163
Rhamnus 161. 162. 164
Rhaponticoides 678. 686
Rhaponticum 687
Rhaponticum 690
Rhinanthus 624
Rhodiola 394
Rhododaphne 408
Rhus 607
Ribes 345. 779
Riccia 128. 772
Robur 159
Rorella 372
Rorida 372
Rorippa 550
Rosa 347
Rosa 373. 416. 417
Rosae similis 376
Rosea radix 394
Ros marimum 416
Ros solis 372
Rubeola 457
Rubeola 457. 460
Rubertiana 369
Rubia 462
Rubia 457. 458. 459. 460. 461.
Rubus 343. 779
Rubus 348
Rubrykraut 700. 702
Rumex 168. 169. 170. 171. 172. 174.
Ruta 411
Ruta canina 620
Ruta capraria 576
Ruta lunaria 130
Ruta muraria 133. 137
- Ruta pedicularia* 621
Ruta pratensis 380
Ruta sylvestris 361
- Sagina* 387. 390.
Sagina 300. 301.
Sagittaria 300
Sainfoin 574
Salicaria 405
Salicastrum 507
Salix 151. 773
Salix 664
Saliunca 664. 665
Salsifiora 372
Salvia 638
Salvia 632. 643
Sambucus 465
Sambucus 463. 464
Sanamunda 187
Sanguen 463
Sanguinaria 365
Sanguinea vinga 463
Sanguisorba 469
Sanicula 449
Sanicula 330. 400. 401. 403. 404.
405. 439. 611
Saponaria 373. 780
Satureia 626
Satyrium 262. 263. 265. 266.
269. 270. 271. 272. 273.
274. 275. 277. 278
Saxifraga 399. 781
Saxifraga 186. 189
Saxifragia 137. 308. 374. 388.
390. 428. 429. 430. 431. 442.
451. 458. 464. 486. 551. 556.
587.
Scabiosa 669
Scabiosa 496. 497. 667. 668. 669.
671. 672. 688. 689. 690.
Scandix 454
Scandix 184. 452
Scariola 755
Scheuchzeria 258
Schoenus 251
Schoenus 244
Scilla 293
Scirpocyperus 247. 775
Scirpoides 245. 256
Scirpus 247
Scirpus 216. 244
Sclarea 638. 639
Scleranthus 186
Scolopendria 134. 135
Scolymus 686
Scopa 419
Scordium 631. 632
Scorodonia 632
Scorodoprasum 295. 778
Scorodotis 632
Scorpioides 519. 520
Scorpiurus 519
Scorzonera 757
Scorzoneroides 758
Scrophularia 618
Scrophularia 321. 394

- Scutellaria* 606
Securidaca 576
Securidaca 574
Sedum 392. 781
Sedum 189. 391. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 486. 539. 614
Sedo affinis 299
Selagnoides 94
Selago 94
Selago 183
Selinum 443
Selinum 431
Sempervivum 392. 393. 395. 396. 397. 398
Senacio 549
Senecio 730
Senecio 708. 725. 750
Serapias 270. 272. 273. 276
Seriphium 550
Seris 756. 761
Sermontanum 441
Serpentaria 178
Serpentina 471
Serpyllifolia 406. 609
Serpyllum 654. 655. 656. 662
Serratula 678. 692
Sesamoides 184. 315. 317. 375
Sesamum 537
Sefeli 430
Sefeli 426. 431. 434. 435. 437. 440. 441. 442. 443. 454
Sferracavallo 573
Sibbaldia 342
Sideritis 647
Sideritis 369. 450. 469. 470. 627. 628. 636. 643. 644. 646. 660. 715
Sideriti congener 645
Sigillum mariae 275. 276
Sigillum Salomonis 287. 288
Silaum 442
Silaus 432
Silene 375
Silene 374
Siler 423. 441. 442. 443
Silybum 684
Silybus 686
Sinapi 553
Sinapi 549. 550. 552. 553. 560
Sion 528
Siphonium 227
Sisymbrium 548. 783
Sisymbrium 557. 558. 563. 658
Sisyrinchium 293
Sium 435. 783
Sium 548. 549. 557
Smilax 288. 373. 489
Smyrnum 445
Solanifolia 456
Solanum 507
Solanum 412. 413. 489. 508. 509
Solatrurn 179. 507
Soldanella 488
Solidago 729
Solidago 406. 722. 734. 735. 736. 737
Solsequium 761
Sonchus 752
Sonchus 754. 755. 757. 759
Soncho affinis 759
Sophia 550
Sorbus 350
Sorbus 353. 354
Sosandrum 410
Sparganium 259. 775
Spartum 203
Speculum 496
Spergula 380. 387. 388. 389. 390. 390. 391. 609
Sphaerocephalos 9
Sphagnum 95. 768
Sphondylium 447
Spica Celtica 665
Spicant 132
Spina acida 424
Spina alba 354. 674. 684
Spina appendix 354
Spina cervicalis 164
Spina cervina 163
Spina infectoria 164
Spina stella 689
Spindelbaum 432
Spiraea 467
Spondylium 447
Spongia 5
Squamaria 611
Squamata 611
Stachys 646
Stachys 646
Stachelinia 624
Stachelinia 627
Staphylaea 423
Staphylodendron 423
Stella herba 185
Stellaria 198
Stellaria 185
Stoebe 689. 690. 709
Stoechas 699
Stramonium 489
Stratiotes 129. 202. 301. 487. 714. 715. 716
Struthiopteris 132. 772
Struthium 378. 379. 445
Succisa 671
Succisa 673
Suillus 29
Superba 382
Symphytum 514
Symphytum 516. 517. 633. 636. 637. 729
Synanchica 458
T*aeda* 140
Tamariscus 419
Tamarix 419
Tamarus 165
Tamnus 165. 773
Tamus 165
Tanacetum 693
Tanacetum 712. 713. 714. 715. 716. 720. 721
Tapsus 510
Taraxacum 730
Taraxaconoides 741
Tarchon 712
Taubnesseln 640. 641
Taxus 146
Telephium 394. 395
Tertianaria 639
Tertiola 613
Terrae glandes 596
Testiculus 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 272. 274
Tetragonia 423
Tetralix 418
Tetrorchis 274
Teucrium 529. 530. 531. 532. 533. 625. 630. 632. 633. 639
Thalictrum 307. 778
Thalictrum 550
Thaliectrum 308
Thamaecnemion 379
Thelycrania 463
Thelygono affinis 401
Thelypteris 133
Thesium 183. 774
Thesium 757
Thlaspi 569. 538. 540. 541. 543. 544. 545. 546. 547
Thlaspidium 541. 542. 543
Thora 327
Thlaspi 477
Thymelaea 187. 774
Thymelaea 187
Thymus 654
Thymus 654
Thyselinum 443
Tilia 357
Tilia 167
Tithymalus 189. 774
Tomentum 702
Tora 312
Tordylium 426. 448. 449
Tormentilla 185. 339
Tota bona 174
Tozzia 609
Trachelium 490. 491. 492. 493. 498.
Tragium 312
Tragopogon 758
Tragopogon 758
Tragorchis 264
Tragoselinum 428. 781
Tragum 145
Tragus 145. 395
Treslon 578
Tentopis 475
Tribuloides 468
Tribulus 202. 468. 578
Trichomanes 135. 136
Tridactylites 405
Trifolia arbor 591
Trifoliastrum 580. 581. 582. 588
Trifolium 580. 783.
Trifolium 321. 342. 364. 487. 571. 572. 578. 579. 580. 587. 588. 590
Triglochin 258
Trinitas 320
Triorchis 266. 268. 270. 274
Triphyllodes 586
Trifago 630
Triticum 207
Triticum 626
Trixago 529. 630.
Trollius 318

Tuber 14
 Tuber 24
 Tunica 381. 780
 Tunica 380. 389
 Turritis 560
 Turritis 550. 562
 Tussilago 319. 705. 706. 707. 708.
 723. 736
 Typha 260. 775
 Typha 259

Ulmaria 346. 347
 Ulmus 167. 773
 Ulva 242
 Ulva 1. 62. 125
 Umbilicus Veneris 400. 402
 Ungula caballina 708
 Unifolium 288
 Urtica 177
 Urtica 619. 640. 641. 642. 643.
 644. 645
 Utricularia 612
 Uva crispa 346
 Uva marina 145
 Uva spina 346
 Uva versa 412
 Uva ursi 416
 Uvularia 490. 491. 492.

Vaccaria 379
 Vaccinium 413. 781
 Vaccinium 356. 413

Valdebona 444
 Valeriana 662
 Valerianella 666
 Valerianoides 665
 Veratrum 298. 778
 Veratrum 317. 439
 Verbasculum 483. 484. 613. 692.
 734
 Verbascum 510
 Verbascum 730
 Verbena 661
 Verbena 551. 660. 709
 Verbenaca 624. 634. 661
 Verbesina 709. 710
 Veronica 527. 783
 Veronica 613
 Vesicaria 508
 Vetonica 378. 381. 530. 646
 Viburnum 467
 Vicia 598. 783
 Vicia 591
 Victoralis 279. 291. 298
 Vinca 526
 Vincetoxicum 478. 525
 Viola 500. 783
 Viola 283. 381. 474. 477. 485.
 487. 496. 540. 541. 550. 556.
 563. 564. 611
 Viorna 334. 467
 Virga aurea 703. 725. 729. 730.
 734. 735
 Virga pastoris 672

Virga regia 616. 617
 Virga sanguinea 463
 Viscago 373. 780
 Viscaria 374
 Viscum 162
 Vitalba 334
 Viticella 334
 Vitis 166
 Vitis alba 506
 Vitis Idaea 352. 353. 413. 414.
 415. 436
 Vitis Idaeae adfinis 416
 Vitis nigra 165. 334
 Vitis sylvestris 334. 507
 Volubilis 173. 488. 489
 Vulgago 321
 Vulneraria 570
 Vulvaria 175
Waldmeister 458
 Waldglyssin 743
 Waldschiben 400
 Wallwurtz 614
 Wildersenf 556
 Wolfswurtz 312. 314
 Wollblum 701

Xanthium 161
 Xeranthemum 709
 Xiphion 279. 281
 Xylosteon 464. 465
Zanichellia 198. 774

E R R A T A.

Pauca addidi, plura, sed pleraque leviora, super-
 sunt

PRAEF. n. 12. l. 2. & colore adde floris.
 ib. p. 5. n. 18. lege „Nescio qua fronte BOBAR-
 TUS nonnisi 26 stirpes a I. BAUHINO inven-
 tas &c.

ibid. not. a l. 3. pro dicere lege discere.
 ibid. p. 13. l. 1. fe lege fere.
 ibid. p. 14. l. 14. tolerabiles lege tolerabilis.
 ibid. p. 17. not. XXXIX. l. 14. 15. pro tere lege
 temere.

p. 31. lege animadversiones.
 p. 34. pro III. SEMINIBUS PLANIS
 ALATIS lege SEMINIBUS PLANIS
 ALATIS.

ib. pro PAPILIONACEAE I. DECA-
 STEMONES lineas 16. & 20. ita lege

I. DECASTEMONEIS
 I. BILOCULARES SEPTO DIVISAE
 Astragalus T. 12.

II. UNILOCULARES.
 p. 54. n. 162. l. 4. post. STAEH. Binningae ad
 falices adde lecti.

p. 66. cit. n. 22. & 33. MICHEL. Ord. VII. n.
 83. lege 81.

p. 106. l. 3. lege Uniglumi.
 p. 108. Polyt. n. 7. l. 2. pro Syn. III. p. 5. lege
 Syn. III. p. 91. n. 5.

p. 135. n. 4. pro I. GESNER. lege C. GESNER.
 p. 163. & 165. ex rubrica dele JUIFERAE.
 p. 202. inter synonyma Ceratophylli n. 1. l. 1.
 pro aquatium lege aquaticum.

p. 207. in titulis pro I. EX DORSOGLUMAE
 lege EX APICE GLUMAE.

p. 271. ORD. V. lege ORD. VI.
 p. 282. l. 7. Circus lege Crocus.
 ib. l. 10. ARETIUS lege ARETIUS.
 p. 293. pro n. 5. lege n. 4
 p. 294. l. 51. lege triangularia.
 a p. 298. ad p. 320. lege DICOTYLEDONES.
 p. 342. n. 13. l. 15. pro nona lege nana.
 p. 392. in rubrica pro ANACAMPS. sp. lege
 ANACAMPSEROS T.
 p. 400. n. 6. pro Geum lege Saxifraga.
 p. 472. l. 52. pro ultimae tres lege prima & duae
 ultimae.

p. 480. in ARETIA 5. l. 1. dele T. f.
 p. 506. 507. lege 508. 509.
 p. 535. inter synonyma Isatidis l. 5. Gylastum
 lege Glaustum.

p. 569. Atragaloides l. 2. in titulo, deme nomen
 LINNAEI, & pone post nomen ROYENIANUM
 in l. 3.

p. 636. l. 36. pro verum lege veterum.
 p. 661. l. 7. lege VERBENA foliis laciniatis, su-
 perioribus tripartitis.

p. 682. ad n. 10. adde asteriscum.
 p. 687. n. 1. l. 9. pro Aretion lege Arction.
 p. 689. ante CALCITRAPA adde

II. CALYCIS SQUAMIS RAMOSIS.

p. 702. l. 24. pro Lomentum lege Tomentum.
 p. 709. Bidens 1. l. 5. Torbesina lege Forbesina.
 p. 712. l. 24. hemisphaericae lege hemisphaerico.
 p. 716. l. 21. arcum lege arcem.
 p. 721. l. 3. supra ultimam, post Matricariae
 adde n. 3.

p. 740. l. 7. & alibi pro Aphaea lege Aphaca
 p. 762. CCLIX. lege CCLXIX.

